

فتاویٰ دیوبند پاکستان

المعروف به

فتاویٰ فریدیہ

شپہریم جلد

محدث کبیر فقیہ العصر مفتی اعظم عارف باللہ

مولانا مفتی محمد فرید رحمۃ اللہ علیہ
جامعہ دارالعلوم حقانیہ اکوڑہ خٹک

افادات

مفتی محمد وہاب منگلوری

مدرس دارالعلوم صدیقیہ زروبی

تخریج

وترتیب

دارالترجمہ و کمپوزنگ سنٹر

عبدالغنی پلازہ محلہ جنگی پشاور

ترجمہ

و کمپوزنگ

مولانا حافظ حسین احمد صدیقی نقشبندی

مہتمم دارالعلوم صدیقیہ زروبی ضلع صوابی

زیر

سرپرستی

مکتبہ رشیدیہ اکوڑہ خٹک

ناشر

www

Maktaba Tul Ishaat .com

تمام فنون کے کتب کے پی-ڈی-ایف ہمارے ویب سائٹ سے اور پلے سٹور سے فری ڈاؤن لوڈ کریں۔ ہم روزانہ کی بنیاد پر اس میں مزید کتب شامل کر رہے ہیں اس لیے آپ ہفتے میں ایک بار ضرور ہمارے پلے سٹور اور ویب سائٹ کو چیک کیا کریں۔

ابھی مطلوبہ پی-ڈی-ایف مفت ڈاؤن لوڈ کریں

تفاسیر	خطبات	منطق
احیث	سیرت	معانی
فقہ	تاریخ	تصوف
سوانح حیات	صرف	تقابل ادیان
درس نظامی	نحو	تجوید
لغت	فلسفہ	نعت
فتاوی	حکمت	تراجم
اصلاحی	بلاغت	تبلیغ و دعوت
تمام فنون		

دا کتاب pdf کول خالص

دالله (ج)

درضالپاره

دټولو لوستو نکو اوفائده

اخستونکو ددعا فه هيله

تہول حقوق پہ حق د ناشر محفوظ دی

- د کتاب نوم:** فتاوی دیوبند پاکستان المعروف بفتاوی فریدیہ (شپږم جلد)
- اقدامات:** محدث کبیر فقیہ العصر مفتی اعظم عارف باللہ مولانا مفتی محمد فرید مجددی زروبوی رحمۃ اللہ علیہ
- شیخ الحدیث و صدر دارالافتاء جامعہ دارالعلوم حقانیہ اکوړه ختیک
- ترتیب و تفریح:** مولانا مفتی محمد و هاب منگلوری نقشبندی دارالافتاء دارالعلوم صدیقیہ
- معاون:** مولانا مفتی عصمت اللہ حقانی
- ترجمہ و کمپوزنگ:** دارالترجمہ و کمپوزنگ سنتر عبدالغنی پلازه محلہ جنگی پشاور
- زیرنگرانی:** برهان الدین صدیقی فاضل جامعہ دارالعلوم کراچی ایم اے عربی پشاور یونیورسٹی (فون: ۰۳۴۴-۹۱۲۹۰۲۳)
- مصححین:** (۱) مولانا لطف الرحمن صاحب مدرس و نگران قاسم العلوم شب قدر (۲) مولانا محمد یعقوب حقانی صاحب
- صفحات:** ۲۴۰ صفحات
- رومی چاپ:** مئی ۲۰۱۴ء رجب ۱۴۳۵ھ
- زیر سرپرستی:** مولانا حافظ حسین احمد صدیقی نقشبندی مہتمم دارالعلوم صدیقیہ زروبوی ضلع صوابی (پاکستان)

مکتبہ رشیدیہ سردار پلازه اکوړه ختیک نوشهره

رابطه نمبر: ۰۳۴۴-۹۰۸۴۶۹۳

ناشر:

فهرست مضامین

مضمون	صفحه
-------	------

باب الايلاء واللعان

۴۳	بنسخې ته د نه ورتزدي کيدو قسم کول ايلاء ده
۴۴	بنسخې ته د تزدې نه ورتلو مسئله
۴۴	زه به ستانه مخکېن پيدا شوې يم که تاسره مې څه تعلق وساتلو ددې خبرې حکم
۴۵	بنسخې سره د صحبت نه کولو قسم کول
۴۶	لاندې الفاظ کنائي او قسم کول ايلاء ده
۴۷	د لعان مسئله او د ليکل شوي طلاق حکم
۴۸	د خاوند د لور نه انکار کول او د زنانه د اقرار مسئله

باب الظهار

۵۱	بنسخه به په ما د مور په شان وي ويونکي مظاهر دي
۵۲	بنسخې ته ويل ته زما مور نې او خواښې ته د کنخلو حکم
۵۳	دا بنسخه به زما خور وي ويلو مسئله
۵۴	بنسخې ته مور يا خور ويلو سره طلاق نه واقع کيږي
۵۴	ته زما خور نې ويلو سره طلاق نه واقع کيږي
۵۵	که ته مې د کور نه او نه ويستلې نوزه به ستا خوی تم ويلو حکم
۵۵	که د کور نه و نه وتلې نو ستا خوی به يم ظهار نه دي
۵۶	د صبي او مجنون ظهار صحيح نه دي
۵۷	خاوند ته ورور ويلو سره ظهار نه لازميږي

صفحہ	مضمون
۵۷	تہ زما د مور خور برابر ئی. زما د مور پہ شان ئی. فارغہ ئی. الفاظو حکم
۵۸	پہ جنگ کي بنځي ته زما موري خاموشه شه ويلو حکم
۵۹	معلق بالشرط ظهار او د قبل الکفاره پيدا شوی ماشوم حکم
۶۰	بنځي ته بغير د تشبيه نه په خور مور ويلو سره ظهار نه لارميری
۶۱	په كفاره او ظهار کي د مثل پيسو فطرانه ورکولو حکم

باب الخلع

۲۵	زنانه خاوند ته طلاق نه شی ورکولې خو خلع ورسره کولې شی
۲۶	دویم سرې د زنانه په اذن سره اصالة یا وکالة خلع کولې شی
۲۷	د بدل خلع مقدار مقرر نه دي
۲۸	په خلع کي د مهر واپس اخستلو مسئله
۲۹	د مهر مسمی نه زیات مال باندې خلع جائز ده خو غوره نه ده
۲۹	دویم خاوند باندې د اول خاوند د واده د خرچ شرط کولو حکم
۷۰	د خاوند د رضامندی نه بغير خلع صحیح نه ده
۷۱	د نابالغ کیدو په حالت کي د خلع او طلاق مسئله
۷۲	د صبی او مجنون دپاره خلع کول صحیح نه دی
۷۲	نابالغ نه خپله خلع کولې شی او نه د هغه د طرف نه کیدلې شی
۷۳	د اختلاف راتلو په صورت کي زنانه ته د خلع کولو یا د نکاح فسخ کولو اجازه شته
۷۵	د ناداری په صورت کي بنځي ته بغير د خلع نه فسخ نکاح لیکل او بیا د مقدمي صورت
۷۶	د خلع نه پس د تجدید نکاح مسئله

صفحہ	مضمون
------	-------

باب العدة

- ۸۰ د طلاق د عدت وخت د طلاق د ورکولو د وخت نه شروع کیږی
- ۸۰ د عدت وخت د طلاق ورکولو نه شروع کیږی او د خاوند د طرف نه شرطونه لگول باطل دی
- ۸۱ د نابالغې مدخول بها بنځې د عدت مسئله
- ۸۲ په مطلقه غیر مدخول بها باندې عدت نشته
- ۸۲ په غیر مدخول بها باندې عدت وفات واجب او دې دوران کې به نکاح ثاني باطله شی
- ۸۳ د غیر مدخول بها د عدت مسئله
- ۸۳ د طلاق رجعی د عدت دوران کې که خاوند مړ شی نو زنانه به عدت وفات تیروی
- ۸۴ د درې کالو نه غیر آباد زنانه به هم د طلاق نه پس عدت تیروی
- ۸۴ د درې کالو نه د غیر آبادې زنانه د طلاق د عدت مسئله
- ۸۵ د زانیه د عدت او تجدید نکاح مسئله
- ۸۶ د مفقود الخبر د بنځې د عدت مسئله
- ۸۷ د نفاس په حالت کې د طلاق ورکولو په صورت کې د عدت مسئله
- ۸۷ که خلوت وشی خو بنځه ئې ځان ته نه پرېږدی نو آیا دا خلوت صحیح دی؟
- ۸۸ د یو کړت خلوت صحیح تیرولو نه پس هم عدت طلاق تیروول لازمی دی
- ۸۹ معتده صرف د موهومه خطري د وجې نه نه بلکې د ضرورت د وجې نه سفر کولې شی
- ۸۹ د خاوند او مور پلار د کور نه علاوه په بل ځای کې عدت تیروول

صفحہ	مضمون
۸۹	دوران عدت کې د پنشن د وصولولو دپاره تلل
۹۰	د معتده د نفقي انتظام نه کیدو او عصمت د وجې نه بل ځای ته منتقل کیدې شی
۹۱	مطلقه مدخول بها بنځه د عدت په وخت کې دننه پردی سړی ته حواله کول بې غیرتی او دیوث توب دې
۹۲	په حالت د سفر کې د عدت وفات مسئله
۹۳	معتده به د خاوند په کور کې اوسیدو او د خلوت نه به ځان ساتی
۹۳	د مطلقه مغلظه د خاوند په کور کې د اوسیدو او د هغې د لاس د تیار کړی شوی پخلی حکم
۹۴	مطلقه مغلظه په کور کې د خادمې په حیثیت سره ساتل
۹۵	د عدت دوران کې خرچه ورکول د خاوند ذمه داری ده
۹۵	د مېانه زنانه د حق مهر او دوران عدت کې د نفقي مسئله
۹۷	په وضع د حمل سره عدت ختمیږی
۹۷	د مطلقه مغلظه په وضع حمل سره عدت ختمیږی
۹۸	په وضع د حمل سره عدت ختمیږی او دویمه نکاح جائز کیږی
۹۹	د عدت موده درې حیضه تیږول دی اگرچې په دې باندې دوه کاله تیرشی
۹۹	د عدت کم از کم موده شپيته ورځې ده
۱۰۰	د صاحبین په نزد د عدت کم از کم موده
۱۰۱	د عدت درې حیض په اتوشت ورځو کې نه پوره کیږی
۱۰۲	چې د کومې زنانه خاوند وفات شی هغه د عدت نه پس د خپلو بچو سره هر ځای کې اوسیدې شی

صفحہ	مضمون
------	-------

باب فی التحلیل

- ۱۰۶ حدیث 'لعن الله المحلل والمحلل له' په کراحت محمول دې
 د درې طلاقو نه پس بغیر د حلاله نه خلاصې نشته او په دوه کې پس د عدت
 ۱۰۷ نه د نکاح تجدید کافی دې
 ۱۰۸ د کراهیت باوجود حلاله ثابته ده او مطلق مامون وی نو د هغه کورته راتلې شی
 ۱۰۹ د همبستۍ نه بغیر صرف په نکاح سره حلاله نه کیږي
 ۱۱۰ په حلاله کې بغیر د صحبت او جماع نه د هغه د لور سره د محلل د نکاح مسئله
 ۱۱۱ د باقاعدې حلالې کولو نه پس نکاح ثانی جائز کیږي
 ۱۱۲ صرف نکاح بغیر د جماع نه د تحلیل د پاره کافی نه ده
 ۱۱۳ د حمل په حالت کې د تحلیل د پاره دویمه نکاح کالعدم دې
 ۱۱۴ په زنا سره حلاله نه شی کیدي
 ۱۱۴ بغیر د حلاله نه د مطلقه مغلظه د دوباره نکاح حکم
 ۱۱۶ د حلالې د پاره د نابالغ سره نکاح د تحلیل لپاره
 ۱۱۷ په نابالغ باندې د حلاله کولو مسئله
 په حلاله کولو باندې پیسې اخستل او رشوت د صحت حلاله د پاره ضرر نه
 ۱۱۸ ورکوي
 ۱۱۹ د طلاق ثلاثه نه پس بغیر د تحلیل نه د ښځې د ساتلو حکم
 د طلاق ثلاثه نه پس ښځه په کور کې د ساتلو او د هغوی د معاونینو حکم ۱۲۰

باب ثبوت النسب

- ۱۲۴ د شپږو میاشتو نه په کمه موده کې پیدا کیدونکي ماشوم ثابت النسب نه وی
 شپږ میاشتې پس پیدا کیدونکي ماشوم نه انکار کول په صریح غلطی باندې
 ۱۲۵ اصرار کول دي

صفحه	مضمون
۱۲۶	اووه ماشتې وروسته پیدا شوی ماشوم ثابت النسب وي
۱۲۷	د اغوا شوې زنانه د بچی نسب او د ماشوم د نکاح مسئله
۱۲۸	صرف په بې ثبوت الزام باندې د نسب نفی نه شی کیدی
۱۲۸	د ولد الزنا نسبت په د مور طرف ته کولې شی او د مور وارث به وی
۱۲۹	مطلقه مغلظه لره د کیښودلو په صورت کې د پیدا شوی اولاد حکم
۱۳۰	د کویتزدن نه پس د جماع نه د پیدا شوی اولاد حکم
۱۳۱	د واده نه څلور میاشتې پس د پیدا کیدونکی ماشوم نسب
۱۳۲	د دوه کالو نه د غائب خاوند د ښځې د حمل مسئله
۱۳۲	د ښځې د کنځلو په طور د خاوند نه د اولاد نفی کول

فصل في العزل وضبط التوليد

۱۳۲	د څلورو میاشتو نه مخکې د حمل ساقط کول او د حمل د مانع دوايانو استعمالول
۱۳۸	د ضرورت په وخت اسقاط د حمل د څلورو میاشتو نه مخکې جائز دي
۱۳۹	د مانع حمل دوايانو د استعمال حکم
۱۴۰	د مړ شوی ماشوم اسقاط جائز دي
۱۴۰	د ضرورت د وجې نه د جزوی ضبط توليد حکم
۱۴۱	د انجکشن په ذریعه د شنډې ښځې د حملدار کولو مسئله
۱۴۳	عزل کول مباح خلاف اولی دی
۱۴۴	د جماع په وخت غباره (کوپنی) استعمالول مباح خلاف اولی دی

صفحہ	مضمون
------	-------

باب النفقات

- ۱۴۷ د منکوحہ ناوادة کړې زنانه د نفقي حکم
- ۱۴۷ د ناشزه (بد چلنده) زنانه نفقه په خاوند باندې واجب نه ده
- ۱۴۸ د بيماري بنځې د مور پلار په کور کې علاج او د خاوند نه د خرچې مطالبه
- ۱۴۹ د کويزدن نه پس د مور او پلار په کور باندې د اوسيدونکي بنځې د نفقي حکم
- ۱۴۹ د بنځې د علاج معالجي او تجهيز او تکفين خرچه په چا باندې ده؟
- ۱۵۰ د بنځې نفقه په خاوند او د غير قادر علي الکسب اولاد نفقه په پلار باندې ده
- ۱۵۲ د بنځې د مهر او کالو (زيوراتو) او د عدت د ورځو د نفقي مسئله
- ۱۵۳ د عدت وفات دوران کې د کونډې د نفقي حکم
- ۱۵۳ په عنين (نامرد) باندې خرچه واجب ده
- ۱۵۴ د خاوند نه د جهيز سامان، مهر، د علاج خرچه او د نفقه اخستلو حکم
- ۱۵۶ محتاج پلار د خامنو د مالونو نه ضروريات اخستلې شي
- ۱۵۷ بوډا مور پلار ته د نفقي نه ورکولو او د هغوی د بې عزتي کونکو سره دې ترک
- ۱۵۷ موالات وکړې شي
- ۱۵۷ د نابالغ اولاد نفقه په پلار باندې واجب ده
- ۱۵۸ د بنځې او بچو خرچه په خاوند باندې لازمه او د نورو احسان وي
- ۱۵۹ د وروڼو نه د واده د خرچې اخستلو حکم
- ۱۶۰ په شريکو وروڼو کې د ناوادة کړې وروڼو د مهر مسئله
- ۱۶۱ د واده د خرچې د وعدې پوره کولو حکم

صفحہ	مضمون
------	-------

کتاب الایمان

۱۲۴	په دروغه قسم کونکې فاسق دې
۱۲۴	په دروغه قسم کونکې فاسق او مردود الشهادة دې
۱۲۵	قصدا په دروغه باندې قسمونه خوړونکو سره د تعلقاتو حکم
۱۲۶	د لفظ عهد استعمال یمین دې
۱۲۶	په عهد او وعده کې فرق او عهد په معنی د قسم مسئله
۱۲۸	یمین غموس کبیره دې او د ارشاد الطالبین د عبارت تاویل
۱۲۸	دحل او حرمت متعلق په مسائلو کې دصلح دپاره په دروغه قسم خوړل حرام دی
۱۷۰	چا ته د ووت ورکولو قسم خوړل بیا خپله الیکشن کې حصه واخلي
۱۷۰	په قسم کې نیابت نه جاری کیږي
۱۷۱	په قرآن کریم (مصحف) باندې قسم خوړل معتبر دی
۱۷۲	په قرآن کریم باندې قسم کول د متاخرینو په نزد معتبر دی
۱۷۳	په قرآن کریم باندې لاس کینودل قسم نه دې
۱۷۳	په چا باندې دیوې خبرې منلو دپاره دچا په کور کې دقرآن کریم کینودلو حکم
۱۷۴	قرآن کریم گواه جوړولو سره که دیو کار نه انکار وکړي نو دا قسم نه دې؟
۱۷۴	قرآن کریم لږه په سر باندې کینودلو سره د ځمکې په حدود باندې ګرځیدل
۱۷۵	قسم نه دې
۱۷۶	که د فلانی سره مې نکاح وکړه نو د قرآن کریم سره به مې نکاح کړې وی
۱۷۶	د قسم په ارادې سره کلمه طیبه لوستل یمین دې
۱۷۷	د رسول الله ﷺ امتی به نه یم ویل قسم دې
۱۷۷	که فلانی کار مې ونکړ نو د محمد ﷺ امتی به نه یم قسم دې

صفحہ	مضمون
۱۷۸	کہ ما دا کار وکړو نوزہ به کافر یم، ددې حکم
۱۷۹	کہ مې بیا دا کار وکړو نو کافر به یم
۱۷۹	کہ ما په فلانی مسجد کې مونځ ورکړو نوزہ به کافر یم قسم دې
۱۸۰	کہ زه کور ته راغلم نو مسلمان به نه یم قسم دې
۱۸۱	د شرعی او آسمانی کتابونو نه د بری کیدو قسم خوړل
۱۸۱	کہ فلانی سره مې خبرې وکړې نو د مور سره به مې زنا کړې وی
۱۸۲	کہ فلانې کار مې وکړو نو ټول حلال څیزونه به په ما باندې حرام وی
۱۸۳	کہ فلانې کار مې وکړو نو ټول حلال دې په ما حرام وی دا قسم دې
۱۸۳	د غوا د پیو، شلمبو او غوړو د خوراک نه نې قسم وکړو بیا نې د هغې د پیو نه پخ شوي چاڼې وڅښله؟
۱۸۴	بنځې لره د لسو لښتو وهلو قسم او د ایوب عليه السلام د حیلې کولو حکم
۱۸۵	د امر مباح دپاره د قسم ماتولو حکم
۱۸۶	د ورور سره د تعلقات نه ساتلو قسم ماتول ضروری دی
۱۸۷	د جماع نه د قسم کولو په صورت کې به په لاس سره منی ویستلو باندې نه حاث کیږي
۱۸۸	په قسم کې په حاث کیدو باندې کفارہ واجب ده
۱۸۸	د حاث کیدو په صورت کې کفارہ ورکول لازمی دی
۱۸۹	د قسم د فدیہ کیفیت
۱۹۰	د قسم په کفارہ کې لسو مسکینانو ته د پیسو یا طعام د ورکولو کیفیت او مقدار
۱۹۱	د قسم د کفارې په روږو کې تسلسل ضروری دې
۱۹۱	د قسم په کفارہ کې تداخل، خوراک یا جامې ورکولو په صورت کې قیمت ورکول او د نذر د قیمت ورکولو مسئلہ

صفحہ	مضمون
۱۹۳	د قسم په ډیرو کفاراتو کې د تداخل مسئله
۱۹۳	په حق او صحیح امر باندې قسم کول جائز دی
۱۹۴	یمین مباح امر دې چې کله د دروغو نه خالی وی

باب ما يتعلق بالنذر

۱۹۷	د نذر د صحیح کیدو دپاره د عباداتو په شان نیت او اراده ضروری ده
۱۹۸	ټول عمر د روژې نیولو یا مونځ کولو یا د مور پلار د مرګه پورې د نکاح نه کولو نذر منل
۱۹۸	چه کله لفظ نذر یا صیغه د لزوم نه وی نو نذر شرعی نه دې
۱۹۹	که لفظ د نذر یا صیغه د لزوم نه وی نو دا عوامی نذر دې
۱۹۹	که کاروبار مې کامیاب شو نو هر کال به حج کوم، شرعی نذر نه دې
۲۰۰	که الله پاک مې خوی ته صحت ورکړو نو دا غوا به خیرات کوم نذر نه دې
۲۰۱	په خپل ځان باندې دګټې څه حصه مقرر کولو اودهغې نه د رجوع مسئله
۲۰۱	که هلک کور ته واپس راغلو نو جینۍ به په غریبه کورنۍ کې ورکوم، شرعی نذر نه دې
۲۰۲	په نذر کې د فقهاء کرامو بعض عبارتونه په اختصار محمول دی
۲۰۳	که فلانې کار مې وکړو نو زر روژې به نیسم، د حاث کیدو په صورت کې به د یمین کفاره وی
۲۰۴	د نذر په طور په خپل ځان باندې د حلال څیزونو د حرامولو حکم
۲۰۵	د یو څاروی د ذبح او تصدق نذر صحیح دې
۲۰۶	مشروط نذر د شرط د پوره کیدو نه مخکې نه ساقطیږي
۲۰۶	د نذر د شرط موجودیدو نه مخکې د ادا کولو مسئله
۲۰۷	د نذر مصرف، مطلق معلق کې فرق او د مندور نه خپله د خوراک حکم

صفحہ	مضمون
۲۰۸	د نذر په روژو کې د تسلسل مسئله
۲۰۹	نذر عرفی او د الله پاک او د هغه د رسول ﷺ د رضا دپاره د رقم د تخصیص وغیره حکم
۲۱۰	د وقف معلق یو صورت او د هغې حکم
۲۱۰	جرگه کې بوتلې شوې چیلۍ (د تنواتی گډه) او د حاجی د راتلو په وخت د بیزې وغیره د بوتلو مسئله
۲۱۱	د بزرگانو په قبرونو باندې د نذر و نیاز حکم
۲۱۳	د اولیاء الله د رضا کولو دپاره نذر و نیاز کول
۲۱۴	د شیخ جیلانی او علی هجویری په نوم نذر کول حرام او ایصال ثواب صحیح دي
۲۱۵	د یو پیر په مقبره باندې د مذبوحه نذر مختلف صورتونه
۲۱۶	په نذر للاولیاء کې د مذبوحه څاروی د حرمت او حلت مسئله
۲۱۷	نذر لغير الله اگر چې تکبیر هم پرې ویلې شوې وی بیا هم مردار دي
۲۱۷	د اصلاح د عقیدې نه پس د نذر صحیح طریقه
۲۱۸	د منذور غوښې او وریجو په ځای قیمت تقسیمول غوره دی
۲۱۹	د منذور څیز نه ملاویدو په صورت د هغې د قائم مقام مسئله
۲۲۰	د مسمی نذر په بدل کې د نور مال ورکولو مسئله
۲۲۰	د سلو روپو د غوا نذر کول او اوس په سل روپې نه ملاویدل
۲۲۱	نذر شرعی، په دې کې د بدلون او نقدو پیسو وغیره ورکولو حکم
۲۲۲	نذر عرفی او شرعی او د نذر د قیمت ورکولو مسئله
۲۲۳	د منذور په ځای د هغې قیمت ورکول جائز دی
۲۲۴	د منذور نه خپله ناذر او د هغه ښځې بچی خوراک نه شی کولې
۲۲۴	د ښځې ځوی ته د نذر پیسې ورکول جائز دی
۲۲۵	فقیر وروړ ته نذر یا د هغې قیمت ورکول جائز دی

صفحہ	مضمون
------	-------

کتاب الوقف

۲۲۸	دوقف دثبوت دپاره د مالک اقرار اود غیر مالک دپاره شهادت ضروری دې
۲۲۸	دوقف د وصیت مسئلہ
۲۲۹	دواقف وقف شوی خیز دوباره اخستل
۲۲۹	باقاعده وقف شوی ځمکه نه شی واپس کیدی
۲۳۰	په مسلم یا مبرهن وقف باندې د ملکیت دعویٰ صحیح نه ده
۲۳۱	د سکول او سینما دپاره د ځمکې وقف کولو مسئلہ
۲۳۲	د مړی په متروکه ځمکه کې وقف او غیر وقف کې د وارثانو اختلاف
۲۳۲	د مړی د خاورې کیدو نه پس مقبره باندې د کروندې او ونو حکم
	د وقف مشاع حکم او د مسجد دپاره د وقف شوی ځمکې د اخستلو او
۲۳۳	خرڅولو مسئلہ
۲۳۴	دوقف شوی مقبرې د ونو خرڅول
۲۳۵	په جنازگاه کې د برنډې د جوړولو دپاره د مقبرې د ونو د خرڅولو حکم
۲۳۶	د مقبرې د ونو گټه په مقبره او مسجد کې د خرچ کولو مسئلہ
	د عیدگاه په دیوال باندې د چنده ورکونکو نومونه او د هغوی د ورکړې شوې
۲۳۷	پیسو لیکلو حکم
۲۳۷	د عام لارې تنګول یا وړانول جائز نه دی
۲۳۸	د کاناوپه غونډۍ باندې د مسجد یا قبرشک وی نو د هغې څه حکم دې؟
۲۳۸	دهندوانو پرېښودل شوی جائیدادو غیره دبیت المال او حکومت ملکیت دې
۲۳۹	چې د وقف مصرف ختم شی نو نزدې طرف ته مصرف جوړ کړې شی
۲۴۰	په شریکه ځمکه کې وقف صحیح دې اود امام ابو یوسف رحمہ اللہ قول مفتی به دې
۲۴۲	په وقف او مملوک مقبره کې د تصرف مسئلہ

صفحہ	مضمون
۲۴۲	د قبرستان دپاره وقف شوي ځمکه او بيا د واپسۍ مسئله
۲۴۳	په زور قبرستان کې د مسجد او مدرسې جوړولو حکم
۲۴۴	دوقف قبرستان د بدلون په ځای په هغې کې دوباره مړی بنځول غوره دی
۲۴۵	د مقبرې خپله راختلې گيا او وانه هر سرې استعمالولې شی
۲۴۶	د خپل کور دپاره په موقوفه قبرستان کې لاره جوړول
۲۴۷	د پخوانۍ جنازگاه د استبدال مسئله
۲۴۷	په وقف جنازگاه کې کوهې کنستلو سره وقف کول
۲۴۸	د پخوانۍ قبرستان په ځمکه باندې د عيدگاه جوړولو حکم
۲۴۹	په ځمکه کې د انساني هډوکو د راوتلو مسئله
۲۴۹	په پخوانۍ وقف شوي مقبره کې د مسجد يا مدرسې د جوړولو حکم
۲۵۱	په وقف مسجد کې د چار مغزو د ونې ملکيت او د موقوف کيدو مسئله
۲۵۱	د متوفی امام د خامنو دپاره د وقف علی المسجد گټې او وظیفې د جاری ساتلو مسئله
۲۵۲	د زلزله زدگان دپاره د بیرونی ممالک نه د راغلی امداد د تقسیم طریقه
۲۵۳	د عيدگاه په ځمکه کې مسجد جوړول، د هغې دپاره جمع شوي چنده او د دکانونو جوړولو حکم
۲۵۴	د چا غیر ملکیت لره قبضه کولو سره په هغې کې د مسجد يا قبرستان جوړولو حکم
۲۵۵	د قیام پاکستان په وخت دهندوانونه دپاتې شوي کورونو د ملکیت مسئله
۲۵۶	په مزارات اولیاء باندې د جمع شوي پیسو مصرف او حکم
۲۵۷	کوم ځای چې باقاعدہ وقف نه وی نوپه هغې کې هر قسم تصرف جائز دي
۲۵۸	د یونین د چندی نه خپله خوراک او په بل باندې د خوړلو حکم
۲۵۹	

صفحہ	مضمون
------	-------

باب احکام المساجد

۲۲۲	د مسجد کیدو بنیاد د جوړونکي په نیت باندې دې
۲۲۲	د فتنې د ختمولو دپاره د مسجد د تقسیم مسئله
۲۲۳	د مسلمان جوړ کړې شوې مسجد مسجد ضرار نه شی کیدې
۲۲۴	د صحیح غرض په نیت باندې جوړ کړې شوې مسجد مسجد ضرار نه دې
۲۲۴	د یو مسجد په خوا کې دویم مسجد جوړول او د مسجد ضرار مسئله
۲۲۵	په یوه محله کې دویم مسجد جوړول او د مسجد ضرار حکم
۲۲۶	غیر موقوف، د کانونو باندې پورته جوړ کړې شوې مسجد عرفی دې
	په دوه منزله عمارت کې یو منزل په طور د مسجد استعمالول شرعی مسجد نه دې
۲۲۷	د ذاتی کور دپاسه غیر موقوف مسجد، عرفی مسجد دې شرعی نه دې
۲۲۸	د مسجد د کمیټې د انتخاب طریقه کار
۲۲۹	د مسجد د کمیټې د اړکانو د انتخاب دپاره شرائط او ضوابط
	د مسجد د توسیع دپاره په اخستلی شوی کور باندې د کرایه دارو قبضه جائز نه ده
۲۷۰	
۲۷۱	د مشترکه ځمکې د مسجد دپاره د وقف کولو مسئله
۲۷۲	بغیر د اجازت نه د بل ورور حصه په مسجد کې د وقف کولو حکم
۲۷۲	د شاملات ځمکه کې د مسجد د آبادولو حکم
	سابقه گردواره لره په مسجد کې تبدیل کولو سره په هغې کې ضروری تعمیر
۲۷۳	اورد و بدل جائز دې
۲۷۴	چرچ لره په مسجد بدلول او د هدایه د عبارت وضاحت

صفحہ	مضمون
۲۷۵	د تقسیم هند په وخت د هندوانو په متروکه ځمکه کې د مسجد دپاره د حاصل کړې قطعه باره کې شرعی فیصله
۲۷۲	د عیدگاه د پاره باقاعده وقف شوي ځمکه باندې د مسجد جوړولو حکم
۲۷۷	د ریلوي په ځای کې د مسجد جوړولو حکم
۲۷۸	د روډ په غاړه باندې د محکمہ پي ډبلیو ډی په ځمکه باندې د جوړ شوي مسجد مسئله
۲۷۹	د سابقه مسجد ځمکه د نوي مسجد د آبادي نه بهر کولو سره بیا هم د مسجد په حکم کې ده
۲۸۰	د مسجد د وړاندې نه پس دوباره د آبادي یا په څه ځمکه باندې د کینت او کروندې حکم
۲۸۱	د پخواني مسجد په بدلون کې د دوچند ځمکې وغیره ورکولو حکم
۲۸۱	د سرکاری نهر د پاسه د مسجد جوړولو حکم
۲۸۲	په سرکاری ځمکه کې د حکومت د طرف نه د مسجد دپاره مقرر شوي ځای کې د مسجد حکم
۲۸۳	د چا په ځمکه کې بغیر د اجازت نه د جوړ کړي شوي مسجد حکم
۲۸۳	د مسجد د چنډې نه د مسجد دپاره د اخستلي شوي ځمکې د بدلون یا خرڅولو حکم
۲۸۴	په غیر مملوکه یا مشترکه ځمکه بغیر د اجازت نه مسجد جوړول صحیح نه دی
۲۸۵	د مسجد په نوم باندې د وقف شوي کور دپاره د مسجد د خرچ نه د مقدمې پیروي
۲۸۲	د مسجد د پاره وقف شوي ځمکه د امام ابو یوسف رحمہ اللہ په نزد د مسجد په حکم کې ده

صفحہ	مضمون
۲۸۷	د مسجد ځمکه به تر قیامتہ پورې مسجد وی
۲۸۷	د مسجد په وقف کړې شوې ځمکه کې آبادي پرېښودل اود هغه ځمکې حکم
۲۸۸	د وقف علی المسجد دکان بل ځای ته د بدلولو حکم
۲۸۹	په مملوکه یا مقبوضه ځمکه کې د مسجد جوړولو حکم
۲۹۰	نوي مسجد جوړول مشروع او مخکې مسجد به برقرار وی
۲۹۰	د مونځ کونکو په موجودگي د زور مسجد تحويل او اخستل خرڅول جائز نه دی
۲۹۲	د مسجد د ځمکې بدلون او د دویم مسجد د جوړولو مسئله
۲۹۲	د زور مسجد د معطل کولو په صورت کې د نوي مسجد جوړولو مسئله
۲۹۳	په غیر موقوف ځای کې د جوړ کړې شوي مسجد د بدلون او ملبې حکم
۲۹۴	د مسجد د ملبو په نورو ځایونو کې د استعمالولو حکم
۲۹۴	د زور مسجد نه لاندې د کانونه جوړولو سره پورته د مسجد د تعمیر حکم
۲۹۵	د مسجد د پاره په وقف شوې ځمکه کې د اکخانه جوړول جائز نه دی
۲۹۶	د مسجد په ځمکه کې لاره جوړول او په هغې باندې قبضه کول جائز نه دی
۲۹۷	د مسجد حصه ځمکه په سړک کې شاملول غوره نه دی
۲۹۷	د مسجد په زیاتۍ ځای کې لاره جوړول
۲۹۸	مسجد طرف ته دعامې لارې نه علاوه د خاص لارې ویستل مضراً و ممنوع دی
۲۹۹	د غیر آباد مسجد لرگي او کانی وغیره په بل مسجد کې د لگولو حکم
۳۰۰	د مسجد د لرگو اخستل او خرڅول جائز دی
۳۰۱	د مسجد د پاسه د رهاني کور تعمیر ممنوع دي
۳۰۱	د مسجد د پاسه د طلباء د پاره کمرې جوړول جائز نه دی
۳۰۲	وقف علی المسجد کور خرڅول جائز نه دی
۳۰۲	د مسجد په دیوال کې د بهر طرف نه د در سگاه د پاره د الماری جوړولو مسئله
۳۰۳	د سل کاله پخوانی مسجد په انگر کې د کانونه جوړول جائز نه دی

صفحہ	مضمون
۳۰۴	په مسجد یا د هغې په حدودو کې د کانونه جوړول جائز نه دی
۳۰۵	د مسجد د پاره په وقف ځمکه کې د مسجد د امام د پاره د کور آبادولو حکم
۳۰۵	د مسجد د پاسه د بیت الخلاء جوړولو مسئله
۳۰۶	د مسجد اضافی ځای لږه د خطیب په کور کې د شاملولو حکم
۳۰۷	د مسجد په غیر آباد حصه ځمکه کې د کروندې حکم
۳۰۷	د مسجد د دوه هالونو ترمینځه د لارې په صورت کې د اقتداء مسئله
۳۰۸	د مسجد لږګۍ اخستلو سره استعمالول جائز دی
۳۰۹	د یو مسجد د پاره اخستلې شوې سیمې اوبل مسجد ته د قرض ورکولو حکم
۳۱۰	په جومات باندې د فدیې، عشر او زکوٰۃ نه علاوه باقی تبرع او خیرات خرچ کولې شی
۳۱۰	د مسجد په نوم باندې جبری چنده اخستل جائز نه دی
۳۱۱	د مسجد د تعمیر د پاره د عوامو نه د چنډې حکم
۳۱۱	په مسجد کې د چنده کولو او ورکولو حکم
۳۱۲	د تعمیر مسجد د پاره په مسجد کې چنده غوښتل
۳۱۳	د صاحب استطاعت خلکو د مسجد د پاره د چنډې ورکولو حکم
۳۱۴	د تربیلا ډیم د متاثره مساجدو د حکومتی رقم حکم
۳۱۵	په تربیلا ډیم کې د ډوبو شوو مساجدو په بدله کې د حکومتی رقم مصرف
۳۱۶	د عبدالقادر جیلانی رحمۃ اللہ علیہ په نوم سالانه خیرات په مسجد کې خرچ کول
۳۱۸	د مسجد د فنډ نه د مړی شوی امام د ښځې د امداد وغیره حکم
۳۱۹	د مسجد د فنډ نه د غسل خانو وغیره د تعمیر مسئله
۳۲۱	د یو مسجد چنده په بل مسجد کې لګول او د مسجد فنډ په مسجد کې جمع کول
۳۲۲	د یو مسجد چنده په بل مسجد کې د خرچ کولو حکم

صفحہ	مضمون
۳۲۲	د مسجد د گاونډیانو د پاره تنگه کوڅه د مسجد نه وضع کول
۳۲۳	د مسجد د دیوال سره متصل په خپل کور کې غسل خانه جوړول
۳۲۴	د مسجد په ځمکه کې د مردارو اوبو ناله جوړول جائز نه دی
۳۲۵	د مسجد پکې یا بل څیز په کور کې د استعمالولو مسئله
۳۲۵	د مسجد د توسیع د پاره د اخستلې شوې ځمکې د بدلولو حکم
۳۲۲	د جومات نه د پخوانۍ زمانې نه کورونو ته جاري د اوبو نلکې (پائپونه) په نشت حساب دی
۳۲۷	د جومات د ټینګې نه د اوبو پائپ په کور کې د لگولو حکم
۳۲۸	د جومات پکې کور ته د ورلو، د جومات په دیوال باندې د چټ اچولو او د زړو پوزکو د استعمالولو حکم
۳۲۹	د جومات د چټ وغیره په لیو کولو کې د سوتو استعمال
۳۳۰	د جومات په ملکیت کې ونې لگولو سره د هغې د ملکیت وغیره مسئله
۳۳۰	په جومات کې کرلې شوې ونې به په جومات باندې خرچ کولې شی
۳۳۱	په سرکاری مسجد کې سابقه قابض امام او د حکومت د طرف نه په مقرر شوی امام کې کوم یو افضل دي؟
۳۳۲	د جوماتونو د پاره د وقف شوې ځمکو (سیري) حکم
۳۳۳	د مسجد امام ته بعضې ځمکه د امامت او خدمت په بدل کې دور کولو حکم
۳۳۴	د مسجد او امام په نوم د سیري (زمکي ورکولو) حکم
۳۳۵	د مسجد د پاره د وقف شوې ځمکې (سیري) حکم
۳۳۶	د مسجد دتنه دروازه کومه چې لږه شان اوچته ده د امام ودریدل او د مقتدیانو په انگن کې ودریدل
۳۳۷	په مسجد باندې د رشوت د رقم خرچ کول جائز نه دی
۳۳۸	په سرکاری مساجدو کې بجلي اوسوئي گیس د مسجد امام استعمالولې شی

صفحہ	مضمون
۳۳۹	د فرقه سلفیہ نجدیہ پہ مقابلہ کی د بل مسجد د تعمیر حکم
۳۳۹	د مسجد د امام د اجازت نہ بغیر د نوی راغلی دپارہ د امامت یا وعظ یا تقریر کولو حکم
۳۴۰	جماعت اسلامی والولہ پہ مساجد کی د تقریر وغیرہ نہ د منع کولو حکم
۳۴۱	د محراب ملہی نقش ونگار مکروہ دی
۳۴۲	د مسجد پہ دیوال باندی کیناستل نہ ممنوع دی او نہ مطلوب
۳۴۲	مسجد تہ د بت خانہ ویلو او د توهین کولو مسئلہ
۳۴۳	پہ مسجد کی د اودہ کیدو اورہائش اختیارولو حکم
۳۴۴	پہ وقف مسجد کی خوک د مانخہ یا درود شریف لوستلو نہ منع کول
۳۴۵	پہ مسجد کی دنیوی خبری کول ممنوع دی
۳۴۵	پہ مسجد کی د جہندی اوچتولو حکم
۳۴۶	پہ مسجد کی ذکر بالجہر او توہونہ وھلو سرہ د ذکر کولو حکم
۳۴۷	د دینی طالبانو وظیفہ غوبستل جائز دی
۳۴۸	پہ مسجد کی د خوراک خنیاک کولو حکم
۳۴۸	پہ مسجد کی د تیپ ریکارہ پہ ذریعہ د تقریر او تلاوت اورولو مسئلہ
۳۴۹	پہ مسجد کی تیپ ریکارہ راویل او پہ مسجد کی رحیل کی سر کینبودلو سرہ د اودہ کیدو مسئلہ
۳۵۰	پہ مسجد کی خلقو تہ د سلام کولو حکم
۳۵۰	د مسجد نہ د مرغو جالیٰ بھر غورخولو حکم
۳۵۱	د مسجد عدم ملکیت او پہ مسجد کی وروماشومانوتہ د دینی تعلیم حکم
۳۵۲	پہ مسجد کی د ماشومانو د تعلیم پہ بارہ مکی د مفتی محمد شفیع رحمہ اللہ فتویٰ او د بنوری تاؤن عمل
۳۵۳	پہ مسجد کی د اشتہارات لگولو حکم

صفحہ	مضمون
۳۵۴	په مسجد کې د جنازې د مانځه نه علاوه د اعلاناتو مسئله
۳۵۴	په مسجد کې د اعلاناتو نه ځان ساتل ضروری دی
۳۵۵	په مسجد کې د وړک شوی څیز، د جنازې یا ناگهاني آفت وغيره اعلان کول
۳۵۵	د اوړي او ژمي د مغرب تر مينځه قبله ده
۳۵۶	د کعبې د جهت د پاره د قطب نما يا د عمود سوري استعمال
۳۵۷	د مسجد د کوهی اوبه کورته د وړلو اوبه ذاتی استعمال کې دروستلو حکم
	که يو ځای کې د مسجد د جوړولو اراده وی نو صرف په خیال او ارادې سره
۳۵۸	هغه ځای مسجد نه دي
۳۵۹	په مسجد کې ورکړې شوې چنده که باقی وی نو د ورکونکي ملک دي
	د اهل حدیث خپل ځان لره بیل مسجد جوړول مشروع او د هغې انهدام موجب
۳۶۱	ضمان دي
۳۶۲	د یخني په موسم کې په مسجدونو کې اور بلول
۳۶۳	په جنازگه کې مونځ جائز خو د مسجد ثواب نه ملاویري
۳۶۳	په مسجدونو کې د نکاح د محفل منعقد کولو حکم
۳۶۴	د مسجد د کوهی نه په نلکو (پایونو) کې اهل محله ته اوبه ورکول وغيره
۳۶۵	په مسجد کې چنده کې مرزائی عیسائی وغيره غیر مسلم د چنده ورکولو حکم
۳۶۶	د مسجد د پاره د وقف شوې تیلو یا بدلولو حکم
۳۶۷	د مسجد د پاره سرائي اخستلو سره به په بل ځای کې د بدلولو مسئله
	مسجد لره بل ځای ته منتقل کول یا مخکې لرې وغيره په بل مسجد کې د
۳۶۸	لگولو مسئله
۳۶۹	د مسجد د پاره وقف شوې څمکه کې مسافر خانه جوړول جائز نه دی
۳۷۰	د مسجد نه به واپه ماشومان او لیونی لرې ساتلې شی

صفحہ	مضمون
۳۷۱	د مسجد د امام او خطیب د اجازت نه بغیر په مسجد کې د بیان او درس ورکولو حکم
۳۷۱	په مسجد کې د تبلیغی جماعت والو د مانځه سره تړدې د تعلیم او بیان مسئله
۳۷۲	د مسجد په انګن کې د شنې ګیا یا اوچې ګیا کینودلو مسئله
۳۷۳	په مسجد کې خوراک څښاک او د خیرات وغیره خوړولو حکم
۳۷۳	د مسجد د پاره د چنده کونکو د چنډې نه د خپل ځان د پاره دڅه اخستلو مسئله
۳۷۴	په مسجد کې د تیلو د پاره ورکړې شوې چنده د مسجد د خادم په تنخواه کې د ورکولو مسئله
۳۷۵	د مسجد د چټک لږګۍ وغیره سامان خرڅول جائز دی
۳۷۲	د قبائلی مساجد حکم او انګن لږه په حجره کې د شاملولو مسئله
۳۷۷	د مسجد رقم په بینک کې کینودل او د امام د تصرف وغیره مسئله
۳۷۸	په امام ساتلو کې د اختلاف د وجې نه د مسجد د پاره د وقف د واپسې مسئله
۳۷۹	د مسجد د تعمیر د وجې نه بعض متاثرین ته د مسجد د فنډ نه د معاوضه ورکولو مسئله
۳۸۰	د تقسم هندنه پس قدیم اوقاف په نوی مساجد باندې د خرچ کولو مسئله
۳۸۱	د مسجد او کلی د اوبو د پاره د مشترک پائپ مرمت باندې د مسجد د فنډ نه خرچه کول
۳۸۱	زمونږ په علاقو کې قبله د مغرب په طرف کې جنوب ته مائل ده
۳۸۲	د چار دیواری نه بغیر په فراخه ځای کې د عیدګاه حکم
۳۸۳	په مسجد کې د ورکړې شوې چنډې واپس اخستل
۳۸۳	د فوج په غیر آباد میدانونو کې د جوړ کړې شوې عارض مسجدونو حکم
۳۸۴	د امام نه د ذاتی عداوت په وجه باندې مسجد ته مندر او د کفر ځای ویلو حکم

صفحہ	مضمون
۳۸۵	مسجد دپاره د چنده ورکولو په شرط باندې په نیلام کې بولی نه کول
۳۸۵	د مسجد د بجلۍ نه بالمعاوضه تار اخستل
۳۸۶	د مساجد په دیوالونو باندې د یا الله یا محمد لیکلو مسئله
۳۸۷	په مسجد کې د لیترین جوړولو مسئله
۳۸۸	د مسجد دپاره د لاؤد سپیکر راوړلو والاد دخل داندازی وغیره حکم
۳۸۸	د مړی تابوت (صندوق) د مسجد په کار راوستل
	د مسجد د تعمیر نه په اضافی چنده باندې د کتابونو اخستلو او د مدرسې د کتب ذاتی په استعمال کې د راوستلو حکم
۳۸۹	د مسجد د بلډنگ متعلق مختلف سوالات
۳۹۰	د مسجد دپاره کړې شوې جبری چنده واپس کول پکار دی
۳۹۱	کوم مسجد چې زیات محتاج وی په هغې کې رقم خرچ کول مقدم دی
۳۹۲	د مسجد په وقف شوې ځمکه مکې د مسجد کمیټې د تصرف حیثیت
۳۹۳	په مسجد کې د لارې وغیره جوړولو حکم
	مسجد سره نژدې د میلمنو دپاره ځای جوړول او په هغې باندې د مسجد د فنډ نه د صرف کولو حکم
۳۹۴	د مسجد په انګنې کې د زړو قبرونو د لرې کولو او په مسجد کې د شاملولو حکم
۳۹۵	په مسجد کې د اذان کولو او د بجلۍ پکې لګولو حکم
۳۹۵	د مسجد د فنډ نه مناسب معاوضه اخستلو سره او په قرض کې د مجری کولو مسئله
۳۹۶	په موقوف مسجد کې حصه داری وغیره نه شی کیدې
۳۹۷	د گرمۍ او یخنۍ په مسجدونو کې یو مسجد لره په مخالف موسم کې د بندولو مسئله
۳۹۸	

صفحہ	مضمون
------	-------

باب ما يتعلق بالمدارس

- ۴۰۲ د وقف دینی مدرسہ نہ سکول جو رول ناجائز او گناہ دہ
- ۴۰۲ د دینی مدرسہ خمسہ دخیل نابالغ ماشوم پہ نوم د رجستری کولو حکم
- ۴۰۳ د مدارس دپارہ د چندہ غوبستلو مسئلہ
- ۴۰۴ د مسجد یا مدرسہ دپارہ پہ چندہ کولو کی د نعت خوانی او د ماشومانو د نوم اخستلو وغیرہ حکم
- ۴۰۵ د مدرسہ دپارہ د زکاة رقم جمع کولو سرہ بغیر د تمیز نہ مجموعی طور پہ ہفتی کی د حیلہ کولو حکم
- ۴۰۶ د مسجد گتہ پہ مدرسہ باندہ خرچ کول جائز نہ دی
- ۴۰۶ د قلمی ہیرو وغیرہ نہ د مسجد یا دارالعلوم وغیرہ دپارہ د چندہ اخستلو مسئلہ
- ۴۰۷ د طالب علمانو دپارہ بہ د مدرسہ طعام د مدرسہ دقانون یا پہ عرف بناء وی
- ۴۰۸ پہ مسجد کی د مدرسہ جو رولو او د چا جبرا د مہتمم جو ریدلو مسئلہ
- ۴۰۹ د مسجد او مدرسہ پہ موجودگی د بل مسجد او مدرسہ قیام نہ ممنوع دی او نہ مطلوب
- ۴۱۱ د مسلمہ قانون پہ ریا کی د مدرس معزول کول او مدرس تہ د ورکری شوی کتاب مسئلہ
- ۴۱۲ دوقف مدرسہ پہ چندہ سرہ دیو بودامدرس یا کارکن دپارہ پنشن مقرر کول
- ۴۱۳ د مدرسہ د فنڈ نہ یو مدرس تہ قرض ورکول
- ۴۱۳ د مدرسہ چندہ پہ طور د قرض اخستل او ورکول یا پہ مضاربت باندہ د ورکولو مسئلہ
- ۴۱۴ بغیر د طلب نہ د غیر مسلم نہ د مدارس دپارہ د چندہ غوبستلو حکم

صفحہ	مضمون
۴۱۴	د مدرسې د چنډې نه د یو اهل خیر دپاره طعام یا د بیمار پرسی دپاره د تلود خرچې حکم
۴۱۵	په مساجد په مکتب سکول جوړول ناجائز دی

کتاب الجهاد

باب شرائط الجهاد وغیره

۴۱۸	جهاد فرض عین دې یا فرض کفایه؟
۴۱۸	د لفظ فی سبیل الله مصداق
۴۱۹	د باطل خلاف د دفاعی او اقدامی جهاد مسئله
۴۲۰	د نفیر عام مطلب او حکم
۴۲۱	ددوه مسلمان ملکونو تر مینځه د جنگ په صورت کې دخاموش وسیدو مسئله
۴۲۲	د مجاهد دپاره د تنخواه اخستلو حکم
۴۲۲	د جهاد دوران کې د امیر د مقرر کولو او اطاعت مسئله
۴۲۳	چه د جهاد د امیر په حکم کې ضرر او نقصان ښکاره وی نو تعمیل ضروری نه دې
۴۲۴	اهل زیغ سره د جنگ کولو حکم
۴۲۴	د مجاهد دپاره بریتونه غټول جائز دی
۴۲۵	د جنگی حکمت عملی په صورت کې د گیرې لرې کولو حکم
۴۲۵	په جنگ کې د «الحرب خدعة» تصور
۴۲۶	د نفیر عام نه کیدو په صورت کې د عوامو د جهاد دپاره تلل د مواخذې سبب نه دې
۴۲۷	اشتراکیت د قرآن او حدیث خلاف او د دې خلاف جهاد مشروع دې

صفحہ	مضمون
۴۲۹	که د جنگ دوران کې کافر کلمه ولولی نو د هغه قتلول جائز نه دی
۴۲۹	د جهاد دوران کې د کفارو د ماشومانو او زنانو د قتل کیدو مسئله
۴۳۰	د دهریانو او د هغوی د معاونین خلاف د جنگیدلو حکم
۴۳۱	د جهادی فلمونو او تصویرانو جوړولو حکم
۴۳۲	د کفارو د پاره د جاسوسی کونکي مسلمان حکم
۴۳۳	د کفارو د پاره جاسوسی کونکي مسلمان لره په طور د تعزیر قتلول
۴۳۳	د جاسوسی په شک چا لره قتلول جرم دي
۴۳۴	د وطن او اسلامی سرحد حفاظت د حقوق الله نه دی
۴۳۵	په قتال کې د زنانو او ماشومانو قصدا قتلول منع دی
۴۳۶	مرتدین قتلول او د هغوی د مالونو نه د غنیمت جوړولو مسئله
۴۳۷	د ایران او عراق په جنگ کې توقف دي
۴۳۷	په اراکان (برما) کې د ظالمانو خلاف جهاد فرض عین دي
۴۳۸	د مسلمان فاسق حکومت خلاف مسلح جهاد جائز نه دي
۴۳۹	په پاکستان او افغانستان کې د جهاد حکم
۴۳۹	د افغانستان نه د هجرت او جهاد مسئله
۴۴۰	افغان جهاد بيشکه بې شبهې جهاد دي
۴۴۱	جهاد افغانستان صحيح او اهل اقتدار باندې فرض عین دي
۴۴۲	د اهل اقتدار په خاموش کیناستلو سره په رعیت باندې جهاد نه فرض کیږي
۴۴۳	د اریاب اقتدار د پاره په جهاد افغانستان کې حصه اخستل فرض دی
۴۴۴	د افغانستان جهاد لره د نه منونکي حکم
۴۴۵	په افغان جهاد کې د عوامو شرکت او د کفارو د معاونینو حکم
۴۴۶	د جهاد افغانستان او د جهاد د امیر مسئله
۴۴۷	په افغان جهاد کې مالی تعاون سره د ذمې د فراغت مسئله

صفحہ	مضمون
۴۴۷	د مسلمانانو خلاف د کفارو د معاونین حکم
۴۵۱	د افغان کمیونسټ حکومت د مسلمان معاونین حکم
۴۵۲	د کمیونسټ افغان حکومت حمایت کونکو او مخالفت کونکو مسلمانانو حکم
۴۵۳	د جهاد د پاره استطاعت او قدرت شرط دي
۴۵۴	د فقهاء او علماء د پاره په جهاد کې د شرکت حکم
۴۵۴	جهاد افغانستان او په هغې کې د قاضیانو او مفتیانو د پاره د حصې اخستلو حکم
۴۵۲	د طلباء کرامو د افغانستان جهاد ته د تلو حکم
۴۵۲	پاکستاني طالبانو لره په جهاد افغانستان کې د حصه اخستلو حکم
۴۵۷	پاکستاني عوام لره په جهاد افغانستان کې د حصه اخستلو حکم
۴۵۸	طالب علم په چغتیانو کې د جهاد د پاره تلې شی
۴۵۹	افغان جهاد او طالب علم لره په هغې کې د حصه اخستلو حکم
۴۵۹	بغیر د مور پلار د اجازت نه د جهاد او علمی سفر د پاره د وتلو مسئله
۴۶۰	رونو سره د مشورې کولو نه بغیر د جهاد د پاره د تلو حکم
۴۶۱	د مور پلار د اجازت او د مشر ورور یا استاذ د عدم اجازت په صورت کې د جهاد د پاره تلل

باب الغنائم وقسمتها

۴۲۴	مال غنیمت د ټولو مجاهدینو حق دي
۴۲۵	مال غنیمت د ټولو مجاهدینو تر مینځه مشترک وي
۴۲۲	مال غنیمت د مصلحت مطابق په یو خاص گروپ باندې د تقسیمولو حکم
۴۲۲	د جهاد مالونه د مجاهدینو د امیر په رائي باندې په هر کار کې خرج کیدلې شی

صفحه	مضمون
۴۲۷	د فتح نه مخکې د مال غنیمت د تقسیمولو مسئله
۴۲۸	مال غنیمت به د حکومت وی که د فوج؟
۴۲۹	د مجاهدینو دپاره جمع شوي چنده د هغوی په اهل و عیال باندې د خرچ کولو مسئله
۴۲۹	د خانله یو مجاهد حربي لږه قتلولو سره دهغه نه وسله اخستل دهغه حق دي
۴۷۰	په دار الحرب کې د مسلمان سوداگر د مال تجارت حکم
۴۷۱	په دار الحرب کې د مسلمان سوداگر و حکم
۴۷۲	د هندوانو متروکه خیزونه د مال فی په حکم کې دي
۴۷۳	په جهاد کې د کفار او د هغوی د معاونین باغونه پرې کول
۴۷۳	د مجاهدینو دپاره د کابل نه غوا، چیلې وغیره غصب کولو سره راوستل
۴۷۴	د کمیونسټو د معاونینو بنسټي نیول او د هغوی نه وینزې جوړول
۴۷۴	د جهادی مرکز نه ټوپکي غلا کیدو په صورت کې په مستعیر باندې د ضمان مسئله

باب الاستیمان واحکام دار الحرب

۴۷۸	د دار الحرب او دار الاسلام تعریف
۴۷۹	د دار الحرب تعریف او تعین
۴۸۰	د سمندري حدود په دار الحرب کې داخلیدل
۴۸۰	آیا افغانستان دار الحرب دي یا دار الاسلام
۴۸۱	د کینیدل د دار الحرب کیدو حکم
۴۸۲	آیا تهائی لینډ دار الحرب دي؟
۴۸۳	د کمیونترم د وجې نه افغانستان دار الحرب او دار بغاوت دي
۴۸۳	د دار الحرب طرف ته تلونکي د خوراک څښاک د خیزونو مسئله

صفحہ	مضمون
۴۸۴	په دار الحرب کې وسیدونکي مسلمان محقون الدم او معصوم المال دی
۴۸۵	کمیونسټ عقیده ساتونکي او د هغوی معاونین او مالونو حکم
۴۸۲	د افغان غیر مهاجرین نفسونو او مالونو مسئله
۴۸۲	د کمیونسټو معاونین ته د امن ورکولو حکم
۴۸۷	په اسلامي ملک کې بغیر د امان نه د داخلیدونکي حربي کافر حکم
۴۸۸	د کفری حکومتونو د بیعت او شناختی کار د جوړولو حکم
۴۸۹	مستامن د یو کال نه کم اسلامي ملک کې بغیر د جزیه نه وسیدلې شی
۴۸۹	د کفار او کمیونسټو د معاونین حکم

باب الاستعانة من الكفار وغيره

۴۹۴	د کفارو سره موالات، مواسات، مدارات، مصالحت او د هغوی نه د هدیه او وسلې اخستلو حکم
۴۹۲	د حکومت افغانستان دپاره د فورسز پیدا کولو او هلته د ترقیاتی کارونو زیاتولو حکم
۴۹۷	د مسلمانانو په مقابله کې د کفارو نه استعانت ناجائز دي
۴۹۷	د کمیونسټو نه د مجاهدینو د مقابلې دپاره وسله وغیره اخستل جائز نه دی
۴۹۹	د بیرک کارمل نه د وسلې اخستلو حکم

كتاب الحدود والتعزيرات

باب التعزير

۵۰۲	زندیق ته د تعزیر ورکولو مسئله
۵۰۴	تعزیر مالی د ضرورت په وخت جائز دي
۵۰۴	د تعزیر باخذ المال او تعزیر باهلاک المال تفصیل

صفحہ	مضمون
۵۰۵	په قبائلی علاقو کې د جرمونو او تعزیر مسئله
۵۰۷	د جرمونو د بندولو د ضرورت د وجې نه تعزیر بالمال جائز دي
۵۰۷	په بعض جرمونو کې مالی جرمانه کالعدم او نامنظور ده
۵۰۸	تعزیر باخذ المال منسوخ دي په بې بنیاده دلائلو باندې نه جائز کیږي
۵۱۰	د جرمونو د بندولو دپاره د ضرورت په وخت تعزیر بالمال جائز دي
۵۱۰	د بعض اصلاحاتو د خلاف ورزی په صورت کې د مالی جرمانې حکم
۵۱۱	د ارباب اقتدار بعض تعزیرات قابل احتجاج او د شریعت سره متصادم دي
۵۱۲	د راضی نامې نه پس بغیر د سبب شرعی نه مالی جرمانه حرام او ظلم دي
۵۱۳	مجرم لره د مصلحت مطابق جلا وطن کول جائز دي
۵۱۳	صرف په الزام او تهمت سره تعزیر مالی صحیح نه دي
۵۱۴	د افغان کمیونسټو سره د تعلق ساتونکو نه د جرمانې اخستلو حکم
۵۱۴	په چا باندې معافی غوښتلو سره سره د مالی جرمانې اخستلو حکم
۵۱۵	متفق دیني خدمات کې ورانې پیدا کونکي نه مالی جرمانه اخستل
۵۱۶	بغیر د شرعی وجې نه د حجري مشران او جرگې والا بد نامونکي د تعزیر لائق دي
۵۱۷	د صحیح فیصلې نه انکار کولو باندې مشروط د مالی جرمانې فیصله
۵۱۷	د چا د راضی کولو دپاره څاروي ورکول او ذبح کول
۵۱۸	په امتحان کې د نقل دوجې نه نیولې شوې کتاب لره ضبط کول ناجائز دي
۵۱۹	د مونځ نه کونکي نه د مالی جرمانې اخستلو حکم
۵۲۰	گیرې ته د کنځلې کونکي د سزا او تعزیر مسئله
۵۲۱	د غل گیره خړول جرم او د تعزیر لائق دي
۵۲۲	په سود خور او جواړی کونکي باندې د جرمانې لگولو مسئله
۵۲۳	مړی راویستلو سره په هغې کې دنشې والا څیزونو سمگل کولو دپاره تعزیر

صفحہ	مضمون
۵۲۳	د مور پلار بی ادبی عقوق او د تعزیر سبب دی
۵۲۴	په ظالم او میرنه مور باندې د بد نظر ساتونکی حکم
۵۲۵	د منکوحه الغیر ساتونکی سره د معاملاتو وغیره مسائل
۵۲۶	د جادوگر او ساحر حکم
۵۲۷	په مسلمانانو باندې د وسلې او چتولو حکم
۵۲۸	واده کړې لره اغوا کولو سره د قتلولو مسئله
۵۲۹	د بد فعلی د بندولو دپاره حسب استطاعت کوشش کول ضروری دی
۵۳۰	د څاروی سره په بد فعلی باندې اقرار او د شهادت نه بغیر د تعزیر حکم
۵۳۰	څاروی سره بد فعلی کونکي ته به د ثبوت نه پس حکومت سزا ورکوی
۵۳۱	د موطوء څاروی او هغې سره د بد فعلی کولو حکم
۵۳۲	بیزی (چیلی) سره د بد فعلی کولو حکم

باب حد الزنا

۵۳۲	د قاضی او حاکم نه علاوه بل څوک د زنا حد نه شی جاری کولې
۵۳۲	د حدود او دیت فیصله محکم نه ده د شرعی قاضی منصب دی
۵۳۷	د حدود اجراء د شرعی قاضی او حکام حق دی
۵۳۸	د زنا او لواطت جرم په اعتراف یا شهادت شرعی سره ثابتیږي
۵۳۹	د کوږې تعریف او ساخت
۵۴۰	مروجه کوږې ورکول د شریعت خلاف دی
۵۴۱	د زنا په شک کې چالره قتلول جائز نه دی
۵۴۲	بغیرد اقرار او شهادت شرعی نه د زنا په شک کې قتلول ظلم او ناجائز دی
۵۴۳	د محارم سره په نکاح کې د عقد د شبه د وجې نه حد ساقط دی
۵۴۳	د زنا د پاره کوشش کونکې فاسق او قابل تعزیر هجران دی

صفحہ	مضمون
۵۴۴	د اغوا پہ معاملہ کی راضی نامہ ممنوع شرعی نہ دہ
۵۴۵	پہ چا باندی د بہتان لگونکی حکم
۵۴۶	د زنا نہ پس د زانی خاندان د وطن نہ شہل، پہ خلاف ورزی باندی مالی جرمانہ او خپل مینخ کی د نکاح شرط لگول
۵۴۹	د مسلمان بنی سہ د کافر نکاح او د نہ جدا کیدو پہ صورت کی د قتل مسئلہ
۵۴۹	د نوی مسلمان شوی سری د پخوانی مسلمان سہ د اولیاء د اجازت نہ بغیر نکاح او د نہ جدا کیدو پہ صورت کی د تعزیر مسئلہ
۵۵۰	پہ دارالاسلام کی د کافر پہ شہدی ثابت شوی لوطی تہ بہ تعزیر ورکولی شی
۵۵۱	د خپلی بنی سہ یو محرم لہہ پہ زنا کولو باندی لیدلو سہ قتلول
۵۵۲	بنی لہہ د زنا پہ وخت قتلول شرعا جرم نہ دی
۵۵۲	د زنا دوران او پس د زنا نہ د قتلولو حکم
۵۵۳	د پردی د خلوت د وجہ نہ د قومی غیرت پہ وجہ باندی قتلول
۵۵۴	بدکارہ زنانہ عین د جرم پہ وخت کی قتلول
۵۵۴	پہ زانی باندی حد قائمول د حکومت کار دی د علماء یا عوامو نہ
۵۵۵	خورزی سہ پہ زنا کونکی باندی بہ حکومت باقاعدہ حد جاری کوی
۵۵۶	محسن زانی، پہ خوی باندی حد جاری کول د حاکم منصب دی د پلار نہ
۵۵۶	بنی لہہ پہ لواطت باندی د مجبورہ کونکی حکم
۵۵۷	پہ دوام او تسلسل سہ د زانی حکم
۵۵۸	بدکار پلار لہہ د قتلولو مسئلہ
۵۵۸	بدکارہ بنیخہ د بدکاری دوران کی قتلول
۵۵۹	ہغہ زنانہ چہ پہ زنا مجبورہ کرپی شی د ہغی د حد او د ولد الزنا د قتل د وجہ نہ د دیت مسئلہ

صفحہ	مضمون
۵۲۰	نابالغہ سرہ د زنا بالجبر پہ صورت کي د حد مسئلہ
۵۲۱	د حقیقی لور سرہ د زنا کولو سزا
۵۲۲	د مړې بنځي سرہ زنا کول موجب تعزیر دي

باب حد السرقة

۵۲۴	د زکاۃ او صدقې په صورت کي مسروقه مال مالک ته د واپس کولو مسئلہ
۵۲۵	په غیر صریحي اجازت سرہ غلا کړي مال وارثانو ته واپس کول
۵۲۵	د غرونو نه لرگي غلا کول او د هغې اخستل او خرڅول
۵۲۶	د قطاع الطريق د قتلولو حکم
۵۲۷	د اولیاء کرامو د مزاراتو نه د قیمتي خیزونو پټولو مسئلہ
۵۲۷	د ځنگل نه په غلا شوی څاروی کي د لاس د پرې کولو مسئلہ
۵۲۸	د حفاظت په نیت سرہ یو څیز اوچتول غلا نه ده

کتاب القصاص

۵۲۹	بې گناه قتلولو سرہ قاتل نه کافر کیږي
۵۲۹	د دعوي او شهادت نه بغیر د مشتبه انسان قتلول حرام دي
۵۷۰	قاتل لره کافر گنجل عقیده د اهل سنة والجماعة نه ده
۵۷۱	د مهاجر تنظیمونو د قاضیانو په پاکستان کي د حدودو او قصاص جاری کولو مسئلہ
۵۷۲	د قاتل نه د ولی پخپله قصاص اخستل د قاعدې خلاف دي
۵۷۳	د مقتول د ولی په معاف کولو باندې د حکومت قاتل لره قتلول
۵۷۴	په قصاص او دیت اخستلو سرہ د شهید په ثواب کي کمي نه راځي
۵۷۴	په حدودو او قصاص سرہ د ټولو گناهونو د معاف کولو حکم

موضوع	موضوع
-------	-------

- ۵۱۵ قاتل مکروه دونه کي ور کړي شوي سره د انفرادي مجازات د حد اوج د مجازات د حد د ۵۱۵
- ۵۱۶ په مالوالمال د باندني د قصاص حکم
- ۵۱۷ د دینوي دشمنۍ په وجه د باندني شهادت او په چوپه تړولو د باندني د قاتل د قصاص حکم
- ۵۱۸ په قاتل د باندني د گواه نه کېدو په صورت کي قاتل نه قسم ور کول
- ۵۱۹ قصاص سره د حقو مکړس د مجازات د حد اوج د حد د ۵۱۹
- ۵۲۰ په غاښو د باندني د دوت او قصاص حکم
- ۵۲۱ د قاتل په معاف کولو سره قصاص د قاتل کېدو حکم
- ۵۲۲ د حکومت مالوالمال لږه مکړه د قاتل
- ۵۲۳ قاتل معاف کول د وارثانو حق دي نه د حکومت
- ۵۲۴ په توبه د باندني قاتل د قصاص و اچونکي دي
- ۵۲۵ د خوي د قاتل د ويرې نه د پلار عغه لږه قاتل
- ۵۲۵ قصاص د بل گناهۍ سره د جنگونکي مقتول وینه ضائع ده
- ۵۲۶ د کافر شوروي، مرتد خلقي پر جسي او د حقوي د عسکر د قاتل او اموال غنیمت جوړولو حکم
- ۵۲۷ د بي خايه حمله کونکي قاتل د قصاص او دوت سبب نه دي
- ۵۲۸ د عريض په دوايي باندني قوت کېدو سره په ډاکټر باندني د مالوان حکم
- ۵۲۹ د قاتل شهادت پټونکي اعدام حکم
- ۵۳۰ په قیامت کي د مقتول د باره د حق تشفي حکم
- ۵۳۱ په جنگ کي د دشمن د گناهۍ د سپړلو او د هر اړه په قاتل باندني د ضمان او قصاص مسئله
- ۵۳۲ د دوه ډلو تر مینه په شخړه کي د صلح نه پس د جوړه مړي د قصاص او دوت مسئله
- ۵۳۳ تادیبا او د مور د لاندې د مړ کېدونکي د قاتل تر مینه غرق
- ۵۳۴ د کیمونستو د کینودل شوي بم د وجې نه د مقتول د شهادت حکم

صفحہ	مضمون
۵۹۵	پہ معافی سرہ د قصاص د ساقط کیدو مسئلہ
۵۹۶	د دوايي په طور ماشوم ته افیون ورکولو سرہ د هغه په مړ کیدو باندې د ضمان حکم
۵۹۶	د اعتراف او شهادت نه بغیر قاتل قتلول
۵۹۷	د قتل د اقرار نه په انکار باندې په دروغه قسم کول
۵۹۸	د بل قوم مال، بچی او څاروی په انتقام کې هلاکول
۵۹۹	خپل مینځ کې د قتل کیدونکې د قصاص او دیت مسئلہ
۶۰۰	د زنا په حالت کې مور او خور قتلول
۶۰۰	۱: زه قصاص نه اخلم او معافی هم نه شم کولې په شان الفاظو کې د قصاص ساقط کیدل
۶۰۰	۲: د یو سړی په بدل کې د ډیرو کسانو نه او غیر شرعی طریقې سره قصاص اخستل
۶۰۲	د قتل عمد په صورت کې بدل صلح په قاتل باندې واجب دې
۶۰۲	قاتلینو لږه خپله د قتلولو او هغوی ته د روپو ورکولو والا حکم
۶۰۴	د شهید حکمی د قاتلانو معلومیدل او د فقهاء کرامو د عباراتو مطلب
۶۰۵	په حدودو او قصاص کې د فاحشې زنانه په گواهي باندې فیصله کول د قواعد اسلامیة نه خلاف دی
۶۰۵	د اجرت (مزدوری) قاتل د وارثانو د اجرت (مزدوری) په بدله کې په ځمکه باندې دعویٰ وغیره صحیح نه ده

کتاب الدیة والکفارة

۶۰۷	د پاکستانی روپیې په حساب سره د دیت مقدار
۶۰۷	د زنانه دیت، د سړی په مقابله کې د نیم کیدو نه د منکر حکم
۶۰۸	قاتله مور د ځوی په قتل کې د دیت نه مستثنیٰ نه ده
۶۰۹	په عمدا قتل کونکي باندې د کفاري حکم

صفحہ	مضمون
۲۱۰	په ډرائیور باندې د دیت د معافۍ نه پس کفارہ ورکول ضروری دی
۲۱۰	د هوائی فائرنگ په وجه په قاتل باندې کفارہ او دیت لازم دي
۲۱۱	په واده کې د دواړو طرفونو نه ډزو سره د نامعلوم قاتل نه د مقتول د دیت مسئله
۲۱۱	په کانی باندې ډز کیدو او د هغې په صورت کې د راغورځیدونکي کانی په وجه باندې د زخمی کیدونکو کسانو د ضمان مسئله
۲۱۲	د مور په بچو باندې د سپړو دوائی اچولو سره د هغوی په مرگ باندې د دیت حکم
۲۱۳	د درمختار عبارت کې د والدین نه سقوط کفارہ د کاتب غلطی ده
۲۱۴	په اولیاء مقتول کې د یو په معافۍ سره ساقط کیدو سره دیت واجبېږي
۲۱۵	د ماشوم د مور نه لاندې کیدو سره دیت او کفارہ لازم ده
۲۱۶	د مور نه د ماشوم د لاندې کیدو شک او احتمال سره د دیت او کفارې مسئله
۲۱۷	په ټکر کې د مړ کیدونکي موټر سائيکل باندې سور د دیت مسئله
۲۱۸	د مور او پلار تر مینځه د اوده شوی ماشوم په مرگ باندې د کفارې او دیت حکم
۲۱۹	د اولیاؤ په دیت نه اخستلو سره کفارہ نه ساقطېږي
۲۲۰	په کوتکو سره د وهلي شوی مقتول د دیت مسئله
۲۲۱	په گاډی باندې د هلك په وهلو سره د دیت او کفارې حکم
۲۲۱	قاتلینو لږه قتلولو کې د غیر قاتل په قتلولو باندې د قصاص او دیت مسئله
۲۲۲	د ولادت تعلق مسقط قصاص دي مسقط دیت او کفارہ نه دي
۲۲۳	د سرکاری ډیوتی د وجې نه په عقل خرابیدلو سره د حکومت نه د دیت اخستلو حکم
۲۲۳	د اوده شوی ماشوم قتل په مور باندې نه ثابتیدلو کې احتیاطاً کفارہ ادا کول غوره دي
۲۲۴	په قتل خطاء کې د دیت په مقدار باندې مصالحت جائز دي

صفحہ	مضمون
۲۲۵	د حاملې زنانه د وژلو په وجه باندې د مړ ماشوم په صورت کې د غره د وجوب مسئله
۲۲۶	په کلی کې د مقتول موندلې کیدو د وجې نه په اهل قریه باندې د قسامت او دیت حکم
۲۲۶	ولد الزنا ماشومې لره قتلولو باندې د قصاص او دیت حکم

کتاب المرتد

۲۲۸	د قادیانی د مسلمانیدو دپاره د مرزائیت نه براءت کول ضروری دی
۲۲۸	علانیه مرتد کیدونکې باندې علانیه توبه کول ضروری دی
۲۲۹	د موره پیدا قادیانی او مرتد قادیانی کې فرق
۲۳۰	په احمدی او لاهوری مرزائیانو کې فرق، او هغوی لره د کافرنه منونکې حکم
۲۳۱	مرتد لره د قتل کونکې حکم
۲۳۲	کافر سره د نکاح په صورت کې ارتداد او د ثبوت نسب مسئله
۲۳۳	د مرتد توبه قبوله ده
۲۳۳	د قادیانیت قبلونکې مرتدې زنانه حکم
۲۳۴	د عیسائیت قبلونکې مرتدې زنانه حکم
۲۳۵	د مرتد قاتل میراث او د مسلمانیدو نه پس د امیر المجاهدین هغه لره معاف کول
۲۳۶	د مرتد د لمسو (که د ځوی نه وی او که د لور نه) هدیہ اخستل صحیح دی
۲۳۷	موجوده قادیانی، د حربیانو په حکم کې دی
۲۳۷	د افغان حکومت په خدمت سره د ارتداد حکم
۲۳۸	د زندیق تعریف او د هغه د توبې د قبلولو مسئله
۲۳۹	د زندیق وژل د حکومت ذمه داری ده

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

فتاویٰ دیوبند پاکستان المعروف بفتاویٰ فریدیه (شپږم جلد)

الحمد لله رب العالمين والصلوة والسلام على سيدنا محمد وآله واصحابه اجمعين
وعلى كل من تبعهم باحسان الى يوم الدين، اما بعد!
د فتاویٰ دیوبند پاکستان المعروف بفتاویٰ فریدیه شپږم جلد پیش کولې شی، ددې
نه مخکې پنځه جلدونه پوره په تیزی سره چاپ شوي وو، او الله تعالی ورته قبولیت
ورکړې وو، دا قبولیت زمونږ د حضرت رحمة الله علیه د علم و عمل، تقویٰ او طهارت،
عجز او تحمل، فقه او فتاویٰ او په علوم او معارف کې لدنې کامل مهارت او د
ارشاد نبوی من کان لله کان الله له، د صحیح مصداق کیدو نتیجه او
کرامت دې، پس ښکاره شوه چې دا عظیمه علمی ذخیره ددې بې مثاله فقیه
النفس، وسیع النظر مفتی، د لوی محدث، مفسر او عظیم عارف او مرشد قطب
الارشاد حضرت مولانا مفتی محمد فرید رحمة الله علیه د علومو او معارف او د دیني
خدماتو یوه حصه ده.

کونې خوښې پر جان دوں کس ادا پر مرثوں خویاں لاکھ بھری ہیں آپ کی تصویر میں
د ځینې عوارضو په بنا د تاخیر په وجه په شپږم جلد کې ډیر انتظار او کړې شو، خو
د ډیر آید درست آید، په مصداق په دیکې جلتی اونه کړې شوه چه په تخریج او
ترتیب او په مخکیني طرز او اسلوب کې څه فرق رانه شی، او د مخکینو جلدونو په
شان په دې جلد کې هم څه کمې پاتې نه شی.
حقیقت دادې چې د علوم تفسیریه او حدیثیه نه پس په علوم دینیه شرعیه کې چې د
فقهې او فتاویٰ کوم مقام او مرتبه ده، بل علم ته دومره درجه حاصله نه ده، فقهای
عظام او مفتیان کرام چې دوی د امت مسلمه دپاره د روحانی طبیبانو حیثیت لری
دغه حضراتو د عرف او عادة الناس او د روزمره راتلونکي زمانې په لحاظ سره د
ټولو نوو راپیدیدونکو مسئلو حل پیش کړې دي، د قرآن او حدیث د ډیرو علومو او
معارفو چينې نې جاری کړې دي او د علم تېرې نې سیرابه کړې دي، الله تعالی په
احناف فقهاؤ کې د دیوبند اکابرین علمائي کرامو ته په علم فقه کې قابلیت او
جامعین ورنصیب کړې دي، ټول ددې اعتراف او اقرار کوی، په فقه حنفی کې د فقه
او فتاویٰ د تصانیفو ډیر زیات کتابونه دي، چې په هغې کې د "فتاویٰ دیوبند
پاکستان معروف به فتاویٰ فریدیه"، نوم د خلیدونکي ستوری په شان دي، او د الله
تعالی د طرفه چې کوم جامعیت، شهرت او قبولیت دې فتاویٰ ته ورکړې شوي دي
د رڼا ورځې په شان ښکاره دي.
د مخکینو جلدونو په شان ما فقیر هرې مسئلې لره د جدا جدا ساتلو او د جامع

عنوان ورکولو اہتمام کړې دې چه په مسئلې پوهیدلو او د مسائلو په تخریج کې آسانی وی، د هرې مسئلې متعلق د فقہې د متداول کتابونو حواله جات او چرته چې د آیت یا حدیث ضرورت وو دهغې تخریج شوې دې. چې جامع او مدلل مسائلو پوهیدلو او راویستلو کې آسانی وی، او چرته چې د زیاتې تشریح او وضاحت ضرورت محسوس شو نو په حاشیہ کې د مختلفو حواله جاتو اود قدیم او جدید کتابونو نه د هغې وضاحت شوې دې.

په دې موقع زه فقیر دا خبره ښکاره کول ضروری ګڼم چې په دې ټول علمی خدمت کې زما هیڅ کمال نشته دا ټول د الله کریم فضل او کرم او خصوصی مهربانی ده.

کنه نو من آنم که من دانم تهی دامن بدر آرم

دیره بې انصافی به وی چې په دې موقع د بعضي حضراتو اجمالی تذکره اونه کړم، هغه داچې د ژوند د ټولونو نه زیاته قیمتي سرمایه محترم مور او پلار او استاذان مشائخ او خاصکر سیدی وشیخی و استاذی الکریم حضرت مولانا مفتی سیف الله حقانی مدظله العالی او صاحبزاده مولانا خواجه حافظ حسین احمد صدیقی مدظله العالی چه دا دواړه حضرات ددې فتاویٰ په نگرانی، اشاعت او اہتمام کې لګیا دی، ددې مشفقانه دعاګانې اود حضرات علمائې کرامو او مشائخو خصوصی توجو او مفیدې مشورې په دې کارخیر کې ماسره شامل حال دی، او مولانا حافظ ولی الرحمن حقانی حفظه الله د کمپوزنگ مشکل کار په شوق سره سرته اورسولو، زما ددې خدمت په برکت دې الله کریم دې ټولو حضراتو ته صحت او عافیت او په عمر کې ښه خیر او برکت ورنصیب کړي.

په آخره کې د زړه په صدق سره د الله کریم نه دعا کوم چه زما دا سعی دې په خپل دربار کې قبوله کړي، او زما دپاره او د ټولو استاذانو مشائخو، محترم مور او پلار، اولاد او خاصکر سیدی و مرشدی وشیخی و مولائی محدث کبیر فقیه العصر مفتی اعظم عارف بالله حضرت مولانا مفتی محمد فرید صاحب رحمۃ الله تعالی علیه دپاره دې صدقه جاریه او دائمی ثواب او ګرځوی..... آمین

بجاء سید المرسلین صلی الله علیه وسلم

طالب دعا: فقیر محمد و هاب منگلوری فریدی عفی عنه

رئیس قسم التخصّص فی الفقہ والافتاء الفرید فقہی اکیډمی

دارالعلوم اسلامیہ حکومتیه سید و شریف سوات

۲۳ | ۱۱۰ | ۲۰۱۳

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
 فتاویٰ دیوبند پاکستان
 المعروف بہ
 فتاویٰ فریدیہ

باب الایلاء واللعان

قال الله تبارك وتعالى:
 لِلَّذِينَ يُؤْلُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ تَرَبُّصُ أَرْبَعَةِ أَشْهُرٍ
 فَإِنْ فَاءُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٣٧﴾

(سورة البقرة..... ۲۲۶)

باب الايلاء واللعان

بنخي ته د نه ورنزدي كيدو قسم كول ايلاء ده

سوال: څه فرمائي علماء دين د دې مسئلې په باره كې چې يو خاوند خپلې بنخي ته ووائی چې قسم دې زه به كله هم تاته نردي نه راځم، بيا په څلورمه ورځ خاوند په خپل قسم باندې پښيमानه شي او نن اتمه ورځ ده نو ددې مسئلې څه حكم دې؟ بينواتو جروا

المستفتی: تاج اکبر اضاخيل بالا نوښهار... ۲۵ جولای ۱۹۷۵ء

الجواب: دا سړې خپلې بنخي ته نردي كيدې شي خو د نردي كيدو نه پس به د قسم كفاره ضروري وي، وهو حكم الايلاء كما صرحوا به (۱) وهو الموفق.

بنخي ته د نردي نه ورتلو مسئله

سوال: څه فرمائي علماء دين د دې مسئلې په باره كې چې يو سړې د خپلې بنخي نه خفه شي او قسم وځوري چې زه به تاته نردي نه درځم هغه درې ځله دا كار وكړي، خو بيا قسم مات كړي، آيا طلاق واقع شو يا نه؟ بينواتو جروا

المستفتی: محمد اقبال كوهاټ..... ۱۳ اكتوبر ۱۹۸۴ء

الجواب: كه دې خاوند د جماع كولو نه قسم كړې وي او د څلور مياشتو پوره كيدو نه مخكېنې ئې قسم مات كړو نو د هغه په قسم باندې طلاق نه راځي او

(۱) قال العلامة المرغيناني: وإذا قال الرجل لامرأته والله لا اقربك او قال والله لا اقربك اربعة اشهر فهو مول لقوله تعالى: للذين يؤلون من نسائهم تربص اربعة اشهر (الآية) فان وطئها في الاربعة الاشهر حنث في يمينه ولزمته الكفارة لان الكفارة موجب الحنث وسقط الايلاء لان اليمين ترتفع بالحنث الخ. (هداية ۳۸۰: ۲ باب الايلاء)

که څلور میاشتي ئې پوره کړې وی نو په هغه باندې اول ځل بنځه په یو طلاق بائن باندې مطلقه شوې ده او که د دې نه پس ئې د نکاح تجدید نه وی کړې نو سراسر په حرامو کې اخته دې (۱) وهوالموفق

زه به ستا نه مخکښ پیدا شوې یم که تاسره

مې څه تعلق وساتلو د دې خبرې حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې خاوند بنځې ته د غصې په حالت کې ووایي چې زه به ستا نه مخکښ پیدا شوې یم که ما تاسره څه تعلق وغیره وساتلو. نو آیا دا بنځه طلاقه شوه یا نه؟ بینواتوجروا

المستفتی: معرفت فرید احمد (متعلم حقانیه) وړوکي لاهور صوابی... ۳ اپریل ۱۹۸۵ء

الجواب: احتیاط دا دې چې دا سرې دې د څلورو میاشتو تیریدلو نه مخکښ د دې بنځې وغیره سره تعلق وساتی چې د ایلاء د حکم نه بچ شی. هوالموفق

بنځې سره د صحبت نه کولو قسم کول

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې د نن نه شپږ میاشتې مخکښ زما واده د یو سازش د لاندې د یوې بدنامې کورنۍ سره وکړې شو، مور او پلار ته مې هم پته نه وه، د واده نه پس ماته معلومه شوه چې بنځې خپل عزت ختم کړې دې، اوس زما بنځه زما تابعداره ده، هغه ماته د سپی پورې هم ویلې دی ما فیصله کړې ده چې دا جینۍ د بنځې جوړولو قایله نه ده پس ما درې ځله قسم وکړو چې زه به د خپلې بنځې سره نه یو ځای کیږم،

(۱) قال العلامة المودود الموصلي: اذا قال والله لا اقربک او لا اقربک اربعة اشهر فهو مول وكذلك لو حلف بحج او صوم... فان قربها في الاربعة الاشهر حنث وعليه الكفارة وبطل الایلاء وان لم يقربها ومضت اربعة اشهر بانت بتطليقة.

(الاختیار لتعلیل المختار ۲: ۱۹۵ باب الایلاء)

پس د هغې څلور میاشتي پوره شوې، ما د هغې نه پس په ښځه باندې دا خبره ښکاره کړه، ښځې مې ټول حال پلار ته وویل، پلار مې غصه شو، خو ما پلار ته وویل چې هغه سره دوباره نکاح کول نه غواړم. اوس هغه طلاق شوې دې یا نه؟ یا به طلاق نامه ورکوم؟ که پلار صاحب دوباره جبراً زما نکاح کول غواړي نو آیا جبراً نکاح کیدي شی؟ بینواتوجروا

المستفتی: گوندل..... اټک..... ۱۹ رجب ۱۳۹۳ هـ

الجواب: واضحه دې وی چې په تاسو باندې ښځه د څلور میاشتو نه پس مطلقه شوې ده په طلاق بائن سره، ستاسو تر مینځ نکاح ختمه شوې ده، کما فی الدر المختار، والا یقریهما بآنت واحدة بمضیهما (۲: ۷۵۴) (۱) که تاسو دوباره نکاح کول غواړئ نو عدت هم ختمولې شی خو ستاسو د مرضی نه بغیر نکاح کول کالعدم او نامنظور ده. وفي الدر المختار: ولا تجبر البالغة البکر علی النکاح قال العلامة الشامي فی رد المحتار: ۲: ۴۱۰ ولا الحر البالغ النخ (۲) وهو الموفق

لاندې الفاظ کنایي او قسم کول ایلاء ده

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې زما د لور خاوند (زوم) دا لاندې لیکل شوې الفاظ استعمال کړي دی چې ته زما ښځه نه ئې ته زما قابله نه ئې، زما دې قسم وی که زه تاسره صحبت وکړم نو د خپلې مور سره به مې صحبت کړې وی او ته زر د خپل مور او پلار کره لږه شه، بیا ئې زما لور خپله د لاس نه نیولو سره ما کره پرېښودله، اوس زما د لور دپاره شرعی حکم څه دې؟ بینواتوجروا

المستفتی: چهپ... کیملپور... شوال ۲ ۱۳۸۹ هـ

(۱) (الدر المختار علی هامش رد المحتار ۵۹۵: ۲ باب الایلاء)

(۲) (الدر المختار مع رد المحتار ۳۲۴: ۲ باب الولی)

الجواب: د هغه سړی دا الفاظ چې ته زما بنځه نه ئې ته خپل مور او پلار کره لاره شه، د طلاق د کنایاتو نه دی، پس که خاوند د طلاق په اراده باندې دا الفاظ ویلې وی نو بنځه طلاقه شوې ده کله نو نه ده طلاقه شوې (۱) او دا لفظ چې زه قسم کوم دا د ایلاء الفاظ دی، پس که خاوند په څلورو میاشتو کې دتنه دتنه رجوع ونکړه نو بنځه به مطلقه شی،

فی الدر المختار مع رد المحتار ۲: ۵۶۲ (لوقال والله لا اقربک) ای بلیان مده اشار الی انه کالموقت بمدة الايلاء لان الاطلاق کالتأیید (۲) وفي الهندية: ۱: ۵۰۴ الايلاء منع النفس عن قربان المنکوحة منعاً مؤكداً بالیمين بالله او غیره مطلقاً او موقتاً الخ (۳) - وهو الموفق

د لعان مسئله او د لیکل شوي طلاق حکم

سوال: څه فرمائی علماء کرام د دې مسئلې په باره کې چې یو سړی خپلې بنځې ته چې د هغې نه شپږ اووه بچي پیدا شوې دي، وویل چې دا ماشومان زما د نطفې نه نه دي بلکه د غیر نه دي یعنی په خپله بنځه باندې ئې تهمت لگولو حال دا چې حقیقت داسې نه دې، په دې صورت کې په دې سړی باندې لعان راځي یا نه؟ او هغه ته به حد قذف ورکولې شی یا نه او دا زنانه په هغه باندې د همیشه دپاره حرامیږي یا نه؟

۱) قال العلامة الاوزجندی: الکناية ما يحتمل الطلاق ولا يكون الطلاق مذکوراً نصاً... لا يقع الطلاق بشي من الکنايات الا بالنية... وعن ابي يوسف رحمه الله تعالى في الاملاء انه الحق بهذه الخمسة اربعة اخرى لاملک لی عليك لا سبیل لی عليك الحقی باهلك لو قال ذلك في حال مذاکرة الطلاق او في الغضب وقال لم انو به الطلاق يصدق قضاء في قول ابي حنيفة الخ. (فتاویٰ قاضی خان علی هامش الهندية ۴۶۷: ۱ فصل في الکنايات والمدلولات)

۲) الدر المختار مع رد المحتار ۵۹۴: ۲ باب الايلاء

۳) (فتاویٰ عالمگیریه ۴۷۶: ۱ الباب السابع في الايلاء)

هم دغه شان دې سړی طلاق ثلاثه خپلې ښځې ته لیکل ورکړل چې ته په ما باندې طلاقه، طلاقه، طلاقه ئې، او تاته د بل خاوند کولو اجازت دې د دې نه پس ئې بغیر د حلالي نه دوه میاشتې پس بغیر د تجدید نکاح نه دا زنانه خپله ښځه جوړه کړه او وجه ئې دا بیان کړه چې لیکل شوي طلاق نه واقع کیږي په وینا کیږي د دې مسائلو شرعی حکم څه دې؟ بینواتوجروا

المستفتی: مولوی محب الله.... مق ۱۶ ۱۹۷۳ء

الجواب: (۱) چونکې په پاکستانی قانون کې د حدود جاری کولو اجازت نشته لهذا په دې سړی باندې نه لعان جاری کیدې شی او نه حد قذف، لان الحدود مفوضة الى السلطان لحديث معروف. (۲) په لیکلو سره طلاق واقع کیږي، کما فی رد المحتار ۲: ۵۸۹ (۱) وفي الهندية ۱: ۴۰۳ فلیراجع (۲) وهو الموفق

د خاوند د لور نه انکار کول او د زنانه د اقرار مسئله

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې یو سړی خپلې منکوحې ته ووايي چې ستا د خیتې نه چې کوم هلك پیدا شوې دې، دا زما نه دې او زما ښځه وائی چې دا د بل چا دې، هم ستا د نطفې نه دې، او خاوند په جرگه کې هم انکار کړې دې اوس په دې دواړو کې د چا خبره صحیح ده؟

بینواتوجروا

المستفتی: لطیف c/o مولانا عزیز الرحمن صاحب کوهاله مری ستمبر ۲۷/۹/۱۹۶۹ء

۱) قال العلامة الشامي: (قوله كتب الطلاق الخ) قال في الهندية الكتابة على نوعين مرسومة وغير مرسومة ونعني بالمرسومة ان يكون مصدر او معنونا مثل ما يكتب الى الغائب... وان كانت مرسومة يقع الطلاق نوى اولم ينو الخ.

(رد المحتار هامش الدر المختار ۴: ۴۶۴ ۲ مطلب في الطلاق بالكتابة)

۲) ومثله (في فتاوى عالمگیری ۳: ۳۷۸ ۱ الفصل السادس في الطلاق بالكتابة)

الجواب: کہ دے سری د نفاس پہ مودہ کپ زیات انکار کرے وی نو د هغه انکار صحیح دے دا جینی به صرف مور ته منسوب کیڑی، په دے شرط چې لعان جاری شی، او که وروستو ئي انکار کرے وی نو دا انکار نامنظور دے او دا جینی به د دواړو طرف ته باقاعده منسوب وی.

في الهندية: رجل له امرأة فجاءت بولد فنفاه وقال هذا الولد ليس مني اوقال هذا الولد من الزنا وسقط اللعان بوجه من الوجوه فانه لا ينتفى النسب سواء وجب عليه الحد او لم يجب، وكذلك اذا كان من اهل اللعان فلم يتلاعنا، فانه لا ينتفى النسب، كذا في شرح الطحاوي، (هندية ١: ٥٤٣) (١) وفي الدر المختار مع رد المحتار ٢: ٨١٣ نفى الولد الحي عند التهنئة ومدتها سبعة ايام عادة (وعندهما تقديره بمدة النفاس) وعندها بابتياح آلة الولادة صح وبعدها لا (٢) - وهو الموفق

(١) (فتاویٰ عالمگیریہ ٥١٩: ١ الباب الحادی عشر فی اللعان)

(٢) (الدر المختار مع رد المحتار ٢: ٦٤١ مطلب الحمل یحتمل کونه نفخا وفيه حکایة، قبیل باب العنین)

بسم الله الرحمن الرحيم
فتاویٰ دیوبند پاکستان
المعروف بہ
فتاویٰ فریدیہ

باب الظہار

قال الله تبارك وتعالى:
وَالَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا قَالُوا
فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مِّنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَّ ذَلِكُمْ تَوْعُظُونَ
بِهِ ۖ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ۝
(سورة المجادلة..... ۳)

باب الظہار

بخشہ "بہ پہ ما د مور پہ شان وی" ویونکی مظاهر دی

سوال: خہ فرمائی علماء دین د دی مسئلہ پہ بارہ کپی چہ زید خپلہ بخشہ زینب تہ وویل چہ کلہ ہم تہ د پلار کور تہ لاری نو پہ ما بہ د مور پہ شان تی، خہ ورخی پس د زینب ورور راغلو او هغه سرہ کور تہ لاری، اوس بہ د زید دپارہ خہ حکم وی؟ آیا د ظہار کفارہ بہ پہ هغه باندی راخی یا نہ؟ او دا قید بہ د ہمیشہ تلو دپارہ وی او کہ پہ یو کرت تلو سرہ ختم شوې دی؟ بینواتوجرو

المستفتی: حاجی محمد شریف کرم ایجنسی ۱۹۶۹/۵/۱۲ء

الجواب: پہ صورت مسئلہ کپی دا خاوند (پہ شرط د نیت د ظہار) مظاهر دی د کفارہ ورکولو نہ مخکي د دی بخشہ سرہ جماع وغیرہ نہ شی کولی (۱) خود بیا دپارہ بہ پرې ظہار نہ وی لازم لعدم کلمۃ التکرار (۲) وهوالموفق.

بخشہ تہ ویل "تہ زما مور نی" او خوانی تہ د کنخلو حکم

سوال: خہ فرمائی علماء دین د دی مسئلہ پہ بارہ کپی چہ زما خوم زما لور تہ درې کرتہ وویل چہ تہ زما مور نی بیا نی ما (خوانی) تہ دا الفاظ وویل

۱) قال العلامة الموصلي: الظهار وهو ان يشبه امرأته او عضوا يعبر به عن بدنها او جزأ شائعاً منها بعضو لا يحل النظر اليه من اعضاء من لا يحل له نكاحها على التابيد وحكمه حرمة الجماع ودواعيه حتى يكفر فان جامع قبل التكفير استغفر الله تعالى.

(الاختیار لتعلیل المختار ۲: ۲۰۷ باب الظہار)

۲) قال العلامة الحصكفي: وصح اضافته الى ملك او سببه كان نكحتك فكذا حتى لو قال ان تزوجتك فانت على كظهر امي مائة مرة فعليه لكل مرة كفارة. (الدر المختار على هامش ردالمحتار ۲: ۶۲۶ باب الظہار)

چہی زہ بہ تا سرہ بدکاری کوم، خود مسجد امام صاحب وویل چہی طلاق واقع شوی دہی، د واقعی گواہان ہم موجود دی، صحیح مسئلہ خہ دہ؟ بینواتوجروا

المستفتی: محمدرحیم مسلم تآؤن راولپنڈی..... ۱۳ ربیع الثانی ۱۴۰۲ھ

الجواب: پہ صورت مسئلہ کہی د وقوع طلاق حکم ورکول بہی قاعدہی دی
اما الثاني فظاهر لان المحرم هو الوطى دون ارادة الوطى واما الاول فلعدم
حرف التشبيه كما في شرح التنوير على هامش ردالمحتار ۲: ۷۹۴ والاينو شيئا او
حذف الكاف لغاوتعين الادنى (۱) - وهو الموفق

دا بنخہ بہ زما خور وی ویلو مسئلہ

سوال: خہ فرمائی علماء دین د دہی مسئلہی پہ بارہ کہی چہی یو سرہی د خپلی
بنخہی متعلق دا ووائی چہی دا بنخہ بہ زما خور وی، د دہی خہ حکم دہی؟
بینواتوجروا

المستفتی: فیروز شاہ یار حسین صوابی... ۱۲ صفر ۱۳۹۲ھ

الجواب: پہ صورت مسئلہ کہی صرف د نکاح تجدید کافی دہی کہ عدت
باقی وی او کہ تیر شوی وی، وهذا حکم کنایات (۲) ولیس بظہار کما لا
یخفی علی من راجع الی العرف (۳) - وهو الموفق

(۱) (الدرالمختار علی هامش ردالمحتار ۶۲۶: ۲ باب الظہار)

(۲) قال العلامة الحصكفی: والکنایات لاتطلق بها قضاء الا بنية او دلالة الحال الخ.
(الدرالمختار علی هامش ردالمحتار ۵۰۲: ۲ باب الکنایات)

(۳) قال العلامة الشامي: (قوله وان نوى بانث على مثل امی او کامی برا او ظهارا او طلاقا
صحت نيته لانه كناية) ای من كنیات الظهار والطلاق قال فی البحر واذا نوى به الطلاق
كان باثنا كلفظ الحرام وان نوى الايلاء فهو ايلاء عند ابی يوسف وظهار عند محمد
والصحيح انه ظهار عند الكل لانه تحريم مؤكد بالتشبيه ونظر فيه فی الفتح بانه اثما يتجه
فی انت على حرام کامی والكلام فی مجرد انت کامی... [بقیه حاشیہ بر صفحہ آئندہ]

بنڀي ته مور يا خور ويلو سره طلاق نه واقع ڪيري

سوال: ڇه فرمائي علماء دين د دي مسئلي په باره ڪي چي که يو سري د غصي په حالت ڪي خپلي بنځي ته مور يا خور ووائي دري کرته ووايي، بيا هغه خپلي بنځي لره طلاق شده گنلو سره هغي سره تعلقات پري کري هم په دي حالت ڪي تقريبا دولس کاله تير شي دولس کاله پس د خط په ذريعه ليکلي طلاق ورکوي خو ليکلي صرف يو نوٽس (خط) دي اوس هغه دي بنځي لره څنگه دوباره آبادولي شي؟ بينواتوجروا

المستفتي: حڪيم عبدالستار رضا فقير والي بهالونگر ۱۸/۱/۱۹۷۵

الجواب: بنڀي ته مور خور ويلو سره طلاق نه واقع ڪيري، كما في الدر المختار: والا ينوشئاً او حذف الكاف لغاً (۲: ۷۹۴) (۱) وجه الدلالة انه مقابل لقوله: وان نوى بانث على مثل اى صحت نيته ووقع ما نواه قلت فيحمل على التوبيخ دون الكرامة كما لا يخفى، خو که په نوٽس (خط) ڪي طلاق ليکل شوي وي نو د هغي حکم آسان دي او که صرف دري وليکل شو نو بغير د تحليل (حالي) نه خلاصي نشته هغه داچي دا بنځه به بل سري سره نکاح کوي او خپل هواش به پوره کوي وروسته به دا دويم خاوند طلاق ورکوي بنځه به دخپل عادت سره سم عدت تيروي بيا به لومړي سري ته روا ڪيري. وهوالموفق

ته زما خور ني ويلو سره طلاق نه واقع ڪيري

سوال: ڇه فرمائي علماء دين د دي مسئلي په باره چي زيد ته خپلي بنځي

...بقية از حاشيه گذشته] اى بدون لفظ حرام، قلت وقد يجاب بان الحرمة مرادة وان لم تذكر صريحا هذا وقال الخير الرملى وكذا لو نوى الحرمة المجردة ينبغى ان يكون ظاهرا وينبغى ان لا يصدق قضاء فى ارادة البر اذا كان فى حال المشاجرة وذكر الطلاق- (ردالمحتار هامش الدر المختار ۶۲۶: ۲ باب الظهار) (۱) (الدر المختار على هامش ردالمحتار ۶۲۶: ۲ باب الظهار)

کنڊلې وکړې، زید د جنگ په حالت کې د غصې نه خپلې ښځې ته وویل: ته زما مور خور ئې، نه ئې د طلاق اراده وه او نه د طلاق مذاکره موجود وه، اوس په دې الفاظو سره طلاق واقع کیږي یا نه؟ بینواتوجروا

المستفتی: قاری همایون چک نمبر ۲۲ پوسټ خاص ۳۱/۳/۱۹۷۳

الجواب: د صدق په شرط به په مستفتی زید باندې منکوحه طلاقه نه وي، فی الدر المختار: والاینوشیاء اوحذف الکاف لغاوتعین الادنی (۱) وهوالموفق

که ته مې د کور نه او نه ویستلې نو زه به ستا ځوی یم ویلو حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې یو سړی خپلې ښځې ته وویل چې لمونځ مه پریرېده که د نن نه پس دې مونځ پرېښودلو نو تا به د کور نه اوباسم او که ته ما د کور نه او نه ویستلې نو ستا ځوی به یم، په دې صورت کې د هغه سړی نیت د طلاق نه وو، اوس هغه زنانه بیا هم مونځ ونکړو آیا دا ظاهر دې یا طلاق او که بل څه څیز دې؟ بینواتوجروا

المستفتی: حافظ اسلام نور نریاب هنگو ۲۲/۱/۱۹۷۵

الجواب: د طلاق نیت او تحریم ادات د تشبیه د ذکر کولو په وخت موثر دی، لا عند عدمه، کما یفیده ما فی الدر المختار علی هامش ردالمحتار ۴/۲۹۴، والا ینوشیاء اوحذف الکاف لغاً (۲) پس په صورت مسئله کې د عدم تشبیه د وجې نه نه ظاهر لازمیږي او نه طلاق، هم دغه شان دا ایلا هم نه ده، لان الاخراج لا یستلزم عدم القربان لا مکان القربان خارج البيت فلا یكون ایلاء البتة (۳) وهوالموفق

(۱) (الدر المختار علی هامش ردالمحتار ۶۲۶: ۲ باب الظهار)

(۲) (الدر المختار علی هامش ردالمحتار ۶۲۶: ۲ باب الظهار)

(۳) قال العلامة ابن عابدين: والکناية کل لفظ لا یسبق، [بقيه حاشیه بر صفحه آئنده

کہ د کور نہ و نہ وتلی نو ستا خوی به یم ظہار نہ دی

سوال: خہ فرمائی علماء دین د دی مسئلہ پہ بارہ کپی چپی کہ یو سرپی خپلې بنځې ته ووائی چپی د کور نہ ووځه که ونه وتلی نوزہ به ستا خوی یم. پس هغه زنانه ونه وتله څکه چپی د خاوند قسم ئې اوریدلې هم نه وو، اوس دا الفاظ د قسم دی او که د ظہار دی؟ او کفارہ څه ده؟ بینواتوجروا

المستفتی: کل فراز ۱/۲/۱۹۷۵

الجواب: دا ظہار یا ایلاء نه ده. لعدم التشبيه (۱) ولعدم اليمين على القربان (۲) خود یمین کفارہ ورکول غوره دی، لکونه یمینا فی الظاهر. وهو الموفق.

د صبی او مجنون ظہار صحیح نه دی

سوال: خہ فرمائی علماء دین د دی مسئلې په باره کپی چپی په طلاق کپی عاقل او بالغ کیدل ضروری دی یا نه آیا په ظہار کپی هم عقل او بلوغ ضروری دی؟ بینواتوجروا

المستفتی: مولوی علی اکبر کوه مری کوهاله ۳۰/۸/۱۹۹۱

...بقیه از حاشیه گذشته [الی الفهم معنی الوقاع منه ويحتمل غيره ولا يكون ایلاء بلانية ويدين في القضاء. (ردالمحتار هامش الدرالمختار ۵۹۳: ۲ باب الايلاء)

۱) قال العلامة الموصلي: الظهار وهو ان يشبه امرأته او عصوا يعبر به عن بدنها او جزئاً شائعاً منها بعضو لا يحل النظر اليه من اعضاء من لا يحل له نكاحها على التأييد. (الاختيار لتعليل المختار ۲۰۶: ۲ باب الظهار)

۲) قال الحداد اليمنى: الايلاء هو في اللغة اليمين وفي الشرع عبارة عن اليمين على ترك وطئ الزوجة في مدة مخصوصة والايلاء ممدود لانه مصدر الايلاء والمولى من لا يمكنه قربان امرأته في المدة الابشئ يلزمه بسبب الجماع في المدة. (الجوهرة النيرة ۱۲۹: ۲ كتاب الايلاء)

الجواب: پہ ظہار کی ہم د مظاهر عاقل او بالغ کیدل شرط دی، کما فی الطلاق، وفي الهندية: وشرط الظهار ان يكون الزوج من اهل الكفارة فلا يصح ظهار الذمی كالصبي والمجنون (۱) وهو الموفق

خاوند ته ورور ویلو سره ظهار نه لازمیری

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې تی وی پروگرام دین و دنیا کې یو عالم وویل چې که زنانه خپل خاوند ته ووائی چې ته زما ورور ئې نو په دې سره ظهار واقع کیږی، آیا دا مسئله صحیح ده؟ بینواتو جروا المستفتی: احمد گل پشاور

الجواب: د طلاق او ظهار تعلق د خاوند سره دې، د بنځې د داسې کولو هیڅ اعتبار نشته

لان الطلاق والظهار لا يكون الا من الزوج العاقل البالغ المسلم، وفي الهندية: وشرط الظهار ان يكون الزوج من اهل الكفارة ومن الشرائط ان لا يكون معتوها ولا مد هوشا ولا مبرسما ولا مغس عليه ولا نائما الخ (۲) - وهو الموفق

ته زما د مور خور برابر ئې. زما د مور په شان ئې. فارغه ئې. الفاظو حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې یو سړی خپلې بنځې ته وویل چې ته زما د مور خور برابر ئې او د نن تاریخ نه ته زما د مور په شان ئې د نن تاریخ نه نو زما د طرف نه فارغه ئې، دا خبره هغه د ډیرو خلکو مخکې کړې ده، اوس د طلاق وغیره څه حکم دې؟ بینواتو جروا

المستفتی: محمد اشرف چمن کوت، آزاد کشمیر ۱۳/۱۰/۱۹۷۶

(۱) (فتاویٰ عالمگیری ۵۰۸: ۱ الباب التاسع فی الظهار)

(۲) (فتاویٰ عالمگیری ۵۰۸: ۱ الباب التاسع فی الظهار)

الجواب: د دې سړی اول کلام لغو دې، او د دویم کلام بنیاد په نیت باندې دې یعنی که د نکاح د ختمولو په ارادې سره ئې ویلې وی نو طلاق بائن به واقع شی او که د جماع د حرمت په ارادې سره وی نو ظهار به وی، او کلام سوم په ظاهر کې د کنایات نه دې چې د طلاق د واقع کیدو دارومدار په نیت باندې دې، بدل علی الاولین مافی شرح التنویر: وان نوی بآنت علی مثل امی اوکامی وکذا الوحذف علی (خانیة) برا اوظهار او طلاقاً صححت نیته ووقع ما نواه لانه کنایة والا لم ینوشیئاً او حذف الکاف لغاً (هامش ردالمختار ۲: ۷۹۴) (۱) ویدل علی الثالث ما فیہ ایضاً فالكنايات لا تطلق بها قضاء الابنية او دلالة الحال وفي ردالمختار ۲: ۶۳۶ قوله قضاء قید به لانه لا یقع دیانة بدون النية ولو وجدت دلالة الحال (۲) پس د نیت متعلق دې تحقیق وکړی چې د حکم شرعی تعین وشي. وهو الموفق

په جنگ کې ښځې ته "زما مورې خاموشه شه" ویلو حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې د ښځې او خاوند ترمینځه جگړه شروع وه، او دې دوران کې خاوند خپلې ښځې ته وویل چې "زما مورې ته خاموشه شه" په دې سره په نکاح باندې څه اثر پریوځي؟
بینوا توجروا

المستفتی: آصف محمود اټک بهر ۲۷/۳/۱۹۷۸

الجواب: چونکې په دې الفاظو کې تشبیه نشته په دې وجه په دې سره نه ظهار لازمیږي او نه طلاق، کما فی الدر المختار ۲/ ۷۹۴، والا ینوشیئاً او حذف

(۱) (الدر المختار علی هامش ردالمختار ۲: ۶۲۶ باب الظهار)

(۲) (ردالمختار هامش الدر المختار ۲: ۵۰۱، ۵۰۲ باب الکنايات)

الكاف لغاً وتعين الادنى اى البريعنى الكرامة ويكره (١) وهو الموفق

معلق بالشرط ظهار او د قبل الكفاره پيدا شوى ماشوم حكم

سوال: څه فرمائي علماء دين د دې مسئلې په باره كې چې كه يو سړې خپلې بنځې ته وواښي «لوفعلت كذا فانت على مثل امي» چې كه تا دا كار وكړو نو ته په ما د مور په شان ئې په دې سره د هغه اراده د قسم وه، اوس سوال دا دې چې آيا ظهار په شرط د تعليق صحيح دې؟ او د شرط د وقوع نه پس به په دې باندې د ظهار احكام جاري كيږي؟ او كه هغه د ظهار كفاره ادا نه كړه او د خپلې بنځې سره ئې مباشرت وكړو نو د هغه څه حكم دې؟ په دې موده كې چې كوم ماشوم پيدا شي هغه به ولد الزنا وي يا نه؟ بينواتوجروا

المستفتي: سيد صالح ۲/۱۲/۱۹۷۳

الجواب: دا ظهار معلق بالشرط دې او صحيح دې، كما في الهندية ۵۳۳/۱ يصح ظهار زوجته تعليقاً (٢) فيجوز عليه احكام الظهار بعد وجود الشرط (٢)، او د ظهار د وجې نه نكاح نه ماتيري خو وطي حرام ده،

(١) (الدر المختار على هامش رد المختار ٦٢٦: ٢ باب الظهار)

(٢) وفي الهندية: يصح ظهار زوجته تعليقاً بان قال ان دخلت الدار وان كلمت فلانا فانت على كظهر امي كذا في البدائع.

(فتاوى عالمگیری ٥٠٩: ١ قبيل الباب العاشر في الكفارة)

(٣) قال العلامة الشامي: قوله (وان نوى بانث على مثل امي او كامى برا او ظهارا او طلاقاً صحت نيته لانه كناية) اى من كنايات الظهار والطلاق ... قال في البحر واذا نوى به الطلاق كان بائناً كلفظ الحرام وان نوى الايلاء فهو ايلاء عند ابي يوسف وظهار عند محمد والصحيح انه ظهار عند الكل ... وقال الخیر الرملى وكذا لو نوى الحرمة المجردة ينبغي ان يكون ظهاراً الخ.

(فتاوى شامية على الدر المختار ٦٢٦: ٢ باب الظهار)

کما فی حالة الحيض فلا يكون ولده من الزنا نعم يجب عليه الاستغفار، فی الهندیة ۵۳۲: ۱ ان وطئها قبل ان يكفر استغفر الله تعالى ولا شيء عليه غير الكفارة الاولى... المظاهر اذا لم يكفر ورفع امره الى القاضي يحبسہ القاضي حتى يكفر او يطلق كذا فی الظهيرية (۱) - وهو الموفق

بنخی ته بغير تشبيه نه په خور مور ويلو سره ظهار نه لازميری

سوال: څه فرمائی علماء دين د دې مسئلې په باره کې چې د غصې په حالت کې ما خپلې بنځې ته وويل چې د نن نه پس ته زما خور ئې، د هغې نه وروستو د جينې والو جرگه وکړه چې په هغې کې د کلی تقريباً ټول مشران او امام صاحب شامل وو، جرگې فيصله وکړه چې د غصې په حالت کې داسې خبره شوې ده د دې سزا دې د قرآن کریم نه ورکړې شي نو مولوی صاحب د ۲۸ پارې نه فيصله وکړه چې يا دوه مياشتې مسلسل روژې اونيسه يا په شپيتو مسکينانو باندې خوراک وکړه ما په شپيتو يا د شپيتو نه په زياتو مسکينانو باندې خوراک وکړو آيا دا فيصله صحيح ده؟ بينوا تو جروا

المستفتی: حوالدار محمد يعقوب خان... ۱/۹/۱۹۷۳

الجواب: چونکې تاسو داسې نه دی ویلی چې ته په ما باندې د مور خور په شان ئې لهذا ستاسو دا لفظ ويل مکروه دی خو په تاسو باندې کفارہ نشته، لسا فی الدر المختار علی هامش رد المحتار (۲: ۷۹۴) والاینوشیاً او حذف الکاف لغاً وتعین الادنی ای البریعنی الکرامة ویکره قوله انت امی الخ (۲) - والتفصیل فی رد المحتار فلیراجع (۲) - وهو الموفق

(۱) (فتاویٰ عالمگیری ۵۰۷، ۵۰۶: ۱ الباب التاسع فی الظهار)

(۲) (الدر المختار علی هامش رد المحتار ۶۲۶: ۲ باب الظهار)

(۳) قال العلامة ابن عابدين: (قوله او حذف الکاف) .. [بقیه حاشیه بر صفحه آئنده

پہ کفارہ او ظہار کي د مثل پیسو فطرانہ ورکولو حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کي چې د ظهار په کفارہ کي که رقم د فطرانې د رقم په مثل ادا کړي نو دا به جائز وی که ناجائز؟ بینواتوجروا

المستفتی: محمد غوث بلوچستان ۱۳۸۹ هـ

الجواب: په قرآن کریم کي عبادۃ دا حکم کړې شوي دي چې کله ئې په اعتاق او صيام باندې قدرت نه وي نو شپيتو مسکینانو ته دې خوراک ورکړې شي، او فقهاء کرامو ليکلي دي چې هر مسکين ته دې فطرانہ ورکړې شي، قال الله تعالى: فمن لم يستطع فاطعام ستين مسکينا (الآية) (۱) وفي الهداية ۳۹۴ ويطعم کل مسکين نصف صاع من براوصاع من تمر او شعير او قيمة ذلك لقوله عليه الصلوة والسلام في حديث اوس بن الصامت وسهل بن صخر (سلمة بن صخر) لكل مسکين نصف صاع من بر (۲) - وهو الموفق

...بقیه از حاشیه گذشته] بان قال انت امی ومن بعض الظن جعله من باب زید اسد در منتقى عن القهستانی قلت ويدل عليه ما ذكره عن الفتح من انه لا بد من التصريح بالاداة، (قوله لغا) لانه مجمل في حق التشبيه فما لم يتبين مراد مخصوص لا يحكم بشي ففتح (قوله ويكره الخ) جزم بالكراهة تبعا للبحر والنهر والذي في الفتح وفي انت امی لا يكون مظاهرا وينبغي ان يكون مكروها فقد صرحوا بان قوله لزوجه يا اخية مكروه وفيه حديث الخ.

(فتاویٰ شامیه هامش الدر المختار ۶۲۶: ۲ قبیل باب الکفارة)

(۱) (سورة المجادلة آیت: ۴ باره ۲۷)

(۲) (هداية ۳۹۳: ۲ فصل في الکفارة کتاب الطلاق)

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

فتاویٰ دیوبند پاکستان

المعروف بہ

فتاویٰ فریدیہ

(شپہم جلد)

باب الخلع

بسم الله الرحمن الرحيم
 فتاویٰ دیوبند پاکستان
 المعروف بہ
 فتاویٰ فریدیہ

باب الخلع

قال الله تبارك وتعالى:
 فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ لَا
 فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا فِيمَا افْتَدَتْ بِهِ ط

(سورة البقرة..... ۲۲۹)

.....

باب الخلع

د خلع وعدې سره طلاق نه کيږي. خلع د عقد د انشاء نوم دي

سوال: څه فرمائي علماء دين د دې مسئلې په باره کې چې د مسمي زمان بنځه په صنوبر پسې وتبتيده او لاړه، لس کاله تير شو د صنوبر د طرف نه د طلاق کوششونه کيدل خو زمان په يو صورت کې هم او نه منله، آخر د ښهر معتبرين د شرعي احکاماتو طرف ته زمان راغې کړو، هغه وويل چې که ما ته درې زره روپۍ راکړې نو زه به طلاق ورکوم، پس د صنوبر مشر ورور په جرگه کې موجود وو او د صنوبر د طرف نه ئې د وکیل په حيثيت خلع منظور کړه، په مقرر ورځ باندې په مقرر ورځ باندې زمان او د صنوبر ورور د اسلامي جرگې وړاندې حاضر شو جرگې زمان ته وويل چې تا چې پيسو اخستلو سره د خلع کومه وعده کړې وه د هغې دپاره تيار ئې؟ زمان وويل چې خلع خو ماته منظور ده او زه طلاق ورکوم زما نور شرطونه هم دي ۱: د شلو زرو روپو کالۍ او د خرچې د يوې ماشومې چې هغه به پئ (شيدې) څښل د مور سره وه د هغې به عوض کې که څوارلس کناله ځمکه راکوئ نو زه طلاق ورکوم جرگې انکار وکړو، په دې انکار باندې هغه د جرگې نه پاڅيدو او لاړو، اوس ۱: آيا د زمان بنځه په خلع مقرر کولو سره طلاقه شوه يا نه؟ ۲: صنوبر سره د ښهر د معتبرينو او د اهل جرگه د ورورولۍ تعلقات ساتل جائز دي يا نه؟ بينوا توجروا

المستفتی: مولوی عبدالهادی قریشی کوټ نجیب الله هزاره... ۲۵/۱۱/۱۹۷۲

الجواب: ۱: چونکې زمان خلع نه ده کړې صرف وعده ئې کړې ده لهذا په هغه باندې بنځه نه ده طلاقه شوې، لان الخلع عقد وانشاء (۱) ۲: که صنوبر خپل

۱ وفي الهنديّة: لو قال خلعت نفسک منی بكذا فقلت خلعت قبل یصح وقيل لا یصح مطلقا والمختار انه لا یصح الا اذا اراد به التحقیق لانه سوم ظاهراً... [بقیه حاشیه بر صفحه آننده

خان زانی او گناہگار کپی نو فاسق او لائق د تعزیر دی او کہ مستحل وی نو کافر او مرتد دی. (۱) او بهر حال هغه سره اعزازی تعلقات ساتل حرام دی وهوالموفق

زنانه خاوند ته طلاق نه شی ورکولی خو خلع ورسره کولی شی

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې مسماءه فلانې بیان کوی چې زه خپل هوش او حواس قائم ساتلو سره په الله پاک باندې قسم کولو سره تحریری بیان کوم چې زما د خاوند د فلانې قوم د فلانې بې حیایی او بدکاری د وجې نه د هغه د کور د ښځې او خاوند تعلقات بالکل ختموم چې مذکور خاوند که د څه قسم جبر زما په مور پلار باندې کوی یا په څه حیلې سره هم ما حاصلول غواړی نو زما د عصمت او مال و نفس او هر قسم نقصان به ذمه دار وی، لهذا درخواست دی چې حاملین شریعت دې زما په دې مهم کار کې مدد کولو سره د مشکلاتو تدارک وفرمائی. بینواتوجروا

سائله هکراکیری مری ۱۳/۱۱/۱۹۷۵

...بقیه از حاشیه گذشته [کذا فی محیط السرخسی ولو قال خلعتک بکذا فقلت نعم فلیس بشییٰ کانها قالت نعم خلعتنی ولو قالت رضیت او اجزت صح وکذا لو قال طلقنی بکذا فقال نعم فلیس بشییٰ لانه وعد بخلاف قولها انا طالق.

(فتاویٰ عالمگیری ۸۸: ۴۱ الباب الثامن فی الخلع وما فی حکمه الفصل الاول)

۱) قال العلامة ابن عابدین: فی شرح العقائد النسفیة استحلال المعصية كفر اذا ثبت كونها معصية بدليل قطعی وعلى هذا تفرع ما ذکر فی الفتاویٰ من انه اذا اعتقد الحرام حلالا فان كان حرمة لعینه وقد ثبت بدلیل قطعی یکفر والا فلا بان تكون حرمة لغيره او ثبت بدلیل ظنی وبعضهم لم یفرق بین الحرام لعینه ولغيره وقال من استحل حراما قد علم فی دین النبی علیه الصلاة والسلام تحریمه کنکاح المحارم فکافر.

(فتاویٰ شامیه هامش الدر ۲۹: ۲ مطلب استحلال المعصية القطعية كفر)

الجواب: واضحہ دی وی چہ زنانه خاوند ته طلاق نه شی ورکولې. (۱) خو خلع کولې شی یعنی خاوند ته مال ورکولو سره د هغه په رضا باندې آزادی حاصلولې شی. (۲) بله دا چہ دا زنانه په ظلم او بد کرداری سره بغیر د اجازت نه، د مور پلار وغیرهما کور ته تنبیدلې شی. (۳) وهوالموفق

دویم سړې د زنانه په اذن سره اصالة یا وكالة خلع کولې شی

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چہ د زید د بنځې سخر بد کردار دې څو کرته ئې د اینګور په عصمت باندې د ډاکې اچولو ناکام کوشش وکړو خو بنځې ترې ځان بچ کړې دې او خپل رشته دار ئې د سخر د ارادې نه خبره کړې دی چہ هغه خلق دې دا سخر منع کړې خو هغه منع نه شو بیا یوې جرګې په زنانه باندې حکم صادر کولو سره دا فیصله وکړه چہ که دا زنانه بل سړی سره واده کول غواړي نو هغه به اته سوه روپۍ ادا کوي، او د هغې نه پس به ورته موجوده خاوند طلاق ورکړي، اوس زنانه خواره مور پلار

۱) قال العلامة الحصکفی: لحديث ابن ماجة الطلاق لمن اخذ بالساق.

(الدرالمختار علی هامش ردالمحتار ۲: ۴۶۱ کتاب الطلاق)

۲) وفي الهندية: اذا تشاق الزوجان وخافا ان لا يقيما حدود الله فلا بأس بان تفتدى نفسها منه بمال يخلعها به.

(فتاویٰ عالمگیری ۴۸۸: ۱ الباب الثامن فی الخلع الفصل الاول)

۳) قال الشيخ عزيز الرحمن الديوبندی: چہ کله هغه (خاوند) داسې شریر النفس او ظالم او بدکار دې او سائله په معصیت باندې مجبوروی نو په مذکوره حالت کې هغه سره نه دی اوسیدل پکار او شریعت انسان ته مجبوروی چہ د داسې ظالم او فاسق سره پاتې شی، خو بغیر هغې ته د طلاق ورکولو نه د نکاح د ماتیدلو او د بلې نکاح د جواز هیڅ صورت نشته، پس هر څنګه چہ وی د حکامو په ذریعه دې په هغې باندې زور اچولو او جبر کولو سره طلاق واخستلې شی او پس د عدت تیروولو نه دویمه نکاح صحیح ده.

(فتاویٰ دارالعلوم دیوبند ۲۴۹/۱۰ باب سیزدهم)

کره اوسیرې او د پیسو ورکول هم نا ممکن دی آیا په زنانه باندې د دې پیسو ادا کول لازم دی یا نه؟ بینواتوجروا

المستفتی: مولانا ضیاء الحق حقانی باجوړ سکاؤتس مالا کنډا ایجنسی ... ۶/۹/۱۹۷۲

الجواب: په واده کړې شوې باندې پیسې مقرر کول یو غلط رسم دې د هغه زنانه دپاره ضروری دی چې خاوند ته پیسې ورکولو سره خلع (طلاق بالمال) حاصل کړی، یا چې کوم انسان د واده کولو اراده لری نو هغه اصالة یا وكالة (د مخکې خاوند سره) خلع وکړی او د زنانه په اذن سره دې د بدل خلع ضامن شی، لانهم صرحوا بصحة خلع الاجنبی مع کون البدل علیه فلیراجع الی رد المحتار ۷۸۲/۲ (۱) والهندیة ۵۲۹/۱ (۲) وهوالموفق

د بدل خلع مقدار مقرر نه دي

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې زما بنسخته نافرمان ده د هغې مور پلار هغه په زیردستی سره کور ته بوتله او د ډیرې تقاضې کولو باوجود ئې نه واپس کوی یو لور هم ورسره ده چې یو نیم کال عمر لری چونکې د جینئ د مور پلار ماحول بنه نه دي کوم چې زما د لور په وروستنی کردار باندې اثر اچولې، زه خپله بنسخته په کور کې اوسیدل غواړم خو د هغې مور پلار د طلاق غوښتنه کوی او زما د مجبوریاتو نه ناجائزه فائده اوچتوی، زما په

۱ قال العلامة ابن عابدین: وفي الفصولین اذا ضمنه الاب او الاجنبی وقع الخلع ثم ان جازت نفذ علیها وبری الزوج من المهر والا ترجع به علی الزوج والزوج علی المخالغ وان لم یضمن توقف الخلع علی اجازتها فان اجازت جاز وبری الزوج عن المهر والا لم یجز. (ردالمحتار هامش الدرالمختار ۶۱۷:۲ مطلب فی خلع الصغیرة)

۲ وفي الهندیة: رجل قال لرجل اخلع امرأتک علی هذا العبد او هذه الالف او هذه الدار ففعل فالقبول الی المرأة فان قبلت الخلع طلقت وعلیها تسلیم البدل المسمى فان استحق البدل ضمننت.

(فتاویٰ عالمگیریة ۵۰۳: ۱ الفصل الثالث فی الطلاق علی المال)

واده او ښځه باندې خرچ تقریبا پنځوس زره روپۍ راغلي دي نو آیا د خلع په صورت کې د جینۍ او دهغې د مورپلار نه یولک روپۍ وصولولې شم؟ بینواتوجروا

المستفتی: محمد گل فراز مری... ۱۹۷۸/۴/۲۹

الجواب: په شریعت کې د خلع د بدل څه خاص مقدار مقرر نه دي خو د مهر د مقدار نه زیات وصولول مکروه دی. یدل علیه فی الہندیۃ ۱/۵۵ (۱) او که ستاسو دعوی صحیح او سره د دلیل وی نو تاسو ماشومہ واپس اخستلې شئ (شامی) (۲) وهوالموفق

په خلع کې د مهر واپس اخستلو مسئله

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې د نکاح نه پس په ښځه خاوند کې که نفرت او اختلاف پیدا شی او ښځه د خلع مطالبه وکړي نو د ښځې دپاره حق مهر واپس اخستل جائز دی؟ بینواتوجروا

المستفتی: ډاکټر عروج اعوان پشاور چهاونی ۱۲/۱/۱۹۹۰

الجواب: چې ظلم د خاوند د طرف نه وی نو د هغه دپاره مهر واپس اخستل حرام دی او که د ښځې د طرف نه وی نو د مهر مقدار واپس اخستل جائز دی

۱) وفي الہندیۃ: اذا تشاق الزوجان وخافا ان لا یقيما حدود الله فلا بأس بان تفتدی نفسها منه بمال یخلعہا به... وان كان النشور من قبلها کرهنا له ان یأخذ اکثر مما اعطاها من المهر ولكن مع هذا یجوز اخذ الزیادة فی القضاء کذا فی غایة البیان.

(فتاویٰ عالمگیری ۴۸۸: ۱ الباب الثامن فی الخلع الفصل الاول)

۲) قال العلامة الحصکفی: الحضانة تثبت للام... الا ان تكون مرتدة او فاجرة فجورا یضیع الولد به کزنا وغناء وسرقة ونیاحه کما فی البحر والنهر بحثا قال المصنف والذی ینظر العمل باطلاقهم کما هو مذهب الشافعی ان الفاسقة بترک الصلاة لا حضانة لها الخ. (الدرالمختار علی هامش ردالمحتار ۶۸۸: ۲ باب الحضانة)

اودھغی نہ زیات اخستل غوره نہ دی (شامی باب الخلع ۲/۷۰۰) (۱) وهوالموفق

د مهر مسمی نہ زیات مال باندی خلع جائز ده خو غوره نہ ده

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې زید د تره د لور خالدې سره نکاح وکړه د کور په تنازعات خو زیات تر د خالدې د مور پلار د کم عقل توب د وجې نه هغوی خالده خپل کور ته بوتله، اوس زید بل واده د عابدې سره وکړو د خالدې پلار وائی چې خالدې ته طلاق ورکړه خو زید خالده پرېښودل نه غواړی، خو پلار ئې نه منی، اوس زید مطالبه ولیکله چې طلاق به ورکوم خو پنځه زره روپۍ په طور د خلع راکوي، آیا داسې معامله جائز ده؟ بینواتوجروا

المستفتی: فیض الحق حقانی ریاض سعودی عرب..... ۱۶/۷/۱۹۸۴

الجواب: په شرط د صدق او ثبوت د زید دپاره د مهر مسمی نه زیات مال اخستل جائز دی خو غوره نه دی، بلکې غوره دا ده چې څومره موښځې ته مهر ورکړي وي هم په هغه مقدار باندې خلع وکړي (شامی ۲/۷۷۲) (۲) وهوالموفق

دویم خاوند باندې د اول خاوند د واده د خرچ شرط کولو حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې زید خپلې ښځې

۱) قال العلامة الحصكفي: وكره تحريما اخذ شي ويلحق به الابراء عمالها عليه ان نشز وان نشزت لا ولو منه نشوز ايضا ولو باكثر مما اعطاها على الاوجه فتح وصحح الشمني كراهة الزيادة وتعبير الملتقى لا بأس به يفيد انها تنزيهية وبه يحصل التوفيق- (الدرالمختار على هامش ردالمحتار ۶۰۹: ۲ باب الخلع)

۲) قال العلامة الحصكفي: وكره تحريما اخذ شي ان نشز وان نشزت لا ولو منه نشوز ايضا ولو باكثر مما اعطاها على الاوجه فتح وصحح الشمني كراهة الزيادة وتعبير الملتقى لا بأس به يفيد انها تنزيهية وبه يحصل التوفيق- (الدرالمختار على هامش ردالمحتار ۶۰۹: ۲ باب الخلع)

ته درې طلاقه د گواهانو په مخکې ورکړې خو په طلاق نامه باندې د هنده دا اقرار لیکلې شوي دي چې کله هغه نکاح ثاني د خاوند ثاني سره وکړي نو دویم خاوند په اول خاوند (زید) ته د واده هغه خرچه کومه چې ئې د هنده په واده باندې کړې وه اول خاوند ته ادا کوي، اوس دا اقرار د هنده د طرف نه نه دي چې دا خرچه به زه ادا کوم بلکې دویم خاوند لیکلې ده، اوس عمرو د هنده سره نکاح وکړه، آیا په عمرو باندې دا خرچه لازمه ده که نه؟ بینواتوجروا

المستفتی: حاجی سراج الدین هری پور ۹/۶/۱۹۸۳

الجواب: دا معامله د عام طلاق معامله ده خلع نه ده، پس په دې خاوند باندې چاته خرچه ورکول واجب نه دی، بله دا چې زید هنده ته د نکاح د منع کولو هیڅ اجازه نه لري بهر حال دا شرعی معامله نه ده بلکې د جاهلانو غیر اسلامی رسم دي. وهوالموفق

د خاوند د رضامندی نه بغیر خلع صحیح نه ده

سوال: څه فرماني علماء دين ددې مسئلې په باره کې چې یو سړي هر اعتبار سره (مثلاً د مال او نفقي صحت) سره صحیح دی خو بنځې په عدالت کې بغیر د څه شرعی عذر نه د خاوند خلاف د خلع دعوی دائر کړې ده او خاوند په خلع باندې راضی نه دي، آیا د قاضي دپاره جبراً خلع کول جائز دي؟ بینواتوجروا

المستفتی: محمد زمان اټک خضرو ۲۹/۹/۱۹۸۷

الجواب: چې کله خاوند باقاعده بنځې لره آباد ساتي او حقوق زوجیت یې هم ادا کوي نو بغیر د شرعی وجې نه د قاضي خلع او تفریق جائز او منظور نه دي. لعدم مرض الزوج بالخلع كالطلاق، وفي الهندية ۵۰۲/۱، وشرطه شرط الطلاق (۱). وهوالموفق

(۱) (فتاویٰ عالمگیریه ۱: ۴۸۸ الفصل الاول فی شرائط الخلع وحکمہ)

د نابالغ کیدو په حالت کې د خلع او طلاق مسئله

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې د زید نکاح د شپږو کالو په عمر کې د بازیرې سره په عمر د اتو کالو شوې وه هغه وخت دواړه نابالغ وو، د نکاح نه څلور کاله پس هغوی جینې ته طلاق نامه لیکلې وه، د دې نه پس ئې په هغه کال باندې د هغه جینې په بل ځای کې کویرژدن وکړه. په دې نکاح او کویرژدن کې د مسمی زید مور پلار هم شریک شو او نکاح او تړلې شوه. په طلاق نامه کې چې د خلع په صورت کې کوم رقم لیکلې شوې دې هغوی نه دې ورکړې د دې نه پس هغوی په دې باندې اصرار کوی چې نورې پیسې هم راکړئ، آیا شرعی حیثیت سره د هغوی دا رقم اخستل صحیح دی یا نه؟ د فریق اول والا خلق صرف د پیسو د تقاضې د وجې نه ضد کوی چې د جینې زموږ ده، په دې علاقه کې اکثر داسې واقعات راغلې دي، د وړو ماشومانو کویرژدن کولو سره بیا طلاق ورکولو سره د جینکو د مور پلار نه په زرگونو روپۍ طلب کوی او دا پیسې د خلع په حیثیت سره وصولوی د علاقې مولوی صاحبان دې ته جائز وائی، شرعی حکم څه دي؟ بینواتوجروا

المستفتی: معروف خان پل کوت مانسهره ۱۴۰۱هـ/۶/۷

الجواب: په ظاهره د خلع په وخت کې دا ماشوم نابالغ معلومېږي او د نابالغ خلع نامنظور او کالعدم وی. لمافی الهندیة ۵۲۹/۱، اذا خالعت الاب علی ابنه الصغیر لا یصح و خلع الصبی باطل (۱) او په تقدیر د بلوغ سره دا معامله د خلع شرعی نه ده. پس په ښځې باندې دا رقم واجب الادا نه دي، ونظیره مافی الهندیة ۵۲۲/۱، ولو قال انت طالق وعلیک الف فقبلت طلقت بلا مال عندابی حنیفة رحمه الله (۲) او که باقاعده په شهادت سره خلع شرعی ثابت شوی نو دا

(۱) فتاویٰ عالمگیریة ۵۰۴: ۱ قبیل الباب التاسع فی الظهار

(۲) فتاویٰ عالمگیریة ۴۹۶: ۱ الفصل الثالث فی الطلاق علی المال

پیسے بہ پہ بنخہ باندی واجب الادا وی (۱) هوالموفق

د صبی او مجنون دیارہ خلع کول صحیح نہ دی

سوال: خہ فرمائی علماء دین د دے مسئلے پہ بارہ کپی چہ نابالغ ماشوم خپلے بنخے تہ پہ عوض د مهر یا نورو مالونو خلع وکری، نو آیا د هغوی خلع صحیح ده؟ بینواتوجروا

المستفتی: انعام الله سوکری بنون ۲۲۰۰۰ نومبر ۱۹۷۴ء

الجواب: کوم سرے چہ د طلاق ورکولو اهل نہ وی هغه د خلع کولو اهل هم نہ دی لما فی الهندیة: وشرطه شرط الطلاق (۲) پس د نابالغ او مجنون خلع کول صحیح نہ دی. وفي الهندیة: وخلع الصبی باطل والمعتوه والمغمی علیه من مرض بمنزلة الصبی فی ذلك هکذا فی المبسوط (۳). وهوالموفق

نابالغ نہ خپله خلع کولی شی او نه د هغه د طرف نه کیدلی شی

سوال: خہ فرمائی علماء دین د دے مسئلے پہ بارہ کپی چہ د خپل نابالغ هلك واده د نابالغی جینی سره وکړو، ایجاب و قبول د مورپلار په ذریعه وشو جینی شپه کالو پورې باقاعدہ ابادہ وه، بیا یوه میاشت د خپلې ترور په کور کې د اوسیدو نه پس بیا یو کاله پورې د خاوند په کور کې اوسیده، بیا په بالغه کیدو باندې ئې په خپله مرضی بل واده وکړو، د دې نه پس د هلك پلار په درې سوه روپۍ باندې خلع حاصل کړه، هلك ورته هیڅ طلاق ورنکړو حال دا

(۱) قال العلامة المودود الموصلي: الخلع وهو ان تفتدى المرأة نفسها بمال ليخلعها به فاذا فعلا لزمها المال.

(الاختیار لتعلیل المختار ۲: ۲۰۰ باب الخلع)

(۲) (فتاویٰ عالمگیری ۱: ۴۸۸ الباب الثامن فی الخلع وما فی حکمه)

(۳) (فتاویٰ عالمگیری ۱: ۵۰۴ قبیل الباب التاسع فی الظهار)

چې هلك نابالغ دې د داسې نكاح او هلك باره كې څه حكم دې؟ بينوا توجروا

المستفتی: مولانا عزيز الرحمن كوهاله مری..... ۳۰ د سېپر ۱۹۶۸ء

الجواب: نابالغ نه خپله خلع كولې شي او نه يې پلار د هغه د طرف نه خلع كولې شي لهذا د هغه جينئ نكاح په بل ځای كې كول ناجائز دی، په دې شرط چې پورته ذكر شوي واقعات صحيح وي.

وفي الهندية ۱: ۵۲۹ اذا خالعت الاب على ابنه الصغير لا يصح ولا يتوقف على اجازته كذا في فتاوى قاضي خان خلع السكران والمكره جائز عندنا وخلق الصبي باطل هكذا في المبسوط انتهى مختصرا (۱) - وهو الموفق

د اختلاف راتلو په صورت كې زنانه د

خلع كولو يا د نكاح فسخ كولو اجازه شته

سوال: څه فرمائي علماء دين د دې مسئلې په باره كې چې د يو سړي واده وشو او باقاعده كې سره بنځه او خاوند تر يوې مياشتې پورې آباد وو، بيا د ناداري د وجې نه ئې بنځه وهلو ټكولو سره د كور نه وويستله، زنانه تقريبا د څلورو كالو نه زيات د پلار په كور وه، هم په دې وخت كې هغه ته د جرگې په طور ووييلې شو چې بنځه آباءه كړه او خرچه او جامې ورته وركړه او حق مهر وركولو سره جينئ بوځه، نودهغه په جواب كې ئې وويل چې نه جامې وركوم، نه خرچه او نه جينئ بوخم بلكې د هغه جرگې د ځای نه لاړو، بيا ئې د څو كسانو مخكې دا وويل چې د حق مهر نه چې مو كوم كالي وركړې دې هغه دې ماته واپس كړې شي او پنځه زره روپۍ په بدل كې خلع كولو سره جينئ چې چېرته غواړي واده كولې شي، دومره لوئې رقم مور پلار نه شي ادا كولې، صرف د جينئ تنگول مقصود دی، په دې صورت كې د خلع او خلاصۍ شرعي طريقه څه ده؟ بينوا توجروا

المستفتی: كريم گل خان بغه هزاره

(۱) (فتاوى عالمگیری ۵۰۴: ۱ قبيل الباب التاسع في الظهار)

الجواب: فقهاء کرامو تصریح کړې ده چې په جماع وغیره سره ټول مهر د خاوند په ذمه واجب کیږي خو چې کله دا مهر مهر معجل نه وي نو د مرګ یا د طلاق په وخت واجب الاذا گرځي د دې نه مخکې واجب الاذا نه وي.

في الهندية ١: ٣٢٣ والمهر يتأكد بأحد معان ثلاثة الدخول والخلو الصحيح وموت أحد الزوجين الخ (١) وفيها أيضاً ٣٣٩ وان كان لا إلى غاية معلومة فقد اختلف المشائخ فيه قال بعضهم يصح وهو الصحيح وهذا لان الغاية معلومة في نفسها وهو الطلاق او الموت (٢)

لهذا د دې خاوند په ذمه باندې مهر واجب دې خو واجب الاداء به هغه وخت وي چې کله مرګ یا جدائی راشي، او ښځه که مناسب مقدار پیسې د مهر مقدار ورکولو سره خاوند خلع ته تیار کړي نو دا ډیر غوره صورت دې، او که خاوند نه د زوجیت حقوق ادا کولو ته تیار وي او نه مناسب خلع ته تیارېږي نو په دې صورت کې دا زنانه د مسلمان حاکم په ذریعه د هغه نه د طلاق (تسخیر نکاح) حاصلولو مجاز ده. (الحيلة الناجزة) (٣) وهو الموفق

(١) فتاویٰ عالمگیریه ٣٠٣: ١ الفصل الثاني فيما يتأكد به المهر والمتعة

(٢) فتاویٰ هندیه ٣١٨: ١ الفصل الحادی عشر فی منع المرأة نفسها بمهرها والتأجيل الخ

(٣) قال الشاه اشرف على التهانوی: زوجه متعنت لره اول لازم دی چې په څه طریقې سره خلع وغیره وکړي خو که باوجود د سعی بلیغ نه څه صورت جوړ نه شي نو د سختې مجبورې په حالت کې د موالکو په مذهب باندې د عمل کولو گنجائش شته ځکه چې د هغوی په نزد زوجه متعنت ته د تفريق حق ملاویدې شي او د سختې مجبورې دوه صورتونه دي یو دا چې زنانه خپله په حفظ او عزت سره په کسب معاش باندې قدرت ساتي او دویم صورت د مجبورې دا دې چې اگر چې په سهولت یا په مشکله د خرچ انتظام کیدې شي خو د خاوند نه په بیل اوسیدو کې د ابتلاء معصیت قوی ویره وي، او صورت د تفريق ئې دا دې چې زنانه خپله مقدمه قاضی اسلام یا مسلمان حاکم او د هغه د نه کیدو په صورت کې جماعت المسلمین ته پیش کړي او چاته چې پیش شي هغه دې د معاملې... [بقیه حاشیه بر صفحه آئنده

د ناداری په صورت کې بنځې ته بغير د

خلع نه فسخ نکاح لیکل او بیا د مقدمې صورت

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې مسمی مقبول علی په وخت د واده خپله مسماء زاهدې بي بي ته په سرکاری کاغذ باندې ولیکل چې د عدم اتفاق زوجین په صورت کې مسماء مذکوره ته رجوع بعد العدالت کیدو سره بغير د خلع نه د نکاح د فسخ کولو اختیار وی، اوس بیا په عدم اتفاق مسماء مذکوره رجوع عدالت عالیه ته وکړه، پرلپسې تر شپږو میاشتو پورې عدالت مقبول علی طلب کړو خو هغه د خبریدلو باوجود عدالت ته پیش نه شو، بالآخر عدالت ذکر شوې لیکلو ته کتلو سره د نکاح د فسخ کیدو حکم جاری کړو، آیا دا شرعا جائز ده؟ بینواتوجروا

المستفتی: عبدالحیید مظفر آباد هزاره ۳ نومبر ۱۰۷۵

الجواب: د ضرورت په وخت قضاء علی الغائب جائز ده.

کما فی ردالمحتار ۴: ۲۳۹، فالظاهر عندی ان يتأمل فی الوقائع ويحتاط ويلاحظ المخرج والضرورات فيفتي بحسبها جواز اوفساد ألي آخر ما قال فليراجع (۱) باقی په دې خاص صورت کې د نکاح د فتوې ورکولو نه مونږ معذور یو تر څو پورې چې د ټولو مسائلو نه مونږ خبر نه شو، هم دغه شان چې د دې نه هم خبر نه شو چې په هغه لیک باندې دستخط د عقد نکاح نه مخکې شوې دې او که وروستو (۲) وهو البوق

...بقیه از حاشیه گذشته] د شرعی شهادت وغیره په ذریعه پوره تحقیق وکړی او که د زنانه صحیح ثابته شی چې سره د وسعت نه ورته خرچ نه ورکوی نو د هغې خاوند ته به وویلې شی چې د زنانه حقوق ادا کړه یا ورته طلاق ورکړه کنه نو مونږ په په مینځ کې جدائی راولوو دې نه پس هم که هغه ظالم په څه صورت باندې عمل ونکړی نو قاضی کوم چې شرعا د هغه قائم مقام وی د هغه په بنځه دې طلاق واقع کړی. (الحیلة الناجزة ۱۶۴، حکم زوجه متعنت فی النفقة)

(۱) (ردالمحتار هامش الدر المختار ۳۷۷: ۴ قبیل مطلب فی القضاء علی المسخر)

(۲) قال العلامة النووی: اذا لم يفهم المفتی السؤال اصلا... [بقیه حاشیه بر صفحه آئنده

د خلع نه پس د تجديد نکاح مسئله

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې زید د خپلې ښځې په بدکاری کې د اخته کیدو د وجې نه د هغه په قتل پسې لگیدلې دې خو بدامنی کونکې خلق زیات وو هم په دې وجه هغه تر نهو لسو ورځو پورې هغه هم په دې سوچ او فکر کې وو چې د څو کسانو سره ئې قتل کړم، هم په دې وخت کې خالد زید ته مشوره ورکړه چې مجرم صحیح طریقې سره تاته معلوم نه دی لهذا غوره دا ده چې د منکوحه مهر تاته معاف کړې شی او ته هغې ته طلاق ورکړې دا صورت به ستا دپاره غوره وی، زید د خالد دا مشوره قبلولو سره ښځې ته یو طلاق ورکړو د هغې نه څو ورځې پس زید وویل چې زه د خپل طلاق نه رجوع کوم، په دې صورت کې دا رجوع صحیح ده یا نه؟ بینواتوجروا

المستفتی: اشرف الدین

الجواب: په صورت مسئله کې که زید د خپلې ښځې سره جماع وکړه نو د هغه مراجعت صحیح دې ګڼه نو تجديد نکاح «دنکاح تازه کول» ضروری ده، هم دغه شان د خلع په صورت کې د نکاح تجديد ضروری دې.

في ردالمحتار ۲: ۷۲۸ ان الخلوۃ الصحیحة لا تكون كالوطی فی الرجعة انتہی (۱) وفي الدرالمختار وحكمه ان الواقع به ولو بلا مال وبالطلاق الصریح علی مال طلاق بائن، او په ظاهره دا معامله خلع ده، کما لا یخفی ویؤیدہ ما فی ردالمحتار

...بقیه از حاشیه گذشته [ولم يحضر صاحب الواقعة فقال الصيمري يكتب يزاد في الشرح ليحبب عنه او لم افهم ما فيها فاجيب قال وقال بعضهم لا يكتب شيئا اصلا قال ورأيت بعضهم كتب في هذا يحضر السائل ليخاطبه شفاهاً.

(شرح المذهب للنووي ۱۶ فصل في آداب الفتوى)

(۱) (ردالمحتار هامش الدرالمختار ۵۷۴: ۲ باب الرجعة)

۷۷۰:۲ واراد بالمال ما یشتمل الابرأء منه حتی لو قالت ابرأتک عما لی علیک علی
طلاق ففعل برئ وبانت (۱)۔ وهو الموفق

۱ (الدر المختار مع رد المختار ۲:۶۰۸ قبیل مطلب ابرأته من حق ینکون للنساء
على الرجال)

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

فتاویٰ دیوبند پاکستان

المعروف بہ

فتاویٰ فریدیہ

(شپہم جلد)

باب العدة

بسم اللہ الرحمن الرحیم
فتاویٰ دیوبند پاکستان
المعروف بہ
فتاویٰ فریدیہ

باب العدة

قال الله تبارك وتعالى:
يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ
فَطَلَّقُوهُنَّ لِعَدَّتِهِنَّ وَأَحْصُوا الْعِدَّةَ
(سورة الطلاق (۱)

.....

باب العدة

د طلاق د عدت وخت د طلاق د ورکولو د وخت نه شروع کیږي

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې د طلاق عدت د کوم

وخت نه شروع کیږي چې کله طلاق ورکړي یا زنانه ته علم اوشي؟ بینواتوجروا

المستفتی: مطیع الله مدینه منوره سعودی عرب ... ۵ جمادی الثاني ۱۴۰۱ هـ

الجواب: د طلاق عدت د طلاق د وخت نه شروع کیږي نه د علم د وخت نه

(شامی) (۱) وهو البوق

د عدت وخت د طلاق ورکولو نه شروع کیږي

او د خاوند د طرف نه شرطونه لگول باطل دي

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې یوه زنانه مطلقه

مغلظه ده او د طلاق نه مخکې د مور پلار په کور باندې تر دولسو کالو پورې

پاتې شوې ده، آیا د طلاق نه پس به پوره موده تیروي او که په هغې کې به څه

کمې وي؟ په طلاق نامه کې ئې دا شرط ولیکلو چې زنانه به دویمه نکاح نه

کوي کنه نو خاوند ته به شل زره روپۍ ورکوي، د دې شرط څه حکم دي؟

بینواتوجروا

المستفتی: مولانا حسین احمد فاضل بنوری ټاؤن

امام مسجد بالا حصار پشاور ۱۹۰۰۰ د سپر ۱۹۸۵ء

(۱) قال العلامة الحصكفي: ومبدأ العدة بعد الطلاق وبعد الموت على الفور وتنقضي العدة

وان جهلت المرأة بهما أي بالطلاق والموت لأنها أجل فلا يشترط العلم بمضيه سواء اعترف

بالطلاق أو أنكر، قال ابن عابدين: (قوله لأنها أجل) أي لأن العدة أجل فلا يشترط العلم

بمضيه أي بمضي الأجل. (الدر المختار مع رد المحتار ۶۶۲: ۲ باب العدة)

الجواب: دا زنانه د لیکلو د وخت نه مطلقه شوې ده او هم د دې وخت نه عدت شروع شوې دې (۱) او د خاوند دا شرط لگول باطل او نامنظور دې خو په خاوند باندې نفقه د عدت باقاعده واجب ده که دا زنانه ناشزه نه وی (۲) وهوالموفق

د نابالغې مدخول بهما بنخي د عدت مسئله

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې د یو سړی بنځه چې تراوسه پورې نابالغه وه او واده ئې شوې وو، هم دې دوران کې هغه دې نابالغې بنځې ته طلاق ورکړو اوس د دې زنانه د عدت څه حکم دې؟ بینواتوجروا

المستفتی: عبدالجبار پشین بلوچستان ... ۱۳ مارچ ۱۹۷۷ء

الجواب: نابالغه زنانه به د حیض د نه کېدو د وجې نه درې میاشتې حیض تیروی که دې دوران ئې حیض شروع شونو د میاشتو په ځای به د حیض نه عدت شروع کوی

وفي الهندية: والعدة لمن لم تحض لصغرها وكبرها وبلغت بالسن ولم تحض ثلاثة اشهر كذا في النقاية وكذا الورأت دماً يوماً ثم لم ترفع دتمها بالشهور وهو الصحيح ولو رأت ثلاثة دماً ثم انقطع فعدت بها بالحیض (۳) - وهوالموفق

۱) قال العلامة الحصكفي: ومبدأ العدة بعد الطلاق وبعد الموت على الفور وتنقضى العدة وان جهلت المرأة بهما اى بالطلاق والموت. (الدرالمختار على هامش ردالمحتار ۲: ۶۶۲ باب العدة بعيد مطلب في وطء المعتدة بشبهة)

۲) قال العلامة الحصكفي: لا نفقة لاحد عشر... وخارجة من بينته بغير حق وهي الناشزة. قال ابن عابدين: تنبيه: تزوج معتدة البائن انما لا يسقط نفقتها ما دامت في بيت العدة والا صارت ناشزة كما في الذخيرة. (الدرالمختار مع ردالمحتار ۲: ۷۰۲ باب النفقة)

۳) (فتاوى عالمگیری ۵۲۶: ۱ الباب الثالث عشر في العدة)

پہ مطلقہ غیر مدخول بہا باندی عدت نشہ

سوال: خہ فرمائی علماء دین د دے مسئلے پہ بارہ کپے چے د یوے پیغلے جینی د یو خوان ہلک سرہ نکاح د شریعت مطابق قائم شہو دا پیغلہ جینی ناخاپہ د یو پردی سری سرہ لڑہ چے پہ ہغے باندی ورتہ زور خاوند فوراً طلاق ورکرو، اوس بہ دا دویم خاوند د عدت نہ مخکے نکاح کوی یا بغیر د عدت نہ؟ بینواتوجروا

المستفتی: سخی سرور، واندہ خان محمد دی آئی خان ۲۷ اپریل ۱۹۷۰
الجواب: چے نہ جماع شوے وی او نہ خلوت، نو دا زنانه د طلاق نہ پس متصل نکاح کولے شی پہ دے باندی عدت نشہ قال فی الہندیۃ: ۱: ۵۴۹
ہی انتظار مدۃ معلومۃ یلزم المرأة بعد زوال النکاح حقیقۃ او شبہۃ المتأكد بالدخول او الموت کذا فی شرح النقایۃ للبرجندی (۱)۔ وهو الموفق

پہ غیر مدخول بہا باندی عدت وفات واجب

او دے دوران کپے بہ نکاح ثانی باطلہ شی

سوال: خہ فرمائی علماء دین د دے مسئلے پہ بارہ کپے چے یوہ کویتژدن کرے زنانه چے د ہغے نکاح لوستلے شوے وی او د رخصتی نہ مخکے ئے خاوند وفات شو، آیا پہ ہغہ زنانه باندی عدت واجب دے؟ او کہ د عدت تیریدلو نہ مخکے بل سری سرہ نکاح وکرے شی نو جائز بہ وی؟ بینواتوجروا

المستفتی: گل حسین کوهات بہر ۱۱ اگست ۱۹۷۴ء
الجواب: پہ دے زنانه باندی عدت واجب دے، بغیر د عدت تیرولو نہ ئے نکاح حرام او کالعدم دہ۔ فی الدر المختار: والعدۃ للموت اربعۃ اشھر وعشر من

(۱) (فتاویٰ عالمگیریہ ۵۲۶: ۱ الباب الثالث عشر فی العدة)

الایام مطلقاً وطئت اولاً ولو صغيرة (ہامش درمختار ۲: ۸۳۰) (۱) وفي الهندية ۲۹۸: ۱ لا يجوز للرجل ان يتزوج زوجة غيره وكذلك المعتدة سواء كانت العدة عن طلاق او وفاة او دخول النكاح (۲) - وهو الموفق

د غیر مدخول بہا د عدت مسئلہ

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې زید د یوې زنانه سره نکاح وکړه، د خلوت نه مخکې باز خان دا منکوحه زنانه په زبردستی سره خپل کور ته بوتله، اوس باز خان د زید سره صلح وکړه او هغه زنانه ته ئې طلاق ورکړو اوس که باز خان هغه زنانه لره په نکاح اخلی نو آیا دا زنانه به عدت تیروی؟ بینواتوجروا

المستفتی: عبدالحلیم متعلم حقانیة..... ۱۲ جنوری ۱۹۷۲

الجواب: دا زنانه د دې بل سړي سره بغير د عدت نه نکاح کولې شی
فی الدر المختار: وسبب وجوبها (ای العدة) عقد النکاح المتأكد بالتسليم وما جرى مجراه من موت او خلوة، هامش ردالمحتار ۲: ۸۲۴ (۳) وفيه ايضاً وكذا لا عدة لو تزوج امرأة الغير ووطئها عالماً بذلك ودخل بها (هامش الرد ۲: ۸۳۵) (۴) - وهو الموفق

د طلاق رجعی د عدت دوران کې که خاوند

مړی شی نو زنانه به عدت وفات تیروی

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې یو سړی خپلې

(۱) (الدر المختار علی هامش ردالمحتار ۶۵۵: ۲ مطلب فی عدة الموت باب العدة)

(۲) (فتاویٰ عالمگیری ۲۸۰: ۱ القسم السادس المحرمات التي يتعلق بها حق الغير)

(۳) (الدر المختار علی هامش ردالمحتار ۶۵۰: ۲ باب العدة)

(۴) (الدر المختار علی هامش ردالمحتار ۶۶۷: ۲ قبیل القروع آخر باب العدة)

نیکی تہ دوه طلاق رجعی ورکړل، د عدت دوران کې خاوند وفات شو، اوس به دا زنانه عدت وفات تیروی یا عدت طلاق؟ بینواتوجروا

المستفتی: محمد انور متعلم تعلیم القرآن ۳۱ مارچ ۱۹۷۳

الجواب: د طلاق رجعی په صورت کې به بالاتفاق عدت وفات تیروی وځي الهدایة ۲/۲۰۲ اما اذاکان رجعیاً فعلیها عدة الوفاة بالاجماع (۱) وهو الموفق.

د درې کالو نه غیر آباد زنانه به هم د طلاق نه پس عدت تیروی

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې تر درې کالو پورې زنانه د خاوند نه غیر آباد او بیله وه، اوس خاوند درې کاله پس طلاق ورکړو د هغه زنانه عدت به څه وی؟ بینواتوجروا

المستفتی: عبد الصمد پیر سباق نویهر ۳۰ جمادی الثانیة ۱۴۰۱ هجری

الجواب: دا زنانه د درې حیضه تیروی نه پس په بل ځای کې واده کولې شی (شامی باب العدة) (۲)، وهو الموفق

د درې کالو نه د غیر آبادې زنانه د طلاق د عدت مسئله

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې یوه زنانه د درې کالو نه غیر آباد ده بیا د هغې خاوند طلاق ورکړو نو د دې زنانه د عدت څه مسئله ده آیا پوره عدت به تصور کولې شی یا نه؟ بینواتوجروا

المستفتی: نیاز محمد یعقوب دهاوی آزاد کشمیر ۲۶ جولای ۱۹۷۳ء

(۱) هدایة ۲:۴۰۲ باب العدة

(۲) قال العلامة الحصکفی: ومبدأ العدة بعد الطلاق وبعد الموت على الفور وتنقض العدة وان جهلت المرأة بهما ای بالطلاق والموت، قال ابن عابدین: وهذا مبني على تعريف البدائع من ان العدة اجل ضرب لانقضاء ما بقي من آثار النكاح وقدمنا ترجيحه. (الدر المختار مع هامش رد المختار ۲:۶۶۲ باب العدة)

الجواب: پہ داسی زنانه باندی مکمل عدت تیروں ضروری دی، لان عدۃ المدخول بہا ثلاثۃ قروء ولم یستثنوا منہا هذه المرأة وامثالها والمسئلة اجماعیۃ. (۱) وهو الموفق

د زانیہ د عدت او تجدید نکاح مسئلہ

سوال: خہ فرمائی علماء دین د دے مسئلے پہ بارہ کپی چې د یو سړی بازگل منکوچه د عالم گل نومی سړی سره لږه، تقریباً د پنځه څلویښت ورځو پورې دواړه غائب وو بیا سل کلومیټره لرې په یو ځای کې دواړه ونيول شو، د کوم ځای نه چې هغوی د پاکستان طرف ته تښتیدل پولیس عالم گل د گرفتارولو نه پس جیل ته ولیږلو او زنانه پلار ته حواله کړې شوه، درې میاشتې پس مشرقاضی فیصله وکړه چې زنانه د سابقه خاوند بی بی ده او بیا هغه ته حواله کړې شوه، بنځه او خاوند هم هغه شان خوشحاله دی اوس د کلی خلق بازگل د مانځه په صف کې اودریدلو ته نه پریرېدی، بازگل وائی چې ما دوباره نکاح کړې ده خلق وائی چې د هغه حلاله نه ده شوي نکاح به څنگه صحیح شی، بعض وائی چې د نامحرم سړی سره په اوسیدو باندې ئې نکاح ماته شوي ده او طلاق واقع شوي دي لهذا د مسئلې حقیقت او د عقد نکاح نه پس د عدت حکم بیان کړئ؟ بینواتوجروا

المستفتی: مولوی زین العابدین برکلی علاقہ کلکتہ ... ۱۵ شوال ۱۴۰۲ هـ

(۱) وفي الهندية: العدة هي انتظار مدة معلومة يلزم المرأة بعد زوال النكاح حقيقة او شبهة المتأكد بالدخول او الموت كذا في شرح النقاية للبرجندی، رجل تزوج امرأة نکاحا جائزا فطلقها بعد الدخول او بعد الخلوة الصحيحة كان عليها العدة ... اذا طلق الرجل امرأته طلاقاً بائناً او رجعيّاً او ثلاثاً او وقعت الفرقة بينهما بغير طلاق وهي حرة ممن تحيض فعدتها ثلاثة اقراء.

(فتاویٰ عالمگیریہ ۵۲۶: ۱ الباب الثالث عشر فی العدة)

الجواب: (۱) کہ ہغہ اغواء کونکی د دی زنانه سره عقد نکاح نہ وی کری نو په دی زنانه باندې هیڅ عدت نشته، لمافی الهندیة: لا تجب العدة علی الزانیة (۵۴۶/۱) (۱)

(۲) او د تجدید نکاح ضرورت بهر حال نشته او که دا زنانه مستحله وی او زنا لره حلاله گنی نو د ارتداد د وجې نه ئې اوله گناه باطله شوې ده او دویمه نکاح ئې ضروری ده. (۲)

(۳) او دې خاوند لره د جماعت د مانځه نه منع کول ناجائز او عوامی تعزیر دې اسلامی تعزیر نه دې. قال الله تعالی: ومن اظلم ممن منع مساجد الله ان يذكر فيها اسمه (الایة) (۳) وهو الموفق

د مفقود الخبر د بنځی د عدت مسئله

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې د مفقود الخبر بنځی څومره عدت دې او کله به شروع کیږی؟ بینواتوجروا

المستفتی: محمد خان سواق ۱۲ مارچ ۱۹۷۴ء

الجواب: د مفقود بنځه به د حکم بالموت نه پس د وفات عدت تیرولو سره په بل ځای کې نکاح کوی، کما فی الدار المختار یحکم بموته فی حق ماله فتعتقد منه عرسه للموت الخ، هامش رد المحتار: ۳/۳۵۸ (۴) وهو الموفق

(۱) (فتاویٰ عالمگیری ۵۲۶: ۱ الباب الثالث عشر فی العدة)

(۲) قال الملا علی قاری: ان استحلال المعصية صغيرة كانت او كبيرة كفر اذا اثبت كونها معصية بدلالة قطعية.

(شرح فقه الاکبر للقاری ۱۵۲ بیان استحلال المعصية کفر)

(۳) (سورة البقرة آیت: ۱۱۴ پاره: ۱ رکوع: ۱۴)

(۴) (الدر المختار علی هامش رد المحتار ۳: ۳۶۳ قبیل کتاب الشریعة)

د نفاس په حالت کې د طلاق ورکولو په صورت کې د عدت مسئله

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې چه یوه زنانه د وضع حمل نه دوه ورځې پس طلاقه شی نو آیا د عدت دپاره به دا نفاس د درې حیضو قائم مقام شمار کولې شی بینواتوجروا

المستفتی: گل احمد میان کانوکلے ۲۷ جولائی ۱۹۷۵ء

الجواب: څنگه چې د حیض دوران کې د طلاق ورکولو په وخت دا حیض نامکمل او غیر محسوب وی. (۱) هم دغه شان د نفاس دوران کې به هم دا حکم وی. کما فی الدر المختار: والنفس كالحيض، هامش ردالمحتار ۵۷۸/۲ (۲) وهو الموفق

که خلوت وشو خو بنه نې خان ته نه پرېږدی نو آیا دا خلوت صحیح دي؟
سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې یو سړې خپله منکوحه یو کوتې ته داخلولو سره خلوت وکړي خو بنه خاوند خپل بدن مس کولو ته نه پرېږدی، دا خلوت صحیح دي یا فاسده، او په دې خلوت باندې د مطلقه کیدو په صورت کې به عدت تیروول واجب وی یا نه؟ بینواتوجروا

المستفتی: مولانا لطیف الرحمن کوټکه حیات خان تخی خیل

(۱) قال العلامة ابن عابدين: (قوله ولا اعتداد بحيض طلقت فيه) اي اذا طلقها في الحيض لا يحسب من العدة لان ما وجد قبل الطلاق لا يحتسب به منها لعدم التجزى فلو احتسب كمل من الرابعة فوجب كلها لعدم التجزى ايضا.

(ردالمحتار هامش الدر المختار ۶۶۰: ۱ قبيل مطلب في وطئ المعتدة بشبهة)

(۲) قال العلامة الحصكفي: والنفس... كالحيض في كل شيء الا في سبعة، قال ابن عابدين: وصورة العدة اذا قال لامرأته اذا ولدت فانك طالق فولدت ثم قال مضت عدتي فانها تحتاج الى ثلاث حيض ما خلا النفاس.

(الدر المختار مع ردالمحتار ۲۱۹: ۱ باب الحيض قبيل مطلب في حكم وطئ المستحاضة)

الجواب: دا مختلف فیہ مسئلہ دہ، کما فی الہندیۃ ۱: ۳۰۵ وان خلاہما ولم
تمکنہ من نفسہا اختلف المتأخرون فیہ، قال بعضهم لاتصح الخلوۃ وقال
بعضہم تصح کذا فی السراج الوہاج (۱) پس پہ احتیاط باندی عمل کول پکار
دی، فلو کان وقع تحریرہ علی الحملۃ منہا فیہ لیس بأقل من کلبہا العقور (۲)
وهو الموفق.

د یو کرت خلوت صحیحہ تیرولو نہ پس

ہم عدت طلاق تیرولو لازمی دی

سوال: خہ فرمائی علماء دین د دی مسئلہ پہ بارہ کہی چہ مور پلار پہ یو
خای کہی د خپل خوی وادہ وکړو خوی صرف یوہ شپہ خپلی بنځی تہ لږو، د
ناداری او طبیعت د نہ لگیدو د وجہ نہ ئی بغیر د جماع کولو نہ سحر بھر
راتلو سرہ د گواہانو مخکی طلاق ورکړو آیا پہ دی زنانه باندی چہ جماع
ورسره نہ دہ شوې عدت واجب دی یا نہ دی؟ بینواتوجروا

المستفتی: عزیز الرحمن ہزارہ.... ۱۴ اپریل ۱۹۷۴ء

الجواب: خلوت صحیحہ قائم مقام د وطی دی، پس پہ دی زنانه باندی د
طلاق عدت واجب دی،

فی الدر المختار: والخلوة بلا مانع حسی وطبعی (الی ان قال) کالوطی فیما یجیئ الخ
فی تاکد المہر والنفقة والسکنی والعدة أنتہی بحذف یسیر (۳) - وهو الموفق

- (۱) (فتاویٰ عالمگیریہ ۳۰۵: ۱ الفصل الثانی فیما یتأكد بہ المہر والمتعة)
- (۲) قال العلامة الحصکفی: والکلب یمنع ان کان عقورا مطلقا وفي الفتح وعندی ان
کلبہ لا یمنع مطلقا او کان للزوجة والا یکن عقورا وکان لہ لا یمنع.
- (الدر المختار علی هامش رد المحتار ۳۶۸: ۲ مطلب فی احکام الخلوۃ)
- (۳) (الدر المختار علی هامش رد المحتار ۳۶۷، ۳۷۰: ۲ مطلب فی احکام الخلوۃ)

معتده صرف د موهومه خطري د وجې نه نه

بلکې د ضرورت د وجې نه سفر کولې شی

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې یو پیر او مرشد چې د هغوی حلقه متوسلین او مریدین تر لرې لرې پورې خوره شوې ده او د الله پاک مخلوق د هغوی نه مستفیض شوې دی د هغوی دوه بیبیانې دی د یوې نه ئې اولاد شته او د دویمې نه ئې اولاد نشته دواړه بیبیانې ئې په مختلف ښهرونو کې اوسېږي، اوس هغه بزرگ وفات شوې دې او د اولاد والا بی بی ئې په دغه ځای کې اوسېږي کوم ځای کې چې د حضرت پیر صاحب مزار دې اوس د متوسلین خواهش دې چې دا بله بی بی هم هغه مقام ته بوځي نو آیا هغه اهلیه د عدت دوران دا سفر کولې شی او حال دا چې هغه ځای تقریباً سل میله دې؟ بینواتوجروا

المستفتی: حافظ محمد عباس، احمد پور شرقیه ۶ فروری ۱۹۷۴ء

الجواب: د معتده دپاره صرف د موهومه خطري د وجې نه سفر جائز نه دې خو د ضرورت د وجې نه جائز دې. لکن المتحقق ههنا الاول دون الثاني، والمجوز هو الثاني دون الاول، كما في الدر المختار: ولا تخرجان منه الا ان تخرج او يتهدم المنزل او تخاف اهدامه او تلف ما لها ولا تجد كراء البيت ونحو ذلك من الضرورات (هامش ردالمحتار ۲: ۸۵۴) (۱). وهو الموفق

د خاوند او مور پلار د کور نه علاوه په بل ځای کې عدت تیږول

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې د زید د لور واده د عمر سره وشو بیا هغه طلاق مغلظه ورکړو زید هغه جینئ بکر ته حواله کړه، او د هغې په کور کې ئې شپه تیره کړه د زید حکم شرعاً څه دې؟ او د بکر څه

(۱) (الدر المختار علی هامش ردالمحتار ۶۷۴: ۲ فصل فی الحداد)

حکم دی چا چې د عدت په ورځو کې یوه زنانه ساتلې ده؟ او بکر هغې سره نکاح کول غواړي؟ بینواتوجروا

المستفتی: محمود الهی خضرو اټک... ۲۱ جولای ۱۹۷۹ء

الجواب: که د بکر وغیره سره ئې د خلوت صحیحه نوبت متیقن یا مظنون نه وی نو د مور په کور او د بکر په کور کې څه خاص فرق نشته، اصل حکم خود خاوند په کور کې د عدت تیروولو دې، د عوارض د وجې نه دې اصل لره متروک کول گران دی کما لا یخفی علی من نظر الی حدیث فاطمة (۱) وعبارات الفقهاء فی باب العدة (۲) وهو الموفق

دوران عدت کې د پنشن د وصولولو دپاره تلل

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې زما خاوند وفات شوی دې زه هره میاشت خپل متعلقه دفتر ته ځم او د دې وصولی نه بغیر کورنی اخراجات نه پوره کیږي، د غریبې ژوند تیروم، آیا زه د پنشن د وصولولو دپاره بهر وتلې شم یا نه؟ بعض خلق د وتلو وائی او بعض د نه وتلو، صحیح مسئله څه ده؟ بینواتوجروا

المستفتی: نامعلوم..... لاهور ملتان روډ..... ۲۵ جنوری ۱۹۸۴ء

۱) عن عروة ان عائشة انكرت ذلك على فاطمة وزاد ابن ابي الزناد عن هشام عن ابيه عابت عائشة اشد العيب وقالت ان فاطمة كانت في مكان وحش فخيف على ناحيتها فلذلك ارحص لها النبي ﷺ (صحيح البخاري ۸۰۲: ۲ باب المطلقة اذا خشي عليها في مسكن زوجها الخ كتاب الطلاق)

۲) قال العلامة ابن نجيم: قوله وتعتد ان في بيت وجبت فيه الا ان تخرج او ينهدم اي معتدة الطلاق والموت تعتد ان في المنزل المضافة اليهما بالسكنى وقت الطلاق والموت ولا يخرجان منه الا لضرورة لما تلونا من الآية الخ.
(البحر الرائق ۱۵۴: ۴ فصل في الحداد)

الجواب: کہ د پنشن د وصولی دپاره ستاسو تلل ضروری وی او د بل په ذریعہ دا کار نہ مکمل کیږی او د وخت تیرولو د مشکلاتو بنسکار یی نو د مجبوری د وجہی نه تاسو په قدر د ضرورت د کور نه وتلې شی، بیا فورا واپس راتلل ضروری دی، فی الدرالمختار ۵۳۶ جلد ۳ و تعتدان فی بیت وجبت فیه ولا تخرجان منه الا ان تخرج او یبهدم المنزل او تخاف ان یهدمه او تلف ما لها اولاد تجد کراء البیت ونحو ذلك من الضرورات فتخرج لاقرب موضع الیه (۱)۔ وهو الموفق

د معتده د نقی انتظام نه کیدو او عصمت

د وجہی نه بل خای ته منتقل کیږی شی

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې یو ځوان واده کولو سره شپږ میاشتې پس په یو جنگ کې شهید شو د هغه ځوان درې وروڼه هم دی، اوس به د هغه شهید ښځه عدت چېرته تیروی د خاوند په کور کې که د مور او پلار په کور کې؟ هغه زنانه د عدت پرواه نه کول سره د مور او پلار کور ته تینسته اختیار کړه، بغیر د اجازت نه دا کار جائز دي؟ بینوا توجروا

المستفتی: قاضی خلیل الرحمن دویبان صوابی

الجواب: په دې کونډه باندې عدت تیروول ضروری دی او د خاوند د کور نه به بل کور ته نه منتقل کیږی؟ لهما فی الهدایة ۴۰۸ و علی المعتدة ان تعتد فی المنزل الذی یضاف الیه بالسکنی حال وقوع الفرقة والموت... وان کان نصیبها من دار المیت لا یکفیها فأخرجها الورثة من نصیبهم انتقلت (۲) و بمعناه فی سائر کتب الفروع، د دې عبارت نه دا هم معلومه شوه چې که د هغه زنانه د سکونت حصه د هغه دپاره ناکافی وی او نور وارثان د بهادری نه کار نه اخلی نو د هغه دپاره بل کور ته منتقل کیدل جائز دی، هم دغه شان په دې کونډې باندې د

(۱) (الدرالمختار علی هامش ردالمحتار ۶۷۴: ۲ فصل فی الحداد)

(۲) (هدایة علی صدر فتح القدير ۱۶۶: ۴ قبیل باب ثبوت النسب)

لیور و نو نہ ستر (برہ) ضروری دی کما ہر دی رد المحتار (۱) فی الموت
تدوین مسائل النورۃ میں لیس بحرہا اندیہ (۲) لہذا کہہ جائز انتظام
و نہ شی یاد خصمت خطرہ وی نو دی مکان نہ منتقل کردل بہ جائز وی و ہا لوی
مطلبہ منقول بفاضا ۱ عدت بہ وخت کی منہ

برہی سری نہ حوالہ کول بی غیرتی او دیوت توب دی

مسئلہ: خہ فرمائی علماء دین دی مسئلہ یہ بارہ کی جی مثلاً زید خیلہ لور
زکیہ دہارہ د گواہانو پہ مہکئی د خیل زوم نہ طلاق ثلاثہ حاصل کرل، د
طلاق نہ پنخوشت ورخی پس نی یو سری نہ حوالہ کرہ دہارہ د نکاح، ہا
خان سرہ کرہ او کراچی نہ لڑو، نہ نی عدت تیریدلو نہ انتظار و کر و بدائی ہا
د نکاح نہ نی یو غیر سری نہ حوالہ کرہ د دی شرعی حاکم طہ دی؟ پونوا توجرو
المستفتی: مولانا عزیز الرحمن خطوب کوہالہ سری، ۱۰ اگست ۱۹۷۶ء

الجواب: کہ دا جینی وادہ شوی (مدخول بہا) وی نو د ہا ہی بل چاتہ حوا
کول بی غیرتی او دیوتی دہ (۳) خو کہ د خلوت ممنوعہ نہ نی د حفاظ
انتظام وی نو بی غیرتی بہ نہ وی (۴)

(۱) رد المحتار ہامش الدر المختار ۶۷۵: ۲ قبیل فصل فی ثبوت النسب

(۲) قال العلامة الحسینی: یا دیوت ہو من لا یغار علی امرأته او محرمة، قال ابن عابدین
قال الزیلعی ہو الذی یری مع امرأته او محرمة رجلاً فیدعه خالیا بها وقیل ہو المنسب
للجمع بین التین لمعنی غیر ممدوح وقیل ہو الذی یدعت امرأته مع غلام بالغ او
مزارتہ الی الضیعة او یأذن لہما بالدخول علیہا فی غیبتہ (الدر المختار مع ردالمہ
۲۰۲: ۳ باب التعزیر)

(۳) قال العلامة ابن عابدین: (قوله: لئلا یعتلی بالاجنبیة ومفاده ان الحائل یمنع الذی
المحرمة) ای مفاد التعلیل ان الحائل یمنع الخلوة المحرمة ویمکن ان یقال فی الاجنبی
کذلک وان لم تکن معتدہ الا ان یوجد نقل بخلافہ بحر
(۴) الدر المختار ۶۷۵: ۲ فصل فی الحداد

نوٹ: پہ ایام عدت کے بغیر د ضرورت نہ د کورنہ وتل حرام دی پہ کوم کے چہ
طلاق ورکری شوے وی، کذا فی ردالمحتار^(۱) والہندیہ
^(۲) والبحر^(۳) وهوالموفق

پہ حالت د سفر کے د عدت وفات مسئلہ

سوال: خہ فرمائی علماء دین د دی مسئلے پہ بارہ کے چہ یو سری سرہ د کار
(مزدوری) دوران کے د ہغہ سرہ بنخہ او بچی ہم د وطن نہ بھر د ملازمت
(مزدوری) پہ خای کے اوسیدل، دی دوران کے خاوند مر شو آیا پہ دی زنانه
باندی ہم عدت واجب دی؟ د سفر معاملہ ده کہ د دی خای نہ بدل شی نو بیا
بہ عدت پاتی وی یا نہ؟ آیا دا بنخہ د خپل خاوند سرہ پہ بل خای کے د پردی
سرہ اوسیدی شی یا نہ؟ بینواتوجروا

المستفتی: ماسٹر غلام نبی ٹیکسلا ۱۷ دسبر ۱۹۷۴ء

الجواب: پہ دی کونڈہ باندی عدت واجب دی او د ہغی دپارہ د دی کورنہ

۱) قال العلامة الحصکفی: ولا تخرج معتدة رجعی وبان بأی فرقة كانت علی مافی
الظہیریة ولو مختلعة علی نفقة عدتها فی الاصح اختیار او علی السکنی 'فیلزمها ان
تکتری بیت الزوج معراج لو حرة مکلفة من بیتها اصلا لا لیلا ولا نهارا ولاالی صحن
دار فیها منازل لغيره ولو باذنه لانه حق الله تعالیٰ!

(الدرالمختار علی هامش ردالمختار ۶۷۳: ۲ قبیل مطلب الحق ان علی المفتی ان
ینظر فی خصوص الوقائع الخ)

۲) وفی الہندیة: علی المعتدة ان تعتد فی المنزل الذی یضاف الیها بالسکنی 'حال
وقوع الفرقة والموت کذا فی الکافی لو كانت زائرة اهلها او كانت فی غیر بیتها لامر حین
وقوع الطلاق انتقلت الی بیت سکنها بلا تأخیر وکذا فی عدة الوفاة کذا فی غایة البیان-
(فتاویٰ عالمگیریہ ۵۳۵: ۱ الباب الرابع عشر فی الحداد)

۳) (البحر الرائق ۱۵۴: ۴ فصل فی الحداد)

انتقال کول جائز نہ دی، کما فی تنقیح الفتاویٰ ۱: ۵۷ و تعتدان ای معتدة طلاق و موت فی بیت و جبت فیہ ولا یخرجان منه الا ان یتخرج او ینہدم المنزل او تخافا انہدماہ او تلف مالہا او لا تجد کراء البیت ونحو ذلك من الضرورات (۱)۔
وہو الموفق

معتدہ بہ د خاوند پہ کور کپی اوسیری خو د خلوت نہ بہ خان ساتی

سوال: خہ فرمائی علماء دین د دی مسئلہ پہ بارہ کپی چپی یو سیری خپلی بنخہ تہ درې طلاقہ ورکړل اوس هغه زنانه د دی خاوند نہ حاملہ دہ او دی زنانه لره پہ نکاح کپی د اخستلو خواہش لری، پس د حمل د وجہ نہ د بل سیری سرہ لا نکاح نہ شی کولی نو آیا دا زنانه د حمل پہ ورخو کپی د اول خاوند پہ کور کپی اوسیدی شی یا نہ؟ چپی د حمل نہ پس حلالہ وکړی شی؟ بینواتوجروا

المستفتی: میان اشراف اللہ اکوړه خټک ۳۰۰۰۰ جولائی ۱۹۷۷

الجواب: د دی معتدہ د بارہ د خاوند پہ کور کپی اوسیدل جائز بلکپی ضروری دی خو د دی فسق و فجور پہ زمانہ کپی دی د خلوت نہ خان ساتی کما فی شرح التنویر: ولهما ان یسکنا بعد الثلاث فی بیت واحد اذا لم یتقیا التقاء الازواج ولم یکن فیہ خوف فتنہ و فیہ عن المجتبیٰ الافضل الحیلولة بستر ولو فاسقا فبامرأة (هامش ردالمحتار ۲: ۸۵۵) (۲)۔ و هو الموفق

د مطلقہ مغلظہ د خاوند پہ کور کپی د اوسیدو

او د شفې د لاس د تیار کړی شوی پخلی حکم

سوال: خہ فرمائی علماء دین د دی مسئلہ پہ بارہ کپی چپی یو سیری د گواہانو پہ موجودگی کپی خپلی بنخہ تہ درې طلاقہ ورکړل او بنخہ ئې حاملہ هم دہ

(۱) (تنقیح الفتاویٰ الحامدیة ۵۷: ۱ باب العدة)

(۲) (الدر المختار علی هامش ردالمحتار ۶۷۵: ۲ قبیل فصل فی ثبوت النسب)

اوس دا سرې د خپلو بچو په فالنه باندې مجبور دې آیا دا د مطلقه بنځې په کور کې اوسیدې شی؟ آیا دا خاوند د هغه بنځې د لاس تیار کړې پخپلې خورلې شی؟ بینواتوجروا

المستفتی: محمد عارف گهوڼی مری ۳ جولائی ۱۹۷۸ء

الجواب: که دا مخکې ذکر شوی بنځه خاوند بوداگان او مامون وی نو په یو کور کې د هغوی اوسیدل جائز دی او د هغه سرې دپاره د دې زنانه د لاس پخ کړې حلال دې خو آزادی او خلوت حرام دې

کما فی شرح التنویر: وسئل شیخ الاسلام عن زوجین افترقا ولکل منهما ستون سنة وبینهما اولاد تتعذر علیهما مفارقتهم فیسکنان فی بیتهم ولا یجتمآن فی فراش ولا یلتقیان التقاء الأزواج هل لهما ذلك قال نعم وقره المصنف (هامش ردالمحتار ۲: ۸۵۵) (۱) - وهو الموفق

مطلقه مغلظه په کور کې د خادمې په حیثیت سره ساتل

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې خاوند خپلې بنځې ته طلاق مغلظه ورکړې دې د عدت د تیریدلو نه پس زنانه سره د راوتلو نه راوځي او خاوند ته وائی چې ما دې په طور د خادمې وساتئ، آیا خاوند دا بنځه د خادمې په طور ساتلې شی؟ بینواتوجروا

المستفتی: عبدالغفور واه کینټ ۲ جمادی الثانیة ۱۳۹۱ھ

الجواب: که د خلوت او آزادی نه په امن وی نو د نوکړې په حیثیت سره ساتلو کې څه باک نشته، کما فی شرح التنویر: وسئل شیخ الاسلام عن زوجین افترقا ولکل منهما ستون سنة وبینهما اولاد تتعذر علیهما مفارقتهم فیسکنان فی بیتهم

(۱) (الدر المختار علی هامش ردالمحتار ۷۵: ۶۲ قبیل فصل فی ثبوت النسب فصل فی الحداد)

ولا یجتمعان فی فراش ولا یلتقیان التقاء الأزواج هل هما ذلك قال نعم
واقره المصنف۔ (ہامش ردالمحتار ۲: ۸۵۵) (۱)۔ وهو الموفق

د عدت دوران کی خرچہ ورکول د خاوند ذمہ داری دہ

سوال: خہ فرمائی علماء دین د دی مسئلہ پہ بارہ کی چہ د دی مسئلہ پہ
بارہ کی چہ یو سری خپلہ نسخہ طلاق ثلاثہ مغلطہ ورکولو سرہ فارغہ کرہ، آیا
د عدت دوران د دی مطلقہ د اخراجاتو ذمہ دار خاوند دی؟ بیتواتوجروا

المستفتی: اسلم کل اسلام آباد ۱۹۷۳ | ۲ | ۲۳

الجواب: د عدت دوران د معتدہ خوراک او جامہ او د استوگنی اخراجات د
خاوند پہ ذمہ واجب دی، کہ خاوند انکار کوی نو معتدہ د حاکم پہ ذریعہ دا
حقوق وصولی شی۔

وفي الهندية: المعتدة عن الطلاق تستحق النفقة والسكنى كان الطلاق رجعياً او
بائناً او ثلاثاً حاملاً كانت المرأة اولم تكن كذا في قاضي خان (۲)۔ وهو الموفق

د مہانہ زنانہ د حق مہر او دوران عدت کی د نفقی مسئلہ

سوال: خہ فرمائی علماء دین د دی مسئلہ پہ بارہ کی چہ ما خپلہ نسخہ تہ
صرف یو طلاق ورکړې دی، الفاظ دا وو: تہ پہ ما باندې طلاقہ ئې! اگر چہ د
طلاق ورکولو پہ وخت زما د ہیخ قسم طلاق ورکولو ارادہ نہ وه، تقریباً پنځہ
کالہ تیر شو چہ ما د هغې سرہ د ازدواجی ژوند تعلقات بند کړی دی خکہ
چہ هغې بہ ما سرہ هر وخت جگړې کولې، اوس ما د دویم واده ارادہ کړې دہ
چونکہ نن صبا د عائلی قوانین د وجہ نہ دویم واده منع دی، بہر حال ما د

(۱) (الدر المختار علی هامش ردالمحتار ۶۷۵: ۲ قبیل فصل فی ثبوت النسب فصل

فی الحداد)

(۲) (فتاویٰ عالمگیریہ ۵۵۷: ۱ الفصل الثالث فی نفقة المعتدة)

دویم وادۂ دیارہ فیس داخل کرو اوس ماتہ د دغہ بنجی د طرف نہ قانونی خطرہ پیدا شوہ پہ دی وجہ ما پہ عدالت کی فرضی شہادت پیش کولو سرہ زنانہ لره مطلقہ ظاہرولو سرہ د دویم وادۂ اجازت اخستلو سرہ وادۂ کرې دی، گواہانو ہم دا گواہی قائمہ کرہ چي مونږ ته د معتبرو ذرائع نہ معلومہ شوي ده چي دي سړي د دي تاريخ نہ مخکي خپلي بنجی ته طلاق ورکړې دي، حال دا چي دا ټوله فرضی کارروائی ده، اوس حاکم په ما باندې مبلغ سل روپي حق مهر او یو نیم سل روپي د عدت خرچہ مقرر کړې ده ما د دواړه قسم پیسو داخلولو نہ انکار کړې دي او د شریعت کولو درخواست مې کړې دي چي که واقعی ذکر شوي زنانہ مطلقہ وي نو حق مهر به ادا کړم، کنه نو واپس به رجوع وکړم، خکه چي ما د هغې نہ وروستو د طلاق هیڅ اقرار نہ دي کړې او دا کارروائی ټوله فرضی وه ددي لپارہ چي د قانونی جرم نہ بیچ شم اوس د حق مهر او د عدت د خرچي څه حکم دي؟ بینواتوجروا

المستفتی: عبدالرحیم نورۂ وردی، ۱۸ اگست ۱۹۶۶

الجواب: چونکي طلاق صریح د ارادي نہ بغیر هم واقع کیږي لهذا دا بنجہ طلاقه شوې ده (۱) او د عدت تیریدلو نہ پس مبانہ شوې ده (۲) او په تاسو باندې ټول مهر ورکول ضروری دی (۳) او چونکي د عدت د زمانې نہ مخکي

۱) قال العلامة طاهر الانصاري: وطلاق اللاعب والهازل وطلاق الرجل الذي اراد ان يتكلم فسبق لسانه بالطلاق فالطلاق واقع.

(خلاصۃ الفتاویٰ ۲: ۷۵ کتاب الطلاق)

۲) قال العلامة ابن عابدين: والرجعي لا يزيل الملك الا بعدمضي العدة.

(ردالمحتار هامش الدرالمختار ۵۷۶: ۲ باب الرجعة)

۳) وفي الهندية: والمهر يتأكد باحد معان ثلاثة الدخول والخلو الصحيحه وموت احد الزوجين سواء كان مسمى او مهر المثل حتى لا يسقط منه شيء بعد ذلك الا بالابراء.

(فتاویٰ عالمگیریہ ۳: ۳۰۱ الفصل الثاني فيما يتأكد به المهر والمتعة)

ختم شوی دی لہذا فی الحال پہ تاسو باندی دعدت نفقہ ورکول ضروری نہ دی
 بیشک د بعض فقہاء کرامو پہ نزد دعدت نفقہ کومہ چہ زنانه برداشت کرہ د
 خاوند نہ بہ وصولولی شی (ماخوذ از رد المحتار و در المختار) (۱) وهو الموفق

پہ وضع د حمل سرہ عدت ختمیری

سوال: خہ فرمائی علماء دین د دی مسئلہ پہ بارہ کپ چہ یوہ مطلقہ زنانه
 وہ چہ ہغہ حاملہ ہم وہ خپل خاوند یی ہغہ سرہ جماع وکرہ او صبالہ ہغہ
 حمل پریوتلو آیا عدت پورہ شو؟ بینواتوجروا

المستفتی: محبوب الرحمن شاہ ۹ اپریل ۱۹۷۵

الجواب: پہ وضع د حمل سرہ عدت ختم شو (ماخوذ از رد المحتار) (۲) وهو الموفق

د مطلقہ مغلظہ پہ وضع حمل سرہ عدت ختمیری

سوال: خہ فرمائی علماء دین د دی مسئلہ پہ بارہ کپ چہ یوہ منکوحہ

۱) قال العلامة الشامي المكنى بابن عابدين: (قوله ولا تسقط النفقة الخ) اي اذا
 مضت مدة العدة ولم تقبضها فلها اخذها لو مفروضة اي او مصطلحا عليها لكن لو
 مستدانة بامر القاضي فلا كلام والافيه خلاف اختار الحلواني انها تسقط ايضا و اشار
 السرخسي الى انها تسقط وفي الذخيرة وغيرها انه الصحيح قال في البحر وعليه فلا بد
 من اصلاح المتون فانهم صرحوا بان النفقة تجب بالقضاء او الرضا وتصير ديننا وهنا لا
 تصير ديننا الا اذا لم تنقض العدة لكن في النهر ان اطلاق المتون يشهد لما اختاره
 الحلواني قلت وظاهر الفتح اختياره حيث اقتصر عليه. (رد المحتار هامش الدالمختار
 ۷۲۷: ۲ قبيل مطلب في نفقة المطلقة باب النفقة)

۲) قال العلامة ابن عابدين: (قوله وضع حملها) اي بلا تقدير بمدة سواء ولدت
 بعد الطلاق او الموت بيوم او اقل جوهره والمراد به الحمل الذي استبان بعض خلقه او
 كله... واذا اسقطت سقطا ان استبان بعض خلقه انقضت به العدة لانه ولد والا فلا.
 (رد المحتار هامش الدر المختار ۶۵۶: ۲ بعيد مطلب في عدة الموت)

مطلقه مغلظه په عدت کې وه، او خاوند هغې سره مجامعت او کوروالی وکړو ترډې چې د بار بار مجامعت او کوروالی له امله هغه ښځه حامله شوه او وضع د حمل ئې شو، آیا عدت تیر شوی دې یا نه؟ بینواتوجروا

المستفتی: فضل معبود تنگی ۹ ستمبر ۱۹۷۴ء

الجواب: عدت تیر شوی دې.

كما في الهندية ١: ٥٥٤ طلق امرأته ثلثاً وكنتم طلاقها عن الناس فلما حاضت حيضتين وطئها فحبلت ثم اقر بطلاقها كان لها النفقة ما لم تضع الولد لان عدتها انما تنقضي بوضع الحمل كذا في الفتاوى الكبرى (١) - وهو الموفق

په وضع د حمل سره عدت ختمیږي او دویمه نکاح جائز کیږي

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې یو سړی د طلاق ثلاثه په ذریعه خپله ښځه رخصت کړه، په گواهانو کې د محلي مولوی صاحب او یو سپین ږیرې شامل وو، د طلاق نه دیر ش ورځې پس مولوی صاحب د هغې زنانه نکاح د بکر سره وکړه او د خپل نوی خاوند سره ئې ژوند تیروول شروع کړل، آیا دا نکاح شرعاً جائز ده، که نه وی نو د دې مولوی صاحب دپاره څه تعزیر دې؟ بینواتوجروا

المستفتی: محمد اشرف خان

الجواب: ممکنه ده چې دې مطلقه د حمل اسقاط کړې وی او د حامله عدت په وضع د حمل سره ختمیږي. قال الله تعالى: واولات الاحمال اجلهن ان يضعن حملهن (٢) وفي ردالمحتار ٢: ٨٣١ واذا اسقطت سقطاً ان استبان بعض خلقه انقضت به العدة لانه ولد والا فلا (٣) - وهو الموفق

(١) (فتاوى عالمگیری ٥٣٢: ١ قبيل الباب الرابع عشر في الحداد)

(٢) (سورة الطلاق آیت: ٤: پاره: ٢٨ رکوع: ١)

(٣) (ردالمحتار هامش الدر المختار ٦٥٦: ٢ بعيد مطلب في عدة الموت)

د عدت مودہ درې حیضہ تیروول دی اگرچې په دې باندې دوه کاله تیر شی
سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې یوې زنانه ته طلاق ورکړې شو هغه یو داسې زنانه ده چې هغې ته پنځه میاشتې پس حیض راځی نو آیا د هغې دپاره دویمه اوږده مودہ تیروول ضروری دی او که فورا نکاح وکړې شی؟ بینواتوجروا

المستفتی: نور محمد صاحب

الجواب: په دې زنانه باندې درې حیضہ تیروول ضروری دی اگر چې دوه کاله مودہ تیره شی. لما فی الدر المختار: الشابة الممتدة بالطهر بان حاضت ثم امتد طهرها فتعتد بالحیض الى ان تبلغ سن الایاس (۱). وهو الموفق.

د عدت کم از کم مودہ شپيته ورځې ده

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې زنانه ته په طلاق ملاویدو باندې کم از کم څومره مودہ عدت تیروول راځی د دې نه مو خبر کړئ بینواتوجروا

المستفتی: محمدر فیک قریشی اسلام آباد

الجواب: که دا معتده حامله نه وی نو کم از کم شپيته ورځې عدت به تیروی. كما فی شرح التنویر: قالت مضت عدتی والمدة تحتمله وكذبها الزوج قبل قولها مع حلفها والا تحتمله المدة لان الامين انما يصدق فيما لا يخالفه الظاهر ثم لو بالشهور فالمقدر المذكور ولو بالحیض فأقلها لحره ستون يوما (۲). وهو الموفق (۳)

(۱) (الدر المختار علی هامش ردالمحتار ۶۵۳: ۲ قبیل مطلب فی عدة الصغيرة المراهقة)
 (۲) (الدر المختار علی هامش ردالمحتار ۶۶۵: ۲ قبیل مطلب فی الدخول فی النکاح الاول دخول الخ)

(۳) وقال العلامة ابن عابدين: (قوله ستون يوما) فيجعل كانه طلقها في الطهر بعد الوطء ويؤخذ لها اقل الطهر خمسة عشر لانه لا غاية لاكثره... [بقیه حاشیه بر صفحه آئنده]

د صاحبینو پہ نزد د عدت کم از کم مودہ

سوال: خہ فرمائی علماء دین د دے مسئلے پہ بارہ کپ چپ یوے زنانه ته درې طلاقه ورکړې شو د هغه زنانه عام عادت ایام حیض اووه ورځو پورې دې او د طهر موده نې اوویشته ورځې ده اوس هغه زنانه یوه میاشت پس دویمه نکاح وکړی، آیا په دومره موده کپ د یوې زنانه حیض پوره کیدو سره شرعا د عدت موده مکمل کیدې شی؟ آیا په دې مسئله کپ د زنانه قول قابل قبول دې چپ هغه ووائی چپ په ما باندې درې حیضه تیر شوې دی؟ که په دې موده کپ یعنی ۵۳ ورځې عدت پوره کیدو نه مخکې چپ کوم امام مسجد د هغه زنانه سره نکاح وکړی آیا د هغه اقتداء صحیح ده؟ بینواتوجروا

المستفتی: صوفی محمد حلیم دینه جهلم ۱۹۷۵ء | ۸ | ۲۴

الجواب: چونکې د صاحبین په نزد په یو کم څلویښت ورځو کپ عدت ختمیدلې شی (۱) لهادانکاح لوستونکې وغیره د تعزیر لائق نه دی. وهوالی فوق

...بقیه از حاشیه گذشته] و اوسط الحيض خمسة لان اجتماع اقلهما نادر فتلاثة اطهار بخمسة واربعين وثلاث حيض بخمسة عشر فصارت ستين وهذا على تخريج محمد لقول الامام، وعلى تخريج الحسن له يجعل كانه طلقها في آخر الطهر احترازا عن تطويل العدة عليها ويؤخذ لها اقل الطهر واكثر الحيض ليعتد لا فطهر ان بثلاثين يوما وثلاث حيض بثلاثين ايضا وعندهما اقل مدة تصدق فيها الحرة تسعة وثلاثون يوما ثلاث حيض بتسعة ايام وطهر ان بثلاثين افاده ط.

(ردالمحتار هامش شرح التنوير ۶۶۵: ۲ باب العدة)

(۱) قال العلامة ابن عابدين: (قوله ستون يوما) فيجعل كانه طلقها في الطهر بعد الوطء ويؤخذ لها اقل الطهر خمسة عشر لانه لا غاية لاكثره... و اوسط الحيض خمسة لان اجتماع اقلهما نادر فتلاثة اطهار بخمسة واربعين وثلاث حيض بخمسة عشر فصارت ستين وهذا على تخريج محمد لقول... [بقیه حاشیه بر صفحه آننده

د عدت درې حیض پہ اتویشت ورځو کې نه پوره کیږي

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې یو سړی خپلې ښځې ته طلاق ورکړو، پوره اتویشت ورځې پس د هغې نکاح په بل ځای کې وکړې شوه، آیا په شریعت کې داسې څه حواله هم موجود ده چې عدت صرف اتویشت ورځې وی؟ بینواتوجروا

الاستفتی: محمد اشرف باسیان راولپنډی ۲۶ رجب ۱۳۹۰ هـ

الجواب: زموږ په نزد د طلاق او خلع یو حکم دی یعنی درې حیض وغیره کوم چې په اتویشت ورځو کې نه شی پوره کیدې، بیشکه د بعض ائمه رحمهم الله په نزد د خلع حکم یو حیض دی نو د هغوی په نزد عدت (یعنی استبراء) په اتویشت ورځو کې پوره کیدې شی (۱) وهوالموفق

...بقیه از حاشیه گذشته [الامام وعلى تخريج الحسن له يجعل كانه طلقها في آخر الطهر احترازا عن تطويل العدة عليها ويؤخذ لها اقل الطهر واكثر الحيض ليعتد لافطهر ان بثلاثين يوما وثلاث حيض بثلاثين ايضا وعندهما اقل مدة تصدق فيها الحرة تسعة وثلاثون يوما ثلاث حيض بتسعة ايام وطهر ان بثلاثين افاده ط. (ردالمحتار هامش الدرالمختار ۶۶۵: ۲ قبيل مطلب الدخول في النكاح الاول دخول في الثاني)

(۱) وفي المنهاج: (قوله ان تعتد بحيضة) وفي رواية النسائي بزيادة الواحدة اختلفوا في ان الخلع طلاق او فسخ، فقال احمد هو فسخ وعدتها حيضة واحدة وروى عنه ان عدتها كعدة المطلقة، وروى عن الشافعي انه فسخ ولكن عدتها عدة المطلقة، وقال ابو حنيفة ومالك والشافعي في رواية انها طلاق بائن وعدتها عدة الطلاق، استدل احمد بحديث الباب، واحتج الجمهور بما رواه الدارقطني في سننه عن ابن عباس ان النبي ﷺ جعل الخلع تطليقة بائنة وبما رواه ابن ابي شيبه وابوداؤد في مراسيله وعبد الرزاق عن سعيد بن المسيب مرسلان النبي ﷺ ... [بقیه حاشیه بر صفحه آئنده

چې د کومې زنانه خاوند وفات شی هغه د عدت

نه پس د خپلو بچو سره هر ځای کې اوسیدې شی

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې یو سړې وفات شو او دوه بچي او یوه کونډه ترې پاتې شوه، اوس دا ښځه د عدت نه پس د خپلو بچو سره د خپلو وروڼو سره اوسېږي او د خاوند د وارثانو سره ئې صلاح مشوره نه ده کړې د دې شرعی حکم څه دی؟ بینواتوجروا

المستفتی: محمد ابراهیم مهاجر افغانستان ۸۰۰۰۰ ستمبر ۱۹۸۷ء

الجواب: دا کونډه صاحب اختیار ده، که هر ځای غواړي اوسیدې شی او بهر حال د دې کونډې وروڼو یا د خاوند وروڼو ته دا اختیار نشته چې هغه خرڅه کړي دا ښکاره ظلم دی او دا وراثت جاهلیت دی. (۱) وهوالموفق

...بقیه از حاشیه گذشته] جعل الخلع تطليقة وبما رواه مالك عن عثمان انها تطليقة، وبما رواه ابن ابى شيبة عن علي وعن ابن مسعود رضى الله عنهم، وبالجملة ان المختلعة مطلقة والمطلقات يتربصن بانفسهن ثلاثة قروء، والجواب عن حديث الباب ان معناه ان تعتد بحيض لا بالاشهر كالمتوفى عنها زوجها ورواية النسائي بتصريح الوحدة محمولة على فهم الراوى، وبالجملة ليس مع الخصم حديث صريح فى كونها فسحا بخلاف الجمهور كما عرفت.

(منهاج السنن شرح ترمذى ۳۱۰: ۴ باب ما جاء فى الخلع)

۱) قال العلامة عماد الدين ابن كثير: (قال الله تعالى: يا ايها الذين آمنوا لا يحل لكم ان ترثوا النساء كرهاً) قال كانوا اذا مات الرجل كان اولياؤه احق بامرأته ان شاء بعضهم تزوجها وان شاؤوا زوجوها وان شاؤوا لم يزوجوها فهم احق بها من اهلها فنزلت هذه الآية فى ذلك هكذا رواه البخارى وابوداؤد والنسائى الخ...

وقال زيد بن اسلم فى الآية: كان اهل يثرب اذا مات الرجل منهم فى الجاهلية ورث امرأته من يرث ماله وكان يعضلها حتى يرثها... [بقیه حاشیه بر صفحه آئنده

...بقیہ از حاشیہ گذشتہ] او یزوجها من اراد وکان اهل تهامة یسیی الرجل صحبة المرأة حتی یطلقها ویشترط علیها ان لا تنکح الا من اراد حتی تفتدی منه ببعض ما اعطاها فنهی الله المؤمنین عن ذلك رواه ابن ابی حاتم.
(تفسیر ابن کثیر ۲: ۲۱۵ سورة النساء آیت: ۱۹)

بسم اللہ الرحمن الرحیم

فتاویٰ دیوبند پاکستان

المعروف بہ

فتاویٰ فریدیہ

(شپڙم جلد)

باب فی التحلیل

بسم الله الرحمن الرحيم
 فتاویٰ دیوبند پاکستان
 المعروف بہ
 فتاویٰ فریدیہ

باب فی التحلیل

قال الله تبارك وتعالى:
 فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا تَحِلُّ لَهُ مِنْ بَعْدُ
 حَتَّى تَنْكِحَ زَوْجًا غَيْرَهُ^ط

(سورة البقرة..... ۲۳۰)

باب فی التحلیل

حدیث "لعن الله المحلل والمحلل له" پہ کراہت محمول دے

سوال: خہ فرمائی علماء دین د دے مسئلے پہ بارہ کپ چے حدیث «لعن الله المحلل والمحلل له» خہ مطلب دے او حال دا چے زمونہ د احنافو فتویٰ د تحلیل پہ جواز باندے دے؟ بینواتوجروا

المستفتی: محمد اکرام الدین وارثی ضلع دیر ۳۰... اگست ۱۹۷۵ء

الجواب: د دے حدیث مطلب دا دے چے سرہ د کراہیت نہ دویمہ نکاح جائز دے، وهذا محمول علی ان اللعن محمول علی کراہتہ عند الاشتراط او اخذ الاجرة۔ وتحل للثانی لانه علیه الصلاة والسلام سماه محلاً وهو المنبت للحل (۱)، والتفصیل فی المطولات فلیراجعه (۲)۔ وهو الموفق

(۱) قال العلامة الموصلي: فان تزوجها بشرط التحليل كره وحلت للاول وقال ابو يوسف النكاح فاسد لانه كالمؤقت، ولا تحل للاول لفساده، وقال محمد هو جائز لشروط الجواز ولا تحل للاول لانه عجل ما اخره الشرع فيعاقب بالمنع قتل المورث، ولا يبي حنيفة قوله عليه السلام لعن الله المحلل والمحلل له ومراده النكاح بشرط التحليل فيكره للحديث وتحل للثاني لانه عليه الصلاة والسلام سماه محلاً وهو المنبت للحل، او نقول وحد الدخول في نكاح صحيح لان النكاح لا يفسد بالشرط فتحل للاول، ولو تزوجها بقصد التحليل ولم يشترطه حلت للاول بالاجماع۔ (الاختيار لتعليق المختار ۱۹۳: ۲ باب الرجعة)

(۲) وفي المنهاج: (قوله لعن رسول الله ﷺ المحلل والمحلل له) اعلم ان نكاح الزوج الثاني على ثلاثة اوجه، الاول: نكاح رغبة بلا قصد التحليل وبلا اشتراطه وهو جائز بلا كراهة فبالدخول فيه يحصل التحليل، والثاني: النكاح بقصد التحليل بلا اشتراطه في العقد وهو جائز عندنا وعند الشافعي خلافاً لمالك واحمد فانهما قالاه لانه لا يحلها للاول، وروى عن ابي حنيفة وابي يوسف ومحمد ايضاً، والثالث: النكاح... [بقيه حاشيه برصفحه آئنده

د درې طلاقو نه پس بفر د حلاله نه خلاصې نشته

او په دوه کې پس د عدت نه د نکاح تجدید کافی دي

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې زید په یو وخت خپلې ښځې ته درې طلاقه ورکړل او طلاق ئې د حمل په حالت کې ورکړو، د حمل د وضع کولو نه څلویښت ورځې پس ئې خپله ښځه د مور پلار کره ولیږله او د څلورو میاشتو تیریدلو نه پس ئې خپل مینځ کې تصفیه وکړه، مسئله مدرسه تبلیغ اسلام گولږه ته راولیږلې شوه، جواب دا ملاؤ شو چې که د طلاق اظهار نه وی شوې نو دوباره دې نکاح وکړې شی او که د طلاق اظهار شوې وی نو حلاله دې وکړې شی پس طلاق ورکونکې د خپل حقیقی ورور سره

...بقیه از حاشیه گذشته [بأشترط التحليل فى العقد وهو فاسد عند الشافعى وروى ذلك عن ابى يوسف ايضا، وقال ابو حنيفة هو نکاح صحيح فان طلقها بعد الدخول حلت للاول. وظاهر حديث الباب يقتضى التحريم والفساد ويؤيده ما اخرج ابن ماجة باسناد حسن ان النبى ﷺ سماه التيس المستعار، وكذا ما اخرج ابن ابى شيبه عن عمر بن الخطاب رضى الله عنه انه قال لا اوتى بمحلل ولا محلل له الا رجمتها، وظاهر اطلاق القرآن يقتضى صحة النكاح والتحليل، قال الله تبارك وتعالى: فلا تحل له من بعد حتى تنكح زوجا غيره، وهو يعم النكاح بقصد التحليل وبشرطه، وكذا اشارة حديث الباب يقتضى صحة النكاح والتحليل، لان النبى ﷺ سماه محلا، ويؤيده ان عمر رضى الله تعالى عنه قال للمحلل الزم امرأتك، رواه الشافعى والبيهقى كما فى كنز العمال، وكذا روى ابن جرير فى تهذيب الآثار ان عمر رضى الله عنه امضى نكاح المحلل.

والجواب: عن حديث الباب وحديث ابن ماجة انه محمول ان اللعن محمول على كراهته عند الاشتراط او اخذ الاجرة، واما اذا قصد التحليل لا يكره وكان ماجورا لقصد الاصلاح لا سيما اذا كانت لهما صحبة قديمة لا يرضيان بالفراق، والجواب عن اثر عمر انه معارض باثره الآخر فيحمل على التغليظ او على ما اذا وقت الليلة وغيرها.
(منهاج السنن شرح ترمذى ۲۷۰: ۴، ۲۷۱ باب ماجاء فى المحلل والمحلل له)

حلالہ وکړه او پس د حلالې نه ئې د مذکورہ ورور نه طلاق واخستلو، آیا د لیکل شوي حالاتو د لاندې دا دوباره نکاح صحیح کیدی شي؟ بینواتوجروا

المستفتی: علی گوهر جان ایبټ آباد... ۱۲ ستمبر ۱۹۷۴ء

الجواب: که دې خاوند درې طلاقه ورکړې وي و بهر حال بغير د حلاله نه بله لاره نشته، او که دوه طلاقه ئې ورکړې وي نو په عدت ختمیدو سره به تجدید د نکاح ضروری او کافی وي، د حلالې ضرورت نشته، والمسئلة من الواضحات فلا حاجة الى نقل العبارات (۱) وهوالموفق

د کراهیت باوجود حلاله ثابته ده او مطلق

مامون وي نو د هغه کور ته راتلې شي

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې د مطلقه بنځې دوباره په نکاح کې د اخستلو دپاره د حلالې په خاطر خاوند دا وعده واخلي چې د مباشرت نه پس به طلاق ورکړي چې پس د عدت نه د سابقه خاوند سره نکاح وکړي شي، آیا داسې کول صحیح دي، بله دا چې سابقه خاوند مطلقه زنځنه په خپل کور کې د ماشوم د پیو ورکولو دپاره د څه مودې پورې ساتلې شي؟ بینواتوجروا

المستفتی: سید اسماعیل مرزا اټک... ۱۷ اگست ۱۹۸۳ء

الجواب: ۱: سره د کراهیت نه به حلاله ثابته وي (شامیه) (۲) ۲: که دا خاوند

۱) وفي الهندية: اذا كان الطلاق باثنا دون الثلاث فله ان يتزوجها في العدة وبعد انقضاءها وان كان الطلاق ثلاثا في الحرة لم تحل له حتى تنكح زوجا غيره نکاحا صحيحا ويدخل بها ثم يطلقها او يموت عنها کذا في الهداية- (فتاویٰ عالمگیری ۱: ۴۷۲ فصل فيما تحل به المطلقة وما يتصل به)

۲) قال العلامة الحصكفي: وكره التزوج للثاني تحريما لحديث لعن المحلل والمحلل له بشرط التحليل كتزوجتك على ان احللك وان حلت للاول... [بقیه حاشیه بر صفحه آئنده

مامون وی نو دی کور تہ تلہ راتلہ شی (۱) وهوالموفق

د همبستری نہ بغیر صرف پہ نکاح سرہ حلالہ نہ کیڑی

سوال: خہ فرمائی علماء دین د دی مسئلہ پہ بارہ کی چہ زید خیلہ نکاح کرہ بنیخہ تہ طلاق ثلاثہ ورکرل، چہ د هغی د وجہ نہ هغه دوه درہ کالہ غیر آباد وه وروستو ئی د یو سری سرہ د حلالی پہ غرض نکاح وکرہ خو د همبستری نہ بغیر ئی پہ بلہ ورخ طلاق اخستلو سرہ د مخکی خاوند سرہ د نکاح عقد وکرو، آیا د هم بستری نہ بغیر د حلالی شرط پورہ شو کہ پورہ شو وی نو عدت لڑمی وو یا نہ؟ بینواتوجروا

المستفتی: محمد اکرم خان کوهالہ مری ۱۷ اگست ۱۹۷۲ء

الجواب: د صحبت نہ بغیر حلالہ نامنظور ده، لحدیث: حتی تذوقی عسیلتہ، الحدیث (۲) وفي الدرالمختار: لا ینکح مطلقۃ من نکاح صحیح نافذ کما سأنعقہ

...بقیہ از حاشیہ گذشتہ [لصحة النکاح وبطلان الشرط.

(الدرالمختار علی هامش ردالمختار ۵۸۶: ۲ باب الرجعة)

(۱) قال العلامة الحصکفی: وفي المجتبى الافضل الحیلولة بستر ولو فاسقا فبامرأة قال ولهما ان یسکنا بعد الثلاث فی بیت واحد اذا لم یلتقیا التقاء الأزواج ولم یکن فیہ خوف فتنۃ انتهى. (الدرالمختار علی هامش الشامیة ۶۷۵: ۲ فصل فی الحداد)

(۲) عن عائشة قالت: جاءت امرأة رفاعة القرظی الی رسول الله ﷺ وعنده ابوبکر وخالد بن سعید بن العاص علی الباب ینتظر ان يؤذن له علی رسول الله ﷺ فقالت: یا رسول الله! انی کنت عند رفاعة فطلقنی فبت طلاقی، قال اتریدین ان ترجعی الی رفاعة، لا حتی یدوق عسیلتک وتذوقی عسیلتہ، فنادی خالدا بن سعید ابابکر: الا ترى ما تجهر به هذه عند رسول الله ﷺ. (رواه الستة واحمد والبیہقی). (سنن الدارمی ۲: ۲۱۵ باب ما یحل المرأة لزوجها الذی طلقها فبت طلاقها)

بہا ای بالثلاث حتی يطأها غیرہ الخ (ہامش رد المحتار ۲/۷۳۹) (۱) وهو الموفق

پہ حلالہ کی بغیر د صحبت او جماع نہ د ہفہ د لور سرہ د محل د نکاح مسئلہ

سوال: خہ فرمائی علماء دین د دی مسئلہ پہ بارہ کی چہ زید او عمرو دواپہ د ترہ خامن دی پہ تعلقات خرابیدلو باندی زید خپلی بنیہ تہ طلاق ورکرو، خو ورخی پس ئی بیا صلح وشوہ نو زید خپلہ بنیہ عمر تہ د دوه دری ورخو دپارہ پہ نکاح ورکړہ، خو د رشتہ داری د وجہ نہ عمر سرہ جماع او صحبت ونکړو او طلاق ئی ورکړو، اوس د زید یوہ لور دہ کومہ چہ د مذکورہ زنانه نہ پیدا شوې دہ، عمرو تہ ئی پہ نکاح کی ورکول غواړی آیا د عمرو دپارہ د دی منکوحہ زنانه د لور سرہ نکاح جائز دہ؟ او حال دا چہ عمر د زید د بنیہ سرہ جماع او صحبت نہ دی کړی؟ بینواتوجروا

المستفتی: عبد القہار مری ایبت آباد

الجواب: کہ زید خپلی بنیہ تہ دری طلاقہ ورکړی وی نو عمرو سرہ د نکاح نہ پس صحبت او جماع ضروری دہ. (لحدیث مآلک) (۲) او بغیر د جماع نہ د هغوی دپارہ دا زنانه حرامہ دہ. (۳) او د عمرو دپارہ د دی زنانه د لور سرہ

۱ (الدر المختار علی هامش رد المحتار ۵۸۳: ۲ بعید مطلب فی العقد علی المبانہ)
۲ عن عائشة رضی اللہ عنہا قالت: طلق رجل امرأته ثلاثاً فتزوجها رجل، ثم طلقها قبل ان يدخل بها، فاراد زوجها الاول ان يتزوجها فستل رسول الله ﷺ عن ذلك، فقال: لا حتى يذوق الآخر من عسيلتها ما ذاق الاول متفق عليه واللفظ لمسلم. (بلوغ المرام ۳۳۴ کتاب النکاح)

۳ قال العلامة الموصلي: والمبانة بالثلاث لا تحل له حتى تنكح زوجا غيره نکاحا صحيحا ويدخل بها ثم تبين منه لقوله تعالى: ... [بقیہ حاشیہ بر صفحہ آئندہ]

نکاح جائز دہ کہ جماع او مس نہ وی شو، صرح بہ فی الدر المختار باب
المحرمات (۱) والمہر (۲) وهو الموفق

د باقاعدہ حلالی کولو نہ پس نکاح ثانی جائز کیڑی

سوال: خہ فرمائی علماء دین د دے مسئلے پہ بارہ کی چہ یو سری خیلے
بنکھ تہ طلاق ورکرو مطلقہ پہ خیل کور کی ناستہ وہ او د یو سری سرہ ئی ہم
نکاح ونکرہ، اوس یی خاوند خاموش دے چہ د دے زنانه سرہ دویمہ نکاح

...بقیہ از حاشیہ گذشتہ [(فان طلقها) یعنی الثالثة، (فلا تحل له من بعد حتی تنکح
زوجا غیرہ) والنکاح المطلق فی الشرع ینصرف الی الصحیح حتی لو دخل بها فی نکاح فاسد
لا تحل للاول وقوله حتی تنکح یقتضی الدخول لما ذکرنا ان النکاح الشرعی هو الوطء
ولقوله، زوجا، ونکاح الزوج لا یشکون الا بالوطء ویدل علیہ الحدیث المشہور وهو ما روی
فی الصحیح "ان عائشۃ بنت عبد الرحمن بن عتیک القرظی کانت تحت ابن عمها رفاعۃ
بن وهب فطلقها ثلاثا، فجاءت الی النبی ﷺ فقالت: یا رسول اللہ انی کنت تحت رفاعۃ
فطلقنی فبت طلاق فتزوجت عبد الرحمن بن الزبیر وانما معہ مثل ہدبۃ الثوب، فتبسم
ﷺ وقال: اتریدین ان ترجعی الی رفاعۃ؟ قالت: نعم فقال: حتی یدوق عسیلتک وتذوقی
عسیلتہ " (رواہ البخاری وابوداؤد والنسائی وابن ماجہ ومالک احمد) وسواء دخل بها فی
حیض او نفاس او احرام لحصول الدخول. (الاختیار لتعلیل المختار ۱۹۳: ۲ باب الرجعة)
(۱) قال العلامة الحصکفی: وحرم بالمصاهرة بنت زوجته الموطوءة وام زوجته وجداتها
مطلقا بمجرد العقد الصحیح وان لم تؤطا الزوجة لما تقرر ان وطء الامہات یحرم البنات
ونکاح البنات یحرم الامہات، قال ابن عابدین: واحترز بالموطوءة عن غیرها فلا تحرم
بنتها بمجرد العقد وفي ح عن الہندیۃ ان الخلوة بالزوجة لا تقوم مقام الوطء فی تحریم بنتها
الخ. (الدر المختار مع ردالمحتار ۳۰۲: ۲ فصل فی المحرمات)
(۲) قال العلامة ابن عابدین: (قوله وحرمة البنات) ای لم یقیموا الخلوة مقام الوطء فی
ذلک فلو خلا بزوجتہ بدون وطء ولا مس بشہوة لم تحرم علیہ بناتہا بخلاف الوطء والكلام
فی الخلوة الصحیحة كما صرح بہ فی التبیین والفتح وغیرہما الخ.
(ردالمحتار هامش الدر المختار ۳۷۱: ۲ بعید مطلب فی احکام الخلوة باب المہر)

وڪري، د دې دپاره هغه دا طريقه اختياروي چې د دې زنانه نكاح د بل سړي سره وشي هغه يوه شپه هغې سره صحبت وکړ او په بله ورځ يې طلاق ورکړ، د عدت د پوره کيدو نه پس د هغه سړي سره (يعني سابقه خاوند سره) دويمه نكاح وکړي او د دويم سړي سره اول دا مقرر کړې شوه چې د نكاح نه پس يوه شپه د استعمالولو نه وروسته په دويمه ورځ طلاق ورکړي په دې طريقې سره د شريعت ټولې تقاضې پوره کيږي؟ بينواتوجروا

المستفتی: حاجي رشيد الدين واه کينټ

الجواب: د پورته ذکر شوي صورت نه سره د کراهت نه حلاله کيږي او باقاعده د خاوند سابق سره نكاح جائز کيږي. (شامي ۷/۲: ۷۴۳) (۱) وهوالموفق

صرف نكاح بغير د جماع نه د تحليل دپاره كافي نه ده

سوال: څه فرمائي علماء دين د دې مسئلې په باره كې چې يو سړي خپلې ښځې ته طلاق مغلظه ورکړې دې د عدت د ختميدو نه پس ئې د خاوند ثاني سره نكاح وکړه، آيا بغير د خلوت صحيحه نه د دويم خاوند نه طلاق اخستلو سره عدت تيروولو باندې د خاوند اول سره نكاح كولې شي؟ بينواتوجروا

المستفتی: مولانا محمد يوسف غربي باندېه مردان... ۲۵ اگست ۱۹۷۹ء

الجواب: د تحليل دپاره د خاوند ثاني دخول ضروري دې، صرف نكاح يا خلوت صحيحه ناكافي دې، هم دا د ائمه اربعه مسلك دې ومتمسكهم الحديث

۱ ﴿ قال العلامة الحصكفي: وكره التزوج للثاني تحريما لحديث لعن المحلل والمحلل له بشرط التحليل كتزوجتك على ان احلك وان حلت للاول لصحة النكاح وبطلان الشرط فلا يجبر على الطلاق كما حققه الكمال. (الدرالمختار على هامش ردالمحتار ۵۸۶: ۲ باب الرجعة)

المشهور: لا حتی یدوق عسیلتک وتذوق عسیلتہ (رواہ البخاری) (۱) وصرح بہ ردالمحتار (۲) والہندیۃ (۳) والبحر وغیرہم (۴)۔ وهو الموفق

د حمل پہ حالت کی د تحلیل د پارہ دویمہ نکاح کا عدم دی

سوال: خہ فرمائی علماء دین د دی مسئلہ پہ بارہ کی چہ یوہ مطلقہ پہ غرض د حلالی د حمل پہ حالت کی نکاح وکری، او د حمل پہ بارہ کی ئی چاتہ ہم نہ وو ویلی، پنخہ میاشتی پس ئی ماشوم پیدا شو، آیا دا زنانه اوس د اول خاوند سرہ نکاح کولی شی؟ بینواتوجروا

المستفتی: سید اکبر خان بالاکرہی مردان ۱۶... مارچ ۱۹۷۴ء

الجواب: کہ دا حاملہ اقرار کوی چہ د دویمہ نکاح پہ وخت کی حاملہ وہ نو ماشوم بہ د خاوند اول نہ ثابت النسب وی (۵) او نکاح ثانی او تحلیل بہ

(۱) (الصحيح البخاری ۲: ۷۹۱ کتاب الطلاق)

(۲) قال العلامة الحصكفي: والایلاج فی محل البکارة یحلها والموت عنها لا... یشرط ان یرکون الایلاج موجبا للغسل وهو التقاء الختانین بلا حائل یمنع الحرارة وکونه عن قوة نفسة الخ. (الدرالمختار علی هامش ردالمحتار ۵۸۵: ۲ باب الرجعة)

(۳) وفي الهندية: لم تحل له حتی تنکح زوجا غیرہ نکاحا صحیحا ویدخل بها... ویشرط ان یرکون الایلاج موجبا للغسل وهو التقاء الختانین هکذا فی العینی شرح الكنز. (فتاویٰ عالمگیریہ ۴۷۳: ۱ فصل فیما تحل به المطلقة وما یتصل به)

(۴) قال العلامة ابن نجيم: والموت لا یقوم مقام الدخول فی حق التحلیل.

(البحر الرائق ر ۵۶: ۴ کتاب الطلاق)

(۵) وفي الهندية: واذا تزوج الرجل امرأة فجاءت بالولد لاقل من ستة اشهر منذ تزوجها لم یثبت نسبه وان جاءت به لستة اشهر فصاعدا یثبت نسبه منه اعترف به الزوج او سکت فان جحد الولادة تثبت بشهادة... [بقیه حاشیہ بر صفحہ آئندہ]

کالعدم وی، لعدم صحة النکاح فی العدة (۱) وهو الموفق

پہ زنا سرہ حلالہ نہ شی کیدی

سوال: خہ فرمائی علماء دین د دی مسئلہ پہ بارہ کپی چہ مطلقہ مغلفہ کہ غیر محرم سرہ بغیر د نکاح نہ جماع وکری نو آیا دا بہ د حلالہ قائم مقام وی یا نہ؟ بینواتوجروا

المستفتی: حبیب الرحمن کوہاٹ... ۱۷ ربیع الثانی ۱۴۰۳ھ

الجواب: پہ زنا سرہ حلالہ نہ شی کیدی (۲) وهو الموفق

بغیر د حلالہ نہ د مطلقہ مغلفہ د دوبارہ نکاح حکم

سوال: خہ فرمائی علماء دین د دی مسئلہ پہ بارہ کپی چہ یو سری خپلی بنخہ تہ زبانی او تحریری درہ طلاقہ ورکری اوس یو مولوی صاحب بغیر د حلالہ نہ دھغی سرہ نکاح کوی آیا دا صحیح دہ؟ بینواتوجروا

المستفتی: محمد یوسف ترہتی مظفر آباد کشمیر... ۸ ربیع الثانی ۱۳۹۷ھ

الجواب: د ائمہ اربعہ پہ نزد پہ درہ طلاقہ ورکولو سرہ بنخہ مطلقہ مغلفہ

...بقیہ از حاشیہ گذشتہ [امراة واحدة تشهد بالولادة كذا فی الهدایة۔

(فتاویٰ عالمگیریہ ۵۳۶: ۱ الباب الخامس عشر فی ثبوت النسب)

(۱) وفي الهندية: لا يجوز للرجل ان يتزوج زوجة غيره وكذلك المعتدة سواء كانت العدة عن طلاق او وفاة او دخول فی نکاح فاسد او شبهة نکاح كذا فی البدائع۔

(فتاویٰ عالمگیریہ ۲۸۰: ۱ القسم السادس المحرمات التي يتعلق بها حق الغير)

(۲) وفي الهندية: واذا وطئها انسان بالزنا او بشبهة لا تحل لزوجها لعدم النکاح۔

(فتاویٰ عالمگیریہ ۴۷۳: ۱ فصل فيما تحل به المطلقة وما يتصل به)

مكرخي خلافا لابن تيمية وابن القيم والحجة عليهما ما رواه عبد الرزاق عن
عبادة مرفوعاً وعن عمرو عثمان وابن مسعود وابن عباس وأبي هريرة وعبد
الله بن عمرو بن العاص موقوفاً وحديث جعلها واحدة محمول على إرادة
التأكيد فافهم (١)

(١) وفي المنهاج : اعلم ان الائمة الاربعة اتفقوا على وقوع الثلاث جملة سواء كان
بلفظ واحد مثل انت طالق ثلاثا او كان بثلاث الفاظ مثل انت طالق انت طالق انت
طالق ، فاذا كان بلفظ واحد فلا فرق فيه بين المدخول بها وغير المدخول بها واذا كان
بثلاث الفاظ فهو مختص بالمدخول بها الا اذا كرر الالفاظ واراد التاكيد دون
الاستيناف اولم ينو شيئا من الاستيناف او التاكيد فتقع واحدة ، وما نسب الى مالك انه
قال بوقوع الواحدة بقوله انت طالق ثلاثا في رواية فيرده ماذكره عبد الرحمن بن
القاسم في المدونة الكبرى ، ومذهب الجمهور هو المروي عن عمرو عثمان وعلى وابن
عباس وابن عمرو ابن مسعود وعبد الله بن عمرو بن العاص وابي هريرة ومغيرة بن
شعبة وعمران بن حصين رضى الله تعالى عنهم كما في مصنف عبد الرزاق
وزاد المعاد وغيره واذا لو حظت الروايات والآثار فيعلم منها ان ابن عباس ايضا وافق
جمهور الصحابة وذهب الى ان البكر يعنى غير المدخول بها اذا طلقت بثلاث الفاظ
تجعل واحدة ... ومال ابن القيم ومتبعوه الى ان الثلاث تجعل واحدة مطلقا سواء كان
بلفظ واحد او بثلاث الفاظ وسواء كانت الزوجة مدخولا بها او غير المدخول بها
وخالف السلف والائمة الاربعة ... والجواب عن حديث ابن عباس انهم تعارفوا
التاكيد اذا طلقوها بثلاث الفاظ في عهد النبي ﷺ وعهد ابى بكر واول عهد عمر رضى
الله عنهما فتحصل البينونة بعد مدة مديدة ثم تفرقوا ، بعضهم يقصدون التاكيد
والبعض الآخرون يقصدون الاستيناف ويستعجلون البينونة في آخر عهده فحكم
بوقوع الثلاث الخ.

(منهاج السنن شرح ترمذى ٣٠٢ : ٤ باب ما جاء في الرجل طلق امرأته البتة)

پس پہ صورت مسئلہ کہ ناکافی دے (۱) او دا مولوی صاحب قابل تعزیر دے پہ دے شرط کہ ہفہ قصدا دا کار کرے وی وھوالموفق

د حلالی دیارہ د نابالغ سرہ نکاح د تحلیل دیارہ

سوال: خہ فرمائی علماء دین د دے مسئلے پہ بارہ کہ چے یو سری خپلے بشخے تہ درے طلاقہ ور کرے دی، اوس د بشخے کورنئ والاوی چے دا طلاق د غصے پہ حالت کہ و و پہ دے وجہ واقع نہ دے، صرف د نکاح تجدید کافی دے، او حال دا چے مولوی صاحب فرمائی چے طلاق مغلطہ واقع شوے دے، پہ دے وجہ د دے خاوند دیارہ دا جائز نہ دہ سوا د نکاح ثانی یعنی تحلیل نہ، خو هغوی د نکاح ثانی دیارہ تیار نہ دی اوس کہ بالفرض دا نکاح ثانی د یو نابالغ ماشوم سرہ کولو باندے د هفہ نہ طلاق واخلی نو پہ دے صورت کہ بہ د خاوند اول سرہ بیا نکاح ثانی صحیح وی یا نہ؟ بینواتوجروا

المستفتی: نور محمد وھاری بورے والا.... ۱۴ رمضان المبارک ۱۴۰۳ھ

الجواب: د درے طلاقو د ور کولو پہ صورت کہ بغیر د حلالی نہ خلاصی نشہ لقولہ تعالیٰ: فان طلقها فلا تحل له من بعد حتی تنکح زوجا غیرہ (الآیہ) (۲) وقال علیہ الصلوٰۃ والسلام: حتی تذوق عسیلتہ (الحديث) (۳)۔

نوٹ: د نابالغ طلاق نامنظور وی (۴) وھوالموفق

۱) وفي الهندية: وان كان الطلاق ثلاثا في الحرة وثنتين في الامه لم تحل حتى تنكح زوجا غيره نكاحا صحيحا ويدخل بها ثم يطلقها او يموت عنها كذا في الهداية۔

(فتاویٰ عالمگیریہ ۴۷۳: ۱ فصل فیما تحل بہ المطلقة وما يتصل بہ)

۲) (سورة البقرة آیت ۲۳۰)

۳) (صحيح البخاری ۷۹۱: ۲ کتاب الطلاق)

۴) وفي الهندية: ولا يقع طلاق الصبي وان كان (بقیه حاشیہ) یعقل والمجنون والنائم الخ۔

(فتاویٰ عالمگیریہ ۳۵۳: ۱ فصل فیمن یقع طلاقہ...) [بقیه حاشیہ بر صفحہ آئندہ]

پہ نابالغ باندی د حلالہ کولو مسئلہ

سوال: خہ فرمائی علماء دین د دی مسئلہ پہ بارہ کپی چہ یو خاوند خیلہ بنیخہ تہ درے طلاقہ ورکړل مولویانو ورته وویل چہ حلالہ ضروری ده هغوی د دی بنیخہ نکاح د دیارلسو کالو یو هلک سره وتړله، لس دولس ورخې پس د هغه هلک نه طلاق واخستل شو او پس د عدت د تکمیل نه زور خاوند سره نکاح وکړې شوه، اوس سوال دا دی چہ آیا د دیارلسو کالو ماشوم سره نکاح صحیح ده یا نه؟ او آیا هغه د بلوغ نه مخکې د طلاق اختیار لری؟ بینواتوجروا

المستفتی: راجه محمود احمد... اسلام آباد... ۱۸ اگست ۱۹۸۴ء

الجواب: تاسو معلومات وکړی چہ دا دیارلس کلن هلک بالغ وویا نابالغ،

...بقیه از حاشیه گذشته [وفیمن لا یقع طلاقه]

په دی صورت کپی که نابالغ سره حلاله اوکړې شی، نو نفس حلاله جائز ده لیکن په دی صورت کپی ددی نابالغ طلاق نه واقع کیږی، پس که چېرې دا نابالغ مراهق وی اود نکاح او جماع نه پس وفات شی نو د عدت نه پس به رومبی خاوند سره دویمه نکاح جائز وی، لیکن د طلاق ورکولو دپاره به «د نابالغ» د بالغ کیدو پورې صبر کوی

قال العلامة الکاسانی: وسواء کان الزوج الثانی بالغا او صبیبا یجامع فجامعها او مجنوناً فجامعها لقوله تعالیٰ حتی تنکح زوجاً غیره من غیر فصل بین زوج وزوج ولان الصبی والمجنون یتعلق به احکام النکاح من المهر والتحریم کو طی البالغ العاقل.
(بدائع الصنائع ۱۸۹: ۳ فصل فی ان یكون النکاح الثانی صحیحاً)

اوپه فتاویٰ عالمگیری کپی دی: وفی الانفع الصبی المراهق فی التحلیل کالبالغ اذا جامعها قبل البلوغ وطلقها بعد البلوغ لان الطلاق منه قبل البلوغ غیر واقع کذا فی التتارخانیة.

(فتاویٰ عالمگیری ۴۷۳: ۱ فصل فیما تحل به المطلقة وما یتصل به) (از مرتب)

کہ دا معلومہ شوه چي دا هلک بالغ وو د هغه احتلام يا انزال کيدو (۱) نو معامله صحيح او حلاله شوې ده (۲) او که نابالغ وي نو خپله نکاح نه شي کولې، ايجاب او قبول نه شي کولې، او که بل سړې د هغه دپاره ايجاب او قبول وکړي نو نکاح صحيح ده (۳) خو د بلوغ نه مخکې طلاق نه شي ورکولې (۴) وهوالموفق

په حلاله کولو باندې پيسې اخستل او رشوت

د صحت حلاله دپاره ضرر نه ورکوي

سوال: څه فرماني علماء دين د دې مسئلې په باره کي چې يو سړي د پنځلس زره روپو په شرط حلاله وکړي، يا په بل صورت د شرط نه مخکې نکاح وکړي او بيا لس زره روپي او غواړي چې که رقم دې راکړو خو صحيح ده کنه نو طلاق نه ورکوم، آيا دا پيسې د محلل دپاره جائز دي؟ بينوا توجروا

المستفتي: حافظ مختار احمد حقاني کوهات... ۱۸ رجب ۱۴۰۵ هـ

۱) قال العلامة الحصكفي: بلوغ الغلام بالاحتلام والاحبال والانزال والاصل هو الانزال... فان لم يوجد فيهما شيء فحتى يتم لكل منهما خمس عشرة سنة به يفتي... وادنى مدته له اثنتا عشرة سنة ولها تسع سنين هو المختار كما في احكام الصغار.

(الدرالمختار على هامش ردالمختار ۱۰۷: ۵ فصل بلوغ الغلام بالاحتلام)

۲) وفي الهندية: وفي الانفع الصبي المراهق في التحليل كالبالغ اذا جامعها قبل البلوغ وطلقها بعد البلوغ، لان الطلاق منه قبل البلوغ غير واقع كذا في التتارخانية، فسر المراهق في الجامع الصغير فقال غلام لم يبلغ ومثله يجامع جامع امراته وجب الغسل عليها واحلها للزوج الاول ومعنى هذا الكلام ان تتحرك آلتة ويشتهي كذا في الهداية.

(فتاوى عالمگیری ۴۷۳: ۱ فصل فيما تحل به المطلقة وما يتصل به)

۳) قال العلامة الحصكفي: وينعقد بايجاب وقبول وضعاً للمضي كزوجت نفسي او بنتي او موكلتي منك ويقول الآخر تزوجت (الدرالمختار على هامش ردالمختار ۲۸۵: ۲ كتاب النكاح)

۴) وفي الهندية: ولا يقع طلاق الصبي وان كان يعقل.

(فتاوى عالمگیری ۳۵۳: ۱ فصل في من يقع طلاقه ومن لا يقع)

الجواب: دا روپی رشوت دے (۱) خود حلالی د صحت دپارہ ضرری نه دے
لصحة النکاح عنده (۲) وهو الموفق

د طلاق ثلاثه نه پس بغیر د تحلیل نه د بنخی د ساتلو حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې یو سړی خپلې
بنخی ته طلاقه ثلاثه ورکړل هغه وخت دهغه د لور عمر درې میاشتې وو، څلور
میاشتې پس د کلي سپین روپی (مشران) هغه ته د جرگې په شکل کې راغلل
چې تفصیل معلوم شی، هغه په تفصیل سره د طلاق دا نقل واورولو: ما فلانی
د فلانی ځوی خپلې بنخی ته طلاق ثلاثه ورکړل او اقرار ئې وکړو چې د عدت
تیریدلو نه پس هغه بله نکاح کولې شی که کوی او که نه کوی د هغه مرضی
د طلاق نه پس یعنی څلور میاشتې پس هلک دوباره د څه کسانو (کوم چې
رشته دار وو) په وینا د خپل طرف نه د دویمې نکاح مجلس منعنه کړو او د
نکاح اعلان ئې وکړو، مقامی علماء کرامو د دویمې نکاح د ناجائز کیدو
فتوی ورکړه، خو هغوی کلک ولاړ وو مونږ هغوی سره تعلق پرېښودلو، اوس
د قرآن او سنت په رڼا کې آیا دا نکاح جائز ده؟ او دا څنگه منع کیدلې شی؟
بله دا چې صرف قطع تعلق کافی دې او که بله هم څه لاره شته؟ او که دا کبیره

۱) قال العلامة ابن حجر الهيتمي: والرشوة في الحكم يتوصل بها الراشي الى حكم الحاكم
ثم المتوصل اليه بالرشوة ان كان حكما بحق او توقفا عن الحكم بباطل فسبب تسمية ما
يبذل لاجله رشوة وتحريمه انه به يستمد العدل ويخرجه من الحاكم... وحيث حرم الاخذ
حرم البذل الا اذا كان على ان يحكم بالحق فيحرم الاخذ دون البذل الخ.

(ايضاح الاحكام لما يأخذه العمال والحكام ۱۱۴ الفصل الثاني في الرشوة وفيه طرفان)
۲) وفي الهندية: وان كان الطلاق ثلاثا لم تحل له حتى تنكح زوجا غيره نكاحا صحيحا
ویدخل بها ثم يطلقها او يموت عنها.
(فتاویٰ عالمگیری ۴۷۳: ۱ فصل فيما تحل به المطلقة وما يتصل به)

گناه وی نو آیا دا گناه کونکې قتل کړې شی او که صرف بائیکات کافی دي
بینواتوجروا

المستفتی: سید عبدالحکیم عاجز... عباسیه الکویت... ۲۸ ذی الحجة ۱۴۰۲ هـ
الجواب: د طلاق ثلاثه مغلظه د وقوع نه پس بغیر د تحلیل نه دویمه نکاح
کول د مذاهب اربعه په نزد گناه ده او ناجائز او کالعدم ده، که عدت تیر شوي
وی یا نه وی تیر شوي. (۱) په دې بنځه باندې هم دا لازم دی چې دې خاوند ته
په جماع باندې قدرت ورکړی، د خاوند نه دې وتبستي یا دې بل څه مناسب
تجویز وکړی خود وسلې او قتل نه دې ځان ساتي. (عالمگیری) (۲) وهوالموفق

د طلاق ثلاثه نه پس بنځي لره په کور کې

د ساتلو او د هغوی د معاونینو حکم

سوال: څه فرمائي علماء دين د دې مسئلې په باره کې چې یو سړی خپلې
بنځې ته درې طلاقه د گواهانو په مخکې لیکلو سره د رجستري په ذریعه
ولېرلو، بیا ئې د پولیس په کومک سره دوباره دا بنځه د هغې د پلار نه
وتختوله، آیا د درې طلاقو نه پس په زبردستی دا بنځه ځان سره ساتلې شی؟
هم دغه شان د دې حمایت کونکی خلق چا چې په دې تختولو کې تعاون کړي
دې هغوی سره نورو مسلمانانو لره څه سلوک کول پکار دی، ترڅو چې هغوی

(۱) قال العلامة الحصکفی: الا اذا طلقها ثلاثا وطلبت التفريق فانه يفرق بينهما اجماعا كما
لو خالعه ثم اقام معها من غير عقد او تزوج كتابية في عدة مسلم او تزوجها قبل زوج آخر
وقد طلقها ثلاثا فانه في هذه الثلاثة يفرق من غير مرافعة بحر عن المحيط. (الدرالمختار
على هامش ردالمحتار ۲: ۴۲۰ باب نکاح الکافر)

(۲) وفي الهندية: وكذلك ان سمعت انه طلقها ثلاثا وجحد الزوج ذلك وحلف فردها عليه
القاضي لم يسعها المقام معه وينبغي لها ان تفتدي بمالها او تهرب منه الخ-
(فتاوى عالمگیری ۵: ۳۱۳ قبيل الباب الثاني في العمل بغالب الرأي)

د دې حرکت نه توبه نه وی کړې؟ بینواتوجروا

المستفتی: غلام دین معرفت محمد عبداللہ (شہید)

خطیب اسلام آباد... ۲۸ دسمبر ۱۹۷۵ء

الجواب: په شرط د صدق او ثبوت په دې خاوند باندې دا اوله زنانه مطلقه مغلظه شوې ده، لقوله تعالیٰ: **فان طلقها فلا تحل له من بعد حتی تنکح زوجاً غیره (۱)** او بغیر د تحلیل (حلاله) نه خلاصې نشته، پس دې خاوند او د هغه په کومک کونکو باندې د حرام کار کولو د وجې نه توبه لازم ده او د اصرار په صورت کې په اهل اسلام باندې ضروری ده چې دا زنانه د هغه نه جدا کړي (۲) او دې خاوند او د هغه د کومک کونکو سره ترک موالات (بائیکات) وکړي (۳) **وهوالموفق**

(۱) (سورة البقرة: ۲۳۰)

(۲) قال العلامة الحصكفي: الا اذا طلقها ثلاثا وطلبت التفريق فانه يفرق بينهما اجماعاً كما لو خالها ثم اقام معها من غير عقد او تزوج كتابية في عدة مسلم او تزوجها قبل زوج آخر وقد طلقها ثلاثا فانه في هذه الثلاثة يفرق من غير مراعاة بحر عن المحيط. (الدرالمختار على هامش ردالمحتار ۲: ۴۲۰ باب نكاح الكافر)

(۳) قال العلامة النووي: واعلم ان في حديث كعب هذا رضي الله عنه فوائد كثيرة... الحادية عشرة استحباب هجران اهل البدع والمعاصي الظاهرة وترك السلام عليهم ومقاطعتهم تحقير الهم زجراً.

(شرح النووي على مسلم ۲: ۳۶۳ باب حديث توبة كعب بن مالك)

بسم الله الرحمن الرحيم

فتاویٰ دیوبند پاکستان

المعروف به

فتاویٰ فریدیہ

(شپڙم جلد)

باب ثبوت النسب

.....

بسم الله الرحمن الرحيم
فتاویٰ دیوبند پاکستان
المعروف به
فتاویٰ فریدیہ

باب ثبوت النسب

قال رسول الله ﷺ:
الْوَلَدُ لِلْفِرَاشِ
وَاللْعَاهِرِ الْحَجَرِ.

(رواہ ابوداؤد)

باب ثبوت النسب

د شپرو میاشتو نه په کمه موده کې

پیدا کیدونکی ماشوم ثابت النسب نه وی

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې زید خپلې ښځې ته طلاق ورکولو سره فارغه کړه د طلاق نه اته میاشتې پس هندې د خالد سره نکاح وکړه، خالد سره د نکاح نه څلور میاشتې او څلیرشت ورځې پس د هندې نه یو ماشوم پیدا شو، خالد د هنده نه دې باره کې پوښتنه وکړه، نو هنده زیانې او تحریری اقرار کوي چې دا ماشوم د فلانې سړی دې یعنی د غیر نه دې اوس به دا ماشوم ولد الزنا وی او که د زید یا خالد طرف ته به منسوب وی؟ بینواتوجروا

المستفتی: مولوی عبدالحکیم کهیوال جهلم

الجواب: دا هلک د خالد ځوی نه شی کیدې. لان اقل مدة الحمل ستة اشهر (۱) او د زانې هم نه شی کیدې. (لان النسب لا يثبت من الزنا قال رسول الله صلى الله عليه وسلم الولد للفراش وللعاهر الحجر) (۲) پس که د طلاق په وخت زنانه حامله وه نو نسب به ئې د زید نه ثابت وی، لان المعتدة فراش له،

(۱) قال العلامة المودود الموصلي: اقل مدة الحمل ستة اشهر لما روى ان رجلا تزوج امرأة فجاءت بولد لسته اشهر فهم عثمان برجمها فقال ابن عباس: لو خاصمتكم بكتاب الله لخصمتكم، فان الله تعالى يقول: وحمله وفصاله ثلاثون شهرا، وقال: والوالدات يرضعن اولادهن حولين كاملين، فبقى لمدة الحمل ستة شهر.

(الاحتيار لتعليل المختار ۲: ۲۲۷ فصل في اقل مدة الحمل واكثرها)

(۲) عن ابي هريرة رضى الله عنه يرفعه قال الولد للفراش وللعاهر الحجر، رواه الستة واحمد في المسند والبيهقي. (سنن الدارمي ۲: ۲۰۳ باب الولد للفراش كتاب النكاح)

او کہ بیماری ئی راتلہ نو دا ماشوم بہ صرف مور تہ منسوب کولی شی (۱)
وہوالموفق

شپر میاشتی پس پیدا کیدونکی ماشوم نہ انکار

کول پہ صریح غلطی باندی اصرار کول دی

سوال: خہ فرمائی علماء دین د دی مسئلہ پہ بارہ گپ چپ پہ یوہ زناتہ
باندی حیض راغلو، او دھغی نہ اتلس ورخپ پس د هغی خاوند کور تہ راغلو،
او درپ میاشتی چوتی تیرولو نہ پس دوبارہ قطر تہ لاړو، تقریباً شپر میاشتی
او خلور ورخپ تیریدلو نہ پس د غوا پہ دیکپ سرہ د بنخپ ماشوم پیدا شو
کوم چپ پہ قد کپ بالکل وړوکپ او کمزورپ وو، خو ژوندی بچ کیدو سرہ
صحت یاب شو، اوس خاوند خپلپ بنخپ تہ لیکلپ دی چپ د دنیا ہو میدیکل
تاریخ ہم دا نہ منی چپ پہ دومرہ مودہ کپ ماشوم پیدا کیدی شی، چونکپ
زناتہ پاکہ او باحیاء دہ خو خاوند د هغه ماشوم نہ انکار کوی او وائی چپ زہ
خپلپ بنخپ پہ دھوکہ کپ ساتلپ یم اوس دا ماشوم د هغوی ترمینخہ د جدایی
سبب جوړپړی آیا پہ دومرہ مودہ کپ ماشوم ژوندی پاتپ کیدی شی؟ بینواتوجروا

المستفتی: قاضی محمد سجاول خان بیروت ایب آباد

الجواب: چپ کلہ د نکاح نہ شپر میاشتی پس ماشوم پیدا شی نو دا ماشوم د

(۱) وفي الهندية: واذا تزوجت المعتدة بزواج آخر ثم جاءت بولد ان جاءت به لاقل من
سنتين منذ طلقها الاول او مات ولاقل من ستة اشهر منذ تزوجها الثاني فالولد للاول وان
جاءت به لاكثر من سنتين منذ طلقها الاول او مات ولسته اشهر فصاعدا منذ تزوجها الثاني
فهو للثاني والنكاح جائز وان جاءت به لاكثر من سنتين منذ طلقها الاول او مات ولاقل من
سنة اشهر منذ تزوجها الثاني لم يكن للاول ولا للثاني ... ومهما امكن اخالة النسب الى
الفراس الصحيح كان اولي وان لم يمكن اثباته منه وامكن اثباته من الثاني فالنصيب للثاني
الخ. (فتاوى عالمگیری ۵۳۸: ۱ الباب الخامس عشر في ثبوت النسب)

خاوند ثابت النسب وی او چې کله د جماع نه شپږ میاشتي پيدا شي نو د هغه په ثابت النسب کیدو کې هيڅ شک نشته. (۱) دا خاوند ښکاره په غلطی اصرار کوي. وهوالموفق

اووه ماشتي وروسته پيدا شوی ماشوم ثابت النسب وي

سوال: څه فرمائی علماء دين د دې مسئلې په باره کې چې د ښځې سره د جماع نه پس زما په کور کې د اووه میاشتو نه پس ماشوم پيدا شو، د پيدائش نه پس پنځلس ورځو پورې مور او ځوی زموږ په کور کې وو او زموږ هيڅ شک او شبهه نه وه خو بعض خپلوانو زه مجبوره کړم او ويې ويل چې دا هلک ستا نه دې ښځه هم د هر قسم يقين پيدا کولو او قسم کولو دپاره تياره شوه، خو ما هغې ته درې طلاقه ورکړل او هغه ماشوم مې هم خان سره بوتلو د هغه هلک څه حکم دې؟ بينواتوجروا

المستفتی: صالح خان پي نوښهر ۷۰۰۰ رجب ۱۴۰۶ هـ

الجواب: دا ماشوم د طلاق ورکونکي ځوی او وارث دې ځکه چې دا ماشوم پوره موده کې پيدا شوې دې. (۲) او مور ئې لعان هم نه دې کړې، بغير د لعان

۱) قال العلامة المرغيناني: ومن قال ان تزوجت فلانة فهي طالق فتزوجها فولدت ولدا لسته اشهر من يوم تزوجها فهو ابنه وعليه المهر، اما النسب فلانها فراشه لانها لما جاءت بالولد لسته اشهر من وقت النكاح فقد جاءت به لاقلا منها (وبعد صفحة) واقل مدة الحمل ستة اشهر لقوله تعالى وحمله وفصاله ثلثون شهرا ثم قال وفصاله في عامين فبقى للحمل ستة اشهر.

(هداية ۴۱۲، ۴۰۸: ۲ باب ثبوت النسب)

۲) قال العلامة الحصكفي: اكثر مدة الحمل سنتان ... واقلها ستة اشهر اجماعا فيثبت نسب ولد معتدة الرجعي ولو بالاشهر لا بأسها بدائع.

(الدرالمختار على هامش ردالمحتار ۶۷۶: ۲ فصل في ثبوت النسب)

نہ د ماشوم نفی نامنظور او کالعدم کیہی (۱) والمسئلة من الواضحات فلا حاجة الى نقل العبارات. وهو الموفق

د اغوا شوي زنانه د بچی نسب او د ماشوم د نکاح مسئلہ

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې یوه واده شوې ښځه یو بل سړی سره اوسیدله د هغه سړی نه د هغې ناجائزه ماشومه پیدا شوه، او د اصلی خاوند په باره کې هغه زنانه په عدالت کې بیان ورکړو چې دا سړی زما خاوند نه دی او زه چې چا سره اوسېږم، هغه زما خاوند دی اوس دا جینی ځوانه شوه خو د هغې کویرژدن مسترد کولې شی ځکه چې دا ناجائزه ماشومه ده، آیا د هغې نکاح شرعاً جائز ده، او دا به چاته منسوب کولې شی؟ بینواتو جروا

المستفتی: محمد حسن پشاور ۵ اگست ۱۹۷۹ء

الجواب: د حدیث (الولد للفراس وللعاهر الحجر) (۲) په وجه باندې دا جینی د اول خاوند لور ده که اغوا کونکی دې زنانه سره عقد نکاح کړې وی نو سره د کالعدم کیدو به د دې اغواء کونکی نه د دې ماشوم نسب ثابت وی (۳) د دې جینی نکاح د څلورو وارو امامانو په نزد صحیح ده. وهو الموفق

۱) قال العلامة مرغینانی: ولو كان القذف بنفى الولد نفى القاضى نسبه والحقه بامه وصورة اللعان ان يأمر الحاكم الرجل فيقول اشهد بالله انى لمن الصادقين فيما رميتك به من نفى الولد وكذا فى جانب المرأة ولو قذفها بالزنى ونفى الولد ذكر فى اللعان الامر ينفى القاضى نسب الولد ويلحقه بامه. (هدايه ۳۹۷: ۲ باب اللعان)

۲) (سنن الترمذی ۱۳۸: ۱ باب ماجاء ان الولد للفراس ابواب الرضاع)

۳) وفى الهندية: (بعد عبارة طويلة) لان نکاح الثانى فاسد ومهما امکن احواله النسب الى الفراس الصحيح كان اولی وان لم یمكن اثباته منه وامکن اثباته من الثانى فالنسب یتثبت من الثانى ... لان النکاح الثانى وان كان فاسداً لکن لما تعذر ... [بقیه حاشیه بر صفحه آئنده]

صرف پہ بی ثبوتہ الزام باندی د نسب نفی نہ شی کیدی

سوال: خہ فرمائی علماء دین د دی مسئلہ پہ بارہ کپی چپی یو سری وادہ کولو نہ یو کال پس سعودی عرب تہ لڑو بیا د بنخہ یو ماشوم پیدا شو خولہ بدہ مرغہ چا دا بنخہ مجبورہ کرہ چپی تہ دا وواہ دا ماشوم زما د پلندر نہ دی، حال دا چپی د هغه زنانه پلندر هم پہ سعودی عرب کپی دی نو آیا شرعا پہ دی خبری سرہ دا پلندر مجرم ثابتیدلی شی؟ او د ماشوم خہ حکم دی؟ بینواتوجروا

المستفتی: عبدالرشید بازار شهیدان مردان ۳ جمادی الثانی۱۴۰۱ھ

الجواب: صرف الزام بغیر د ثبوت نہ یو بی اثر اقدام دی پہ دی سرہ نہ ملزم مجرم ثابتیدلی شی او نہ ماشوم حرامی کیدلی شی، نسب او نکاح پہ خپل حال برقرار دی. (۱) وهوالموفق

د ولد الزنا نسبت به د مور طرف تہ کولی شی او د مور وارث به وی

سوال: خہ فرمائی علماء دین د لاتدی لیکلې شوی مسائلو پہ بارہ کپی چپی ۱: د ولد الزنا احکام مجموعی طور پہ کوم کتاب کپی موجود دی؟ ۲: هندہ منکوحۃ الغیر تنبتیدلو سرہ د زید سرہ اوسیدله زید دا د بنخہ پہ طور استعمال کرہ او دوه ماشومان ئی پیدا شو اوس دا ماشومان د زید وارثان دی یا نه؟ که دا ماشومان بالغ کیدو سرہ نکاح کول غواړی که د دوی نه یوه جینی وی نو په وخت د نکاح به د دی نسبت چاته وی، یعنی د ثبوت نسب پہ بارہ کپی ستاسو خہ حکم دی؟ بینواتوجروا

المستفتی: فضل مولا پیر خیل بابوزئی مردان ۱۹ جولائی ۱۹۷۲ء

بقیه از حاشیه گذشته [اثبات النسب من النکاح الصحيح فاثباته من الفاسد اولی من الحمل علی الزنا هکذا فی البدائع] - (فتاویٰ عالمگیری ۵۳۸: ۱ الباب الخامس عشر فی ثبوت النسب)
(۱) قال رسول الله ﷺ الولد للفراش وللعاهر الحجر، رواه ابوداؤد.
(مشکوٰۃ المصابیح ۲۸۷: ۱ باب اللعان الفصل الاول)

الجواب: ۱: «لما جدها مجتمعة فما عندي من الكتب» ۲: کہ ہغہ دویم سری بغیر د عقد نکاح نہ جماع وکری نو دا ماشومان حرامیان دی «۱» دا ماشومان نہ د هغه سری نه میراث حاصلولی شی او نه دا سری د هغوی وارث جوړیدی شی خو د هغه زنانه وارث کیدی شی او دا زنانه او د دی زنانه بیچی د هغوی وارثان کیدی شی «۲» لحدیث الولد للفراش وللعاهر الحجر «۳» وصرح به الفقهاء فی باب ثبوت النسب «۳» د مور طرف ته به ئی نسبت کولی شی مثل ولد الملاءنة «۴» وهو الموفق

مطلقه مغلظه لره د کینودلو په صورت کې د پیدا شوی اولاد حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې یو سری د شهادت په ذریعه وویل چې که زه په فلانی ځای کې رسته ورکړم نو په ما

۱ «وفی الهندية: اذا زنى رجل بامرأة فجاءت بولد فادعاه الزانی لم یثبت نسبه منه واما المرأة فیثبت نسبه منها» (فتاویٰ عالمگیری ۱۲۷: ۱ الفصل الثامن فی دعوة الولد من الزنا وما فی حکمه)

۲ «وفی الهندية: ولو زنى بامرأة فحملت ثم تزوجها فولدت ان جاءت به لسته اشهر فصاعدا ثبت نسبه وان جاءت به لاقل من ستة اشهر لم یثبت نسبه الا ان يدعيه ولم یقل انه من الزنا اما ان قال انه منی من الزنا فلا یثبت نسبه ولا یرث منه کذا فی الینایع» (فتاویٰ عالمگیری ۵۴۰: ۱ الباب الخامس عشر فی ثبوت النسب)

۳ «(مشکوٰۃ المصابیح ۲۸۷: ۱ باب اللعان الفصل الاول)

؛ قال العلامة المرغینانی: ولو قذفها بالزنى ونفى الولد ذکر فی اللعان الامرین ثم ینفی القاضی نسب الولد ویلحقه بامه لما روى ان النبی علیه السلام نفی ولد امرأة هلال بن امیه عن هلال والحقه بها ولان المقصود من هذا اللعان نفی الولد فیوفر علیه مقصوده فیضمنه القضاء بالتفريق وعن ابی یوسف ان القاضی یفرق ویقول قد الزمته امه واخ حته من نسب الاب لانه ینفک عنه فلا بد من ذکره (هدایة ۳۹۷: ۲ باب اللعان)

باندې به بنځه طلاق ثلاثه وي، د دې قسم اوچتولو نه پس هغه هم په هغه ځای کې رسته ورکړه د دې نه پس ئې مطلقه بنځه خان سره کړه او دې دوران کې د هغې دوه ماشومان پيدا شو، کال دوه کاله پس هغه بيا بنځې ته طلاق ثلاثه ورکولو سره هغه د کور نه ويستله، او د هغه بنځې دا بچي تر اوسه پورې د پلار سره دي د هغوی څه حکم دي؟ بينوا توجروا

المستفتی: محمد بشير عباسی مظفر آباد..... ۲۴ فروری ۱۹۶۹ء

الجواب: په شرط د صدق دا هلکان د هغه سړي ځامن نه دي. لعدم النکاح وعدته. (۱) وهو الموفق

د کویژدن نه پس د جماع نه د پيدا شوی اولاد حکم

سوال: څه فرمائي علماء دين د دې مسئلې په باره کې چې د زید کویژدن په شهادت د څلورو گواهانو شوي وه چې د هغې دوه کاله شوي وو د جینی خلقو د دواړو د خوانی باوجود د واده په کولو کې تاخیر وکړو، په دې موده کې زید

۱) چونکې په دې صورت کې عدت هم تیر شوي دي او د نکاح تجدید ئې په نکاح باطل او فاسد کې، هم نه دي کړي، لهذا دا بچی به ثابت النسب نه وي، يدل عليه ما قال العلامة الحصکفی: وعدة المنکوحة نکاحا فاسداً فلا عدة فی باطل وکذا موقوف قبل الاجازة اختیار لکن الصواب ثبوت العدة والنسب. (الدرالمختار علی هامش ردالمحتار ۶۵۹: ۲ مطلب عدة المنکوحة فاسداً والموطوءة بشبهة)

دغه شان د دوباره نکاح نه پس د ثبوت النسب قول په هندي کې هم شته پس که چېرې نکاح اونه شوه اگرچه فاسده یا باطله وي نو دا بچی به ثابت النسب نه وي، وفي الهندية: لو طلقها ثلاثاً ثم تزوجها قبل ان تنکح زوجاً غیره فجاءت منه بولد ولا يعلمان بفساد النکاح فالنسب ثابت وان کانا يعلمان بفساد النکاح یثبت النسب ایضا عند ابی حنیفة کذا فی التتارخانية ناقلاً عن تجنیس الناصري. (فتاویٰ عالمگیری ۵۴۰: ۱ قبیل الباب السادس عشر فی الحضانه).... (از مرتب)

خپلې کویژدن کړې جینې ته تلو راتلو او بدفعلي ئې هم کوله، اوس د واده نه پس د شپږو میاشتو نه مخکې د پیدا کیدونکي اولاد څه حکم دي؟ بینواتو جروا

المستفتی: صوفي محمد و مضان نصیر آباد... ۱۳ مارچ ۱۹۷۶ء

الجواب: واضحه دي وی چې د جینې او هلک د خپلوانو ترمینځه که د گواهانو په مخکې باقاعده ایجاب او قبول شوې وی نو دا به نکاح وی اگر چې خطبه یا نکاح خوان نه وی، لهذا دا اولاد به حلالی وی، او که د کویژدن په وخت کې ایجاب او قبول نه وی شوې (صرف د نکاح وعده شوې وی) نو دا دویم به د واده په وخت عقد د نکاح وی او په زنا سره د حاملې شوې نکاح صحیح ده او او په داسې صورت کې جماع کول هم جائز دی او اولاد به هم حلالی وی. کما فی الهندية ۱: ۵۶۱ ولوزنی بامرأة فحملت ثم تزوجها فولدت ان جاءت به لستة اشهر فصاعدت ثبت نسبه وان جاءت به لاقل من ستة اشهر لم يثبت نسبه الا ان يدعيه (۱) خلاصه دا چې دا ماشوم به ثابت النسب وی او دا نکاح صحیح ده. وهو الموفق

د واده نه څلور میاشتې پس د پیدا کیدونکي ماشوم نسب

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې د یو سړي څلور میاشتې او پنځلس ورځې پس ماشومه پیدا شوه آیا د هغې نسب به د دې نکاح والاسره ثابتیږي او حال دا چې داسې اقرار کوی چې دا غلطی زمانه شوې آیا هغه اولنی نکاح په خپل حال ده او که دویمه نکاح به کوی؟ بینواتو جروا

المستفتی: قاضی حبیب الله ایبې آباد... ۱۰ رمضان ۱۴۰۵ هجری

الجواب: که د هغه سړي نکاح د واده نه دوه میاشتې یا د هغې نه زیاته موده مخکې شوې وی نو دا جینې به د هغه نه ثابت النسب او د هغه لور وي او که

(۱) (فتاویٰ عالمگیریه ۵۴۰: ۱ قبیل الباب السادس عشر فی الحضانه)

نکاح ئی د دی نه مخکې نه وی شوې نو که دا خاوند ووانی چې دا زما نه دی نو په دی صورت کې هم ثابت النسب ده او د هغه لور ده، او که ووانی چې ما د هغې سره زنا کړې ده نو ثابت النسب نه ده او دا نکاح بهر حال صحیح ده که دا عمل د هغه نه شوې وی یا د بل زانی نه، والمسئلة الاولى مسطور فی الہندیۃ ۵۴۰/۱ (۱) وهوالموفق

د دوه کالو نه د غائب خاوند د بنخي د حمل مسئلہ

سوال: څه فرمائی علماء دین د دی مسئلې په باره کې چې زید د کاروبار په سلسله کې د دوه کالو نه بهر وو او بنخه ئې په خپل کور باندې پاتې شوې ده د بنخي په خيټه په دی ورځو کې حمل ظاهر شو کوم چې د دوه کالو نه پس پیدا شو او دوه کاله پس زید کور ته راځی چې کله وضع د حمل وشوه نو دا خبره مشهوره شوه چې دا ماشوم د زید نه دی، اوس شرعا د دی څه حکم دی؟ بینواتوجروا

المستفتی: نامعلوم ۱۰ فروری ۱۹۷۴ء

الجواب: د شریعت د اصولو په رڼا کې به دا حمل د زید نه ثابت وی دا ماشوم به حرامی نه وی، لان اکثر مدّة الحمل سنتان کما صرحوا به (۲) وهوالموفق

د بنخي د کنځلو په طور د خاوند نه د اولاد نفی کول

سوال: څه فرمائی علماء دین د دی مسئلې په باره کې چې زید د خپلې یوې

(۱) وفي الہندیۃ: ولو زنی بامرأة فحملت ثم تزوجها فولدت ان جاء ت به لستة اشهر فصاعدا ثبت نسبه وان جاء ت به لاقل من ستة اشهر لم یثبت نسبه الا ان یدعیه ولم یقل انه من الزنا اما ان قال انه من الزنا فلا یثبت نسبه ولا یرث منه.

(فتاویٰ عالمگیری۲: ۵۴۰: ۱ الباب الخامس عشر فی ثبوت النسب)

(۲) قال العلامة المرغینانی: واكثر مدة الحمل سنتان لقول عائشة رضی الله عنها الولد لا یرقی فی البطن اكثر من سنتین ولو بظل معزل- (هدای۲: ۴۱۲: ۲ باب ثبوت النسب)

بنہی پہ موجود گئی کہی چہ د ہغہ پنخہ ماشومانہی او دوه ماشومان وو، دویم وادہ وکرو چہ د ہغہ اوس یو ماشوم دی. زید د دوارو بنخو او اولاد سرہ مساوی سلوک کوی خو ہر چہ د مال او خاروو تعلق دی ہغہ ئی د اولی بنہی او اولاد پہ تحویل کہی دی، ہغہ بنہی پہ مزہ مزہ خیل اولاد لره د دی خاوند خلاف د بدلی اخستلو پہ جذبہ باندی راوچتول شروع کرل چہ ہغوی پہ آسانی سرہ پہ ټول جائیداد باندی قابض شی خو ورخی مخکی واقعہ ده چہ اولی بنہی د خاوند سرہ جگرہ وکرہ او وی ویل چہ زما اولاد ستا د نطفی نہ نہ دی پیدا شوی بلکہی د غیر نہ دی او حرامیان دی او د زنا پیدائش دی او ډیره بی عزتی ئی ورلہ وکرہ پہ دی صورت کہی د دی زنانه اولاد د ہغہ سړی وارثان کیدی شی؟ بینواتوجروا

المستفتی: محمدر روشن خان... باسیان کوہالہ... ۷ اگست ۱۹۷۲ء

الجواب: دا اولہ بنخہ ئی باقاعدہ بنخہ ده. لعدم تحقق القواطع، او دا ټول پہ ټول اولاد د دی سړی وارثان دی او د ہغہ د منکوحہ نہ پیدا شوی دی (۱) د دی سړی پہ انکار یا د بل چاہہ انکار سرہ وراثت ته ہیخ نقصان نہ شی رسیدلی (۲) وهوالموفق

...

(۱) وفي الهندية: قال اصحابنا لثبوت النسب ثلاث مراتب الاولى النكاح الصحيح وما هو في معناه من النكاح الفاسد والحكم فيه انه يثبت النسب من غير دعوة ولا ينتفى بمجرد النفي وانما ينتفى باللعان فان كانا ممن لا لعان بينهما لا ينتفى نسب الولد كذا في المحيط.

(فتاویٰ عالمگیریہ ۵۳۶: ۱ الباب الخامس عشر فی ثبوت النسب)

(۲) قال العلامة الموصلي: ويستحق الارث برحم ونكاح وولاء اما الرحم والنكاح فبالكتاب والاجماع واما الولاء فلما يأتي ان شاء الله تعالى.

(الاختیار لتعلیل المختار ۵۵۵: ۲ کتاب الفرائض)

بسم اللہ الرحمن الرحیم

فتاویٰ دیوبند پاکستان

المعروف بہ

فتاویٰ فریدیہ

(شپہریم جلد)

فصل فی العزل

وضبط التولید

بسم الله الرحمن الرحيم
فتاویٰ دیوبند پاکستان
المعروف بہ
فتاویٰ فریدیہ

فصل فی العزل

وضبط التولید

عن جابر رضی اللہ تعالیٰ عنہ:
قال كنا نعزل والقرآن ينزل.

(متفق علیہ)

فصل فی العزل وضبط التولید

د خلورو میاشتو نہ مخکی د حمل ساقط کول

او د حمل د مانع دوايانو استعمالول

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې ۱: د اولاد بندول (منصوبه بندی) دپاره علاج کول څنگه دی د بعض زنانو په استقرار حمل باندې دوه درې میاشتي تیرې شی یعنی د علوق توقع وی هغه وخت د اسقاط حمل دوايانې استعمالول څنگه دی؟ ۲: که د چا اولاد زیات وی خو د زنانه صحت کمزورې وی او د زیات اولاد په پیدائش سره د صحت خرابیدلو خطر وې نو آیا دا شرعاً جائز ده؟ او د عزل طریقه څه ده، آیا د هغه دپاره عزل جائز دې؟ بینواتوجروا

المستفتی: c/o مولانا سلطان محمود

ناظم اعلیٰ دارالعلوم حقانیة... ۱۲ ربیع الثانی ۱۴۰۳ هجری

الجواب: ۱: د خلورو میاشتو تیریدلو نه مخکې اسقاط حمل جائز دې چې کله په مصلحت یا د خاوند په اجازت (عند الحاجة) باندې مېنې وی. (۱)
۲: په دې صورتونو کې ضبط تولید (۲) په عزل سره (یعنی د انزال په وخت اله

۱) وفي الهندية: امرأة مرضعة ظهر بها حبل وانقطع لبنها وتخاف على ولدها الهلاك وليس لابی هذا الولد سعة حتى يستاجر الظئر يباح لها ان تعالج في استئزال الدم ما دام نطفة او مضغة او علقه لم يخلق له عضو وخلق له لا يستبين الا بعد مائة وعشرين يوما اربعون نطفة واربعون علقه واربعون مضغة كذا في خزنة المفتيين وهكذا في فتاوى قاضي خان. (فتاوى عالمگیری ۵: ۳۵۶ الباب الثامن عشر في التداوى والمعالجات وفيه العزل واسقاط الولد)
۲) وفي الهندية: رجل عزل عن امرأته بغير اذنها لما يخاف من الولد السوء في هذا الزمان فظاهر جواب الكتاب ان لا يسعه وذكر هنا يسعه لسوء هذا الزمان كذا في الكبرى وله منع امرأته من العزل كذا في الوجيز للكردي.

(فتاوى عالمگیری ۵: ۳۵۶ قبيل الباب التاسع عشر في الختان والخصاء الخ)

د فرج نہ بھر انزال کولو سره، یا پہ پوکھی یا دواپی استعمالولو سره جائز دی

(۱) خو آپریشن کول قابل اعتراض دی (۲) وهوالموفق

۱) وفي المنهاج: العزل هو ان يجامع فاذا قارب الانزال نزع وانزل خارج الفرج وهو مباح خلاف الاولى... واعلم ان المعالجة لضبط الولادة باكل الحبوب واستعمال آلات الانسداد ليست بممنوعة اذا كانت بمشاورة الزوجين عند الحاجة كالمرض والضعف والمعاشرة الخبيثة وغيرها دون الاملاق.

(منهاج السنن شرح ترمذی ۲۸۳: ۴ باب ماجاء فی العزل)

(۲) د دی آپریشن نہ مراد د رحم ختمول دی چې په هغی سره دائمی طریقې سره قوت تولید فوت شی او د توالد او تناسل اهلیت ختم شی کوم چې د مصالح او شریعت بالکل خلاف ده.

قال الامام ولی الله الدهلوی: وقال رسول الله ﷺ: تزوجوا الولود الودود فانی مکاتربکم الامم، اقول: تواد الزوجین به تتم المصلحة المنزلیة، وکثرة النسل بها تتم المصلحة المدنية والملیة، وود المرأة لزوجها دال علی صحة مزاجها وقوة طبیعتها مانع لها من ان یطمع بصرها الی غیره باعث علی تجملها بالامتنشاط وغیر ذلك الخ. (حجة الله البالغة ۱۲۳: ۲ ابواب تدبیر المنزل)

هم دغه شان دا د رحم ختمول د خصی کولو مترادف دی او فقهاء کرامو د انسان خصی کولو ته بالاتفاق حرام ویلې دی، وفي الهندیة: خصاء بني ادم حرام بالاتفاق (عالمگیریة: ۳۵۷/۵) که څوک دا اعتراض وکړی چې په رحم ختمولو او خصی کولو کې فرق دی چې په رحم ختمولو کې صرف قوت تولید ختمیږي نه اشتها او لذت او قوت جماع او په اختصاء کې خو دا دواړه طاقتونه ختمیږي، نو مونږ دا وایو چې کله دواړه څیزونه په اختصاء کې ختمیږي نو گویا دا دوه مستقل جرمونه دی په خصی کیدو کې یو د رحم ختمولو ارتکاب کولې شی، د دې نه علاوه الله پاک د دې بیان داسې فرمائیږي چې د هغې نه خپله واضحه ده چې مقصود صرف قضاء شهوت نه دی بلکې د اولاد ډیروالې او اولاد پیدا کول دی...

[بقیه حاشیه بر صفحه آئنده

د ضرورت پہ وخت اسقاط د حمل د خلورو میاستو نہ مخکے جائز دی

سوال: خہ فرمائی علماء دین د دی مسئلے پہ بارہ کپی چپی د یوی زناہ حمل د زنا نہ راشی بیا دا زناہ پہ طبیب یا ډاکٹر سرہ اسقاط د حمل وکړی چپی دا زناہ پہ خپل قوم یا کورنئ کپی رسوا نہ شی نو د الله پاک په نزد به دا ډاکٹر یا طبیب ماخوږ وی؟ بینواتوجروا

المستفتی: حکیم فرخ سیر صالح خانہ نوشهره

...بقیه از حاشیه گذشته [حيث قال الله تبارك وتعالى: (نساءكم حرث لكم) ای مواضع حرث لكم وهذا مجاز شبهن بالمحارث تشبيها لما يلقي في ارحامهن من النطف التي منها النسل بالذور والولد بالنبات ووقع قوله (نساءكم حرث لكم) بيانا وتوضيحا لقوله: (فأتوهن من حيث امركم الله) ای ان المأتى الذى امركم الله به هو مكان الحرث لا مكان الفرث تنبيهها على ان المطلوب الاصلى فى الاتيان هو طلب النسل لا قضاء الشهوة فلا تأتوهن الا من المأتى الذى نيط به هذا المطلوب. (تفسير النسفى ۱: ۱۲۴ البقرة: ۲۲۳)

د دی نه علاوه د رحم ختمول په تغیر فی خلق الله کپی داخل دی. قال النسفی: (ولأمرنهم فليغيرن خلق الله) ای بقاء عین الحامی واعقائه عن الركوب او بالخصاء وهو محظور فی بنی آدم او بالوشم او بنفی الانساب واستلحاقها او بتغییر الشیب بالسواد او بالتخنث (انتهی بحذف یسیر. (تفسير مدارك ۱: ۲۸۳ النساء: ۱۱۹)

هم دغه شان دا د فساد فی الارض د قسمونو نه دی. قال الله تبارك وتعالى واذا تولی سعى فی الارض لیفسد فیها ویهلك الحرث والنسل والله لا یحب الفساد، (البقرة: ۲۰۶) د دی نه علاوه دی د هیئت کبار العلماء سعودی عربیه د یو مجلس فیصله هم وکتلې شی: واما ما یفعله الاطباء فی هذا الزمان من قطع بعض العروق لابطال قوة التولید مع بقاء قوة الجماع لتحديد النسل فلا شک فی تحریمه فلا یقاس علی العزل قطعاً فان بینهما فرقاً کبیراً، فالعزل سبب ظنی واما قطع العرق فسبب قطعی لمنع الحمل ولا یبقى للجانی خيار بعد ذلك فی وجود الولد. (وهذا قرار رقم ۴۲ بتاريخ ۱۳۹۶/۴/۱۳هـ).

(التعلیق للبسام السلفی علی بلوغ المرام ۳۴۴ باب عشرة النساء) ... (از مرتب)

الجواب: د ضرورت پہ وجہ اسقاط د حمل جائز دے چے لکہ نفخ روح یعنی د خلور میاشتو نہ مخکے وی (۱) وهوالموفق

د مانع حمل دوايانو د استعمال حکم

سوال: خہ فرمائی علماء دین د دے مسئلے پہ بارہ کچے چے بعض زنانہ د حمل نہ مانع دوايانے استعمالوی چے پہ هغے سره حمل نہ پاتے کیری، آیا دا دوايانے استعمالول جائز دی؟ بینواتوجروا

المستفتی: انوارالحق متعلم حقانیہ

الجواب: دا دوايانے کہ پہ مصلحت یا د خاوند پہ اجازت باندے مبنی وی نو د هغے استعمال مباح دے، قیاساً علی العزل (۲) خو مستقل ضبط تولید (آپریشن سره) قابل اعتراض دے. وهوالموفق

۱ قال العلامة ابن عابدين: (وجاز لعذر) كالمرضعة اذا ظهر بها الحمل وانقطع لبنها وليس لابی الصبی ما يستأجر به الظئر ويخاف هلاك الولد قالوا يباح لها ان تعالج في استئزال الدم ما دام الحمل مضغة او علقه ولم يخلق له عضو وقدروا تلك المدة بمائة وعشرين يوما وجاز لانه ليس بأدمی وفيه صيانة الأدمی خانية. (ردالمحتار هامش الدرالمختار ۵: ۳۰۵ قبیل کتاب احیاء الموات)

۲ قال العلامة ابن عابدين: (تنبيه) اخذ في النهر من هذا ومما قدمه الشارح عن الخانية والكمال انه يجوز لها سد فم رحمها كما تفعله النساء مخالفا لما بحثه في البحر من انه ينبغي ان يكون حراما بغير اذن الزوج قياسا على عزله بغير اذنها قلت لكن في البزازية ان له منع امرأته عن العزل، نعم النظر الى فساد الزمان يفيد الجواز من الجانبين فما في البحر مبنی علی ما هو اصل المذهب وما في النهر علی ما قاله المشايخ والله الموفق. (ردالمحتار هامش الدرالمختار ۲۰۴ بعد حکم اسقاط الحمل)

د مړ شوی ماشوم اسقاط جائز دي

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې د یوې زنانه حمل راغلو یعنی حیض ئې بند شو بیا یوه، دوه یا درې میاشتي پس ئې په خټه کې حمل ورک شوې دې او زنانه ته تکلیف هم دې نو آیا په دې صورت کې د اسقاط حمل دوائی استعمالول جائز دی یا نه؟ بینواتوجروا.

المستفتی: مولانا عبدالرحمن حقانی ۲۸ جون ۱۹۷۲ء

الجواب: که د قرائن نه د جنین مړه کیدل معلوم شی نو د دوائی په ذریعه د دې اسقاط او غورځول جائز دي. وهونظیر اسقاطه قبل الحیاة (۱) وهوالموفق

د ضرورت د وجې نه د جزوی ضبط تولید حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې د یو سړي شپږ اووه بچی دی د هغوی مور غواړي چې د توالد او نورو اولادونو پیدا کیدو دا سلسله بنده کړي ځکه چې د اولاد د تربیت پالنې د کثرت د وجې نه ترې مونځونه قضاء کیږي او نور فرائض هم نو که د دین د وجې نه د سد توالد دوائی استعمال کړي شی نو د شریعت په رڼا کې به جائز وی یا نه؟ دویم دا چې د یو سړي څلور ماشومان دی، د هغوی مور معتوه الحال ده د اولاد پالنه په ښه طریقې سره نه شی کولې، بد مزاجه هم ده چې د دوه درې میاشتو بچی هم وهی په دې صورت کې د سد توالد څه حکم دي؟ بینواتوجروا

المستفتی: عبدالله پیر سباق ۲۰ جنوری ۱۹۷۵ء

(۱) قال العلامة ابن عابدين: (قوله ويكره ان تسقى لاسقاط حملها وجاز لعذر) كالمرضعة اذا ظهر بها الحبل وانقطع لبنها وليس لابی الصبی ما يستأجر به الظئر ويخاف هلاك الولد قالوا يباح لها ان تعالج في استنزال الدم ما دام الحمل مضغة او علقه ولم يخلق له عضو وقدروا تلك المدة بمائة وعشرين يوما وجاز لانه ليس بأدمى وفيه صيانة الأدمى خاتبة. (ردالمحتار هامش الدر المختار ۳۰۵: ۵ قبيل كتاب احياء الموات)

الجواب: داسی جزوی طریقہ سرہ ضبط تولید منع نہ دی^(۱) لعدم افضاء الی فتح باب الزنا ولعدم کونه خشية الاملاق فلا يكون فوق العزل^(۲) وهو الموفق

د انجکش پہ ذریعہ د شہی بنخی د حملدار کولو مسئلہ

سوال: خہ فرمائی علماء دین د دی مسئلہ پہ بارہ کی چہ د افزائش نسل د پارہ یو انجکشن دی کہ ہغہ شہہ زنانه ولگوی او د ہغہ اولاد وشہ نو ہغہ بہ حرامی وی کہ حلالی؟ بینوا توجروا

المستفتی: مولانا عبدالرؤف لونڈ خور مردان ۲۸ رمضان المبارک ۱۴۰۵ھ

الجواب: زنانه سوا د خپل خاوند نہ د نورو خلکو منی پہ خپل فرج کی نہ شی داخلولی^(۳) او د داخلیدو پہ صورت کی بہ دا ماشوم صرف دی زنانه تہ منسوب وی کہ غیر منکوحہ وی^(۴) پہ داسی طریقہ د توالد سرہ زنا عام

(۱) وفي المنهاج: اعلم ان المعالجة لضبط الولادة بأكل الحبوب واستعمال آلات الانسداد ليست بممنوعة اذا كانت بمشاورة الزوجين عند الحاجة كالمرض والضعف والمعاشرة الخبيثة وغيرها دون الاملاق. (منهاج السنن شرح ترمذی ۲۸۳: ۴ باب ماجاء فی العزل)
(۲) قال العلامة ابن نجيم: لان العزل جائز عن امة نفسه بغير اذنها والاذن فی العزل عن الحرية لها ولا يباح بغيره لانه حقها، وفي الخائبة ذكر فی الكتاب انه لا يباح بغير اذنها وقالوا فی زماننا يباح لسوء الزمان الخ. (البحر الرائق ۳۰۰: ۳ باب نکاح الرقيق)

(۳) وعن رويفع بن ثابت رضي الله عنه عن النبي ﷺ قال: لا يحل لامرئ يؤمن بالله واليوم الآخر ان يسق ماءه زرع غيره اخرجہ ابوداؤد والترمذی وصححه ابن حبان. (رواه ابوداؤد (۲۱۵۸) والترمذی (۱۱۳۱) وابن حبان (۱۱: ۴۸۵۰) والبزار والبيهقي (۷: ۴۴۹) واحمد (۴: ۱۰۸) وقال الترمذی هذا حديث حسن)

(۴) پہ فتویٰ کی ذکر شوہ صورت د غیر منکوحہ بنخی دی، وفي الهندية: اذا زنى رجل بامرأة فجاءت بولد فادعاه الزاني لم يثبت نسبه منه واما المرأة فيثبت نسبه منها. (فتاویٰ عالمگیریہ ۱۲۷: ۴ الفصل الثامن فی دعوة الولد من الزنا وما فی حکمہ) ...
... [بقیہ حاشیہ بر صفحہ آئندہ]

کیرپی خکہ چہ زنا نہ به زنا کوی او چہ کله ماشوم راوپی نو د انجکشن
رشتوی سرتیفکیټ به حاصلوی وهوالموفق

...بقیه از حاشیه گذشته]

او که چهرې دا نسخه منکوحه وه نو اگرچې په ذکرشوي طریقه کې د اولاد حصول
حرام او د اسلامی اصولو خلاف دی خود نکاح په وجه به نسب ددې خاوند نه ثابت
وی. کما فی الهندیة: قال اصحابنا لثبوت النسب ثلاث مراتب الاولى النکاح الصحیح
وما هو فی معناه من النکاح الفاسد والحکم فیہ انه یثبت النسب من غیر دعوة ولا
ینتفی بمجرد النفی وانما ینتفی باللعان فان کانا ممن لا لعان بینهما لا ینتفی نسب
الولد کذا فی المحيط - (فتاویٰ عالمگیری ۵۳۶: ۱ الباب الخامس عشر فی ثبوت
النسب) اوپه حدیث کې دی، عن ابی هريرة رضی الله عنه یرفعه قال الولد للفراش
وللعاهر الحجر (رواه الستة واحمد فی المسند والبیهقی وسنن الدارمی)

وفی المنهاج: نقل ابن الاعرابی ان الفراش عند العرب یعبر به عن الزوج
وعن المرأة والاكثر اطلاقه علی المرأة وفی القاموس الفراش زوجة الرجل، وقال ابن
الهمام فی فتح القدير معنی الفراش کون المرأة مقصودا من وطیها الولد، اما ظاهرا
کما فی ام الولد فانه اذا اعترف به ظهر قصده الی ذلك، او وضعا کالمنکوحه یثبت
نسب ما تأتي به ولا ینتفی بنفيه الا باللعان وولد ام الولد وان ثبت نسبه بلا دعوة
ینتفی بمجرد نفيه.

(منهاج السنن شرح ترمذی ۲۹۵: ۴ باب ماجاء ان الولد للفراش)

البته که د خاوند ماده منویه حاصله کړې او دهغې سره څه دوايانې ملاوکړې اود
بنځې په مبيضه کې ئې داخله کړې نوپه دې صورت کې څه شرعی مانع نشته.
کما فی الهندیة: رجل عالج جاریته فیما دون الفرج فانزل فاخذت الجارية ماءه فی
شیء فاستدخلته فی فرجها فعلق عند ابی حنیفة ان الولد ولده وتصیر الجارية ام ولد
له کذا فی قاضی خان.

(فتاویٰ عالمگیری ۱۱۴: ۴ الباب الرابع عشر فی دعوی النسب) - ...از مرتب

عزل کول مباح خلاف اولی دی

سوال: خہ فرمائی علساء دین د دے مسنلی پہ بارہ کپی چہ د عزل شرعی حیثیت خہ دے بعض ورته جائز او بعض ورته مکروه وائی؟ بینواتوجروا

المستفتی: نامعلوم..... ۲۸ مارچ ۱۹۹۱ء

الجواب: عزل مباح خلاف اولی دی، کہ دینخی پہ اجازت سره وی (۱) وهوالموفق

۱) وفي المنهاج : العزل هو ان يجامع فاذا قارب الانزال نزع وانزل خارج الفرج وهو مباح خلاف الاولى، (قوله لم يفعل ذلك احدكم) انكر عليه انكارا خفيفا، وفي رواية : ما عليكم ان لا تفعلوا ومعناها الاباحة، لا رفع الاثم كما في حديث عائشة فلا جناح عليه ان لا يطوف بهما، معناه اباحة السعى وهي امر خاص، وقوله لا جناح عليه ان يطوف بهما معناه رفع الاثم، ورفع الاثم يعم المفروض والواجب والسنة والمباح وكذا يؤيد الاباحة رواية جابر رضي الله تعالى عنه كنا نعزل والقرآن ينزل وفي رواية لمسلم فبلغ ذلك نبي الله ﷺ فلم ينهنا، (قوله زعمت اليهود انه المؤودة الصغرى) الوء دا الحقيقي هو اعدام الولد الموجود، والعزل هو الامتناع عن الولادة، والامر الجامع بينهما هو الحرمان من الولد، (قوله كذبت اليهود) لان زعمهم ان العزل سبب للحرمان من الولد زعم باطل، فان قيل : روى مسلم واحمد انه عليه الصلوة والسلام قال ان العزل الوء د الخفى، وفيه موافقة لزعم اليهود، واجيب عنه : بان العزل وء دنظرا الى قصد العازل، وليس بوء د نظرا الى نفس الامر، لان الله اذا اراد ان يخلقه لم يمنعه شىء او يقال ان العزل وء د اذا لوحظ انه سبب عادى لحرمان الولد وليس بوء د اذا لوحظ انه غير موثر فى الحرمان، او يقال انه عليه الصلوة والسلام وافق اولا باهل الكتاب ثم خالفهم بعد نزول الوحى.

(منهاج السنن شرح جامع السنن للترمذى ۲۸۳: ۴ باب ما جاء فى العزل)

د جماع پہ وخت غبارہ (کوہن) استعمالول مباح خلاف اولی دی

سوال: خہ فرمائی علماء دین د دی مسئلہ پہ بارہ کہ چہ بعض خلق د جماع پہ وخت (ساتھی) کوہن استعمالوی آیا داسی کول جائز دی؟ بینواتوجروا المستفتی: سید انور شاہ پشاور شہر ۲۳ مارچ ۱۹۹۲ء

الجواب: دا جائز خلاف اولی دی

وحکمہ حکم العزل، فی الدر المختار: ويعزل عن الحرة بأذنهما لكن في الخائنة انه يسأح في زماننا لفساده قال الكمال فليعتبر عذرا مسقطا لاذنهما (۱).

نوٹ: د نبخی نہ اجازت اخستل پکار دی وهوالموفق

(۱) (الدر المختار علی هامش ردالمحتار ۲: ۴۱۲ مطلب فی حکم العزل)

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

فتاویٰ دیوبند پاکستان

المعروف به

فتاویٰ فریدیہ

(شپہم جلد)

باب النفقات

بسم الله الرحمن الرحيم
فتاویٰ دیوبند پاکستان
المعروف بہ
فتاویٰ فریدیہ

باب النفقات

قال رسول الله ﷺ:
إذا أعطى الله أحدكم خيراً
فليبدأ بنفسه وأهل بيته.
(رواه مسلم)

بَابُ النِّفَقَاتِ

د منکوحہ ناواده کړې زنانه د نفقي حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې د یوې زنانه نکاح شوی ده او تر اوسه پورې ئې لا واده نه دې شوی او په واده کې د تاخیر نه کار اخلي آیا د هغې نفقه په خاوند باندې لازم ده؟ بینواتوجروا

المستفتی: محمد شیخ جهانگیره ۱۲ مارچ ۱۹۸۵ء

الجواب: واضحه دې وی چې منکوحه نا واده کړې ښځه کومه چې د خاوند د مطالبې باوجود د واده او رخصتۍ دپاره تیاره نه وی نو مه د نفقي مستحقه نه ده. کما فی الهندیة ۱: ۵۶۶ فان کان الزوج قد طال بها بالنقله فان لم تمنع عن الانتقال الى بيت الزوج فلها النفقة فاما اذا امتنعت عن الانتقال فان كان الامتناع بحق بان امتنعت لتستوفي مهرها فلها النفقة واما اذا كان الامتناع بغير حق بان كان اوفاءها المهر او كان المهر موجلا او وهبته منه فلا نفقة لها کذا فی المحيط (۱). وهو الموفق

د ناشزه (بد چلنده) زنانه نفقه په خاوند باندې واجب نه ده

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې یوه زنانه خفه کیدو سره د پلار کره لاره بیا پرې څو کرته جرگې وشوې خو د بار بار راغوبستلو باوجود د خاوند کور ته رانغله، آیا د مور پلار په کور دا زنانه د

(۱) (فتاویٰ عالمگیری ۵۴۵: ۱ الباب السابع عشر فی النفقات الفصل الاول)

نفقی مطالبہ کولی شی؟ بینواتوجروا

المستفتی: ثمر خطاب..... مانسهره

الجواب: د مور پلار کور ته بغیر د څه وجې نه تلل او د راغونښتلو باوجود چې کومه زنانه د خاوند کور ته نه راځي هغه ناشزه ده، د داسې ناشزه (نافرمانې) زنانه نفقه په خاوند باندې واجب نه ده ترڅو چې د خاوند کور ته رانشي وې. الهدایة (۴۱۳ جلد دوم) وان نشزت فلا نفقة لها حتی تعود الی منزله لان فوت الاحتباس منها واذا عادت جاء الاحتباس فتجب النفقة (۱) - وهو الموفق

د بيماري بنځې د مور پلار په کور کې

علاج او د خاوند نه د خړچې مطالبه

سوال: څه فرمائي علماء دين د دې مسئلې په باره کې چې د يو سړي بنځه سمارة شوه، حتی الوسع علاج ئې ورله وکړو خو په دې وخت کې جينئ مور پلار خپل کور ته بوتله د علاج معالجې نه پس اوس د خاوند نه نفقه غواړي او حال دا چې د خاوند د اجازت نه بغیر تلې وه آيا دا نفقه او د علاج رقم په خاوند باندې لازم دي؟ بينواتوجروا

المستفتی: نعمت الله... اسلام پور سيد و شريف سوات ۸۰۰۰ جون ۱۹۸۶ء

الجواب: که د دې بنځې د مجبورې د وجې نه مور پلار خپل کور ته بوتلې وي نو د نفقي مستحقه ده خو د دوايې بهر حال مستحقه نه ده، کما فی رد المحتار ۲/۸۹۳ (۲) خو د اخلاقو په باب کې ورکول مناسب دی وهو الموفق

(۱) (هدایة ۴۱۶: ۲ باب النفقة)

(۲) قال العلامة الحصکفی: مرضت عند الزوج فانتقلت لدار ابیها ان لم یمكن نقلها بمحفة ونحوها فلها النفقة والا لا کما لا یلزمه مداواتها، قال ابن عابدین: ای اثبانه لها بدواء المرض ولا اجرة الطبيب ولا الفصد ولا الحجامة هندیة - (الدرالمختار مع ردالمحتار ۲: ۷۰۱ باب النفقة)

د کویژدن نه پس د مور او پلار په کور

باندې د اوسیدونکي ښځې د نفقي حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې د کویژدن نه پس تر دوه کالو پورې جینې د مور او پلار په کور باندې پاتې شوې ده او بیا په دې حالت کې مطلقه هم شوه، آیا د دې دوه کلونو خرچه په خاوند باندې واجب ده؟ بینواتوجروا

المستفتی: جمشید استاذ تپي صوابی... ۶۰۰ | ۴ | ۱۴۰۱ هـ

الجواب: که دا جینې د واده او رخصتې نه انکاری نه وه نو دا جینې د خرچې

اخستلو مستحقه ده کله نونه به وی (ماخوذ از شامی ۸۸۹/۲) (۱) وهوالموفق

د ښځې د علاج معالجي او تجهيز او تکفين خرچه په چا باندې ده؟

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې گواهانو گواهی

ورکړه چې د فلانې نکاح د فلانې سره شوې ده او حال دا چې خاوند بالکل

انکار کوی چې نه ما نکاح کړې ده او نه مې نکاح کول غوښتل، اوس د ښځې

۱) قال العلامة ابن عابدين: وفي الهندية عن الذخيرة ولو كان النكاح صحيحا من حيث

الظاهر ففرض لها القاضي النفقة واخذتها شهرا ثم ظهر فساد النكاح بان شهدوا انها اخته

رضاعا وفرق بينهما رجع عليها بما اخذت ولو انفق بلا فرض القاضي لم يرجع بشيى (وبعد

صفحة) (قوله ولو هي في بيت ابيها) تعميم لقوله فتجب للزوجة وهذا ظاهر الرواية فتجب

النفقة من حين العقد الصحيح وان لم تنتقل الى منزل الزوج اذا لم يطلبها وقال بعض

المتأخرين لا تجب مالم تزف الى منزله وهو رواية عن ابي يوسف واختاره القدوري وليس

الفتوى عليه وتماه في الفتح. (ردالمحتار هامش الدرالمختار ۷۰۱، ۶۹۹: ۲ باب النفقة)

وفي الهندية: الكبيرة اذا طلبت النفقة وهي لم تزف الى بيت الزوج فلها ذلك اذا لم

يطلبها الزوج بالنقلة ومن مشائخ بلخ رحمهم الله تعالى من قال لا تستحقها اذ لم تزف الى

بيته والفتوى على الاول كذا في الفتاوى الغياثية.

(فتاوى عالمگیری ۵۴۵: ۱ الفصل الاول في نفقة الزوجة)

ورور وائی چي دا خاوند د واده نه پس بمبي ته تبتيدلي وو، د هغه بنځه يعني زما خور بيماره شوه ما ئي علاج معالجه وکړه د مکفن دفن خرچ مي برداشت کړو، اوس دې خاوند ماته هغه خرچه ادا کړي او حال دا چي خاوند بالکال انکار کوي په دې صورت کي څه حکم دي؟ بينوا تو جروا

المستفتی: مولانا مفتی بدر منیر مہتمم دارالعلوم مدنیہ اماندرہ سوات ۲۵ | ۱۲ | ۱۹۸۵ء
الجواب: په شرط د ثبوت نکاح، په دې ناکح باندې صرف د تکفین او تجهیز رقم واجب دي (۱) نه د معالجي او رسمونو (فلیراجع الی ردالمحتار ۲/۸۹۳)
 (۲) وهو الموفق

د بنخي نفقه په خاوند او د غیر قادر

على الكسب اولاد نفقه په پلار باندې ده

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کي چي ۱- بنځه بودي شی او اولاد ئي هم وی خو خاوند ئي د خرچ خوراک حق ادا کوي، د هغې څه حکم دي؟ ۲- خاوند خپله بنځه اولاد ته حواله کوي حال دا چي اولاد د هغې اهل نه دي؟ ۳- خاوند سره ئي ښه ډیر دولت دي خو د بنخي حصه نه ادا کوي؟

۱ قال العلامة ابن عابدين: اعلم ان الواجب عليه (ای الزوج) تکفینها وتجهیزها الشرعیان من کفن السنة او الکفاية وحنوط واجرة غسل وحمل ودفن دون ما ابتدع فی زماننا من مهللين وقراء و مغنين وطعام ثلاثة ايام ونحو ذلك ومن فعل ذلك بدون رضا بقية الورثة البالغين یضمنه فی ماله.

(ردالمحتار هامش الدرالمختار ۶۳۹: ۱ مطلب فی کفن الزوجة علی الزوج)

۲ قال العلامة الحصکفی: لا تفرض علی غائب باقامة الزوجة بینة علی النکاح او النسب ولا تفرض ایضا ان لم یخلف مالا فاقامت بینة لیفرض علیه ویأمرها بالاستدانة ولا یقضى به لانه قضاء علی الغائب وقال زفر یقضى بها ای النفقة لا بالنکاح- وقال ابن عابدين: (النفقة بانواعها) من الطعام والكسوة والسكنی ولم ار من ذکر هنا اجرة الطیب و ثمن الادوية وانما ذکرنا عدم الوجوب للزوجة- (الدرالمختار مع ردالمختار ۷۲۸، ۷۲۵: ۲ مطلب فی نفقة المطلقة)

۴. د بنجی دماغی توازن نی خراب شوی دی آیا په خاوند باندې خرچ خوراک لازم نه دي؟ ۵. خاوند د تیرو پنځویشتنو کالو نه د بنجی حقوق غصب کولو سره نورو ته ورکوی؟ ۶. بنج نه وې او برینډه ده خاوند نی مزی کوی ددی څه حکم دي؟ ۷. که د اولاد والده خدمت کوی نو آیا خاوند د خپلې بنجی حقوق غصب کولې شی؟ ۸. په دي دواړو باندې د جادو کونکی او د چا په وینا چې پرې شوی دي د هغوی دواړو څه حکم دي؟ ۹. که اولاد د مور د حقوق دپاره عدالت ته رجوع وکړی نو آیا هغوی ته دا حق حاصل دي؟ ۱۰. چې اولاد وې او په تکلیفونو کې وی والدین مالدار وی په دي صورت کې د طرفین د حقوق څه حکم دي؟ ۱۱. د انصاف دپاره څه اقدام اوچتیدلې شی؟ بینواتوجروا

المستفتی: الطاف حسین رسالپور کینټ..... ۱۹ اپریل ۱۹۷۵ء

الجواب: کومه بنج نه چې مطلقه نه ده هم دغه شان د نابالغ اولاد نفقه په هغه سړي باندې فرض ده دا مستحقین خپل حقوق د حکومت په ذریعه حاصلولې شی. هم دغه شان بغیر د اجازت نه په پټه باندې هم د دي خاوند د مال نه نفقه او جامې وغیره باقاعدہ اخستلې شی (۱) بهر حال دا سړي ظالم او مجرم دي بله دا چې جادو کول یا په بل باندې کول حرام قطعی دی او ډیر کرته کفر دي (۲) وهوالموفق

(۱) قال العلامة الحصکفی: والابوان لو انفقا ما عندهما لغائب من ماله علی انفسهما وهو من جنسه ای جنس النفقة لا یضمنان لوجوب نفقة الولاد والزوجة قبل القضاء حتی لو ظفر بجنس حقه فله اخذه ولذا فرضت من مال الغائب بخلاف بقية الاقارب الخ. (الدرالمختار علی هامش ردالمختار ۷۴۴: ۲ مطلب فی مواضع لا یضمن فیها المتفق اذا قصد الصلاح)

(۲) قال العلامة ابن عابدين: وفي حاشية الايضاح لبيري زاده قال الشمني تعلمه وتعليمه حرام اقول مقتضى الاطلاق... وللسحر فصول كثيرة فی كتبهم فليس كل ما يسمى سحرا كفرا اذ ليس التكفير به لما يترتب عليه من الضرر بل لما يقع به مما هو كفر كاعتقاد افراد الكواكب بالربوبية او اهانة قرآن او كلام مكفر ونحو ذلك الخ.

(ردالمختار هامش الدرالمختار ۳۳: ۱ مقدمة مطلب السحر انواع)

د بخشي د مهر او کالو (زیوراتو) او د عدت د ورځو د نفقي مسئلہ

سوال: څه فرمائي علماء دين د دې مسئلې په باره کې چې زما د لور نکاح خوشدل نومې هلک سره شوې وه، څه موده پس هغه زما لور زما کور ته راوليرپله، زما په کور کې ئې نهه مياشتې تيرې کړې نو ما خپله لور دوباره خپل خاوند کره بوتله، پس هغه خپلې بخشي ته درې طلاقه ورکړل، آيا زه ددغه هلک نه د نهه مياشتو نان ونفقه (د خوراک څښاک) خرچه اخستلې شم، ددې نه علاوه ئې چه په عدت کې کومې ورځې تيرې کړې دي دهغې نان ونفقه هم اخستلې شم، ددې نه علاوه مهر او څه زیورات موجود دي هغه دا جينې اخستلې شي؟ بينواتوجروا

المستفتی: بمعرفت مولانا گوهر الرحمن صاحب تفهيم القرآن ۱۹۶۸ء | ۳ | ۱۹

الجواب: دا طلاقه شوې جينې زیورات او مهر اخستلې شي، لان المهر يكون واجب الاداء بعد الموت والطلاق كما في الهندية ۱: ۳۳۹ (۱) خو د خاوند په کور کې د نهه اوسیدلو ورځو نفقه نه شي اخستلې، كما في الدر المختار على هامش رد المحتار ۲: ۹۰۶ (۲) اود عدت په ورځو کې که د مور په کور کې اوسیدلې یعنی د خاوند په کور کې نه وي نو د نفقي مستحقه نه ده. كال المنكوحه الناشئة (۳) وهو البوق

۱) وفي الهندية: والمهر يتأكد باحد معان ثلاثة الدخول والخلوة الصحيحة وموت احد الزوجين سواء كان مسمى او مهر المثل حتى لا يسقط منه شئ بعد ذلك الا بالابراء. (فتاوى عالمگیری ۳: ۳۰۳ الفصل الثاني فيما يتأكد به المهر والمتعة)

۲) قال العلامة ابن عابدين: (قوله والنفقة لا تصير ديناً الخ) اي اذا لم ينفق عليها بان غاب عنها او كان حاضراً فاعتنع فلا يطالب بها بل تسقط بمضى المدة الخ. (ردالمحتار هامش الدر المختار ۷۱۵: ۲ مطلب لا تصير النفقة ديناً الا)

۳) قال العلامة محمد امين الشامي: وفي المجتبى نفقة العدة كنفقة النكاح وفي الذخيرة وتسقط بالنشوز. (ردالمحتار هامش الدر المختار ۷۲۷: ۲ مطلب في نفقة المطلقة)

د عدت وفات دوران کې د کونډې د نفقې حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې خاوند وفات شوی دې او ښځه د وفات عدت تیروی د هغه اخراجات به په چا باندې وی بینواتوجروا

المستفتی: عبدالرحیم توره ورثی هنگو..... ۳ فروری ۱۹۷۸ء

الجواب: د خاوند د مال نه ښځه د وراثت حق اخستلې شی، او د وفات د عدت خرچه د خاوند د مال نه واجب نه ده.

وفي الهدایة (۲: ۴۲۳) ولا نفقة للمتوفی عنها زوجها... ولان النفقة تجب شیئاً فشیئاً ولا ملک له بعد الموت فلا یمکن ایجابها فی ملک الورثة (۱)،
که خاوند په وراثت کې څه نه وی پرینودلې او نه ښځې سره څه وی نو بیا په محارم باندې باقاعده نفقه لارم ده (۲) وهو الموفق

په عنین (نامرد) باندې خرچه واجب ده

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې یو سړی واده کړې وو خو هغه نامرد وو وروستو په دواړو کې جدائی راغله، اوس ئې خاوند مطالبه کوی چې ما سره د تیرو کړې شوې ورځو نفقه دې ماته واپس راکړې شی چې په دې ورځو کې ما هیڅ جماع وغیره نه ده کړې، آیا د دې زنانه دپاره دا نفقه واپس کول ضروری دی؟ بینواتوجرو

المستفتی: شاه سعید خان..... رسالپور نوشهره

(۱) (هدایة ۴۲۲: ۲ باب النفقة)

(۲) وفي الهندية: والنفقة لكل ذی رحم محرم اذا كان صغيراً فقيراً او كانت امرأة بالغة فقيرة او كان ذكراً فقيراً زمناً او اعمى ويجب ذلك على قدر الميراث ويجبر عليه كذا فی الهدایة (فتاویٰ عالمگیری ۵۶۵: ۱ الباب الخامس فی نفقة ذوی الارحام)

الجواب: واضحہ دی وی چہی د نکاح د وجہی نہ دا زنانه د هغه سړی د باره محبوس وه په دې وجه د هغه ورځو خرچہ په خاوند باندې لږم وه اگر چہ په وطنی باندې قادر نه وو.

وفي الدر المختار ۲/۸۹۰، فتجب للزوجة بنكاح صحيح على زوجها لانها جزاء الاحتباس وكل محبوس المنفعة غيره يلزمه نفقته (۱) وهو الموفق.

د خاوند نه د جهیز سامان. مهر. د علاج خرچہ او د نفقه اخستلو حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې ما خپله لور خپل وراره ته په نکاح ورکړه، هغه بالکل صحت منده وه او د خاوند نه ئې دوه درې ماشومان پیدا شوي دي، د نکاح نه څلور پنځه کاله پس هغې ته دماغی بیماری پېښه شوې ده، د دوه درې کالو مودې پورې متواتر ما په خپل کور کې د هغې پالنه وکړه ځکه چې د واده نه څلور پنځه کاله پس چې کله هغه خاوند د کور نه ويستله نو هغه زما کور ته راغله، بیا د هغې یو هلک چې د خاوند په کور کې پیدا شوی وو زما په کور کې مې لور بیماریدلو سره فوت شو د هغه تجهیز او تکفین هرڅه ما وکړل دغه د وفات په وخت ئې نه خاوند او نه نور رشته دار زما کور ته راغلل، په خپل کور کې ما د خپلې لور علاج وکړو او په خوراک څښاک او جامو باندې مې تقریباً څلور پنځه سوه روپۍ خرچہ کړې ده، هم دغه شان د خاوند د بدې راویې د وجې نه د هغې دماغ زیات خطرناک ثابت شو، ما به هغه د خاوند کور ته بوتله خو هغه به نه پرېښودله ما د دې وجې نه د هرڅه بوج په خپل ځان باندې واچولو چې هغه زما خپل وراره دې، تقریباً لس دولس ورځې وشوې چې هغوی لیکلې طلاق نامه راولیږله او حال دا چې د دې نه مخکې ئې مونږ ته هیڅ خبر نه ووراکړې، اوس سوال دا دې چې دا څومره موده زما په کور باندې پاتې شوې ده زه د دې خرچ د شریعت په رڼا کې وصولولې شم یا نه؟ بله دا چې زما د کور نه چې کوم

(۱) (الدر المختار علی هامش ردالمحتار ۶۹۹: ۲ باب النفقة)

سامان دے سرہ د خاوند کور تہ تلے دے ہغہ وصولولی شم کہ نہ؟ بل ہغہ د درے خلورو کالو خرچ خوراک کوم چے زما پہ کور کپ ہغے کپ دے ہغہ تری وصولولی شم او کہ نہ؟ بینواتوجروا

المستفتی: دوران گل شید و نوبہر ۱۱ جمادی الثانی ۱۳۸۹ھ

الجواب: د پلار د کور نہ چے ئی خومرہ سامان ورلے دے ہغہ زنانه ئی واپس اخستلے شی، خکے چے دا نہ د سخی مملوک دے او نہ د خاوند (والدلیل علیہ العرف) (۱) او پلار ئی د دوائی رقم نہ شی وصولولی (شامی: ۲/۸۸۹)۔ (۲) او پلار چے کوم خرچ کپ دے ہغہ ہم پہ خاوند باندے لزم دے (شامی: ۲/۹۰۶) (۳) بیشک مہر اخستلے شی (۴) وهوالموفق

۱) قال العلامة ابن عابدين: ان ما ذكره في مسألة الجهاز انما هو فيما اذا كان النزاع من الاب اما لو مات فادعت ورثته فلا خلاف في كون الجهاز للبننت لما في الولوالجية جهزا بنته ثم مات فطلب بقية الورثة القسمة فان كان الاب اشترى لها في صغرها او في كبرها وسلم لها في صحته فهو لها خاصة... ويدل عليه ما مر من قول المصنف والشارح ليس له الاسترداد منها ولا لورثته بعده وانما الكلام في سماع دعوى العارية بعد الشراء او التسليم والمعتمد البناء على العرف كما علمت.

(ردالمحتار هامش الدر المختار ۳۹۸: ۲ مطلب، في دعوى الاب ان الجهاز عارية)

۲) قال العلامة ابن عابدين: (قوله كما لا يلزمه مداواتها) اي اتيانه لها بدواء المرض ولا اجرة الطبيب ولا القصد ولا الحجامه هندية عن السراج والظاهر ان منها ما تستعمله النفساء مما يزيل الكلف ونحوه. (ردالمحتار هامش الدر المختار ۷۰۲: ۲ باب النفقة)

۳) قال العلامة ابن عابدين: (قوله والنفقة لا تصير دينا الخ) اي اذا لم يتفق عليها بان غاب عنها او كان حاضرا فامتنع فلا يطالب بها بل تسقط بمضى المدة الخ.

(ردالمحتار هامش الدر المختار ۷۱۵: ۲ مطلب لا تصير النفقة دينا الا بالقضاء او الرضاء)

۴) قال العلامة الحصكفي: ويتأكد عند وطء او خلوة صحت من الزوج او موت احدهما

الخ. (الدر المختار على هامش ردالمحتار ۳۵۸: ۲ باب المهر)

محتاج پلار د خامنو د مالونو نه ضروریات اخستلې شی

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې د یو سړی څلور خامن دی چې په هغې کې یو ایم ایس سی او حاجی دي، دویم کارخانه دار او حاجی دي او باقی دوه د کاروبار او زرگونو روپو مالکان دي، خو د هغوی پلار غریب، نادار، محتاج، بوډا، کمزوري او ضعیف دي، هم دغه شان حاجی، عالم او نیک نام دي دا اولاد پلار ته په سپک نظر گوری خرچه وغیره هم نه ورکوی او حال دا چې پلار ئې د پوهې د ټکړې محتاج دي، آیا د دې نافرمان اولاد څه عمل قبول دي؟ مونږ، روژه او حج د هغوی صحیح کیدی سی؟ آیا په شریعت محمد ﷺ کې داسې پلار د هغوی د اولاد خلاف د نان او نفقه دعوی په عدالت کې کولې شی؟ بینواتوجروا

المستفتی: حاجی رحمان گل حافظ آباد کجراتواله... ۱۹ مارچ ۱۹۸۹ء

الجواب: عقوق الوالدین د حدیث په بناء فسق او لویه گناه ده. (۱) خو محیط اعمال نه ده. (۲) اودا محتاج پلار بهر حال د هغوی د مالونو نه د ضرورت په قدر اخستلې شی که دا اولاد رضا وی او که نه وی، د حدیث په وجه (انت ومالك لا یتک) (۳) خود حاکم په ذریعه خرچ مقرر کول زیات آسان دی. (۴) وهو الموفق

۱ عن عبد الله بن عمرو قال قال رسول الله ﷺ الكبائر الاشراك بالله وعقوق الوالدين وقتل النفس واليمين الغموس رواه البخاري.

(مشکواة المصابيح ۱۷: ۱ باب الكبائر وعلامات النفاق)

۲ قال العلامة التفتازاني: واهل الكبائر من المؤمنين لا يخلدون في النار وان ماتوا من غير توبة... مع ما سبق من الادلة القاطعة الدالة على ان العبد لا يخرج بالمعصية عن الايمان. (شرح العقائد النسفية ۱۱۷ واهل الكبائر)

۳ (رواه ابن ماجة والطبرانی كما في الاختيار لتعليل المختار ۲: ۲۴۲)

۴ قال العلامة الحصكفي: النفقة لاصوله ولواب امه الفقراء... بالسوية... والمعتبر فيه القرب والجزئية... لا يعتبر الارث... الامر ج... [بقیه حاشیه بر صفحه آئنده

بویا مور پلار تہ د نفقی نہ ورکولو او د هغوی

د بی عزتی کوونکو سره دې ترک موالات وکړې شی

سوال: څه فرمائی علما دین د دې مسئلې په باره کې چې د یو سړی مور پلار اتیا پنځه اتیا کالو ته رسیدلې دی هغه هغوی ته خوراک او خرچه نه ورکوی بلکې د دې په ځای بې عزتی یې کوی د هغوی بچی هم نیا نیکه ته کنځلې کوی او دا سړی ئې اوری دې سړی ته به مونږ شرعا څه سزا ورکړو؟ بینواتوجروا

المستفتی: عل محمد سالکان مری ۳۰ اگست ۱۹۷۵ء

الجواب: د مقامی بااثر کسانو دپاره ضروری دی چې د دې سړی سره ترک موالات (کاروبار پرېښودل) او معاشرتی بایکات وکړی چې توبه گار او پښیمان شی (۱) وهوالموفق

د نابالغ اولاد نفقه په پلار باندې واجب ده

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې یو سړی ښځې ته

...بقیه ازحاشیه گذشته [کوالد وولد فعلى ولد لترجحه بانت ومالك لايبک قال ابن عابدين: ای بهذا الحديث الذى رواه عن النبى ﷺ جماعة من الصحابة كما فى الفتح وهو مؤول للقطع الخ - (الدرالمختار مع ردالمختار ۷۳۹، ۷۳۸: ۲ مطلب ضابط فى خصر احكام نفقة الاصول والفروع)

(۱) قال العلامة علاء الدين الطرابلسي: والتعزير لا يختص بفعل معين ولا قول معين فقد عزز رسول الله ﷺ بالهجر وذلك فى حق الثلاثة الذين ذكرهم الله تعالى فى القرآن العظيم فهجروا خمسين يوما لا يكلمهم احد، وقصنتهم مشهورة فى الصحاح... فمنها امر عمر رضى الله عنه بهجر ضبيع الذى كان يسأل عن الذاريات وغيرها ويأمر الناس بالتفقه فى المشكلات من القرآن، فضربه ضربا وجيعا ونفاه الى البصرة او الكوفة وامر بهجره فكان لا يكلمه احد حتى تاب وكتب عامل البلد الى عمر بن الخطاب رضى الله عنه يخبره بتوبته فاذن للناس فى كلامه - (معين الاحكام ۱۹۵ فصل التعزير)

طلاق ورکړې دې د دې ښځې نه ئې دوه لوني او یو ځوی دې او د مور سره اوسېږي دهغوی خرچ وغیره په مور باندې لازم دې او که په پلار باندې؟ بینواتوجروا

المستفتی: صلاح الدین حضور اکرم

الجواب: که د دې ماشومانو خپل ملکیتی مال نه وی نو د هغه نفقه په پلار باندې واجب ده، که دا ماشومان پلار سره وی او که ځوی سره،

وفي الهندية (۱: ۵۶۰) نفقة الاولاد الصغار على الاب لا يشاركه فيها احد كذا في الجوهرة النيرة (وبعد اسطر) انما يجب على الاب اذا لم يكن للصغير مال واما اذا كان له مال فتكون مؤنة الرضاع من مال الصغير (۱) - وهو الموفق

د ښځې او بچو خرچه په خاوند باندې لازمه او د نورو احسان وی

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې د ولادت دوران د ماشوم د پیدا کیدو کومه خرچه وغیره راځي د هغې ادا کول د خاوند په ذمه لازم دی او که د ښځې د مور پلار په ذمه؟ زمونږ په تړد دا عموماً د ښځې مور او پلار برداشت کوي؟ بینواتوجروا

المستفتی: مولوی کبیر خان مانسهره گل آباد... ۲۳ مارچ ۱۹۸۴ء

الجواب: دا خرچه د خاوند په ذمه لازم ده (۲)، او که نور خلق ئې ادا کړي نو احسان دې، وفي الهدایة (۲: ۴۲۴) ونفقة الاولاد الصغار على الاب لا يشاركه فيها

(۱) (فتاویٰ عالمگیریه ۵۶: ۱ الفصل الرابع في نفقة الاولاد)

(۲) په در مختار کې دی: واجرة القابلة علي من استاجرها من زوجة او خاوند ولو جاءت بلا استيجار قيل عليه وقيل عليها. (در مختار ۲/ ۷۰۵، باب النفقة) یعنی د دایي اجرت (مزدوری) په هغه چا دې چا چې راغوبستلي وی او که بغیر د راغوبستلو نه راغلو نو بعض وائی چې په سړی باندې دی او د بعض په تړد په زنانه باندې، او وجه د اختلاف علامه شامی رحمته الله علیه قیاس په ذو وجهین... البقیه حاشیه بر صفحه آئنده

احد كما لا يشاركه في نفقة الزوجة لقوله تعالى وعلى المولود له رزقهن والمولود له هو
الاب (۱) - وهو الموفق

د ورونو نه د واده د خرچې اخستلو حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې باره کې چې د صادق درې بیچیان بالغ وو په یو کنال کې رهائشی جائیداد کې درې واړه د خپل پلار سره شریک زراعت کولو پلار د دوه خامنو نکاح او واده وکړو او د خپل خان نه ئې جدا کړل او یو خوی د پلار سره وو او د هغوی واده هم وشو، څه موده پس ئې پلار وفات شو، اوس چې کوم ورونه بیل شوې وو په خپله حصه ځمکه کې ئې کور جوړول غوښتل، خو وړوکې ورور ئې وائی چې زما په واده چې کومه خرچه شوې ده د هغې حصه ماته راکړه کنه نوزه به کور جوړیدو ته نه پرېږدم، آیا په دې دواړو ورونو باندې د هغه د واده دپاره څه ورکول واجب دی؟ بینواتوجروا

المستفتی: سلطان حسین سوډهیر صوابی ... ۲۵ صفر ۱۴۰۱ هـ

الجواب: دا ورور د واده د خرچې په مطالبه کې په غلطۍ باندې دې که هغه د خپلې گټې نه خرچه کړې وی یا د پلار د مال نه. وهو الموفق

بقیه از حاشیه گذشته [باندې کړې دې. حیث قال: عبارة البحر عن الخلاصة فلقائل ان يقول عليه لانه مؤنة الجماع ولقائل ان يقول عليها كاجرة الطبيب وكذا ذكر غيره ومقتضاه انه قياس ذووجهين، لم يجزم احدهما بالمشايخ باحدهما خلاف ما يفهمه كلام الشارح ويظهر لي ترجيح الاول لان نفع القابلة معظمة يعود الى الولد فيكون على ابيه تامل (شامية ۷۰۵: ۲) زمونږ شيخ مفتی صاحب دامت برکاتهم فرمائی چې د مؤنت جماع او اجرت (مزدوری) طبیب په ځای د هغه بچی پیدا کیدلو لره ترجیح ده چې په مسئله د ولادت کې اصل دا ولد دې او د ولد نفقه د پلار په ذمه ده لهذا د علامه شامی قول چې (ويظهر لي

ترجیح الاول لان نفع القابلة معظمة يعود الى الولد) راجح او معقول دې (از مرتب)

(۱) (هدایة ۴۲۳: ۲ فصل ونفقة الاولاد باب النفقة)

پہ شریکو ورونیو کی د ناواده کری ورونیو د مهر مسئلہ

سوال: خہ فرمائی علماء دین د دی مسئلہ پہ بارہ کی چہ د زید نہہ خامن دی او د هغه د دوه خامنو دپاره د جائیداد نہ (خرچ اخستلو سره) ودونه وکړل او درې خامنو په خپله گتہ ودونه وکړل او باقی خلور خامن بغیر د واده نہ پاتې شوې دی، کوم چہ اوس ټول یوځائی اوسپړی او یوځائی خوراک څښاک کوی، اوس سوال دا دی چہ آیا په زید باندې یا په واده کری خامنو باندې لږم دی چہ هغوی د ناواده کری خامنو واده وکړی؟ او آیا ضروری ده چہ د هغوی د بنځو دپاره چہ کوم مهر مقرر کړی شوې وو د هغوی د بنځو دپاره هم هغه مهرونه مقرر کړی شی او که هر څه ئې ورکړل او هغه ئې منظور کړل نو صحیح به وی؟ بینواتوجروا

المستفتی: مولانا حاجی محمد حقانی مدرسه نظامیہ میران شاہ ۱۰۰۰ ستمبر ۱۹۸۳ء
الجواب: د پلار دپاره د یو ځوی واده کول هم ضروری نه دی، نکاح او واده په هر سړی باندې بذات خود کله سنت وی او کله واجب (۱) او د پلار هغوی سره د احسان کولو نه دا نه لږمپړی چہ هغوی دنورو ورونیو سره لږمی او جبری طریقو سره احسان وکړی هم دغه شان پلار هم یو ځوی ته د مهر حصه ورکولو باندې نه شی مجبورولې (۲) وهوالموفق

۱ ﴿ قال العلامة الحصکفی : ویكون واجبا عند التوقان فان تیقن الزنا الا به فرض نهایة وهذا ان ملک المهر والنفقة والا فلا اثم بترکه بدائع ویكون سنة مؤكدة فی الاصح فیأثم بترکه الخ.

(الدرالمختار علی هامش ردالمحتار ۲: ۲۸۲ کتاب النکاح)

۲ ﴿ وفي الهندية : ولا يجب علی الاب نفقة الذکور الکبار الا ان یكون الولد عاجزا عن الکسب لزمانة او مرض الخ.

(فتاویٰ عالمگیری ۵۶۳: ۱ الفصل الرابع فی نفقة الاولاد)

د وادہ د خرچی د وعدی پوره کولو حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې زید د یوې کونډې سره واده وکړو، چې د هغه بالغ هلکان او جینکې وې. د زید هم د مخکې ښځې نه اولاد وو. زید بلې ښځې ته وویل چې ته د خپلې لور نکاح زما د ځوی سره په دې شرط باندې وکړه چې دا هلک به ستا د لور د واده د خرچې ذمه دار وي، اوس گواهان هم وائی چې داسې شوې وو، اوس د کونډې ځوی د خپل پلندر د ځوی نه د واده خرجه غواړي. سوال دا دې چې د دې قسم شرطونو په نکاح کې څه اعتبار شته که دا د شروط فاسده نه دی؟ بینواتو جروا

المستفتی: مولانا مفتی بدر منیر دار العلوم مدنیہ اماندره سوات ... ۱۲ د سپر ۱۹۸۵ء

الجواب: دا شرط وعده دې او وعده هم د رسم او رواج ده د مهر او نفقې نه ده، او داسې وعده پوره کول نه واجب دی او نه عادت دې. (۱)

کما فی الحموی ۳۰۸ واما من عزم علی الوفاء ثم بداله فلم یف فهذا لم یوجد منه صورة نفاق كما فی الاحیاء من حدیث طویل عند ابی داؤد والترمذی الخ، قلت لاسیما اذا کان الامتناع لاجل کونه رسماً قبیحاً. وهو الموفق

(۱) قال الملا علی قاری: قال النووی: اجمعوا علی ان من وعد انسانا شیئا لیس بمنهی عنه فینبغی ان یفی بوعدہ وهل ذلک واجب او مستحب؟ فیہ خلاف، ذهب الشافعی وابو حنیفة والجمهور الی انه مستحب الخ.

(مرقاۃ المفاتیح شرح مشکوٰۃ ۶۲۷: ۸ آخر باب المزاح)

بسم الله الرحمن الرحيم

فتاویٰ دیوبند پاکستان

المعروف به

فتاویٰ فریدیہ

(شپہریم جلد)

کتاب الايمان

بسم الله الرحمن الرحيم
فتاویٰ دیوبند پاکستان
المعروف بہ
فتاویٰ فریدیہ

کتاب الأيمان

قال رسول الله ﷺ:

من حلف بغير الله
فقد أشرك.

(رواه الترمذی)

کتاب الایمان

پہ دروغہ قسم کونکے فاسق دی

سوال: خہ فرمائی علماء دین د دی مسئلے پہ بارہ کپ چپ یو سری پہ دروغہ باندی قسم کپ دی چپ ما دا خمکہ نہ ده خرخہ کپ حال دا چپ هغه خرخہ کپ وی نو د دی دروغژن قسم خہ حکم دی؟ بینواتوجروا

المستفتی: محمد سعید اٹک..... ۱۲۶ اکتوبر ۱۹۷۸ء

الجواب: کہ دی سری یقینا پہ دروغہ قسم کپ وی نو دا سری فاسق دی، ﴿الحديث الكبائر الاشرار بالله﴾ الحديث (۱) او د هغی نہ یو پہ دروغہ قسم هم دی وهوالموفق.

پہ دروغہ قسم کونکے فاسق او مردود الشهادة دی

سوال: خہ فرمائی علماء دین د دی مسئلے پہ بارہ کپ چپ د دوه کسانو ترمینخہ جگرہ وشوه او مقدمه شروع وه په دی مقدمه کپ دوه کسان په طور د گواه په عدالت کپ پیش شو او د الله پاک په خپل خان گواه کولو سره نپ قسمونه وکړل، او د کلی ټولو عوامو ته معلومه ده چپ دی دواړو په دروغہ قسمونه وخوړل، د دوی شرعی حکم خہ دی؟ بینواتوجروا

المستفتی: مولانا عثمان غنی سکنه زروئی متعلم حقانیه... ۲۱ ربیع الثانی ۱۴۰۲ھ

۱ ﴿عن عبد الله بن عمرو قال قال رسول الله ﷺ الكبائر الاشرار بالله وعقوق الوالدين وقتل النفس واليمين الغموس رواه البخاري وفي رواية انس وشهادة الزور بدل اليمين الغموس، متفق عليه. (مشکواة المصابيح ۱۲: ۱ باب الكبائر وعلامات النفاق)

الجواب: کہ دے دوہ کسانو قصدا د شرعی اباحت بغیر پہ دروغہ قسموتہ و خورل نو دا دواړه فاسق او فاجر او مردود الشہادۃ دی
 قال الله تبارک وتعالیٰ: واجتنبوا قول الزور (الآیۃ) (۱) وقال رسول الله ﷺ
 عدلت شہادۃ الزور بالاشراک باللہ۔ (رواہ ابوداؤد والترمذی وابن ماجۃ) (۲)
 وقال علیہ السلام: الکبائر الاشراک باللہ ... والیمین الغموس۔ (رواہ
 البخاری) (۳)۔ وهو الموفق

قصدا پہ دروغہ باندی قسمونہ خورونکو سرہ د تعلقاتو حکم

سوال: خہ فرمائی علماء دین د دے مسئلے پہ بارہ کپ چپ کوم انسان قصدا
 پہ دروغہ قسمونہ خوری او پہ دے باندی بار بار اصرار کونکی ہم وی هغه
 سرہ تعلقات ساتل څنگه دی؟ بینواتوجروا

المستفتی: عل محمد اعوان میانوالی ۲۹ جولائی ۱۹۸۶

الجواب: داسې سړې فاسق او فاجر دے (۴) دوی سرہ د فاسقانو پہ شان
 رویہ ساتل ضروری دی (۵) وهو الموفق

(۱) (سورة الحج آیت: ۳۰، پارہ: ۱۷)

(۲) (مشکوٰۃ ۲: ۳۲۸ و ابوداؤد ۲: ۵۰۶ وابن ماجۃ ۱۷۱ والترمذی ۲: ۵۶)

(۳) (صحیح البخاری ۲: ۹۸۷ باب الیمین الغموس)

(۴) عن عبد الله بن عمرو رضى الله عنهما قال: جاء اعرابي الى النبي ﷺ، فقال: يا رسول الله، ما الكبائر؟ فذكر الحديث وفيه اليمين الغموس، وفيه قلت: وما اليمين الغموس؟ قال: التي يقطع بها مال امرئ مسلم هو فيها كاذب، اخرجه مسلم.

(۵) (بلوغ المرام ۴۵۹ رقم حديث ۱۲۸۴ كتاب الايمان والنذور)

قال العلامة الشامي: ذكر صاحب الملتقط يكره للمشهور المقتدى به الاختلاط برجل من اهل الباطل والشر الا بقدر الضرورة لانه يعظم امره... [بقيه حاشيه برصفحه آئنده]

د لفظ عهد استعمال یمین دی

سوال: خہ فرمائی علماء دین د دی مسئلہ پہ بارہ کپی چہ ما د تیسرگری تلو متعلق دا وعدہ وکرہ چہ بیا بہ دی خای تہ نہ راخم کہ راغلم نو یا اللہ زما روح ستا دہ، اوس تیسرگری تہ تلہ شم یا نہ؟ بینواتوجروا

المستفتی: پائندہ کل بجل گھر مردان ۱۴ ربیع الثانی ۱۳۹۷ھ

الجواب: کہ تاسو د عهد لفظ استعمال کرہ وی نو تاسو بہ تیسرگری تہ د تلو نہ پس کفارہ ورکوی کتہ نو پہ تاسو باندی تیسرگری تہ تلو کپی ہیخ کفارہ نشہ، کما فی الہدایۃ ۲/۳۵۰ وکذا قول وعہد اللہ ومیشاقہ (۱) وبمعناہ فی جمیع کتب الفقہ (۲) وهو الموفق

پہ عهد او وعدہ کی فرق او عهد پہ معنی د قسم مسئلہ

سوال: خہ فرمائی علماء دین د دی مسئلہ پہ بارہ کپی چہ زید د رشتہ دارو نہ خفہ شو چہ زما د اللہ پاک سرہ وعدہ دہ چہ زہ بہ بیا د ہغوی طرف تہ نہ راخم، اوس د بعض مجبورو د وجہ نہ ہغہ رشتہ دارو کرہ تلل غواہی، د ہغہ دپارہ خہ حکم دی؟ بینواتوجروا

المستفتی: پروفیسر محمد منظور اقبال قریشی ہاری ہزارہ

بقیہ از حاشیہ گذشتہ [بین الناس ... ولو کان رجل لا یعرف یداریہ لیدفع الظلم عن نفسه من غیر اثم فلا بأس بہ۔

(ردالمحتار ہامش الدر المختار ۲۷۵: ۵ فصل فی البیع کتاب الحظر)

۱ ہدایہ ۲: ۴۵۹ باب ما یكون یمینا وما لا یكون یمینا)

۲ ﴿ وفی الہندیۃ: ولو قال وعہد اللہ او قال وذمۃ اللہ یكون یمینا... او قال علیہ عهد او علیہ عهد اللہ ان لا یفعل کذا... یكون یمینا۔

(فتاویٰ عالمگیریہ ۵۳: ۲ الباب الثانی فی ما یكون یمینا وما لا یكون)

الجواب: واضحہ دی وی چہ پہ عربی ژبہ کی د عہد او وعدہ حقیقت بیل بیل دی، الاول هو الموائقة بین الاثنين وإيفاءه فرض، والثانی اخبار عن ایصال الخبر فی المستقبل وإيفاءه سنة (۱) او فقهاء کرامو د عہد لفظ د الفاظ یمین نہ شمار کری دی کما فی الہدایۃ ۶۰؛ (۲) والہندیۃ ۵۹/۲ (۳)، ورد المختار ۳/۳ (۴)، او د وعدہ لفظ بہ د یمین نہ نہ شی شمار کولی، خو پہ پنبستو او اردو کی د وعدہ لفظ د عہد پہ خای پہ کثرت سرہ استعمالیری پس د ہغہ سری دیارہ ضروری دہ چہ دی طرف تہ لای شی او کفارہ (یمین) ادا کری قال رسول اللہ ﷺ: (وَإِذَا حَلَقْتَ عَلَى يَمِينٍ فَرَأَيْتَ غَيْرَهَا خَيْرًا مِنْهَا فَكَقِرْ عَنْ يَمِينِكَ وَأَتِيتِ الَّذِي هُوَ خَيْرٌ) متفق علیہ، مشکاة ۲۹۶/۲ (۵) وهو الموفق

- ۱) قال العلامة نصير الدين الغور غشتوى: الوعد الاخبار بإيصال الخير في المستقبل... وذهب الجمهور منهم أبو حنيفة والشافعي إلى أنه يستحب الوفاء بالوعد استحباباً مؤكداً... والعهد هو الموائقة بين الاثنين كعقد المسلمين مع أهل الذمة... والوفاء بالعهد فرض ونقضه غدر الخ.
- (حاشية غور غشتوى على المشكوة ۱۸: ۱ باب الكبائر وعلامات النفاق)
- ۲) قال العلامة المرغيناني: وكذا قوله وعهد الله وميثاقه لأن العهد يمين.
- (هداية ۴۵۹: ۲ باب ما يكون يميناً وما لا يكون)
- ۳) وفي الهندية: ولو قال وعهد الله أو قال وذمة الله يكون يمين.
- (فتاوى عالمگیری ۵۳: ۲ الباب الثاني فيما يكون يميناً وما لا فلا)
- ۴) قال العلامة ابن عابدين: (قوله وعهد الله) لقوله تعالى: وأوفوا بعهد الله إذا عاهدتم ولا تنقضوا الإيمان الخ. (رد المحتار هامش الدر المختار ۵۸: ۳ بعيد مطلب تعدد الكفارة الخ)
- ۵) (مشكوة المصابيح ۲۹۶: ۲ باب الإيمان والنذور)

یمین غموس کبیره دې او د ارشاد الطالین د عبارت تاویل

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې اخوند درويزه بابا په خپل کتاب ارشاد الطالین کې په بحث د رد کفر کې لیکلې دی چې که یو سړې د قبلې طرف ته مخ کولو سره درې کرته د الله پاک په نوم باندې قسم وخورې چې فلانې سړې قسم وخورې چې فلانې سړې داسې دي، که یو سړې واقعي داسې وی کنه نو قسم خورونکې سړې د دې درې قسمونو د وجې نه کافر کیږي، په دې سلسله کې شرعی مسئله څه ده؟ بینواتوجروا

الجواب: په فقه کې یمین غموس د کبائرو نه شمار کېږي شوي دي نه د موجبات کفر نه (۱) لهذا د اخوند درويزه رحمه الله قول به په تغلیظ او تشدید باندې محمول وی او واجب التاویل دي. وهوالموفق

د حل او حرمت متعلق په مسائلو کې د صلح

د پاره په دروغه قسم خوړل حرام دی

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې د طلاق په باره کې یو فتویٰ طلب کېږي شوي وه، یو فتویٰ د دارالعلوم کراچی نه هم راغلي وه کومه چې ستاسو په خدمت کې ارسال کولې شی، په دې سلسله کې ما د یو گواه نه تپوس وکړو چې ته دا څنگه وائي چې طلاق ورکونکې د غصې د وجې نه بېهوش وو، آیا تاسو به قسم وخورئ؟ په دې باندې گواه وویل چې صوفي صاحب تاسو ته معلومه نه ده چې په صلح صفایي کې دروغ ویل جائز دی او د فساد د دفع کولو دپاره که یو سړې په دروغه قسم هم وکړي نو هغه گناه نه ده.

(۱) قال العلامة الحصکفی: غموس تغمسه فی الاثم ثم النار وهي کبيرة مطلقا، قال العلامة ابن عابدين: مطلقا ای اقتطع بها حق مسلم اولا، وهذا رد علی قول البحر ینبغی ان تكون کبيرة اذا اقتطع بها مال مسلم او آذاه وصغيرة ان لم یترتب علیها مفسدة فقد نازعه فی النهر بانه مخالف لاطلاق حدیث البخاری الکبائر الاشراک بالله وعقوق الوالدين وقتل النفس والیمین الغموس. (الدرالمختار مع ردالمجتار ۵۱: ۲ قبیل مطلب فی معنی الاثم)

شیخ سعدی رحمۃ اللہ علیہ فرمائی: دروغ مصلحت امیز بہ ازراستی فتنہ انگیز، ما ہفہ تہ وویل چہ آیا تا چہر تہ دیو مفتی صاحب نہ پویشتنہ ہم کړې دہ چہ پہ دئی قسم گواہی یا دا قسم معاملہ کي د دروغ گواہی گنجائش ہم دي او کہ ستاسو خپل اجتہاد دي؟ اوس ہفہ غریب سرہ ہم غم پیدا شوي دي، ستاسو د فتوي انتظار بہ وی چہ پہ دي کيس کي د صلح او صفائی او دفع فساد دپارہ پہ دروغہ قسم گنجائش شتہ یا نہ؟ بینواتوجروا

المستفتی: گل محمد..... ۹ جولائی ۱۹۷۵ء

الجواب: محترم المقام السلام علیکم! د دي نہ پس دي دا واضعہ وی چہ د حل او حرمت متعلق پہ دروغہ قسم کول او دروغ ویل حرام دی (۱) پہ دي سرہ دا حرام نہ حلالیری او نہ بالعکس، خو مظلوم لرہ دظلم نہ د بیج کولو دپارہ توریہ یعنی ذوالوجهین کلام کول جائز دی، او د جائز اصلاح پہ وخت ہم جائز دہ (۲) کما فی حدیث صحیح (۳) خو پہ کومہ صلح کي چہ حرام حلالولی شی نو ہفہ صلح بذات خود حرام او واجب الاجتناب وی (۴) **نوٹ:** د کراچی والاجواب صحیح دي خو ہغوی د سکر (بیہوشی) حکم

- (۱) عن جابر بن عبد الله يقول: سمعت رسول الله ﷺ يقول لا يحلف رجل على يمين آثما عند منبري هذا ولو على سواي اخضر الا تبوا مقعده من النار، رواه ابو داود وابن ماجه والموطأ ومسنند احمد. (المنتقى لابن الجارود النيشافوري ۳۴۴ باب عاجاء في الايمان)
- (۲) قال العلامة الحصكفي: الكذب مباح لاجياء حقه ودفع الظلم عن نفسه والمراد التعريض لان عين الكذب حرام قال وهو الحق... وفي الوهبانية قال وللصلح جاز الكذب او دفع ظالم. (الدر المختار على هامش رد المختار ۳۰۳: ۵ فصل في البيع الحظر والاباحه)
- (۳) قال رسول الله ﷺ: ليس الكاذب الذي يصلح بين الناس فينمي خيرا او يقول خيرا. (صحیح البخاری ۳۷۱: ۱ باب ليس الكاذب الذي يصلح بين الناس)
- (۴) قال رسول الله ﷺ: الصلح جائز بين المسلمين الا صلحا حرم حلالاً او احل حراماً. (ابن ماجه ۱۷۰: ۲ باب الصلح قبيل ابواب الشهادات)

لیکلی دے د مدهوش تفصیل ئی نه دے لیکلی زمونږ په جواب کې د مدهوش تفصیل موجود دے. وهوالموفق

چاته د ووت ورکولو قسم خوړل بیا خپله الیکشن کې حصه واخلي

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې زید قرآن کریم لره مخې ته کینودلو او د الله پاک قسم کولو سره ئې حلفا وویل چې مونږ به ووت چوهدری کونسلر ته ورکوو او د پخولو دپاره ئې درې کرته قسم وکړو، د دې مضبوط قول و قرار او قسم باوجود په دھوکې سره خپله په الیکشن کې اودریدلو سره چیثرمین منتخب شو، آیا په دې صورت کې دا زید د الله پاک د کلام د توهین مرتکب نه شو؟ آیا دا سړې فاسق کیدو سره د عوامو د نمائندګۍ اهل دې؟ بینواتوجروا

المستفتی: چوهدری دوست محمد کونسلر راول ډیم اسلام آباد ... ۱۹ اګست ۱۹۸۴م

الجواب: په شرط د صدق او ثبوت بغیر د څه مصلحت او بغیر د اذن شرعی (۱) دا اقدام منافقانه اقدام دې. لحدیث البخاری (۲) وهوالموفق

په قسم کې نیابت نه جاری کیږي

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې یو سړی د ځمکې په باره کې قسم وخورلو او دا الفاظ ئې وویل چې دا زما په ما او زما په اولاد باندې خوړل حرام دی، د دې سړی دپاره څه حکم دې چې هغه د دې ځمکې نه

(۱) عن عبد الرحمن بن سمرة رضى الله عنه قال: قال رسول الله ﷺ: وإذا حلفت على يمين فرأيت غيرها خيراً منها فكفر عن يمينك وآت الذی هو خير، متفق عليه وفي لفظ البخاری: فأت الذی هو خير وكفر عن يمينك، رواه البخاری ۶۶۲۲ ومسلم الايمان ۱۹ وابوداؤد ۳۲۷۷.

(۲) عن ابی هريرة قال: قال رسول الله ﷺ: آية المنافق ثلاث إذا حدث كذب وإذا وعد اخلف وإذا اؤتمن خان، متفق عليه.

(مشکواة المصابيح ۱: ۱۸ باب الكبائر وعلامات النفاق)

خوراک کولی شی یا نه؟ او حال دا چې د هغه اولاد بالغ دې نو آیا دا اولاد د خپل پلار د قسم په قید کې شامل دی یا نه؟ یعنی دا اولاد دا ځمکه کروړلو سره خوړلې شی یا نه؟ بینوا تو جوړوا

المستفتی: عبدالزاق ۶ مئی ۱۹۷۵ء

الجواب: واضح دې وی چې په قسم کې نیابت نه جاری کیږي، کما صرحوا فی باب الوكالة بالخصومة^(۱) پس د پلار قسم به د پلار سره مخصوص وی دا حرمت به اولاد ته تجاوز نه کوي پس که پلار دا ځمکه وکرله نو هغه به حانث وی او د قسم کفار به ادا کوي او که اولاد ئې کرونده وکړه نو هیڅ حنث او کفار به پرې نه لار میږي. (لانه حرما علیهم لانه اقسم علی فعلهم، فافهم) وهو الموفق

په قرآن کریم (مصحف) باندې قسم خوړل معتبر دی

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې یو سړی بل سړی ته وویل چې په قرآن کریم باندې قسم وکړه چې ته به د فلانی فلانی سره خبرې نه کوي او حال دا چې د دې قسم ورکونکی او فلانی ترمنځه دشمنی وه او د حالف او فلانی ترمنځه هیڅ ناچاقی نه وه، پس هغه په قرآن کریم باندې قسم وکړو خو د هغه په زړه کې وو چې د فلانی سره به خبرې کوي او فی الحال به قسم کوي چې د قسم کونکي د غضب او غصې نه بیخ شی.

هغه سړي (مستفتی) ماته راغلو نو ما هغه ته وویل چې: لا كفارة عليك لوجهين الاول ان اليمين بالقرآن لا يكون يمينا فيكون داخل في الغموس، فافتي بعض العلماء بالكفارة فنسئل عنكم ان تشرّفوا بما هو البختار والحق عندكم؟ بینوا تو جوړوا

المستفتی: ع.غ.ف... مدرس منهاج العلوم نریاب ۸ جون ۱۹۷۵ء

(۱) قال العلامة الحصكفي: وله تحليف الموكل لا الوكيل لان النيابة لا تجرى في اليمين. (الدر المختار على هامش رد المحتار ۴: ۴۶۱ باب الوكالة بالخصومة والقبض)

الجواب: لیعلم ان الحلف بالقرآن معتبر كما في الدر المختار على هامش رد المحتار ۷۰: ۳: قال الكمال لا يخفى ان الحلف بالقرآن الآن متعارف فيكون يميناً (۱) واليمين المسئول عنها يمين منعقدة لانه على امر مستقبل (۲) نعم هو هزل لانه لا يؤثر لقوله عليه السلام ثلاث جدهن جد وهزلهن جد الطلاق والعتاق واليمين (۳) - وهو الموفق

پہ قرآن کریم باندی قسم کول د متاخرینو پہ نزد معتبر دی

سوال: خہ فرمائی علماء دین د دی مسئلہ پہ بارہ کہ چہ پہ قرآن کریم باندی قسم کول خنگہ دی؟ بعض خلق پہ دی باندی انکار کوی ددی لپارہ شرعی حکم خہ دی چہ حق واضح او فتنہ ختمہ شی؟ بینواتوجروا

المستفتی: قاضی حبیب السلام پیر سباق نوبہر ۱۱۲ اکتوبر ۱۹۸۳ء

الجواب: د متاخرینو پہ نزد پہ قرآن کریم باندی قسم کیدی شی

كما في شرح التنوير على هامش رد المحتار ۷۰: ۳: لا يقسم بغير الله تعالى كالنبي والقرآن والكعبة قال الكمال ولا يخفى ان الحلف بالقرآن الآن متعارف

- (۱) الدر المختار على هامش رد المحتار ۵۶: ۳ مطلب في القرآن كتاب الايمان
 - (۲) قال العلامة القدوري: واليمين المنقذة هي الحلف على الامر المستقبل ان يفعله او لا يفعله فاذا حنث في ذلك لزمته الكفارة - (اللباب في شرح الكتاب ۱۰۴: ۳ كتاب الايمان)
 - (۳) قال عبد الرزاق المهدي: قال الزيلعي في نصب الراية ۲۹۳: ۳ كذا ذكره المصنف النكاح والطلاق واليمين، وذكره الغزالي وصاحب الخلاصة: فجعل العتاق عوض اليمين وكلاهما غريب - وانما الحديث: ثلاث جدهن جد وهزلهن جد: النكاح والطلاق والرجعة، هكذا اخرجہ اصحاب السنن، ولم يخرجہ النسائي اصلاً، اخرجہ ابوداؤد ۲۱۹۴، والترمذي ۱۱۸۴، وابن ماجه ۲۰۳۹ والدارقطني ۲۵۶: ۳، ۲۵، والحاكم ۱۹۸: ۲.
- (تثبيت اولی الالباب بتخریج احادیث اللباب ۱۰۵: ۳ کتاب الايمان)

فيكون يمينا، انتهى وفي رد المحتار ونقل في الهندية عن المضمهرات وقد قيل هذا في زمانهم اما في زماننا فيمين وبه نأخذ ونأمر ونعتقد (١) - وهو الموفق

په قرآن کریم باندې لاس کینودل قسم نه دي

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې یو سړی په قرآن کریم باندې لاس کینودلو سره خبره کړې ده، او په ژبې سره قسم وغیره هیڅ نه دی، آیا دا قسم دي؟ بینواتوجروا

المستفتی: ایم ارشد محمود تحصیل پند داد خان

الجواب: په قرآن کریم باندې صرف لاس کینودل قسم نه دي. (٢) - وهو الموفق

په چا باندې د یوې خبرې منلو د پاره د چا

په کور کې د قرآن کریم کینودلو حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې ما د زید نه قسم اخستلې وو چې زه به خپله لور په فلانې ښهر کې نه ورکوم، اوس د دې ښهر یو سړی قرآن کریم راوچت کړ او د زید کور ته یې راوړلو او ویې ویل چې د

(١) (الدرالمختار مع ردالمختار ٥٦: ٣ مطلب في القرآن)

(٢) قال العلامة ابن عابدين: (بعد ذكر عبارة العيني) وفيه نظر ظاهر اذ المصحف ليس صفة لله تعالى حتى يعتبر فيه العرف والالكان الحلف بالنبی والكعبة يمينا لانه متعارف... نعم لو قال اقسم بسا في هذا المصحف من كلام الله تعالى ينبغي ان يكون يمينا.

(ردالمختار هامش الدرالمختار ٥٦: ٣ قبيل مطلب تتعدد الكفارة لتعدد اليمين)
وقال الشاه اشرف على التهانوي: كه چېرې قرآن مجيد يې په لاس کې واخستلو يا يې پرې لاس کينودو څه خبره يې او کړه خو قسم يې اونه کړو نو قسم اونه شو.
(بهشتی زیور ٢٤٧ تیسرا حصه قسم کھاني کا بيان)

خپلې لور رسته مونږ ته راكړه، اوس ددې شرعي حكم څه دي؟ بينوا توجروا

المستفتي: مولوي احمد گل بساله مانسهره ۷... فروري ۱۹۷۶ء

الجواب: د زید مرضی ده که غواړي نو په دې ښهر کې دې رسته ورکړي او که غواړي نه دې ورکوي، خو د ورکولو په صورت کې د قسم کفاره ورکول ضروري دي، والمسئلة من الواضحات فلا حاجة الى نقل العبارة. (۱)

نوت: د زید په کور کې د قرآن کریم وپولو يا کينډولو سره په رسته نه ورکولو سره هيڅ گناه او خطر نهشته. (۲) وهو الموفق

قرآن کریم گواه جوړولو سره که د يو کار نه انکار وکړي نو دا قسم نه دي؟

سوال: څه فرماني علماء دين د دې مسئلې په باره کې چې يو سړي کلام پاک په لاس کې نيولو سره دا ووايي چې دا کلام پاک گواه دي چې زه به بيا فلانې کار نه کوم، يعنې ددې گناه د کار نه د کلام پاک په ذريعه توبه وکړي او بيا څه موده پس هغه د گناه کار د هغه بيا وشي نو د دې شرعي حکم څه دي؟ بينوا توجروا

المستفتي: داکتر ع، ح، د، سيناهال پشاور يونيورسټي ۲۶... ستمبر ۱۹۸۴ء

الجواب: دا عوامي قسم دي د دې نه د خلاف کولو په صورت کې کفاره يا

(۱) قال العلامة ابن الساعاتي: ويمين منعقدة ان يحلف على فعل او ترك في المستقبل وتجب بالحنث الكفارة ان شاء اعتق رقبة او كسى عشرة مساكين كلا منهم ثوبا شاملا لبدنه فما زاد او ما تجرى فيه الصلاة او اطعمهم كالفطرة الخ.

(مجمع البحرين وملتنقى النيرين ۷۱۸ كتاب الايمان)

(۲) وقال الشاه اشرف على التهانوي: که چېرې قرآن مجيد ئې په لاس کې واخستلو يا ئې پرې لاس کينډودو څه خبره ئې اوکړه خو قسم ئې اونه کړو نو قسم اونه شو. (بهشتي زيور ۲۴۷ تيسرا حصه قسم کهانې کايان)

کفر نه لارمیری، خو توبه او استغفار لازم دی. (۱) وهوالموفق

قرآن کریم لره په سر باندې کینودلو سره

د ځمکې په حدود باندې ګرځیدل قسم نه دي

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې پنځوشت کاله وشو چې دوه ډلو خپله ځمکه تقسیم کړې وه، د دومره مودې تیریدلو نه پس یوې ډلې د چا په وینا باندې دوباره د تقسیم مطالبه وکړه چې مونږ ته کمه ځمکه راګرې شوې ده، فریق ثانی کوم چې ضعیف العمر او بوډا دي وویل چې تقسیم صحیح شوې دي ځکه نو پټواری راوغواړه او تقسیم وکړه، خو فریق اول د پټواری د خرچ د وجې نه د منصفی تقسیم وویل، خو فریق ثانی انکار وکړو چې منصف رواداری کوی، په دې وخت کې یو دریم سړی چې انتهائی مفسد او چالاک انسان دي فساد او جنگ جګړې جوړول د هغه محبوب کار دي هغه وویل چې تاسو قرآن کریم په سر کیږدئ او تاویدلو سره فیصله وکړئ، خو د دې نه دواړو ډلو انکار وکړو، بیا هغه مفسد وویل چې زه دا کار کولې شم، او قرآن کریم په سر باندې کینودلو او ګرځیدلو سره ئې ډیره ځمکه د فریق اول په نوم کړه، په دې وخت کې چې د فریق ثانی ځوی د بهر ملازمت (مزدوری) نه کور ته راغلو نو هغه دې ظلم ته کتلو سره دا نوی حدود پامال کړل او سابقه حدود ئې حال کړل په دې باندې هغه مفسد سړی ته علم وشو نو هغه د یو څو دروغونو ملایانو په یو ځای کولو باندې دا فتوی ورکړه چې نوې حدود ماتونکي دي شپيته مسکینانو ته ډوډي ورکړي هغه د قرآن کریم توهین کړې دي، او عام خلقو هغه مفسد ته وویل چې د قرآن کریم توهین تا کړې دي چې قرآن کریم دي په سر او ترخ کې نیولې دي او په پردو زمکو باندې ګرځیدلې ئې، اوس سوال دا دي چې د دې کسانو څه حکم دي او په هغوی باندې څه کفاره ده؟ بینواتوجروا

المستفتی: محمد اعظم ساکن چمن کوت آزاد کشمیر ۸۰۰۰ جولائی ۱۹۷۳ء

۱) قال العلامة الطحطاوی: قوله اشهد الله لا افعل يستغفر الله ولا كفارة وكذا اشهدك واشهد ملائكتك لعدم العرف، قوله وكذا اشهدك الخ ای فانه يستغفر الله تعالى فيه ولا كفارة. (الطحطاوی علی الدر المختار ۳۳۲: ۲ کتاب الايمان)

الجواب: قرآن کریم پہ سر باندی کینسودلو سره گر خیدل نه قسم دی او نه شهادت خو یو خبر مؤکد دی چې د هغې منل په فریق ثانی باندې ضروری نه دی. پس په فریق ثانی باندې ملامتہ ویل او په هغوی باندې کفارہ واجب کول بې اصل او بې بنیاده خبرې دی.

که د فلانی سره مې نکاح وکړه نو د قرآن کریم سره به مې نکاح کړې وی

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې یو سړې ووانی چې که ما د فلانی جینی سره نکاح وکړه نو نعوذ بالله ما د قرآن کریم سره نکاح وکړه یو بل سړې بیا وایي چې که ما د رفیعہ سره نکاح وکړه نو معاذ الله د (الحمد لله) سره به مې نکاح کړې وی، اوس شرعی حکم څه دی؟ بینواتوجروا

المستفتی: جاوید ابراهیم پراچہ تل ... ۴ ربیع الثانی ۱۴۰۱ھ

الجواب: دا دواړه کسان دې توبه او استغفار وکړی او د نکاح او واده نه پس دې یوه یوه د قسم کفارہ ورکړی. لمافی الہندی۲/۶۰ ولوقال ان فعل کذا فهو یهودی او نحو ذلك مما یكون اعتقاده کفرا فهو یمین استحساناً کذا فی البدائع (۱). وهو الموفق

د قسم په ارادې سره کلمه طیبہ لوستل یمین دی

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې یو سړی د قسم خوړلو په وخت په قرآن کریم باندې قسم ونکړو بلکې کلمه طیبہ لوستلو سره ئې وویل چې (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَّسُولُ اللَّهِ) زه به دوباره دا کار نه کوم، نو آیا په قرآن کریم باندې د لاس کینسودلو نه بغیر کلمه طیبہ لوستلو سره قسم کیږي؟ بینواتوجروا

المستفتی: مولوی سعید الرحمن سعید، ملا کنډ ایجنسی ... ۷ دسمبر ۱۹۷۵ء

(۱) (فتاویٰ عالمگیری ۵۴: ۲ الباب الثانی فیما یكون یمیناً وما لا یكون یمیناً الفصل الاول)

الجواب: کوم سړې چې د قسم په ارادې سره کلمه ولولې نو دا قسم دې. کما فی الهندیة ۲/۲۱، ولوقال لا اله الا الله لافعلن کذا فلیس یمین الا ان ینوی یمیناً وكذلك سبحن الله والله اکبر کذا فی السراج الوهاج. (۱) وهو الموفق

د رسول الله ﷺ امتی به نه یم ویل قسم دې

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې یو سړی داسې قسم وکړي چې د رسول الله ﷺ امتی به نه یم او د هغې نه پس د هغه هغه کار وشي چې د هغې نوعیت د گناه دې، د دې قسم کفارې څه مسئله ده؟ بینوا توجروا

المستفتی: محمد انور شاه درگ ملا کنډ ایجنسی

الجواب: چونکې د پیغمبر ﷺ د امتی کیدو نه براءت د ایمان نه انکار دې، لهذا دا الفاظ د قسم دی، او مخالفت به حاث کیدو په صورت کې د قسم کفاره ورکول ضروری دی. (ماخوذ از شامی ۵۲/۳) (۲) وهو الموفق

"که فلانی کار مې ونکړو نو د محمد ﷺ امتی به نه یم" قسم دې

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې یو سړی وویل که فلانی جامې مې واغوستلې نوزه به د محمد ﷺ امتی نه یم، بیا هغه سړی هغه جامې واغوندي نو آیا دا قسم دې؟ بینوا توجروا

المستفتی: عبدالرحیم متعلم حقانیة... ۲۱ مارچ ۱۹۸۵ء

(۱) (فتاویٰ عالمگیری ۵۵: ۲ الباب الثاني فيما يكون يميناً وما لا يكون)

(۲) قال العلامة الحصكفي: المصحف والقرآن وكلام الله يمين زاد احمد والنبی ايضا ولو تبرأ من احدها فيمين اجماعاً... وبرى من الاسلام او القبلة او صوم رمضان او الصلاة او من المؤمنين. قال ابن عابدين: (قوله او من المؤمنين) لان البراءة منهم تكون لانكار الايمان خانية. (الدر المختار مع رد المختار ۵۷، ۵۶: ۳ مطلب تتعد الكفارة لتعدد اليمين)

الجواب: دا سرې دې د قسم كفاره وركړې. (۱) او دا سرې مسلمان دې كافر شوې نه دې، لان تعليق الكفر بالشرط يمين وسيجي انه اعتقد الكفر به يكفر الخ كما في شرح التنوير (۲) يعتقدون اليمين دون شيء اخر. وهو الموفق

”كه ما دا كار وكړو نو زه به كافر يم.. ددې حكم

سوال: څه فرمائی علماء دين د دې مسئلې په باره كې چې كه چا قسم وكړو چې كه ما دا كار وكړو نو كافر به يم، بيا هغه سرې هغه كار وكړي نو د هغه حكم به څه وي؟ بيتواتوجروا

المستفتی: مولانا عبدالحمید خواجہ خیل د اگي طوطائي پونیر ۱۴ مارچ ۱۹۸۸ء
الجواب: كه دا سرې بې علمه وي او دا عقیده ساتی چې په داسې قسم سره حانث كافر كيږي نو دا سرې به د مخالفت په صورت كې كافر وي، كنه نو كافر به نه وي (عالمگیری) (۳) وهو الموفق

۱ ﴿ وفي الهندية : ولو قال انا برى من النبی والقرآن فانه يكون يمينا كذا في الكافي . (فتاوى عالمگیری ۵۳: ۲ الباب الثاني فيما يكون يمينا ومالا يكون)
۲ ﴿ (الدرالمختار على هامش ردالمحتار ۵۷: ۳ قبيل مطلب تتعدد الكفارة لتعدد اليمين)

۳ ﴿ وفي الهندية : ولو قال ان فعل كذا فهو يهودي او نصراني او مجوسي او برى من الاسلام او كافر ... او نحو ذلك مما يكون اعتقاده كفرا فهو يمين استحساناً حتى لو فعل ذلك الفعل يلزمه الكفارة وهل يصير كافرا اختلف المشايخ فيه قال شمس الائمة السرخسي والمختار للفتوى انه ان كان عنده انه يكفر متى اتى بهذا الشرط ومع هذا اتى يصير كافرا الرضا بالكفر وكفارته ان يقول لا اله الا الله محمد رسول الله وان كان عنده انه اذا اتى بهذا الشرط لا يصير كافراً لا يكفر.
(فتاوى عالمگیری ۵۴: ۲ الباب الثاني فيما يكون يمينا ومالا يكون)

کہ مہ بیا دا کار وکرو نو کافر بہ یم

سوال: خہ فرمائی علماء دین د دی مسئلہ پہ بارہ کپ چپ یوہ زٹانہ جامی وینخلی ہغہ یرہ سترہ شہ پہ دی وجہ ئی د خولی نہ دا الفاظ اوختل کہ ما بیا جامی وینخلی نوزہ بہ کافر یم، اوس د دی الفاظو خہ حکم دی؟
بینواتوجروا

المستفتی: شمس الرحمن (متعلم حقانیہ) پشاور..... ۵ محرم ۱۴۰۳ ہجری
الجواب: دا د قسم الفاظ دی، لمافی الہندیہ ۲: ۶۵ لوقال ان فعل کذا فہو یہودی او مجوسی او بری من الاسلام او کافر فہو یمین استحساناً کذا فی البدائع (۱)۔ وهو الموفق

کہ ما پہ فلانی مسجد کی مونخ ورکرو نو زہ بہ کافر یم قسم دی
سوال: خہ فرمائی علماء دین د دی مسئلہ پہ بارہ کپ چپ یو سہری وویل کہ ما پہ فلانی مسجد کی مونخ ورکرو نو زہ بہ کافر یم، بیا ہغہ ہلتہ مونخ ورکرو اوس خہ حکم دی؟ بینواتوجروا

المستفتی: عبدالحمید خطیب کرنالوی جیل..... یکم ذیقعدہ ۱۳۹۶ھ
الجواب: دا سہری بہ د مونخ ورکولو نہ پس حانت وی
کما فی الہندیہ ۲: ۶۰: ولوقال ان فعل کذا فہو یہودی اونصرانی او مجوسی او بری من الاسلام او کافر او یعبد من دون اللہ او یعبد الصلیب او نحو ذلك مما یکون اعتقادہ کفر فہو یمین استحساناً کذا فی البدائع حتی لو فعل ذلك الفعل یلزمہ الکفارة وهل یصیر کافراً اختلف المشائخ فیہ قال شمس الائمة السرخسی
(۱) (فتاویٰ عالمگیریہ ۲: ۵۴ الباب الثانی فی ما یكون یمیناً ومالا یكون یمیناً۔ ومثله فی البدائع الصنائع ۱۶: ۳ کتاب الایمان)

رحمہ اللہ والمختار للفتویٰ انہ ان کان عندہ انہ یکفر متى اتی بہذا الشرط ومع هذا اتی بصیر کافر الرضاہ بالكفر وكفارتہ ان يقول لا اله الا الله محمد رسول الله وان کان عندہ انہ اذا اتی بہذا الشرط لا يصير کافراً لا یکفر (۱)۔ قلت: والظاهر من حال العلم العوام هو الثاني، وقلت ايضا الحديث محمول على التغليظ لان مدار الكفر على الانكار او ما يقوم مقامه فافهم (۲)۔ وهو الموفق

کہ زہ کور تہ را غلم نو مسلمان بہ نہ یم قسم دی

سوال: خہ فرمائی علماء دین د دی مسئلے پہ بارہ کپی چپی ما پہ کور کپی پہ خہ خبرہ باندی خفہ کیدو سرہ وویل چپی کہ زہ کور تہ بیا را غلم نو زہ بہ مسلمان نہ یم کافر بہ یم وغیرہ، اوس د شریعت پہ رہا کپی زما دپارہ خہ حکم دی؟ بینواتوجروا

المستفتی: ۱۵ جنوری ۱۹۷۵ء

الجواب: دا قسم دی، لہذا د حاث کیدو پہ صورت کپی بہ کفارہ ورکوی۔ ما فی الہندیۃ ۲/۶۰، ولو قال ان فعل کذا فهو یهودی او نصرانی او مجوسی او برء

۱ ﴿ فتاویٰ عالمگیریہ ۵۴: ۲ الباب الثاني فيما يكون يميناً ومالا يكون ﴾

۲ ﴿ عن ثابت بن الضحاك قال قال رسول الله ﷺ من حلف بملة غير الاسلام كاذبا فهو كما قال هذا حديث حسن صحيح وقد اختلف اهل العلم في هذا اذا حلف الرجل بملة سوى الاسلام قال هو يهودي او نصراني ان فعل كذا وكذا ففعل ذلك الشيء فقال بعضهم قد اتى عظيماً ولا كفارة عليه وهو قول اهل المدينة وبه يقول مالك بن انس والى هذا القول ذهب ابو عبيد وقال بعض اهل العلم من اصحاب النبي ﷺ والتابعين وغيرهم عليه في ذلك الكفارة وهو قول سفيان واحمد واسحاق۔
(سنن الترمذی ۱۸۶: ۱ ابواب النذور والايمان)

من الاسلام او کافر فہو یمین استحساناً (۱) وهو الموفق

د شرعی او آسمانی کتابونو نه د بری کیدو قسم خوړل

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې یو سړی غلا کوله خو ځله ونيول شو، بالآخر خو کسانو هغه د یوې جرگې مخې ته پیش کړو، هغه د بیا دپاره د د غلا نه توبه وکړه او د جرگې په مخکې ئې وویل چې که ما بیا دا کار وکړو نوزه به د شرعی او آسمانی کتابونو نه بری یم، د دې نه پس دوباره د دې جرم مرتکب شو، اوس د دې قسم کولو څه حکم دې؟ بینواتوجروا

المستفتی: نور زمان بغه هزاره ۳۰۰۰۰ جولائی ۱۹۷۸ء

الجواب: دا د قسم الفاظ دی او حاثث شوې دې د قسم کفاره دې ورکړی، وفي الهندي ۵/۲، ولوقال ان فعلت کذا فانا برء من الكتب الاربعة فہو یمین واحدة (۲) وهو الموفق

که فلانی سره مې خبرې وکړې نو د مور سره به مې زنا کړې وی

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې یو سړی وویل چې که د فلانی سره خبرې وکړم نو لکه مور سره چې زنا وکړم، اوس بعض خلق دا سړي فلانی سره په خبرو باندې مجبوروی، نو د خبرو اترو په صورت کې په زید باندې څه کفاره لازم ده؟ بینواتوجروا

المستفتی: سید ولی اعظم تور ورسک بونیر ۱۹۰۰۰ ستمبر ۱۹۷۷ء

الجواب: دا د قسم الفاظ نه دی پس دا سړي د دې فلانی سره خبرې کولې شی، هم دغه شان دا الفاظ د ظهار سبب هم نه دی، (لعدم التشبيه) او نه د

(۱) (فتاویٰ عالمگیری ۵۴: ۲ الباب الثاني فيما يكون يمينا ومالا يكون)

(۲) (فتاویٰ عالمگیری ۵۷: ۲ الباب الثاني فيما يكون يمينا ومالا يكون يمينا)

ایلاء سبب دی، ﴿لعدم ارادة زوجته فافهم وفي الهندية: لو قال ان فعلت كذا فانا زان او سارق او شارب خمر او كل ربوا فليس بحالف ۵۵/۲﴾ (۱) وهو الموفق

کہ فلانی کار می وکړو نو ټول حلال خیزونه به په ما باندې حرام وی
سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې یو سړې ووائی
چې که ما فلانی کار وکړو نو ټول حلال خیزونه به په ما باندې حرام وی، اوس
د دې قسم نه د وتلو څه طریقه ده؟ اوس دا سړې څه کفاره ورکولې شی؟
بینواتوجروا

المستفتی: عبدالرشید ارشد لاہور.... ۲۹ مئی ۱۹۷۴ء

الجواب: کہ دا سړې د مرگ نه مخکې هغه جائز کار وکړی نو حانت به نه وی
او که په ټول ژوند کې ئې هغه کار ونکړې شو نو د ژوند په آخری وخت کې به
حانت شی، او وارثان به د قسم کفاره ادا کوی، کنه نو گناهگار به وی. (۲)
هم دغه شان په عرف کې دا لفظ ماکول او مشروب ته یقیناً شامل دې خو د
جماع متعلق د دې نیت یا عرف معتبر دې که هغه نیت د ایلاء یا طلاق کړې
وی نو هغه وخت به پرې د دې حکم مرتب کیږی، هذا اذا كان معروفين
بالارادة، والتفصيل في رد المحتار ۸۹/۳ (۳) وهو الموفق

۱ ﴿فتاویٰ عالمگیری ۵۵: ۲ الباب الثاني فيما يكون يمينا ومالا يكون يمينا﴾

۲ ﴿قال العلامة الحصكفي: اما المطلقة فحنثه في آخر حياته فيوصي بالكفارة بموت الحالف ويكفر عن يمينه بهلاك المحلوف عليه.

(الدر المختار على هامش رد المحتار ۶۸: ۳ قبيل مطلب استعملوا لفظ ينبغي بمعنى يجب)

۳ ﴿قال العلامة ابن عابدين: قال في الهداية ولو قال كل حل على حرام فهو على الطعام والشراب الا ان ينوي غير ذلك... ولا يتناول المرأة [بقية حاشيه بر صفحه آئنده

"کہ فلانی کار می وکرو نو ټول حلال دی په ما حرام وی" دا قسم دی

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې یو سړی په جرگه کې ولیکل چې زه که فلانی کار وکړم نو په ما باندې به د الله پاک ټول حلال څیزونه حرام وی، بیا که هغه سړی قصداً د هغه کار ارتکاب وکړی، او وائی چې فکر نشته چې هر څه کیږي هغه کار به کوم، اوس د داسې سرکش او باغی ملزم دپاره په شریعت کې څه حکم دی؟ بینواتوجروا

المستفتی: مولوی یعقوب خان خطیب وهاولی مظفر آباد کشمیر ۱۹ مئی ۱۹۶۹ء
الجواب: په عرف کې دا لفظ ماکول او مشروب ته یقیناً شامل دی، لہذا په هغه سړی باندې د یمین کفارہ لازم ده، «لانه اکل و شرب» خود جماع متعلق د دې نیت یا عرف معتبر دی، که هغه نیت د ایلاء یا طلاق کړې وی نو د ایلاء او طلاق حکم به پرې هم مرتب کیږي.

وهكذا اذا كان معروفين بالارادة، والتفصيل في ردالمحتار ۳: ۸۹ وفيه والحاصل ان المعتبر انصراف هذه الالفاظ عربية او فارسية الى معنى بلانية التعارف فيه فان لم يتعارف سئل عن نيته الخ (۱) - وهو الموفق

د غوا د پیو، شلمبو او غورو د خوراک نه نی قسم وکړو

بیا نی د شفی د پیو نه پخ شوی چاڼی وڅښله

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې یو سړی قسم

بقیه از حاشیه گذشته [الا بالنية لاسقاط اعتبار العموم واذا نواها كان ايلاء ... قلت ومقتضى قوله فانه يستعمل فيما يتناول عادة ان العرف كان اولاً في استعماله في الطعام او الشرب ثم تغير ذلك الى عرف آخر وغلب استعماله في الطلاق ... والفتوى على قول المتأخرين بانصرافه الى الطلاق البائن عاماً او خاصاً كما ذكرناه هنا -

(ردالمحتار هامش الدرالمختار ۳: ۷۱ مطلب كل حل عليه حرام)

(۱) (ردالمحتار هامش الدرالمختار ۳: ۷۱ مطلب كل حل عليه حرام)

و کړو چې زه به د غوا پی، شلمې او غوړی نه خورم، آیا دا سړې د دې غوا د شیدو نه تیار کړې شوې چای استعمالولې شی؟ بینواتوجروا

المستفتی: مولوی عبداللطیف کهو کهر ایبټ آباد ۱۰ ربیع الثانی ۱۳۹۶ هـ

الجواب: د دې غوا د پیو نه تیاره شوې چائې څښل په رواج او عرف کې د هغې نه خوراک کول دی او خوړل به شمیرلې شی لهذا د دې نه دې ځان وساتي (۱) وهوالموفق

بخې لره د لسو لښتو وهلو قسم او د ایوب علیہ السلام د حیلې کولو حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې یو سړی د بیماری په حالت کې په غصه کې ښځې ته ووايي چې که زه صحت مند شوم نو قسم دې چې تا به لس لښتې وهم، آیا دا سړې د سیدنا ایوب علیہ السلام حيله کولې شی؟ بینواتوجروا

المستفتی: مولوی عبدالعلی مهند ایجنسۍ

الجواب: دا سړې (په دې حیلې سره) د حانث کیدو نه بچ شو، بری شو او که په دې وهلو کې په حقه وی نود آخرت د انتقام نه به هم بچ شی. (۲) وهوالموفق

۱ ﴿ وفي الهندية : ولو حلف على اكل شيء لا يتأتى فيه المضغ بنفسه فأكل مع غيره فان كان مما يؤكل كذلك حنث في يمينه نحو ان حلف ان لا يأكل اللبن فأكله بخبز او تمر او حلف لا يأكل هذا العسل فأكل كذلك يحنث في يمينه.

(فتاویٰ عالمگیری ۸۱: ۲ الباب الخامس في اليمين على الاكل والشرب)

۲ ﴿ قال العلامة الحموي : قال الله تعالى : (وخذ بيدك ضغثا فاضرب به ولا تحنث) هذا تعليم المخلص لا يوب عليه السلام عن يمينه التي حلف ليضربن امرأته مائة عود، وقد تعلق محمد بهذه الآية في مسائل الحيل، ... [بقیه حاشیه بر صفحه آئنده

د امر مباح د پاره د قسم ماتولو حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې زموږ په کلی کې دوه مسجدونه دی چې په هغې کې جت او نیمچه ملایان امامان دی، د صدقه فطر په سلسله کې د دواړو امامانو د مقتدیانو سره اختلاف پیدا شو، دواړو متفقہ طور ښکاره د پنځو عاقل، بالغ مسلمانانو په مخکې په قرآن کریم باندې قسم خوړلو سره وویل چې تر څو پورې دا خلق به مونږ ته درې حصې صدقه فطر نه راکوی مونږ به امامت نه کوو، یوه میاشت پس په قرآن کریم باندې قسم او خپل مینځ کې کړې لوظ ئې شاته گزارولو سره امامت شروع کړو او د کلی والا خبره ئې ومنله، د دوی متعلق د لاتدې لیکلې شوې سوالونو څه حکم دي؟

۱. د مسجد د امام د قرآن کریم قسم ماتول او لوظ ماتول د دنیاوی مفاد دپاره حانت کیدلو شرعا څه حکم دي؟
۲. دا امام به په حانت کیدو باندې څه کفاره ورکوی؟
۳. په قرآن کریم باندې دا قسم کوم قسم دي؟
۴. که امام دا کفاره ادا نه کړی او ضد کوی نو آیا د هغه اقتداء جائز ده؟
۵. په هغه پسې د کړې شوې مونځونو څه حکم دي؟
۶. د هغه دپاره څه تعزیر دي؟ بینواتوجروا

المستفتی: مولوی محمد رفیق هزاره ۱۷ نومبر ۱۹۷۴ء

بقیه از حاشیه گذشته [والخصاف لم يتعلق بها في حيلة، قيل لان حكمها منسوخ، وعامة المشائخ على ان ليس بمنسوخ وتكلموا فيما بينهم في شرط البر فيه، قال بعضهم: ان يأخذ الحالف مائة عود ويسوى رؤوس الاعواد قبل الضرب- (حموى على الاشباه والنظائر ۲۹۴: ۳ الفن الخامس الحيل)

الجواب: واضحہ دی وی چہی د صدقہ فطر پہ خہ حصہ بانڈی امامت کول (یعنی پہ طریق اجرت (مزدوری) یا عوض) امر مباح دی نہ مامور بہ دی او نہ منہی عنہ دی، لہذا د دی قسم پہ ماتولو کپ بہ گناہ نہ وی، خو کفارہ ورکول ضروری دی

کما فی الہندیۃ: ۲: ۵۸ والمنعقدۃ فی وجوب الحفظ اربعة انواع، نوع منها يجب اتمام البر فيها وهوان يعقد على فعل طاعة امر به، او امتناع عن معصية وذلك فرض عليه قبل اليمين وباليمين يزداد وكادة (الى ان قال) ونوع يتخير فيه بين البر والحنث، والحنث خير من البر فيندب فيه الى الحنث، ونوع يستوى فيه البر والحنث في الاباحة فيتخير بينهما وحفظ اليمين اولى كذا في المبسوط لشمس الائمة (۱)۔ وهو الموفق

د ورور سرہ د تعلقات نہ ساتلو قسم ماتول ضروری دی

سوال: خہ فرمائی علماء دین د دی مسئلہ پہ بارہ کپ چہی یو سری قسم وکری چہی د نن نہ پس بہ د خپل ورور سرہ تعلقات نہ ساتم، اوس د هغه نہ مور ہم خفه ده، اوس کہ پہ دی صورت کپ دا سری د خپل ورور سرہ تعلقات بحال کری او قسم مات کری نو د هغه خہ حکم دی؟ بینواتوجروا

المستفتی: انور علی خان دامان چارسدہ ۲۵۰۰ مارچ ۱۹۸۸ء

الجواب: د هغه سری دپارہ د دی قسم ماتول ضروری دی او پہ حانث کیدو بانڈی دی کفارہ ورکری، فی الدر المختار ۲/۳، ومن حلف على معصية كعدم الكلام مع ابويه او قتل فلان اليوم وجب الحنث والتكفير. (۲) وهو الموفق

(۱) (فتاویٰ عالمگیریہ ۵۲: ۲ کتاب الایمان الالیاب الاول)

(۲) الدر المختار علی هامش رد المحتار ۳: ۶۸ قبیل مطلب استعملوا لفظ ینبغی بمعنی یجب)

د جماع نہ د قسم کولو په صورت کې به په

لاس سره منی ویستلو باندې نه حانت کیږي

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې د یوې (پردې) جینې متعلق ما دا وویل چې که ما دې سره جماع وکړه نو نعوذ باللہ ما د قرآن کریم سره جماع وکړه، یو کړت هم هغه جینې په کړکۍ کې ولاړه وه ما هغې ته د راتلو وویل خو هغې انکار وکړو نو ما هلته د شهوت نه مغلوب کیدو سره مشت زنی وکړه هغه وخت زما په زړه کې دا خبره وه چې ته خو نعوذ باللہ د قرآن سره جماع کوي هم په دې وخت کې رانه منی خارج شوه او ورسره په ما قیامت راغلو، اوس ستاسو نه تپوس کوم چې زما توبه به قبوله شی او که نه؟ او زما د پورته ویلې کلماتو څه حکم دي؟ زه کافر شوی خو نه یم؟ که څه وظیفه وی راته ولیکي؟ بینواتوجروا

المستفتی: و. ر. ش، تل هنگو... ۲۶ شوال ۱۴۰۱ هـ

الجواب: چونکې په لاس سره منی ویستلو سره د حرمت نه زنا نه ده، لعدم صدق تعریف الزنا والجماع علیه^(۱) لهذا تاسو په دې قسم کې نه یی حانت شوي، او بهر حال د منی ویستلو په وخت چې کوم غلط خیال ستاسو په دماغو کې راغلې وو په هغې سره کافر شوی نه یی^(۲) خو دا خیال په کثرت نعوذ او کثرت حوقله^(لا حول ولا قوة الا الله وویل) سره زائل کول ضروري دی او که تاسو هغه جینې سره د نکاح نه پس جماع وکړه نو صرف د قسم کفاره ورکول به کافی وی^(۳) وهوالموفق

(۱) قال العلامة الجرجاني: الزنى الوطء فى قبل خال عن ملك وشبهة.

(التعريفات للجرجاني ۸۳ باب الزاى) وهكذا فى البحر الرائق ۵: ۳

(۲) عن ابى هريرة قال قال رسول الله ﷺ ان الله تجاوز عن امتى ما وسوست به صدورهما ما لم تعمل به او تتكلم، متفق عليه. (مشکواة المصابيح ۱: ۱۹ باب فى الوسوسة)

(۳) قال العلامة الحداد اليمنى: واليمين المنعقدة هى الحلف. [بقيه حاشيه بر صفحه آئنده]

پہ قسم کی پہ حانت کیدو باندی کفارہ واجب ده

سوال: خہ فرمائی علماء دین ددی مسئلہ پہ بارہ کی چہ یو سری قسم وکرو چہ زہ بہ پہ دی امام پسې مونخ نہ کوم، خکہ چہ هغه علماء کرامو ته کنخلې کړې دی، بیا ئې د امام سره د صفایی په طور خبرې اترې وشوې نو هغه امام انکار وکړو او ویې ویل چہ ما غلطو ملایانو ته کنخلې کړې دی او بیا مې په دې امام پسې مونخ شروع کړو، د دې قسم کولو خہ حکم دې بینواتوجروا

المستفتی: سید عبدالرحمن الوجود ۲۶ شوال ۱۳۸۹ھ

الجواب: دا سری حانت شوی دې او په هغه باندی کفارہ ورکول ضروری دی
(۱) وهوالموفق

د حانت کیدو په صورت کی کفارہ ورکول لازمی دی

سوال: خہ فرمائی علماء دین د دې مسئلہ پہ بارہ کی چہ د یو سری او زما ترمینخه د خمکې مقدمه روانه وه، د علاقې معززین د جرگې په ذریعہ چہ د هغې مشری محمد عرفان چیثرمین یونین کونسل کوله او زمونږ ترمینخه ئې صلح وکړه، او مونږ دواړو ته ئې په قرآن کریم باندی حلفیہ لیک راکړو چہ مونږ دواړه به د بیا دپاره د یو بل سره د هیخ قسم شرارت ابتداء یعنی مقدمه بازی وغیرہ نہ کوو، پس ما د هغه حلف نامې خیال ساتلو سره کم از کم لس زره روپۍ نقصان برداشت کړو او هیخ قسم مقدمه کی مې حصه وانخستله،

...بقیه ازحاشیه گذشته] علی الامرالمستقبل ان یفعله او لا یفعله فاذا حنت فی ذلک
لزمته الکفارة-

(الجوهرة النيرة ۲: ۲۸۷ کتاب الایمان)

(۱) قال العلامة المودود الموصلي: واذا حنت یعنی فی الایمان المستقبلة فعليه الکفارة
لقلوله تعالى: 'ولكن يؤاخذكم بما عقدتم الایمان.'
(الاختیار لتعلیل المختار ۲: ۲۸۸ کتاب الایمان)

خو فریق مخالف د دے قسم خیال ونہ ساتلو او پہ دویمہ ورخ ئی د مقدمی چلولو ابتداء وکړه، لهندا مجبورا ما هم جوابی کارروائی شروع کړه، اوس دے قسم څه حکم دے؟ بینواتوجروا

المستفتی: محمد جعفر خان بیروت مری..... ۱۹۶۹ء | ۸ | ۱۲

الجواب: د مخالف سرې په مقدمه چلولو کې د مخکې کیدو د وجې نه مجرم او حانت دې د هغه دپاره ضروری ده چې کفاره ورکړي
وفي ردالمحتار ۳: ۷۰ ونقل في الهندية عن المضمهرات وقد قيل هذا في زمانهم اما في زماننا فيمين وبه نأخذ ونأمر ونعتقد وقال محمد بن مقاتل الرازي انه يمين وبه اخذ جمهور مشائخنا، انتهى (۱) - وهو الموفق

د قسم د فديہ کیفیت

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې زموږ یو دوست په قرآن کریم باندې قسم خوړلې وو چې زنا به نه کوم، خو د شیطان په دھوکه کولو سره هغه نه دا گناه وشوه اوس هغه ډیر پریشان دې په دې قرآن باندې د قسم څه حل دې؟ بینواتوجروا

المستفتی: نور حسین رسالپور چهاؤنی نوبهر

الجواب: فی الحال دې دا سرې لسو مسکینانو ته ووهي ورکړي یا لسو مسکینانو ته غله یا دې ورته د هغې قیمت ورکړي یعنی هر یو مسکین ته پاؤ کم دوه سیره (انگریزی) غنم یا دې د هغې قیمت ورکړي. که هغه سره مال نه وي فقیر وي نو درې ورځې روژې دې پرلپسې اونیسې (۲) او د بیا دپاره دې د دې قبیح کار نه بالکل پرهیز وکړي. وهو الموفق

(۱) (ردالمحتار هامش الدر المختار ۵۶: ۳ مطلب فی القرآن کتاب الايمان)
(۲) وفي الهندية: الكفارة هي احد ثلاثة اشياء ان قدر عتق رقبة يجزى فيها ما يجزى في الظهار او كسوة عشرة مساكين لكل واحد ثوب فما زاد... [بقیه حاشیه بر صفحه آئنده]

د قسم پہ کفارہ کی لسو مسکینانو ته د پیسو

یا طعام د ورکولو کیفیت او مقدار

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې د قسم په کفارې سره ذمه څنگه فارغیږي؟ څومره مسکینانو ته خوراک ورکول لازمی دی؟ که یو حاجتمند ته د ټولو مسکینانو خوراک په یو ځل ورکړې شی نو د هغې څه حکم دي؟ بله دا چې که حاث هغه رقم یو سړی ته ورکړی چې دا پیسې زما د طرف نه د قسم د کفارې په طور په مسکینانو ووېي اوڅه نو آیا ذمه فارغیږي؟ بینواتوجروا

المستفتی: رحیم الله باچا... اضاخیل بالانوبهر

الجواب: الف: کوم سړی چې په طعام سره کفارہ ورکول غواړي نو دا سړی به لسو مسکینانو ته اصالة یا وكالة غله یا د هغې قیمت ورکوي، هر یو مسکین ته د صدقة الفطر مقدار (پاؤ کم دوه سیره غنم یا د هغې قیمت) نه کم به نه ورکوي او دا هم جائز ده چې لسو مسکینانو ته اصالة یا وكالة سحر او مابینام دوه وخته خوراک ورکړی که کم وي او که زیات.

في الهندية ٢: ٧٠ طعام التملیک ان يعطى عشرة مساکین کل مسکین نصف صاع من حنطة او دقيق او سوق او صاعا من شعیر كما فی صدقة الفطر (وقالوا بعد اسطر) وطعام الاباحة اکلتان مشبعتان غداً وعشاءً الخ (١).

ب: که یو مسکین ته ئې په یو کړت ټوله کفارہ ورکړه یا د هغې قیمت اصالة یا وكالة ورکړی نو دا به ناکافي وي او که په لسو ورځو کې روزانه دې یو

بقیه از حاشیه گذشته [وادناه ما يجوز فيه الصلاة او اطعامهم والاطعام فيها كالاطعام في كفارة الظهار... فان لم يقدر على احد هذه الاشياء الثلاثة صام ثلاثة ايام متتابعات وهذه كفارة المعسر والاولی 'كفارة الموسر' (فتاویٰ عالمگیری ٦١: ٢ الفصل الثاني في الكفارة)

(١) (فتاویٰ عالمگیری ٦٣: ٢ الفصل الثاني في الكفارة)

مسکین تہ ورکوی نو دا صحیح دہ لما فی الہندیۃ: ولو اعطی مسکیناً واحدا عشرة ائواب مرة واحدة لم یجزیہ کما فی الطعام وان اعطاه فی کل یوم ثوباً حتی استکمل عشرة ائواب فی عشرة ایا م اجزأه کما فی الطعام (وفیہا ایضاً) رجل اعطی کفارة یمینہ مسکیناً واحداً خمسة اصواع (من الحنطة) لم یجز الا اذا اعطی مسکیناً واحداً فی عشرة ایا م فیکوم عدد الایام مقام عدد المساکین (۱)۔ وهو الموفق

د قسم د کفارے پہ روزو کی تسلسل ضروری دے

سوال: خہ فرمائی علماء دین د دے مسئلے پہ بارہ کی چہ کہ یو سرے پہ قسم کی حاث شی او پہ کفارہ کی روزے نیسی نو آیا پہ دے کی ہم تسلسل یعنی تتابع ضروری دے؟ بینواتوجروا

المستفتی: اسحاق جنرل ستوربت خیلہ ۲۱ مارچ ۱۹۸۵ء

الجواب: د قسم د کفارے پہ روزو کی تسلسل ضروری دے د قضاء کولو پہ صورت کی بہ د سرہ روزے نیسی

وفی الہدایۃ فصل فی کفارة الیمین ۲: ۴۶۱ فان لم یقدر علی احد الاشیاء الثلاثة صام ثلاثة ایا م متتابعات... ولنا قراءۃ ابن مسعود رضی اللہ عنہ فصام ثلاثة ایا م متتابعات وہی کا الخبر المشہور (۲)۔ وهو الموفق

د قسم پہ کفارہ کی تداخل خوراک یا جامی ورکولو پہ

صورت کی قیمت ورکول او د نذر د قیمت ورکولو مسئلہ

سوال: خہ فرمائی علماء دین د دے مسئلے پہ بارہ کی چہ ۱: زید قسم وکرو چہ بیا دپارہ بہ فلانی کار نہ کوم، خودیر کرتہ حاث شو، نو زید بہ د یو قسم کفارہ ورکوی او کہ د جدا جدا؟

۱ (فتاویٰ عالمگیریہ ۶۳، ۶۲: ۲ الفصل الثانی فی الکفارة)

۲ (ہدایۃ ۴۶۰: ۱ فصل فی الکفارة کتاب الایمان)

- ۲: کہ زید د یمین پہ کفارہ کھی د طعام او لباس ور کولو پہ صورت کھی د دے
دوارو خیزونو قیمت یعنی پیسے ور کھی نو آیا صحیح ده؟
- ۳: کہ یو سری نذر و منی چي زه به د الله پاک په لاره کھی یو دیگ پخوم نو که
چاته د دیگ قیمت ادا کړی آیا دا صحیح ده؟ بینواتوجروا

المستفتی: خورشید احمد اداره تحقیقات اسلامی اسلام آباد..... ۱۳ رمضان ۱۴۰۵ هـ
الجواب: ۱: د امام محمد رحمہ اللہ پہ نزد دا تداخل صحیح دے او ډیرو فقهاء
 کرامو دې ته اصح ویلې دے (شامی ۳/۷۱۳، مطبعه مصطفى البابی الجلی) (۱)
 ۲: د دوه سیره (انگریزی) غنمو قیمت معتبر دے نه د جامې قیمت، کما فی رد
 المختار ۲/۲۸۶، باب زکاة الغنم (۲) پس نیم من غنم په لسو مسکینانو باندي
 مساوی تقسیمول کافی دی.

۳: صحیح ده. کما فی رد المختار ۲/۲۸۶، فراجع (۳) وهو الموفق

۱) قال العلامة ابن عابدين: وفي البغية كفارات الايمان اذا كثرت تداخلت ويخرج
 بالكفارة الواحدة عن عهدة الجميع وقال شهاب الائمة هذا قول محمد قال صاحب
 الاصل هو المختار عندي.

(رد المختار هامش الدر المختار ۵۷: ۳ مطلب تتعدد الكفارة لتعدد اليمين)
 ۲) قال العلامة الشامي: ذكره في غاية البيان كما قدمناه معللا بان معنى القرية فيه
 اتلاف الملك ونفى الرق وذلك لا يتقوم قلت وينبغي استثناء الكسوة ايضا لما في
 البحر عن الفتح بخلاف ما لو كان كسوة بان أدى ثوبا يعدل ثوبين لم يجز الا عن ثوب
 واحد الخ.

(رد المختار هامش الدر المختار ۲۴: ۲ باب زكاة الغنم)
 ۳) وفي الشامية قوله جاز دفع القيمة في... ونذر) كان نذر ان يتصدق بهذا الدينار
 فتصدق بقدره دراهم او بهذا الخبز فتصدق بقيمته جاز عندنا كذا في فتح القدير.
 (الشامية على هامش الدر المختار ۲۴: ۲ باب زكاة الغنم)

د قسم پہ ډیرو کفاراتو کی د تداخل مسئلہ

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې یو سړې په زرو قسمونو کې حانث شوې دې، آیا په دې سړې باندې به زر کفاري وی او که یوه د قسم کفاره؟ یعنی په دې کفاراتو کې تداخل جائز دې یا نه؟ بینواتوجروا

المستفتی: فرید الله شریک دوره حدیث حقانیہ ۶۰۰۰ ربیع الثانی ۱۴۰۲ھ

الجواب: او په کفاراتو کې تداخل کولې شی،

کما فی ردالمحتار هامش الدر ۳: ۷۱ وفي البغية كفارات الايمان اذا كثرت تداخلت ويخرج بالكفارة الواحدة عن عهدة الجميع وقال شهاب الائمة هذا قول محمد قال صاحب الاصل هو المختار عندی (۱) - وهو الموفق

په حق او صحيح امر باندې قسم کول جائز دی

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې بعض خلق وائی چې په دنیاوی معاملاتو کې قسمونه خوړل اگر که جائز ولې نه وی صحيح نه دی خو په داسې معاملاتو کې چې په جائز قسمونو خوړلو سره (کوم چې شرعا ناجائز وی)، ذاتی عزت او ذاتی مال او جائیداد برقرار ساتلې کیدې شی، هم دغه شان فتنه ختمیدلې شی نو په دې صورت کې به د قسم څه حکم وی؟

بینواتوجروا

المستفتی: عبدالحمید ایس وی کهوئی بهار ایف آر، دی آئی خان ... ۴ ذیقعد ۱۳۸۹ھ

الجواب: په احادیثو کې قسم خوړلو (چه په حق باندې وی) هېڅ وعید نه دې راغلې، خو د دې ترغیب موجود دې چې یو سړې حقدار وی او هغه جگړه

(۱) (ردالمحتار هامش الدر المختار ۵۷: ۳ مطلب تعدد الکفارة لتعدد اليمين)

پریرېدی او ختم کړی نو د هغه دپاره په جنت کې کور تیارولې شی (۱) لهذا داسې کول غوره دی خو واجب نه دی او د گناه سبب نه دې. وهوالموفق

یمین مباح امر دې چې کله د دروغو نه خالی وی

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې زید دا عقیده ساتی چې حلف او قسم خوړل سنت دی یعنی العیاذ بالله رسول الله ﷺ خوړلې دې او بکر د دې عقیدې مخالف دې چې حلف بغیر د ضرورت نه د رزق او قبر د تنگسیا سبب دې، په دې دواړو کې د چا عقیده صحیح ده؟ بینواتوجروا

المستفتی: محمد ثناء الله کتوزی ۲۵ جولای ۱۹۷۵ء

الجواب: قسم مباح کار دې خو چې کله د دروغو نه خالی وی (۲) وهوالموفق

...

۱) عن ابی امامة قال قال رسول الله ﷺ انا زعيم ببیت فی ربض الجنة لمن ترک المراء وان کان محقا وببیت فی وسط الجنة لمن ترک الکذب وان کان مازحا وببیت فی اعلی الجنة لمن حسن خلقه.

(سنن ابی داؤد ۳۱۳: ۲ طبع مکتبه امدادیه باب حسن الخلق)

۲) قال العلامة ابن عابدين: والیمین بالله تعالی لا یکره وتقليله اولی من تكثره.
(ردالمحتار هامش الدر المختار ۵۰: ۳ مطلب فی یمین الکافر)

بسم اللہ الرحمن الرحیم

فتاویٰ دیوبند پاکستان

المعروف بہ

فتاویٰ فریدیہ

(شپہم جلد)

باب ما يتعلق بالنذر

بسم الله الرحمن الرحيم
فتاویٰ دیوبند پاکستان
المعروف بہ
فتاویٰ فریدیہ

باب ما يتعلق بالنذر

قال رسول الله ﷺ:
لأنذر في معصية
وكفارته كفارة اليمين.
(رواه الترمذي والنسائي)

باب ما يتعلق بالنذر

د نذر د صحيح كيدو دپاره د عباداتو په شان نيت او اراده ضروري ده

سوال: څه فرمائي علماء دين د دې مسئلې په باره كې چې ماته چا د اواين
څلور ركعتنه بنودلې دي اكر چې دى شپږ ركعتونه، بيا ماته څه وسوسې پيدا
شوې، بهر حال ما د دې څلورو ركعتونو متعلق وويل چې په ما باندې دا څلور
ركعتونه فرض دي ټول عمر به دا ادا كوم، هم دغه شان د سحر د دواړو سنتو
متعلق هم ما دا الفاظ ويلې وو چې دا به په ما باندې ټول عمر فرض وي، اوس
د دې شرعى حكم څه دې؟ بينوا توجروا

المستفتی: فضل الرحمن چمن بلوچستان ۲۴ مئی ۱۴۰۱ھ

الجواب: په دې الفاظو سره هر دواړه مونځونه په دې سړۍ باندې واجب شوي دي، لوجود كناية النذر، خو د نذر په صحت كې د نورو عباداتو په شان نيت ضروري دې. ^(۱) پس كه د دې سړۍ په دې الفاظو باندې د تلفظ په وخت د نذر اراده وه نو دا مونځونه په هغه باندې واجب نه دي. ^(۲) لمحيث انما الاعمال بالنيات ^(۳)، وهو الموفق

١ قال العلامة ابن نجيم : وانما اشترطت النية في العبادات بالاجماع اوبآية : وما امروا الا ليعبدوا الله مخلصين له الدين حنفاء... واما في العبادات كلها فهي شرط صحتها الا الاسلام الخ. (الاشباه والنظائر على صدر الحموى ١: ٦٩، ٧١ لا ثواب الا بالنية)

٢ قال الشيخ على حيدر: ان الالفاظ الصريحة لا تحتاج الى نية ويكفى حصول الفعل لترتب الحكم عليها... اما في الالفاظ غير الصريحة فيختلف حكم اللفظ الواحد باختلاف مقصد الفاعل الخ. (دررالحكام شرح المجلة ٢٠، ١٩: ١ المادة: ٢)

٣ (رواه البخارى ١/٢، ومسلم باب الامارة ١٥٥، وابوداؤد باب الطلاق، والترمذى ١٦٢٧، والنسائى باب الطهارة ٥٩٠، وابن ماجه ٤٢٢٧، ومسنند احمد ١/٢٥)

ټول عمر د روژې نیولو یا مونځ کولو یا د مور

پلار د مرگه پورې د نکاح نه کولو نذر منل

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې یو سړی وویل چې ۱: که ما دا کار وکړو نو په ما باندې ټول عمر روژې یا مونځونه ادا کول دی یا د دوه میاشتو یا څلورو میاشتو روژې یا نې دا وویل چې زه به د همیشه دپاره نکاح نه کوم؟ ۲: یا نې دا وویل چې زه به د مور یا د پلار د مرگه پورې نکاح نه کوم اوس د دې نذر نه د وتلو څه لاره ده؟ بینواتو جروا

المستفتی: عبدالواحد افغانی ۴ جولای ۱۹۷۲ء

الجواب: (۱) قال فی الهدایة ۲: ۴۶۳ اذا قال ان فعلت کذا فعلى حجة او صوم سنة او صدقة مال املکه اجزأه من ذلك كفارة یمین وهو قول محمد و یخرج عن العهدة بالوفاء بما سمی ایضاً وهذا اذا کان شرطاً لا یرید کونه الخ (۱) - (۲) لا یرج فی النکاح لعدم الیمین والنذر وغیره - وهو الموفق

چه کله لفظ نذر یا صیغه د لزوم نه وی نو نذر شرعی نه دي

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې آیا په عربی ژبه کې د نذر منلو الفاظ دا دي (لله علی ان افعل کذا) خو په پښتو کې مونږ داسې وایو چې که دا بیمار ښه شو یا فلانې کار وشو نو زه به دا چیلۍ وغیره صدقه کوم، یعنې لفظ د صدقې استعمالوو د نذر لفظ نه استعمالوو او حال دا چې په نیت کې مو هم دا وو چې دا به ذبح کوو نو ماشومان به ئې هم خوری او خپله او په فقراء باندې به ئې هم خوری او یا په دې کې د یو څیز نیت هم نه وی نو په دې صورت کې به دا نذر وی یا صدقه؟ بینواتو جروا

المستفتی: گل فراز یکم فروری ۱۹۷۵ء

(۱) (هدایة ۲: ۴۶۱، ۴۶۲ قبیل باب الیمین فی الدخول والسکنی)

الجواب: پہ ظاہرہ کہی دا صدقہ دہ نذر نہ دی، لعدم صیغۃ اللزوم ای علی
یعنی پہ ما باندی (۱) وهو الموفق

کہ لفظ د نذر یا صیغہ د لزوم نہ وی نو دا عوامی نذر دی

سوال: خہ فرمائی علماء دین د دی مسئلہ پہ بارہ کہی چہ یو مریض وویل
چہ کہ اللہ پاک ماتہ شفاء را کرہ نوزہ بہ خہ طعام د اللہ پاک پہ نوم ورکوم کوم
چہ بہ غریب او مالدار تول خوری د دی نذر خہ حکم دی؟ بلہ دا چہ دا نذر
مالدار خلق خوری شی یا نہ؟ بینواتوجروا

المستفتی: سعید الرحمن متعلم حقانیہ ... ۳ صفر ۱۴۰۳ ہجری

الجواب: چونکہ دی سری خو نہ د نذر لفظ استعمال کرو او نہ ہی د لزوم
صیغہ استعمال کری دہ لہذا د قواعدو پہ ریا کہی دا عوامی نذر دی اسلامی
نذر نہ دی (۲) وهو الموفق

کہ کاروبار می کامیاب شو نو ہر کال بہ حج کوم، شرعی نذر نہ دی

سوال: خہ فرمائی علماء دین د دی مسئلہ پہ بارہ کہی چہ یو سری وویل کہ
زما کاروبار اللہ پاک کامیاب کرو نوزہ بہ ہر کال حج کوم، اوس د ہجہ

۱) قال العلامة ابن البزاز الكردي: ان عوفيت صمت كذا لم يجب مالم يقل لله
على، وفي الاستحسان يجب وان لم يكن تعليقاً لا يجب قياساً واستحساناً كما اذا قال
انا احج فلا شيء ولو قال ان فعلت كذا فانا احج ففعل يجب عليه الحج ان سلم ولدى
اصوم ما عشت فهذا وعد - (فتاوى بزازية على هامش الهندية ۲۷۲: ۴ الثالث في النذر)
۲) وفي الهندية: ولو قال ان عوفيت صمت كذا لم يجب حتى يقول لله على وهذا
قياس وفي الاستحسان يجب وان لم يكن تعليقاً لا يجب عليه قياساً ولا استحساناً
كذا في الظهيرية - (فتاوى عالمگیری ۲۱۰: ۱ قبيل الباب السابع في الاعتكاف)

کاروبار کامیاب شوی دے نو آیا دا نذر صحیح دے یا نه؟ او هغه وائی چي
زما نیت د نذر نه وو هسي د شکر په طور مې ویلې وو؟ بینواتوجروا

المستفتی: مولانا (مفتی) محمد سردار مقیم دارالعلوم کراچی یکم جمادی الثانی ۱۴۰۲ھ
الجواب: په صورت مسئلہ کې نه د نذر لفظ موجود دے او نه د لزوم لفظ

(علی د دې ترجمه) موجود ده پس دا وعده د نذر شرعی نه ده (۱) وهوالموفق

که الله پاک مې خوی ته صحت ورکړو

نو دا غوا به خیرات کوم نذر نه دے

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې زید بیمار وو، د
هغه مور وویل چې که الله پاک هغه ته شفاء ورکړه نو زه به دا معینه غوا
خیرات کوم، اوس د صحت مند کیدو نه پس زید د دې معین غوا قیمت
ورکولې شی؟ د خیرات په صورت کې ئې خپله خوړې شی؟ مور ئې لفظ د
خیرات ویلې وو آیا دا نذر دے؟ بینواتوجروا

المستفتی: محمد افضل متعلم دوره حدیث حقانیه..... یکم ربیع الثانی ۱۴۰۳ھ

الجواب: دا امر نذر شرعی نه دے. لعدم وجود کلمة الالتزام (۲) پس دا زنانه د
دې خیرات په کولو او نه کولو کې صاحب اختیار دی یعنی د دې غوا په

۱ قال العلامة ابو الليث السمرقندی: النذر ايجاب عن الفعل المباح على نفسه تعظيماً لله تعالى بذكر اسمه، وايجاب العبد معتبر بايجاب الله تعالى حتى لو قال الله على صوم او صلاة يصح نذره، ولو قال على تسبيح وتهليل وتحميد لا يصح نذره، ولو قال الله على حج او صوم سنة يلزمه فيجب الوفاء به ان علق نذره وبشرط بان قال: ان فعلت كذا فعلى حجة او صوم سنة ففعل فعليه الوفاء بنفس النذر. (فتاوى النوازل ۲۴۲ فصل في النذر)

۲ وفي الهندية: ولو قال ان عوفيت صمت كذا لم يجب حتى يقول لله على وهذا قياس وفي الاستحسان يجب وان لم يكن تعليق لا يجب عليه قياساً ولا استحساناً كذا في الظهيرية. (فتاوى عالمگیری ۱: ۲۱۰... [بقية حاشيه بر صفحه آئنده

خیرات کولو یا د هغې د قیمت په خیرات کولو او د هغه خیرات نه په خوړلو او نه خوړلو کښ وهوالموفق

په خپل خان باندې د گټې څه حصه مقرر

کول او د هغې نه د رجوع کولو مسئله

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې یو سړی په خپل خان باندې د گټې نه لسمه حصه د الله پاک دپاره مقرر کړی خو ورسره دا هم ووائی چې دا لسمه حصه په ما باندې نذر نه وو آیا دا سړی د خپل قول نه رجوع کولې شی؟ بینواتوجروا

المستفتی: حبیب الرحمن مدینة المنورة.... ۳ مارچ ۱۹۸۵ء

الجواب: دا قول نذر شرعی دې، لانه نفاه بنفسه. د هغې نه رجوع او واپسی مطلوب ده او نه ممنوع ده. وهوالموفق

که هلک کور ته واپس راغلو نو جینن به په

غریبه کورنۍ کې ورکوم. شرعی نذر نه دې

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې یو سړی نذر ومنلو چې که زما ورک شوی ځوی کور ته راغلو نو زه به خپله لور په یو غریب خاندان کې چې د خاندان نه بهر په نکاح ورکوم، اوس هلک واپس کور ته راغلو نو آیا دا نذر کونکې خپله لور داسې پردی او غریب خاندان کې ورکولې شی د چا چې ئې نذر منلې وو؟ بینواتوجروا

المستفتی: عبدالقیوم نیو دریند مانسهره.... ۱۴ رمضان ۱۴۰۵هـ

...بقیه از حاشیه گذشته [قبیل الباب السابع فی الاعتکاف)

وقال ابن البرزاز الکردری: ان عوفیت صمت کذالم یجب مالم یقل لله علی، وفي الاستحسان یجب، وان لم یکن تعلیقا لا یجب قیاساً واستحساناً کما اذا قال انا احج فلا شیء ولو قال ان فعلت کذا فانا احج ففعل یجب علیه الحج ان سلم ولدی اصوم ماعشت فهذا وعد.

(فتاویٰ البرزازیة علی هامش الهندیة ۲۷۲: ۴ الثالث فی النذر)

الجواب: نکاح کول عبادت دې خو په نکاح ورکول یا په غیر مناسب ځای کې په نکاح ورکول عبادت نه دې امر مباح دې، بهر حال دا نذر نذر شرعی نه دې. (۱) دا سړې خپله لور باقاعده په خاندان یا غیر خاندان کې ورکولې شی وهوالموفق

په نذر کې د فقهاء کرامو بعض عبارتونه په اختصار محمول دی

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې یو سړی وویل که الله پاک زما کاروبار کامیاب کړو نو زه به هر کال حج ادا کوم، اوس د هغه سړی د حج کار کامیابیدلو سره روان دې، نو آیا دا نذر دې؟ او حال دا چې هغه سړی وائی چې زما نیت د نذر نه وو هم داسې د شکریه ادا کولو نیت مې وو، د دې نذر څه حکم دې؟ بینواتوجروا

المستفتی: مولانا مفتی محمد سردار

مقیم دارالعلوم کراچی.... یکم جمادی الثانی ۱۴۰۲ھ

الجواب: په صورت مسئله کې چونکې نه د نذر لفظ موجود دې او نه د لزوم لفظ (عَلَىٰ) یا د دې ترجمه موجود دې پس دا وعده د نذر شرعی نه ده (۲) د فقهاء کرامو هغه عبارتونه چې په هغې کې لفظ د نذر یا کلمه د لزوم نه وی هغه به په اختصار باندې محمول کولې شی وهوالموفق

۱) قال العلامة ابن عابدين: الإشارة الى ما ذكره من ان ما ليس من جنسه فرض لا يلزم وعبرة الدرر المنذور اذا كان له اصل في الفروض لزوم النذر كالصوم والصلاة والصدقة والاعتكاف وما لا اصل له في الفروض فلا يلزم النذر كعبادة المريض وتشيع الجنابة ودخول المسجد وبناء القنطرة والرباط والسقاية ونحوها هذا هو الاصل الكلي.

(ردالمحتار هامش الدر المختار ۳: ۷۴ مطلب في احكام النذر)

۲) قال العلامة ابن عابدين: في الخائبة قال ان برئت من مرضي هذا ذبحت شاة فبري لا يلزمه شيء الا ان يقول فلله على ان اذبح شاة... [بقية حاشيه بر صفحه آئنده]

کہ فلانی کار می وکړو نو زر روژې به نیسم.

د حانت کیدو په صورت کې به د یمین کفارہ وی

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې یو طالب علم وویل چې زه به د چا غیبت نه کوم که او مې کړې نو قسم خورم چې زر روژې به نیسم، وروستو زید غیبت وکړو اوس څومره روژې لازم دی؟ بیتواتوجروا

المستفتی: شیر علی مدرسه حسینیہ نورک و زیروستان ۲۰۰۰ ربیع الاول ۱۴۰۲ھ

الجواب: دا سړې د قسم په کفارہ (مثلاً درې روژو) سره فارغ الذمة کیدی شی. لما فی الهندیة وان علق بشرط لا یرید کونه کدخول الدار او نحوه یتخیر بین الکفارة و بین عین ما التزمه، وروی ان اباحنیفة رجع الی التخییر ایضاً و بهذا کان یفتی اسماعیل الزاهد قال رضی الله عنه و هو اختیار ی ایضاً کذا فی

بقیه از حاشیه گذشته [وهی عبارة متن الدرر وعللها فی شرحه بقوله لان اللزوم لا یكون الا بالنذر والدال علیه الثانی لا الاول، فافاد ان عدم الصحة لكون الصیغة المذكورة لا تدل علی النذر ای لان قوله ذبحت شاة وعد لا نذر ویؤیده ما فی البزازیة لو قال ان سلم ولدی اصوم ماعشت فهذا وعد ولكن فی البزازیة ایضاً ان عوفیت صمت کذا لم یجب مالم یقل لله علی وفی الاستحسان یجب. (ردالمحتار هامش الدرالمختار ۳:۷۶ قبیل مطلب النذر غیر المعلق لا یختص بزمان ومکان)

وفی الهندیة: ولو قال ان عوفیت صمت کذا لم یجب حتی یقول لله علی وهذا قیاس وفی الاستحسان یجب وان لم یکن تعلیق لا یجب علیه قیاساً ولا استحساناً کذا فی الظهیریة. (فتاویٰ عالمگیریة ۱:۲۱۰ الباب السادس فی النذر)

المبسوط وهذا التفصيل هو الصحيح كذا في الهداية (۱) - وهو الموفق

د نذر په طور په خپل خان باندې د حلال خیزونو د حرامولو حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې ما د الله پاک سره وعده کړې وه چې الله تعالی ماته د بیماری نه صحت راکړی نو په خپله خوشحالی سره به خپله مرغوب خوراک (سیخ تیکه، غوښه په سیخ ورته کړې شوې) خوراک پرېږدم، اوس زه د الله پاک په فضل سره ښه شوې یم او د دې بیماری د ختمیدلو امید دې اوس مسئله دا ده چې چونکې غوښه حلاله ده کومه چې ما خپله په ځان حرام کړې وه په دې وجه مې کله کله په زړه کې دا خبره راځي چې ما حلال ولې حرام کړل اوس که زه د دې حلال خیز خوراک پرېږدم نو گناه به وی یا نه؟ بینواتو جروا

المستفتی: عبدالقیوم مینگوره سوات..... ۱۱۰ کتوبر ۱۹۷۴ء

الجواب: دا پورته الفاظ نه د نذر دی او نه قسم دې د دې نه په مخالفت کولو کې هیڅ کفار نهشته، خو که د حرام لفظ استعمال کړې شوې وی یا د نذر لفظ نو په تاسو باندې به د قسم کفار نه وي، لمافی الهندیة: تحريم الحلال یمین کذا فی الخلاصة (هنديہ ۶۲/۲) (۲) وفي بيان القرآن (۴۱/۲) اول الجزء الرابع) خو د تحريم نذر کوم چې په حقیقت کې قسم او یمین دې زمونږ په شریعت کې جائز نه دې بلکې په دې کې لومړی حث دې بیا یې کفار ورکول واجب دی، کما قال الله تعالی: لم تحرم ما احل الله لك، هم دغه شان په تفسیر کبیر کې دی (۲) - وهو الموفق

(۱) (فتاویٰ عالمگیریہ ۶۵: ۲ مما يتصل بذلك مسائل النذر الفصل الثاني في الكفارة)

(۲) (فتاویٰ عالمگیریہ ۵۵: ۲ الباب الثاني فيما يكون يميناً وما لا يكون)

(۳) (بيان القرآن مکمل للتهانوی ۴۱: ۲ سورة آل عمران پاره: ۴)

د یو څاروی د ذبح او تصدق نذر صحیح دي

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې یو سړې په خپل ځان باندې دا نذر متعین کړی چې که زما فلانې کار وشو نوزه به د الله پاک د رضا دپاره مینه، غوا یا چیلی ذبح کوم، په مقصود پوره کیدو باندې به هغه حیوان مذکور ذبح کوی او که هم داسې ئې بغیر د ذبح کولو نه هم ورکولې شی؟ بله دا په ذبح کولو سره د څاوی قیمت کمیږي نو آیا دا نذر صحیح دي؟
پینواتوجروا

المستفتی: عبادالله هزاروی ۱۴ جنوری ۱۹۷۵ء

الجواب: دا نذر صحیح دي، لوجود الواجب من جنسه (۱) پس که دا نذر صرف د ذبح وی نو هغه به ژوندې تصدق کول ناکافي وی او که د ذبح صدقې غوښه د نذر وی نو صدقه کول به کافي وی. (۲)

۱) قال العلامة الحصكفي: ومن نذر نذراً مطلقاً او معلقاً بشرط وکان من جنسه واجب ای فرض کما سیصرح به تبعاً للبحر والدرر وهو عبادة مقصودة، وقال العلامة الشامي بعد صفحتين: وحمل ما فی الخانية والدرر من صحة قوله لله علی ان اذبح شاة علی القول بانه یکفی ان يكون من جنسه واجب وسيأتی فی آخر الاضحية عن الخانية لو نذر عشر اضحيات لزمه ثنتان لمجى الامر بهما وفي شرح الوهبانية الاصح وجوب الكل لا يجابه ماله من جنسه ايجاب ونقل الشارح هناك عن المصنف ان مفاده لزوم النذر بما من جنسه واجب اعتقادی او اصطلاحی ويؤيده ايضاً ما قدمناه عن البدائع وبه يعلم ان الاصح ان المراد بالواجب ما يشمل الفرض والواجب الاصطلاحی لا خصوص الفرض فقط.
(الدرالمختار مع ردالمختار ۷۶، ۷۲: ۳ مطلب فی احکام النذر)

۲) قال العلامة الحصكفي: ولو قال ان برئت من مرضی هذا ذبحت شاة او علی شاة اذبحها... فلا يصح الا اذا زاد واتصدق بلحمها فيلزمه لان الصدقة من جنسها فرض وهي الزكاة... ولو قال لله علی ان اذبح جزورا واتصدق بلحمه فذبح مكانه سبع شياه جاز.
(الدرالمختار علی هامش ردالمختار ۷۶: ۳ مطلب فی احکام النذر)

دا مسائل د ردالمحتار ۲۹/۳ نہ ماخوذ دی وھوالموفق

مشروط نذر د شرط د پورہ کیدو نہ مخکې نہ ساقطیږي

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې یو سړی نذر ومنلو چې که زما فلانې کار وشو نو په ما باندې به د الله پاک په نوم دا څیز نذر وی، اوس که دا سړی د کار کیدو نه مخکې نذر شوی څیز ادا کړی نو دا به صحیح وی یا نه؟ بینواتوجروا

المستفتی: ۱۹ ذی قعدہ ۱۴۰۲ هجری

الجواب: د یو کار سره مشروط کار کیدو نه مخکې په نذر ورکولو سره د کار کیدو واجب نذر نه ساقطیږي (۱) وھوالموفق

د نذر د شرط موجودیدو نه مخکې د ادا کولو مسئلہ

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې یو سړی نذر ومنلو چې که زما فلانې کار وشو نو زه به فلانې څیز د الله پاک په نوم باندې نذر ورکوم، اوس د کار کیدو نه مخکې ئې هم هغه څیز په طور د نذرانې فقیرانو ته ورکړو نو نذر به ئې ادا شوې وی یا او که د کار پورہ کیدو نه پس به ئې ورکول لازمی وی؟ بینواتوجروا

الجواب: نذر که د یو کار سره مشروط وی نو د شرط په موجودګۍ سره مشروط نه واجب کیږي او نه به دا ادائیګۍ د وجود الشرط نه مخکې صحیح وی، د کار کیدو نه پس به ئې دوباره په نذر پورہ کیدو سره ذمه فارغه شی.

۱) قال العلامة الشامي: بخلاف النذر المعلق فانه لا يجوز تعجيله قبل وجود الشرط... فلو جاز تعجيله لزم وقوعه قبل سببه فلا يصح.

(ردالمحتار هامش الدرالمختار ۷۷: ۳ مطلب النذر غير المعلق لا يختص برمان الخ)

فی رد المحتار ۷/۷۰، بخلاف النذر المعلق فإنه لا يجوز تعجيله قبل وجود الشرط (۱) وهو الموفق

د نذر مصرف، مطلق معلق کی فرق او د مندور نہ خپله د خوراک حکم سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې ۱: د نذر مصرف څه دې یعنی فقراء یا بهرني چاته ورکولې شی؟
۲: په نذر مطلق او مقید کې څه فرق دې؟

۳: آیا نذر کوونکي د نذر شوی خوراک وغیره خپله خوراک کولی شی؟ بینواتوجروا

المستفتی: مولانا محمد ایوب گندف قلندر خیل صواب

الجواب ۱: نذر او زکاة یو مصرف دې، رد المحتار ۷۹/۲ (۲) خو د نذر کرې شوی څیز کافر ته ورکول جائز دی، د هدیه وغیره په شان (۳)
۲: په نذر معلق کې د شرط د وجود نه مخکې یو څیز هم نه واجب کیږي (رد المحتار ۱۷۳/۲) (۴)

- (۱) (ردالمحتار هامش الدر المختار ۷۷: ۳ مطلب النذر غیر المعلق لا يختص بزمان)
- (۲) قال العلامة ابن عابدين: (قوله مصرف الزكاة والعشر) ... وهو مصرف ايضا لصدقة الفطر والكفارة والنذر وغير ذلك من الصدقات الواجبة كما في القهستاني.
- (ردالمحتار هامش الدر المختار ۶۴: ۲ باب مصرف)
- (۳) قال العلامة الحصكفي: وجاز دفع غيرها وغير العشر والخراج اليه اي الذمي ولو واجبا كنذر وكفارة وفطرة خلافا للثاني وبقوله يفتي حاوي القدسي.
- (الدر المختار على هامش ردالمحتار ۷۳: ۲ باب مصرف)
- (۴) قال العلامة الشامي: بخلاف النذر المعلق فإنه لا يجوز تعجيله قبل وجود الشرط، قلت وقدما هناك الفرق وهو ان المعلق على شرط لا ينعقد سببا للحال كما تقرر في الاصول بل عند وجود شرطه فلو جاز تعجيله لزم وقوعه قبل سببه فلا يصح.
- (ردالمحتار هامش الدر المختار ۷۷: ۳ مطلب النذر غیر المعلق لا يختص بزمان ومكان)

۳: ترخو پورې چې کلمه د (عَلَى) یا د دې مترادف استعمال کړې شوې نه وی یا ئې لفظ نه وی استعمال کړې نو خپله ئې هم خوړلې شی ځکه چې دا نذر شرعی نه دی لعدم کلمة الايجاب وصرح فی البدائع فی کتاب النذر: ان النذر هو ايجاب الله. (۱) وهو الموافق

د نذر په روژو کې د تسلسل مسئله

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې یو سړی د څو ورځې روژو نذر منلې وو اوس به داسې مسلسل روژې نیسی یعنی تسلسل لارمې دې او که په مختلفو وختونو کې ئې بیلې هم نیولې شی؟ بینواتوجروا

المستفتی: علیم کل استاد اسماعیل مردان

الجواب: که د مسلسل روژو نیت ئې نه وی کړې نو تسلسل ضروری نه دی، وفي الهندیة ۳۱۰/۱، ولو قال لله على ان اصوم شهرا متتابعاً لزمه التتابع وان اطلق یخیر (۲) وهو الموافق

۱) قال العلامة الكاساني: اما ركن النذر هو الصيغة الدالة عليه وهو قوله لله عز شانه على كذا او على كذا... اذا لوجب عند وجود الصيغة من الاهل في المحل بايجاب الله تعالى لا بايجاب العبد اذ ليس للعبد ولاية الايجاب وانما الصيغة علم على ايجاب الله تعالى.

(بدائع الصنائع ۲۲۶: ۴ کتاب النذر)

۲) (فتاویٰ عالمگیری ۲۱۰: ۱ الباب السادس فی النذر)

نذر عرفی او د الله پاک او د ہفہ د رسول ﷺ

د رضا د پارہ د رقم د تخصیص وغیرہ حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې یو سړی دا ویلې دی چې زه د الله پاک سره وعده کوم چې زه به د حلالې مزدورۍ ۱/۴ حصه د الله پاک او د هغه د خوږ نبی ﷺ د رضا د حصول دپاره خرچ کوم، خو که د څه ناموافق حالاتو په وجه باندې ئې چېرته یوه میاشت ادا نه کړې شم نو د الله پاک نه به معافی غواړم زه به د الله پاک نه دا دعا کوم چې د دې په بدله کې راله په آخرت کې یو عالیشان محل جوړ کړی او په جنت الفردوس کې زما اهل وعیال اوسیږی.

د پورته عبارت څه حکم دې؟ آیا دا نذر دې چې د هغې پوره کول لازم وی؟ او که نذر نه دې؟ هم دغه شان د نذر په صورت کې د رسول الله ﷺ د نامې د شرکت څه حکم دې؟ بینواتوجروا

المستفتی: مولانا عبدالرحمن دارالعلوم هادیه گلپهار پېښور ۱۱۳۰۰۰ کتوبر ۱۹۸۴ء
الجواب: دا کلام نذر عرفی دې شرعی نذر نه دې، د دې پوره کول لازم نه دي. لعدم لفظ النذر ولعدم صیغه الالتزام (۱). ولاضیرفی طلب رضاء الرسول ﷺ ولافی الجمع کما لا ضیرفی طلب محبة الرسول ﷺ ولافی الجمع، فافهم. وهو الموفق

(۱) قال العلامة ابن عابدين: في الخانية قال ان برئت من مرضي هذا ذبحت شاة فبري لا يلزمه شيء الا ان يقول قلله على ان اذبح شاة، وهي عبارة متن الدرر وعللها في شرحه بقوله لان اللزوم لا يكون الا بالنذر والدال عليه الثاني لا الاول، فافاد ان عدم الصحة لكون الصيغة المذكورة لا تدل على النذر اي لان قوله ذبحت شاة وعد لا نذر ويؤيده ما في البزازية لو قال ان سلم ولدي اصوم ما عشت فهذا وعد لكن في البزازية ايضاً ان عوفيت صمت كذا لم يجب مالم يقل لله على.

(ردالمحتار هامش الدر المختار ۷۶: ۳ مطلب في احكام النذر).

د وقف معلق یو صورت او د هغې حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې په باره کې چې زید دیوې مدرسې د پرانستلو اراده وکړه زید د مدرسې دپاره د ځمکې د ورکولو فضائل بیان کړل بکر وویل چې زما فلانی ځمکه د مدرسې دپاره د الله پاک دپاره وقف ده خو که مدرسه کامیابه نه شوه نوزه به دا ځمکه به بیا اخلم، زید په هغه ځمکه باندې فصل کړل شروع کړل او مدرسه ئې آباده نه کړه، په دې وجه بکر دا ځمکه واپس اخستلو سره څرخه کړه او د هغې رقم ئې د محلې په مسجد کې خرچ کړو، آیا د شریعت په رڼا کې د بکر دا تصرف صحیح دې؟ بینواتو جروا

المستفتی: عبدالوهاب سنگری بقل هزاره

الجواب: په حقیقت کې دا نذر معلق دې، کوم چې غیر صحیح دې، فی الدر المختار: وان یكون قربة فی ذاته معلوماً منجزاً لا معلقاً ولا مضافاً ولا موقفاً (هامش ردالمحتار ۳۶۰/۲) لهذا د بکر دا تصرف جائز او نافذ دې. (۱) (۲) وهو الموفق

جرگه کې بوتلې شوې چیلۍ (د ننوتی گډه) او د**حاجی د راتلو په وخت د بیزې وغیره د بوتلو مسئله**

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې په چا باندې د جرگې کولو په وخت گډه چیلۍ د ننوتی په طور او د حاجیانو په دوباره راتلو باندې د گډې بیزې د بوتلو څه حکم دې؟ آیا دا په (ما اهل به لغير الله) کې داخل نه دی؟ بینواتو جروا

المستفتی: گل چنان وزیرستان متعلم حقانیه ... ۱۸ ستمبر ۱۹۸۵ء

(۱) (الدر المختار علی هامش ردالمحتار ۳۹۴: ۳ قبیل مطلب فی وقف المرتد والکافر)

(۲) اودا نذر په دې وجه هم صحیح نه دې چې په دې کې صیغه د نذر او لزوم موجود نه ده. (سیف الله حقانی)

الجواب: دا چیلی (ما اهل به لغير الله) نہ دہ خصوصاً چہ کلہ ژوندی انسان تہ حوالہ کولہ شی، لان القصد منه تقدمه الرواج لا تعظیم هذا الشخص بالذبح (۱) وهو الموفق

د بزرگانو پھ قبرونو باندی د نذر و نیاز حکم

سوال: خہ فرمائی علماء دین د دے مسئلہ پھ بارہ کپ چہ ما سرہ د اشرف علی تہانوی رحمۃ اللہ علیہ ترجمہ والا قرآن کریم دے چہ پھ ہغہ کپ د مزاراتو د زیارت نہ پھ سختی سرہ منع شوی دہ لکھ چہ د سورۃ ماء: ۱۰ پھ آخری رکوع کپ ارشاد دے چہ اللہ پاک بہ سیدنا عیسیٰ علیہ السلام تہ وائی چہ آیا تاسو خلقو تہ ویلے وو چہ زما او زما د مور نہ معبودان جوہ کپے؟ د ہغہ پھ تفصیل کپ ئی لیکلے دی چہ کوم خلق پھ زیارتونو (قبرونو) وغیرہ باندی نذر و نیاز کوی نو د خلورو وارو مذاہبو خلاف کوی او د زیارت ذبیحہ حرامیری، پھ زیارتونو باندی چہ کوم خلق نذر و نیاز کوی جائز نہ دی، نذر و نیاز صرف د اللہ پاک دپارہ دے، اوس دیر خلق دا جائز گنی پھ قبرونو باندی خادری خوروی او دیوی پری بلوی آیا دا کار صحیح دے؟ بینواتوجروا

المستفتی: خیر محمد سپاہی ۱۶ جون ۱۹۷۵ء

۱) قال العلامة الحصكفی: ذبح لقدم الامير ونحوه كواحد من العظماء يحرم لانه اهل به لغير الله ولو ذكر اسم الله تعالى ولو ذبح للضيف لا يحرم لانه سنة الخليل واكرام الضيف اكرام الله تعالى والفارق انه ان قدمها لياكل منها كان الذبح لله والمنفعة للضيف او للوليمة او للذبح وان لم يقدمها لياكل منها بل يدفعها لغيره كان لتعظيم غير الله فتحرم، قال العلامة ابن عابدين: واعلم ان المدار على القصد عند ابتداء الذبح فلا يلزم انه لو قدم للضيف غيرها ان لا تحل لانه حين الذبح لم يقصد تعظيمه بل اكرامه بالاكل منها وان قدم اليه غيرها الخ.

(الدر المختار مع رد المحتار ۲۱۸، ۲۱۷: ۵ قبیل کتاب الاضحية)

الجواب: محترم المقام دامت برکاتہم! د السلام علیکم نہ پس دی واضحہ وی چہ د قبرونو د زیارت دپارہ تلل سنت دی. (۱) او د هغوی نہ توسل شرعی کول جائز دی. (۲) د هغوی دپارہ نذر کول حرام دی. (۳) او دا نذر شوی خاروی اگر چہ د الله پاک په نوم باندې ذبح کړې شوی وی حرام او مردار دی. (۴) ایصال ثواب جائز دی. (۵) کرامت د اولیاء حق دی د هغوی په قبرونو باندې غلاف نه ایښودل احتیاط دی (۶) او بغیر د ضرورت نه په مزارات

۱) قال العلامة ابن عابدين: في الفتح والسنة زيارتها قائماً والدعاء عندها قائماً كما كان يفعله عليه السلام في الخروج الى البقيع ويقول السلام عليكم الخ.

(ردالمحتار هامش الدرالمختار ۶۶۵: ۱ مطلب في زيارة القبور)

۲) قال الشاه اشرف على التهانوي: حديث مصعب بن سعد... دل على امرين... والثاني ثبوت التوسل بالمقبولين ذواتهم واعمالهم الظاهرة والباطنة كما تدل عليه بضعفاتها ودعوتهم واخلاصهم الخ.

(بوادر النوادر ۷۰۶ الادراك والتوصل)

۳) قال العلامة الحصكفي: واعلم ان النذر الذي يقع للاموات من اكثر العوام وما يؤخذ من الدراهم والشمع والزيت ونحوها الى ضرائح الاولياء الكرام تقرباً اليهم فهو بالاجماع باطل وحرام. (الدرالمختار على هامش ردالمختار ۱۳۹: ۲ قبيل باب الاعتكاف)

۴) قال العلامة ابن البزاز الكردي: ولو ذبح لقدم الامير او لقدم واحد من العظماء لا يحل اكله وان ذكر اسم الله تعالى عليه لانه ذبح لتعظيم غير الله.

(فتاوى بزازية على هامش الهنديه ۳۰۲: ۶ كتاب الصيد)

۵) قال العلامة ابن عابدين: وفي البحر من صام او صلى او تصدق وجعل ثوابه لغيره من الاموات والاحياء جاز ويصل ثوابها اليهم عند اهل السنة والجماعة كذا في البدائع. (ردالمحتار هامش الدرالمختار ۶۶۶: ۱ مطلب في القراءة للميت واهداء ثوابها له)

۶) قال العلامة ابن عابدين: كره بعض الفقهاء وضع الستور والعمائم والتياب على قبور الصالحين والاولياء قال في فتاوى الحجة وتكره الستور على القبور ولكن نحن نقول الآن اذا قصد به التعظيم في عيون العامة حتى لا يحتقروا... [بقيه حاشيه بر صفحه آئنده]

باندی شمع بلول ممنوع دی (۱) او د هغه اولیاء نه غائبانه حاجتونه غوښتل
شرک دی (۲) وهوالموفق

نوټ: د اشرف علی تھانوی رحمۃ اللہ علیہ بیان کړې مسائل حق دی

د اولیاء الله د رضا کولو دپاره نذر و نیاز کول

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې زموږ په علاقه
کې اکثر خلق د څه زیارت یعنی ولی په نوم باندې نذر و نیاز کوی چې ګډه
بیزه، غوا د یو بزرګ په نوم باندې ذبح کولو سره غوښه د هغوی په اولاد
باندې تقسیم کړی د دې شرعی حکم څه دی؟ بینواتوجروا

المستفتی: سلطان روم جلبی صوابی ۱۰۰۰۰ محرم ۱۳۹۲ هـ

بقیه از حاشیه گذشته [صاحب القبر ولجلب الخشوع والادب للغافلين الزائرين فهو
جائز لان الاعمال بالنيات وان كان بدعة فهو كقولهم بعد طواف الوداع يرجع
القهقري حتى يخرج من المسجد اجلالا للبيت حتى قال في منهاج السالكين انه ليس
فيه سنة مروية ولا اثر محكي وقد فعله اصحابنا.

(ردالمحتار هامش الدرالمختار ۲۵۶: ۵ قبيل فصل في النظر والمس)

۱) وفي الهندية: ويكره عند القبر مالم يعهد من السنة والمعهود منها ليس الا
زيارته والدعاء عنده قائماً (وبعد صفحة) وايقاد النار على القبور فمن رسوم الجاهلية
والباطل والغرور كذا في المضمرة. (فتاوى عالمگیری ۱۶۷، ۱۶۶: ۱ قبيل الفصل
السابع في الشهيد)

۲) قال العلامة ابن عابدين: ومنها انه ان ظن ان الميت يتصرف في الامور دون الله
تعالى واعتقاده ذلك كفر.

(ردالمحتار هامش الدرالمختار ۱۳۹: ۲ قبيل باب الاعتكاف)

الجواب: کہ نذر د اللہ پاک د رضا کولو او تقرب دپارہ وی او اولیاء اللہ ته صرف ایصال ثواب ورکول مقصود وی نو په دې کې هېڅ باک نشته او که د اولیاء اللہ رضا کول مقصود وی نو دا حرام دی او اکثر عوام په دې حرامو کې پراته دی (۱) وهوالموفق

د شیخ جیلانی او علی هجویری په نوم

نذر کول حرام او ایصال ثواب صحیح دی

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې ما څه پیسې د شیخ عبدالقادر جیلانی په نوم منلې دی هم دغه شان مې د علی هجویری لاهوری د نذرانې په بکس کې د پیسو اچولو نذر کړې ده آیا دا پورته ذکر شوي دواړه خبرې صحیح دي؟ آیا زه دا پیسې په یو دارالعلوم یا د یوې کونډې په امداد کې خرچ کولې شم؟ بینواتوجروا

المستفتی: محمد سلیم رانا کریم پوره پشاور... ۱۹۶۹ء | ۵ | ۴

الجواب: که تاسو داسې نذر کړې وی چې د اللہ پاک دپارہ په ما باندې نذر دې او زه به د عبدالقادر جیلانی رحمۃ اللہ علیہ یا علی هجویری لاهوری په نوم ایصال ثواب کوم نو نذر صحیح دی او تاسو دا پیسې دارالعلوم او کونډې او یتیم ته هم ورکولې شئ او که تاسو د دې اولیاء دپارہ نذر کړې وی او د هغوی تقرب او رضا مو مراد وی نو دا نذر باطل دی او ستاسو دپارہ توبه او استغفار ضروری دی. (صرح به العلامة الشامی فی المجلد الثانی قبیل الاعتکاف) (۲) وهوالموفق

(۱) قال العلامة الحصکفی: واعلم ان النذر الذي يقع للاموات من اكثر العوام وما يؤخذ من الدراهم والشمع والزيت ونحوها الى ضرائح الاولياء الكرام تقربا اليهم فهو بالاجماع باطل وحرام مالم يقصدوا صرفها لفقراء الانام وقد ابتلى الناس بذلك ولا سيما في هذه الاعصار. (الدرا المختار علی هامش ردالمحتار ۱۳۹: ۲ مطلب فی النذر الذي يقع للاموات من اكثر العوام)

(۲) قال العلامة ابن عابدين: (قوله ان النذر الذي... [بقیه حاشیه بر صفحه آئنده

د یو پیر په مقبره باندې د مذبحه نذر مختلف صورتونه

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې یو سړی وویل چې که زه کامیاب شوم نو د الله پاک په نوم باندې به د فلانی پیر په مقبره باندې غوښې ذبح کوم په دې کې ډیر اختلاف دې لهذا د لاندې لیکلې شوې جزئیاتو څه حکم دي؟

۱. دا فلانی غوښې به د فلانی پیر په مقبره ذبح کوم.
۲. دا فلانی غوښې به د الله پاک په نوم باندې په فلانی مقبره کې په پیر ذبح کوم.

۳. یو غوښې به ذبح کوم د الله پاک په نوم د فلانی پیر په مقبره باندې
 ۴. زه به یو غوښې د فلانی پیر په نوم د هغه په مقبره کې ذبح کوم. بینواتوجروا
- المستفتی:** حبیب الرحمن دیروی متعلم حقانیه احاطه مدنیه ۲۲۰۰ رجب ۱۴۰۱ هـ
- الجواب:** په شرط د صدق او ثبوت د دې غوښې خوړل په دې ټولو صورتونو

بقیه از حاشیه گذشته [یقع للاموات ... باطل وحرام] لوجه منها انه نذر لمخلوق والنذر للمخلوق لا يجوز لانه عبادة والعبادة لا تكون لمخلوق ومنها ان المنذور له ميت والميت لا يملك ومنها انه ان ظن ان الميت يتصرف في الامور دون الله تعالى واعتقاده ذلك كفر اللهم الا ان قال يا الله اني نذرت لك ان شفيت مريضى او رددت غائبى او قضيت حاجتى ان اطعم الفقراء الذين بباب السيدة نفيسة او الامام الشافعى او اشترى حصر المساجدهم او زيتا لوقودها او دراهم لمن يقوم بشعائرها الى غير ذلك مما يكون فيه نفع للفقراء والنذر لله عز وجل وذكر الشيخ انما هو محل الصرف النذر لمستحقه القاطنين برباطه او مسجده فيجوز بهذا الاعتبار.

(ردالمحتار هامش الدرالمختار ۱۳۹: ۲ مطلب فى النذر الذى يقع للاموات الخ)

کے حرام دی لکونہا ما اهل به لغير الله (۱) فی الصورة الاول والرابع، وما ذبح على النصب (۲) فی الصورة الثانية والثالثة. وهو الموفق

یہ نذر للاولیاء کے مذبحہ خاروی د حرمت او حلت مسئلہ

سوال: خہ فرمائی علماء دین د دی مسئلہ پہ بارہ کے چہ یو سرے دا ووائی چہ مثلاً ما دا گد یا خاروی وغیرہ د بابا ولی دیارہ نذر کرے دی آیا دا نذر صحیح دی؟ او د دی گد وغیرہ خورل جائز دی؟ بینواتوجروا

المستفتی: شمس الحق متعلم حقانیہ ۲۹ ستمبر ۱۹۷۴ء

الجواب: چونکہ نذر عبادت دی او هر عبادت کے (للمہیت) شرط دی لہذا دا نذر باطل او حرام دی او تبدیل ملک یا توبی نہ مخکے دا مذبحہ حرامہ دہ، او د ذبح نہ پس بہ پہ توبی سرہ دا حرمت مرتفع شی.

یدل علی الاول ما فی الدر المختار: واعلم ان النذر الذی یقع للاموات من اکثر العوام وما یؤخذ من الدراهم والشمع والزیت ونحوها الی ضرائح الاولیاء الکرام تقریباً الیہم فهو باطل بالاجماع وحرام، قال العلامة الشامی: لوجوه منها انه نذر لمخلوق والنذر للمخلوق لا یجوز لانه عبادة والعبادة لا تكون لمخلوق الخ (۳).

ویدل علی الثانی: ان بالتوبة وتبدل الملك انتفى الوصف المحرم وهو الموفق

۱) قال الله تعالى: 'انما حرم عليكم الميتة والدم ولحم الخنزير وما اهل به لغير الله.' (سورة البقرة آیت: ۱۷۳)

۲) حرمت عليكم الميتة والدم ولحم الخنزير وما اهل لغير الله به والمنخنقة والموقوذة والمتردية والنطيحة وما اكل السبع الا ما ذكيتم وما ذبح على النصب وان تستقسموا بالازل م. (سورة المائدة آیت: ۳)

۳) (الدر المختار مع رد المحتار ۱۳۹: ۲ باب الاعتكاف)

نذر لغیر الله اگر چې تکبیر هم پرې ویلې شوې وی بیا هم مردار دې
سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې بعض خلق د اولیاء کرام او بزرگان دین په مزارات باندې نذر کولو سره څاروی ذبح کوی حال دا چې په هغې باندې تکبیر لوستلې شی نو د دې قسم نذر او مذبحو چې او ذابح څه حکم دې؟ بینواتوجروا

المستفتی: محمد اکرام ترکوت ایبټ آباد ۲۰۰۰ فروری ۱۹۶۹ء

الجواب: چونکې په مزاراتو باندې د څاروی ذبح کولو اراده د اولیاء الله تقرب او رضا وی لهذا دا څاروې مردار دې اگر چې په دې باندې تکبیر ویلې شوې وی، بدل علیه ما فی الدرالمختار: ذبح لقدم الامیر ونحوه کواحد من العظماء بحرملانه اهل به لغیر الله ولو ذکر اسم الله تعالیٰ (') وهکذا فی غیر واحد من کتب الفقه والتفسیر وروی فیہ حدیث رواه احمد، او د ذابح په ارتداد کې د فقهاء کرامو اختلاف دې لهذا د کفر فتویٰ مونږ نه شو ورکولې. وهوالموفق

د اصلاح د عقیدې نه پس د نذر صحیح طریقه

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې یو سړی د شیخ رحمکار کاکا صاحب په نوم نذر کړې وي چې زه به څلور خواږه دیگونه د وریجو پخوم، اوس دهغه سړی کار شوې دې او هغه ته د نذر صحیح طریقه بیان کړې شوه، هغه د نیت تصحیح وکړه چې اوس چې دا سړی کله وریجی پخوی نو آیا غنی خلق دا خوړلې شی؟ د هغه اهل وعیال دا خوړلې شی؟ هم دغه شان د وریجو پخولو په وخت ختنه وغیره کول څنگه دی؟ که د خوړو وریجو په ځای د غوښې وغیره سره وریجې پخې کړی د دې څه حکم دې؟ بینواتوجروا

المستفتی: محمد گل پېو لوښهر ۵ ستمبر ۱۹۷۲ء

الجواب: چونکہ دا نذر باطل دی، لکونه للمخلوق (۱) لہذا د عقیدے د اصلاح نہ پس دا سرے صاحب اختیار دی کہ وریجے پخوی یا غوبہ او کہ خہ نقد ورکوی. (۲) کہ سنتی پکے کوی یا نہ کوی وهوالموفق

د مندور غوبے او وریجو پہ خای قیمت تقسیمول غورہ دی

سوال: خہ فرمائی علماء دین د دی مسئلے پہ بارہ کپے چې یو سرے نذر منلے وو چې کہ زما فلانے کار وشی نوزہ به مینہ ذبح کوم او وریجے پخولو سره به د دواړو کلو په عوامو باندې تقسیموم، اوس ئې کار شوې دې د هغه دپاره خہ طریقہ خپلول پکار دی؟ بینواتوجروا

المستفتی: رومان شاه تبلیغی جمال گرهی مردان ... ۲۹ جولائی ۱۹۸۴ء

۱) قال العلامة الحصكفي: واعلم ان النذر الذي يقع للاموات من اكثر العوام وما يؤخذ من الدراهم والشمع والزيت ونحوها الى ضرائح الاولياء الكرام تقربا اليهم فهو بالاجماع باطل وحرام. قال ابن عابدين: (باطل وحرام) لوجوه منها انه نذر لمخلوق والنذر للمخلوق لا يجوز لانه عبادة والعبادة لا تكون لمخلوق ومنها ان المنذور له ميت والميت لا يملك، ومنها انه ان ظن ان الميت يتصرف في الامور دون الله تعالى واعتقاده ذلك كفر اللهم الا ان قال يا الله اني نذرت لك ان شقيت مريضى او رددت غائبى او قضيت حاجتى ان اطعم الفقراء الذين بباب السيدة نفيسة او الامام الشافعى او الامام الليث او اشترى حصراً لمساجدهم او زيتالو قودها او دراهم لمن يقوم بشعائرها الى غير ذلك الخ.

(الدرالمختار مع ردالمحتار ۲: ۱۳۹ مطلب فى النذر الذى يقع للاموات الخ)

۲) قال العلامة ابن عابدين: والنذر من اعتكاف او حج او صلاة او صيام او غيرها غير المعلق ولو معيناً لا يختص بزمان ومكان ودرهم وفقير فلو نذر التصديق يوم الجمعة بمكة بهذا الدرهم على فلان فخالف جاز الخ.

(ردالمحتار هامش الدرالمختار ۷۷: ۳ مطلب النذر غير المعلق لا يختص بزمان ومكان)

الجواب: ستاسو دپاره غوره ده چې تاسو د دې مندور (میینې او وریجو) قیمت په مسکینانو باندې خصوصا د دین طالب علماوو باندې تقسیم کړئ (۱) او په غوښه او وریجو تقسیمولو سره به تاسو په دیني او دنیوي مشکلاتو کې اخته شئ. (۲) وهوالموفق

د مندور خیز نه ملاویدو په صورت د هغې د قائم مقام مسئله

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې یو سړی د اوبن د ذبح کولو نذر منلې دې خو د هغه په علاقه کې اوبن نه ملاویري او د بهر نه به راوستل غواړي هغه به دومره گران پریوځي چې د هغه د طاقت نه بهر ده چې دا سړی د هغې په بدل کې بل څاروې ذبح کولې شي؟ او که په قیمت ورکولو سره به ئې کار اوشي؟ بینواتوجروا

المستفتی: حافظ عباس مورکو چترال

۱) وفي الهندية: ويجوز دفع القيم في الزكاة عندنا وكذا في الكفارات وصدقة الفطر والعشر والنذر.

(فتاویٰ عالمگیریه ۱۸۱: ۱ الباب الثالث في زكاة الذهب والفضة والعروض)
وفي الهندية: هذا في الواجبات كالزكاة والنذر والعشر والكفارة فاما التطوع فيجوز الصرف اليهم كذا في الكافي.

(فتاویٰ عالمگیریه ۱۸۹: ۱ الباب السابع في المصارف)
۲) په دې کې به دیني مشکلات دا راځي چه زمونږ د علاقې په عرف کې چونکې په خیرات کې عام خلق رابللې شي که مالداره وي او که فقیر وي، نو که مالداره او رشته دار ئې اوخوري نو مالی نذر به خپل مصرف ته اونه رسیږي نو ستا په ذمه به باقی پاتې وي، او دنیوي مشکلات دادې چه زمونږ د عرف په وجه ستا مالداره رشته دار او خپلوان به خفگان بنکاره کوي چه مونږ ئې خپل دعوت کښې راونه غوښتلو او مستقل به د غیبت او چغلې یوه سلسله شروع شي..... (از مرتب)

الجواب: کہ واقعتاً پہ دے علاقہ کی د اوبن ملاویدل مشکل وی نو دے نذر کونکی ته اختیار دے چے یا خود دے اووے بیڑے یا گھے ذبح کولو سره خپل نذر پوره کری یا دے بیا د درمیانہ قسم اوش قیمت په مسکینانو باندے تقسیم کری، فی الدرالمختار: ولو قال لله على ان اذبح جزوا او تصدق بلحمه فذبح مكانه سبع شياه جاز^(۱) وهو الموفق

د مسمی نذر په بدل کی د نور مال ورکولو مسئلہ

سوال: څه فرمائی علماء دین ددے مسئلې په باره کې چې زما دپتون هلوکې مات شوې وو ما نذر ومنلو چې د صحت په صورت کې به چې کومه قرضه د فلانی سړی سره ده هغه مال به مدرسه حقانیه یا په خپل مسجد باندې خرچ کوم، د الله پاک په فضل راته شفاء نصیب شوه ما مقروض ته د قرض مال ورکولو وویل هغه په یو ځل د ورکولو نه معذرت وکړو که زه هم هغه رقم خپل ځان سره د موجوده مال نه خرچ کړم نو آیا زما ذمه به فارغ شی؟ بینواتوجروا

المستفتی: نثار الحق زیارت کاکا صاحب نو پهر ۳ ذوالقعدة ۱۴۰۲ هـ

الجواب: چونکې په نذر کې د مسمی په ځای قیمت ورکولو سره ذمه فارغیږی^(۲) لهذا تاسو د دې ملکیت په بدل کې په ملکیت ناجزه سره ذمه فارغه کولې شی. وهو الموفق

د سلو روپو د غوا نذر کول او اوس په سل روپو نه ملاویدل

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې یو سړی د یو کار

- (۱) (الدرالمختار علی هامش ردالمحتار ۷۶: ۳ مطلب فی احکام النذر)
- (۲) وفي الهندية: ويجوز دفع القيم في الزكاة عندنا وكذا في الكفارات وصدة الفطر والعشر والنذر كذا في الهداية.
- (فتاویٰ عالمگیری ۱: ۱۸۱ الباب الثالث فی زكاة الذهب والفضة مسائل شتى)

د کیدو په صورت کې نذر وکړي چې د سلو روپو غوا به ذبح کوم اوس غوا په سل روپي نه ملاوېږي نو د خلاصی به څه صورت وی؟ بینواتوجروا

المستفتی: محبوب شاه دره آدم خیل

الجواب: غوا ذبح کول ضروری نه دی سل روپي مسکینانو ته ورکړي،
ماخوذاز شامی (۱) وهو الموفق

نذر شرعی، په دې کې د بدلون او نقدو پیسو وغیره ورکولو حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې یو سړی په دې طریقه باندې نذر وکړي چې که زما فلاني کار وشو نو د الله پاک په نوم باندې به یو خوږ دیگ پخوم او په مسکینانو او غریبانو به ئې خورم اوس نذر په هغه باندې واجب شوې دې خو د هغه اراده ده چې که یو دیگ پوخ کړم نو د مسکینانو سره به ئې مالدار هم وخورې او دوست او رسته دار هم، ځکه چې هغوی به خفه شی چې مونږ ته ئې دعوت رانکړو، اوس که هغه سړی د دې دیگ خرچه نقدې پیسې مسکینانو یا یو دینی مدرسې ته ورکړی نو آیا ذمه به ئې فارغه شی؟ دویم صورت دا چې که څوک وکیل جوړ کړی او هغه ته پیسې ورکړي چې دا دیگ پوخ کړی او تقسیم ئې کړی نو آیا ذمه به ئې فلرغه شی؟ اگر چې هغه ته اول صورت خوښ دي؟ بینواتوجروا

المستفتی: اخونزاده سلطان سید ادينه صوابی ۱۶ د سپر ۱۹۷۴ء

۱) قال العلامة الحصكفي: وجاز دفع القيمة في زكاة وعشر وخراج ونذر، قال ابن عابدين: كان نذر ان يتصدق بهذا الدينار فتصدق بقدره درهم او بهذا الخبز فتصدق بقيمته جاز عندنا كذا في فتح القدير... بخلاف النذر بالتصدق بشاتين وسطين فتصدق بشاة بقدرهما جاز لان المقصود اغناء الفقير وبه تحصل القرية وهو يحصل بالقيمة.

(ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۲۴ باب زكاة الغنم)

الجواب: واضحہ دی وی چہ پہ ظاہرہ کی دا نذر واجب الایفاء نہ دی، لعدم کلمۃ الالتزام وی علیٰ وما یساویہ ویرادفہ (مثلاً پہ ما باندی، ^(۱)) او کوم نذر چہ واجب الایفاء وی پہ ہغی کی اصالتہ یا وکالتہ د ہغہ خیز ورکول یا د ہغی قیمت ورکول جائز دی (ماخوذ از شامی وغیرہ) ^(۲) خود ذمہ فراغت پہ نقد قیمت ورکولو کی پہ آسانی سرہ حاصلیری او انفع ہم دی ^(۳) وهو البوفق

نذر عرفی او شرعی او د نذر د قیمت ورکولو مسئلہ

سوال: خہ فرمائی علماء دین د دی مسئلہ پہ بارہ کی چہ یو سری داسی وواپی چہ کہ زما فلانی مقصد اللہ پاک پورہ کړو نو دوه چیلی بہ د اللہ پاک پہ نوم باندی ورکوم، د نذر کولو پہ وخت چیلی موجود نہ وو او نہ معین کړی شوی وو اوس ہغہ مقصد پورہ کیدو سرہ د دوه چیلو قیمت پہ فقراء باندی خرچ کول غواړی آیا پہ نذر کی قیمت ورکول جائز دی؟ بینواتوجروا

المستفتی: سلطان محمود ناظم اعلیٰ دارالعلوم حقانیہ ۳۰ جون ۱۹۷۳ء

۱ ﴿ قال العلامة ابن عابدين : اللزوم لا يكون الا بالنذر ... فافادان عدم الصحة لكون الصيغة المذكورة لا تدل على النذر اى لان قوله ذبحت شاة وعد لا نذر ويؤيده ما في البزازية لو قال ان سلم ولدى اصوم ما عشت فهذا وعد -

(ردالمختار هامش الدرالمختار ۷۶: ۳ مطلب في احكام النذر)

۲ ﴿ قال العلامة الحصكفي : وجاز دفع القيمة في زكاة وعشر وخراج ونذر -

(الدرالمختار على هامش ردالمختار ۲۴: ۲ باب زكاة الغنم)

۳ ﴿ وقال العلامة الحصني : نذر ان يتصدق بعشرة دراهم من الخبز فتصدق بغيره جاز ان ساوى العشرة كتصدقه بثمنه -

(الدرالمختار على هامش ردالمختار ۷۷: ۳ مطلب النذر لا يختص بزمان ومكان الخ)

الجواب: پہ ظاہرہ کی دا نذر عرفی دی، لعدم لفظ النذر ولعدم کلمۃ اللزوم، نذر شرعی نہ دی ^(۱) او فقہاء کرامو پہ باب الزکاة کی لیکلی دی چہ پہ زکاة او نذر وغیرہ کی قیمت ورکول جائز دی ^(۲) وهو الموفق

د مذکور پہ خای د هغی قیمت ورکول جائز دی

سوال: خہ فرمائی علماء دین د دی مسئلہ پہ بارہ کی چہ ما دیو تکلیف د رفع کیدو دپارہ نذر منلی وو اوس مسئلہ دا دہ چہ کہ مونہ د هغه خیز پہ اندازه قیمت ستاسو پہ خدمت کی مدرسہ ته در ولیرو نو آیا دا جائز دہ؟
بینواتوجروا

المستفتی: رضاء الحق ایف آر اوپینور ... ۷ دسمبر ۱۹۶۹ء

الجواب: د نذر پہ خای د هغی قیمت ورکول جائز دی

فی الدرالمختار: وجاز دفع القيمة فی زکوٰۃ وعشر وخراج وفطرة ونذر، وفي ردالمحتار ۲: ۲۳ (فوله ونذر) کان نذران يتصدق بهذا الدينار فتصدق بقدره دراهم او

۱ قال العلامة ابن عابدين: فاذا انعدم الصحة لكون الصيغة المذكورة لا تدل على النذر اي لان قوله ذبحت شاة وعد لا نذر ويؤيده ما في البزازية لو قال ان سلم ولدي اصوم ما عشت فهذا وعد لكن في البزازية ايضاً ان عوفيت صمت كذا لم يجب مالم يقل لله علي وفي الاستحسان يجب، ولو قال ان فعلت كذا فانا احج ففعل يجب عليه الحج.

(ردالمحتار هامش الدرالمختار ۲۶: ۳ مطلب في احكام النذر)

۲ وفي الهندية: ويجوز دفع القيم في الزكاة عندنا وكذا في الكفارات وصدقة الفطر والعشر والنذر كذا في الهداية.

(فتاویٰ عالمگیریہ ۱۸۱: ۱ مسائل شتی الفصل الثانی فی العروض)

بہذا الخبز فتصدق بقیمتہ جائز کذا فی الفتح القدیر (۱)۔ وهو الموفق

د مذور نہ خیلہ نادر او د ہغہ بنخی بچی خوراک نہ شی کولی

سوال: خہ فرمائی علماء دین د دی مسئلہ پہ بارہ کپی چہ نذر کوئی د

خیل نذر کرے شوی خیز نہ خوراک کولی شی؟ بینواتوجروا

المستفتی: قبر الزمان دوسہرہ چارسدہ

الجواب: د نذر نہ نادر خوراک نہ شی کولی او نہ یی پہ خیل بنخی او بچو

خورلی شی کما فی ردالمحتار ۷۹/۲ (۲) وهو الموفق

د بنخی خوی تہ د نذر پیسی ورکول جائز دی

سوال: خہ فرمائی علماء دین د دی مسئلہ پہ بارہ کپی چہ زید د یوی زنانه

سرہ نکاح وکرہ او ہم دغہ شان د زنانه یو ماشوم فیروز نومی د بل خاوند نہ

دی کہ زید یو خیز نذر کری نو آیا دا فیروز تہ ورکولی شی؟ بینواتوجروا

المستفتی: فضل معبود چندول معیار دسمبر ۱۹۷۳ء

الجواب: فقہاء کرامو چہ خومرہ قواعد لیکلی دی نو د ہغہ ریا کپی دی

فقیر ہلک تہ زکاة، عشر، نذر او فطرانہ ورکول جائز دی (۳)۔ وهو الموفق

۱ (الدر المختار مع ردالمحتار ۲: ۲۴ باب زکاة الغنم)

۲ قال العلامة ابن عابدين: (قوله مصرف الزكاة والعشر) ... وهو مصرف ايضا

لصدقة الفطر والكفارة والنذر وغير ذلك من الصدقات الواجبة كما في القهستاني.

(ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۶۴ باب مصرف)

۳ قال العلامة ابن عابدين: وقيد بالولاد لجوازه لبقية الاقارب كالاخوة والاعمام

والاخوال الفقراء... ويجوز دفعها لزوج ابیه وابنه وزوج ابنته قاتر خانیة.

(ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۶۹ باب مصرف)

فقیر ورور ته نذر یا د هغې قیمت ورکول جائز دی

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې زما پلار صاحب د حج په دوران کې زمونږ نه جدا شو او وړک شو، ۲۲ ورځې تیرې شوې دي، پدې دوران کې ما او ښځې مې نذر وکړه چې که زمونږ پلار محترم ملاؤ شونو یو گډه او یو چیلې به صدقه کوم، بیا پلار صاحب ملاؤ شو بیا یو انتهای فقیر او غریب ورور دې خپل کور او ځمکه هم نه لری بلکې ما سره یوځای دې آیا مونږ د دې منځتې رقم هغه ته ورکولې شو؟ بینواتوجروا

المستفتی: حاجی یوسف ایبې آباد... ۲۳ جمادی الثاني ۱۴۰۳ هـ

الجواب: که ستا دا ورور غریب او مسکین وی نو ته دا نذر یا د دې قیمت هغه ورور ته ورکولې شی (۱) وهوالموفق

(۱) قال العلامة ابن عابدين: وكذا كل صدقة واجبة كالفطرة والنذر والكفارات...
وقيد بالولاد لجوازه لبقية الاقارب كالاخوة والاعمام والاخوال الفقراء بل هم اولى لانه
صلة وصدقة. (ردالمحتار هامش الدرالمختار ۲: ۶۹ باب المصرف)

بسم اللہ الرحمن الرحیم

فتاویٰ دیوبند پاکستان

المعروف بہ

فتاویٰ فریدیہ

(شپہریم جلد)

کتاب الوقف

.....

بسم الله الرحمن الرحيم
 فتاویٰ دیوبند پاکستان
 المعروف بہ
 فتاویٰ فریدیہ

کتاب الوقف

قال رسول الله ﷺ:
 من اخذ من الارض شيئاً بغير حقه
 خسف به يوم القيامة الى سبع ارضين.

(رواه البخاری)

کتاب الوقف

د وقف د ثبوت دپاره د مالک اقرار او

د غیر مالک دپاره شهادت ضروری دي

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې دوه سړو خپل مینځ کې ځمکه سره بدله کړه او قبضه هم وکړې شوه د دې نه پس چې چا ځمکه بدله کړه د هغوی خامن د دې ځمکې مالکان جوړیږي او تقریباً پنځوس کاله غائب پاتې شوي دي په هغې کې یو سړي قبرستان ته نژدې دې هغه که ووايي چې دا ځمکه زما پلار د قبرستان دپاره وقف کړې ده، د دومره مودې تیریدلو باوجود د وقف دا دعویٰ صحیح ده؟ بینواتوجروا

المستفتی: میان عبدالوهاب منبه کودر ضلع دیر ۱۰۰۰ ذیقعد ۱۳۸۹ هـ

الجواب: که دا اقرار والا مالک وی (المرء یؤخذ باقراره) (۱) د اصل په بناء وقف صحیح دي او که مالک نه وی نو د شهادت نه بغیر نا منظور دي. وهو الموفق

د وقف د وصیت مسئله

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې زما پلار د وفات نه مخکې وصیت کړې وو چې زما د جائیداد نه په لس مرلې په ځمکه باندې مسجد تعمیر وشو اوس هغوی وفات شوي دي کوم ځای کې چې زمونږ ځمکه ده هلته کورونه کم دي او ورسره یو مسجد هم موجود دي اوس که د دې لس مرلې ځمکې قیمت په مسجد باندې خرچ کړي شی نو آیا په دې سره به زمونږ د پلار صاحب ذمه فارغه شي؟ بینواتوجروا

المستفتی: جمشید شیوه صوابی مردان ۸۰۰۰۰ اگست ۱۹۸۳ هـ

(۱) وفي المجلة: المرأ مؤخذ باقراره- (شرح المجلة ۲۲۶: ۱ ماده: ۷۹)

الجواب: لس مرلې نه معلوم دي او نه شائع بلکې يو مجهول څيز دي پس دا وقف د عدم تحقق شرائط د وجې نه غير صحيح دي، خو که په وارثانو کې نابالغ او غائب نه وي نو د ټولو وارثانو په اجازت سره د دې زمکې په بل طرف کې خرچ کول (تبرعا) صحيح دي، قال في شرح التنوير ۲/۱۳۳ وان يكون قربة في ذاته معلوماً (۱) وبمعناه في وقف الهندية (۲) وهو الموفق

د واقف وقف شوي څيز دوباره اخستل

سوال: څه فرمائي علماء دين د دې مسئلې په باره کې چې وقف کوونکې د وقف کولو نه پس خپل وقف شوي ځای قيمتا دوباره اخستلې شي؟ که جائز وي نو د هغې قيمت په مسجد کې لگول جائز دي؟ بينوا توجروا

المستفتي: فضل معبود تنګي معيار جندل ... ۳ ستمبر ۱۹۷۹ء

الجواب: د وقف شوي څيز خرڅول صحيح نه دي، لخروجه عن ملك الواقف في المختار (۳) وهو الموفق

باقاعده وقف شوي څمکه نه شي واپس کيدې

سوال: څه فرمائي علماء دين د دې مسئلې په باره کې چې زید د څمکې يوه حصه د مدرسې دپاره يو مهمتم ته وقف کړه، وروستو هغه د څه وجې نه مثلاً

(۱) (الدر المختار على هامش ردالمختار ۳: ۳۹۴ مطلب قد يثبت الوقف بالضرورة)

(۲) وفي الهندية: ومنها عدم الجهالة فلو وقف من ارضه شيئاً ولم يسمه كان باطلاً.

(فتاوى عالمگیری ۲: ۳۵۵ الباب الاول كتاب الوقف)

(۳) وفي الهندية: وعندهما حبس العين على حكم ملك الله تعالى على وجه تعود منفعتة الى العباد فيلزم ولا يباع ولا يوهب ولا يورث كذا في الهداية وفي العيون واليتيمة ان الفتوى على قولهما الخ.

(فتاوى عالمگیری ۲: ۳۵۰ اول كتاب الوقف)

د بدعتی کیدو د وجہ نہ یا د خہ الزام د وجہ نہ وقف لہ واپس کول غواری
آیا دا رجوع صحیح ده؟ بینواتوجروا

المستفتی: داؤد شاه

الجواب: که دا حقیقت وی چې زید باقاعدہ وقف کړې وی نو زید دا وقف نه
شی اخستلې، یدل علیه ما فی الہندیۃ: ۲: ۳۶۲ وعندهما حبس العین علی
حکم ملک اللہ تعالیٰ علی وجه تعود منفعتہ الی العباد فیلزم ولا یباع ولا یوہب ولا
یورث کذا فی الہدایۃ وفی العیون والیتیمۃ ان الفتویٰ علی قولہما کذا فی شرح ابی
المکارم للنقایۃ (۱) وفی الدر المختار: فیلزم فلا یجوز ابطالہ ولا یورث عنہ وعلیہ
الفتویٰ ابن الکیمال ہامش رد المحتار: ۳: ۴۹۵ (۲)۔ وهو الموفق

په مسلم یا مبرهن وقف باندې د ملکیت دعویٰ صحیح نه ده

سوال: خہ فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې زموږ قبرستان د
۱۹۳۷ء نه وقف شوې دې خو یو سرې دعویدار دې چې دا زما ملکیت دې د
دې دعویٰ خہ حکم دې؟ بینواتوجروا

المستفتی: مولانا شاد محمد حقانی شب قدر چار سده ۲۰۰۰ ربیع الثانی ۱۴۰۲ھ

الجواب: د کومې ځمکې موقوفه کیدل چې تسلیم شده یا د شهادت نه ثابت
وی نو په هغې کې د مکان وغیره جوړول ممنوع او دعویٰ د ملکیت ناجائز
ده، لان المخالفة عن شرائط الوقف کالمخالفة عن النص (۳)

۱ (فتاویٰ عالمگیری ۳۵۰: ۲ اول کتاب الوقف)

۲ (الدر المختار علیه هامش رد المحتار ۳۹۲: ۳ اول کتاب الوقف)

۳ قال العلامة ابن عابدين: وما خالف شرط الواقف فهو مخالف للنص وهو حكم لا
دليل عليه سواء كان نصه في الوقف نصا او ظاهرا،... وهذا موافق لقول مشائخنا
كغيرهم شرط الواقف كنص الشارع فيجب اتباعه... [بقیه حاشیہ بر صفحہ آئنده

ولان الوقف لا يملك (۱) صرح به فی کتب الفقہ، وهو الموفق

د سکول او سینما دپارہ د ځمکې وقف کولو مسئله

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې د یو سکول دپارہ د ځمکې د وقف کولو څه حکم دي؟ هم دغه شان د سینما دپارہ د ځمکې ورکولو څه حکم دي؟ بینواتوجروا

المستفتی: مولوی حکمت الله فاضل حقانیہ ۳۱ جنوری ۱۹۸۷ء

الجواب: سکول اگر چې بذات خود د عصری علومو مرکز دي خو د دې ماحول کې بد تهذیب هم بنودلې شی. په خلاف د سینما کې چې هغه سراسر گناه او گندگی ده پس د سینما دپارہ وقف کونکې د انسانی نسل دپارہ تباہ کن دي او وقف کونکې د شرابی انگور والا باغ لره خړوب کونکې دي (۲)

وهوالموفق

بقیه از حاشیه گذشته [کما صرح به فی شرح المجمع للمصنف.

(ردالمحتار هامش الدرالمختار ۴۹۷: ۳ مطلب ما خالف شرط الواقف فهو مخالف للنص)

(۱) قال العلامة الحصکفی: فاذا تم ولزم لا يملك ولا يملك ولا يعار ولا يرهن. (الدرالمختار علی هامش ردالمختار ۴۵۶: ۳ کتاب الوقف)

(۲) قال العلامة محمد خالد الآتاسی: درء المفسد اولی من جلب المنافع ای رفعها وازالتها، فاذا تعارضت مفسدة ومصلحة، فدفع المفسدة مقدم فی الغالب، لان اعتناء الشرع بالمنهيات اشد من اعتناؤه بالمأمورات لما يترتب عليها من الضرر المنافی لحکمة الشارع فی النهی ولذا قال ﷺ اذا امرتکم بشیء فأتوا منه ما استطعتم واذا نهیتکم عن شیء فاجتنبوه وفي الكشف حدیث: ترک ذرة مما نهی الله عنه خیر من عبادة الثقلین، مجامع.

(شرح المجلة مادة: ۴۰، ۷۰: ۱) ... [بقیه حاشیه بر صفحه آئنده

د مړي په متروکه ځمکه کې وقف او غیر وقف کې د وارثانو اختلاف

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې یو سړی وفات شوی دې د هغه نه په میراث کې څه ځمکه پاتې شوه، اوس په وارثانو کې یو وارث وائی چې هغه دا ځمکه په خپل ژوند کې وقف کړې وو او باقی وارثان انکار کوی نو په دې صورت کې به شرعی فیصله څه وی.

المستفتی: سعید انور کوهات

الجواب: واضح دې وی چې کله یو وارث دا اقرار وکړي چې دا ترکه (ځمکه) موقوف دې او باقی وارثان د دې نه انکار وکړي نو د دې اقرار کونکي حصه له موقوف شمارلې شی او د نورو وارثانو حصه به موقوف نه وی، بلکې دا سلوک ده. لمافی الهندیة ۲: ۴۳۳ ولواقر بالوقف (الی ان قال) وان کان مع حق وراث آخر یجحد ذلك کان نصیب الجاهد من هذه الارض للجاحد یفعل ما یشاء ونصیب المقر یكون وقفا علی ما اقر به کذا فی فتاویٰ قاضی خان (۱). وهو الموفق

د مړي د خاورې کیدو نه پس مقبره باندې د کروندې او ونو حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې د قبرستان په ځمکه باندې څومره موده پس پورې زراعت جائز دي؟ بله دا چې د دې ځمکې نه ونې پرې کول جائز دي یا نه؟ بینوا تو جوړوا

المستفتی: محمد ادريس

بقیه از حاشیه گذشته [

وفی الهندیة: واما شرائطه... ومنها ان یكون قربة فی ذاته وعند التصرف فلا یصح وقف المسلم او الذمی علی البیعة والکنیسة او علی فقراء اهل الحرب کذا فی النهر الفائق.

(فتاویٰ عالمگیریة ۲: ۳۵۳ کتاب الوقف الباب الاول)

(۱) (فتاویٰ عالمگیریة ۲: ۴۴۲ الباب الثامن فی الاقرار)

الجواب: چہ کلمہ د تحری نہ معلومہ شی چہ مری خاوری شی نو د هغی نہ پس کروندہ وغیرہ جائز ده، کما فی الدر المختار: کما جاز زرعه والبناء علیه اذا بلی وصار تراباً زلیعی (هامش رد المحتار ۱/۸۴۰) (۱) او کہ مقبره موقوف وی نو ونہ دې د مقبرې په ضروریاتو کې خرچ کړې شی، او کہ مملوک وی نو مالک ئې باقاعده په خپلو ضروریاتو کې خرچ کولې شی، والتفصیل فی الهندیة ۳/۸۳، ۸۵، ۸۶، ۸۷ (۲) بینواتوجروا

د وقف مشاع حکم او د مسجد دیاره د وقف

شوی ځمکې د اختلو او خرڅولو مسئله

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې ۱: د مشترکه ځمکې وقف صحیح دې یا نه؟
۲: که یو سړې د مسجد دیاره ځمکه وقف کړې او بنیادونه کیږدی خو هغې سره بل مسجد جوړ کړې شو او اوس هغه واقف وائی چې که زه دا وقف شوې

(۱) (الدر المختار علی هامش رد المحتار ۶۶۲: ۱ مطلب فی دفن الميت)
(۲) وفي الهندية: مقبرة عليها اشجار عظيمة فهذا على وجهين اما ان كانت الاشجار ثابتة قبل اتخاذ الارض مقبرة او نبتت بعد اتخاذ الارض مقبرة ففي الوجه الاول المسألة على قسمين اما ان كانت الارض مملوكة لها مالک او كانت موانا لا مالک لها واتخذها اهل القرية مقبرة ففي القسم الاول الاشجار بأصلها على ملک رب الارض يصنع بالاشجار وأصلها ما شاء... اما ان علم لها غارس اولم يعلم ففي القسم الاول كانت للغارس وفي القسم الثاني الحكم في ذلك الى القاضي ان رأى بيعها وصرف ثمنها الى عمارة المقبرة فله ذلك كذا في الوقاعات الحسامية... سئل نجم الدين في مقبرة فيها اشجار هل يجوز صرفها الى عمارة المسجد قال نعم ان لم تكن وفقاً على وجه آخر قيل له فان تداعت حيطان المقبرة الى الخراب يصرف اليها او الى المسجد الخ. (فتاوى عالمگیری ۲: ۴۷۳، ۴۷۴، ۴۷۶ المسائل التي تعود الى الاشجار في المقبرة)

خمکھ خرخولوسرہ پہ بل مسجد یا مدرسه کي خرچ کرم نو جائز ده؟ بینواتوجروا

المستفتی: مفتی بدر متیر حقانی بی خیلہ اما ندرہ ۱۱۰۰۰ دسمبر ۱۹۸۳ء

الجواب: ۱: وقوف مشاع د مدرسې او مسجد دپاره اتفاقاً صحیح نه دي او د نورو امورو دپاره مختلف فيہ دي او د قواعد په رڼا کي عدم جواز راجح دي کما في الهندية ۲: ۳۷۲ وقف المشاع المحتمل للقسمه لا يجوز عند محمد وبه اخذ مشايخ بخاري وعليه الفتوى كذا في السراجية والمتأخرون افتوا بقول ابي يوسف انه يجوز وهو المختار كذا في خزانة المفتيين واتفقا على عدم جعل المشاع مسجداً او مقبرة مطلقاً، انتهى ما في الهندية (۱) وفي رد المحتار ۱: ۴۵۷ لفظة الفتوى أكد وابلغ من لفظة المختار (۲).

۲: دا سوال مجمل دي دا معلومات وکړي چې هغه سړي د وقف الفاظ ويلې دي يا نه؟ تعين بقعه واره (بنیاد) کړې دي يا نه؟ که جواب په اثبات کې وي نو بيع به ناجائز وي (۲) وهو الموفق

د وقف شوي مقبرې د ونو خرخول

سوال: څه فرمائي علماء دين د دي مسئلې په باره کې چې دلته يو وقف مقبره ده چې په هغې کې ځنگل جوړ شوي دي اوس بعض خلقو د هغې د ونو د خرخولو مشوره را کړې ده آیا د وقف شوي مقبرې ونې خرخول جائز دي؟ دغه شان به د دي پيسو مصرف څه وي؟ بینواتوجروا

المستفتی: عبدالعزيز وزيرستان ۹۰۰۰۰ جمادی الثانیة ۱۴۰۱ هجری

- ۱ (فتاویٰ عالمگیری ۳۶۵: ۲ فصل فی وقف المشاع الباب الثاني)
- ۲ (الدر المختار علی هامش رد المحتار ۳۶۲: ۱ مطلب لفظة الفتوى أكد الخ)
- ۳ (وفي الهندية: اما حكمه... متى صح الوقف... حتى لا يملك بيعه ولا يورث عنه). (فتاویٰ عالمگیری ۳۵۲: ۲ الباب الاول كتاب الوقف)

الجواب: مقامی حاکمان د وقف شوی مقبرې ونې خپله خرڅولې شی او د هغې نه حاصل شوی رقم لره د هغه مقبرې په توسیع باندې خرچ کولې شی. کما فی الهندیة ۲: ۴۵۴، ۴۵۵. وفي القسم الثاني المسئلة على قسمين اما ان علمها غارس اولم يعلم... وفي القسم الثاني الحكم في ذلك الى القاضي ان رأى بيعها وصرف ثمنها الى عمارة المقبرة فله ذلك كذا في الوقعات الحسامية (۱). وهو الموفق

په جنازگاه کې د برنډې د جوړولو د پاره د مقبرې د ونو د خرڅولو حکم **سوال:** څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې مونږ په جنازگاه کې برنډه جوړول غواړو ځکه چې د بارانونو په ورځو کې ډیر سخت تکلیف وی د ټول قوم مشوره دا ده چې په مقبره کې ډیرې زړې او بیکاره ونې دی لهذا هغه دې خرڅې کړې شی او هغه پیسې دې په برنډه باندې خرچ کړې شی نو د دې څه حکم دي بینواتو جروا

المستفتی: مولانا فخر الدین غور غشقی اټک ۲۲۰۰۰۰ ستمبر ۱۹۸۷ء

الجواب: که دا ونې په دې وقف شوې ځمکه کې خپله راختلې وی یا د هغې لگونکې نامعلوم وی نو د حاکم یا بااثر خلقو په اجازت سره د هغې خرڅول او د هغې نه حاصل شوې رقم د مصالح مقبره په تعمیر کې خرچ کول جائز دی. کما فی الهندیة ۲/ ۳۵۳-۳۵۵ عن الوقعات الحسامية (۲) وهو الموفق

(۱) (فتاویٰ عالمگیری ۲: ۴۷۴ الباب الثاني عشر فی الرباطات والمقابر)

(۲) وفي الهندية: وفي القسم الثاني: الاشجار باصلها على حالها القديم وفي الوجه الثاني المسألة على قسمين اما ان علم لها غارس اولم يعلم ففي القسم الاول كانت للغارس وفي القسم الثاني الحكم في ذلك الى القاضي ان رأى بيعها وصرف ثمنها الى عمارة المقبرة فله ذلك كذا في الوقعات الحسامية. (فتاویٰ عالمگیری ۲: ۴۷۴ الباب الثاني عشر فی الرباطات والخانات)

د مقبري د ونو گټه په مقبره او مسجد کې د خرچ کولو مسئله

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې په مقبره کې ډیرې ونې راختلې دي د کلي خلقو هغه خرڅې کړې دي د هغو پیسو په سکول او مسجد باندې خرچ کول څنگه دي؟ بینواتوجروا

المستفتی: نبی الله بن حضرت الله... ۱۸ جون ۱۹۷۶ء

الجواب: که په دې مقبره (موقوفه) کې د ونو لگونکې معلوم وي نو دا ونې دې د مقبرې په ضروریاتو کې خرچ کړې شي او د عدم ضرورت په صورت کې دې په مسجد کې خرچ کړې شي او که لگونکې معلوم نه وي نو بیا دې په مسجد کې خرچ کړې شي. فلیراجع الی الهندية ۲/۳۵۳-۳۵۲ یعنی چې کله د مقبرې د پاره ضرورت نه وي (۱) او چونکې سکول یو غیر مایوس څیز دې په هغې کې د دې خرچ کول یو خلاف قاعده امر دې (۲) وهوالموفق

۱) وفي الهندية: مقبرة عليها اشجار عظيمة فهذا على وجهين اما ان كانت الاشجار ثابتة قبل اتخاذ الارض مقبرة او نبتت بعد اتخاذ الارض مقبرة ففي الوجه الاول المسألة على قسمين... وفي القسم الثاني الحكم في ذلك الى القاضي ان رأى بيعها وصرف ثمنها الى عمارة المقبرة فله ذلك كذا في الوقاعات الحسامية (وبعد صفحة) سئل نجم الدين في مقبرة فيها اشجار هل يجوز صرفها الى عمارة المسجد قال نعم ان لم تكن وقفاً على وجه آخر قيل له فان تداعت حيطان المقبرة الى الخراب يصرف اليها او الى المسجد قال الى ما هي وقف عليه ان عرف وان لم يكن للمسجد متول ولا للمقبرة فليس للعامة التصرف فيها بدون اذن القاضي كذا في الظهيرية.

(فتاوى عالمگیری ۴۷۶، ۴۷۳: ۲ المسائل التي تعود الى الاشجار في المقبرة الخ)

۲) قال العلامة ابن عابدين: وظاهره انه لا يجوز صرف وقف مسجد خرب الى حوض وعكسه وفي شرح الملتقى يصرف وقفها لا قرب مجانس لها، ط. ردالمحتار هامش الدرالمختار ۴۰۷: ۳ مطلب في نقل انقاض المسجد ونحوه)

د عیدگاہ پہ دیوال باندی د چنده ورکونکو نومونه

او د هغوی د ورکړې شوې پیسو لیکلو حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې دلته عوامو یوه عیدگاہ تعمیر کړې ده د تعمیر ناظم د عیدگاہ په دیوال باندې د چنده ورکونکو نومونه او د هغوی د پیسو مقدار لیکلې دي ایا په قرآن او سنت او شریعت محمدی ﷺ کې دا جائز دی؟ بیتواتوجروا

المستفتی: محمد سلیم هید ماستر بهلا کر کهوټه راولپنډی ۲۶۰۰۰۰ جنوری ۱۹۶۹ء
الجواب: که ریا او شهرت مقصود وی نو ناجائز ده او که همت افزائی او د پیسو په وصولی باندې خبرول مقصود وی نو جائز ده. (۱) وهوالموفق

د عام لارې تنگول یا وړانول جائز نه دی

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې یو عام لاره ده چې په هغې باندې څاروی او عام خلق تلل راتلل کوی او په هغې باندې څو کورونه هم آباد دی اوس یو سړې په زوره دا لاره وړانول غواړی چې کلیوال وغیره په تکلیف کې اخته شی آیا دا لاره تنگول یا وړانول جائز دی. بیتواتوجروا

المستفتی: عبدالقهار

الجواب: عام لاره خرابول خصوصاً چې کله د کلی خلکو ته ضروری ناجائز دی،
وفي الهندية ۶: ۴۳ وفي الجامع الصغير: رجل اخرج الى الطريق كنيفاً او ميزاباً او بنى

(۱) قال الشيخ ثناء الله الفاني فتى: (لا تنفقوا الا ابتغاء وجه الله) وهذا يقتضى
تحريمه الانفاق اذا لم يكن فيه ابتغاء وجه الله فانه اضاعه المال وذلك حرام -
(التفسير المظهرى ۳۷۷: ۱ سورة البقرة پاره: ۳)

قال فى عمدة القارى: من بنى مسجداً قال بكبر حسبت انه قال يبتغى به
وجه الله بنى الله له مثله فى الجنة. (عمدة القارى ۳۱۱: ۴)

دکانا او جرسنا فلکل واحد من عرض الناس ان یقلع ذلك ویهدمه اذا فعل ذلك بغیر اذن الامام اضر ذلك بالمسلمین اولم یضر الخ (۱) - وهو الموفق

د کانو په غونډۍ باندې د مسجد یا قبر

تک وی نو د هغې څه حکم دی؟

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې زموږ د ځمکې سره متصل څو مرلې زموږ نوره ځمکه ده چېرته چې یو زوړ قبر او د کانو یو غونډۍ ده د کلی د یو بوډا سړی وینا ده چې په یو زمانه کې دلته مسجد وو دا ځمکه وکنستل شوه خو هلته د قبرونو هیڅ آثار ښکاره نه شو نو آیا موږ دا ځمکه او دا غونډۍ استعمالولی شو یا نه؟ بینواتو جروا

المستفتی: عبدالله ولوله دگره ۲۳ جمادی الاولی ۱۴۰۱ هـ

الجواب: د قواعدو په رڼا کې د دې ځمکې او د دې کانو استعمال په ذاتي امورو کې جائز دي خو که په دې خاص ځای کې د مسجد کیدل باقاعده ثابت شي نو دا خاص ځای به همیشه د مسجد په حکم کې وي، کذا فی وقف شرح التنویر (۲) - وهو الموفق

د هندوانو پرینودل شوی جائیداد وغیره

د بیت المال او حکومت ملکیت دي

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې په پاکستان کې متروکه وقف جائیدادونه (د هندوانو) کوم چې د محکمه اوقاف په تحویل کې

(۱) (فتاویٰ عالمگیریه جلد: ۴۰ الباب الحادی عشر فی جنایة الحائط والجناح الخ)

(۲) قال العلامة الحصفی: ولو خرب ما حوله واستغنی عنه ببقی مسجدا عند الامام والثانی ابدأ الی قیام الساعة وبه یفتی حاوی القدسی.

(الدر المختار علی هامش ردالمحتار ۴۰۶: ۳ مطلب فی احکام المسجد)

دی د هغه سرکاری محکمه اوقاف په املاک باندې د کورونو وغیره قیام بغیر
د اذن او اجازت نه څه حکم لری؟ بینواتوجروا

المستفتی: محبوب الرحمن رحمانی جامعہ فاروقیہ رحمانیہ اٹک ۳۱ مئی ۱۹۸۶ء
الجواب: کوم هندوان چې هندوستان ته تلې دی او هلته ئې مستقل استوګنه
اختیار کړې ده د هغوی املاک د بیت المال او حکومت حق دې په هغې کې
صرف د حکومت د خاوندانو تصرف جائز دې. قَالَ اللهُ تَعَالَى: وَمَا افَاءَ اللهُ
عَلَى رَسُولِهِ مِنْهُمْ فَمَا أُوجِفْتُمْ عَلَيْهِ مِنْ خَيْلٍ وَلَا رِكَابٍ وَلَكِنَّ اللهَ يُسَلِّطُ رُسُلَهُ عَلَى
مَنْ يَشَاءُ، وَاللهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ (۱) - وهو الموفق

چې د وقف مصرف ختم شی نو نزدې طرف ته مصرف جوړ کړې شی
سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې د زید نیکه ګانو
په مسجد کې د اوبو د وېستلو دپاره د لرګی اړتې لګولې وو او دې لوټکو والا
اړتې دپاره ئې پنځه کناله او درې مرلې ځمکه وقف کړې وه چې د هغې لیکل
د مال په کاغذاتو کې موجود دې چې د هغې په ګټې سره به مو د اړتې د مرمت
وغیره انتظام کولو د هغه مشرانو د وفات نه پس دا ځمکه د هغوی د وارثانو
په لاسونو کې راغله او ۵۱ حضرات هم د هغه ځمکې د ګټې نه د اوبو انتظام
کوی اوس چونکې د بجلۍ پمپ لګیدلې دې او ورسره د مسجد انتظامیه په
اصرار باندې د لرګی اړتې د اوسپنې په اړتې باندې بدل شوې دې چې د هغې
نه د بجلۍ نه کیدو په صورت کې اوبه راویستلې شی چونکې په پمپ سره او د
اوسپنې په اړتې سره د لوټکو وغیره سلسله ختمه شوه، لهذا د مسجد
انتظامیه د زید نه مطالبه وکړه چې اوس تاسو دا ځمکه په اجاره باندې
ورکړئ یا د ځمکې د ګټې نه حصه راکړئ چې په هغې سره د مسجد باقی
تعمیری کارونه وکړو، سره د دې چې د هغه بزرګانو د وینا مطابق هغوی ته د
بجلۍ کامل بل ادا کول پکار دی خو هغه د ځمکې د ګټې نه ډیر زیات دې په

دې وجه کمیتی د بل په وصولولو باندې اصرار نه کوی، د دې باوجود زید وغیره وارثان په دې باندې اصرار کوی چې مونږ د زمکې د لویکې وغیره ذمه داریو نه اجاره ورکورو او نه به د ځمکې نه حصه ورکړو، او ځمکه به زمونږ په تصرف کې وی اوس د دې شرعی حکم څه دی؟ بینواتوجروا

المستفتی: اراکین مسجد شیشم تور د هیر صوابی ۵۰۰۰ جمادی الثانی ۱۴۰۳ هـ
الجواب: په عرف باندې د نظر کولو نه معلومېږي چې دا معامله وقف ده. ونظیره ما فی البحر ۵: ۱۹۱ اشتروا من غلة دارى هذه کل شهر بعشرة دراهم خبزاً و فرقه على المساکین صارت الدار وقفاً^(۱) او دا قاعده ده چې کله د وقف مصرف منقطع شی نو دویم نژدې طرف ته مصرف جوړ کړي شی، کما فی الشامیه ۵۱۳/۲، وفی الشرح الملتقى مصرف وقفها لا قرب مجانس لها^(۲) فافهم، خلاصه دخبرې دا ده چې دا وارثان دې د واقف ددې زمکې حاصلات په دې اوبو پمپ باندې صرف کړي چې وقف کونکي ته ثواب ورسېږي. وهو الموفق

په مشترکه ځمکه کې وقف صحیح دي او

د امام ابویوسف رحمه الله قول مفتی به دي

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې یوه مشترکه ځمکه ده چې په هغې لاندې لیکلې شوې افراد شریک دي، عرب دین نصف، داور شاه، احمد خان د هغوی څلور لورگانې عمرې، رحمتې، عیسی گل، اوس عرب دین په خپل نیم جائیداد کې شپږ قدمه ځمکه او د اوبو د نالۍ دپاره پرېښودلو سره باقی ځمکه د عیدگاه دپاره وقف کړې ده خو قوم په هغه شپږ قدمه باندې هم قبضه کولو سره غصب کړو، لهذا عرب دین د باقی

۱ (البحر الرائق ۵: ۳۱۹ کتاب الوقف)

۲ (ردالمحتار هامش الدر المختار ۴۰۷: ۳ مطلب فی مالو خرب المسجد او غیره)

خمکے وقف واپس واخستلو داور شاه خپله حصه مکمل وقف کړې ده د احمد خان یوې لور خپله حصه وقف کړې دې، عمر خان هم خپله حصه وقف کړې ده خو خلقو په مشترکه ټولو زمکو کې عیدگاه جوړوه کړه او په هغې کې د اخرونو او جنازې لمونځونه کوي خلقو په عیدگاه باندې کافی خرچ کړې دې باقی حصه دارو نه وقف کړې دې او نه ئې د وقف اراده کړې ده نو آیا په هغه ځمکه کې د اختر او جنازې لمونځونه صحیح دي؟ آیا وقف واپس کیدې شی؟ بینواتوجروا

المستفتی: عبدالرحمن قهل کالونکی منگلا ۴ مئی ۱۹۶۹ء

الجواب: ۱: کومو شریکانو چې وقف کړې دې د هغوی په حصو کې وقف صحیح دي او د هغوی په حصو کې آبادی کول او د جنازې لمونځ هم جائز دی خو په ټولو کې آبادی کول او د جنازې لمونځ جائز نه دی فی الدر المختار: ولا يتم الوقف حتى يقبض ويفرز، قال العلامة الشامي ای بالقسمه هذا بيان شرائطه الخاصة على قول محمد وجعله ابو يوسف كالا عتاق واختلف الترجيح والاخذ بقول الثاني احوط واسهل (بحر) وفي الدرر وصدر الشريعة وبه يفتي واقره المصنف (۱). وقال الشامي ۳: ۳۷۶ مع التصريح في كل منهما بأن الفتوى عليه لكن في الفتح ان قول ابی يوسف اوجه عند المحققين (۲) (وفيه ۱: ۲۵۵) وفي الوقعات بنی مسجدا على سور المدينة لا ينبغي ان يصلى فيه لانه حق العامة فلم يخاص لله تعالى كالمبنى في ارض مغصوبة (۳).

۲: چونکې وقف (په قول د امام ابو یوسف رحمته الله) صحیح او لازم شوې دي لهذا د هغې نه رجوع صحیح نه ده،

(۱) (ردالمحتار هامش الدر المختار ۳: ۴۰۰ مطلب فی شروط الوقف علی قولهما)

(۲) (ردالمحتار هامش الدر المختار ۱: ۴۰۱ مطلب التأييد معنى شرط اتفاقا)

(۳) (ردالمحتار هامش الدر المختار ۱: ۳۸۱ مطلب الصلاة في الارض المغصوبة)

وفي الدر المختار: ويحول ملكه عن المسجد والمصلى (قال الشامي) شمل مصلى
الجنائزة ومصلى العيد) بالفعل وبقوله جعلته مسجدا عند الثاني، قال الشامي
١: ٣٧٠ وفي الدر المنتقى وقدم في التنوير والدرر والوقاية وغيرها قول ابى يوسف
وعلمت ارجحيته في الوقف والقضاء (١) - وهو الموفق

په وقف او مملوك مقبره کې د تصرف مسئله

سوال: څه فرمائي علماء دين د دې مسئلې په باره کې چې دلته د پنځه شپږ
کاله زوړ قبرستان دې چې په هغې کې نه د قبرونو پوره علامات شته او نه د
مړو هلوکي خو ځيني پخواني خلک دا معلومات ورکوي چې دا قبرستان دې
دا د ښهر ترمينځه واقع ده نو آيا دا قبرستان د سابقه مالکانو په ملکيت کې
باقی دې يا نه، او مالکان په دې کې څه قسم تصرف کولې شي يا نه؟ بينوا توجروا

المستفتی: سلطان محمد دارالعلوم اسلاميه لور آلائي بلوچستان ۹۰۰۰ مئي ۱۹۸۴ء

الجواب: که دا قبرستان موقوف وي نو د حکومت نه اجازت ضروري دې (٢)
او که مملوک وي نو ملاک ته حق د تصرف حاصل دې. (٣) وهو الموفق

د قبرستان دپاره وقف شوي ځمکه او بيا د واپس مسئله

سوال: څه فرمائي علماء دين د دې مسئلې په باره کې چې حکومت د
ځمکې يوه حصه دپاره د قبرستان، اهل اسلام مقرر او وقف کړې وه، او په

١ (ردالمحتار هامش الدر المختار ٤٠٥، ٤٠٤: ٣ مطلب في احكام المسجد)

٢ (في الهندية: وان لم يكن للمسجد متول ولا للمقبرة فليس للعامة التصرف فيها بدون
اذن القاضي كذا في الظهيرية)

(فتاوى عالمگیری ٢: ٤٧٦ قبيل الباب الثالث عشر في الاوقاف)

٣ (نوب: یعنی د وقف په صورت کې د ذاتی تصرف اجازت نشته او صورت د
وقف وی خو مړی دفن کول په څه وجه بند کړې شوی وی نو بیا به په دې کې د
مدرسې او جومات جوړولو اجازت وی. (مفتی سیف الله حقانی)

ترلی بل قبرستان کې د گنجائش نه کیدو په وجه باندې خلقو په هغې کې مړی پنځول شروع کړل او ډیر مړی پکې ښخ کړې شوي دي اوس د انتظامیه بعض اهل کار تقاضه کوی چې په دې ځمکه کې دې نیمه حصه حکومت ته واپس کړې شي چې هغه د هاسټل د تعمیر دپاره استعمال کړې شي، آیا د قبرستان دپاره وقف شوې ځمکه یو فرد یا حکومت واپس اخستلې شي، آیا هغه د نورو مقاصدو لکه (هاسټل وغیره) دپاره استعمالیدلې شي یا نه؟ بینواتو جروا

المستفتی: اهلینان نوتهییه جدید و قدیم پشاور صدر ۲۵۰۰۰ اگست ۱۹۸۴ء

الجواب: که دا ځمکه د دفن کولو دپاره وقف کړې شوې وي نو ترڅو پورې چې په دې کې د دفن کولو حاجت باقی وي تر هغه وخته پورې به په دې کې نور تصرفات ناجائز دي، ماخوذاز شامی (۱) وهوالموفق

په زور قبرستان کې د مسجد او مدرسې جوړولو حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې قبرستان زور شي اگر چې د قبرونو څه نڅښې باقی وي او خر خچر وغیره هلته ګرځیدلو سره بول و براز کوی او خلقو هلته مړی دفن کول بند کړې وي نو آیا په داسې قبرستان کې مسجد یا مدرسه د خلقو د خواش مطابق جوړول جائز دي؟ ما د فقه په یو کتاب خزانه الروایات کې کتلی دي: «المسجد اذا خرب و دسرو المقبرة اذا خربت و دسرت فیجوز فی موضعهما ما یشأون» د دې نه علاوه دا ځای اوس

۱) قال العلامة ابن عابدين: (قوله فلو وقفه السلطان) ای بعد ما صار لبیت المال بموت اربابه و قدمنان هذا ارصاد لا وقف حقیقی (قوله عاما) کالمسجد والمقبرة والسقاية ومثله ما وظفه فی مسجد ونحوه للعلماء ونحوهم ممن له حق فی بیت المال فلا یجوز لاحد ابطاله نعم للسلطان مخالفة شرط واقفه بزيادة ونقص ونحو ذلك لا بصرفه عن جهته الى غیر جهته کما مر عند قوله... لان فيه تعطيل حق بقية المسلمين.

(ردالمحتار هامش الدرالمختار ۴۶۶: ۳ قبیل مطلب فی محاسبة المتولی وتحلیفه)

پہ محلہ کی دنتہ راغلی دی د مسجد او مدرسہ ضرورت ہم دی نو آیا د
«الضرورات تبیح المحظورات» قاعدی پہ بنیاد دلتہ مسجد او مدرسہ جوړول
 صحیح دی؟ بینواتوجروا

المستفتی: مولوی حبیب اللہ نیو دریند ۱۱ دسمبر ۱۹۷۴ء

الجواب: پہ زور قبرستان کی مسجد وغیرہ جوړول جائز دی

کما فی فتح الملهم ۲: ۱۱۸ فان قلت هل يجوز ان تبني المساجد على قبور
 المسلمين قلت قال ابن القاسم لو ان مقبرة من مقابر المسلمين عفت فبنى
 قوم عليها مسجدا لم اربذلك بأساً^(۱) وفي الدر المختار على هامش ردالمحتار
 ۱: ۸۴ كما جاز زرعه والبناء عليه اذا بلى وصارت راباً^(۲) وهو الموفق

د وقف قبرستان د بدلون په خای په هغې کې دوباره مری بخول غوره دی
سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې دلتہ یو وقف
 قبرستان دې اوس خلقو دا اتفاق کړې دې چې که شریعت د دې اجازت ورکوی
 چې مونږ د دې قبرستان د ځمکې تبادلہ وکړو ځکه چې په بل خای کې د هغې
 په خای دوچند ملاویری یا دهغې خرخولو سره د هغې دوچند ځمکه واخستلې
 شی ځکه چې مونږ ته د قبرستان دپاره زیاته ځمکه پکار ده او اهل قریه د
 موجوده قبرستان د ډکیدو نه پس دومره وس او طاقت نه لری چې بیا نوې
 ځمکه واخلي او حال دا چې د شرح الوقایة ۲/ ۱۰ نه معلومیږی د امام
 ابویوسف رحمہ اللہ په نزد دا استبدال جائز دی؟ بینواتوجروا

المستفتی: مولوی محمود شاه نظام العلوم بنون بنهر ۸ مئی ۱۹۸۴ء

الجواب: چونکې په صورت مسئلہ کې د استبدال شرطونه متحقق نه دی،
«وهی ما ذکرکرت فی الہندیة ۲/ ۴۰» والمعتمد انه يجوز للقاضي بشرط ان يخرج

(۱) (فتح الملهم بشرح مسلم ۱۶: ۴ کتاب المساجد ومواضع الصلوة)

(۲) (الدر المختار على هامش ردالمحتار ۶۶۲: ۱ مطلب فی دفن الميت)

عن الانتفاع بالکلیۃ الی اخره (۱) لهذا د دې استبدال نه دا غوره ده چې د قبرستان د ډکیدو نه پس دوباره مړی بنځول شروع کړې شی. (۲) وهوالموفق

د مقبرې خپله راځنلې گیا او واینه هر سرې استعمالولې شی

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې زموږ یو قاری صاحب دا مسئله بیان کړه چې په قبرستان کومه گیا (واینه) وغیره راځیژی د هغې استعمال مطلقاً حرام دې او کوم څاروی چې گیا (واینه) وځوری د هغې شیدې خوړل حرام دی تردې چې د هغې غوښه هم حرامه ده، دا مسئله کوم حده پورې صحیح ده؟ بینواتوجروا

المستفتی: حافظ عبدالرشید ارشد

الجواب: د مقبرې خپله راټوکیدلې گیا (واینه) هر سرې استعمالولې شی

لحدیث: المسلمون شركاء في الماء والكلاء والنار، رواه ابوداؤد وابن ماجه (۳) وفي شرح المجلة ۶۸۱ لكل واحد ان يعلف حيوانه من الكلاء النابت في المحل الذي لا صاحب له وان يأخذ منه ويحرق قدر ما يريد، الكلاء النابت في ملك انسان بدون تسببه وان يكن مباحاً فلصاحبه المنع من الدخول ولكن

(۱) (فتاویٰ عالمگیری ۴۰۱: ۲ الباب الرابع فيما يتعلق بالشرط في الوقف)

(۲) وفي الهندية: سئل القاضي الامام شمس الائمة محمود الاوزجندی ... عن المقبرة في القرى اذا اندرست ولم يبق فيها اثر الموتى لا العظم ولا غيره هل يجوز زرعه واستغلالها قال لا ولها حكم المقبرة كذا في المحيط، قوله قال لا: هذا لا ينافي ما قاله الزيلعي في باب الجنائز من ان الميت اذا بلى وصار تراباً جاز زرعه والبناء عليه، لان المانع هنا كون المحل موقوفاً على الدفن فلا يجوز استعماله في غيره فليتأمل واليحرر.

(فتاویٰ عالمگیری ۴۷۱: ۲ الباب الثاني عشر في الرباطات والمقابر والخانات الخ)

(۳) (مشکوٰۃ المصابيح ۲۵۹: ۱ باب احياء الموات والشرب الفصل الثاني)

لطالب الکلاء ان يقول له ان لي في ارضك حقاً فاما ان توصلني اليه او تحشه وتدفعه لي (١) - وهو الموفق

د خپل کور د پاره په موقوفه قبرستان کې لاره جوړول

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې یو سړی خپل پټې د کورونو د پاره خرڅ کړو او د لوی سړک ته یې خپل کور ته په پنځوس شپيته کلن زوړ قبرستان کې لاره ویستله، آیا شرعاً د دې اجازت شته؟ بینوا تو جوړوا

المستفتی: صوفی غلام محی الدین کیمیلپور..... ۱۹۷۳ء | ۱۱ | ۱۳

الجواب: که سړک سره متصل په موقوفه ځمکه کې د بائع حق مرور (د تیریدلو حق) ثابت نه وی نو دا لاره جوړول به ناجائز وی. (٢) لان الموقوف لا یصرف الا لما وقف له (٣) وهو الموفق

(١) (شرح المجلة لسليم رستم باز ٦٨١: ٢ المادة: ١٢٥٦ احكام الاشياء المباحة)
(٢) يدل عليه ما في الهندية: ارض لاهل قرية جعلوها مقبرة واقبروا فيها ثم ان واحداً من اهل القرية بنى فيها بناء لوضع اللبنة وآلات القبر واجلس فيها من يحفظ المتاع بغير رضا اهل القرية او رضا بعضهم بذلك قالوا ان كان في المقبرة سعة بحيث لا يحتاج الى ذلك المكان فلا بأس به وبعد ما بنى لو احتاجوا الى ذلك المكان رفع البناء حتى يقبر فيه كذا في فتاوى قاضي خان.

(فتاوى عالمگیری ٤٦٨: ٢ الباب الثاني عشر في الرباطات والمقابر والخانات)

(٣) قال العلامة ابن عابدين: وما خالف شرط الواقف فهو مخالف للنص وهو حكم لا دليل عليه سواء كان نصه في الوقف نصاً او ظاهراً، وهذا موافق لقول مشائخنا كغيرهم شرط الواقف كنص الشارع فيجب اتباعه كما صرح به في شرح المجمع للمصنف.

(ردالمحتار هامش الدر المختار ٤٩٧: ٣ ما خالف شرط الواقف فهو مخالف للنص)

د پخوانی جنازگاہ د استبدال مسئلہ

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې زمونږ په کلی کې یوه زړه جنازگاه ده کوم چې اوس په آبادی کې دننه راغلې دې اوس زمونږ مقصد دا دې چې دې لره خرڅولو سره د کلی نه بهر ځمکه واخلي، په هغې کې شل کاله جنازې شوې دي اوس هغې لره خرڅولو سره په هغې کې کور یا حجره جوړول څنگه دي؟ بینواتو جروا

المستفتی: عبدالرؤف ندیم ترکي صوابي... ۹ جنوري ۱۹۷۳ء

الجواب: که دا پخوانی جنازه گاه موقوف وی نو بغیر د قاضی یا قائم مقام قاضی (حکمران وغیره) نه د هغې استبدال جائز نه دي. (شامی) (۱) او که مملوکه شاملات وی نو ملاک یا د هغوی د وارثانو دپاره د هغې خرڅول څنگه دي وهوالموفق

په وقف جنازگاه کې کوهې کنستلو سره وقف کول

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې زید بعض ځمکه د جنازگاه دپاره وقف کړه او بکر هم په دې جنازگاه کې یو وقف کوهې ویستلو په دې نیت چې خلق به دلته اودس کولو سره د جنازې لمونځ ادا کوي، د ضرورت په وخت به مونځ هم کوي، ورسره به د جنازې دپاره راتلونکی خلق اوبه هم څښي، نو آیا د بکر دپاره هم په دې وقف جنازگاه کې کوهې کنستل جائز وو؟ آیا بکر ته به د کوهې ثواب ملاوېږي؟ که په وقف ځمکه کې دا کار ناجائز وو نو آیا حرام یا مکروه او که مباح دي؟ بینواتو جروا

المستفتی: ماستر فرمان الله بیکا صوابي... ۲۷ جون ۱۹۷۲ء

(۱) قال العلامة الحصكفي: وأما الاستبدال ولو للمساكين آل بدون الشرط فلا يملكه إلا القاضي وشرط في البحر خروجه عن الانتفاع بالكلية الخ.
(الدر المختار على هامش رد المحتار ۴۲۵: ۳ مطلب في شروط الاستبدال)

الجواب: چونکہ د حافر البیر (کوهی کنستونکی) عمل او ارادہ د واقف د عمل او دہغہ د ارادی منافی نہ دہ بلکہ حافر د واقف د پارہ مکمل (اسم فاعل من التکمیل) او معاون دی لہذا دوارہ امور جائز دی۔ بدل علیہ ما فی الہندیہ ۲: ۳۷۱ البقعة الموقوفة علی جهة اذا بنی رجل فیہا بناء ووقفہا علی تلك الجهة يجوز بلا خلاف تبعاً لها الخ (۱) قلت: وجہ الدلالة واضح ولم اجدہ صریحاً۔ وهو الموفق

د پخوانی قبرستان پہ ځمکہ باندي د عید گاه جوړولو حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې زمونږ په کلی کې یو زوړ قبرستان دې کوم چې د ډیر زړیدو دوجې نه د هغې قبرونه ختم شوي دي د بارانی علاقہ کیدو دوجې نه پکې کندی شوی دی، خلقو ته دومره معلومه ده چې دلته قبرستان وو، خو د یو ډیر عمر والاسړی ته هم یاد نه دی چې دلته څوک دفن کړې شوي وو او حال دا چې د لوڼې عمر والاسړې د شپږو شلو کالو دې او ژوندې دي، دې وخت کې دلته هیڅ قبر نشته او د کلی څاروی وغیره څرېږي او هلکان پکې لوبې کوي او پوره کلی اهل سنت والجماعت حنفی دیوبندی مسلک لري نو آیا په دې ځمکہ باندي عید گاه جوړول صحیح دی؟ بینواتو جروا

المستفتی: اہالیان ورنټیان مری..... ۱۱ ستمبر ۱۹۷۴ء

الجواب: داسې قدیم قبرستان نه عید گاه جوړول جائز دی بدل علیہ ما فی الدر المختار: کما جاز زرعه والبناء علیہ اذا بلی وصار تراباً، هامش ردالمحتار ق ۱: ۸۴۰ (۲) وفي فتح الملهم ۲: ۱۱۸ فان قلت: هل يجوز ان تبني المساجد علی قبور المسلمين؟ قلت: قال ابن القاسم لو ان مقبرة من مقابر المسلمين عفت فبنی علیہا المسجد لم اربذلک بأساً (۳)۔ وهو الموفق

(۱) (فتاویٰ عالمگیریہ ۳۶۲: ۲ الباب الثانی فیما يجوز وقفه وما لا يجوز)

(۲) (الدر المختار علی هامش ردالمحتار ۶۶۲: ۱ مطلب فی دفن الميت)

(۳) (فتح الملهم ۱۹: ۴ کتاب المساجد ومواضع الصلوة)

پہ خُمکہ کی د انسانی ہڈو کو د راوتلو مسئلہ

سوال: خہ فرمائی علماء دین د دے مسئلے پہ بارہ کی چہ زید پہ عمر باندے درے جربہ خُمکہ خرخہ کرہ پہ ہغے کی تقریباً دوه کنالہ خُمکہ بیکارہ او غیر آباد ده او پہ ہغے کی د یو نامعلومہ شہید مزار ہم دے، د شپیتو اویا کالو بوہ اگان وائی چہ زمونہ د یاد مطابق پہ دے خُمکہ کی ہیخ آبادی نہ وہ او د پتواری پہ نقشہ کی دا خُمکہ خالی او غیر آباد لیکلے شوے ده اوس عمر د دے خُمکے ہموار کول شروع کرل او د خُمکے د لاندے نہ تقریباً د یو یا دوه فٹو پہ مقدار ژور والی کی یو انسانی ہڈو کی راوتلو اوس عمر خہ وکری یہ خپل حال تے پریردی کہ ہموار کولو سرہ ترے پتے وغیرہ جوہ کری؟ بینوا توجروا

المستفتی: مولوی محمود جان نصرت زئی شب قدر چارسدہ

الجواب: د دے خای ہموار کول جائز دی خو د ہڈو کو پہ بل خای کی دفن کول ضروری دی فی الدر المختار: کما جاز زرعه والبناء علیہ (القبر) اذ ابلی وصار تراباً زلیعی (۱) وبمعناه فی الہندیۃ ۱: ۱۷۷ (۲)۔ وفی مجموعۃ الفتاویٰ ۳: ۴۶ اذا حفر فوجد فیہ عظام الموقی لا یحک عظام الموقی کذا فی الغرائب فقط (۳) قلت فاذا حرکت فتعامل معها معاملة الاجزاء الادمی۔ وهو الموفق

پہ پخوانی وقف شوی مقبرہ کی د مسجد یا مدرسے د جوہولو حکم

سوال: خہ فرمائی علماء دین د دے مسئلے پہ بارہ کی چہ دلته یوہ پخوانی

(۱) (الدر المختار مع رد المحتار ۶: ۶۶۲ مطلب فی دفن المیت)

(۲) وفی الہندیۃ: ولو بلی المیت وصار تراباً جاز دفن غیرہ فی قبرہ وزرعه والبناء علیہ۔ (فتاویٰ عالمگیریہ ۱: ۱۶۷ الفصل السادس فی القبر والدفن)

(۳) (مجموعۃ الفتاویٰ للکھنوی ۱: ۳۴۱ کتاب الجنائز)

زیرہ مقبرہ دہ د مروئی پتہ نہ لگیبری چہ د کومہ زمانی نہ دلته مدفون دی او
 شوک دی یعنی د دوه درې سوه کالو نہ زیاتہ زیرہ معلومیری، اوس مونہ پہ دہ
 مقبرہ کپ د یو دار العلوم بنیاد اینہی دہ او د جامع مسجد او د عید گاہ
 بندوبست مو ہم پکپ کپ دہ خود دہ خای خہ خلقو مخالفت شروع کپ
 دہ چہ دا ناجائز دہ او دلته مونخ کول مکروہ دی؟ بینواتوجروا

المستفتی: علی اکبر فاضل حقانیہ ۱۸ ستمبر ۱۹۷۴ء

الجواب: پہ زیرہ مقبرہ کپ مسجد او مدرسہ جوړول جائز دی کما فی فتح الملہم
 ۱۱۸:۲ قال ابن القاسم لو ان مقبرة من مقابر المسلمين عفت فبنی قوم
 علیہا مسجداً لم اربذلک بأساً، وذلك لان المقابر وقف من اوقاف المسلمين
 لدفن موتاهم لا يجوز لاحد ان يملكها فاذا درست واستغنى عن الدفن فيها
 جاز صرفها الى المسجد لان المسجد ايضاً وقف من اوقاف المسلمين لا يجوز
 تمليكها لاحد فمعناها على هذا واحد، وذكر اصحابنا ان المسجد اذا خرب ودثر ولم
 يبق حوله جماعة، والمقبرة اذا عفت ودثرت تعود ملكاً لاربابها (قلت لا يفتى به في
 المسجد) (۱) فاذا عادت ملكاً يجوز ان يبنى موضع المسجد داراً وموضع المقبرة
 مسجداً وغير ذلك فاذا لم يكن لها ارباب يكون لبیت المال قاله العيني في شرح

۱ بين القوسين عبارت د فتح الملہم نہ دہ بلکپ دا د حضرت مفتی صاحب د
 طرفہ د تنبیہ پہ طور اضافہ دہ چہ هرکله یوخل جومات جوړشی نو بیا هغه دوباره
 ملکیت نہ شی جوړیدي او همدا مفتی به قول دہ، کما قال العلامة الحصکفی: ولو
 خرب ما حوله واستغنى عنه يبقى مسجداً عند الامام، والثاني ابدأ الى قيام الساعة
 وبه يفتى حاوی القدسی، وقال ابن عابدين: فلا يعود ميراثاً ولا يجوز نقله ونقل ماله
 الى مسجد آخر سواء كانوا يصلون فيه اولا وهو الفتوى حاوی القدسی واكثر المشائخ
 عليه مجتبیٰ وهو الاوجح، فتح.

(الدر المختار مع رد المختار ۴۰۶:۳ مطلب فيما لو خرب المسجد او غيره)

البخاری (۱) وفي الدر المختار: جاز زرعه والبناء عليه اذا بلى وصار تراباً زليجاً، هامش الرد (۱: ۶۰۲) (۲).

نوٹ: چہ کلمہ واقفین یا ملاک معلوم نہ وی نو د تصرف او جواز دیارہ د حاکم عدم اعتراض ضروری دی. وهوالموفق

پہ وقف مسجد کی د غوزانو (چارمغزو)

د ونی ملکیت او د موقوف کیدو مسئلہ

سوال: خہ فرمائی علماء دین د دی مسئلہ پہ بارہ کی چہ یو سری خیلہ خیمکہ د مسجد د تعمیر دیارہ وقف کرہ او اہل محلہ د مسجد تعمیر وکرو اوس ہغہ خای د واقف د کور سرہ متصل دی او پہ مینخ کی د مسجد یو وروکی شان صحن دی، پس واقف پہ دی خالی خای کی د خیل دیوال سرہ د غوزانو اونہ ولگولہ کومہ چہ بنہ میوی وروکی اہل محلہ پہ دی اونہ بانڈی دعوی کوی چہ دا وقف دی لہذا دا د اہل محلہ حق دی او واقف کوم چہ خیلہ کرلی، او دی وائی چہ دا اونہ ما د خان دیارہ لگولی دہ او ہم زہ د دی مالک یم اوس تپوس دی بارہ کی کوم چہ دا ونہ وقف دہ او کہ د واقف ملکیت دی؟ بینواتوجروا

المستفتی: مولوی عبدالحی خطیب جالگل بقل مانسہرہ ۲۱..... ۲۱ جنوری ۱۹۶۹ء

الجواب: کہ واقف د وقف د نیت سرہ دا ونہ کرلی وی نو دا ونہ وقف دی کہ وائی چہ ما د دی ونی د وقف کیدو ارادہ نہ وہ کرے نو د ہغہ قول بہ منظور وی، لانہ لایعلم الا من جہتہ (۳) وهوالموفق

(۱) (فتح الملہم بشرح صحیح مسلم ۱۷، ۱۶: ۴ کتاب المساجد ومواضع الصلاة طبع بیروت)

(۲) (الدر المختار علی هامش ردالمحتار ۶۶۲: ۱ مطلب فی دفن المیت)

(۳) وفي الهندية: رجل وقف ضيعته على جهة معلومة... [بقية حاشیه برصفحه آئندہ]

د متوفی امام د خانو د پاره د وقف علی المسجد

گټې او وظیفې د جاری ساتلو مسئلہ

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې د مسجد یو امام ته د امامت د وجې نه څه ځمکه ورکړې شوې وه، کوم چې د هغه په نسل کې د یو نیم سلو کالو نه راروانه ده په موجوده نسل کې چې کله دا امام فوت شونو په هغوی پسې یو هلک هم د امامت قابل نه وو، بلکې بچي ئې وو یو سړی چې په بل ځای کې امام وو هغه د هغه ځای امامت پرېښودلو سره دلته یې امامت اختیار کړو، د دې وجې نه چې دا ځمکه به هم زما په قبضه کې راشي، اگر چې هغه په هغه وخت کې دا ویل چې دا په ما باندې حرامه ده، نو آیا شرعاً دا سړی په دې ځمکه باندې قبضه کولې شی؟ بینواتوجروا

المستفتی: محمد خورشید هزاره

الجواب: که دا ځمکه سابقه امام ته د هبه په طور ورکړې شوې وه نو دا ځمکه د هغه د شرعی وارثانو ترکه او جائیداد دې، او که دا ځمکه د مسجد د پاره وقف وی نو دا ځمکه د چا جائیداد هم نه شی جوړیدې، بلکې دا به باقاعده په امام وغیره باندې خرچ کولې شی خو که د متوفی امام ځوی په تحصیل د علم کې مشغول وی نو د هغه د پاره به دا وظائف باقاعده جاری کولې شی.

والدلیل علی الاول ان الهبة تتم بالقبض (۱) وعلی الثانی ان الوقف لا

بقیه از حاشیه گذشته [او علی قوم معلومین ثم ان الواقف غرس فیها شجراً، قالوا ان غرس من غلة الوقف او من مال نفسه لکن ذکر انه غرس للوقف یكون للوقف وان لم یذكر شیئاً وقد غرس من مال نفسه یكون له وورثته بعده ولا یكون وقفاً کذا فی فتاویٰ قاضی خان.

(فتاویٰ عالمگیری ۲: ۴۷۶ الباب الثانی عشر فی الرباط الخ)

۱) قال العلامة المرغینانی: والعمری جائزة للمعمر له حال حیاته ولورثته من بعده لما روینا ومعناه ان یجعل داره له مدة عمره واذا مات ترد علیه فیصح التملیک ویبطل الشرط لما روینا وقد بینا انه الهبة لا تبطل بالشروط الفاسدة.

(هدایة ۲۹۴: ۳ باب ما یصح رجوعه ومالا یصح)

بملك (۱) وعلى الثالث ما في رد المحتار ۳: ۳۸۸ ونقل العلامة البيري عن
الخزانه عن مبسوط فخر الاسلام اذ اقامات من له وظيفة في بيت المال لحق الشرع
واعزاز الاسلام كاجر الامامة والتأذين وغير ذلك مما فيه صلاح الاسلام
والمسلمين وللميت ابناء يرعون وقيمون حق الشرع واعزاز الاسلام كما يراعى
ويقيم الاب فللامام ان يعطى وظيفة الاب لابناء الميت لا يضرهم لحصول مقصود
الشرع وانجبار كسر قلوبهم، وقال البيري هذا مؤيد لما هو عرف الحرمين
الشريفين ومصر والروم من غير نكير من ابقاء ابناء الميت ولو كانوا صغاراً على
وظائف آباءهم مطلقاً من امامة وخطابة الخ. قلت: ومقتضاه تخصيص ذلك
بالذكور دون الاناث وانت خبير بان الحكم يدور مع علته فان العلة هي احياء
خلف العلماء ومساعدتهم على تحصيل العلم فاذا ابتغى الابن طريقة والده في
الاشتغال بالعلم فذلك ظاهر اما اذا اهل ذلك واشتغل باللهو واللعب او في امور
الدنيا جاهلاً غافلاً معطلاً للوظائف المذكورة او ينيب غيره من اهل العلم بشيء
قليل ويصرف باقى ذلك في شهواته فانه لا يحل لما فيه من اخذ وظائف العلماء
وتركهم بلا شيء يستفدون به على العلم كما هو الواقع في زماننا الخ. وهو الموفق

د زلزله زدگان د پاره د بیرونی ممالک نه د راغلی امداد د تقسیم طریقہ
سوال: ۱۰: ۱۰۰ فرمائی علماء دین د دی مسئلہ پہ بارہ کی چہ د زلزله زدگان
د پاره د بھر ملکونو نه کافی امداد پاکستان ته راغلی وو چہ د هغی د پاره
حکومت یو طریقہ او انداز مقرر کری وو، چہ پہ مرگ باندی پنخه زره د کور
او آبادی د ویرانی په صورت کی پنخلس سوه او د غوا او مینښی په عوض کی

(۱) وفي الهندية: وعندهما حبس العين على حكم ملك الله تعالى على وجه تعود منفعة
الى العباد فيلزم ولا يباع ولا يوهب ولا يورث.
(فتاویٰ عالمگیری ۳۵۰: ۲ کتاب الوقف الباب الاول)

زر او د گډه په عوض کې به پنځه سوه روپۍ ورکړو، اوس که یو سړې د نقصاناتو نه زیات مال په دروغه او د هوکې سره وصول کړی نو د دې څه حکم دې؟ بینواتوجروا

المستفتی: محمد جانس فاضل حقانیه بشام ۱ جولای ۱۹۷۵ء

الجواب: که بیرونی ممالکو پاکستان لره مختار جوړولو سره دا پیسې رالیرلې وی، نو دا رقم به د پاکستان په صوابدید باندې خرچ کړې شی، د دې رقم د حصول دپاره به حیلې جوړول مفید نه وی، او که بیرونی ملکونو د پاکستان نه وکیل او امین جوړ کړې وی چې دا رقم مصیبت زده خلکو ته ورسوی نو په دې صورت کې به د مصیبت زده خلکو دپاره په توریه وغیره حیلو سره زائد رقم حاصلول جائز وی، خو د غیر مصیبت زده دپاره به دا حيله جائز نه وی، نعم لا حرج فی اخذ الغیر المصابین بتوکیل المصابین ورضائهم، لان اصل الحق لهم فافهم (۱) وهوالموفق

د عیدگاه په ځمکه کې مسجد جوړول، د هغې د پاره

جمع شوې چنده او د دکانونو جوړولو حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې څو کاله مخکې یو عالم فاضل دیوبند عوامو ته وویل چې د اختر مونیخ د کلی نه بهر د سنت مطابق کول پکار دی لهذا یو نیک سړي د دې دپاره ځمکه وقف کړه په هغې کې ئې یو طرف ته دکانونه جوړول شروع کړل د گټې دپاره، او ځمکه هم دغه شان پاتې شوه، دا ځمکه چې د عیدگاه دپاره وقف کړې شوې وه په دې کې عارضی طور مونیخ یا تراویح کول څنگه دی؟ که په دې کې اذان یا باجماعت مونیخ وشو نو آیا د دې نه به مسجد جوړ شی؟ او کومه چنده چې د خلکو نه د

۱) اشاره الی ان فتح هذین البابین لا امن فیه عن الوقوع فی المهایک، فالحذر فی ان یسد هذان البابان با-ای باب الحیله و باب التوکیل. (سیف)

مسجد پہ نوم اخستلی شوی ده آيا دا به هغوی ته واپس کولې شی او که هغه به د عارضی مصلی جوړولو دپاره خرج کړو؟ بینواتوجروا

المستفتی: قاری سعید احمد ۲۰ مارچ ۱۹۷۴ء

الجواب: د عیدگاه دپاره وقف کړې شوې ځمکه مسجد نه شی جوړېدې
لیخالفه الشرط المنصوص، وفي الهندية ۲: ۳۷۱ البقعة الموقوفة على جهة اذا بنى رجل فيها بناء ووقفها على تلك الجهة يجوز بلا خلاف تبعاً لها فان وقفها على جهة اخرى اختلفوا في جوازها والا صرح انه لا يجوز كذا في الغياثية (۱) خو په دې کې مونځ یا باجماعت مونځ ممنوع نه دې، کما جازت صلاة العيد في المسجد او چنده د چنده ورکونکو په رائي او مشوره باندې هر څای کې لگول جائز دی، لعدم خروجه عن ملکهم (۲).

نوټ: د دکانونو په چټ باندې مسجد جوړول منع نه دی خو داسې مسجد مسجد عرفی دې شرعی نه دې، په دې کې اعتکاف صحیح نه دې.
قال العلامة الشامي: قال في البحر حاصله ان شرط كونه مسجداً ان يكون سفله وعلوه مسجداً لينقطع حق العبد عنه (۳)، وللتفصيل مقام آخر - وهو الموفق

د چا غیر ملکیت لره قبضه کولو سره په

هغې کې د مسجد یا قبرستان جوړولو حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې که یو سړی حکمت عملی اختیارولو سره د بل سړی ځمکه قبضه کړي او خپل ملکیت

(۱) (فتاویٰ عالمگیری ۳۶۲: ۲ الباب الثاني فيما يجوز وقفه وما لا يجوز)
(۲) يدل عليه ما في الملتقط: اذا جمع دراهم لكفن ميت ففضل او كفته غيره يصرف الى المعطين فان تعذر ذلك يتصدق به.

(الملتقط في الفقه الحنفية ۲۷ مطلب في جواز الامامة الصبي)
(۲) ردالمحتار هامش الدر المختار ۴۰۶: ۳ قبيل مطلب فيما لو خرب المسجد او غيره)

جوړ کړي، اوس دې ملکیت لره د قبرستان یا مسجد دپاره وقف کول غواړي
آیا په داسې ځمکه کې قبرستان یا مسجد جوړول جائز دی؟ بینواتو جوړوا

المستفتی: فضل داد... کوهاله پراسته کوه مری..... ۱۶ نومبر ۱۹۷۲ء

الجواب: د چا په ملکیت کې بغیر د اذن نه تصرف کول حرام او ناجائز دی،
قال رسول الله ﷺ: الا لا تظلموا، الا لا یحل مال امرئ الا بطیب نفس منه،
رواه البیهقی فی شعب الایمان والدارقطنی فی المجتبی (۱) وفي شرح المجلة ۱ لا یجوز
لاحد ان یتصرف فی ملک غیره بلا اذنه او وکالة منه او ولاية علیه (۲)، تردې چې په
داسې مسجد کې مونځ مکروه دي او د داسې مقبرې نه د مړي د قبر نه
راویستل جائز دی، فی ردالمحتار: وکذا تکره فی اماکن کفوق کعبة (الی ان
قال) وارض مغصوبة او للغير، هامش ردالمحتار ۱: ۲۵۴، ۲۵۵ (۳) وفيه
ایضاً ولا یخرج منه بعد اهالة التراب الا لحق آدمی کان تكون الارض مغصوبة،
هامش ردالمحتار ۱: ۶۰۲ (۴) - وهو الموفق

د قیام پاکستان په وخت د هندوانو نه د پاتې شوي کورونو د ملکیت مسئله

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې کله پاکستان
جوړ شو د هندوانو نه دلته کورونه او دکانونه پاتې شو اوس په یو دکان باندې
د عبداللہ نومې سړي قبضه ده او بل کرایه دار ئې په هغې کې کینولو، څه
موده پس ئې ترې هغه وویستلو او بل سړي ته ئې په کرایه ورکړو، هغه دوه
کاله کرائی ورکوله، چې کله ترې عبداللہ د دکان مطالبه وکړه نو په جواب کې

(۱) (مشکوٰۃ المصابیح ۱: ۲۶۱ باب الغصب والعارية الفصل الثاني)

(۲) (شرح المجلة لرستم باز ۱: ۶۱، مادة: ۹۶)

(۳) (الدرالمختار مع ردالمحتار ۱: ۲۷۹ مطلب فی اعراب کائناً ماکان)

(۴) (الدرالمختار علی هامش ردالمحتار ۱: ۶۶۲ مطلب فی دفن الميت)

ورته هغه سړی وویل چې زما ستا په ورور باندې قرض دې څه موده پس ترې نه هغه صفا انکار وکړو چې دکان ستا نه دې، اوس د شریعت په رڼا کې د دې مالک څوک دې؟ بینواتوجروا

المستفتی: عبدالاکبر خان ۲ مئی ۱۹۷۴ء

الجواب: د داسې ځمکې مالک هغه سړی وی د چا نه چې حکومت مالک جوړ کړی. قال الله تبارک وتعالیٰ: وما افاء الله علی رسوله منهم فیا اوجفتم علیه من خیل ولا رکاب ولكن الله یسلط رسله علی من یشاء^(۱)، فالفیئ یرکون للرسول وکذا النائیبه، فافهم، ددینه پس د حکومت د اعلان نه مخکې دا دکان عبد الله سره په طور د امانت مقبوض وو او بل سړی په طور د عاریت په قبضه کې اخستلې دې لهذا هغه امین الامین شو، پس په حقیقت کې به قابض عبد الله وی او مالک به شمارلې شی. وهو الموفق

په مزارات اولیاء باندې د جمع شوي پیسو مصرف او حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې د اولیاء الله په مزاراتو باندې د کیدونکې گټې باره کې څه حکم دې؟ د دې پیسو نه په مسجد جوړولو یا د غریبو مسلمانانو په مدد کې لگولو یا په نورو نیکو مقاصد کې د لگولو څه حکم دې؟ بینواتوجروا

المستفتی: محمد نذیر.... اسلام آباد پنجاب

الجواب: د دې جائز او ناجائز نذرانو د مالکانو په اجازت سره په هر نیک کار کې صرف کول جائز دی،

والمالک هم المتولون ان وجد القبض والاف المعطون، ولا یجوز لاریاب الحكومة اخذها والتصرف فیها لعدم الاذن لهم لاصریحاً ولا عرفاً. وهو الموفق

(۱) (سورة الحشر آیت: ۶ پاره: ۲۸ رکوع: ۴)

کوم ځای چې باقاعده وقف نه وی نو

په هغې کې هر قسم تصرف جائز دي

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې قوم مونږ ته ویلي دي چې تاسو په کلی کې یوه مدرسه جوړه کړئ او کوم ځای چې یې متعین کړو هغه د کلی په مینځ کې دي ما وویل چې دا ځای غیر مناسب دي بیا قوم مشوره کولو سره وویل چې فی الحال دا ځای ښه دي او د فراغت نه پس به مونږ پیسې ورکولو سره په بل ځای کې مدرسه جوړه کړو، او دا ځای به د مسجد دپاره وقف کوو یا به ئې خرڅ کړو، اوس د دې ځای حکم د موقوف دي یا د غیر موقوف؟ او د موقوف ځای د واپسې څه حکم دي؟ بینواتوجروا

المستفتی: محمد نواب وزیرستان کمره ۳۲/

احاطه مدنیه اکوړه خټک ۲۰... اگست ۱۹۸۴ء

الجواب: دا مخکې ذکر شوې ځای موقوف نه دي په دې کې هر قسم تصرف جائز دي (۱) خو کوم ځای چې باقاعده د مسجد دپاره وقف شي نو هغه د بل مقصد دپاره نه شي وقف کیدلې، للزوم الوقف الاول (۲) وهو الموفق

۱ قال العلامة ابن عابدين: ولو شرط ان يبيعها ويشتري بثمانها ارضا اخرى ولم يزد صح استحسانا وصارت الثانية وفقاً بشرائط الاولى.
(ردالمحتار هامش الدرالمختار ۳: ۴۲۵ قبيل مطلب في اشتراط الادخال والاخراج)

۲ وفي الهندية: البقعة الموقوفة على جهة اذا بنى رجل فيها بناء ووقفها على تلك الجهة يجوز بلا خلاف تبعاً لها فان وقفها على جهة اخرى اختلفوا في جوازه والاصح انه لا يجوز كذا في الغياثية.
(فتاوى عالمگیری ۲: ۳۶۲ الباب الثاني فيما يجوز وقفه وما لا يجوز)

د یونین د چندی نه خپله خوراک او په بل باندې د خوړلو حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې نن صبا د مختلفو محکمو یونین او تنظیمونه جوړېږي او هر یو ممبر د خپل مفاد دپاره یونین ته د میاشتې چنده ورکوي اوس که په دې قسم یونین کې د یو یونین صدر د خپلو ممبرانو جلسه د څه خاص مقصد دپاره منعقد کړي او په هغې کې د ټولو ممبرانو د خوراک انتظام یونین د چندی نه وکړي، نو آیا دا خوراک ځنځاک به د یونین د هر ممبر دپاره جائز وي؟ او حال دا چې د یونین بعض ممبران غیر حاضر هم وي هم دغه شان د یونین غیر ممبر باندې دا خوراک خوړل جائز دی یا نه؟ د تقوی او فتوی په لحاظ لیکل وکړئ بینواتوجروا

المستفتی: عبدالحمید ایس وی وزیرستان ۱۳ نومبر ۱۹۷۴ء

الجواب: د چنده ورکونکو په اجازت او رضا سره دا خوراک یعنی خپله خوړل او په بل خوړل جائز دی، هم دغه شان که صدر ته دا اختیار ورکړې شوې وي نو بیا هم جائز ده. (۱) په تقوی او فتوی کې فرق نشته. وهوالموفق

(۱) چونکې د محکمو یونینز (Unions) او تنظیمونه د خپل مینځ کې امداد په نوم باندې جوړولې شی او د ضروری کارونو د پوره کولو دپاره چنده کولې شی او ورکونکي خلق هم په دې بنیاد باندې چنده ورکوي، نو ګویا د دې یونین او تنظیم په ذمه چې کوم امور سپارلې شوي دي نو دا چنده د عام معروفو اصولو د لاندې د هغه امورو د پوره کولو دپاره خرچ کول قابل اعتراض نه دي. ونظيره في الاسلام العاقله والقسامة وعقد الموالاة والولاء وغيره. (از مرتب)

بسم الله الرحمن الرحيم

فتاویٰ دیوبند پاکستان

المعروف به

فتاویٰ فریدیہ

(شپڻم جلد)

باب احکام المساجد

بسم الله الرحمن الرحيم
فتاویٰ دیوبند پاکستان
المعروف بہ
فتاویٰ فریدیہ

باب احکام المساجد

قال الله تبارك وتعالى:

إِنَّمَا يَعْمُرُ مَسَاجِدَ اللَّهِ
مَنْ أَمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ

(سورة النساء)

باب احکام المساجد

د مسجد کیدو بنیاد د جوړونکي په نیت باندې دې

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې شرعی مسجد په محراب جوړولو سره دې او که د جوړونکي د نیت په اعتبار سره؟ بینواتوجروا
المستفتی: الحاج نیازولی خان... سپین و امر حسن خیل وزیرستان
الجواب: د مسجد کیدو بنیاد په نیت باندې دې نه په محراب او تعمیر باندې (۱) وهوالموفق

د فتنې د ختمولو دپاره د مسجد د تقسیم مسئله

سوال: مکرمی جلیل القدر مولانا صاحب الحق صاحب زروبوی مفتی دارالعلوم حقانیه! عرض دې چې زموږ په کلی کې صرف یو مسجد دې او ټوله آبادی تقریباً په دیرشو کورونو باندې مشتمل ده اوس په عوامو کې څه خفگان او منافقت پیدا شوې دې او دا جاهل عوام اوس وائی چې مسجد دې په دوه حصو کې تقسیم کړې شی او په مینځ کې دې ورته دیوال جوړ کړې شی، آیا په شریعت کې د مسجد د تقسیم اجازت شته؟ او حال دا چې امامان د یو بل قراءت هم اوریدلې شی؟ بینواتوجروا

المستفتی: مولوی رحمت جلال و مولوی عبدالجلیل انزرو طوطه کان دیر
الجواب: د یو مسجد د فتنې د دفع کولو دپاره تقسیمول جائز دی

(۱) وفي الهندية: واما حكمه فعندهما زوال العين عن ملكه الى الله تعالى وعند أبي حنيفة حكمه صيرورة العين محبوسة على ملكه بحيث لا تقبل النقل عن ملك الى ملك.
 (فتاویٰ عالمگیری ۲: ۳۵۲ کتاب الوقف الباب الاول)

فی الہندیۃ: ۵: ۳۵۵ اہل محلۃ قسموا المسجد وضریوا فیہ حائطاً ولکل منہم امام
 علی حدۃ وموذنہم واحد لا بأس بہ والاولیٰ ان یکون لکل طائفۃ موذن، قال
 رکن الصباغی کمالاً یجوز لاہل المحلۃ ان یجعلوا المسجد الواحد مسجدین فلم
 ان یجعلوا المسجدین الخ (۱)۔ وهو الموفق

د مسلمان جوړ کړې شوي مسجد مسجد ضرار نه شی کیدی

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې یو سړی د مسجد
 دپاره ځمکه وقف کړه، چې هغې سره نژدې مسجد نشته، او خلقو ته هلته د
 مونځ کولو ضرورت دې آیا دا مسجد مسجد ضرار دې؟ که نه وی نو د دې څه
 وجه ده؟ او د مسجد ضرار اطلاق په کوم مسجد باندې کیږي؟ بینواتوجروا

المستفتی: جمیل الرحمن لوهار مقام زروئی صوائی ۲۷ دسبر ۱۳۶۹

الجواب: د مسلمان جوړ کړې شوي مسجد، مسجد ضرار نه شی کیدی، اگر
 چې دویم مسجد نژدې وی ځکه چې په داسې مسجد کې دا قید هم معتبر دې
 چې د دې مسجد په تعمیر باندې باعث کفر وی او د الله پاک د دشمنانو د
 مشورو مرکز کیدل. قال الله تعالیٰ: والذین اتخذوا مسجداً ضراراً وکفراً وتفریقاً
 بین المؤمنین وارضاداً لمن حارب الله ورسوله من قبل (الآیة) (۲) او
 چونکې د دې ځای نه مسجد لرې دې او د مسلمانانو سره معاونت دې لهذا
 دا مسجد ضرار نه دې، بیشکه په دې کې دامامت د وظائفو دپاره ضرر موجود
 دې خوددې د وجې نه یو مسجد مسجد ضرار نه شی کیدی (۳) وهو الموفق

(۱) فتاویٰ عالمگیری ۵: ۳۲۰ الباب الخامس فی آداب المسجد والقبلة الخ

(۲) (سورة التوبة آیت: ۱۰۶ پاره: ۱۱)

(۳) وفي المدارک: وقيل كل مسجد بني مباهاة او رياء او لغرض سوى ابتغاء وجه الله او
 بمال غير طيب فهو لاحق بمسجد الضرار
 (تفسير مدارک ۱: ۶۵۱ سورة التوبة الجزء الحادی عشر)

د صحیح غرض پہ نیت باندی جوہ کرې شوي مسجد مسجد ضرار نه دي
سوال: څه فرمائي علماء دين د دې مسئلې په باره کې چې زمونږ په کلي کې يو زوړ مسجد دې او تقريباً شل کاله مخکې د کورونو د لړۍ والي د وجې نه خلقو يو بل مسجد هم جوړ کړې دې اوس بعض خلق وائي چې په دې بل مسجد کې مونځ جائز نه دې او کومو خلقو چې په هغې کې مونځ وکړو د هغوی جنازه هم صحيح نه ده، آيا په دې مسجد باندې د مسجد ضرار اطلاق کيدې شي؟ بينواتوجروا

المستفتی: مولوی گل احمد پرول باندېه ضلع دیر ۷ دسبر ۱۹۷۲ء
الجواب: که دا مسجد د یو فاسد غرض دپاره جوړ کړې شوې وی نو دې مسجد ته مسجد ضرار ویل صحیح او که د غرض صحیح مثلاً د مسلمانانو د معاونت یا د فساد د ختمولو دپاره جوړ کړې شوې وی نو دې ته مسجد ضرار ویل غلط دی. فی التفسیرات الاحمدیة ۴۷۸ وقال صاحب المدارک وقیل کل مسجد بنی مباحة اوریاء اوسمة او لغرض سوی ابتغاء وجه الله تعالی او بمال غیر طیب فهو لاحق بمسجد الضرار (۱) - وهو الموفق

د یو مسجد په خوا کې دویم مسجد جوړول او د مسجد ضرار مسئله
سوال: څه فرمائي علماء دين د دې مسئلې په باره کې چې یو مسجد تقريباً د اته لسو کالو نه زیر تعمیر دې، چت دالان او انگنې تقريباً درې کتاله جوړ شوې دی چې په هغې باندې شپيته اویا زره روپۍ اهل محله وغيره صرف کړي دي، اوس بعض خلقو د دې مسجد په مقابل کې د بل مسجد تعمیر شروع کړې دې کوم چې بالکل دې ته نژدې دې آيا دا نوې مسجد تعمیر کول جائز دی؟ او د مسجد ضرار مفهوم څه دې؟ بينواتوجروا
المستفتی: حافظ عبدالمنان صاحب اوکي هزاره

(۱) (التفسیرات الاحمدیة ۴۷۸ مبحث بناء المساجد سوی ابتغاء وجه الله تعالی)

الجواب: مسجد ضرار ہغی تہ وائی کوم چہ د فاسد غرض دیارہ تعمیر کری شوی وی، د غرض فاسد نہ مراد دا دی چہ مسلمانانو تہ د ضرر رسولو او د هغوی پہ تقسیم کولو او بی اتفاقئ دیارہ جوړ کری شوی وی، یا د مسلمانانو د دشمنانو انتظار گاه یا د پناه خای وی. (سورة البراءة) (۱) هم دغه شان چہ کله د فخر او ریاء دیارہ جوړ کری شوی وی. کما فی التفسیر الاحمدی قال صاحب المدارک وقیل کل مسجد بنی مباہاة اوریاء او سمعة اولغرض سوی ابتغاء وجه الله او بمال غیر طیب فهو لاحق به (۲). وهو الموفق

په یوه محله کې دویم مسجد جوړول او د مسجد ضرار حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې درې وروڼه دی او د درې وارو یو مسجد دې څه موده پس د هغوی نه یو ورور بل مسجد جوړ کړو چې دهغې د وجې نه اول مسجد ته نقصان رسیږي مثلاً په اجتماعیت کې کمې راتلل، آیا دا مسجد د مسجد ضرار په حکم کې شامل دي؟ بینواتو جروا المستفتی: علی رحمن مهندی ۳ اپریل ۱۹۷۵ء

الجواب: که د دویم مسجد جوړولو باعث اولنی مسجد ته نقصان رسول وی نو دا دویم مسجد به مسجد ضرار وی، او که باعث دا وی چې د فساد او جدال نه امن حاصل شی نو دا به مسجد ضرار نه وی، صرح به فی المدارک فی سورة البراءة بكون المسجد الذی بنی لغرض فاسد مسجداً ضراراً (۳) وكذا صرح

۱) قال الله تعالى: والذين اتخذوا مسجداً ضراراً وكفرا وتفريقاً بين المؤمنين وإرصاداً لمن حارب الله ورسوله من قبل، وليحلفن ان اردنا الا الحسنی، والله يشهد انهم لکذبون. (سورة التوبة آیت: ۱۰۷ رکوع: ۲ پارہ: ۱۱)

۲) (مدارک التنزیل المعروف بالتفسیر النسفی ۵۱۹: ۱ سورة التوبة)

۳) وقیل کل مسجد بنی مباہاة او ریاء او سمعة او لغرض سوی ابتغاء وجه الله او بمال غیر طیب فهو لاحق بمسجد الضرار.

(التفسیر النسفی المعروف مدارک التنزیل ۵۱۹: ۱ سورة التوبة)

فی الہندیۃ: ۵: ۳۵۵ بجعل المسجد الواحد مسجدین ای لغرض صحیح،
فأفہم (۱)۔ وهو الموفق

غیر موقوف، دکانونو باندی پورته جوړ کړی شوی مسجد عرفی دی
سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې څو دکانونه زیر
تعمیر دی، شریکانو فیصله کړې ده چې د قبلي طرف ته دکانونه چې د کوم
سړی په قرعه کې راوختل نو هغه به پورته حصه د مسجد دپاره ورکوی، آیا په
دکانونو دپاسه مسجد جوړولې شی؟ بینواتوجروا

المستفتی: محمد عبد الله تله کنگ ضلع اټک ۲۸ جمادی الثاني ۱۳۹۹ھ
الجواب: چونکې د دې چتونو نه لاتدي ځمکه موقوفه نه ده بلکې مملوکه
ده، لهذا په دې چتونو باندې جوړ شوي مسجد به عرفی وی شرعی مسجد به
نه وی، په دې کې به اعتکاف صحیح نه وی.

يدل عليه ما في الدر المختار ۳: ۵۱۱ وفي القمستاني: ولا بد من افرازة ای تمییزه
عن ملكه من جميع الوجوه، فلو كان العلم مسجدًا والسفل حوانيت او بالعكس لا
يزول ملكه لتعلق حق العبد به كما في الكافي (۲)۔ وهو الموفق

په دوه منزله عمارت کې یو منزل په طور

د مسجد استعمالول شرعی مسجد نه دی

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې په پېښور فوجي
چهارونې کې دوه منزله عمارت دې چې د هغې لاتدي حصه د مسجد په طور
استعمالولې شی او پنځه وخته مونځ پکې سره د جمعې ادا کولې شی او پورته
حصه ئې د اوسیدو ځای دې چې په هغې کې فوجیان اوسېږي آیا دا لاتدي
حصه مسجد کیدو سره پورته اوسیدل جائز دی؟ بینواتوجروا

المستفتی: شفیق الرحمن کوتها c/o مولانا عبید الرحمن پشاور چهارونې ۲ ربیع الثاني ۱۴۰۱ھ

(۱) (فتاویٰ عالمگیری ۵: ۳۲۰ الباب الخامس فی آداب المسجد)

(۲) (ردالمحتار هامش الدر المختار ۴۰۵: ۳ مطلب فی احکام المسجد)

الجواب: چونکہ لاتندی حصہ عرفی مسجد دی چہ دا مسجد شرعی نہ دی، لہذا د دی مسجد پہ پورته حصہ کہ اوسیدل ممنوع نہ دی، ونظیرہ مساجد البیوت فافہم^(۱) وهوالموفق

د ذاتی کور د پاسہ غیر موقوف مسجد. عرفی مسجد دی شرعی نہ دی
سوال: خہ فرمائی علماء دین د دی مسئلہ پہ بارہ کہ چہ زید پہ خپل ذاتی جائیداد کہ لاتندی کور جوړولو سرہ پورته د محلہ د سہولت دپارہ مسجد جوړ کړو، ټول اخراجات خپلہ ادا کوی او اہل محلہ پہ دی کہ مونځونہ ادا کوی او د بجلۍ وغیرہ پہ اخراجات کہ اہل محلہ ہم کومک کوی، د زید حق تولیت برقرار دی، اوس زید وائی چہ دا مسجد ما خپلہ جوړ کړی دی ہم زہ بہ ئی استعمالوم عوام او د محلہ خلقو ته د مونځ کولو اجازت نشته وغیرہ وغیرہ، نو آیا د زید دپارہ دا قسم رویہ خپلول جائز دی؟ بینواتوجروا

المستفتی: ع. ح. قریش c/o محمد رمضان علوی ... ۲۷ جولائی ۱۴۰۱ھ

الجواب: دا مسجد مسجد عرفی دی مسجد شرعی نہ دی، د دی اخستل او خرڅول جائز دی د دی د مونځ کونکو منع کول ناجائز نہ دی.
 كما يدل عليه ما في ردالمحتار ۴: ۳۵۸ طبع المصطفى البابی قال في البحر وحاصله ان شرط كونه مسجدا ان يكون سفله وعلوه مسجد لينقطع حق العبد عنه لقوله تعالى وان المساجد لله، انتهى^(۲) قلت: لان المدار على الموقوفة وهنالم يتحقق لاوقف العقار ولاوقف السقف، فافهم.

(۱) قال العلامة ابن نجيم: ومن اتخذ وسط داره مسجداً واذن للناس بالدخول فله بيعه ويورث عنه لانه لم يخلص لله تعالى لبقاء حق العبد متعلقاً به.
 (البحر الرائق ۴: ۲۱ كتاب الوقف فصل في احكام المسجد)
 (۲) (ردالمحتار هامش الدر المختار ۴: ۴۰۶ مطلب في احكام المسجد)

نوٹ: پہ داسی مسجد کی اعتکاف صحیح نہ دی. (۱) وهوالموفق

د مسجد د کمیٹی د انتخاب طریقہ کار

سوال: خہ فرمائی علماء دین د دی مسئلہ پہ بارہ کی چہ دلتہ یو مرکزی جامع مسجد دی چہ پہ ہغی کی یو پیش امام او یو خطیب دی، د خطیب د میاشتی تنخواہ دوه زرہ روپی، ده خطیب د کمیٹی نہ د زیاتی تنخواہ مطالبہ وکرہ نو کمیٹی مسترد کرہ، خطیب دا تہمت پوری کرہ چہ دا کمیٹی خانہ دہ حال دا چہ ہغہ خپلہ مخلص دی، بیا ہم خطیب بلہ کمیٹی جوړول شروع کرل او صدر پہ دوه دلو کی تقسیم شو، د یو صدر عالم دی او دویم عام سرې دی، آیا بغیر د تحقیق نہ دا کمیٹی ماتول د شریعت پہ رنا کی جائز دی، آیا خطیب ددی د ماتولو اجازہ لری؟ آیا ددی مسجد انتظام چلول د اہل محلہ حق دی او کہ د ټول ښهر د خلقو او کہ د مسجد د امام او خطیب حق دی؟ بینواتو جروا

المستفتی: قاری غلام مصطفیٰ شاہ مرکزی جامع مسجد گلگت ۲۱۰۰۰ رمضان ۱۴۰۹ھ

الجواب: کہ د دی جامع مسجد او د ہغی د متعلق دکانونو واقف یا د ہغہ ولی موجود وی نو د ہغوی رائی باندی دی دارومدار کیښودل شی، کہ دا کسان موجود نہ وی نو د حاکم رائی دی معمول جوړہ کرې شی، او د ہغی نہ افضل دا دہ چہ د دی جامع مسجد د متعلقہ مونځ کونکو نہ د اہل حل وعقد پہ رائی باندی فیصلہ وکرې شی، فلیراجع الی الدرالمختار فصل یراعی شرط

الواقف (۲) وهوالموفق

۱) وفي المنهاج: اعلم ان المساجد التي بنيت على الحوانيت المملوكة الغير الموقوفة هي مساجد عرفية ليست بمساجد شرعية لما في وقف البحر وحاصله ان شرط كونه مسجداً ان يكون سفله وعلوه مسجداً لينقطع حق العبد عنه لقوله تعالى 'وان المساجد لله انتهى' فلا يصح الاعتكاف في مثل هذه المساجد.

(منهاج السنن شرح ترمذی ۷۴: ۴ باب المعتكف يخرج لحاجته ام لا)

۲) قال العلامة الحصكفي: ولاية نصب القيم الى الواقف... [بقیه حاشیہ بر صفحہ آئندہ]

د مسجد د کمیٹی د ارکانو د انتخاب دپاره شرائط او ضوابط

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې (۱) یو هم مسلک او صالح سرې چې په یو سرکاری عهده باندې فائز دې د حکومت نه د یو قطعه اراضی دپاره د تعمیر حاصله کړه او د دیندار او مخیر کسانو یو مشاورتی کمیٹی جوړولو سره ئې د خپل اهتمام لاندې تعمیر شروع کړو کوم چې تکمیل ته رسیدلې دې، صاحب مذکور د ریتاژد کیدو نه پس په بله تړلې علاقه کې رهائش اختیار کړې دې، آیا د شریعت په رڼا کې دا سرې اوس د کمیٹی ممبر جوړیدې شی؟

(۲) د ذکر شوی مسجد نور بعض ارکان منتظمه کوم چې په دې علاقه کې رهائش لری خو په نورو علاقه کې تجارت او ملازمت (مزدوری) کوی، او پنځه وخته مونځونه دلته نه ادا کوی صرف د جمعې یا د سحر او ماسخوتن د مانځه دپاره راځی او د مسجد اعانت کوی آیا صرف هم په دې وجه چې هغوی پنځه وخته مونځ دلته نه کوی په دې وجه د مسجد د کمیٹی ارکان نه شی جوړیدې؟

(۳) یو دیندار مخیر اهل حدیث کوم چې د شروع نه دلته د رهائشی کمیٹی ممبر دې او بې لالچه خدمت کوی آیا صرف د غیر حنفی کیدو د وجې نه د مسجد د کمیٹی ممبر نه شی جوړیدې؟

بقیه از حاشیه گذشته] ثم لوصیه ... ثم اذا مات المشروط له بعد موت الواقف ولم یوص لاحد فولاية النصب للقاضی، قال العلامة ابن عابدين: (الی الواقف) قال فی البحر ... ثم ذکر عن التتار خانیة ما حاصله ان اهل المسجد لو اتفقوا علی نصب رجل متولیا لمصالح المسجد فعند المتقدمین یصح ولكن الافضل کونه باذن القاضی ثم اتفق المتأخرون ان الافضل ان لا یعلموا القاضی فی زماننا لما عرف من طمع القضاة فی اموال الاوقاف الخ.

(الدر المختار مع رد المختار ۲: ۴۴۸، ۴۴۹ مطلب الافضل فی زماننا نصب المتولی الخ)

(۴) آیا پہ شریعت کې د مسجد د تولیت حقدار صرف هغه سرې دې کوم چې پنځه وخته په هغه مسجد کې مونځ کوی اگر چې په هغوی کې هیڅ صلاحیت نه وی او نه مالی خدمت کولې شی؟ بینواتوجروا

المستفتی: حاجی وصی الدین... اصغر سکیم راولپنډی

الجواب: د مسجد وغیره د متولی کیدلو دپاره د کمیتی د رکن یا مشیر کیدو دپاره، عقل او بلوغ او قدرت شرط دې نه مقامی کیدل شرط دی او نه حنفی کیدل، بیشکه غوره دا ده چې امین او خاوند د رائې وغیره جوړ کړې شی. قال فی الاسعاف ولا یولی الامین قادر بنفسه او بنائبه لان الولاية مقيدة بشرط النظر وليس من النظر تولية الخائن لانه یخل بالمقصود وكذا تولية العاجز... ویستوی فیہ الذکر والانثی وكذا الاعمی والبصیر وكذا المحدود فی قذف اذا تاب لانه امین، قال العلامة الشامی والظاهر انها شرائط الاولیة لا شرائط الصحة ویشرط لصحته بلوغه وعقله لاحریته واسلامه (بحذف یسر)، (ردالمحتار ۵۳۲: ۳) (۱) - وهو الموفق

د مسجد د توسیع دپاره په اخستل شوی کور

باندې د کرایه دارو قبضه جائز نه ده

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې د مسجد د صحن سره متصل یو خالي مکان دې اهل مسجد پیسې ورکولو سره مذکوره کور د مسجد د انگرې د توسیع دپاره اخستلې دې، اوس کرایه دار قابضین دا مکان مسجد ته نه حواله کوی، او مقدمه بازی کولو سره د مسجد پیسې ضائع کوی آیا د دې کور استعمال کوم چې د مسجد یوه حصه ده جائز دې؟ داسې خلق کوم چې د مسجد په مقابله کې مقدمې کوی او صفا وائی چې مونږ دا کور نه پرېږدو، نو آیا دا خلق فاسقان دی، او که منافق او کافر؟ بینواتوجروا

المستفتی: مولوی رحمن گل راولپنډی ۲۷ اگست ۱۹۷۵ء

(۱) (ردالمحتار هامش الدر المختار ۴۲۲، ۴۲۱: ۳ مطلب فی شروط المتولی)

الجواب: کوم کور چي د مسجد د توسيع دپاره واخستلې شي هغه د مسجد په حکم کې وی لهذا د قابضين دپاره ضروري ده چې هغوی کور حواله کړي او د فسق او فجور نه دې بچ شي، د حکومت په اجازت او قانون سره د الله پاک په نزد حلال والې نه - اصلیري (۱). وهوالموفق

د مشترکه ځمکې د مسجد دپاره د وقف کولو مسئله

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې پنځه کاله مخکې ما دوه منزله کور تعمیر کړي وو وروستو راته معلومه شوه چې په گاوند کې د مسجد د ځمکې څه ځای په کور کې شامل شوي دي، نه ما قصدا دا کار کړي دي او نه کمیتی انتظامیه ته دا معلومات شوي وو، اوس که د کور تعمیر راغورځولو سره دا ځمکه په مسجد کې شامله کړي شي نو د پوره کور د بلونک راغورځیدو خطر ده او دا غلطی سهوا شوي ده، هم دغه شان دي دا هم واضحه وی چې ۱: څو ملگرو چنده جمع کولو سره د دې ځمکې قیمت حکومت ته ادا کړي وو یعنی د مسجد دپاره د جمع شوي فنډ نه ادائیگی اونه کړي شوي. ۲: تقریبا اووه یا اته کاله مخکې دا ځمکه د حکومت نه واخستلې شوه، زه ستاسو د فیصلې منتظر یم؟ بینواتوجروا

المستفتی: عبدالحمید جناح روه ایبې آباد.... ۲۱ اکتوبر ۱۹۸۵ء

الجواب: چې کله دې کسانو مشترکه طور د ذاتی مالونو نه دا ځمکه د مسجد دپاره اخستلې ده نو دا وقف مشاع دې کوم چې صحیح نه دي او دې کسانو دپاره د دې ځمکې خرڅول جائز دی. کما فی الهندیة ۲: ۳۷۳ وقف المشاع المحتمل للقسمة لا يجوز عند محمد وبه اخذ مشائخ بخاری وعلیه الفتوی کذا فی السراجیة (۲). وهوالموفق

(۱) قال العلامة ابن الهمام: والمسجد خالص لله تعالى وليس لاحد فيه حق قال الله تعالى وان المساجد لله. (فتح القدير ۵: ۴۴۵ فصل في احكام المسجد)
وقال العلامة ابن نجيم: ويجب رد عينه في مكان غصبه لقوله عليه السلام على اليد ما اخذت حتى ترد اي على صاحب اليد. (البحر الرائق ۱۹۸: ۸ كتاب الغصب)
(۲) فتاوى عالمگیریة ۳۶۵: ۲ فصل في وقف المشاع

بغیر د اجازت نہ د بل ورور حصہ پہ مسجد کی د وقف کولو حکم

سوال: خہ فرمائی علماء دین د دے مسئلے پہ بارہ کی چہ خلور وروہ دی د هغوی مور هر یو ته حصہ ورکړې ده په هغوی کی یو ورور د بل ورور حصہ د مسجد دپاره وقف کړې ده او حال دا چہ هغه بل ورور یې په ورکولو راضي ندی اوس که مسجد والا هغې لره زیردستی سره واخلی نو آیا په هغې کی مونځ صحیح دی یا نه؟ بینواتوجروا

المستفتی: احسان الله مانک صواب: ۲۶ جمادی الثانی ۱۳۹۹ھ

الجواب: که دا کور مشترک غیر تقسیم شده وی نو د ټولو شریکانو د رضا نه بغیر د هغې په مسجد کې داخلول ناجائز دی او که دا کور صرف د یو ورور حصہ وی نو د هغه ورور په رضا او اجازت سره د هغې په مسجد کې داخلول جائز دی. (۱) وهوالموفق

د شاملات څمکه کی د مسجد د آبادولو حکم

سوال: خہ فرمائی علماء دین د دے مسئلې په باره کی چہ دیو کلی په شاملات کې حکومت خه سرکاری عمارت یعنی هسپتال وغیره تعمیر کړی نو دهغه عمارت په انګړ کې د صلاة العیدین یا جمعه وغیره کولو خه حکم دی؟ که جائز وی نو په مسنون طریقہ سره به ادا شوې وی او که د کراهت سره؟ بینواتوجروا

المستفتی: مولانا محمد ادریس صدر گورنمنټ (حکومت)

مدرسه عربیه چارباغ سوات ... ۱۳ مئی ۱۹۷۶ء

۱ ﴿ وفي الهندية: ومنها الملك وقت الواقف حتى لو غصب ارضاً فوقها ثم اشتراها من مالکها ودفع الثمن اليه او صالح على مال دفعه اليه لا تكون وقفاً کذا فی البحر الرائق ورجل وقف ارضاً لرجل آخر فی بر سماه ثم ملک الارض لم یجز وان اجاز المالك جاز عندنا کذا فی فتاویٰ قاضی خان.﴾

(فتاویٰ عالمگیری ۳: ۳۵۳ ۲ کتاب الوقف الباب الاول)

الجواب: که دا شاملات د لارې په شان کاغذی ملکیت ولري شرعی ملکیت نه وي نو په دې کې مونځ کول مکروه نه دی اگر چې بغیر د اجازت نه وي کله نو بغیر د اذن نه مکروه دی. (۱) وهوالموفق

سابقه گردهواره لره په مسجد کې تبدیل کولو سره

په هغې کې ضروری تعمیر او رد وېدل جائز دي

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې یو گردواره په مسجد کې بدله کړې شوې ده او د حکومت په کاغذاتو کې مسجد ښودلې شوې دي اوس په هغې کې د تعمیر او رد وېدل ضرورت دي د بعض خلقو خیال دي چې د هغې دپاره د حکومت نه اجازت اخستل ضروری دی آیا دا اجازت اخستل شرعا صحیح دي؟ که بغیر د اجازت نه چې جوړولې شي؟ بینواتوجروا

المستفتی: قاری محمد امین جامع مسجد ورکشاپ راولپنډی

الجواب: د ضرورت په وخت کې مناره وغیره جوړول جائز دي،

كما في الهندية ٢: ٤٤٨ ويجوز ان يبني منارة من غلة وقف المسجد ان احتاج اليها ليكون اسمع للجيران وان كانوا يسمعون الاذان بدون المنارة فلا كذا في خزنة المفتين (٢).

نوت: په ذاتي مالونو سره اهل محله هر تعمیری کار کولې شي. (٣) وهوالموفق

١ قال العلامة ابن عابدين: وعبرة الحاوي القدسي والارض المغصوبة فان اضطر بين ارض مسلم وكافر يصلي في ارض المسلم اذا لم تكن مزروعة او لكافر يصلي في الطريق اي لان له في الطريق حقا كما في مختارات النوازل وفيها تكره في ارض الغير لو مزروعة او مكروبة الا اذا كانت بينهما صداق او رأى صاحبها لا يكره فلا بأس.

(ردالمحتار هامش الدرالمختار ٢٨٠: ١ مطلب تكره الصلوة في ارض المغصوبة)

٢ (فتاوى عالمگیری ٢: ٤٦٢ الباب الحادي عشر في المسجد وما يتعلق به)

٣ وفي الهندية: رجل اعطى درهما في عمارة المسجد او نفقة المسجد او مصالح المسجد صح. (فتاوى عالمگیری ٢: ٤٦٠ الباب الحادي عشر في المسجد وما يتعلق به)

چرچ لره په مسجد بدلول او د هدایه د عبارت وضاحت

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې په اسلامی ملک کې داسې ځای چېرته چې د عیسایانو چرچ وی او بیا هلته مسلمانان آباد شي او عیسائی اقلیت هم په هغوی کې موجود وی، آیا دې چرچ لره په مسجد باندې د بدلولو څه جواز شته؟ هم دغه شان د هدایه «باب الجزية فصل فيما ينبغی لزمی» د دې عبارت څه مطلب دي؟ وان انهدمت البيع والكنائس القديمة اعاذوها الخ؟ بینواتوجروا

المستفتی: فلاکت لیفتیننت فدا محمد ایجوکیشن ڈائریکټر پېښور ۱۳۹۰ هـ

الجواب: چرچ لره په مسجد باندې بدلول اگر چې جائز دی، «لحديث النسائي: فأكسروا بيعتكم واتضحوا مكانها بهذا الماء واتخذوها مسجدا» (۱) چونکې دا عیسایان نه مسلمانان شوې دي او نه د دې ځای نه ټول په ټول جلاوطن شوې دي لهذا د هغوی چرچ به په مسجد باندې نه شي بدلولي. قال في فتح القدير: واعلم ان البيع والكنائس القديمة في السواد لا تهدم على الروايات كلها، (شامی باب الجزية) (۲) او د صاحب هدایه مراد دا دي چې د دې وطن د دارالاسلام جوړیدو نه مخکې چې کوم چرچونه موجود وو نو د هغې ترمیم او اعاده ممنوع نه ده. (۳) وهوالموفق

(۱) (سنن النسائي ۱: ۱۱۴ اتخاذ البيع مساجد باب المساجد)

(۲) (ردالمحتار هامش الدر المختار ۲۹۹: ۳ قبيل مطلب في تمييز اهل الذمة في الملبس)

(۳) قال العلامة ابن الهمام: وان انهدمت البيع والكنائس القديمة اعاذوها قال المصنف لان الابنية لا تبقى دائماً ولما اقرهم الامام فقد عهد اليهم الاعادة ضمناً غير انهم لا يمكنون من نقلها من مكان الى آخر لانه احداث وفي ذلك المكان المنقول اليه فلا يجوز الخ- (فتح القدير ۲۹۹: ۵ فصل لا يجوز احداث بيعة الخ)

د تقسیم هند په وخت د هندوانو په متروکه ځمکه کې د مسجد دپاره د حاصل کړې قطعه باره کې شرعی فیصله

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې د قیام پاکستان په وخت هندو او سکھ خپلې ځمکې پرېښودلې او بهارت ته لاړل مسلمانان مهاجر جوړیدو سره پاکستان ته راغلل او د هندوانو او سکھانو په متروکه ځای باندې ئې استوگنه اختیار کړه، هم دغه شان د یو متروکه ځای انتخاب د اهل محله مهاجرین د مسجد دپاره او دې سې هم د خلقو مخکې اجازت ورکړو ځکه چې د قیام پاکستان نه پس متروکه او د وقف املاک مالک گورنمنټ (حکومت) جوړ شوې وو، لهدا د ډیټی کمشنر په اجازت پاندې د مسجد تعمیر شروع کړې شو او اهل محله ټول گواه دی چې ډیټی اجازت او د مسجد د نقشی اجازت ورکړې وو د مسجد دپاره منتخب ځای په درې حصو باندې مشتمل دې چې په هغې کې دوه حصې متروکه دی او یوه حصه وقف ده دپاره د دهرم سالي.

په ۱۹۲۰ء کې حکومت د متروکه او وقف ملکیت قیمتونه وصولولو دپاره یو اداره قائم کړه خو په دې کال ۱۹۲۰ء کې د مسجد د ځای قیمت ادا کولو نه مخکې محکمه اوقاف په تحویل کې واخستله، کوم چې د اتلسو کالو پورې په حکومتی تحویل کې وو، بالآخر په ۱۹۷۸ء کې آزاد شو دې دوران د د مسجد د دکانونو ټوله آمدنی حکومت وصولوله اوس په دې حالاتو کې د حکومت دعوی دا ده چې د مسجد دپاره د منتخب کړی شوی ځای قیمت حکومت ته نه دې ادا کړې شوې، د زید دعوی ده چې چونکې د ځمکې قیمت نه دې ادا کړې شوې او په دې ځمکه کې یوه حصه د دهرم سالي دپاره وقف ده لهدا دا د مسجد په حکم کې نه دې بلکې د هندوانو درهمه ساله ده، د بکر دعوی ده چې دا د مسجد په حکم کې دې، ځکه چې د مرکزی حکومت د نمائنده دی سې په اجازت سره جوړ شوې دې چونکې قیمت نه دې ادا کړې شوې په دې وجه قیمت په اهل محله باندې واجب دې او د خالد خیال دا دې

چې چونکې د اتلسو کالو پورې مسجد د حکومت په تحويل کې پاتې شوې دې او د مسجد د دکانونو ګټه حکومت وصولوله په دې وجه اوس په اهل محله باندې ددې قيمت واجب نه دې، اوس سوال دا دې چې آیا دا مسجد دې او که دهرم ساله؟ او په اهل محله باندې قيمت واجب دې يا نه؟ بينواتوجروا

المستفتی: محمداکرم کل لانګريانوالی کوجرانواله... ۱۷ ربيع الثاني ۱۴۰۱ هـ

الجواب: دا مسجد شرعی مسجد دې حکومت د هغې د قيمت وصولولو اجازه نه لري.

اما الاول: فلو جود اذن الحاكم، قال الله تبارك وتعالى: وما افأ الله على رسوله منهم فما اوجفتم من خيل ولا ركاب ولكن الله يسلط رسله على من يشاء (سورة الحشر) (١) و جاز اتخاذ البيعة (وغيرها) مسجدا كما في حديث النسائي: فأكسروا بيعتكم واتخذوها مسجداً، (مشكوة شريف ۷۳) (٢) واما الثاني: فلان اتخاذ المساجد من فرائض الحكومة لما في ردالمحتار ۳: ۴۹۵ فانه يجب ان يتخذ الامام للمسلمين مسجدا من بيت المال او من مالهم ان لم يكن لهم بيت المال كذا في فتح القدير (٣) قلت لاسيما اذا قبض الغلة - وهو الموفق

د عيدگاه د پاره باقاعده وقف شوې ځمکه باندې د مسجد جوړولو حکم

سوال: څه فرماني علماء دين د دې مسئلې په باره کې چې يو قطعه د ځمکې چې په درې کنالو باندې مشتمل ده د عيدگاه سره ملحقه کومه چې د مخکې نه د بشهر د کميټې د طرف نه د عيدگاه دپاره وقف شوې ده هغې لره يو سړې اخستلو سره مسجد تعمير کول غواړي آیا دا صحيح ده؟ بينواتوجروا

المستفتی: غلام نبي قریشی دفتر زراعت ايټي آباد... ۱۹ جنوري ۱۹۷۶ هـ

(١) (سورة الحشر پاره ۲۸ آيت: ۶)

(٢) (مشكوة المصابيح ۱: ۶۹ باب المساجد ومواضع الصلوة الفصل الثاني)

(٣) (ردالمحتار هامش الدر المختار ۳: ۳۹۳ قبيل مطلب قد يثبت الوقف بالضرورة)

الجواب: که د ځمکې دا حصه شرعی وقف وی نو دا به په عیدگاه باندې خرج کولې شی نه په مسجد باندې، کما فی وقف الاشباه ۸۳ شرط الواقف یجب اتباعه لقولهم شرط الواقف کنص الشارع (۱). وهوالیوفق

د ریلوې په ځای کې د مسجد جوړولو حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې زمونږ په ښهر جهلم کې یو مسجد چې د هغې محل وقوع په بازار کې د کیدو د وجې نه د مونځ کونکو کثرت دې او د مسجد ځای وړوکی او ناکافی دې تردې چې بعض وخت د ځای د نه ملاویدو د وجې نه خلق د اول جماعت د ختمیدو انتظار کوی د مسجد نه شاته مغربی طرف ته د ریلوې ځای دې د ریلوې حکامو نه د اخستلو کوشش وکړو خو د ریلوې حکام وائی چې د ریلوې د قانون مطابق د یو انچ ځمکې خرڅول هم ممنوع دی خو په کرایه باندې ملاویدې شی، تر د یو کم سلو کالو پورې به مسجد سره وی، ځای هم داسې دې چې د ریلوې په کار نه راځی او دا اعتراف د ریلوې حکام او مشران هم کوي چې اوس حال دا دې چې د مسجد کمیټې په دې ځای باندې د مسجد شکل جوړ کړې دې او چنده ئې هم وصول کړې ده، د کمیټې والا اراده ده چې د موجوده مسجد په ځای دې په طور د صحن مسجد استعمال کړې شی، اوس به د دې حکم د مسجد وی یا نه؟ بینواتوجروا

المستفتی: مولانا عبدالودود مدرس جامعه حنفیه مدنی مسجد جهلم ښهر ۲ جولای ۱۹۸۶ء

الجواب: که هغه ځای کې د مسجد ضرورت وی او حکومت د جوړولو دپاره تیار نه وی نو عوام مسجد جوړولې شی کما یدل علیه مافی ردالمحتار ۳/۴۹۵، یجب ان یتخذ الامام للمسلمین مسجدا من بیت المال او من مالهم ان لم یکن لهم بیت مال (۲) وهوالیوفق

(۱) (الاشباه والنظائر ۱۹۴ کتاب الوقف مبحث استبدال الوقف)

(۲) (ردالمحتار هامش الدرالمختار ۳: ۳۹۳ کتاب الوقف)

د روہ پہ غارہ باندې د محکمہ پي ډبليو ډي

په ځمکه باندې د جوړ شوي مسجد مسئله

سوال: څه فرمائي علماء دين د دې مسئلې په باره کې چې د پي ډبليو ډي شارع عام چې د هغې ټول پلنوالي تقريبا دوه سوه فته دې او پوځ سړک چې په هغې باندې شپه او ورځ موټر گرځي د هغې پلن والې تقريبا شپيته فته دې د پوځ سړک دواړو طرفونو ته کچه سړک دې کوم چې اوولس فته ښي طرفته دې او اويا فته گس طرف ته، د سړک په څه حصه باندې ونې ولاړې دي دا لاره د دې پوځ سړک نه زياتي ده، بعض ځايونو کې قابل استعمال او اکثر ځايونو کې قابل استعمال نه ده، د سړک په دې زياتي حصه باندې اهل محله تقريبا ۱۵ يا شل کاله مخکې يو مسجد جوړ کړې دې چې په هغې کې باقاعده پنځه وخته مونځ او د جمعې او اخرونو مونځ کولې شي، د مسجد مذکوره د وجې نه په لاره تيريدونکو او تلونکو ته هم څه ضرر او تکليف نه وي بلکې موټران ښه په آساني سره تيريږي او په فتاوی عالمگيريه ۴۰۶/۲ مطبوعه نوراني کتب خانه پشاور باندې دا عبارت ليکلې شوې دې، ذکر في المنتفى عن محمد رحمه الله في الطريق الواسع بنى فيه اهل المحلة مسجداً وذلك لا يضر بالطريق فمنعهم رجل فلا بأس ان يبنوا كذا في الحاوى قوم بنوا مسجداً واحتاجوا الى مكان يتسع المسجد واخذوا من الطريق وادخلوه في المسجد ان كان يضر بأصحاب الطريق لا يجوز ان كان لا يضر بهم رجوت ان لا يكون به بأس كذا في المضمرة. لهذا بعض مفتيانو حضراتو د مسجد د جواز حکم ورکړې دې اوس د پوښتنې خبره داده چې مسجد مذکور لره پي ډبليو ډي والا راغورځولې شي يا نه؟ بينوا توجروا المستفتي: محمد اسحاق سليمي گرهامور وهاري

الجواب: من جانب مولانا عبدالرحمن صاحب

مسجد مذکور شرعا مسجد دې چې د هغې وړانول او خرابول بالکل جائز نه دی لکه چې د جزئیات مذکوره فی السؤال او لاندې جزئیات نه ښه واضح دي خو اهل محله لره د متعلقه محکمې نه اجازت اخستل پکار دی، او انهدام مسجد کلی طور باندې شرعی نقطه نظر سره یو نا جائز فعل دې چې په هغې

باندې فقهاء امت متفق دی، په شامی کې دی: اما جعل کل المسجد طريقاً
فالظاهر انه لا يجوز قولاً واحداً (۳۸۳/۳) معلومه شوه چې د انهدام مسجد په عدم
جواز باندې اجماع ده او په دې کې اختلاف نشته لهذا په محکمه واثو باندې
لزم ده چې هغوی د دې جومات جوړولو اجازت ورکړي. «وان بنی
للمسلمین کمسجد ونحوه لا ینقض» (در مختار ۳۷۲/۵) وهکذا فی تکملة البحر
الرائق ۳۹۵/۸ واللہ اعلم بالصواب
المجیب: عبدالرحمن عفا الله عنه.

الجواب: من جانب مفتی اعظم مولانا محمد فرید صاحب دامت برکاتہم!
دا جواب صحیح دې د دې مسجد راغورځول صحیح نه دی، خصوصاً چې
قوم د حکومت د یوټی پوره کړې ده. کما فی ردالمحتار ۳: ۴۹۵. یجب ان يتخذ
الامام للمسلمین مسجداً من بیت المال او من مالهم ان لم یکن بیت
المال کذا فی فتح القدير (۱). وهو الموفق

د سابقه مسجد ځمکه د نوی مسجد د آبادی نه

بهر کولو سره بیا هم د مسجد په حکم کې ده

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې یو زوړ مسجد وو
نقشه یې زمونږ سره ده چې د هغې په مغربې دیوال کې کوږ والې وو اوس
مستطیل کولو سره نوې تعمیر کړې شوې دې او تقریباً نوی فته سره د مخکې
دیوال د قبلي طرف ته پلنوالې او شمالاً او جنوباً پنځوشت فته اوږد والی والا
ځای د مسجد نه بهر پرېښودلې شوې دې چې په هغې کې سابقه محراب او
اول صف د مخکې مسجد شامل دې اوس مطلوبه خبره داده چې ایا متروکه
ځمکه د مسجد نه علاوه د نورو مقاصدو دپاره استعمالیدې شی، مثلاً د
طالبانو کمرې یا دکانونه یا د اهل محله د ماشومانو د تعلیم دپاره برنډه
وغیره؟ بینوا توجروا

المستفتی: حکیم عبدالحمید صاحب ۲۰۰۰ مئی ۱۹۷۴ء

(۱) (ردالمحتار هامش الدر المختار ۳: ۳۹۳ قبیل مطلب قد یثبت الوقف بالضرورة)

الجواب: د مفتی بہ قول پہ بناء دا مخصوص خای ہمیشہ دپارہ د مسجد پہ حکم کی دے، پہ دے باندے دکان پہ کور جو پول حرام دی،
لما فی الدر المختار ۳: ۵۰۳ ولو خرب ما حوله واستغنى عنه يبقى مسجداً عند الامام
والثانی الی قیام الساعة وبه یفتی (۱) ومعناه فی جمیع کتب الفتاوی (۲) ووجه
الدلالة ظاهر وهو الموفق

د مسجد د ورانیدنو نہ پس دوبارہ د آبادی یا

پہ خہ خمکہ باندے د کنت او کروندی حکم

سوال: خہ فرمائی علماء دین د دے مسئلے پہ بارہ کی چہ تقریباً درے کنالہ
خمکہ باندے مسجد آباد وو، د مسجد آبادی ورانہ شوه او د مسجد خمکہ د
یو سری پہ نوم وه هغه پہ بل چا خرخہ کرہ کوم سری چہ دا خمکہ واخستله
هغه پہ نیمہ خمکہ باندے مسجد تعمیر کرو او باقی نیمہ خمکہ ئی د مسجد
پہ مفاد یعنی د امام د تنخواہ وغیرہ دپارہ پہ کروندہ یعنی اجارہ باندے
ورکرہ، آیا د دے باقی خمکی کروندہ جائز ده؟ بینواتوجروا

المستفتی: لطیف الرحمن اکوڑہ خٹک ۲ جولائی ۱۹۷۵ء

الجواب: د مفتی بہ قول پہ بناء بہ دا خمکہ د مسجد پہ حکم کی وی، پہ دے
باندے کروندہ کول جائز نہ دی، كما فی الدر المختار: ولو خرب ما حوله واستغنى
عنه يبقى مسجداً عند الامام والثانی ابدأ الی يوم القيامة، وبه یفتی، فی رد المحتار

(۱) (الدر المختار علی هامش رد المحتار ۴۰۶: ۳ مطلب فیما لو خرب المسجد او غیره)

(۲) وفي الهندية: واذا خرب المسجد واستغنى اهله وصار بحيث لا يصلى فيه عاد
ملكا لواقفه او لورثته حتى جاز لهم ان يبيعوه او يبنوه داراً وقيل هو مسجد ابدأ وهو
الاصح كذا فی خزانه المفتیین۔

(فتاویٰ عالمگیریہ ۴۵۸: ۲ الباب الحادی عشر فی المسجد)

۵۱۳:۳ وکذا لو خرب وليس له ما يعمر به وقد استغنى الناس عنه لبناء مسجد آخر، فافهم (۱)۔ وهو الموفق

د پخوانی مسجد په بدلون کې د دوچند ځمکې وغیره ورکولو حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې زمونږ مسجد اوس تنگ شوې دې چا چې د دې دپاره ځمکه وقف کړې وه هغه وائی چې که تاسو د دې ځای نه دا مسجد منتقل کولې شی نو زه به ددې په بدل کې دوچند ځمکه درکړم، په دې شرط چې زوړ مسجد به په خپل استعمال کې راولم ددې مسئلې شرعی حکم څه دې؟ بینواتوجروا

المستفتی: مولوی گل پر خان کاتب چنده اخوره کبل سوات ۱۹ جمادی الثانیة ۱۴۰۱ هـ
الجواب: د مفتی به قول په بناء باندې به زوړ مسجد تر قیامتہ پورې مسجد وی د هغې نه به کښت او پټې نه شی جوړولې، لسا فی شرح التنویر: ولو خرب ما حوله واستغنى عنه ببقى مسجداً عند الامام والشأنی ابدأ الى قیام الساعة ویه یفتی، حاوی القدسی (علی ردالمحتار ۴: ۳۵۸) (۲)۔ وهو الموفق

د سرکاری نهر دپاسه د مسجد جوړولو حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې د سرکاری نهر دپاسه که مسجد جوړ کړې شی نو آیا په هغې کې مونځ جائز دې؟ بینواتوجروا

المستفتی: قاری عبدالحمید شریک دوره حدیث

الجواب: په دې کې لموځ کول جائز دی. وفي الاجناس وفي نوادر هشام قال سألت محمد بن الحسن عن نهر قرية كثيرة الاهل لا يحصى عددهم وهو نهر قنأة

(۱) (الدر المختار مع ردالمحتار ۳: ۴۰۶ مطلب فيما لو خرب المسجد او غيره)

(۲) (الدر المختار على هامش ردالمحتار ۳: ۴۰۶ مطلب فيما لو خرب المسجد)

اونہروادِ لہم خاصۃ و اراد قوم ان یعمروا بعض هذا النہر و یبنوا علیہ مسجداً و لا یضر ذلك بالنہر و لا یتعرض لہم احد من اہل النہر قال محمد رحمہ اللہ یسمہم ان یبنوا ذلك المسجد للعامة او المحلة کذا فی المحيط، ہندیہ ۳: ۴۴۴ (۱)۔ و هو الموفق

پہ سرکاری خیمہ کی د حکومت د طرف نہ

د مسجد دیارہ مقرر شوی خای کی د مسجد حکم

سوال: خہ فرمائی علماء دین د دی مسئلہ پہ بارہ کی چہ د بہتو صاحب پہ دور حکومت کی د غریبانانو پہ مطالبہ باندی د ہغوی د کورونو جوړولو دیارہ خای ورکړې شوی وو کوم چہ د پنډی او ټیکسلا ترمینځہ دی تراوسہ پورې خہ مکانات جوړ شوی دی او خہ نہ پہ دی مقام باندی حکومت د مسجد دیارہ ہم خای مختص کړې دی بعض سرکاری کاغذات ہم موجود دی خو چا سرہ چہ کاغذات دی ہغہ موجود نہ دی، اوس یو سرې مسجد جوړوی خو ہغہ سرہ فکر دی چہ د مسجد دیارہ بنہ دی یا نہ او خای ہم داسی دی چہ حکومت تہ د دی ضرورت نشته، یعنی شک صرف پہ جوړولو کی دی کنہ نو حکومت دا خای د مسجد دیارہ متعین کړې دی ددی خہ حکم دی؟ بینواتو جروا

المستفتی: محمد طیب حاجی آباد اسلام آباد..... ۱۴ شوال ۱۴۰۳ھ

الجواب: پہ کوم مقام چہ د مسجد ضرورت وی نو پہ داسی خای کی حکومت باندی لازم دی چہ ہغہ مسجد جوړ کړی، کما فی ردالمحتار ۳: ۳۳۹ طبع مصطفیٰ البابی الحلبي، فانه یجب ان یتخذ الامام للمسلمین مسجداً من بیت المال او من مالہم ان لم یکن لہم بیت مال کذا فی فتح القدیر (۲)۔ پس کہ حکومت پہ دی خای کی د مسجد د تیارولو دیارہ تیار نہ وی نو کم از کم د مداخلت او اعتراض نہ دی اجتناب وکړی، او کہ حکومت اجازت ورکړی وی نو بیا د شک سوال نشته پہ ہغی باندی تعمیر صحیح دی و هو الموفق

(۱) (فتاویٰ عالمگیریہ ۲: ۴۵۶ الباب الحادی عشر فی المسجد وما یتعلق الفصل الاول)

(۲) (ردالمحتار هامش الدر المختار ۳: ۳۹۳ مطلب قد یتثبت الوقف بالضرورة)

د چا په ځمکه کې بغیر د اجازت نه د جوړ کړې شوی مسجد حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې یو سړی بل ته یو پلاټ د ځمکې په طور د رهائش ورکړه، دې رهائش کونکي د رهائش نه علاوه په دې کې د مسجد تعمیر هم کړې دې او حال دا چې د ځمکې مالک پکې د مسجد اجازت نه ورکوي اوس د دې مسجد څه حکم دي؟ بینواتوجروا

المستفتی: مولوی رقیب خان وزیرستان ۱۰ نومبر ۱۹۸۹ء

الجواب: د چا په ځمکه کې بغیر د اجازت نه تعمیر شوی مسجد، شرعی مسجد نه دي، د هغې وړانول جائز دی. لعدم صحة وقف ارض الغير (۱) ولکراهة الصلاة فی ارض الغير بلا اذن المالك (۲) وهو الموفق

د مسجد د چنډې نه د مسجد د پاره د اخستل

شوي ځمکې د بدلون یا خرڅولو حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې قدیمی جامع مسجد گنبد تېل کې یوه حصه د ځمکې د مسلمانانو په چنده باندې اخستلې شوې ده چې د هغې آمدن په مسجد باندې خرچ کیږي بیا یو سړی د مسجد دپاره دوه کناله ځمکه وقف کړه، اوس د مسجد نوې تعمیر شروع شوې دي چې په هغې کې تر اوسه پورې چنده ختم شوې ده نو آیا دا وقف شوې ځمکه د مسجد دپاره خرڅیدلې شی؟ هم دغه شان جامع مسجد لره قبلي طرف ته مخامخ کولو دپاره که د هغه وقف شوې ځمکې نه په څه ځمکه کې بدلون وکړې شی نو آیا دا جائز ده؟ بینواتوجروا

المستفتی: حبیب گل تېل کوهات ۲۲ جولای ۱۴۰۱هـ

(۱) وفي الهندية: رجل وقف ارضا لرجل آخر في برسماء ثم ملك الارض لم يعجز وان اجاز المالك جاز عندنا. (فتاویٰ عالمگیری ۲: ۳۵۳ کتاب الوقف الباب الاول)

(۲) قال العلامة الحصكفي: وكذا تكره في اماكن... وارض مفضوبة او للغير. (الدرالمختار على هامش ردالمحتار ۱: ۲۸۰ مطلب فی الصلاة فی الارض المفضوبة)

الجواب: پہ کومو بنہرونو کئی چہی زنانه ته میراث نه شی ورکولہی اونہ د هغوی تملیک کولہی شی نو د هغه بنہرونو اوقاف رواجی اوقاف دی اسلامی نه دی، دویم دا چہی کوم مسجد د اهل مسجد پہ چندہی یا د مسجد پہ غلو سره اخستلہی شوہی ده نو پہ هغہی کہی هر قسم تصرف جائز دہی.

کما فی الذخیرۃ وقیل ان کان اهل المسجد اشتروا عقاراً بغلات المسجد للمسجد، هل لهم بیعہ لعمارة المسجد، قال فیہ اختلاف المشائخ ویینغی ان لا یكون فی هذا الفصل اختلاف المشائخ لانه لا ولاية لاهل المسجد فی شراء العقار للمسجد فلم یصح شراؤهم اصلاً للمسجد، ویصح بیعهم بلا خلاف بخلاف مسئلة المتولی، وفی فوائد نجم الدین النسفی رحمۃ اللہ علیہ اهل مسجد اشتروا عقاراً بغلة المسجد ثم باعوا العمارة اختلف المشائخ فی جوازہ والصحیح انه یجوز کذا فی الغیائیة، فافهم (ہندیۃ ۲: ۴۶۴) (۱)۔ وهو الموفق

پہ غیر مملوکہ یا مشترکہ ځمکہ بغیر

د اجازت نه مسجد جوړول صحیح نه دی

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کي چي زيد او عمرو دواړه وروڼه دي په خانداني جائيداد کي دواړه برابر شريک او حقدار دي په دواړو کي اختلاف پيدا شوه او اختلاف ئي د ځمکي په هره حصه باندې پيدا شوه، په متنازعه ځمکه باندې عمرو مسجد هم جوړ کړو او دا د هغه سياسي چال وو، آيا په دې مسجد کي مونځ کيدې شي؟ او د دې متنازعه ځمکي به څه حال وي؟ بينوا توجروا

المستفتی: نور عمل شاه چوا سیدان شاه پندی داد خان جهلم ۲۰۰۰ جولای ۱۹۸۵ء

الجواب: د داسې یکطرفه بیاناتو د وجي نه مونږ د فیصلې کولو نه معذور یو خو په طور د فتوی دا لیکلې شو چي په غیر مملوکہ یا مشترکہ ځمکه کي

(۱) (فتاویٰ عالمگیری۲: ۴۶۴ قبیل الباب الثانی عشر فی الرباطات والمقابر والخانات)

د باقاعده اجازت نه بغیر مسجد جوږول جائز نه دی. (۱) او په داسې مسجد کې مونځ کول مکروه تحریمی او گناه ده. (۲) وهوالموفق

د مسجد په نوم باندې د وقف شوې کور

د پاره د مسجد د خرچ نه د مقدمې پیروی

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې یوې کونډې زنانه خپل ځای د مسجد په نوم باندې بغیر د اکراه او جبر نه وقف کړو او وقف نامه ئې په سرکار باندې ولیکله، یونیم کال پس دهغه کونډې خپلوانو هغې کونډې ته وویل چې وقف نامه دې منسوخ کړی، خو زنانه په خپله فیصله باندې اقرار کولو، ددې نه پس دغه لواحقینو په عدالت دیوانی کې ددې کونډې په نوم باندې جعلی دعوی وکړه چې وقف نامه دې منسوخ کړې شی، دمسجد انتظامیه ته په خبر کیدو باندې هغوی د کونډې نه تپوس وکړو چې آیا تا دعوی کړې ده؟ هغه کونډې وویل چې ما هیڅ دعوی نه ده کړې او نه مې د دعوی اراده ده دا د خپلوانو کارنامه ده اوس سوال دا دې چې په صورت مذکوره کې دا کونډه زنانه د دې وقف نه رجوع کولې شی؟ بله دا چې آیا د مسجد انتظامیه د دې ځمکې دپاره کومه چې د مسجد دپاره وقف شوې ده په مسجد کې د دې مقدمې دفاع او د مسجد فنډ په دې خرچ کولې شی؟ بینواتوجروا

المستفتی: حافظ عبدالستار خطیب اټک بهر ۱۵ رمضان المبارک ۱۴۰۵

الجواب: په شرط د صدق دا وقف تام او لازم دې په دې کې واپسی نه شی کیدې، کما فی ردالمحتار ۴: ۳۳۹ مطبع مصطفى البابی الحلبي (قوله وعليه

(۱) قال العلامة ابن عابدين: ومن شرائطه الملك وقت الوقف فوفقتها لا تكون وقفاً. (البحر الرائق ۳۱۴: ۵ کتاب الوقف)

(۲) قال العلامة الحصكفي: وكذا تكره في اماكن ... وارض مغصوبة او للغير. (الدرالمختار على هامش ردالمحتار ۲۸۵: ۱ مطلب في الصلاة في الارض المغصوبة)

الفتویٰ) اُی علی قولہما یلزمہ قال فی الفتح والحق ترجیح قول العلماء بلزومہ لان الاحادیث والآثار متظاہرة علی ذلك واستمر عمل الصحابة والتابعین ومن بعدهم علی ذلك فلذا ترجیح خلاف قوله اہ ملخصاً (۱)۔ او چونکہ چندہ ورکونکی چندہ د مسجد پہ مفاد او د مسجد د ضروریاتو د پارہ ورکوی لہذا د دے چندے نہ پہ دے مقدمہ باندے خرچ کول جائز دی (۲) وهو الموفق

د مسجد د پارہ وقف شوی ځمکہ د امام

ابو یوسف رحمۃ اللہ علیہ پہ نزد د مسجد پہ حکم کی ده

سوال: څه فرمائی علماء دین د دے مسئلې په باره کې چې یو سړی د مسجد د پارہ ځای وقف کړې دې او د هغې بنیادونه یو یو گز اوچت کړې شوي دي او اوسه پورې په هغې کې د جمعې مونځ نه دې شوې، خو هغې ته نزدې یو بل سړی په یو داسې ځای کې یو ځای وقف کول غواړي کوم چې د اول ځای نهم زیات دې، پس که اول ځای خرڅولو سره یو بل ځای اباد کړي نو آیا دا به جائز وي؟ بینواتوجروا

المستفتی: رحیم شاه باچا چارسده ۱۰۰۰ ۴ فروری ۱۹۷۵ء

الجواب: دا ځمکه د امام ابو یوسف رحمۃ اللہ علیہ په نزد د مسجد په حکم کې دې د دې اخستل او خرڅول صحیح نه دی، کما فی الدر المختار وبقوله جعلته موقفاً مسجداً عند الثاني، وفي رد المحتار ۳: ۵۱۱ وفي الدر المنتقى وقد مر في التنوير والدرر والوقاية وغيرها قول ابی یوسف وعلمت ارجحيته في الوقف والقضاء (۳)۔ وهو الموفق

- (۱) (ردالمحتار هامش الدر المختار ۳: ۳۹۲ کتاب الوقف مطلب قد يثبت الوقف)
- (۲) قال العلامة الحصكفي: ويبدأ من غلته بعمارتها ثم ما هو اقرب لعمارتها كإمام مسجد ومدرس مدرسة ثم السراج والبساط كذلك الى آخر المصالح۔
- (الدر المختار على هامش ردالمحتار ۳: ۴۱۳ مطلب يبدأ بعد العمارة بما هو اقرب اليها)
- (۳) (ردالمحتار هامش الدر المختار ۳: ۴۰۵ مطلب في احكام المسجد)

د مسجد ځمکه به تر قیامت پورې مسجد وی

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې د علاقه مکران په کلو کې غیر آباده ځمکې پرته دي کومې چې د چا ملکیت هم نه دي، دا د حکومت زیر تحویل از د بندوبست لاندې دی عام خلق بغیر د څه اجازت نامې نه په خپلې مرضی سره د ضرورت موافق کورونه جوړوي او هم دغه شان مسجدونه هم تعمیر کوي خو کاله مخکې په یو میدانی علاقه کې په یو جامع مسجد او نزدې دیني مدرسه جوړه کړې شوه، په مسجد کې جمعه قائم کړې شوه او پنځه وخته مونځ پکې کولې شی، دې کال د یو غیر مقلد په ذریعه د بهر نه فنډ جمع کړې شو، او د پخواني مسجد سره متصل د لس دولس قدم په فاصله باندې یو پوخ مسجد تعمیر کوي ځکه چې پخواني مسجد د کچه خستو دي اوس مې اراده ده چې دا پوخ مسجد د مانځه دپاره استعمال کړې شی او پخواني مسجد د شاخ په طور د مدرسه حفظ او ناظره دپاره مخصوص وي، آیا دا فیصله جائز ده او که هغه هم هغه شان مسجد دي؟ بینواتو جروا

المستفتی: مولانا عبدالحلیم نظر آباد مکران... ۱۸ شعبان ۱۴۰۳ هـ

الجواب: مسجد لره غیر مسجد منل ناجائز دی مسجد به تر قیامت پورې مسجد وی. کما یشیر الیه ما فی شرح التنویر: ولو خرب ما حوله واستغنی عنه یبقی مسجداً عند الامام والثانی ابدأً الی قیام الساعة وبه یفتی حاوی القدسی، ردالمحتار ۴: ۳۵۸ مصطفی البابی الحلبي (۱). وهو البوق

د مسجد په وقف کړې شوي ځمکه کې

آبادي پرینودل او د هغه ځمکې حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې زمونږ په کلی کې بهر په یو بانډه (دشته) کې د پنځوشت کالو نه یو مسجد آباد دي اوس د بانډې (دشتې) اوسیدونکي په دې گمان چې یو خو مذکوره مسجد وړوکی دي دویمه خبره دا ده چې د آبادي نه لږ لرې دي په دې وجه د کورونو سره

(۱) (ردالمحتار هامش الدر المختار ۴: ۳۰۶ مطلب فی مالو خرب المسجد او غیره)

متصل د ځمکې یوه حصه د بل مسجد د تعمیر دپاره وقف کړې شوې ده، چې د هغې په بنیادونو باندې درې څلور ورځې کار هم کړې شوې دي، وروستو هغوی ته وویل شو چې که تاسو دا دویم مسجد آباد کړو نو اول مسجد به وران او غیر آباد شی، پس د مجوزه مسجد تعمیر ترک کولو سره ئې د اول مسجد د توسیع اراده وکړه، اوس پوښتنه داده چې د دې دویم مجوزه مسجد دپاره چې کومه ځمکه وقف کړې شوې ده چې په هغې کې نه مسجد جوړ شوې دي او نه مونځ شوې دي په دې ځای باندې د کروندې وغیره څه حکم دي؟

المستفتی: عبدالوهاب بآئز خري مردان ۲۴ مارچ ۱۹۷۶ء

الجواب: که دا ځمکه د یو سړي ملکیت وي او باقاعده د لارې انتظام وکړي شونو دا زیات احوط کار دي چې په دې ځمکې باندې د مسجد احکام جاری کړي شی. کما فی البحر ۵: ۱۹۷ فالحاصل ان الترجیح قد اختلف والاخذ بقول ابی یوسف احوط واسمهل (۱) او که دا ځمکه د دوه یا ډیرو کسانو ترمینځه شریکه وي یا پرې د لارې انتظام نه وي نو دا وقف به کالعدم وي. کما فی الھندیة ۲: ۳۷۳ وقف المشاع المحتمل للقسمه لا يجوز عند محمد رحمه الله وبه اخذ مشائخ بخاری وعلیه الفتوی کذا فی السراجیة (۲) والباقي واضح. وهو الموفق

د وقف علی المسجد دکان بل ځای ته د بدلولو حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې د یو مسجد مخې ته دوه واړه دکانونه دي هر یو دکان مربع څلور فته او پوڅ دي او مسجد لږ شان اوږد دي او د هغې په نیمه حصه کې د چا دکان دي، اوس مونږ سره متصل د یو دکان تبادله د مسجد دپاره په وقف دکانونو سره کول غواړو چې

۱) وقال العلامة ابن نجيم: واكثر المشائخ على قول ابی یوسف ورجح فی فتح القدير قول ابی یوسف بانه الاوجه.

(البحر الرائق ۴۲۱: ۵ فصل فی احکام المسجد)

۲) (فتاویٰ عالمگیریة ۳۶۵: ۲ فصل فی وقف المشاع)

د صحن نہ صحیح مسجد جوہ شی او د مسجد د جوہ ونکی ہم دا خوبہ دہ نو
آیا دا بدلون جائز دی؟ بینواتوجروا

المستفتی: مولانا محمد یونس تھانہ لاهی کوہات..... ۱۹۸۳ء | ۲ | ۱۵

الجواب: د وقف علی المسجد بدلون د ہغہ دکان نہ جائز دی چہ کلہ د
مسجد مصلحت پہ ہغہ کی وی بدل علیہ ما فی الہندیۃ ۲: ۳۹۹ وفی القنیۃ
مبادلۃ دارالوقف بدار اخری انما تجوز اذا کانت فی محلۃ واحدۃ وتكون المحلۃ
المملوکہ خیرامن محلۃ الموقوفۃ وعلی عکسہ لایجوز^(۱)۔ وهوالموفق

پہ مملوکہ یا مقبوضہ خُمکہ کی د مسجد جوہولو حکم

سوال: خہ فرمائی علماء دین د دی مسئلہ پہ بارہ کی چہ یوہ خُمکہ چہ د
ہغہ اکثر حصہ مملوکہ دہ او بعض پکی مقبوضہ ہم دہ پہ دی باندی تقریباً
سل کالہ تیر شوی دی پہ سرکاری کاغذات کی خو توله خُمکہ مملوکہ دہ او
اوس پہ مملوکہ او مقبوضہ خُمکہ کی تمیز او فرق ہم ناممکن دی پہ داسی
خُمکہ کی د مسجد د جوہولو خہ حکم دی؟ بینواتوجروا

المستفتی: گل احمد قریشی بیگو خیل بنون..... ۱۲ ذوالقعدہ ۱۳۹۵ھ

الجواب: کہ غیر مملوکہ خُمکہ کومہ چہ اوس مقبوضہ دہ مقصوبہ نہ وی
یعنی موات یا شاملات وی نو پہ ہغہ کی مسجد جوہول جائز دی
لوجود شرائط الوقف لجواز بناء المسجد فی الطريق العامۃ عند عدم الضرر بالمارة
کما جاز فی المملوک فلیراجع الی الہندیۃ ۲: ۴۴۴^(۲)۔ وهوالموفق

- (۱) (فتاویٰ عالمگیری۴: ۴۰۰ باب ما يتعلق بالشرط فی الوقف)
(۲) وفی الہندیۃ: ذکر فی المنتقی عن محمد فی الطريق الواسع بنی فیہ اهل المحلۃ
وذلك لا یضر بالطریق فمنعہم رجل فلا بأس ان یبنوا۔
(فتاویٰ عالمگیری۴: ۴۵۶ الباب الحادی عشر فی المسجد وما يتعلق بہ)

نوی مسجد جوړول مشروع او مخکې مسجد به برقرار وی

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې د یوې محلي آبادۍ تقریباً په پنځوس شپیتو بالغ کسانو باندې مشتمل ده د دې محلي مسجد د سلو کالو نه مخکې تعمیر شوې موجود دې اوس اهل محله بل مسجد جوړول غواړي کوم چې به په محله کې دننه وی او سابقه مسجد د محلي په آخری سرحد باندې دې او د مجوزه او سابقه مسجد ترمینځه فاصله تقریباً درې سوه گزه ده، بله دا چې په دې صورت کې به سابقه مسجد غیر آباد شي نو په دې صورت کې د نوی مسجد جوړولو څه حکم دې؟ بینواتوجروا

المستفتی: عبدالعزيز بکوتی کوهاله مری ۱۹ ستمبر ۱۹۷۶ء

الجواب: نوی مسجد جوړول مشروع دی. لعموم حدیث من بنی لله مسجد ابني الله له بیتا فی الجنة او كما قال عليه الصلاة والسلام (۱) خو پخواني مسجد به تر قیامتہ پورې مسجد وی، یعنی په هغې باندې به د مسجد احکام جاری کیږي، کما فی شرح التنویر: ولو خرب ما حوله واستغنی عنه یبقی مسجدا عند الامام والثانی ابدأ الی قیام الساعة وبه یفتی، حاوی القدسی، فافهم، شرح التنویر علی هامش ردالمحتار ۳: ۳۸۱ (۲) لنده داچې پخواني مسجد به نه شي شهید کولې. وهوالموفق

د مونځ کونکو په موجودگي د زوړ مسجد

تحويل او اخستل خرڅول جائز نه دی

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې په یوه علاقه کې زوړ مسجد د پلار نیکه د وختو نه آباد کړې شوې دې د هغې نه شاوخوا

(۱) وفي الهندية: ذكر في المنتقى عن محمد في الطريق الواسع بنى فيه اهل المحلة وذلك لا يضر بالطريق فمنعهم رجل فلا بأس ان يبنوا.

(فتاویٰ عالمگیریه ۴۵۶: ۱ الباب الحادی عشر فی المسجد وما يتعلق به)

(۲) (الدر المختار علی هامش ردالمحتار ۴۰۶: ۳ مطلب فیما لو خرب المسجد او غیره)

مستقل شو کورونه آباد دی، په گرمۍ یخنی کې همدلته اوسېږي، خو د دې مسجد نه په دوه درې فرلانګ فاصله باندې شو کورونه آباد شوي دي اوس هغه لرې خلق وائی چې مونږ خپل کورونو ته نژدې مسجد ابادول غواړو وجه دا ده چې یو مسجد مونږ نه لرې دې بله دا چې د مقبرې په مینځ کې آباد دي، او مونږ د شپې هلته د تلو نه ویرېږو، او حال دا چې نژدې خلق د مسجد په دې انتقال کولو باندې خوشحاله نه دي، د دې اختلاف په صورت کې فیصله څنگه کولې شي، که انتقال جائز وي نو د سابقه مسجد کاني او لرګي بل مسجد ته انتقال کیدې شي یا نه؟ یا ئې خرڅولې شو یا نه؟ او کومه ځمکه چې پاتې شي نو مقبرې ته د نژدې کیدو د وجې نه په هغې کې مړي دفن کیدې شي یا نه؟ بینواتوجروا

المستفتی: الف، ب، ت... ۱۵ دسمبر ۱۹۷۴ء

الجواب: واضحه دې وی چې د اهل محله دپاره د مسجد نړول دپاره د مضبوطولو دي، کمافی ردالمحتار ج ۳ ص ۵۱۲ (۱) خود مونږ کونکو باوجود د یو مسجد تحویل یا خرڅول جائز نه دی. کمایفهم من الشامیه ۳: ۵۱۲ وفي جامع الفتاوی: لهم تحویل المسجد الى مکان آخر، ان ترکوه بحیث لا یصلی فیه، ولهم یبع مسجد عتیق لم یعرف بأنیه وصرف ثمنه فی مسجد آخر (۲، ۳). وهو الموفق

۱) قال العلامة ابن عابدين: عن الهندية مسجد مبنی اراد رجل ان ينقضه ويبنيه أحکم ليس له ذلك لانه لا ولاية له مضمرات الا ان يخاف ان ينهدم ان لم يهدم تتارخانية وتاويله ان لم يكن الباني من اهل تلك المحلة واما اهلها فلهم ان يهدموه ويجددوا بناءه ويفرشوا الحصير ويعلقوا القناديل لكن من مالهم لا من مال المسجد الخ.

(ردالمحتار هامش الدرالمختار ۴: ۴۰۵ مطلب في احكام الميت)

۲) (ردالمحتار هامش الدرالمختار ۴: ۴۰۵، ۴۰۶ مطلب فيما لو خرب المسجد او غيره)

۳) اقول الظاهر ان المراد بما في جامع الفتاوى انقاض المسجد فافهم. (مفتی سیف الله حقانی)

د مسجد د خټکي بدلون او د دویم مسجد د جوړولو مسئله

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې د یو مسجد سره نژدې د پخوا نه څو کورونه آباد کړې شوې وو هغوی سره بعض نور خلق هم آباد شوې دي، بیا هغه وروستور اتلونکو خلقو دوه درې فرلانگ لرې استوگنه اختیار کړه، اول خلک د مسجد سره اوسېږي او لرې اوسیدونکو د هغه خلقو د رضا نه بغیر مسجد داسې ځای ته منتقل کړو چې د دواړو په مسافت کې مساوی دي، آیا د مسجد دا انتقال جائز دي؟ هم دغه د مخکې مسجد والا میدان باندې آبادي کول یا مقبره جوړول جائز دي یا نه؟ بینواتو جروا

المستفتی: مولانا فضل مولی دلبوری مدرس حقانیه... ۴ دسپبر ۱۹۷۴ء

الجواب: دویم مسجد جوړول جائز دی، خو په اول مسجد باندې به ترقیامته پورې د مسجد احکام جاری وي، یدل علیه ما فی الدرالمختار هامش ردالمحتار ۳: ۵۱۳: ولو خرب ما حوله واستغنی عنه یبقی مسجداً عند الامام، والشأنی ابدأ الی قیام الساعة وبه یفتی^(۱) - وهو الموفق

د زور مسجد د معطل کولو په صورت کې د نوي مسجد جوړولو مسئله

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې په پنډۍ کې د سول هسپتال په احاطې کې یو مسجد دې اوس هسپتال راغورځولوسره نوي تعمیر شروع کړې شوې دي په موجوده تعمیر کې څه وارډونه بند شوې دي اوڅه پکې جوړېږي، د دې نوي تعمیر د نقشې مطابق دې مسجد ته د تلو راتلو ټولې لارې بندې شوې دي چې د هغې د وجې نه به مسجد پخپله وران شي، اوس مسئله دا ده چې آیا د دې مسجد ځای د بل مسجد دپاره وقف کیدلې شي او د دې قدیم مسجد ملبه په دې نوي مسجد کې استعمالیدلې شي؟ بینواتو جروا

المستفتی: حافظ غلام محمد خطیب دسترکت سول هسپتال

راولپنډۍ ۱۰... رمضان المبارک ۱۴۰۳ هـ

(۱) (الدرالمختار علی هامش ردالمحتار ۴: ۳: مطلب فی مالو خرب المسجد او غیره)

الجواب: دا زور مسجد دې په خپل حال باندې مسجد (معطل) برقرار وساتلې شی او مسجد جدید دې د ضرورت مطابق په بل ځای کې جوړ کړي شی. (۱) وهوالموفق

په غیر موقوف ځای کې د جوړ کړې شوی مسجد د بدلون او ملې حکم سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې یو ټیکیدار پنځه جریبه بارانی ځمکه په اجاره باندې واخستله، ټیکیدار په خپلې مرضی سره په دې ځمکه باندې مسجد جوړ کړو د ځمکې مالک نه وه وقف کړې، پنځه کاله پس مالک دا ځمکه په ټیکیدار باندې د انتقال سره خرڅه کړه او هغه مسجد ئې هم په هغه باندې خرڅ کړو اوس ټیکیدار وائی چې دا مسجد بتی سره نژدې دې او په ترکونو وغیره سره ئې د خرابیدلو خطر ده لهدا که زه په بل ځای کې مسجد جوړ کړم او دا پخواني مسجد شهید کړم نو د هغې څه حکم دې؟ بینواتوجروا

المستفتی: شیر بهادر قدیم کلي پېښور ۱۰ جون ۱۹۷۶ء

الجواب: د دې مخکې مسجد ځمکه د مسجد ځمکه نه ده، په دې ځای باندې بتی وغیره جوړول جائز دی لعدم صحة الواقف علی عقاره (۲) خو په

(۱) قال العلامة الحصکفی: ولو خرب ماحوله واستغنی عنه یبقی مسجداً عند الامام والثانی ابدأ الی قیام الساعة وبه یفتی حاوی القدسی.

(الدرالمختار علی هامش ردالمحتار ۳: ۴۰۶ مطلب فی احکام المسجد)

(۲) قال العلامة الحصکفی: بنی علی ارض ثم وقف البناء قصداً بدونها ان الارض مملوكة لا یصح وقيل صح وعليه الفتوى، سئل قاری الهدایة عن وقف البناء والغراس بلا ارض فاجاب الفتوى علی صحة ذلك ورجحه شارح الوهبانية واقره المصنف معللاً بأنه منقول فيه تعامل فیتعین به الافتاء.

(الدرالمختار علی هامش ردالمحتار ۳: ۴۲۷ مطلب وقف البناء بدون ارض)

دی چې کومه آبادی ده هغه وقف ده نو دا یا د دې قیمت یا خو په بل مسجد کې خرچ کول ضروری دی. (۱) لصحة وقف البناء. وهو الموفق

د مسجد د ملبه په نورو ځایونو کې د استعمالولو حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې یو سړی مسجد جوړ کړې وو، اوس هم دا سړی بعض نور کورونه جوړول غواړي په دې وجه هغه مسجد لره د نوی تعمیر او پوخ جوړولو د وجې نه شهید کړې دي، آیا د دې مسجد ملبه په نورو مکاناتو کې استعمالول صحیح دی. بینواتوجروا

المستفتی: حاجی محمد مانکی صوابی ۲۰ فروری ۱۹۸۶ء

الجواب: که د مسجد دا ملبه د مسجد ضرورت نه وی نو د مردارو مقاماتو نه علاوه په نورو مقاماتو کې د دې استعمال جائز دي (ماخوذ از شامی) (۲) وهو الموفق

د زوړ مسجد نه لاندې دکانونه جوړولو سره پورته د مسجد د تعمیر حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې یو مسجد لره راغورځولو سره د هغې په ځای باندې دکانونه جوړ کړې شي او په هغې د پاسه د نوی مسجد تعمیر وکړې شي، دا جائز دی یا نه؟ که جائز وی نو د دکانونو نفع پورته مسجد ته ورکول جائز دی یا نه؟ حال دا چې راغورځولې شوي مسجد د پنځوس کالو نه دلته آباد وو؟ بینواتوجروا

المستفتی: مولوی محمد ادریس صدر دارالعلوم گورنمنټ چارباغ سوات .. ۱۳ مئی ۱۹۷۶

۱) قال العلامة ابن عابدين: وظاهره انه لا يجوز صرف وقف مسجد خرب الى حوض وعكسه وفي شرح الملتقى يصرف وقفها لا قرب مجانس لها.

(ردالمحتار هامش الدر المختار ۴۰۷: ۳ مطلب في نقل انقراض المسجد ونحوه)

۲) قال العلامة ابن عابدين: (قوله الى اقرب مسجد او رباط) وظاهره انه لا يجوز صرف وقف مسجد خرب الى حوض وعكسه وفي شرح الملتقى يصرف وقفها لا قرب مجانس لها. (ردالمحتار هامش الدر المختار ۴۰۷: ۳ مطلب في ما خرب المسجد او غيره)

الجواب: دا کور به تر قیامته پورې مسجد وی، د دې کور په احاطه کې دکانونه جوړول جائز نه دی، دا ایجاد او استیجاد دواړه حرام دی.

یدل علی الاول ما فی الدرالمختار: ولو خرب ما حوله واستغنی عنه بقی مسجداً عند الامام، والثانی ابدأ الی قیام الساعة وبه یفتی، هامش ردالمحتار ۵۱۳:۳ (۱) قلت فعند محرم الاستغناء ومحرم خراب ما حوله یکون مسجداً بطریق اولیٰ، وفي الهندیة ۲: ۴۴۹ قیم المسجد لا یجوز له ان ینبئ حیوانیت فی حد المسجد او فی فناءه لان المسجد اذا جعل حانوتاً ومسکناً تسقط حرمة و هذا لا یجوز والفناء تبع المسجد فیکون حکمه حکم المسجد کذا فی محیط السرخسی (۲). وفي الدرالمختار ولا ان یجعل شیئاً منه مستغلاً. (هامش الرد ۵۱۳:۳) (۳) وبهذا ما فی سائر الفتاویٰ وهو الموفق.

د مسجد د پاره په وقف شوې ځمکه کې ډاکخانه جوړول جائز نه دی
سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې یو سړی د مسجد د پاره ځمکه وقف کړې وه، اوس د ځمکې یعنی د مسجد په یو کنج کې د حکومت د طرفنه ډاکخانه جوړولې شی، د میاشتې کرائی به مسجد ته ملاوېږي خو ملکیت به مستقل د حکومت وی، آیا د مسجد وقف شوې ځمکه د حکومت د اغراضو او مقاصدو د پاره ورکول جائز دی؟ بینواتو جروا

المستفتی: حمد الله فاضل حقانیه ... ۱۰ ربیع الاول ۱۴۰۲ هـ

الجواب: کومه ځمکه چې د مسجد د پاره وقف کړې شوې ده په هغې کې سوا د مسجد د متعلقه امورو نه مثلاً دکان یا ډاکخانه وغیره جوړول د واقف په

(۱) (الدرالمختار علی هامش ردالمحتار ۴۰۶:۳ مطلب فی احکام المسجد)

(۲) (فتاویٰ عالمگیریة ۴۶۲:۲ الباب الحادی عشر فی المسجد وما یتعلق به)

(۳) (الدرالمختار علی هامش ردالمحتار ۴۰۶:۳ مطلب فی احکام المسجد)

نیت سرہ مخالفت کیدو سرہ ناجائز دی، یدل علیہ مافی رد المحتار ۲/۳۷۷
(۱) ومافی الاشباہ والنظائر ۱۸۳. (۲) وهو الموفق

د مسجد پہ خمکے کی لارہ جوړول او

په هغې باندې قبضه کول جائز نه دی

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې زید د خپلو کرایه دارو دپاره او د خپل تلل راتلل دپاره د مسجد د خمکې نه لاره جوړه کړې ده، زید د مسجد انتظامیه راطلب کړو او وې ویل چې مونږ دا لاره بندوو ځکه چې په مین روږ باندې د مسجد دروازه خلاصه شوې ده، زید وویل چې د لارې په بندولو سره به ما او زما کرایه دارو ته تکلیف وی، په دې وجه زه د دې پرېښودلو تیار نه یم، خو د خمکې د دې ټکړې چې کوم قیمت وی زه د هغې د ورکولو دپاره تیار یم حال دا چې زید سره متبادل بله لاره هم موجود ده انتظامیه خلکو وویل چې شرعاً مونږ د خرڅولو اجازه نه لرو په دې وجه د دې نه لاس واخله خو هغه دهمکيانې ورکوی او خپل سامان ئې په دې لاره باندې ایښي دې د دې شرعی حکم راولیري: بینواتوجروا

المستفتی: مسجد انتظامیه بازار گل برگ لاهور ... ۱۶ اپریل ۱۹۸۴ء

الجواب: په شرط د صدق او ثبوت په انتظامیه باندې شرعاً ضروری دی چې

(۱) قال العلامة ابن عابدین: وما خالف شرط الواقف فهو مخالف للنص وهو حكم لا دليل عليه سواء كان نصه في الواقف نصاً او ظاهراً وهذا موافق لقول مشائخنا كغيرهم شرط الواقف كنص الشارع فيجب اتباعه كما صرح به في شرح المجمع للمصنف.

(ردالمحتار هامش الدر المختار ۴۹۷: ۳ مطلب ما خالف شرط الواقف فهو مخالف للنص)

(۲) قال العلامة ابن نجيم: شرط الواقف يجب اتباعه لقولهم: شرط الواقف كنص الشارع اي في وجوب العمل به وفي المفهوم والدلالة كما بيناه في شرح الكنز الا في مسائل.

(الاشباة والنظائر لابن نجيم ۱۹۴ كتاب الوقف)

په دې لاره باندې تلل راتلل بند کړی. کما فی شرح الکبیر ۵۶ ولا یتخذ طریقاً (۱)
اود اصرار په وخت په حکام وغیره باندې ضروری دی چې هغه مجبور کړی
وهوالموفق

د مسجد حصه څمکه په سرک کې شاملول غوره نه دی

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې د مسجد یوه
حصه چې په هغې مسجد جوړ وی د سرک دپاره وړانول او هغه د قوم په مفاد
کې وی نو دا کار شرعاً څنگه دي؟ بینواتوجروا

المستفتی: عباس خان املوک دره تیمره گره تلاش ۲۵ اگست ۱۹۸۴ء

الجواب: د دې په نسبت چې د مسجد یوه حصه وړانه شی غوره دا ده چې د
طرف مقابل دکان یا کور وغیره وړان کړې شی؟ (۲) وهوالموفق

د مسجد په زیاتې ځای کې لاره جوړول

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې ضیاء الاسلام په
خپل ملکیت سره د مسجد دپاره په محله ایوب آباد کې څه څمکه وقف کړه،
د محلي خلکو د مسجد بنیاد کینودلو او غلطی کولو سره شارع عام هم په
هغې کې شامل کړې شو، چې د هغې پلن والې دویشت فته دي اوس د مسجد
مذکوره په مشرقی طرف کې یوه قطعه د څمکې د طارق او عتیق په نامه ده
هغوی د محلي د آبادو دپاره د دې مغربی ټکړې طرف ته لاره پرېښودله
چونکې شارع عام د دې نه مخکې نورو بعض اشخاصو د کور جوړولو په
وخت په خپل کور کې د څه حده پورې وړک کړو، هم په دې وجه اهل محله په

(۱) قال العلامة ابراهيم الحلبی: وروی ابن ماجه انه عليه السلام قال خصال لا تنبغی فی
المسجد لا یتخذ طریقاً ولا یشهر فیہ سلاح الخ.

(غنیة المستملی المعروف بالكبیری ۵۲۷: ۱ فصل فی احکام المسجد)
(۲) وفي الهندية: ان ارادوا ان يجعلوا شيئاً من المسجد طريقاً للمسلمين فقد قيل ليس
لهم كذلك وانه صحيح كذا فی المحيط.

(فتاویٰ عالمگیری ۴۵۷: ۲ الباب الحادی عشر فی المسجد وما يتعلق به)

مسجد کی ہم دا لارہ ورکہ کرہ او عوامو متبادل لارہ اختیار کرہ، خو متبادل لارہ ناکافی دہ د ناکافی کیدو پہ وجہ د مسجد مذکورہ نہ د مشرق طرف تہ پنخہ فتنہ اخستل دی، کوم خای چہ د مسجد نہ د مفاد عامہ دپارہ (شارع عام) حاصلولہ شی ہغہ خای صرف د خپلو ویستلو او استنجاء خانو دہ، یعنی پہ ہغہ خای باندہ مونخ نہ شی کولہ د دہ نہ علاوہ د مسجد صحن ہم فراخہ دہ نو آیا زمونہ دپارہ دا عمل جائز دہ؟ بینواتوجروا

المستفتی: سبز علی و اہل محلہ ایوب آباد اکوہ خٹک ... ۱۷ ربیع الثانی ۱۴۰۲ھ

الجواب: پہ صورت مسئلہ کی د دہ مخصوص خای پہ لارہ کی داخلول جائز دی، خصوصاً چہ کلہ دا مخصوص خای پہ مسجد کی د داخلہ شوی لارہ بدل وی بدل علی اصل المسئلة ما فی الشامیة ۳: ۵۳۰ بعد ذکر القول الاول وهو عدم الجواز ثم نقل عن العتایبة عن خواهرزادہ اذا کان الطريق ضيقاً والمسجد واسعاً لا یحتاجون الی بعضہ تجوز الزیادۃ فی الطريق من المسجد لان کلہا للعامة، والمتون علی الشانی وهو المعتمد (۱)۔ وهو الموفق

د مسجد طرف تہ د عامہ لارہ نہ علاوہ

د خاص لارہ ویستل مضر او ممنوع دی

سوال: خہ فرمائی علماء دین د دہ مسئلہ پہ بارہ کی چہ زمونہ د خلقو د مسجد لارہ وہ او مونہ بہ دیر پہ آسانی سرہ مسجد تہ تلو او د محلہ خلقو بہ ہم خہ نہ ویل بیا مونہ د مسجد سرہ ہم پہ ہغہ خای کی یوہ کمرہ جوہہ کرہ او د ہغہ سرہ مو د مسجد طرف تہ یوہ کرکی پرینسودہ چہ زمونہ د مسجد طرف تہ لارہ وی خو د محلہ خلقو مونہ د دہ نہ منع کرو چہ مسجد تہ نوہ لارہ مہ جوہوئی، آیا شرعاً مونہ دا کرکی نہ شولگولہ بینواتوجروا

المستفتی: شیر زمان تالک دی آئی خان

(۱) (ردالمحتار هامش الدر المختار ۴۲۰: ۳ مطلب فی جعل شیئ من المسجد طریقاً)

الجواب: د مسجد طرف ته د عامې لارې نه علاوه نورې خاص خاص لارې جوړول بالعاقبت مضر دی او په ظاهره کې د حدیث نه هم منع معلومېږي، «لاتبغی خوځه الا خوځه ابی بکر» او کما قال (رواه البخاری وغیره) (۱) وهو الموفق

د غیر آباد مسجد لرګی او کانی وغیره په بل مسجد کې د لګولو حکم
سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې زمونږ د کلی آبادی بل ځای ته منتقل کیږي او زوړ کلی لره غیر آباد پریښودلو سره په بل ځای کې نوې کلې جوړېږي، خلق پخوانی کورونه راغورځولو سره د هغې نه کانی او لرګی اوږې او په نوی کورونو کې ئې لګوی، آیا دا خلق د خپل کلی مسجد لره راغورځولو سره د هغې کانی او لرګی راوړلو سره په بل مسجد کې استعمالولې شی؟ ځکه چې اوس هغه وران ځای کې د مسجد پاتې کیدل بیکاره دی بیتواتوجروا

المستفتی: الف. ب. ج. ۱۹۰۰ اګست ۱۹۷۴ء

الجواب: د مفتی به قول په بناء به مسجد تر قیامته پورې مسجد وی، د دې وړانول به جائز نه وی، خو که لرګې وغیره ضائع او خپله د ختمیدلو خطر وی نو د هغې بل مسجد ته ورکول یا یا د محلي د بااثره خلقو په مشورې سره د هغې خرڅول جائز دی او رقم دې په بل مسجد کې خرچ کړې شی اما الاول فلما فی الدر المختار: ولو خرب ما حوله واستغنی عنه یبقی مسجداً عند الاما موالثانی

(۱) عن ابن عباس قال خرج رسول الله ﷺ في مرضه الذي مات فيه عاصباً رأسه بخرقة فقع على المنبر فحمد الله وأثنى عليه ثم قال انه ليس من الناس احدا من على في نفسه وماله من ابى بکر بن ابى قحافة، ولو كنت متخذا من الناس خليلاً لا اتخذت ابابکر خليلاً ولكن خلة الاسلام افضل سدوا كل خووخة في هذا المسجد غير خووخة ابى بکر -
 (صحيح البخاری ۱: ۶۶ باب الخوخة والممر في المسجد)

ابداً الى قيام الساعة وبه يفتي (ہامش ردالمحتار ۳: ۵۱۳) (۱) وفي ردالمحتار:
وفي الفتاوى النفسى سئل شيخ الاسلام عن اهل قرية رحلوا وتداعى مسجدھا
الى الخراب وبعض المتغلبة يستولون على خشبة وينقلونه الى دورھم هل لواحد
لاھل المحلة ان يبيع الخشب بأمر القاضى وممسك الثمن يصرفه الى بعض
المساجد او الى هذا المسجد قال نعم (۳: ۵۱۴) (۲) - وهو الموفق

د مسجد د لرگو اخستل او خرخول جائز دی

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې د مسجد لرگی او
تیر وغیره خرخولو سره حاصل شوي پیسې په مسجد خرچ کړي شی نو دا
طریقه صحیح ده؟ آیا د مسجد د لرگو په بل ځای کې استعمال جائز دي؟
بینوا توجروا

المستفتی: حاجی محمد یوسف اکوړه خټک رکن دارالعلوم ۱۹۶۹ء

الجواب: غوره دا ده چې دا لرگی وغیره هم په دې مسجد کې خرچ کړي شی،
خو د دې مسجد په داسې طرز د آبادولو اراده وی چې په هغې کې د لرگو
ضرورت نه وی نو په دې صورت کې د دې خرخول او د مشتری په خپلو
ضروریاتو کې خرچ کول جائز دی.

قال العلامة الشامي: والمراد بالآلات المسجد نحو القنديل والحصير بخلاف انقاضه
لما قدمنا عنه قريباً من ان الفتوى على ان المسجد لا يعود ميراثاً ولا يجوز نقله
ونقل ماله الى مسجد آخر (ردالمحتار ۳: ۵۱۳) (۳) وقال وفي فتاوى النفسى
سئل شيخ الاسلام عن اهل قرية رحلوا وتداعى مسجدھا الى الخراب وبعض

- (۱) (الدرالمختار على هامش ردالمحتار ۳: ۴۰۶ مطلب فيما لو خرب المسجد او غيره)
- (۲) (ردالمحتار هامش الدرالمختار ۳: ۴۰۷ مطلب في نقل انقاض المسجد ونحوه)
- (۳) (ردالمحتار هامش الدرالمختار ۳: ۴۰۷ مطلب فيما لو خرب المسجد او غيره)

المتغلبۃ یستولون علی خشبہ وینقلون الی دورہم ہل لواحد لاهل المحلۃ ان یبیم الخشب بأمر القاضی ویمسک الثمن لیصرفہ الی بعض المساجد او الی هذا المسجد قال نعم (ردالمحتار ۳: ۵۱۴) (۱)۔ واضحہ دے وی چہ کہ دا لرگی وغیرہ خرچ نہ کری شی نو د خہ مودی تیریدلو نہ پس بہ ضرور دا ضائع شی او یا بہ ئی غلہ یوسی او یا بہ ئی واقفین پہ خپلو ضروریاتو کپ ولگوی، لہذا د هغی پہ خرچ کولو کپ خہ باک نشته و هوالموفق

د مسجد د پاسہ د رھانی کور تعمیر ممنوع دے

سوال: خہ فرمائی علماء دین د دے مسئلې پہ بارہ کپ چپ یو سرې پہ مسجد د پاسہ استوگنہ اختیار کری آیا پہ هغی کپ استوگنہ جائز ده؟ بینواتوجروا

المستفتی: مولانا نور الحق مغلکی نوبھر

الجواب: د مسجد د پاسہ د امام وغیرہ د اوسیدو دپارہ کور جوړول منع دی کما فی شرح التنویر: اما اذا تمت المسجدیۃ ثم اراد البناء منع (هامش ردالمحتار ۵۱۲/۳) (۲) و هوالموفق

د مسجد د پاسہ د طلباء دپارہ کمري جوړول جائز نه دی

سوال: خہ فرمائی علماء دین د دے مسئلې پہ بارہ کپ چپ د مسجد د پاسہ د طالبانو دپارہ د قیامگاه جوړولو خہ حکم دی؟ د اکثریت رائې د خلاف ده که شرعا خہ گنجائش وی نو خبر مو کری؟ بینواتوجروا

المستفتی: مفتی بدر منیر حقانی پتی خیلہ اماندرہ ملا کند ۹۰۰۰ جمادی الثانی ۱۴۰۲ھ

الجواب: د مسجد کومه حصہ چپ د مانخہ دپارہ متعین شوې ده د هغه حصې اوچت والې نه ښکته او پورته او متعلقاتو نه علاوه په نورو ځایونو کپ

(۱) (ردالمحتار هامش الدرالمختار ۴۰۷: ۳ قبیل مطلب فی نقل انقراض المسجد ونحوه)
(۲) (الدرالمختار علی هامش ردالمحتار ۴۰۶: ۳ مطلب فی احکام المسجد)

تعمیر کول جائز دی یدل علیہ مافی شرح التنویر علی هامش ردالمحتار
۵۱۲:۳ لوبنی فوقہ بیتا للاما ملا یضر لانه من المصالح اما لو تمت المسجدية ثم
اراد البناء منه (۱) - وهو الموفق

وقف علی المسجد کور خرخول جائز نہ دی

سوال: خہ فرمائی علماء دین د دی مسئلہ پہ بارہ کپ چپ چپ زمونہ پہ
مسجد کپ اوس د خہ مودی نہ د جمعی مونخ شروع شوپ دی خو خای تنگ
دی یو صالح سپری د مسجد نہ شاتہ بالکل متصل یو کور واخستلو او د
مسجد د توسیع دیارہ یی وقف کرپ دی، وروستو د مسجد سرہ متصل شمالی
طرف تہ بل کور اخستلو سرہ وقف کرپ شو شمالی کور راغورخولو سرہ پہ
مسجد کپ شامل کرپ شو، خو مغربی دیوال لہہ خرخولو سرہ پہ بل خای کپ
دکانونہ د مسجد د آبادولو دیارہ د مصلحت کار دی چپ د هغی گتہ بہ پہ
مسجد او مدرسہ باندی لگولپ شی، آیا دا طریقہ صحیح دہ؟ بینواتوجروا

المستفتی: حافظ بشیر احمد نعمانی حافظ آباد گجرانوالہ ۱۱۰۰۰ اپریل ۱۹۸۴ء

الجواب: پہ ظاہرہ کپ مغربی خای وقف علی المسجد دی د هغی خرخول
بہر حال ناجائز دی کہ د مسجد د ضروریاتو دیارہ وی او کہ د مدرسہ د
ضروریاتو دیارہ وی. (ہندیہ ۲/۳۵۰) (۲) - وهو الموفق

د مسجد پہ دیوال کپ د بہر طرف نہ

د درگاہ د پارہ د الماری جوړولو مسئلہ

سوال: خہ فرمائی علماء دین د دی مسئلہ پہ بارہ کپ چپ د مسجد د دیوال

(۱) (الدر المختار علی هامش ردالمحتار ۴۰۶:۳ مطلب فی احکام المسجد)

(۲) وفي الهندية: وعندهما جس العين على حكم ملك الله تعالى على وجه تعود
منفعته الى العباد فيلزم ولا يباع ولا يوهب ولا يورث كذا في الهداية.

(فتاویٰ عالمگیریہ ۲:۳۵۰ کتاب الوقف الباب الاول)

بل طرف تہ نزدیکی دینی درسگاہ دہ اوس د مسجد پہ دیوال کی بھر طرف تہ پہ
درسگاہ کی قرآن کریم او سیپارو دپارہ الماری جو پول جائز دی یا نہ؟
بینواتوجروا

المستفتی: مولانا رحیم اللہ باچا اضافیل نو بہر ۲۳ ربیع الثانی ۱۴۰۳ھ
الجواب: پہ موقوف خیزونو کی معروف تصرف نہ علاوہ نور تصرفات جائز
نہ وی، زمونہ پہ علاقو کی د مساجدو پہ داخلی حصہ کی الماری جو پول
متعارف دی نہ پہ خارجی حصہ کی. (۱) وهو الموفق

د بل کالہ پخوانی مسجد پہ انگر کی دکانونہ جو پول جائز نہ دی
سوال: خہ فرمائی علماء دین د دی مسئلہ پہ بارہ کی چہ د یو مسجد سل
کالہ شوی دی اوس د دی مسجد پہ انگر کی دکانونہ جو پول جائز دی یا نہ؟
کہ دکانونہ جو پول شوی وی نو پہ ہغی کی بہ د مینہی او غوا غونہ خرشول جائز
دی؟ بینواتوجروا

المستفتی: اہالیان خور غارہ جلیق صوابی ۲۷ مارچ ۱۹۸۵ء
الجواب: پہ وراں شوی مسجد کی دا قسم کارونہ کول تول پہ تولہ حرام دی
(۲) وراں مسجد بہ ہم ترقیامتہ پوری مسجد وی

۱) يدل عليه ما قال في الشامية: ولا يوضع الجذع على جدار المسجد وان كان من
اوقافه قلت وبه علم حكم ما يصنعه بعض جيران المسجد من وضع جذوع على
جداره فانه لا يحل ولو دفع الاجرة.

(ردالمحتار هامش الدرالمختار ۴۰۶: ۳ مطلب في احكام المسجد)

۲) وفي الهندية: قيم المسجد لا يجوز له ان يبني حوائت في حد المسجد او في
فنايه لان المسجد اذا جعل حائوتا ومسكنا تسقط حرمة وهذا لا يجوز والفناء تبع
المسجد فيكون حكمه حكم المسجد كذا في محيط السرخسي.

(فتاویٰ عالمگیری ۲: ۴۶۲ الفصل الثاني في الوقف على المسجد وتصرف القيم)

(شرح تنویر علی ہامش رد المحتار ۵۱۳/۳) (۱) وهو الموفق

پہ مسجد یا د ہفتی پہ حدودو کی دکانونہ جو پول جائز نہ دی

سوال: خہ فرمائی علماء دین د دی مسئلہ پہ بارہ کی چہ د یو محلہ د مسجد متفرق اخراجات د اہل محلہ د استطاعت نہ خارج دی اوس دا خبرہ قابل غور دی چہ د مسجد د خُمکی نہ یوہ حصہ بیلہ کرو او پہ ہفتی باندہ دکانونہ آباد کرے شی، د خُمکی دا حصہ اگر چہ د حد بندی لحاظ سرہ پہ دی حصہ کی شاملہ دہ چہرتہ چہ مونخ کولی شی خو عملاً دغہ حصہ د مانخہ دیارہ نہ دہ استعمال شوے آیا د مذکورہ نوعیت د خُمکی حصہ د دکانونو د تعمیر دیارہ استعمالول جائز دی؟ بینواتوجروا

المستفتی: پیش امام د خیر آباد ہوق مردان ۵ مئی ۱۹۷۳ء

الجواب: د مسجد پہ دی حصہ کی دکانونہ جو پول جائز نہ دی لما فی الہندیۃ ۲: ۴۴۹ قیم المسجد لا يجوز له ان يبني حوانيت في حد المسجد او فناءه لان المسجد اذا جعل حانوتاً ومسكناً تسقط حرمة وهذا لا يجوز والفناء تبع المسجد فيكون حكمه حكم المسجد كذا في محيط السرخسی (۲) وبمعناه في البحر (۳) والفتح فليراجع وهو الموفق

(۱) قال العلامة الحصكفي: ولو خرب ماحوله واستغنى عنه يبقى مسجداً عند الامام والثاني ابدأ الى قيام الساعة وبه يفتي حاوي القدسي، وقال العلامة ابن عابدين: فلا يعود ميراثاً ولا يجوز نقله ونقل ماله الى مسجد آخر سواء كانوا يصلون فيه اولاً وهو الفتوى حاوي القدسي واكثر المشائخ عليه مجتبي وهو الاوجه فتح (الدر المختار مع رد المحتار ۳: ۴۰۶ مطلب فيما لو خرب المسجد)

(۲) (فتاویٰ عالمگیریہ ۲: ۴۶۲ الفصل الثاني في الوقف على المسجد وتصرف القيم الخ)

(۳) قال العلامة ابن نجيم: وفي المجتبى لا يجوز لقيم المسجد ان يبني حوانيت في حد المسجد او فناءه - (البحر الرائق ۵: ۴۱۸ فصل من بنى مسجد الم يزل الخ)

د مسجد د پارہ پہ وقف ځمکه کې د مسجد

د امام د پارہ د کور د آبادولو حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې یوه ځمکه د مسجد د پارہ وقف کړې شوه وروستو د مسجد تعمیر وشو خو ځمکه خالی پرېښودلې شوه وروستو په دې خالی ځمکه کې د امام د پارہ کمره جوړه کړې شوه. د دې کمرې او د مسجد ترمینځه باقاعده دیوال موجود دې په هغې کې کله هم مونځ نه دې شوې اوس د خلقو خیال دې چې د دې کمرې په ځای کې یعنی په دې خالی ځای کې د مسجد د امام د پارہ کور تعمیر کړې شی نو آیا د مذکورہ کور آبادول جائز دی؟ بینواتوجروا

المستفتی: زیارت گل پیر پیائی نوښهر ۲۴۰۰۰ فروری ۱۹۷۵ء

الجواب: که دا ټوله ځمکه صرف د مانځه د پارہ وقف شوې نه وی بلکې د نورو مصالحو د مسجد د پارہ هم موقوف وی نو په دې خالی ځای کې د امام د پارہ کور جوړول جائز دی (۱) کنه نو ناجائز دی (۲) وهوالموفق

د مسجد د پاسه د بیت الخلا جوړولو مسئله

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې د مسجد د پاسه د لارې طرف ته پورته که په جت باندې بل وړو کې ځای جوړ کړې شی او په دې جت باندې بیت الخلا وغیره جوړه کړې شی نو آیا دا جائز دی؟ بینواتوجروا

المستفتی: سردار علی حاجی ابراهیم پېښور ۲۱۰۰۰ ربیع الاول ۱۴۰۱هـ

- (۱) قال العلامة الحصکفی: لو بنی فوقه بیتا للامام لا یضر لانه من المصالح اما لو تمت المسجدية ثم اراد البناء منع ولو قال عنیت ذلك لم یصدق نافر خانیة.
- (الدر المختار علی هامش ردالمحتار ۴۰۶: ۳ مطلب فیما لو خرب المسجد)
- (۲) وفي الهندية: البقعة الموقوفة علی جهة اذا بنی رجل فیها بناء ووقفها علی تلك الجهة یجوز بلا خلاف تبعاً لها فان وقفها علی جهة اخرى اختلفوا فی جوازه والاصح انه لا یجوز.
- (فتاویٰ عالمگیری ۳۶۲: ۲ الباب الثانی فیما یجوز وقفه ومالا یجوز ووقف المشاع)

الجواب: د مسجد پہ حدود و کپی بیت الخلا جو روول ناجائز دی اگر کہ پہ پورته حصہ کپی یا لاندی حصہ کپی وی.

قال الله تعالى: طهرى بيتى للطائفين والقائمين والركع السجود (سورة الحج) (۱)
 وفى حكمه سائر المساجد، وقال رسول الله ﷺ: وان تنظف وتطيب (رواه
 ابوداؤد) (۲) وفى شرح التنوير: وكرة تحريم الوطى فوقه والبول والتغوط لانه مسجد الى
 عنان السماء وفى ردالمحتار وكذا الى تحت الثرى هاشمى ردالمحتار
 ۱: ۴۱۴ (۳) وهو الموفق

د مسجد اضافی خای لڑہ د خطیب پہ کور کپی د شاملولو حکم

سوال: خہ فرمائی علماء دین د دے مسئلے پہ بارہ کپی چپی د محکمہ اوقاف
 پہ کنٹرول کپی یو مسجد دے چپی پہ ہغی کپی د مقرر شوی خطیب کور ہم دے
 خطیب صاحب لس فہ پلن او شپیٹہ فہ اوږد د خُمکپی احاطہ پہ خُمکہ کپی
 شامل کپی دے آیا دا جائز دہ؟ بینواتوجروا

المستفتی: حاجی غلام قادر اسلام آباد کالج فارگریز اسلام آباد... جولائی ۱۹۸۳ء

الجواب: کہ دا خای د مونخ د کولو حصہ نہ وی او متعلقہ متولین پہ دے
 باندی اعتراض نہ کوی نو ہیخ باک نشته کنہ نو بیا بہ ناجائز وی. (۴)

وهو الموفق

(۱) (سورة الحج بارہ: ۱۷ آیت: ۲۶)

(۲) (سنن ابی داؤد ۱: ۶۶ باب اتخاذ المساجد فی الدور)

(۳) (الدر المختار مع ردالمحتار ۴: ۸۵ مطلب فی احکام المسجد)

(۴) قال العلامة الحصكفی: لو بنی فوقه بیتاً للامام لا یضر لانه من المصالح اما لو تمت
 المسجدیة ثم اراد البناء منع.

(الدر المختار علی هامش ردالمحتار ۳: ۴۰۶ مطلب فی احکام المسجد)

د مسجد پہ غیر آباد حصہ ڇمکه کي د کروندی حکم

سوال: څه فرمائي علماء دين د دي مسئلې په باره کي چي د مسجد په احاطه کي کوم چي د پخوا نه غیر آباد پروت دي اوس د مسجد امام په دي خالي ځمکه کي يوه گرځولو سره هغه آباده کړه، او هموارولو سره ئي ترې خس او ازغي صفا کړي دي او د کروندی قابله کړي ئي ده او په هغې کي ئي د سبزي د کرلو اراده ظاهره کړي ده آيا په دي کي شرعا سبزي کرل او کرونده کول جائز دي؟ بينوا الحق وتوجروا عن الحق

المستفتی: عبدالله خلیفه دربار نادان شهید اکبر پوره نوبهر

الجواب: که دا ځای د مسجد د احاطې نه خارج وي يعنی د هغه حصې نه کومه چي د مسجد دپاره وقف شوې دي نو په دي کي هيڅ ممانعت نه دي راغلې او که په مسجد يا د مسجد په احاطه کي داخل وي نو ممنوع دي خصوصاً چي کله د ذاتي منفعت دپاره وي، لان المساجد لم تبين لذلك (الحدث) (۱) ويدل عليه ما في رد المحتار ۱: ۶۱۸ وان كان لنفع نفسه بورقه او ثمره يكره انتهى مختصراً (۲) وفي الهندية: قيم المسجد لا يجوز له ان يبني حوانيت في حد المسجد او فناءه لان المسجد اذا جعل حانوتاً او مسجداً تسقط حرمة، انتهى (۳) (۲۴۱: ۳) قلت وكذلك جعله مزرعة - وهو الموفق

د مسجد د دوه هالونو ترمينځه د لاري په صورت کي د اقتداء مسئله

سوال: څه فرمائي علماء دين د دي مسئلې په باره کي چي د يو جامع

(۱) (صحيح مسلم ۱: ۲۱۰ باب النهي عن نشد الضالة في المسجد، وابوداؤد ۱: ۸۰

باب في كراهية انشاء الضالة)

(۲) (رد المحتار هامش الدر المختار ۱: ۴۸۹ مطلب في الغرس في المسجد)

(۳) (فتاوى عالمگیری ۲: ۴۶۲ الفصل الثاني في الوقف على المسجد وتصرف القيم)

مسجد په شمالي ځاوند کې د مسجد د توسيع دپاره زيات ځای حاصل کړې شو چې په هغې کې يو ځای تعمير کولو سره په مسجد کې شامل کړې شي او په جمعه وغیره کې چې کله د مسجد ځای ډک شي نو مونځ کونکي دې په شمالي ځای کې ودریدلو سره جماعت سره مونځ ادا کړي خو د موجوده مسجد او مذکوره حال ترمینځه شرقاً او غرباً ګلې تیرېږي اوس بعض حضرات وائي چې ذکر شوې ګلې به د اقتداء د جواز دپاره مانع وي؟، اوس صحیح مسئله څه ده؟ بینواتوجروا

المستفتی: مولانا غلام حبیب نقشبندی دارالعلوم حنفیه چکوال جهلم ۶ ستمبر ۱۹۷۲ء

الجواب: که دا لاره تنګه وي نو په هغې کې بار اوړونکي سرې او رېږه وغیره نه شي تیریدلې نو د هغه حائل کیدل د اقتداء نه مانع نه دی او که دا لاره وسیع وي نو د هغې حائل کیدل مانع نه وي خو که په دې لاره کې د مونځ په وخت درې څلور کسان ولاړ وي نو بیا هم مانع عن الاقتداء نه دي

قال صاحب الدر المختار: ومنع من الاقتداء من النساء... وطريق تجوی فيه عجلة الا اذا اتصلت الصفوف الخ (بأختصار) ردالمحتار (۱: ۵۴۵، ۵۴۸) (۱)

و بمعناه في الشرح الكبير وغيره (۲) - وهو الموفق

د مسجد لرګی اخستلو سره استعمالول جائز دی

سوال: څه فرمائي علماء دين د دې مسئلې په باره کې چې ۱: د مسجد خرڅ

- (۱) (الدر المختار على هامش ردالمحتار ۴۳۳، ۴۳۲: ۱ باب الامامة)
- (۲) قال العلامة ابراهيم الحلبي: والصحيح ان لا يمكن فيه سير الزورق فهو صغير لا يمنع وما يمكن فيه فهو كبير لكن ذكر في التاتار خانية عن المنتقى للحاكم الشهيد انه انما يمنع في هذه الحالة اذا كان الناس يمرون فيه فان كانوا لا يمرون لا يمنع انتهى، ولا يخلو عن نظر لانه حينئذ بمنزلة الطريق الذي تمر فيه العجلة وهو مانع مطلقاً فينبغي ان يمنع.
- (غنية المستمل المعروف بالكبرى ۴۵۲ فصل في الامامة)

شوی لرگی وغیرہ کورونو ته ورولو سره سیزل جائز دی یا نه؟ ۲ کہ لرگی سیزلې شوی وی نو په سیزونکی باندې څه جرم عائد کیدلې شی چې د هغې کمې پوره کړې شی؟ بینواتوجروا

المستفتی: نثار احمد خان پوټه شریف کوه مری... ۹ اپریل ۱۹۶۹ء

الجواب: ۱: چونکې د اخستلو نه پس دا د مشتری ملکیت جوړ شوی دی لهذا د دې احترام باقی پاتې نه شو. ۲: د دې قیمت ادا کول او په مسجد کې خرج کول ضروری دی (۱) وهوالموفق

د یو مسجد دپاره اخستلې شوي سیمینټ او بل مسجد ته د قرض ورکولو حکم سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې په باره کې چې د یو مسجد د آبادولو دپاره پنځوس بورئ سیمینټ پراته دی او د نورو مسجدونو والا که لس بورئ سیمینټ په طور د قرض واخلی، نو د دې شرعی حیثیت څه دی؟ بینواتوجروا

المستفتی: حافظ محمد قاسم حقانی میکانیکي روډ کوټه... ۴ جمادی الاول ۱۴۰۲ھ

الجواب: محلې د اهل حق وعقد یا متولی د هغوی د مالونو نه قرض ورکولې شی خصوصا چې کله په دې قرض ورکولو کې په هلاک او بربادیدو سره حفاظت موجود دي، بدل علیه ما فی الهندية: ۲: ۴۵۰ اما المال الموقوف علی المسجد الجامع ان لم تکن للمسجد حاجة للمال فللقاضی ان یصرف فی ذلك (النائبه والحادثه) لکن علی وجه القرض، فافهم (۲)۔ وهوالموفق

(۱) قال العلامة ابن عابدين: وفي فتاوى النسفی سئل شيخ الاسلام عن اهل قرية رحلوا او تداعى مسجدھا الى الخراب وبعض المتغلبه يستولون علی خشبه وينقلونه الى دورهم هل لواحد لاهل المحلة ان يبيع الخشب بامر القاضی ويمسك الثمن ليصرفه الى بعض المساجد او الى هذا المسجد قال نعم۔ (ردالمحتار هامش الدرالمختار ۴۰۷: ۳ مطلب فی انقاض المسجد او نحوه)

(۲) (فتاوى عالمکبة ۴۶۴: ۲ قبيل الباب الثاني عشر فی الرباطات والمقابر الخ)

پہ جومات باندی د فدیہ، عشر او زکوٰۃ نہ

علاوہ باقی تبرع او خیرات خرچ کولې شی

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې په مړ کیدونکي پسې په طور د خیرات او صدقې رقم د مسجد په فنډ کې ورکړې کیدې شی؟ بینواتوجروا

المستفتی: عزیز الرحمن کتوزی چارسده

الجواب: په مسجد باندې فدیہ، عشر او زکوٰۃ نه شی خرچ کیدلې (۱) تبرع او خیرات خرچ کیدلې شی وهوالموفق

د مسجد په نوم باندې جبری چنده اخستل جائز نه دی

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې دلته یو بد معاش سړې دې اکثر خلق د مجبورۍ د وجې نه د هغوی نه ویرېږي او په خپل کلی کې د مسجد په بهانه باندې چنده راټولوي او هم د دې مسجد په نوم باندې په چندو سره هغه د ځان دپاره یو بلډنگ او کور هم جوړ کړې دې نو آیا د مسجد دپاره زبردستی چنده راټولول جائز دی؟ بینواتوجروا

المستفتی: عاشق حسین شاهر سرويکي، وزیرستان ... ۲۵ اپریل ۱۹۷۲ء

الجواب: جبری چنده اخستل اگرچې دمعطی د ذات حوالې سره وی، ناجائز دی، **(قال رسول الله ﷺ: لا یحل مال امرء الا بطیب نفس منه) (۲) وهوالموفق**

۱) قال العلامة الحصکفی: تمليکاً لا اباحه کما مر لا یصرف الی بناء نحو مسجد ولا الی کفن میت وقضاء دينه... لعدم التملیک وهو الرکن.

(الدرالمختار علی هامش ردالمحتار ۲: ۶۹ باب المصروف)

۲) (مشکوٰۃ المصابیح ۲: ۲۵۵ باب الغصب والعادیة الفصل الثانی)

د مسجد د تعمیر د پارہ د عوامو نه د چندی حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې نن صبا د مسجدونو د تعمیر د پارہ په مختلفو طریقو سره چنده جمع کولې شی آیا د دې شرعا جواز دي؟ آیا د مساجدو تعمیر د اسلامی حکومت فریضه ده او که د عام مسلمانانو؟ بینواتوجروا.

المستفتی: معراج شب قدر فورټ چارسده ۱۱... جولائی ۱۹۸۴ء

الجواب: چونکې تر اوسه پورې موجوده حکومت د انگریزانو په نقش قدم باندې ولاړ دي، لہذا د انقلاب نه مخکې د عوامو نه چنده د پارہ د مسجد د تعمیر جائز ده. (۱) عوام بغیر د مطالبې نه د مړی په تجهیز او تکفین کې هم حصه نه اخلي. وهوالموفق

په مسجد کې د چنده کولو او ورکولو حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې په مسجد کې د جمعې په ورځ باندې چې کومه چنده بیلولې شی د هغې په باره کې دوه رائي دي یو طرف ته علماء کرام وائی چې دا په سوال کې داخل ده چې د هغې په پارہ کې منع راغلې ده چې په مسجد کې سوال کول او ورکول جائز نه دي، د دویم طرف علماء کرام وائی چې په دې سره د دین تقویت راځي او په دې سره اصلاح المسلمین مطلوب دي، دې باره کې ستاسو څه فتویٰ ده؟ بینواتوجروا

المستفتی: مولوی عبدالعزیز کوهستانی ۲۱... جولائی ۱۹۷۹ء

۱) قال العلامة ابن عابدين: فانه يجب ان يتخذ الامام للمسلمين مسجداً من بيت المال او من مالهم ان لم يكن لهم بيت مال كذا في فتح القدير.
(ردالمحتار هامش الدرالمختار ۳۹۳: ۳ قبيل مطلب قد يثبت الوقف بالضرورة)
وايضاً يدل عليه حديث جرير: تصدق رجل من ديناره من درهمه من ثوبه من صاع تمره حتى قال ولو بشق تمره الى آخر الحديث. (مشکواة المصابيح ۱: ۳۳ كتاب العلم)

الجواب: چنده د استعانت نوم دې چنده ارباب اقتدار هم کوی په دې کې ذلت نه وی (۱) په خلاف د سوال کې فقهاء کرامو په مسجد کې سوال کول او سائل ته ورکول په بعض وختونو کې ممنوع ګرځولي (۲) د دې نه د اعانت او استعانت د عدم جواز تخریج کول صحیح نه دی. وهوالموفق

د مسجد د تعمیر د پاره په مسجد کې چنده غوښتل

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې د مسجد د تعمیر د پاره په مسجد کې چنده جائز ده یا نه؟ بینواتوجروا

المستفتی: دا کتر هدايت الله چار باغ سوات ۲۵ ربيع الاول ۱۴۰۱ هـ

۱) يدل عليه ما في الشامية : فانه يجب ان يتخذ الامام للمسلمين مسجدا من بيت المال ومن مالهم ان لم يكن لهم بيت مال كذا في فتح القدير.

(ردالمحتار هامش الدرالمختار ۳۹۳: ۳ مطلب قد يثبت الوقف بالضرورة)

وايضاً يدل عليه حديث جرير: قال كنا في صدر النهار عند رسول الله ﷺ فجاء قوم عراة محتابى النمار او العباء متقلدى السيوف... لما رأى بهم من الفاقة فدخل ثم خرج فامر بلالا فاذن واقام فصلى ثم خطب... تصدق رجل من ديناره من درهمه من ثوبه من صاع بره من صاع ثمرة حتى قال ولو بشق ثمرة الى آخر الحديث. (مشکواة المصابيح ۱: ۳۳ کتاب العلم)

وفى المسلم: عن جرير رضى الله تعالى عنه قال خطب رسول الله ﷺ فحث على الصدقة بمعنى حديث جرير. (صحيح مسلم ۳۴۱: ۲ باب من سن سنة حسنة)

۲) وفى الهندية: فاما تخطى السؤال فمكروه بالاجماع فى جميع الاحوال كذا فى البحر الرائق، المختار ان السائل اذا كان لا يمر بين يدي المصلى ولا يتخطى رقاب الناس ولا يسأل الناس الحافا ويسأل الامر لا بد منه لا بأس بالسؤال والاعطاء ولا يحل اعطاء سوال المسجد اذا لم يكونوا على تلك الصفة المذكورة كذا فى وجيز الكردرى.

(فتاوى عالمگیری ۱۴۸: ۱ الباب السادس عشر فى صلاة الجمعة)

الجواب: پہ مسجد کی چندہ کول منع نہ دی چہ کله د خطبہ دوران کی نہ وی او د مونخ کونکو مخی تہ د تیریدلو خطرہ ہم نہ وی
یدل علیہ ما رواه مسلم عن جریر مرفوعاً، تصدق رجل من دینارہ ومن درہمہ، الحدیث (مشکوٰۃ ۱: ۳۴ کتاب العلم) (۱) وما روی ان النبی ﷺ امر بالتصدق علی سلیک الغطفانی عند الخطبة فمنسوخ محمول علی قبل حرمة الکلام فی الخطبة (۲) - وهو الموفق

د صاحب استطاعت خلقو د مسجد دیارہ د چندی ورکولو حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې د یو کلی د خلقو استطاعت مسجد لره د کچه جوړولو دې خو هغوی د دې دیارہ د یو بل نه چندہ غواړی چې پوخ مسجد جوړ کړی آیا دا جائز ده؟ که د پوخ مسجد د جوړولو استطاعت ئې هم وی خوبیا هم چندہ غواړی د دې څه حکم دې؟
بینواتو جروا

المستفتی: عبدالله فاضل حقانیہ ۱۷ مئی ۱۹۸۳

الجواب: چونکې د موجوده دور خلق که صاحب استطاعت هم وی یا غیر اهل استطاعت، په مساجد جوړولو او نورو انتظاماتو کې په رضا او رغبت سره حصه نه اخلی، لهذا د دې کارونو دیارہ چندہ غوښتل قابل اعتراض نه

(۱) (مشکوٰۃ المصابیح ۱: ۳۳ کتاب العلم الفصل الاول)

(۲) قال فی منهاج السنن: والرابع انه منسوخ بما ذکرنا کما جنح الیه العینی تبعاً للطحاوی.
(منهاج السنن شرح الترمذی ۳: ۶۰ باب فی الرکعتین اذا جاء الرجل والامام یخطب)
وقال الشیخ البنوری: ولشیخنا العثماني فی فتح الملهم بسط شاف فی هذه المسألة وجنح البدر العینی تبعاً للطحاوی الی القول بالنسخ بان الصلاة والکلام کان عند اباحة الافعال فی الخطبة وزاد شیخنا العثماني القول بتعارض ادلة الحظر والاباحة وترجیح ادلة الحظر. (معارف السنن ۴: ۳۸۱ قبیل باب ماجاء فی کراهية الکلام والامام یخطب)

دې، ګڼه نو د مانځه د ترک یا د جماعت د ترک دپاره به عذرونه ګوی (۱)

وهوالبوق

د تربیلا ډیم د متاثره مساجدو د حکومتی رقم حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې د متاثرین تربیله ډیم د مسجدونو قیمتونه د هم هغه مسجدونو د متاثره آبادی والا خلکو ته ورکولې شی د دې صورت دا وی چې د متاثر اوسیدونکو په اتفاق سره څو رکنی کمیټی تشکیل کیدو سره د محکمې د طرف نه د دې کمیټی د چوکیانو په صورت کې هغه رقم ورکولې شی چې هغوی ئې په متاثره آبادی کې تقسیم کړی، آیا په دې صورت کې رقم په ذاتی تصرفات کې استعمالول صحیح دی؟ په دې سره صرف د مساجدو تعمیر وکړې شی او که په بل مسجد کې خرچ کړې شی؟ او که په متاثر آبادی کې خرچ کړې شی؟ بینواتوجروا

المستفتی: محمد وارث الوره هری پور هزاره ۲۲۰۰۰۰ مئی ۱۹۷۲

۱) قال العلامة ابن عابدين: فانه يجب ان يتخذ الامام للمسلمين مسجداً من بيت المال او من مالهم ان لم يكن لهم بيت مال كذا في فتح القدير.

(ردالمحتار هامش الدرالمختار ۳۹۳: ۳ قبيل مطلب قد يثبت الوقف بالضرورة)

ويدل ايضا عليه ما في الحديث: عن جرير قال كنا في صدر النهار عند رسول الله ﷺ فجاء قوم عراة محتابى النمار او العباء متقلدى السيوف عامتهم من مضر بل كلهم من مضر فتحمر وجه رسول الله ﷺ لما رأى بهم من الفاقة فدخل ثم خرج فامر بلالاً فاذن واقام فصلى ثم خطب فقال... تصدق رجل من ديناره من درهمه من ثوبه من صاع بره من صاع تمره حتى قال ولو بشق تمره الى آخر الحديث.

(مشکواة المصابيح ۳۳: ۱ کتاب العلم)

وفي رواية مسلم فحث على الصدقة بمعنى حديث جرير.

(صحيح مسلم ۳۴۱: ۲ کتاب العلم باب من سن سنة حسنة)

الجواب: اگر چہ د مفتی بہ قول پہ بناء باندی بہ مسجد د ہمیشہ دپارہ د مسجد پہ حکم کی وی، کما فی الہندیۃ ۲/۳۳۵ (۱) والدر المختار علی ہامش رد المحتار (۵۱۳/۳) (۲) خو د ضرورت د وجہ نہ پہ غیر اصح قول باندی فتویٰ ورکول ہم جائز دی، کما فی رد المحتار: ۱/۲۹۱ (۳) او د حکومت حکم پہ ضرورت کی داخل دی پس د امام محمد رحمہ اللہ پہ قول باندی بہ عمل کولی شی او د دی مسجد قیمت بہ باقاعدہ تقسیم کولی شی یعنی د خُمکی قیمت بہ وقف کنندہ یا د ہغوی شرعی وارثانوتہ ورکولی شی. وهو الموفق

پہ تربیلا دیم کی د ہوو شوو صاحب دو پہ بدلہ کی د حکومتی رقم مصرف سوال: خہ فرمائی علماء دین د دی مسئلہ پہ بارہ کی چہ پہ تربیلا دیم کی چہ کومی خُمکی او کورونہ دوب شوہ دی حکومت د ہغی رقم خلقتو تہ

۱ ﴿ وفي الهندية: في فتاوى الحجة لو صار احد المسجدين قديما او تداعى الى الخراب فاراد اهل السكة بيع القديم وصرفه في المسجد الجديد فانه لا يجوز اما على قول ابي يوسف فلان المسجد وان خرب واستغنى عنه اهله لا يعود الى ملك الباني واما على قول محمد رحمه الله وان عاد بعد الاستغناء ولكن الى ملك الباني وورثته فلا يكون لاهل المسجد على كلا القولين ولاية البيع والفتوى على قول ابي يوسف انه لا يعود الى ملك مالك ابدأ كذا في المضمرات.﴾

(فتاویٰ عالمگیری ۴۵۸: ۲ الباب الحادی عشر فی المسجد وما يتعلق بہ)
۲ ﴿ قال العلامة الحصكفي: ولو خرب ما حوله واستغنى عنه يبقى مسجدا عند الامام والثاني ابدأ الى قيام الساعة وبه يفتي حاوي القدسي وعاد الى الملك اي ملك الباني او ورثته. (الدر المختار علی ہامش رد المحتار ۳: ۴۰۶ مطلب فيما لو خرب المسجد او غيره)﴾

۳ ﴿ قال العلامة ابن عابدين: وفي المعراج عن فخر الائمة لو افتى مفت بشي من هذه الاقوال في مواضع الضرورة طلبا للتيسير كان حسنا... وذلك من مواضع الضرورة. (رد المحتار ۵۵: ۱ مطلب لا يجوز العمل بالضعيف حتى لنفسه)﴾

ورکوی پہ ہغہ کورونو کپی مساجد ہم دی چپی د ہغی پیسی ہم ملاویری اوس
د مساجدو پہ بدلہ کپی چپی کومی پیسی ملاویری ہغہ دی قوم پہ خپل مینخ
کپی تقسیم کپی یا پہ دی سرہ نور نوی مساجد آباد کپی؟ بینواتوجروا

المستفتی: عبدالهادی متاثرین تربیلہ دیم

الجواب: پہ دی رقم سرہ بہ مسجد آبادولی شی، دا پیسی بہ نہ شی
تقسیمولی، لعدم صحة بيع المسجد على قول أبي يوسف رحمه الله وهو المفتي
به كما في جميع الفتاوى (۱) فيؤخذ هذا المال تعاوناً لا تباً دلاً فافهم وتدبر (۲)
وهو الموفق

د عبدالقادر جیلانی رحمۃ اللہ علیہ پہ نوم سالانہ خیرات پہ مسجد کی خرچ کول

سوال: خہ فرمائی علماء دین د دی مسئلہ پہ بارہ کپی چپی مونہ ہر کال د
شیخ عبدالقادر جیلانی رحمۃ اللہ علیہ پہ نوم باندی خیرات کوو او دغی ورخی تہ مونہ
یوولسمہ وایو، پہ ہغی باندی زمونہ تقریباً دولس سوہ روپی خرچ کیری تیر
کال مونہ دا کار ونکری شو پہ دی وجہ پہ دی کال یو خانی خیرات کول غوارو،
یعنی سل روپی بہ خیرات کوو، اوس مسئلہ دا دہ چپی زمونہ مسجد تعمیر

۱ قال العلامة الحصكفي: ولو خرب ما حوله واستغنى عنه يبقى مسجداً عند
الامام والثاني ابدا الى قيام الساعة وبه يفتي حاوي القدسي، قال ابن عابدين: فلا
يعود ميراثاً ولا يجوز نقله ونقل ماله الى مسجد آخر سواء كانوا يصلون فيه او لا وهو
الفتوى حاوي القدسي واكثر المشائخ عليه مجتبی وهو الاوجه فتح.

(الدرالمختار مع ردالمختار ۴۰۶: ۳ مطلب فيما لو خرب المسجد او غيره)

۲ يدل عليه ما في الشامية: وفي جامع الفتاوى لهم تحويل المسجد الى مكان آخر
ان تركوه بحيث لا يصلی فيه ولهم بيع مسجد عتيق لم يعرف بانيه وصرف ثمنه في
مسجد آخر (ردالمختار هامش الدرالمختار ۴۰۵: ۳ مطلب في احكام المسجد)

غواہی نو آیا مونہ دا پیسہ د مسجد پہ تعمیر باندی خرچ کولی شو؟ آیا د
دی ثواب بہ د حضرت روح تہ ملاؤ شی؟ بینواتوجروا

المستفتی: حمید اللہ آرمز دیلز خیبر بازار پشاور.... ۱۹۷۲ء | ۹ | ۲

الجواب: ایصال ثواب اگر چہ د طعام پہ صورت کہی ہم کیدی شی خود
مسجد د آبادولو پہ شکل کہی غورہ دی خکہ چہ د مسجد آبدول صدقہ جاریہ
دی (۱) قال رسول اللہ ﷺ: اذامات الانسان انقطع عنه عمله الا من ثلاثة الا
من صدقة جاریة (رواہ مسلم) (۲)۔

نوٹ: نذر لغير الله حرام دی (۳) او ایصال ثواب جائز دی او ہغی لره د
زمانی او وقت سرہ خاص کول د حرمت سبب دی (۴) وهو الموفق

(۱) قال العلامة التفتازانی: وفي دعاء الاحياء للاموات وصدقتهم اي صدقة الاحياء
عنهم اي عن الاموات نفع لهم خلافاً للمعتزلة... وقد توارثه السلف... وعن سعد
بن عبادۃ انه قال يا رسول الله ان ام سعد ماتت فاي الصدقة افضل قال الماء فحفر
بثراً وقال هذا ام سعد... والاحاديث والآثار في هذا الباب اكثر من ان تحصي.
(شرح العقائد النسفية ۱۷۲ دعاء الاحياء للاموات وصدقتهم)

(۲) (الصحيح لمسلم ۲: ۴۱ باب ما يلحق الانسان من الثواب بعد وفاته)
(۳) قال العلامة الحصكفي: واعلم ان النذر الذي يقع للاموات من اكثر العوام...
تقرباً اليهم فهو بالاجماع باطل وحرام، قال ابن عابدين: (باطل وحرام) لوجوه منها
انه نذر لمخلوق والنذر للمخلوق لا يجوز لانه عبادة والعبادة لا تكون لمخلوق الخ.
(الدر المختار مع رد المحتار ۱۳۹: ۲ مطلب في النذر الذي يقع للاموات)

(۴) قال العلامة ابن البزاز الكردي: ويكره اتخاذ الطعام في اليوم الاول والثالث
وبعد الاسبوع والاعياد. (فتاوى البزازية على هامش الهندية ۸۱: ۴ كتاب الصلوة
الفصل الخامس)

د مسجد د فنډ نه د مر شوی امام د بخځې د امداد وغيره حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې زموږ په مسجد کې د ډیر وخت نه میاشتنی چنده دپاره د مسجد د اخراجاتو چې د هغې نه د مسجد د امام تنخواه هم ورکولې شی، دوه کاله مخکې امام صاحب د الله پاک په قضاء سره وفات شوې دې د هغوی یو رشته دار خپل خان پیش کړو او تنخواه ئې وصولوله او دا تنخواه به ئې کونډې او د هغوی بچو ته ورکوله، هغوی دوه درې میاشتي مخکې په تنخواه کې اضافه هم کړې وه، چونکې د مسجد رجسټر هم د حافظ صاحب سره دې لهذا د خپلې تنخواه په ځای په هغې کې د وفات شوی امام بخځې لیکله، د خلقو دپاره دا خبره قابل اعتراض وه او هغوی ته وویل شو چې تاسو د بیا دپاره تنخواه په خپل نوم باندې وصولوئ بیا تاسو ته اختیار دې چې چاته ئې حواله کوئ چې جواز قائم شی، خو حافظ صاحب وائی چې زه خو مفت تعلیم ورکوم تاسو چې کوم رقم ورکوئ کونډې او د هغې بچو ته ورکوئ اوس د دې په باره کې څو سوالات دی!

۱: آیا د مسجد د امام په وفات کیدو باندې د مسجد د فنډ نه د هغه وارثانو ته د میاشتي پیسې ورکول جائز دی؟

۲: که جائز نه وی نو آیا اهل محله په خپله چنده د هغوی امداد کولې شی؟

۳: که اهل محله خپله ووائی چې که امام تنخواه اخلی یا نه اخلی موږ د هغوی تنخواه لره فرض کولو سره د مسجد د فنډ نه کونډې او د هغې بچو ته ورکولو په حق کې یو آیا دا به جائز وی؟

۴: که منتظم د فنډ په دې ناجائز فیصله کې لیت ولعل کوی نو آیا هغه حق په جانب دی؟ بینواتوجروا

المستفتی: ماستر عبداللہ دیره اسماعیل خان ۹۰۰۰ ستمبر ۱۹۷۴ء

الجواب: محترم! د دې ټولو امورو د جواز او عدم جواز دارومدار په چنده ورکونکي یا د هغوی د طرف نه کوم چې متولی مقرر کړې شوې دې په مرضی

باندی دہ، (لان هذا المال لم يخرج عن ملكهم) (۱) فافهم. وهو الموفق

د مسجد د قنہ نہ د غسل خانو وغیرہ د تعمیر مسئلہ

سوال: خہ فرمائی علماء دین د دی مسئلہ پہ بارہ کپی چہ د مسجد پہ احاطہ کپی درې غسل خانې او درې د استنجا ځایونه او یو سبیل اودس په اتو نلکو باندې مشتمل نزدې جوړ شوي دي د پخوا زمانې نه د شرعی مسجد د حطیم نه دا مقامات خارج وو اوس د مسجد نوې تعمیر شوي دي خو مذکورہ غسل خانې وغیرہ تر اوسه پورې هم په هغه زوړ طرز باندې قائم دي، لهذا د مسجد کمیټې دا رائې پیش کړه چې چونکې د مسجد په څلورو دیوالونو کې ماشومان په پاک او ناپاکو لاسونو سره دلته اوبه څښي چې د هغې قوی امکان دي چې د غسل په وخت د پاکۍ او ناپاکۍ فرق نه شی کیدی، دویم دا چې د کوهی بوقی لره د اوبو د سبیل طرف ته د اوبو اچولو دپاره استعمالولې شی او د غسل کولو والاد غسل خانو طرف ته، هم دغه شان ډیر کسان شاته د اودس کولو دپاره ولاړوی ځکه چې اته نلکې کافی نه دي او مونځ کونکې زیات دي په دې وجه د مسجد غسل خانې د مسجد د احاطې نه بهر د مسجد د مصالح دپاره منتقل کړې شی.

(۱) چونکې د چندی رقم د خرچ کولو نه مخکې د عطیه کوونکو ملک وی، بدل علیه ما فی الملتقط: اذا جمع دراهم لکفن میت ففضل او کفنه غیره یصرف الی المعطین فان لم یوجدوا یصرف الی کفن مثله فان تعذر ذلک یتصدق به.

(الملتقط فی الفقه الحنفیة ۲۷ مطلب فی جواز امامة الصبی)

لهذا دا دهغوی په اجازت یا د متولی په رضا باندې موقوف دي. بدل علیه ما فی الهندیة: ویبدأ من غلاته بما فیہ من عمارتها واجور القوام علیها واداء مؤنھا فما فضل من ذلک یصرف الی عمارة المسجد ودهنه وحصیره وما فیہ مصلحة المسجد علی ان للقیم ان یتصرف فی ذلک علی ما یری واذا استغنی هذا المسجد یصرف الی فقراء المسلمين فیجوز ذلک کذا فی الظہیریة.

(فتاویٰ عالمگیریة ۴۶۰: ۲ الفصل الثانی فی الوقف علی المسجد وتصرف القیم)

استنجا خانو او سبیل لره د اوبو د مشین په ذریعه د پائپ یا نلکې په ذریعه دواړو طرفونو ته نکلي لگولو سره اوږد کړې شی، د دې دپاره اتفاق وشو چې چونکې د مسجد دپاره وقف شوی ځمکه کې (بازارونو کښ) دولس دکانونه درې گیراجونه او یو کور جوړ شوي دي چې د هغې نه د میاشتي یو سل شپيته روپۍ گټه حاصلېږي په دې درې واړو گیراجونو کې یو گیراج کوم چې بالکل د مسجد نه بیرونی دروازي طرف ته واقع دي او هغې سره متصل د قوم پخواني وقف شوي کوهې هم موجود دي په دې وجه قوم او کمیتي دواړو دا گیراج د غسل خانو دپاره منتخب کړې دي (چه د هغې آمدن اووۀ روپۍ د میاشتي دي) چې یو خو غسل خانې بهر منتقل شي او دویم دا چې بهر کوهې کوم چې وقف دي هم پوره طریقې سره په استعمال کې راوستلې شي او د مسجد په پاکوالي کې به اضافه کولې شي، خو په دې ټوله معامله کې ټول قوم سوا د سوا د درې څلورو کسانو نه متفق دي دې درې څلور کسانو ویلي دي چې د مسجد گټه په بیرونی غسل خانو باندې نه شي خرج کیدلې حال دا چې موجوده غسل خانې هم د پخوا زمانې نه د مسجد د وقف شوي گټې د اخراجاتو د لاندې وې او د قوم اکثریت دا وویل چې مونږ دا کار د مسجد د پاکوالي او د مونځ کونکو د سهولت، په جماعت کې د اضافې او د مسجدونو د اصلاح دپاره کوو

د جناب عالی په خدمت عرض دي چې آیا د مساجدو د اصلاح دپاره دا غسل خانې بهر تعمیر کیدلې شي یا نه، حال دا چې قدیم غسل خانې هم د پخوا زمانې نه د مسجد په احاطه کې د شرعي مسجد نه بهر جوړې شوي دي او صرف د مسجد گټه په هغې باندې خرج کیدله. که دا بهر منتقل کیدې شي او د مصالح د وجې نه په هغې باندې خرج کیدې شي نو د لویو کتابونو په حوالې سره جواب ولیکي او که نه شي آبادیدلای نو آیا قوم د دې دپاره چنده ورکړي او که نه؟ بینوا وتوجروا

المستفتی: محمود الحسن اختر نچه غلام پشاور ۲۰۰۰ رمضان المبارک ۱۳۸۹ھ
الجواب: که د دې غسل خانو وغیره سره بل څه اهم تعمیر متعلقه مسجد نه وي نو بیشکه د دې غسل خانو وغیره تعمیر د دې فنډ نه جائز دي

فی الدر المختار: ویدأ من غلته بعمارتہ ثم ما هو اقرب لعمارتہ کامام مسجد ومدرس مدرستہ يعطون بقدر کفایتهم ثم السراج والبساط كذلك الى آخر المصالح انتهى (۱)۔ اودا بہشکہ د وخت پہ مصلحاتو کی داخل دی۔ وهو الموفق

د یو مسجد چندہ پہ بل مسجد کی لگول

او د مسجد فتح پہ مسجد کی جمع کول

سوال: خہ فرمائی علماء دین د دی مسئلہ پہ بارہ کی چہ ۱: زمونہ پہ کلی کی دیر مساجد دی چہ پہ ہغی کی یو لوی جامع مسجد دی د اخترونو مونخ پہ ہغی کی کولی شی د مسجد امام ہم یو دی اوس د مسجد چندہ پہ بیلو بیلو دکانونو بندی جمع کیدلہ شی نو آیا د یو مسجد چندہ پہ بل مسجد باندی خرچ کیدلہ شی؟ مشرانو فیصلہ کری دہ چہ د مسجدونو سابقہ جمع شوہ پیسی د دکاندارانو نہ اخستلو سرہ پہ نیشنل بینک کی جمع کری شی چہ د ہغی نہ منافع یا سود وصولولو سرہ پہ مسجد باندی خرچ کری شی، آیا دا طریقہ جائز دہ؟ بینوا وتوجروا

المستفتی: عبدالرشید جہلم ... ۱۹۷۲ء ۱۱/۲۳

الجواب: ۱: کہ دا رقم د چندی وی نو د چندہ ورکونکو یا د ہغوی د وکیل پہ اجازت سرہ پہ بل مسجد باندی خرچ کول صحیح دی۔ لعدم خروجہ عن ملکہم بخلاف الموقوف علی المختار (۲)

(۱) (الدر المختار علی هامش ردالمحتار ۴۱۳، ۴۱۲: ۳ مطلب یبدأ من غلة الوقف بعمارتہ)
(۲) قال العلامة ابن عابدین: قال الزیلعی وعلی هذا حصیر المسجد وحشیشہ اذا استغنی عنہما یرجع الی مالکہ عند محمد وعند ابی یوسف ینقل الی مسجد آخر وعلی هذا الخلاف الرباط والبئر اذا لم ینتفع بہما، وصرح فی الخانیۃ بان الفتویٰ علی قول محمد قال فی البحر وبہ علم ان الفتویٰ علی قول محمد فی آلات المسجد وعلی قول ابی یوسف فی تأیید المسجد، والمراد بالآلات المسجد نحو القندیل والحصیر بخلاف انقاضہ لما قدمنا عنہ قریباً من ان الفتویٰ علی ان المسجد لا یعود میراثا ولا یجوز نقلہ ونقل ماله الی مسجد آخر۔ (ردالمحتار هامش الدر المختار ۴۰۷: ۳ مطلب فی مالو خرب المسجد او غیرہ)

۲: چي کله ئې په نوور طريقو سره حفاظت ممکن وي نو په بينک کې ساتل به حرام وي اگر چي بغير د سود نه وي، لکونه تعاوناً على المعصية (۱) او ربا يعنى سود ساتل بهر حال حرام دى

نوټ: په موجوده بينکونو کې منافع او سود يو خيز دي. وهوالموفق

د يو مسجد چنده په بل مسجد کې د خرچ کولو حکم

سوال: څه فرمائي علماء دين د دې مسئلې په باره کې چې د يو مسجد دپاره چنده جمع شوي ده کومه چې د مسجد د ضرورياتو نه زياته ده او د دې محلي خلق هم ټول مالدار دي نو آيا د دې مسجدونو چنده په نورو مسجدونو کې خرچ کول جائز دي؟ بينواو توجروا

المستفتي: حافظ فصيح اللسان ابو ظهري يوا مے ای ۲۰۰۰ ذوالقعدة ۱۴۰۲ هـ

الجواب: د چنده ورکونکو په اجازت سره او هم دغه شان د هغوی د وکیلانو په اجازې سره په بل مسجد باندې صرف کيدلې شي، لبقاء ملکهم على عطياتهم الآن کماکان (۲) وهوالموفق

د مسجد د گاونډيانو دپاره تنگه کوڅه د مسجد نه وضع کول

سوال: څه فرمائي علماء دين د دې مسئلې په باره کې چې د يو مسجد د گاونډيانو د کورونو ضرورياتو لاره ډيره تنگه ده د بار او د خرگادې د بوتلو قابله نه ده، يعنى د مسجد دې گاونډيانو ته ډير زيات تکليف دي که د

- ۱) قال الله تعالى: ولا تعاونوا على الاثم والعدوان. (سورة المائدة آيت: ۲ باره: ۶)
- ۲) يدل عليه ما في الدر: وعن الثاني ينقل الى مسجد آخر باذن القاضي ومثله في الخلاف المذكور حشيش المسجد وحصره مع الاستغناء عنهما وكذا الرباط والبئر اذا لم ينتفع بهما فيصرف وقف المسجد والرباط والبئر والحوض الى اقرب مسجد او رباط او بئر او حوض. (الدر المختار على هامش ردالمحتار ۴۰۷: ۳ مطلب في مالو خرب المسجد او غيره)

مسجد ته لږه شان حصه په دې لاره کې شامله کړې شی نو د گاونډیانو به ډیر کار جوړ شی او مسجد هم وسیع دې نو د دې څه حکم دې؟ بینوا وتوجروا

المستفتی: خلیفه عبدالله نادان شهید اکبر پوره نونههر ۱۱۰۰۰ کتوبر ۱۹۷۲ء

الجواب: لاره په مسجد کې داخلول جائز دی خو د مسجد نه لاره جوړول چې کله عامه لاره وی نو د راجح قول په بناء باندې ناجائز دی، او د مسجد نه خاص لاره جوړول د چا په نزد هم جائز نه دی. فی ردالمحتار ۳: ۳۸۳ وان اراد اهل المحلة ان يجعلوا شيئاً من المسجد طريقاً للمسلمين فقد قيل ليس لهم ذلك وانه صحيح ثم نقل عن خواهرزاده اذا كان الطريق ضيقاً والمسجد واسعاً لا يحتاجون الى بعضه تجوز الزيادة في الطريق من المسجد لان كلها للعمامة انتهى، والمتون على الثاني فكان هو المعتمد، انتهى ما في ردالمحتار (۱) - وهو موفق

د مسجد د دیوال سره متصل په خپل کور کې غسل خانه جوړول

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې په خپل کور کې د مسجد د دیوال سره متصل غسل خانه جوړول څنگه دی؟ د غسل خانې شکل به داسې وی، چې یو دیوال به په مسجد کې وی او باقی درې دیوالونه به مونږ خپله جوړوو؟ بینوا وتوجروا

المستفتی: مریش خان مهند ایجنسی... یکم شوال ۱۴۰۲ء

الجواب: که دا غسل خانه د مسجد د متعلقات نه نه وی نو د دې مسجد د دیوال نه صر د پردې د حاصلولو په صورت کې دا کار قابل اعتراض نه دې

(۲) وهو موفق

(۱) (ردالمحتار هامش الدر المختار ۳: ۴۲۰ مطلب فی جعل شیئ من المسجد طريقاً)
(۲) چونکې په دې صورت کې د مسجد په دیوال باندې نه تیر کینودلې شی او نه د دې نه څه انتفاع حقیقی اخستلې شی بلکې صرف... [بقیه حاشیه بر صفحه آئنده

د مسجد په ځمکه کې د مردارو اوبو ناله جوړول جائز نه دی

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې په مسجد کې دننه د صف نه لاندې یوه پلټنه ناله چې په هغې هر قسم مردارې اوبه او متیازې وغیره د ټول کلی راځی جوړول جائز دی یا نه؟ بینواو توجروا

المستفتی: محمد زین اوچ ضلع دیر

الجواب: که دا ناله زړه نه وی نو د مسجد د لاندې د هغې مطلقاً جوړول جائز نه دی، که پاکې اوبه وی او که ناپاکې،

لان الفقهاء صرحوا بعدم جواز التصرف في علو المسجد وسفله بما لا يكون راجعاً الى مصالح المسجد فليراجع الى رد المحتار ۳: ۵۱۲ (۱) - وهو الموفق

بقیه از حاشیه گذشته] په طور د پردې د دې دیوال استعمالول جائز دی او په عرف کې دا قسم ارتفاع استیفاء حق نه شی شمار کولې او نه په مستقبل کې په دې دیوال باندې د ملکیت د دعوی څه خطر موجود ده لهدا دا قسم ارتفاع (پرده حاصلول) مباح دی په دې شرط چې د مسجد دیوال ته په اوبو سره یا بل څه څیز سره نقصان ونه رسیږي. هم دغه شان دا پرده حاصلول هم یو قسم د ذاتی استعمال د راوړلو په صورت کې دی، په دې وجه حتی الامکان د دې نه ځان ساتل غوره دی. وفي الشامیه: ونقل فی البحر قبله ولا یوضع الجذع علی جدار المسجد وان کان من اوقافه قلت وبه علم حکم ما یصنعه بعض جيران المسجد من وضع جذوع علی جداره فانه لا یحل ولو دفع الاجرة. (ردالمحتار هامش الدر المختار ۴۰۶: ۳ مطلب فی مالو خرب المسجد او غیره)

۱) قال العلامة ابن عابدين: (قوله او جعل فوقه بیتا الخ) ظاهره انه لا فرق بین ان یكون البیت للمسجد اولا الا انه یؤخذ من التعلیل ان محل عدم كونه مسجدا فیما اذا لم یكن وقفاً علی مصالح المسجد وبه صرح فی الاسعاف فقال واذا كان السرداب او العلو لمصالح المسجد او كانا وقفاً علیه صار مسجداً... وحاصله ان شرط كونه مسجداً ان یكون سفله وعلوه مسجداً لینقطع حق العبد عنه لقوله تعالیٰ... وان المساجد لله بخلاف ما اذا كان السرداب والعلو موقوفاً لمصالح المسجد فهو كسرداب بیت المقدس هذا هو ظاهر الروایة. (ردالمحتار هامش الدر المختار ۴۰۶: ۳ مطلب فیما لو خرب المسجد او غیره)

د مسجد پکې یا بل څیز په کور کې د استعمالولو مسئله

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې د مسجد د امام په کمره کې دوه د بجلۍ یا د عام استعمال نور څیزونه د دوه نه زیات موجود وی په مسجد کې یو پکې یا د عام استعمال په څیز باندې گزاره ممکن ده، په دې کې اضافی پکې یا بل څه اضافی څیز د مسجد امام په خپل کور کې د استعمال دپاره اوږی آیا دا جائز ده؟ آیا د مسجد د امام دا تاویل د شریعت په نزد مسموع دې یعنی شرعا جواز لری چې بل پکې په حجره کې لگیدلې وی نو لازما به چلیږی، او هم دغه شان به په مسجد باندې زیاته خرچه راځی یا به ئې غل وغیره غلا کولو سره یوسی. *الی غیر ذلک من التأویلات. بینوا وتوجروا*

المستفتی: میان خلیل گل فاضل خیر المدارس زیارت کاکا صاحب... ۲۴ جولائی ۱۹۷۳ء
الجواب: که چنده ورکونکی او د محلي د مشرانو اجازت نه وی نو د امام دا کار ناجائز دې، *لعدم اذن الملاك ومن قاموا مقامهم...* که دا څیزونه موقوف شرعی وی نو دا کار به بهر حال ناجائز وی، *ونظيره ما في الهندية ۱: ۱۱۶ ولا يحمل الرجل سراج المسجد الى بيته ويحمل من بيته الى المسجد كذا في الخلاصة (۱) - وهو الموفق*

د مسجد د توسيع د پاره د اخستلي شوې ځمکې د بدلولو حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې د مسجد انتظامیه د مسجد د فنډ نه د مسجد د توسيع په غرض سره د جنوب طرف ته د ځمکې یوه حصه واخستله او د مبیعه ځای سره نیمه مرله بائع د مسجد دپاره وقف کړه، هم دغه شان په مسجد کې ټوله څلور نیمې مرلې ځمکه شامل کړې شوه، خو تر اوسه پورې په دې کې فرض مونځ د جماعت سره نه

دی ادا کری شوی، اوس د مسجد په عمارت کې د برنډې ذکر شوي حصه د ځمکې سره نژدې لگیدلې ده او د کمرې حصه د مسجد د امام د ذاتي رهائشي کور سره نژدې ده، په کمره کې د جنوب طرف برنډې سره سره د فراخولو دپاره د هغه کور څه حصه پکاره ده چې امام صاحب د مسجد د نوي اخستلې شوي ځمکې په عوض ورکولو باندې تیار کړي، آیا انتظامیه د مسجد د مفاد په خاطر د مسجد د نوي اخستلې شوي ځمکې څه حصه بدلولې شي؟ یینواوتوجروا

المستفتی: حفیظ الله مسجد باراخیل کوتهاصوای ۶ جمادی الثانی ۱۴۰۲ هـ
الجواب: که اخستلې شوي حصه ځمکه زباني طور نه وي وقف کړې شوې نو په دې حصه کې دا مسئلله بدلون جائز دي، لعدم تحقق ما یزول به الملك وما تتم به الوقف، فلیراجع الی الشامیه ۳/۵۱۱، ۵۱۳. (۱) وهوالموفق

د جومات نه د پخواني زمانې نه کورونو ته

جاری د اوبو نلکې (پاڼپونه) په نشت حساب دي

سوال: څه فرماني علماء دين د دې مسئلې په باره کې چې زمونږ د جومات نه اته نلکې (پاڼپونه) کورونو ته تلې دي خو د هغې بعضې نلکې (پاڼپونه) خرابې شوې دي او د هغې نه اوبه بهیري د دې خرابتیا د وجې نه د جومات عمارت هم خرابیږي لهذا مونږ هغه نلکې (پاڼپونه) ختمې کړې، اوس هغه

۱) قال العلامة الحصکفی: وشرعاً حبس العین علی حکم ملک الواقف... عنده...
وعندهما هو حبسها علی حکم ملک الله تعالی... ورنه الالفاظ الخاصة کارضی هذه صدقة موقوفة... والملك يزول عن الموقوف بأربعة بقضاء القاضي... او بالموت اذا علق به او بقوله وقفها فی حیاتی وبعد وفاتی موبدا الخ.

(الدرالمختار علی هامش ردالمحتار ۳۹۹، ۳۹۱: ۳ کتاب الوقف)

خلق دوبارہ د نلکو (پائپونو) د لگولو مطالبہ کوی آیا هغه خلق په دې نلکو (پائپونو) لگولو کې په حقه دی؟ بینواتوجروا

المستفتی: سید نذیر اضاخیل نوښهر ... ۱۷ ربیع الثانی ۱۴۰۲ هـ

الجواب: جومات د الله پاک کور دې په دې کې د جومات د حقونو نه علاوه د چا حق هم نشته، د بې علمۍ د وجې نه چې د اوبو وغیره حق د مخکې نه راروان وو هغه به د ناجائز کیدو د وجې نه باطل او کالعدم وی.

لسا فی شرح المجلة ۲۲ الضرر لا یكون قديماً ولهذا قالوا لا عبرة للقديم المخالف للشرع القويم فلو كان لدار مسيل ماء على الطريق العام ومحصل منه للمارين ضرر فاحش فلا يعتبر قدمه ويؤمر صاحبہ برفعه (۱) - وهو الموفق

د جومات د ټینکۍ نه د اوبو پائپ په کور کې د لگولو حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې په صدر بازار نوښار کې یو جومات واقع دې په دې جومات کې کوهې دې او د کوهې د پاسه ټینکۍ جوړه شوې ده چې په هغې کې د بجلۍ د موټر په ذریعه اوبه جمع کولې شی (یعنی د مونځ کونکو د استعمال دپاره) یو سړې چې د هغه جائیداد د جومات سره نژدې دې خواهش لری چې د جومات د ټینکۍ نه د کور د استعمال دپاره پائپ ولگولې شی او ورسره به د اوبو معاوضه هم ورکوی، آیا شرعاً دې سړی ته د جومات د ټینکۍ نه پائپ تلې شی؟ بینواتوجروا

المستفتی: کمیټی مسجد رضوان نوښار ... ۳۰ ذی قعدة ۱۴۰۲ هـ

الجواب: دا معامله ناجائز ده د موقوف کوهې نه د موقوف پائپ په ذریعه وتلې شوې اوبه کومې چې په موقوف ټینکۍ کې جمع شوې وی هغه

(۱) (شرح المجلة لسليم رستم باز ۲۲: ۱ المادة: ۷)

موقوف دی. (۱) دغه شان دا بیع یا اجارہ بذات خود ہم منع ده. لعدم یقین المبیع والماء الخارج (۲) وهو الموفق

د جومات پکی کور ته د وړلو د جومات په دیوال باندې

د چمت اچولو او د زړو پوزکو د استعمالولو حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې ۱: یو سړی د جومات دپاره یو پکې ورکړو د هغه پکې د جومات د امام دپاره په کور کې استعمالول څنگه دی؟

۲: د جومات د ملکیت په یو کور کې یوه کمره جوړول دی چې د هغې دیوال د جومات د انګې د چار دیواری دیوال دې نو د ذکر شوې کمرې هم د دې جومات په دیوال باندې دیوال اچول صحیح دی؟

۳: د جومات د زړو پوزکو استعمال په دې کور کې څنگه دی چې د کمره په جهتونو باندې واچولې شی؟ بینواتو جروا

المستفتی: شبیر احمد غزنی خیل بنون ۹ شوال ۱۴۰۲ هـ

۱) وفي الهندية: واذا جعل السقاية للشرب فاراد ان يتوضأ منها اختلف المشايخ فيه واذا وقف للوضوء لا يجوز الشرب منه وكل ما اعد للشرب حتى الحياض لا يجوز منها التوضؤ كذا في خزانه المفتيين (فتاوى عالمگیری ۴۶۵: ۲ الباب الثاني عشر في الرباطات والمقابر)

۲) په شرح مجله کې دی، واعلم ان اکثر ما ورد على خلاف القياس من الاحكام الشرعية مبنى على الحاجة كالبيع بالوفاء... وكذا دخول الحمام لما كان زمان المكث فيه ومقدار ما يصب من الماء غير معلوم فالقياس يقتضى عدم الجواز وقد جوز لحاجة الناس، (شرح المجله للآتاسی ماده: ۳۲) ددې نه معلومه شوه چه د حاجت او ضرورت په وخت اگرچې د اوبو مقدار وغيره معلوم نه وی دا بیع یا اجارہ جائز ده، لیکن په تپوس کې شوی صورت کې هیڅ حاجت او ضرورت نشته. لما فی شرح المجله: الضرورات تقدر بقدرها یعنی کل فعل او ترک جوز للضرورة فالتجوز على قدرها ولا يتجاوز عنها. (ماده: ۲۲) په دې وجه به دا مسئله په خپل اصل یعنی په (نامعلوم مبیع) باندې به مبنی وی. (از مرتب)

الجواب: ۱: کہ دا پکھی موقوف (وقف شوی) وی نو پہ دی کور کھی بہ ئی استعمال ناجائز وی، ونظیرہ مافی الہندیۃ ۳۳۹/۲، متولی المسجد لیس لہ ان یحمل سراج المسجد الی بیتہ ولہ ان یحملہ من البیت الی المسجد (۱)

۲: چھی ہر کلہ دا کمرہ د جومات د متعلقات نہ دہ نو پہ دی کار کھی ہیخ باک نشہ

۳: پہ دی کھی ہیخ باک نشہ چھی کلہ د دی پوز کو پہ اخستلو کھی خوک شوق نہ لری بدل علیہ مافی الہندیۃ ۴۶/۲، (۲) فلیراجع... وهو الموفق

د جومات د چشت وغیرہ پہ لیو کولو کھی د سوتو استعمال

سوال: خہ فرمائی علماء دین د دی مسئلہ پہ بارہ کھی چھی د جومات د چت وغیرہ پہ لیو کولو کھی د سوتی استعمال جائز دی یا نہ؟ بینواتوجروا

المستفتی: مولوی رحیم گل بتکرام ۷۰۰۰... ۷ اگست ۱۹۸۴ء

الجواب: د ضرورت د وجہ نہ جائز دہ

کما فی رد المحتار ۱: ۶۱۴ عن الہندیۃ یکرہ ان یطین المسجد بطین قد بل بماء نجس بخلاف السرقین اذا جعل فیہ الطین لان فی ذلک ضرورة وهو تحصیل غرض لا یحصل الا بہ کذا فی السراجیۃ (۲)۔ وهو الموفق

(۱) (فتاویٰ عالمگیریۃ ۲: ۴۶۲ الفصل الثانی فی الوقف علی المسجد وتصرف القیم)
(۲) (فی الہندیۃ: وفی المنتقی بواری المسجد اذا خلقت فصارت لا ینتفع بہا فاراد الذی بسطہا ان یأخذہا ویصدق بہا او یشتري مکانہا اخری فلہ ذلک وان کان ہو غائباً فاراد اهل المحلۃ ان یأخذوا البواری ویصدقوا بہا بعد ما خلقت لم یکن لہم ذلک اذا کانت لہا قیمۃ وان لم تکن لہا قیمۃ لا بأس بذلک کذا فی الذخیرۃ۔

(فتاویٰ عالمگیریۃ ۲: ۴۵۸ الباب الحادی عشر فی المسجد وما یتعلق بہ الفصل الاول)

(۲) (فتاویٰ عالمگیریۃ ۵: ۳۱۹ الباب الخامس فی آداب المسجد والقبلۃ والمصحف)

د جومات پہ ملکیت کی ونی لکولو سرہ د ہغی د ملکیت وغیرہ مسئلہ

سوال: خہ فرمائی علماء دین د دے مسئلے پہ بارہ کی چہ د جومات امام د جومات پہ انگنی کی یوہ اونہ وکرلہ، دودہ درے کالہ ئی د ہغی خیال ساتلو، اوبہ وغیرہ ئی ورکولی، بیا پخپلہ لویہ اونہ شوہ، خہ مودہ پس د جومات امام د امامت نہ معزول شو اوس دا اونہ پہ قیمتی لرگی باندی مشتمل دہ ایا د دے معزول امام پہ دے اونہ کی خہ حصہ شتہ یا نہ؟ بینواتوجروا

المستفتی: محمد معصوم کرپوہ سرخیل

الجواب: کہ دے سابقہ امام د کرلو پہ وخت دا صراحت نہ وی کرے چہ دا اونہ ما د ذاتی مفاد دپارہ کرلے دہ نو دا اونہ یا د ہغی قیمت بہ پہ جومات کی خرچ کیڑی۔ يدل عليه ما في الهندية ۲: ۴۸۸ مثل نجم الدين عن رجل غرس تالة في مسجد فكبرت بعد سنين فأراد متولى المسجد ان يصرف هذه الشجرة الى عمارة بئر في هذه السكة والغارس يقول هي لي، فاني ما وقفها على المسجد قال الظاهر ان الغارس جعلها للمسجد فلا يجوز صرفها الى البئر، ولا يجوز للغارس صرفها الى حاجة نفسه (۱)۔ وهو الموفق

پہ جومات کی کرلی شوے ونی بہ پہ جومات باندی خرچ کولی شی

سوال: خہ فرمائی علماء دین د دے مسئلے پہ بارہ کی چہ پہ جومات کی دنتہ یوہ لویہ اونہ دہ، آیا د جومات د ضروریات او عمارت د جوړولو دپارہ د ہغی خرخول جائز دی؟ دا اونہ د جوماتیو امام کرلے وہ او دا امام د دے جومات د محلے والو نہ دے، او اوس وفات شوے دے؟ بینواتوجروا

المستفتی: مولانا پیر غلام... ۱۳ مئی ۱۹۷۵

(۱) (فتاویٰ عالمگیریہ ۲: ۴۷۷ الباب الثانی عشر فی الرباطات والمقابر والحانات الخ)

الجواب: دا اونه یا قیمت به په دې جومات کې خرچ کولې شی.
 کما فی الہندیۃ ۲: ۴۵۵ واذا غرس شجرة فی المسجد فالشجرة للمسجد (۱) وفيہا ایضاً
 ۴۵۶ سئل نجم الدین عن رجل غرس تالۃ فی مسجد فکبرت بعد سنین
 فأراد متولی المسجد ان یصرف هذه الشجرة الی عمارۃ یترقی هذا السکة والغارس
 یقول می لی فانی ما وقفها علی المسجد قال الظاهر ان الغارس جعلها
 للمسجد (۲) - وهو الموفق

په سرکاری مسجد کې سابقه قابض امام او د حکومت

د طرف نه په مقرر شوی امام کې کوم یو افضل دي؟

سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې په باره کې چې د جمرود هائی
 سکول په احاطه کې د حکومت منظور کړې شوي جومات دي چې هغې سره
 نژدې د بازار او گاه و یوه اډه ده د جومات په تعمیر کې د حکومت او د بازار د
 خلقو حصه ده لا تر اوسه پورې د حکومت د طرف نه څه تنخواه او امام مقرر نه
 دي په دې وجه د سکول د عربي معلم د امامت فرائض پوره کول، اوس حکومت
 د دې جومات د پاره باقاعده تنخواه دار امام مقرر کولو سره رالیرلې دي خو
 سابق قابض امام چې د عربي معلم دي مصلې پرېښودلو ته تیار نه دي او عام
 خلق هم د هغه حمایت کوی اوس شرعا دا امامت د چا حق دي؟ بینواتو جروا

المستفتی: انداز کل... جمرود

الجواب: چونکې دا معلم اجیر خاص دي په دې وجه د هغه د پاره د دیوتی
 دوران بل مزدوری جائز نه دي. کما فی الدر المختار: ۵/۵۹، ولیس للخاص
 ان یعمل لغيره ولو عمل نقص من اجرته بقدر ما عمل، فتاویٰ النوازل (۳)

(۱) (فتاویٰ عالمگیری۲: ۴۷۴ والمسائل التي تعود الى الاشجار التي فی المقبرة)
 (۲) (فتاویٰ عالمگیری۲: ۴۷۷ قبیل الباب الثالث عشر فی الاوقاف التي یستغنی عنها الخ)
 (۳) (الدر المختار علی هامش رد المحتار ۵: ۴۸ باب ضمان الاجیر)

خو د تعطیلات او تفریح په وخت غیر سرکاری مزدوری منع نه دي. لعدم
اضاعة حق الحبس، پس که دا امام د مخکې نه د تمام یا اکثر قوم غوره کړي
شوي یا تر اوسه پورې ټول یا اکثر اهل حل و عقد په دې باندې راضی وي نو دا
به نه شی لرې کولې، خو د سرکاری تنخواه حقدار به نه وي. كما في الدر المختار
على هامش رد المحتار ۱: ۵۲۲ او الخیار الى القوم فان اختلفوا اعتبروا اکثرهم
فأفهم (۱) وفي شرح الاشباه ۲: ۴۰ ان الامام ليس له ان يخرج شيئاً من يد احد
الابحی ثابت معروف (۲) - وهو الموفق

د جوماتونو د پاره د وقف شوي ځمکو (سیري) حکم

سوال: څه فرماني علماء دين د دې مسئلې په باره کې چې زمونږ په علاقه
کې زمیندارو د مالکانو ځمکې جبراً قبضه کړې دي اوس د جوماتونو د پاره د
وقف شوي ځمکو څه مسئله ده؟ ځکه چې په دې علاقه کې د مساجد د پاره
سیري وقف شوي دي چې د هغې گټه او حاصلات د جوماتونو امامان
حاصلوي د جومات امامان چې زاړه دي او هم دغه شان وروستو راغلي
امامان په دې سیري باندې د خپل ملکیت دعوی کوي او وائي چې سیري د
مساجد نه وي د امامانو وي، اوس د جومات داسې امامان چاته چې جومات
د امامت په عوض کې ورکړي شوي دي او اوس دعوی کوي چې دا سیري
زمونږ ملکیت کې دي که قوم دا امامان د امامت نه لرې کړي لکه چې اوس
اوس شوي دي او حکومت د سیري دا ځمکې د هغوی ملکیت تسلیم کړي
نو آیا دا به د جومات سره زیادت نه وي؟ او آیا په دې دروغ ویلو، منافقت او
ناجائز حیلو د وجې نه به په هغوی پسې مونږ جائز وي؟ بینوا توجروا

المستفتی: ۱. پ. ت. ۳، مئی ۱۹۷۵ء

الجواب: محترم المقام دامت برکاتهم! السلام علیکم نه پس دې واضح

(۱) (الدر المختار على هامش رد المحتار ۱: ۴۱۳ باب الامامة)

(۲) (الحموی على الاشباه ۲: ۲۵۲ فوائد وقواعد شیی)

وی چہ کومہ سیری د جومات پہ نوم وی نو امام وغیرہ یو سرے ہم د هغی مالک کیدی نه شی، لکونه وقفاً علی المسجد^(۱) او کومہ سیری چہ امام ته ورکړې شوې وی نو امام به د هغی مالک وی، او په هغی کې به د میراث حصی جاری کیږی، ونظیره العمری^(۲) الا اذا ثبتت کونہا عاریة^(۳) وهو الموفق

د مسجد امام ته بعضی ځمکه د امامت

او خدمت په بدل کې د ورکولو حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې که یو سرې یا قبیلہ د خپلو علماء کرامو او د دین د مشرانو دپاره د ځمکې یوه حصه د امامت په بدل کې یا د دین د خدمت په بدل کې ورکړی چې دا خلق د معاش د فکر نه لرې آزاد وی نو دا ځمکه په کوم شمیر کې داخله ده یعنی هبه ده او که وقف؟ او که دواړه نه وی نو آیا بیا خلویښت پنځوس کاله یا د دې نه زیاته

۱ ﴿ وفي الهندية : وعندهما حبس العين على حكم ملك الله تعالى على وجه تعود منفعة الى العباد فيلزم ولا يباع ولا يوهب ولا يورث كذا في الهداية وفي العيون واليتيمة ان الفتوى على قولهما.

(فتاویٰ عالمگیری ۲: ۳۵۰ کتاب الوقف الباب الاول)

۲ ﴿ قال العلامة المرغيناني : والعمرى جائزة للمعمر له حال حياته ولورثته من بعده لما روينا معناه ان يجعل داره له مدة عمره واذا مات ترد عليه فيصح التملك ويبطل الشرط وقد بينا ان الهبة لا تبطل بالشروط الفاسدة.

(هداية ۲۹۴: ۳ باب الرجوع في الهبة)

۳ ﴿ قال العلامة الموصلي : العارية هي هبة المنافع ولا تكون الا فيما ينتفع به مع بقاء عينه وهي امانة.

(الاختيار لتعليل المختار ۲: ۷۴ کتاب العارية)

موده د امامت فرائض پوره کولو سره د دې ځمکې د حصې قیمت نه ادا کيږي، ځکه چې دا یوه اوږده زمانه خدمت دې چې د هغې د وجې نه تقریباً د هغې قیمت او معاوضه ادا کيږي لکه د سیدنا شعیب عليه السلام خپلې لور لره په نکاح باندې ورکول د اتو یا لسو کالو په عمر کې شوې وو، شرعی حکم څه دې؟ بینواتوجروا

المستفتی: صاحبزاده محمد عارف باغیچه د هیري تحصیل و ضلع مردان ۲۷ محرم ۱۴۰۳ هـ
الجواب: کومه ملکانه (سیري) چې امام ته په دې اعتماد ورکړې شوې وي چې دا به نسل در نسل زمونږ د امامانو وي، نو د عرف سابق په بناء به دا مثل عمری وي پس د دې ملکاني مالک د امام جوړ شوې دې، دا هبه کوونکو ته نه شي واپس کيدې په دې کې به د ميراث برخې جاری کيږي. (۱) وهوالموفق

د مسجد او امام په نوم د سیري (زمکي ورکولو) حکم

سوال: څه فرمائي علماء دين د دې مسئلې په باره کې چې یو سړي وفات شو، هغه بعضي سیري (ځمکه) د جومات په نوم وليکله يعنی وقف کړې ئې ده او بعض ئې د جومات د امام په نوم اوس وارثان هغې لره اخستل غواړي نو آیا دا واپسي جائز ده؟ بینواتوجروا

المستفتی: تاج محمد... هنزه کلکت

الجواب: کومه سیري (ځمکه) چې د جومات په نوم ليکلې شوې ده هغه د

(۱) قال العلامة المرغيناني: والعمرى جائزة للمعمر له حال حياته ولورثته من بعده لما رويناه، معناه ان يجعل داره له مدة عمره واذا مات ترد عليه فيصح التملك ويبطل الشرط، وقد بينا ان الهبة لا تبطل بالشروط الفاسدة. (هداية ۲۹۴: ۳ باب الرجوع في الهبة)
 وقال العلامة الموصلي: العمرى جائزة للمعمر حال حياته ولورثته من بعد مماته ويبطل الشرط وهي ان يجعل داره له عمره فاذا مات ترد عليه لما تقدم من الحديث ولما روى انه عليه الصلاة والسلام: اجاز العمرى وابطل شرط المعمر.
 (الاختيار لتعليل المختار ۲: ۷۱ فصل في العمرى والرقبي)

وقف علی المساجد کیدو د وجہ نہ د چا ملکیت نہ دے پہ ہغہ کی بہ د میراث حصہ نہ جاری کیڑی. **لخروجها عن ملك الواقف على القول الاصح والاقوى.** (۱) او کومہ سیری (خمکہ) چہ د امام پہ نوم باندے مندرج دہ نو ہغہ پہ ہبہ او عاریت کی متردد دہ، پہ ظاہرہ کی پہ ہبہ کی لیکلے شوی معلومیری پہ ہغہ کی بہ د میراث حصہ جاری کیڑی. لانہا کالعمری فی الرجوع (عند العزل) فیفسد الشرط وتصح الهبة (۲) بہر حال پہ کاغذاتو کی چہ کوم کیفیت لیکلے شوی وی د ہغہ نہ دا تردد زائل کیدی شی. فلیراجع وهو الموفق

د مسجد د پارہ د وقف شوی خمکی (سیری) حکم

سوال: خہ فرمائی علماء دین د دے مسئلے پہ بارہ کی چہ زمونہ پہ علاقہ کی چہ کوم جومات دے د ہغہ دپارہ وقف خمکی دی کوم سرے چہ دلته امامت کوی او د دے وقف خمکی حاصلات وصولی او تقریباً اووہ اتہ علماء کرامو پہ دے طریقہ باندے امامت کرے دے، تقریباً دوہ کالی مخکی مولوی محمد رحیم وفات شو د ہغہ نہ پس د ہغوی ورور مولوی عبدالحلیم وفات شو، د ہغوی پہ اولاد کی د امامت قابل ثوک نشته او نہ ترے د بیا دپارہ د دے امید کیدی شی، اوس دا موقوفہ خمکہ ثوک استعمالولی شی؟ بینواتوجروا المستفتی: اہالیان کالابن ایبہ آباد... ۱۵ جنوری ۱۹۷۵ء

- ۱) وفي الهندية: وعندهما حبس العين على حكم ملك الله تعالى على وجه تعود منفعة الى العباد فيلزم ولا يباع ولا يوهب ولا يورث كذا في الهداية وفي العيون واليتيمة ان الفتوى على قولهما كذا في شرح الشيخ ابي المكارم للنقاية.
- (فتاویٰ عالمگیریہ ۲: ۳۵۰ کتاب الوقف الباب الاول)
- ۲) قال العلامة المرغيناني: والعمري جائزة للمعمر له حال حياته ولورثته من بعده لما روينا ومعناه ان يجعل داره له مدة عمره واذا مات ترد عليه فيصح التملك ويبطل الشرط لما روينا وقد بينا انه الهبة لا تبطل بالشروط الفاسدة. (هداية ۳: ۲۹۴ باب ما يصح رجوعه وما لا يصح رجوعه)

الجواب: که دا ځمکه جومات ته وقف شوې وی نو د جومات د امام نه علاوه بل څوک دا نه شی استعمالولی. (۱) او که یو امام ته په طور د هبه دا سیري (ځمکه) ورکړې شوې وی نو په دې کې به باقاعده د میراث حصې جاري کولې شی. (۲) وهوالموفق

د مسجد دننه دروازه کومه چې لږه شان اوچته ده

د امام ودریدل او د مقتدیانو په انگن کې ودریدل

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې د جومات په مینځنۍ حصه کې درې دروازې دی چې د هغې مخې ته د جومات انگن دي، دا درې دروازې د انگن نه درې گوتې اوچت دي اوس که د امام مصلی په دریو دروازو کې دننه کیښودلې شی او مقتدی حضرات په صحن کې نژدې صف بندی وکړي نو دا درې گوتې اوچت والې د دروازو د مونځ دپاره نقصانی دي یا نه یعنی په مانځه کې به څه کراهت وي یا نه؟ آیا دا انگن او درې دروازې یو محل کیدې شی یا دا به جدا جدا محل گنلې شی؟ بینواتوجروا

المستفتی: عبدالکریم پېښور

الجواب: د فقهاء کرامو په نزد دا اوچت والې غیر معتبر دي په دې سره کراهیت نه پیدا کیږي دغه شان دا ځای نه بیل مکان دي او نه محراب دي او

۱ قال العلامة الحصکفی: وعندهما هو حبسها على ملك الله تعالى 'وصرف منفعتها على من احب ولو غنيا فيلزم فلا يجوز له ابطاله ولا يورث عنه وعليه الفتوى.

(الدرالمختار على هامش ردالمختار ۳۹۲: ۳ کتاب الوقف)

۲ قال العلامة المودود الموصلي: العمرى جائزة للمعمر حال حياته ولورثته من بعد مماته ويبطل الشرط وهى ان يجعل داره له عمره فاذا مات ترد عليه لما تقدم من الحديث ولما روى انه عليه السلام اجاز العمرى وابطل شرط المعمر.

(الاختيار لتعليق المختار ۲: ۲۱ فصل فى العمرى والرقبى)

نہ د اشتباہ باعث دی لہذا پہ دی کی د امام قیام مکروہ نہ ادی، فی الدر المختار: وانفراد الامام علی الدکان وقد الارتفاع بذراع ولا یأس بمادونه وقیل ما یقع به الامتیاز الا وجه ذکر الکمال وغیرہ انتہی (۱) او پہ موجودہ صورت کی دا اوچت والی نہ د شان امتیاز پیدا کوی او نہ د یو گز مقدار تہ رسیبری ہم دغہ شان چونکی د امام پہ مینحنی ور کی قیام کول پہ ظاہر کی د محراب د قیام سرہ مشابہ دی لہذا احتیاط پہ بچ کیدو کی دی،
یدل علیہ تعلیل الوالوجیۃ وغیرہا بحیث قالوا اذا المریض بق المسجد بمن خلف الامام لا ینبغی لہ ذلک لانہ یشبہ تبائن المکانین (۲)۔ وهو الموفق

پہ مسجد باندی د رشوت د رقم خرج کول جائز نہ دی

سوال: خہ فرمائی علماء دین د دی مسئلہ پہ بارہ کی چہ زمونہ پہ علاقہ کی د سرکاری قانون مطابق د خاروو پہ منہی او د لاری پہ اڈہ باندی بولی وشوہ، د خاروو منہی کومہ چہ د ډیری مودی نہ د یو سری پہ نوم باندی دہ پہ دی کال د څلور پنځو نوے اخستونکو سرہ مخامخ شو څو متعلقہ کسانو د مفاهمت صورت پیدا کړو او پہ څو شرطونو باندی ئی فیصلہ وکړہ چہ د خاروو منہی بہ د سابقہ اخستونکی سرہ وی، او ہغہ بہ د قیمت د ورکولو نہ علاوہ د پولیس سٹیشن سرہ ملحقہ بازار والا جامع جومات د مرمت او تعمیر نہ علاوہ دری زرہ روبی پہ طور د قیمت ورکوی، منہی خو پہ دی طریقہ ہغہ سرہ پاتی شوہ خو د جومات دیارہ د رقم ورکول د ہغہ مجبوری وی د نہ غوښتلو باوجود ئی ہغہ رقم ورکړو او څو ځلہ ئی د دی ناراضتیا اظہار ہم وکړو خو ہغہ د معاہدی پابند وو، اوس پہ دی جومات کی د داسی قسم رقم لگولو خہ حکم دی؟ بینواتوجروا

المستفتی: صوفی گل اختر بریلوی

(۱) الدر المختار علی هامش ردالمحتار ۴۷۸: ۱ باب ما یفسد الصلاة وما یکرہ فیہا

(۲) (ردالمحتار هامش الدر المختار ۴۷۷: ۱ باب ما یفسد الصلاة وما یکرہ فیہا)

الجواب: دا درې زرہ روپی رشوت دې د دې پیسو د جومات په مرمت کې صرف کول معصیت دې. لائن الاصل ان اخذ العوض على الحقوق المجردة حرام كما صرح به في بيوع شرح التنوير مثل حق الشفعة^(۱) قلت: والحق المسئول هو الحق المجرد مثل حق الشفعة فيكون حكمه كحكمه، فأفهم. وهو الموفق

په سرکاری مساجد کې بجلی او سوئی گیس د مسجد امام استعمالولې شی
سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې یو جومات کوم چې په حکومتی تحویل کې دې په هغې کې د لگیدلې بجلی او سوئی گیس وغیره بل حکومت ادا کوی آیا د دې جومات امام په خپله حجره کې کومه چې په جومات کې دننه د لوټي هال سره ملحقه دې او د هغې دروازه هم د جومات د لوټي هال طرف ته کهلایږي، آیا د جومات امام په دې حجره کې بجلی او سوئی گیس استعمالولې شی؟ بینواتوجروا

المستفتی: حاجی محمد انور مدنی مسجد کنتونمتی مسجد نوبهر ... ۱۷ نومبر ۱۹۸۶ء
الجواب: چونکې د ښهرونو د قومی جوماتونو د کمیټیانو عرف او معمول دا دې چې کوم سهولیات د مونځ کونکو دپاره برابرولې شی نو هغه سهولیات د امام دپاره په داخلي رهائش گاه کې هم برابرولې شی، لهذا په سرکاری مساجدو کې هم داسې سهولیات د جومات د امام دپاره برابرول جائز دی^(۲) وهو الموفق

۱) قال العلامة الحصكفي: وفي الاشباه لا يجوز الاعتياض عن الحقوق المجردة كحق الشفعة. (الدرالمختار على هامش ردالمحتار ۱۵: ۴ مطلب لا يجوز الاعتياض عن الحقوق المجردة)
۲) قال العلامة ابن عابدين: يجوز صرف شيء من وجوه مصالح المسجد للإمام اذا كان يتعطل لولم يصرف اليه يجوز صرف الفاضل عن المصالح للإمام الفقير باذن القاضي ولو زاد القاضي في مرسومه من مصالح المسجد والإمام مستغن وغيره يؤم بالمرسوم المعهود تطيب له الزيادة لو عالمًا تقياً.

(ردالمحتار هامش الدرالمختار ۴۵۸: ۳ مطلب ليس للقاضي ان يقرر وظيفتها في الوقف)

د فرقه سلفیہ نجدیہ پہ مقابل کی د بل مسجد د تعمیر حکم

سوال: خہ فرمائی علماء دین د دی مسئلہ پہ بارہ کی چہ یو جومات چہ پہ ہغی کی سلفیہ او نجدیہ قسم خلق دی د ہغوی پہ مقابلہ کی د بل جومات د تعمیر پہ شریعت کی اجازت شتہ یا نہ؟ بینواتوجروا

المستفتی: نیاز محمد قریشی فورٹ سندھین ۲۳ مارچ ۱۹۷۶ء

الجواب: چونکہ سلفیہ نجدیہ دلہ متشددین بی ادبہ باایمان دی، لہذا د ہغوی جومات بہ جومات ضرار نہ وی چہ کلہ د نجدیت د اشاعت نہ علاوہ د نور اغراض فاسدہ نہ خالی وی، فقہاء کرام مثلاً علامہ شامی، ہندیہ وغیرہ) د مصلحت پہ وخت د یو جومات تقسیم تہ جائز ویلہ دی نو انفصال بہ پہ درجہ اولی جائز وی، پہ دی کی ہیخ تحدید نہ مصرح دی او نہ پری دلیل شتہ (۱) وهوالموفق

د مسجد د امام د اجازت نہ بغیر د نوی راغلی

د پارہ د امامت یا وعظ یا تقریر کولو حکم

سوال: خہ فرمائی علماء دین د دی مسئلہ پہ بارہ کی چہ اہل محلہ یو سہری د جومات امام جوہ کرو، اوس کہ یو مفتی یا لوئی عالم راشی نو آیا د جومات د امام د اجازت نہ بغیر امامتی کولہ شی؟ وعظ یا تقریر کولہ شی؟ کہ پہ دی صورت کی د فتنہ ویرہ وی نو کومہ دلہ بہ پہ حق گنہلہ شی؟ بینواتوجروا

المستفتی: حافظ محمد طفیل مدنی مسجد گوندل منہی اٹک ... ۲۲ شعبان ۱۴۰۱ھ

۱ قال العلامة ابن نجيم المصري: واذا قسم اهل المحلة المسجد وضربوا فيه حائطاً ولكل منهم امام على حدة مؤذنهم واحد لا بأس به والاولى ان يكون لكل طائفة مؤذن كما يجوز لاهل المحلة ان يجعلوا المسجد الواحد مسجدين فلهم ان يجعلوا المسجدين واحداً لاقامة الجماعة اما للتدريس او للتذكير فلا.

(البحر الرائق ۲: ۶۲ باب ما يفسد الصلاة وما يكره فيها)

الجواب: د جومات د امام د اجازت نہ بغیر امام جو پیدل مکروه او ممنوع دی. (۱) خو افضل دا ده چې کله یو غوره سړې راشی نو د جومات د امام دپاره مستحب ده چې هغه غوره ته اذن ورکړی (۲) وهکذا فی الوعظ والتذکیر. وهو الموفق

جماعت اسلامی والو لره په مساجدو کې د تقریر وغیره نه د منع کولو حکم سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې د تبلیغی جماعت والو یو جومات او ورسره یو درسگاه ده چې په هغې کې د تبلیغ کار کيږي د جماعت اسلامی کسانو هم په دې کې کار شروع کړې دي او وائی چې د دین د کار نه مونږ څوک نه شی منع کولې، چې کله هغوی هلته د بیان وغیره دپاره اجتماع وکړه نو مونږ هغوی منع کړل نو هغوی په تهانه کې رپورټ وکړو او ویې ویل چې دې باره کې مونږ سره شریعت وکړی، او حال دا چې جومات او د جومات امام ټول د تبلیغی جماعت والو دي او ټول انتظام ئې تبلیغی جماعت والا کوی او په تبلیغی جماعت کې ئې یو قسم منافرت او اختلاف اچولې دي نو آیا هغوی لره دلته په جومات کې د کار کولو نه منع کول جائز دي؟ بینواتوجروا

المستفتی: مولوی محمد حسن وارثی بازار ضلع دیر ۲۷ رجب ۱۴۰۱ هـ

الجواب: د جماعت اسلامی سره متعلقه علماء باندې نور علماء (اهل سنت)

۱) قال رسول الله ﷺ لا يؤمن الرجل في سلطانه.

(مشکوٰۃ المصابيح ۱: ۱۰۰ باب الامامة الفصل الاول)

۲) قال العلامة ابن عابدين: وفي التتارخانية جماعة اضياف في دار يريد ان يتقدم احدهم ينبغي ان يتقدم المالك فان قدم واحدا منهم لعلمه وكبره فهو افضل، واذا تقدم احدهم جاز لان الظاهر ان المالك يأذن لضيغه اكراماً له.
(ردالمحتار هامش الدرالمختار ۴۱۳: ۱ باب الامامة)

بدظن دی دا علماء نہ خپله د مولانا مودودی په تفردات باندې رد کوی او نه د نورو علماء کرامو رد برداشت کوی. پس داسې مداهنین علماء لره په داسې مساجدو کې چېرته چې د هغوی د مخالفین تسلط وی د درس او بیان موقع ورکول فساد ته دعوت ورکول دی ولا یبعدان یمهیج بقول علی اخرجوا هذا المبتدع^(۱) ومنعهم کل مودع عن المسجد علی وجه الدلالة^(۲) وهو الموفق

د محراب ملهې نقش ونگار مکروه دي

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې په عصر حاضر کې د اکثر مساجدو د محرابونو د ډول او زینت دپاره رنگدار او د آئینې شیشې لگولې شی چې په هغې کې د مونځ کونکو عکس په نظر راځي آیا دا په مانځه کې مغل دی؟ بینواتوجروا

المستفتی: حافظ هدايت الرحمن مانک صوابی ۹۰۰۰ محرم ۱۴۰۳ هـ

الجواب: فقهاء کرامو په محراب کې نقش ونگار ته ممنوع ویلي دي چې ملهې واقع نه شی، او دا اقدام چونکې واضح طور ملهې دي لهذا دا کار مکروه دي^(۳) وهو الموفق

- ۱) قال العلامة ابن نجيم: حكاہ النووی فی شرح المذهب لما روی ان علیا رأى مؤذنا يثوب في العشاء فقال: اخرجوا هذا المبتدع من المسجد.
(البحر الرائق ۴۵۳: ۱ باب الاذان مبحث ويثوب)
- ۲) قال العلامة الحصكفي: ويمنع منه وكذا كل مود ولو بلسانه.
(الدر المختار على هامش ردالمختار ۴۸۹: ۱ قبيل مطلب في الغرس في المسجد)
- ۳) قال العلامة ابن عابدين: ولذا قال في الهندية وكره بعض مشائخنا النقش على المحراب وحائط القبلة لانه يشغل قلب المصلی ومثله يقال في حائط الميمنة او الميسرة لانه يلهي القريب منه.
(ردالمختار هامش الدر المختار ۴۸۷: ۱ مطلب في احكام المسجد)

د مسجد په دیوال باندې کیناستل نه ممنوع دی او نه مطلوب

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې زمونږ د جومات چار دیواری د جومات د صحن نه دوه نیم فته اوچت دې خلق چې کله د مانځه دپاره راځي نو د مانځه په انتظار کې په چار دیواری باندې کینی آیا دا کیناستل جائز دی؟ بینواتوجروا

المستفتی: شیرولی خان..... تخت نصر قی کرک

الجواب: په دې چار دیواری باندې کیناستل نه ممنوع دی او نه مطلوب، خو جومات نه د تماشې ځای دې او نه د گپ شپ. (۱) وهوالموفق

مسجد ته د بت خانې ویلو او د توهین کولو مسئله

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې جومات ته د بت خانې ویلو څه حکم دې؟ هم دغه شان د جومات د بې عزتۍ او توهین کولو څه حکم دې؟ بینواتوجروا

المستفتی: محمد فضل خالق لاکوټی کوهستان

الجواب: ۱. په جومات کې چې ترڅو پورې شرکيات او قبر پرستۍ نه وی نو هغې ته بت خانه ویل حرام او د کفر سبب دې (۲)

۱ قال العلامة ابراهيم الحلبي: فالحاصل ان المساجد بنيت لاعمال الآخرة مما ليس فيه توهم اهانتها وتلويتها مما ينبغى التنظيف منه ولم تبين لاعمال الدنيا ولولم يكن فيه توهم تلويت واهانة على ما اشار به اليه قوله عليه السلام فان المساجد لم تبين لهذا فما كان فيه نوع عبادة وليس فيه اهانة ولا تلويت لا يكره والاكره.

(غنية المستملی المعروف بالكبرى ۵۲۷ فصل فی احكام المسجد)

۲ قال الملا على قارى: من استخف بالقرآن او بالمسجد او نحوه مما يعظم فى الشرع كفر. (شرح فقه الاكبر للقارى ۱۶۷ فصل فى القراءة والصلاة)

۲: د یو جومات توهین او بې عزتی ناجائز ده خو د جومات ضرار توهین جائز بلکې واجب دې (۱) خود جومات ضرار تعین دهرچا کارنه دې (۲) وهوالیوفق

په مسجد کې د اوده کیدو او رهائش اختیارولو حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې ۱ په جومات کې اوده کیدل جائز دی؟

۲: آیا په جومات کې مستقل رهائش ساتل جائز دی؟

۳: په جومات کې د رهائش د ناجائز کیدو په صورت کې یو داسې سړې په جومات کې د رهائش نه منع کول کوم چې په جومات کې مستقل رهائش کوی جائز ده یا نه؟ که هغه سړې په جومات کې په وسیدو باندې ضد کوی نو د هغه دپاره یا زموږ دپاره څه حکم دې؟ بینواتوجروا

المستفتی: الحاج عمر حیات میلاد پارک بنون

الجواب: ۱: په جومات کې د معتکف او مسافر نه علاوه د نورو خلکو اوده کیدل غوره نه دی چې کله قصدا و ارادة وی. **کما فی الاشباه والنظائر ۳۸۲ والاکل والنوم لغير غریب ومعتکف (۳)**

۱) قال العلامة ملا جيون: فلما قفل (رسول الله ﷺ) من غزوة تبوك سألوه اتيان المسجد فنزلت عليه فقال عليه السلام لو حشى قاتل حمزة ومعن بن عدى وغيرهما انطلقوا الى هذا المسجد الظالم اهله فاهدموه واحرقوه ففعل وامر ان يتخذ مكانه كناسة يلقي فيه الجيف والقمامة. (التفسيرات الاحمدية ۴۷۷: ۱ سورة التوبة)

۲) قال الشيخ مولانا مفتي محمد شفيع رحمه الله: دغسې د ریا او بنودنې دپاره یا د ضد او عناد د وجې نه یو مسلمان جومات جوړکړی اگرچې جوړونکى ته به د جومات ثواب نه ملاوېږي بلکه گنهگار به وی، خو هغې ته به د قرآن د اصطلاح والا مسجد ضرار نه وئيلي کېږي، بعضې خلق چه داسې قسم جوماتونو ته مسجد ضرار وائی دا صحیح نه ده. (معارف القرآن ۴: ۴۶۳ سورة التوبة)

۳) (الاشباه والنظائر ۳۶۰ القول فی احکام المسجد)

۲۔ یہ جومات کی رہائش اختیارول مکروہ دی (۱)

۳۔ دے متعلق سوال پہ تفصیل سرہ راولپنڈی چي مونږ په جواب درکولو باندې قادر شو وهوالموفق

په وقف مسجد کې څوک د مانځه يا درود شريف لوستلو نه منع کول

سوال: څه فرمائي علماء دين د دې مسئلې په باره کې چې دلته وقف عام جومات دي او يو سړي هم په هغه محله کې آباد دي او هم د دې محلي په جومات کې مونځ کوي اوس د محلي د جومات د کميټې صدر او نور خلق هغه لره جومات ته د راتلو نه منع کوي او د درود شريف لوستلو نه ئې هم منع کوي او دا منع کول صرف د ضد د وجې نه دي د دې منع کولو څه حکم دي؟
بينواتوجروا

المستفتي: محمد صفدر... گهری افغانان راولپنډی... ۲۰ مارچ ۱۹۹۰ء

الجواب: د درود او ذکر نه منع کول ظلم دي خو د اهل بدع د شعار نه منع کول عدل دي (قرآن) (۲) وهوالموفق

۱) قال العلامة ابن عابدين: (قوله واكل ونوم... الخ) واذا اراد ذلك ينبغي ان ينوي الاعتكاف فيدخل ويذكر الله تعالى بقدر ما نوى او يصلي ثم يفعل ما شاء (فتاوى هندية) (ردالمحتار هامش الدرالمختار ۴۸۹: ۱ مطلب في الغرس في المسجد) وفي الهندية: ولا بأس للغريب ولصاحب الدار ان ينام في المسجد في الصحيح من المذهب والاحسن ان يتورع فلا ينام كذا في خزانة الفتاوى.

(عالمگیریه ۳۲۱: ۵ الباب الخامس في آداب المسجد والقبلة)

۲) قال الله تعالى: ومن اظلم ممن منع مساجد الله ان يذكر فيها اسمه وسعى في خرابها. (سورة البقرة آيت: ۱۱۵ پاره: ۱)
وقال الله تعالى: وان المساجد لله فلا تدعوا مع الله احداً.
(سورة الجن آيت: ۱۸ پاره: ۲۹)

پہ مسجد و کی دنیوی خبری کول ممنوع دی

سوال: خہ فرمائی علماء دین د دی مسئلہ پہ بارہ کی چہ پہ جومات کی د عوامو د یو بل سرہ کیناستل او خبری کول څنگه دی؟ بینواتوجروا

المستفتی: علی اکبر آزاد کشمیر..... ۱۹..... اکتوبر ۱۹۷۸ء

الجواب: د قرآن (۱) او حدیث (۲) پہ رہا کی پہ جوماتونو کی د معتکف نه علاوه د نورو خلقو دپارہ دنیوی کلام ممنوع دی (۳) وهوالموفق

پہ مسجد کی د جہندی اوچتولو حکم

سوال: خہ فرمائی علماء دین د دی مسئلہ پہ بارہ کی چہ دلته یو چشتی عامل دی او پہ جومات کی خپله نخبه یعنی جہندا خوزول غواپی او د جومات امام هغه د جہندی خوزولو نه منع کوی، چشتی عامل وائی چہ ماته د خپل مرشد د طرف نه د دی اجازت ملاؤ شوی دی چہ زه پہ جومات کی جہندا اوخوزوم اوس د چشتی عامل او امام ترمینځه په دی خبره باندی اختلاف دی او حال دا چہ چشتی عامل د جہندی د خوزولو په وخت داسی خه حرکت هم نه کوی کوم چہ د شریعت خلاف وی نه په جومات کی او نه د جومات نه بهر، په دی باره کی د شریعت خه حکم دی؟ بینواتوجروا

المستفتی: مولوی محمد جان... سپین کوت چارسده..... ۱۹..... جنوری ۱۹۶۹ء

(۱) قال الله تعالى: وان المساجد لله فلا تدعوا مع الله احداً. (سورة الجن پاره: ۲۹ آیت: ۱۸)

(۲) عن عمرو بن شعيب عن ابيه عن جده قال نهى رسول الله ﷺ عن تناسد الاشعار في المسجد وعن البيع والاشتراء فيه وان يتخلق الناس يوم الجمعة قبل الصلاة في المسجد. (مشکوٰۃ المصابيح ۱: ۷۰ باب المساجد ومواضع الصلاة)

(۳) وفي الهندية: ولا بأس للمعتكف ان يبيع ويشترى الطعام وما لا يد منه. (فتاویٰ عالمگیریہ ۱: ۲۱۳ الباب السابع في الاعتكاف)

الجواب: چونکہ پہ جہنمہ خوزولو کی نہ د جومات دپارہ خہ مصلحت دی او نہ د مونخ کونکو دپارہ خہ منفعت دی لہذا دا کار خلاف اولیٰ دی. ولماجد التصريح به لكنه مدلول حديث: ان المساجد ما بنيت لذلك (۱) وهو الموفق

پہ مسجد کی ذکر بالجہر او ٲوپونہ وھلو سرہ د ذکر کولو حکم

سوال: خہ فرمائی علماء دین د دی مسئلہ پہ بارہ کی چہ زمونہ پہ جومات کی د ہر زیارت پہ شپہ باندی خہ خلق راجع کیدو سرہ پہ عجیب طرز باندی ذکر کوی د دی سلسلہ خولوئی عام مبتدی کسان او خلقو تہ پہ دوارو لاسونو سرہ اشارہ کولو سرہ د ہو ہو پہ اواز سرہ توجہ کوی چہ پہ ہغی سرہ مخامخ سری باندی عجیبہ کیفیات راخی او عجیبہ عجیبہ آوازونہ راویستل شروع کری او ٲوپونہ وھلو سرہ عجیب قسم شور او غوغا پیدا کیڑی چہ پہ ہغی سرہ باقی مونخ کونکی ہم تنگیڑی او د مانخہ د غلطیدلو شکایت کوی

۱: آیا د ذکر دا طریقہ صحیح دہ چہ پہ ہغی کی جومات کی ٲوپونہ وھی؟
۲: د دی سلسلہ خہ کسان پہ مانخہ کی ہم آوازونہ او چغی وھی آیا دا مونخ صحیح کیدی شی؟

۳: د دی سلسلہ والو پہ توجہ سرہ خلق ولہ بی حالہ کیڑی؟ بینواتوجروا

المستفتی: یو سائل... ۱۹۸۴ء

الجواب: دا خلق د جومات پہ بی ادبی کی اختہ دی او ناخبرہ خلقو لرہ د طریقت او بیعت نہ متنفر کونکی دی پہ کومہ طریقہ سرہ چہ مانخہ تہ نقصان رسیڑی د ہغی نہ خان ساتل ضروری دی. (۲) او مخامخ کیناستونکی دا خلق

۱) ان المساجد لم تبین لہذا.

(صحیح مسلم ۲۱۰: ۱ باب نشد الضالۃ فی المسجد)

۲) قال العلامة ابن عابدین: وفي الملتقى 'وعن النبي ﷺ... [بقیہ حاشیہ بر صفحہ آئندہ

کہ (لا حول ولا قوة الا بالله) او (حسبنا الله ونعم الوكيل) لولی نو د دې
شیطانی اثر نه به خلاص شی (۱) وهوالموفق

د دینی طالبانو وظیفه غوښتل جائز دی

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې د دین طالب علم
په مساجد یا مدارس کې وسیدو سره چې کومه چاڼې یا ډوډی غواړي دا جائز
ده یا ناجائز؟ هم دغه شان د طالب علم دپاره د مدرسې نه طعام مقرر دې نو د
هغې څه حکم دې؟ که د یو طالب العلم سره دومره رقم موجود دې کوم چې د
یوې میاشتې پورې دهغه دپاره کافی کیږي خو صرف د ډوډی دپاره او د چاڼې
بندوبست په هغې سره نه کیږي نو آیا چاڼې غوښتل جائز دی؟ بینواتوجروا

المستفتی: غلام حیدر ډیروی متعلم حقانیه ۱۰۰۰۰ ستمبر ۱۹۷۴ء

الجواب: د طالبانو دپاره وظیفه جمع کول که ډوډی وی یا چاڼې جائز ده په
دې کې توهین نشته. هم دغه شان د طالب علم دپاره سوال جائز دې اگر چې

بقیه از حاشیه گذشته [انه کره رفع الصوت عند قراءة القرآن والجنابة فما ظنک به عند
الغناء الذی یسمونه وجدا ومحبة فانه مکروه لا اصل له فی الدین وزاد فی الجوهره وما
یفعله متصوفة فی زماننا حرام لا یجوز القصد والجلوس الیه.

(ردالمحتار هامش الدرالمختار ۲۴۶: ۵ قبیل فصل فی اللبس)

وفی الهندیة: السماع والقول والرقص الذی یفعله المتصوفة فی زماننا حرام لا
یجوز القصد الیه والجلوس علیه. (فتاویٰ عالمگیری ۵: ۳۵۲ الباب السابع عشر فی الغناء)
(۱) بعضې تش په نوم متصوفین داسې قسمه اثرات توجه، سحر او د عملیاتو په ذریعه
اچوی او د حضرت مفتی صاحب نه ما څو ځله اوریدلی دی چې دچا شیطانی اثرات او
جادو توتکې ختمولو دپاره معوذتین منصوص دی، او لا حول ولا قوة الا بالله او حسبنا الله
ونعم الوکیل کشفی دی د داسې قسمه جعلی صوفیانو په مجلسونو زما هم دا تجربه ده چه
ددې کلماتو ورد کولو سره هیڅ یوڅیز په ما اثر نه کوی، حالانکه نور خلق چې مخې ته شی
په تپونو وهلو شروع شی (از مرتب)

غنی وی یعنی یکون عندہ قدر ما یغذیہ و یعشیه اویکون قادراً علی الکسب کما یدل علیہ ما فی ردالمحتار ۲: ۸۱ ویکون طلب العلم مرخصاً لجواز سؤاله من الزکوة و غیرها وان کان قادراً علی الکسب (۱)۔ و هو الموفق

پہ مسجد کی د خوراک خبناک کولو حکم

سوال: خہ فرمائی علماء دین د دی مسئلہ پہ بارہ کی چہ پہ جومات کی خوراک خبناک کول جائز دی یا نہ؟ بینواتوجروا

المستفتی: حزب الرحیم داک بی سود پیو

الجواب: پہ جومات کی خوراک خبناک کول مشروع دی چہ کلہ د ایذاء او تلویث نہ خالی وی، بدلیل اکل الصحابة رضی اللہ عنہم (۲) خرد اعتکاف نیت کول احوط دی (۳) و هو الموفق

پہ مسجد کی د تپ ریکارہ پہ ذریعہ د تقریر او تلاوت اورولو مسئلہ

سوال: خہ فرمائی علماء دین د دی مسئلہ پہ بارہ کی چہ جومات تہ تپ ریکارہ راورل او پہ ممبر باندی کینسودلو سرہ د قرآن او حدیث او نعت خوانی اوریدلو خہ حکم دی؟ بینواتوجروا

المستفتی: حسن خان افغانی الحقائق ۱۷ فروری ۱۹۸۷ء

(۱) (ردالمحتار هامش الدر المختار ۶۵: ۲ باب المصروف)

(۲) عن عبد الله بن حارث بن جرة قال اتى رسول الله ﷺ بخبز ولحم وهو فى المسجد فاكل واكلنا معه ثم قام فصلى وصلينا معه ولم نزد على ان مسحنا ايدينا بالحصباء، رواه ابن ماجة. (مشكوة المصابيح ۳۶۶: ۲ كتاب الاطعمة الفصل الثانى)

(۳) قال العلامة ابن عابدين: (قوله واكل ونوم) واذا اراد ذلك ينبغى ان ينوى الاعتكاف فيدخل ويذكر الله تعالى بقدر ما نوى ويصلى ثم يفعل ما شاء.

(ردالمحتار هامش الدر المختار ۴۸۹: ۱ قبيل مطلب فى الغرس فى المسجد)

الجواب: کہ د تیپ ریکارہ داخلول خہ فساد لرہ مفضی نہ وی نو صحیح ده.
(۱) کما ان التلاوة فی مسجد ذی جنازہ غیر منکرہ مع تحقق الصدی
فانهم وهو الموفق

په مسجد کې تیپ ریکارہ راوړل او په مسجد کې

رحیل کې سر کینودلو سره د اوده کیدو مسئله

سوال: خه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې ۱: په جومات
کې ریډیو یا تیپ ریکارہ باندې کینودلو سره جائز دی یا نه؟ که د تقریر
دپاره وی او که د ممانعت وی؟
۲: په جومات کې د قرآن پاک دپاره جوړ شوی رحیل کې سر کینودلو سره د
اوده کیدو خه حکم دې؟ بینواتوجروا

المستفتی: ظاهر شاه باچا ۱۰۰۰۰ ستمبر ۱۹۷۵ء

الجواب: واضحہ دې وی چې که دا آلات په جائز امور کې استعمال کړې شی
نو جائز ده کنه نو ناجائز ده، د دې مثال د تویک یا تورې په شان دې (۲)
۲: په جومات کې اوده کیدل جائز دی (۲) خو بدبوئی خارج کول مکروه

(۱) قال العلامة ابراهيم الحلبي: ان المساجد بنيت لاعمال الآخرة مما ليس فيه توهم
اهانتها وتلوينها مما ينبغي التنظيف منه ولم تبني لاعمال الدنيا ولولم يكن فيه توهم تلويث
واهانة على ما اشار اليه قوله عليه السلام فان المساجد لم تبني لهذا فما كان فيه نوع عبادة
وليس فيه اهانة ولا تلويث لا يكره والاكره.

(غنية المستمل المعروف بالكبرى ۵۲۷ فصل في احكام المسجد)

(۲) قال العلامة ابراهيم الحلبي: فان المساجد لم تبني لهذا فما كان فيه نوع عبادة وليس فيه
اهانة ولا تلويث لا يكره والاكره ولهذا نثر عليه السلام مالا اتاه من البحرين في المسجد.
(غنية المستمل المعروف بالكبرى ۵۲۷ احكام المساجد)

(۳) وفي الهندية: ولا بأس للغريب ولصاحب الدار ان يتنام في المسجد في الصحيح من
المذهب. (فتاوى عالمگیری ۵: ۳۲۱ الباب الخامس في آداب المسجد والقبلة الخ)

تحریمی دی (۱) پہ رحیل باندی سر کینودلو سرہ اودہ کیدلو کپ د قران کریم ہیخ بی ادبی نشته. وهوالموفق

پہ مسجد کی خلقو ته د سلام کولو حکم

سوال: خہ فرمائی علماء دین د دی مسئلہ پہ بارہ کپ چپ جومات کی خلق راتلو سرہ سلام کوی زید وائی چپ دا صحیح نہ ده خکہ چپ خلق پہ ذکر اذکار کی مصروف وی او خپل وظایف کوی آیا دا قول صحیح دی؟ بینواتوجروا

المستفتی: مولوی محمد یونس خطیب تھانہ لاهی کوهات ۱۲۰۰۰۰ اگست ۱۹۸۴ء

الجواب: د داسی شغل پہ وخت کپ د سلام کولو نه نه کول افضل دی (ماخوذ از شرح التنویر) (۲) وهوالموفق

د مسجد نه د مرغو جالی بھر غورخولو حکم

سوال: خہ فرمائی علماء دین د دی مسئلہ پہ بارہ کپ چپ په یو جومات کی جالی وی په هغی کپ خاپیرکان انہی او بچی ورکوی او په جومات کی گندگی خوروی نو هغه جالی او بچی بھر غورخول شرعا خنګه دی؟ آیا دا ظلم نه دی؟ بینواتوجروا

المستفتی: خیر الدین ۱۴۰۰۰۰ اکتوبر ۱۹۸۹ء

الجواب: دا بھر غورخول جائز دی فی الھندیۃ ۵: ۳۵۵ لوکان فی المسجد ع

۱) وفي الهندية: قالوا لا يفسم ويخرج اذا احتاج اليه وهو الاصح كذا في التمر تاشي (فتاویٰ عالمگیری ۳۲۱: ۵ الباب الخامس فی آداب المسجد والقبلة الخ)

۲) قال العلامة الحصكفي: صرح الفقهاء بعدم وجوب الرد في بعض المواضع... والجالسين في المسجد لتسبيح او قراءة او ذكر حال التذكير. (الدر المختار علی هامش رد المحتار ۴۵۷: ۱ مطلب المواضع التي لا يجب فيها رد السلام)

خطاف او خفاش یقدر المسجد لایأس برمیه بما فیہ من الفراخ کذا فی الملتقط (۱)۔ وهو الموفق

د مسجد عدم ملکیت او په مسجد کې وړو ماشومانو ته د دیني تعلیم حکم سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې یو سړی د جومات دپاره ځمکه وقف کړه او ضروری تعمیر ئې پکې وکړو اوس پکې بل سړی مزید تعمیر کول غواړي خو واقف ئې منع کوی نو آیا جومات د چا په ملک کې راتلې شی؟ آیا په جومات کې وړو ماشومانو ته تعلیم ورکول جائز دی؟ بینواتو جروا

المستفتی: غلام الرحمن مظفر آباد... ۱۸ فروری ۱۹۷۶ء

الجواب: شرعی جومات د چا هم مملوک نه شی کیدي کما فی الدر المختار: والملك يزول عن الموقوف بأربعة بأفراز مسجد الخ (هامش رد المختار ۳/۳۹۹) (۲) او تعمیر ئې د باني حق دي، کما فی الدر المختار ۳/۵۴۲ واما فی العمارة فنقل فی انفع الوسائل ان الباني أولى (۲) (من غیرهم) خو که باني ئې د تعمیر کولو دپاره تیار نه وي نو بل سړی ئې هم تعمیر کولې شی، (کما یدل علیه صیغة افعل) او په جومات کې د ماشومانو د تعلیم ورکولو نه اجتناب ضروری دي، کما فی شرح الاشباه للحموی ۳۸۱ وفي شرح الجامع الصغير للتمرتاشي ولا يجوز تعليم الصبيان القرآن في المسجد للمروى جنوبا هجانيكم وصبيانكم مساجدكم انتهى، وهو صريح في عدم الجواز سواء كان باجر اولاً، انتهى ما في الحموی (۴)۔ وهو الموفق

(۱) (فتاویٰ عالمگیری ۵: ۳۲۱ الباب الخامس فی آداب المسجد)

(۲) (الدر المختار علی هامش رد المختار ۳: ۳۹۵ کتاب الوقف)

(۳) (رد المختار هامش الدر المختار ۳: ۴۵۴ مطلب باع عقاراً ثم ادعى انه وقف)

(۴) (شرح الحموی علی الاشباه ۱۸۷: ۳ القول فی احکام المسجد)

پہ مسجد کی د ماشومانو د تعلیم پہ بارہ مکي

د مفتی محمد شفیع رحمۃ اللہ علیہ فتویٰ او د بنوری ٲاؤن عمل

سوال: څه فرمائی علماء دین د دي مسئلې په باره کې چې مفتی اعظم پاکستان مولانا محمد شفیع رحمۃ اللہ علیہ په خپل تالیف آداب المساجد کې لیکلې دي چې ماشومانو ته قرآن مجید وغیره مزدوری اخستلو سره ښودل بالاتفاق ناجائز دی الخ، اوس صورت حال دا دي چې د دارالعلوم بنوری ٲاؤن کراچي د جامع جومات په برنډه او د جومات د صحن په برنډه کې کوم چې په جومات کې داخل دي د اووه کالو نه کم عمره ماشومانو ته مزدوری اخستلو سره قرآن کریم ښودلې شی او د هغوی د دي فعل نه دلیل نیولو سره په تورو جوماتونو کې چېرته چې ماشومانو ته د قرآن کریم د تعلیم دپاره کمري موجود دي خو بیا هم د هغه ځای منتظمینو په مزدوری باندې حفاظ ساتلې دي او عین په جومات کې هغه ماشومانو ته سبق ښائی حال دا چې د هغوی عمرو نه د اووه کالو نه کم وی مهربانئ وکړئ بیان کړئ چې صحیح مسئله څه ده؟ بینواتو جروا

المستفتی: ضیاء الرحمن کراچی ۱۵ ستمبر ۱۹۹۰ء

الجواب: ان مدار هذه الكراهة على مظنة تلويث المسجد، فالصبي العاقل المميز لا ضير في دخوله المسجد لعدم هذه العلة كدخوله للصلاة (١) واذا لم يوجد خارج المسجد مكاناً مناسباً للتعليم (٢) فتحمل هذه البلية اولى من بلية بقاءه

(١) قال العلامة الحموي: وفي شرح الجامع الصغير للتمر تاشي: ولا يجوز تعليم الصبيان القرآن في المسجد للمروى: جنبوا مجانينكم وصبيانكم مساجدكم انتهى وهو صريح في عدم الجواز سواء كان باجر او لا.

(شرح الحموي على الاشباه ١٨٧: ٣ القول في احكام المسجد)

جاہلاً (۲)۔ وهو الموفق

پہ مسجد کی د اشتہارات لگولو حکم

سوال: خہ فرمائی علماء دین د دے مسئلے پہ بارہ کی چہ پہ جومات کی د اشتہارات لگولو خہ حکم دی؟ یو بدعتی د شیخ عبدالقادر جیلانی رحمۃ اللہ علیہ پہ نوم سرہ اشتہارات پہ جومات کی لگول شروع کرل ما منع کرو خو هغه او نه منله او ویل چہ زہ عبدالقادر جیلانی رحمۃ اللہ علیہ د جومات نه غورہ گنہ او پہ اشتہارات لگولو باندی ضد کوی د دے مسئلے خہ حکم دی؟ بینواتوجروا

المستفتی: حافظ محمد نسیم اوکارہ چھاؤنی ۲۰... جولائی ۱۹۷۹ء

الجواب: جومات د عبادت خای دی د اعلان خای نه دی، **(قال رسول الله صلى الله عليه وسلم فان المساجد لم تبين لذلك)** (رواه ابو داؤد) (۳) خصوصاً چہ کلہ پہ اعلان کی موهم د شرک (یا غوث الاعظم) کلمات موجود وی نو د داسی اعلاناتو نه د جومات پاکول ضروری دی، د غوث الاعظم لفظ نه خو د جومات نه غورہ دی او نه د یو مسلمان نه غورہ دی، نعم ما قيل: **حبك الشيء يعنى ويصم، اعاذنا الله من ذلك.** (۴) وهو الموفق

- (۱) وفي الهندية: واما المعلم الذى يعلم الصبيان باجر اذا جلس فى المسجد يعلم الصبيان لضرورة الحرا وغيره لا يكرهه. (فتاوى عالمگیری ۱۱۰: ۱ فصل كره غلق باب المسجد)
- (۲) وفي المجله: الضرر الاشد يزال بالاخف، هذه القاعدة قيد للمادة يعنى ان الضرر انما يزال اذا لم يتأت من ازالته ضرر مثله او اشد، والا فاذا دار الامر بين ضررين فيتحمل الاخف لازالة الاشد... وهى من قبيل القاعدة اذا تعارض مفسدتان روعى اعظمهما ضرراً بارتكاب اخفهما، والاصل فى ذلك ان من ابتلى ببليتين وهما متساويتان ياخذ بايهما شاء وان اختلفا اختار اھونھما. (شرح المجلة ۶۸: ۱ مادة: ۲۷)
- (۳) عن ابى هريرة رضى الله عنه يقول: سمعت رسول الله ﷺ يقول: من سمع رجلاً ينشد ضالة فى المسجد فليقل لا ردها الله اليك فان المساجد لم تبين لهذا.
- (سنن ابى داؤد ۸۰: ۱ باب فى كراهية انشاد الضالة، ومثله فى صحيح مسلم ۲۱۰: ۱)
- (۴) (مشکوٰۃ المصابيح ۴۱۸: ۱ باب البر والصلة الفصل الثانى)

په مسجد کې د جنازې د مانځه نه علاوه د اعلاناتو مسئله

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې د جومات په لارو سپیکر باندې د اعلاناتو کولو څه حکم دي؟ مثلاً چینی راغلی دی فلانی حج ته روان دي یا راروان دي وغیره؟ بینواتو جروا

المستفتی: خلیل الرحمن

الجواب: چونکې جومات عبادت گاه ده او د اعلانونو ځای نه دي، لهذا په دې کې به د دنیوی امورو اعلان نه شی کولې، لعموم الحديث: ان المساجد لم تبين لذلك^(۱) خود جنازې د مانځه دپاره اعلان جائز دي وهوالموفق

په مسجد کې د اعلاناتو نه ځان ساتل ضروری دی

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې په جومات کې د لارو سپیکر په ذریعه په دنیوی امور مثلاً فلان څاروي، رقم وغیره ورك شوي دي دا قسم اعلانات د جومات په لارو سپیکر کې جائز دي؟ بینواتو جروا

المستفتی: عبدالقادر شوه مسجد توره هیر صوابی... ۱۹۰۰ ربيع الثاني... ۱۳۸۹ هـ

الجواب: چونکې جومات د دې امورو دپاره نه دي جوړ کړي شوي لهذا د دې قسم اعلاناتو نه احتراز ضروری دي، يدل عليه ما رواه مسلم مرفوعاً من سمع رجلاً ينشد ضالة في المسجد فليقل لا ردها الله عليك فان المساجد لم تبين لهذا^(۲) (ووجه الدلالة ظاهر لعموم الحديث). وهوالموفق

۱. عن أبي هريرة رضي الله تعالى عنه يقول: قال رسول الله ﷺ من سمع رجلاً ينشد ضالة في المسجد فليقل لا ردها الله عليك فان المساجد لم تبين لهذا.

(صحيح مسلم ۱: ۲۱۰ باب النهي عن نشد الضالة في المسجد)

وهكذا في سنن أبي داود ۱: ۸۰ باب في كراهية انشاد الضالة

۲. (صحيح مسلم ۱: ۲۱۰ باب النهي عن نشد الضالة في المسجد الخ)

په مسجد کې د ورک شوی خیز، د جنازې یا ناگهانی آفت وغیره اعلان کول
سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې په جومات کې لاوډ سپیکر لگیدلې دې په هغې کې د وفات اعلان چې جنازه به په فلانې خای کې وی یا فلانې ماشوم ورک شوې دې یا په فلانې کور کې اور لگیدلې دې یا سیلاب راروان دې د دې قسم اعلاناتو په جومات کې څه حکم دې؟
 بینواتوجروا

المستفتی: عبدالرحمن شهاب خیل بنون... ۱۷ جولائی ۱۹۷۹ء

الجواب: په جومات کې لگیدلې لاوډ سپیکر باندې د ورک شوی خیز اعلان ممنوع دې، صرح به الفقهاء لحدیث ورد بذلک (۱) او د جنازې د مانځه دپاره نه ممنوع دې او نه مطلوب، او هم دغه شان ناگهانی آفت اور، سیلاب وغیره اعلان کول نه ممنوع دی او نه مطلوب وهوالموفق

د اوړي او ژمي د مغرب ترمینځه قبله ده

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې د یو جومات رخ خاص د کعبې نه منحرف دې یعنی د عام مساجد په اعتبار سره ئې قبله کې څه فرق دې یعنی د کعبې نه بنی یا گس طرف ته لږ شان ستون دې نو په دې جومات کې د مونځ کولو څه حکم دې؟ او خاص د کعبې د طرف نه څومره مقدار حد انحراف پورې قبله جائز کیدې شی؟ بینواتوجروا

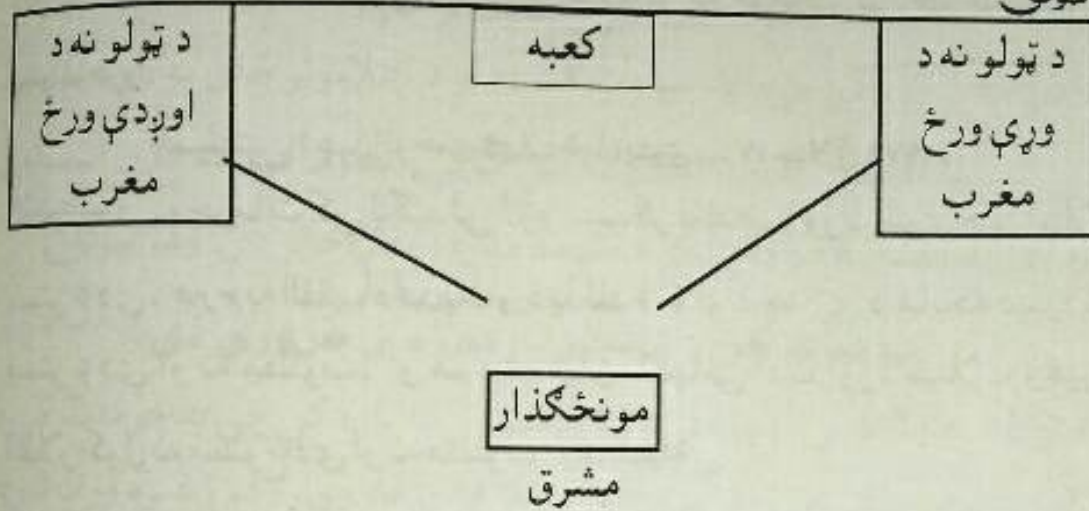
المستفتی: فتح محمد هزاروی چوهر هرپال راولپنډی... ۱۸ اکتوبر ۱۹۸۶ء

الجواب: د مساجد متعلق داسې کلام کول چې د کعبې نه منحرف دې گمراه

(۱) قال العلامة ابن عابدين: (قوله وانشاد ضالة) هي الشیء الضائع وانشادها السؤال عنها وفي الحديث: اذا رأيتم من ينشد ضالة في المسجد فقولوا لا ردها الله عليك.
 (ردالمحتار هامش الدر المختار ۴۸۸: ۱ قبیل مطلب فی انشاد الشعر)

کروونکی او عوامو لره په پریشانی کې اچول دی (۱) د استقبال قبله متعلق په شریعت کې ډیر وسعت دې تردې چې فقهاء کرام فرمائی چې د مشرقی ممالک والا چې د اوږې او ژمې د مغرب ترمینځه کوم طرف ته متوجه شی د هغوی مونځ صحیح دې، د دائرې ۱/۵ یعنی ۷۲ درجې د کعبې جهت دې (۲) وهو

الموفق

د کعبې د جهت دپاره د قطب نما یا د عمود سوری استعمال

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې د کعبې د تعیین څه طریقه ده؟ مونږ خلق صرف د مغرب طرف ته مخ کولو سره مساجد جوړوو نو د کعبې د صحیح رخ معلومولو څه طریقه ده؟ هم دغه شان د نزدې نورو

۱) وفي الهندية: ومن كان خارجاً عن مكة فقبلته جهة الكعبة وهو قول عامة المشايخ هو الصحيح هكذا في التبيين وجهة الكعبة تعرف بالدليل والدليل في الامصار والقرى المحاريب التي نصبها الصحابة والتابعون فعلينا اتباعهم.

(فتاویٰ عالمگیری ۱: ۶۳ الفصل الثالث في استقبال القبلة)

۲) قال العلامة ابن عابدين: وفي المنية المصلى عن امالى الفتاوى حد القبلة في بلادنا يعني سمرقند ما بين المغريين مغرب الشتاء ومغرب الصيف فان صلى الى جهة خرجت من المغريين فسدت صلاته.

(ردالمحتار هامش الدرالمختار ۱: ۳۱۴ مبحث في استقبال القبلة)

مساجد و رخ کہ غلط وی نو هغوی لره خه کول پکار دی؟ بینوا توجروا

المستفتی: میان محمدا کرم... اتک بشهر... ۲۲ مئی ۱۹۸۴ء

الجواب: د خانه کعبی نه په غائبین باندې دا ضروری نه ده چې عین کعبی ته متوجه شی د هغوی دپاره دا کافی ده چې د کعبی جهت ته متوجه شی، بهر حال د اوږی او د ژمی د مغرب ټوله درمیانی حصه د کعبی جهت دې خو که تاسو د نورو مساجدو د تغلیط نه په امن شی نو قطب نما یا عمود سوری د ۲۲ مئی په تاریخ یا ۱۵ جولای باندې کار وکړئ. (۱) وهوالموفق

د مسجد د کوهی اوبه کور ته د وړلو

او په ذاتی استعمال کې د راوستلو حکم

سوال: خه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې د جومات په کوهی کې واټر پمپ لگولې شوي دي او رسی او بوقه هم ده، عموماً خلق د بوقې او رسی په ذریعه اوبه راویستلو سره خپله د خنبلو او خاروو باندې د ځکولو دپاره اوږی، اوس جومات ته نژدې یو سړې کور جوړوی هغه سړې وائی چې د ذکر شوي جومات نه د تعمیری ضرورت دپاره د موټر پمپ په ذریعه اوبه حاصلې کړي او د بجلۍ بل خپله ادا کړي، او د جومات نه په خه فاصله باندې نور کوهیان هم موجود دي خو د هغې نه په اوبو حاصلولو کې لږ

(۱) وفي الهندية: ومن كان خارجاً عن مكة فقبلته جهة الكعبة وهو قول عامة المشائخ هو الصحيح هكذا في التبيين، وجهه الكعبة تعرف بالدليل، والدليل في الامصار والقرى المحاريب التي نصبها الصحابة والتابعون فعلينا اتباعهم فان لم تكن فالسؤال من اهل ذلك المؤضع واما في البحار والمفاوز فدليل القبيلة النجوم هكذا في فتاوى قاضي خان.

(فتاویٰ عالمگیری ۶۳: ۱ الباب الثالث الفصل الثالث في استقبال القبلة)

وقال العلامة ابن عابدين: وفي منية المصلى عن أمالي الفتاوى حد القبلة في بلادنا يعني سمر قند ما بين المغريين مغرب الشتاء ومغرب الصيف فان صلى الى جهة خرجت من المغريين فسدت صلاته.

(ردالمحتار هامش الدرالمختار ۳۱۶: ۱ مبحث في استقبال القبلة)

وخت لگي، اوس په دې صورت کې داسې ددې موټر پمپ په ذریعه اوبه شرعاً حاصلولې شي او که رسي اوبو په استعمال کې شرعی حکم څه دې؟ بینواتو جروا

المستفتی: نذیر احمد

الجواب: دمتولی یا دمحلې د مشرانو په اجازت سره د هر دواړو طرفونو نه اوبه استعمالولې شي لان الظاهر انه ليس بوقف شرعی بل هو باق علی الشریکه ان کان الثمن من المال المشترك او علی الملك الخاص ان کان دفع الثمن من واحد فيكون الاعتبار لاذن الملاك او وکیلهم - وهو الموفق

که یو ځای کې د مسجد د جوړولو اراده وی نو

صرف په خیال او ارادې سره هغه ځای مسجد نه دې

سوال: څه فرماني علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې په یو ځای کې مو د جومات د جوړولو خیال وو چوونکې دا ځای د غره په لمن کې دې جومات هم نه دې جوړ شوي، مونځ وغیره هم پکې نه دی شروع شوي چې د غره نه کاني وریدل شروع شو او دا ځای خطرناک ثابت شو، اوس سوال دا دې چې آیا دا ځای د جومات په حکم کې دې یا نه؟ یعنی دا په بل استعمال کې راوستل جائز دی یا نه؟ بینواتو جروا

المستفتی: مولوی عبدالله حقانی خطیب مسجد حسن ابدال

الجواب: صرف خیال د یو ځای د جومات کیدو دپاره ناکافي دې، جومات په داسې ځای کې وی کوم چې غیر مشاع وی او لاره متعین وی او په هغې کې باقاعده د جماعت مونځ شوي وی، فلیراجع الی وقف رد المختار: ۳/۲۳۸ (۱)

وهوالموفق

۱) قال العلامة ابن عابدين: (قوله بالفعل) ای بالصلاة فيه ففي شرح الملتقى انه يصير مسجد بلا خلاف ثم قال عند قول الملتقى ... [بقیه حاشیه بر صفحه آئنده

پہ مسجد کی ورکری شوی چندہ کہ باقی وی نو د ورکونکی ملک دی
سوال: خہ فرمائی علماء دین د دی مسئلہ پہ بارہ کی چہ پہ جومات کی
 ورکری شوی چندہ واپس غوبنٹل خنگہ دی؟ آیا هغه واپس ورکولی کیدی
 شی؟ بینواتوجروا

المستفتی: گل خان دکاندار

الجواب: کہ دا رقم بعینہ باقی وی نو واپس نی اخستلی شی لبقاء فی
 ملک المعطی. (۱) فافهم. وهو الموفق

بقیہ از حاشیہ گذشتہ [وعند ابی یوسف یزول بمجرد القول ولم یرد انه لا یزول بدونه لما
 عرف انه یزول بالفعل ایضاً... ویصح ان یراد بالفعل الافراز ویكون بیانا للشرط المتفق
 علیه عند الكل كما قدمناه من ان المسجد لو كان مشاعا لا یصح اجماعاً... لكن عنده لا بد
 من افرازه بطريقه الخ. (ردالمحتار هامش الدرالمختار ۴: ۴۰۳ مطلب فی احکام المسجد)
 (۱) پہ امداد الفتاویٰ جلد دوم کتاب الوقف سوال (۷۲۲) کی پہ لاندی حاشیہ کی د
 تصحیح الاغلاط پہ عنوان سرہ لیکلی شوی دی چہ دا مسئلہ هم منقح نہ شوه د
 جوماتونو او مدرسو وغیرہ چندہ د معطی د ملک نہ خارجہ شوه او کہ نہ، علم
 لرونکی دی غور او کری،،

بہر حال پہ دی مسئلہ کی د فقہاء اختلاف دی
 (۱) خینی فقہاء فرمائی چہ پہ جومات وغیرہ کی ورکری شوی چندہ د معطی د ملک
 نہ اوخی او د فتاویٰ عالمگیریہ ددی جزئی نہ دلیل نیسی وفی الهندیہ: رجل اعطی
 درهما فی عمارة المسجد او نفقة المسجد او مصالح المسجد صح لانه وان كان لا یمکن
 تصحیحه تمليکا بالهبة للمسجد فاثبات الملك للمسجد علی هذا الوجه صحیح فیتم
 بالقبض كذا فی الواقعات الحسامیة... كما لو قال وقفت هذه المأة للمسجد یصح بطریق
 التملیک اذا سلمه للقيم كذا فی الفتاویٰ العتابیة۔ (فتاویٰ عالمگیریہ ۴۶۰: ۲ الفصل الثاني
 فی الوقف علی المسجد وتصرف القيم)
 ددی نہ علاوه پہ جوماتونو یا دینی مدرسو کی... [بقیہ حاشیہ بر صفحہ آئندہ

بقیه از حاشیه گذشته] چې کومه چنده ورکولې شی هغه صدقه وی اویه صدقه کې رجوع جائز نه ده.

حيث قال العلامة المرغيناني: الصدقة كالهبة لا تصح الا بالقبض ولا رجوع في الصدقة لان المقصود هو الثواب وقد حصل. (هداية ۲۹۳: ۳ فصل في الصدقة) وهكذا قال العلامة ابوبكر الحداد اليمني: الصدقة كالهبة لا تصح الا بالقبض لانها تبرع كالهبة... ولا تصح الرجوع في الصدقة بعد القبض لانه قد كمل فيها الثواب من الله تعالى. (الجوهرة النيرة ۱۹: ۲ كتاب الهبة)

وقال الشيخ ظفر احمد العثماني: التملك للمسجد صحيح قلت في الحديث دليل لما قال علماؤنا من ان التملك للمسجد صحيح في الهندية الخ (علاء السنن ۱۹۸: ۳ باب الوقف على المصالح المسجد وحكم ما يهدى اليه من الاموال)

(۲) او بعضې نور ډير فقهاء فرمائي چه چنده ترڅو پورې باقاعده خرج نه شي هغه د ورکونکي ملکیت وی ځکه چې د چنډې منقوله اموال وقف عرفي دي وقف شرعي نه دي. کما في الهندية: لو وقف دراهم او مکیلا او ثيابا لم یجز وقيل فی موضع تعارفوا ذلك یفتی بالجواز. (عالمگیری ۳۶۲: ۲ الباب الثاني فيما یجوز وقفه الخ) اود وقف په باره کې فقهاء کرام فرمائي: قال العلامة الحصکفي: حبس العين على حکم ملک الواقف والتصدق بالمنفعة ولو فی الجملة والاصح انه عنده جائز غیر لازم کالعارية وعندهما هو حبسها على حکم ملک الله تعالى وصرف منفعتها على من احب. (الدرالمختار ۳۵۷: ۳ کتاب الوقف) شاه اشرف علی التهانوی فرمائي: چنده د چنډې ورکونکو د ملکیت نه خارج نه شوه. په دي وجه ددغه خلقو نه اجازت اخستل ضروري دی البته کوم ورکونکی چې مجهول یا مفقود وی دهغوی د حصې برابر په بل جمات کې خرچ کول جائز دی. (امداد الفتاویٰ ۵۸۰: ۲ کتاب الوقف)... (بقیه حاشیه اگل ۷ صفحه پر)

د وقف شوی دراهمو او دنانیرو حکم دادي چې دهغې سرمایه (رأس المال) باقی اوساتی او دهغې منافع د نیکی په کارونو کې خرچ کړي مثلاً په مضاربت کې نې اولگوي او اصل سرمایه باقی اوساتی او نفع نې خرچ کړي، قال العلامة ابن عابدين: وعن الانصاري وكان من اصحاب زفر فيمن وقف الدراهم او ما یقال او ما یوزن ایجوز ذلك

د اهل حدیث خپل ځان لره بیل مسجد جوړول

مشروع او د هغې انهدام موجب ضمان دي

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې په سخا کوټ کې درې مساجد د مخکې نه موجود وو په دې کلي کې بعض اهل حدیث غیر مقلدین هم دی هغوی به آمین بالجهر او رفع الیدین کول او جگړې به هم پیدا کیدې لهذا بعض حنفی علماء کرامو او محلي والا مشوره وکړه چې ځانله وړوکې شان جومات جوړ کړي، هغوی جومات تعمیر کولو سره په شان و شوکت د هغې افتتاح وکړه او باقاعده په هغې کش مونځ شروع شو څه ورځې پس څو شریسندو هغه جومات راوغورځولو چې مذهبي منافرت پیدا شي او ویې ویل چې دا جومات ضرار دي، اوس سوال دا دي چې آیا د دې جومات جوړول صحیح وو؟ دې جومات ته جومات ضرار ویل صحیح دي؟ بینواتوجروا

المستفتی: سرور شاه واهالیان سخا کوټ

قال: نعم وقيل كيف قال: يدفع الدراهم مضاربة ثم يتصرف بها في الوجه الذي وقف عليه وما يكال او يوزن يباع ويدفع ثمنه مضاربة او بضاعة. (ردالمحتار ۲: ۳۶۴)

او په احسن الفتاویٰ کې دي: د دراهمو او دنانیرو وقف صحیح دي خو چونکې په وقف کې انتفاع بالمنافع سره د بقاء العین وی، په دې وجه د دراهمو په وقف کې دا شرط دي چه اصل دراهم خرج نه کړي بلکه دهغې منافع خرج کړي، یا په هغې څه څیز واخلي او دهغې منافع په فقیرانو باندې خرج کړي. (احسن الفتاویٰ ۶: ۴۱۶) پس د شامی او احسن الفتاویٰ نه هم دا معلومیږي چې د وقف او چنډې په مال کې فرق دي ځکه چه د چنډې مال بعینه خرج کولې شي.

ددې نه علاوه د الملتقط فی الفتاویٰ الحنفیه د یوې جزئیې نه صراحت سره معلومیږي چه د چنډې مال د معطی د ملک نه خارجيږي چې ترڅو پورې باقاعده خرج شوې نه وی، حیث قال اذا جمع دراهم لکفن میت ففضل او کفنه غیره یصرف الی المعطین فان لم یوجدوا یصرف الی کفن مثله فان تعذر ذلک یتصدق به. (الملتقط ۲۷ مطلب فی جواز امامة الصبی فی التراویح)

پس دلائلو ته په کتلو سره دا دویم قول راجح دي، وقد اُفتی به الشیخ التهانوی

الجواب: د اهل حدیث جدا جومات جوړول نه د شریعت خلاف دی او نه د مصلحت، او د هغوی د جومات راغورځول خلاف اسلام او موجب ضمان دي. خو تقلید شخصی ته شرك ويل او ائمه دين ته اجبار او رهبان ويل او د ائمه دين او بزرگان دين نه خلقو لره بدظن کول وغيره د بې ادبي طوفان ناقابل تحمل دي وهوالموفق

د یخنی په موسم کې په مسجدونو کې اور بلول

سوال: څه فرمائی علماء دين د دې مسئلې په باره کې چې زمونږ په مساجدو کې په سخته یخنی کې اور بلولې شی د هغې یو فائده دا ده چې د دې سختې یخنی په موسم کې جومات گرم شی خو د هغې سره نقصانات هم ډیر دي، مثلاً د مانځه نه پس د اور نه چاپیره کیناستل او گپ شپ لگول د مانځه په وخت په سترگو کې لوړې ننوتلو سره د هغې بندول، د بعض صحیح پنځه وخته مونځ کونکو د خشاک د نه ورکولو د وجې نه جومات نه نه راتلل، د بعض مونځ کونکو نه د رواج مطابق په زبردستی خشاک وصولول وغیره، نو آیا دا اور د مخکې په شان اوسوزولې شی او که بند کړې شی؟ بینواتوجروا

المستفتی: سرفراز وسيف الله مدین سوات

الجواب: واضح ده وی چې د جومات د بنیاد کینودلو په وخت په جومات کې د اور بلولو ځای قابل اعتراض نه دي. خو مونځ کونکو ته تکلیف او د مونځ نه کونکو اجتماع قابل اعتراض ده، پس د محلي مشران که د دې عوارض د وجې نه اور بللول بند کړی نو ماجور به وی خو که په بندولو کې زیات مفاسد مثلاً د مونځ کونکو قلت وغیره موجود وی نو نه بندول غوره دي، په داسې مسائلو کې کلکه فیصله کول ناممکن دي ﴿١﴾ وهوالموفق

﴿١﴾ يدل عليه ما في خلاصة الفتاوى: ويكره التوضى والمضمضة في المسجد الا ان يكون فيه موضع اتخذ للوضوء ولا يصلى فيه والخياط اذا كان يخط في المسجد يكره الا اذا جلس لدفع الصبيان وصيانة المسجد فحينئذ لا بأس به... في كتاب الوقف عن محمد في دكان اتخذ للمسجد بين المسجد وبينه طريق وهو باد عن المسجد يصلى فيه في الحر والبرد يضاعف الاجر كالمسجد والجلوس في المسجد لغير الصلوة جائز. (خلاصة الفتاوى ١: ٢٢٩ قبيل كتاب الحيض)

پہ جنازگاہ کی مونخ جائز خو د مسجد ثواب نہ ملاویری

سوال: خہ فرمائی علماء دین د دی مسئلہ پہ بارہ کی چہ زمونہ پہ علاقہ کی یو جنازگاہ دہ چہ پہ ہغی کی د جنازی د مانخہ نہ علاوہ پنخہ وخت مونخ سرہ د جمعہ د مانخہ لوستلہ شی وړاندہ ئی قبرونہ وغیرہ نشته. آیا پہ دی کی عام مونخونہ او د جمعہ مونخ جائز دی؟ کہ جائز وی نو غیر اولی خونہ دی؟ بینواتوجروا

المستفتی: فضل امین حقانی احاطہ مدنیہ دارالعلوم حقانیہ ... ۱۹۸۸ء ۸/۶

الجواب: کہ دا جنازگاہ صرف د جنازی دپارہ وقف شوې وی نو پہ دی کی د جمعہ مونخ وغیرہ لوستل یا پہ دی کی تدریس وغیرہ کول ممنوع نہ دی (۱) خو پہ دی کی د جومات شرعی پہ شان ثواب نہ ملاویری لعدم کونه مسجداً شرعیاً. وهوالموفق

پہ مسجدونو کی د نکاح د محفل منعقد کولو حکم

سوال: خہ فرمائی علماء دین د دی مسئلہ پہ بارہ کی چہ پہ مساجد کی محل نکاح منعقد کول کہ جائز وی نو د قرآن او سنت پہ رنہا کی د هغی ثبوت خہ دی؟ بینواتوجروا

المستفتی: جی ایم خلیل الرحمن فیہارل ایریا کراچی ... ۱۸ جون ۱۹۸۹ء

الجواب: پہ مساجد کی نکاح کول بذات خود افضل دی، (۱) الحدیث الترمذی: واجعله فی المساجد واضربوا علیه بالدفوف (۲) خو پہ موجودہ دور کی عقد

(۱) قال العلامة ابراهيم الحلبي: مصلی العید والجنائزہ لہ حکم المسجد عند الفقیہ ابی الیث والاصح عدمہ عند السرخسی ووفق قاضی خان فقال لہ حکم المسجد عند اداء الصلوۃ حتی یصح الاقتداء وان لم تکن الصفوف متصلۃ ولیس لہ حکمہ فی حق المرور وحرمة الدخول للجنب والحائض (غنیۃ المستملی المعروف بالکبیری ۵۶۶ فصل فی احکام المسجد)

(۲) (سنن الترمذی ۳۳۴: ۱ باب ماجاء فی اعلان النکاح)

نکاح د ډیرو رسمونو او رواجونو سره ګډه شوې ده چې د هغې په جوماتونو کې ارتکاب د جومات د عظمت منافی دي، پس د عوامو دپاره افضل دی چې مساجد د داسې رسوم فاسده نه بچ کولو سره په نورو ځایونو کې نکاح وتړي

(۱) وهوالموفق

د مسجد د کوهی نه په نلکو (پانیونو) کې اهل محله ته اوبه ورکول وغیره
سوال: څه فرماني علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې د جومات په کوهی باندې مشین لګیدلې دي او اهل محله د دې کوهی نه په خپل خپل خرچ باندې خپلو کورونو ته اوبه بوتلې دي او هر یو مقرر د میاشتې فیس ادا کوي، صرف پیش امام ته د کلونو نه رڼا او اوبه مفت ورکولې شي کوم چې اوس وفات شوې دي اوس د جومات څو کسانو دا اوبه او رڼا بنده کړې ده د دې بندولو څه حکم دي؟ دا د بندولو کار د جومات کمیټې کړې دي آیا دا کمیټې ختمیدلې شي؟ آیا د جومات دا امام په اجازت یا بغیر د اجازت نه دا بجلی وغیره استعمالولې شي؟

نوت: د کومو خلقو نه چې اوبه وغیره بندې کړې شوې دي د هغوی بزرگانو په دې جومات کې کوهې کنستلې وو او تر اوسه پورې د هغوی اولاد په دې کې امامت کوي او متولی هم دا امام دي؟ بینواتوجروا

المستفتی: مولانا رحیم الله باچا... اضافیل بالا پشاور ۱۸ ربیع الثانی ۱۴۰۲ هـ

الجواب: الف: د جومات په حقوق کې د چا شراکت او استحقاق صحیح نه دي خو د محلي مشران په داسې امور کې د تبرع وغیره نه منع نه دی په اوقاف شرعيه کې ممنوع دی.

۱ قال فی الهندية: ان كان الاصل الاباحة ينظر الى العارض فان غلب على الظن وجود المحرم فالكرهية للتحريم.

(فتاویٰ عالمگیری ۵: ۳۰۸ کتاب الکراهیه)

وفي المنهاج: کم من مباح يصير ممنوعا لعارض خارجية.

(منهاج السنن شرح للترمذي ۴: ۲۴۸ باب ما جاء في اعلان النكاح)

ب: د کمیتې د قیام او عدم قیام دارومدار د اهل محله د مشرانو په اکثریت باندې دی.

ج: که د دې اوبو او بجلۍ انتظام د قوم په چنډې سره وی نو د قوم په اجازت سره دا امداد وغیره ممنوع نه دي او که په اوقاف شرعیه سره وی نو هغه د امداد وغیره په طور او د جومات د امور نه علاوه په نورو امور باندې صرف کول ناجائز دي. وهوالموفق

په مسجد کې چنده کې مرزائی عیسائی وغیره غیر مسلم د چنده ورکولو حکم سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې د جومات په تعمیر کې د غیر مسلم مثلاً مرزائی عیسائی وغیره د چنډې څه حکم دي؟ بینواتوجروا المستفتی: سميع الله اسلام آباد

الجواب: مرتد د چنډې ورکولو اهل نه دي، یعنی د هغه ورکړه نافذ نه وي بلکې موقوف وي، (ماخوذ از درمختار باب المرتد) (۱) خود نورو کفارو نه چنده اخستل جائز دي. (۲) په دې شرط چې دا احتمال نه وي چې اهل اسلام به د هغوی ممنون کیدو سره د هغوی په مذهبي شعائر کې شرکت یا د هغوی د

(۱) قال العلامة التمر تاشي: ويزول ملك المرتد عن ماله زوالاً موقوفاً.

(تنوير الابصار على هامش ردالمحتار ۳: ۳۲۸ باب المرتد)

(۲) قال العلامة ابن عابدين: (قوله بدليل صحته من الكافر... لانه مباح) يعني قد يكون مباحاً كما عبر في البحر، والمراد انه ليس موضوعاً للتعبد به كالصلوة والحج بحيث لا يصح من الكافر اصلاً بل التقرب به موقوف على نية القرية فهو بدونها مباح حتى يصح من الكافر كالعتق والنكاح لكن العتق انفذ منه حتى صح مع كونه حراماً كالعتق للصنم، بخلاف الوقف فانه لا بد فيه ان يكون فيه صورة القرية وهو معنى ما يأتي في قوله ويشترط ان يكون قرية في ذاته اذ لو اشترط كونه قرية حقيقة لم يصح من الكافر هذا ما ظهر لي.

(ردالمحتار هامش الدرالمختار ۳: ۳۹۲ كتاب الوقف)

خاطرہ پہ خپل شعائر کې مډاهنت شروع کړی، لان المداھنۃ والشركة من المحرمات وکذا کل ما یفضی الی المحرمات. (۱) وهو الموفق

د مسجد د پاره د وقف شوي تیلو یا بدلولو حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې څو کسانو د جومات د پاره د خاورو د تیلو تیمم اخستلو سره وقف کړو اوس تیمم کمزوري شو او د تیلو د ضائع کیدلو خطر ده، اوس په اهل محله کې اختلاف پیدا شو بعض وائی چې یو د کانداری ته ورکولو سره چې هغه دا تیل خرڅ کړی او د هغې په بدل کې دې د موقع مطابق د هغه نه اهل محله تیل راوړی او په جومات کې دې استعمالوی، زید وائی چې د موقوف خیز بدل کول بغیر د ضرورت نه یا قرض ورکول صحیح نه دی، ترڅو پورې چې هغه قابل انتفاع وی او په دلیل کې د شرح وقایه قول پیش کوی: ﴿ونقضه یصرف الی عمارته او یدخل وقت الحاجة الیه﴾ وان تعذر صرفه الیه بیع الغر (شرح وقایه ۱۲/۲) بکر وائی چې دا تیل په پورته بیان کړې شوي طریقې باندې قرض ورکول پکار دی او په بدلولو کې څه باک نشته او په دلیل کې د خلاصه الفتاوی د کتاب الوقوف قول پیش کوی، اما اقراض ما فضل من الوقف قال فی وصایا النوازل رجوت ان یكون ذلك واسعاً اذا کان ذلك احرز للغلة من امساكه فان فضل من غلته فصرف الفضل الی حوائجه علی ان یرده اذا احتاج الی العمارۃ قال لا یفعل وینزه غایة تنزه فان فعل مع ذلك ثم انفق فیہ رجوت ان یكون ذلك یدبره عما وجب علیه.

(۱) وفي تفسير المراغي: وللمسلمين ان يقبلوا من الكافر مسجداً بناه كافر او اوصى ببناؤه او ترميمه اذا لم يكن في ذلك ضرر ديني ولا سياسى كما لو عرض اليهود الآن على المسلمين ان يعمرؤا المسجد الاقصى بترميم ما كان قد تداعى من بنيائه او بذلوا لذلك ما لا لم يقبل منهم لانهم يطمعون فى الاستيلاء على هذا المسجد فربما جعلوا ذلك ذريعة لادعاء حق لهم فيه. (تفسير مراغى ۴: ۷۴ سورة توبة آيت: ۱۷)

اوس پہ زید او بکر کي څوڪ په حقه دي؟ او د ذکر شوې طريقې مطابق قرض يا بدلول يا محفوظ ساتل کومه طريقه جائز ده؟ بينواتوجروا

المستفتی: مولوی محمد یوسف واندہ سیمولکی مروت

الجواب: د عرف نه معلومیري چي د جومات دپاره د خاورو تیل د وقف په طور نه شی ورکولې لهذا د هغه ټیم اخستل او خرڅول چي کله د مالک او متولي د طرف نه وی، جائز وی. (۱) وهوالموفق

د مسجد دپاره سرائي اخستلو سره به په بل ځای کي د بدلولو مسئله

سوال: څه فرمائي علماء دين د دې مسئلې په باره کي چي مونږ يو ځای (سرائي) په دې غرض باندې اخستلې وه چي په دې کي به جومات جوړوو چونکي دا ځای د جامع جومات سره نژدې دې په دې وجه خلق وائي چي دلته بل جومات جوړول مناسب نه دی نو آيا مونږ دا ځای په بل ځای سره بدلولي شو؟ چېرته چي د جومات جوړولو ضرورت وی يعنی هغې لره خرڅولو سره بل ځای اخستلې شو؟ هم دغه شان په ذکر شوي ځای کي د سابقه سرائي څو کمري دي کومې چي ئې په کرایه باندې ورکړي دي چونکي دا وقف دې نو آيا دا سرائي په کرایه باندې ورکول جائز دی؟ په دې هر دواړو صورتونو کي د دې سرائي د کرایه نه حاصل شوې رقم مونږ چېرته خرچ کولې شو؟ بينواتوجروا

المستفتی: گل محمد لنډي کوتل ۲۸ جون ۱۹۷۵ء

۱) يدل عليه مافي الهندية: مسجد له مستغلا وواقف اراد المتولى ان يشتري من غلة الوقف للمسجد دهنًا او حصيراً او حشيشاً او اجرا او جصاً لفرش المسجد او حصى قالوا ان وسع الواقف ذلك للقيم وقال تفعل ما ترى من مصلحة لمسجد كان له ان يشتري للمسجد ما شاء وان لم يوسع ولكنه وقف لبناء المسجد ليس للقيم ان يشتري ما ذكرنا وان لم يعرف شرط الوقف فى ذلك ينظر هذا القيم الى من كان قبله الخ.

(فتاوى عالمگیری ۲: ۴۶۱ الفصل الثانی فی الوقف علی المسجد)

الجواب: چونکې هغه ځای تاسو د وقف کولو په اراده اخستلې دې هغه تر اوسه پورې موقوف نه دې لهذا په دې کې هر قسم تصرف یعنی استبدال، په کرایه باندې ورکول وغیره جائز دی. والدلیل علی عدم کونه موقوفاً عدم وجود الشرط وهو اداء الصلاة وقوله جعلته موقوفاً، فلیراجع الی رد المختار ۵۱۱/۳ (۱) وهو الموفق

مسجد لره بل ځای ته منتقل کول یا مخکنې

لرگی وغیره په بل مسجد کې د لگولو مسئله

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې د یو ځای نه بل ځای ته د جومات منتقل کول جائز دی یا نه؟ هم دغه شان د دې زوړ جومات لرگی وغیره په دې نوی جومات کې لگولې کیدې شی یا نه؟ بینواتوجروا

المستفتی: ناظم محمد حنیف جلاله ۲۳ جون ۱۹۷۵ء

الجواب: دویم جومات جوړول ممنوع نه دی خو اول جومات به په خپل حال باندې جومات پرېښودلې شی، یدل علیه مافی الدر المختار: ولو خرب ما حوله واستغنى عنه یبقی مسجداً عند الامام والثانی ابدا الی قیام الساعة وبه یفتی. (هامش رد المختار ۵۱۳:۳) (۲) قلت فعند عدم الخراب یكون مسجداً بطریق اولی، خو که د اول جومات د لرگو وغیره د خرابیدلو ظن غالب وی نو د هغې نقل (په دې دویم جومات کې خرچ کولو دپاره) جائز کما فی رد المختار ۵۱۴:۳ وفي فتاویٰ النسفی سئل شیخ الاسلام عن اهل قرية رحلوا وتداعی مسجدھا الی

۱) قال العلامة الحصکفی: ویزول ملکه عن المسجد والمصلی بالفعل وبقوله جعلته مسجداً عند الثانی وشرط محمد والامام الصلاة فيه بجماعة وقيل یکفی واحد وجعله فی الخانیة ظاهر الروایة.

(الدر المختار علی هامش رد المختار ۴۰۴:۳ مطلب فی احکام المسجد)

۲) (الدر المختار علی هامش رد المختار ۴۰۶:۳ مطلب فیما لو خرب المسجد او غیره)

الخراب وبعض المتغلبه يستولون على خشبه وينقلونه الى دورهم هل لواحد لاهل المحلة ان يبيع الخشب بأمر القاضی وممسك الثمن ليصرفه الى بعض المساجد او الى هذا المسجد قال نعم، انتهى (۱) قلت: فالمناط هو الاستيلاء واهل الحل والعقد من اهل المحلة قائلون مقام القاضی وكذا لما جاز صرف الثمن فيكون صرف الخشب وغيرها اولى بالجواز فافهم. وهو الموفق

مسجد د پاره وقف شوي ځمکه کې مسافر خانه جوړول جائز نه دی
سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې د کلی خلقو دا فیصله وکړه چې په دې مخصوص ځای کې به جومات جوړوو بیا یو مربع ځای جوړ کړې شو، د جوړیدو نه پس په نیمه حصه کې مونځ وکړې شو او په نیمه حصه کې د شروع نه لرگی کیښودلې شو یعنی په نیم کې مونځ شروع شو او نیم د لرگو دپاره هم داسې پرېښودلې شو، اوس د لرگو والا حصه کې مسافر خانه جوړول جائز دی یا نه؟ بینواتو جروا

المستفتی: محمد خلیل الله حقانی ۲۳ مارچ ۱۹۷۵ء

الجواب: که دا ټوله ځمکه د جومات او د جومات د ضروریاتو دپاره وقف کړې شوې وی نو په دې کې مسافر خانه جوړول جائز نه دی (۲) او که باقاعده نه وی وقف کړې شوې صرف اراده کړې شوې وی نو په باقی نیم کې به مسافر خانه جوړول جائز وی، ځکه چې په دې صورت کې د واقف مخالفت موجود نه دی (۳) وهو الموفق

- (۱) (ردالمحتار هامش الدر المختار ۴۰۷: ۳ مطلب فی نقل انقاض المسجد ونحوه)
 (۲) وفي الهندية: قيم المسجد لا يجوز له ان يبني حوانيت في المسجد او في فناءه لان المسجد اذا جعل حانوتا ومسكنا تسقط حرمة وهذا لا يجوز والفناء تبع المسجد فيكون حكمه حكم المسجد. (فتاویٰ عالمگیری ۴۶۲: ۲ الفصل الثاني فی الوقف علی المسجد)
 (۳) قال العلامة ابن عابدين: وما خالف شرط الواقف فهو مخالف للنص وهو حكم لا دليل عليه سواء كان نصه فی الوقف نصا او ظاهرا، وهذا موافق... [بقیه حاشیه بر صفحه آئنده]

د مسجد نہ بہ وارہ ماشومان او لیونی لرې ساتلې شی

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې یوه وره ماشومه د څلورو کالو په ژړا کور ته راغله او مور پلار ته ئې اوښل چې زه فلانی ملا صاحب یا طالب علم دیکه کولوسره په ځمکه راگزار کړم، پس د دې ماشومې مور پلار بغیر د څه تحقیق نه په سخته غصه کې جومات ته راغلل او هغه طالب علم ته ئې ډیرې بدې ردې وویل او په کاهو ئې ویشتلو، د گریوان نه ئې ونيولو او دوه درې سپیرې ئې اووهلو چې زمونږ لور دې ولې وهلې ده؟ طالب العلم وویل چې د جومات بې ادبی او بې حرمتی ئې کوله ما منع کړه خو هغه نه تله، لهدا ما دیکه ورکړه چې په هغې سره هغه په ځمکه راولویده خپل اولاد ته خپله نصیحت کوی چې د جومات بې حرمتی نه کوی، سوال دا دې چې په دې مسئله کې طالب العلم په حق دې کې د محلي خلق؟ بله دا چې د طالب العلم په بې حرمتی کولو سره کافر شو که نه؟ او د هغوی دپاره څه تعزیر دې؟

بینواتوجروا

المستفتی: دربار مسجد نادان شهید اکبر پوره نوبت ۲۰۰۰۰ رمضان المبارک ۱۳۸۹ھ

الجواب: د بې عقله ماشومانو نه د جومات حفاظت ضروری دې لماروی عبد الرزاق مرفوعاً: جنبا المساجد عن صبيانکم ومجانينکم (الحديث) (۱)

بقیه از حاشیه گذشته [لقول مشائخنا کفیرهم شرط الواقف کنص الشارع فیجب اتباعه كما صرح به فی شرح المجمع -

(ردالمحتار هامش الدرالمختار ۴۹۷: ۳ مطلب ما خالف شرط الواقف)

(۱) عن مکحول عن معاذ بن جبل قال قال رسول الله ﷺ جنبا مساجدکم مجانينکم وصبيانکم ورفع اصواتکم وسل سیوفکم وبيعکم وشرائکم واقامة حدودکم وخصومتکم وجمروها يوم جمعکم واجعلوا مظاهرکم علی ابوابها.

وقال رسول الله ﷺ جنبا مساجدکم الصبيان والمجانين، وعن ابی هريرة يقول:

قال رسول الله ﷺ جنبا مساجدکم الصبيان والمجانين. (مصنف عبد الرزاق ۴۴۲: ۱)

پس دا طالب علم په حقه دې او په اهانته کونکو باندې توبه کول یعنی معافی غوښتل ضروری دی، او طالب له هم پکار دی چې نهی عن المنکر په ژبې سره کوی نو په وهلو او دیکه کولو سره... وهوالموفق

د مسجد د امام او خطیب د اجازت نه بغیر

په مسجد کې د بیان او درس ورکولو حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې د جومات د امام او خطیب د اجازت نه بغیر څوک بیان وغیره کولې شی یا نه؟ خاص کر چې کله د جگړې وغیره خطر وې؟ بینواتوجروا

المستفتی: مولوی محمد... حسن بازار راوړی دیر... ۲۷ رجب ۱۴۰۹ هـ

الجواب: د امام او خطیب نه علاوه نور امور مثلاً درس او بیان نه اهل لره منع کول، د اشاعت دین نه منع کول دی خو غیر اهل مثلاً بریلوی، مرزائی، شیعه، غیر مقلد وغیره لره منع کول د دین حفاظت دې، دغه شان د مقررہ مدرسو وغیره د درس وختونه به د دې جواز نه مستثنی ساتلې شی چې بد نظمی او فساد واقع نه شی. وهوالموفق

په مسجد کې د تبلیغی جماعت والو د مانځه سره نژدې د تعلیم او بیان مسئله

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې زمونږ په جومات کې څو طالبان دارالعلوم حقانیه پس د ماسخوتن د مانځه نه فوراً او په صف کې شاتې پاتې کیدونکي په مانځه کې وی یا نوافل لولی، په داسې حالت کې کتاب (فضائل اعمال) اخستلو سره د چا د مانځه د پرواه کولو نه بغیر د هغوی په قول "تعلیم" شروع کړی او حال دا چې دا د خلقو په مانځه کې خلل راوولی، څو ځله د هغوی د پوهه کولو کوشش وکړې شو خو ارزان شهرت لرونکي څو نمائشی عبادت گزار تبلیغیان هغوی سره شاملیدو باندې بیا په زور زور سره لوستل شروع کړی آیا په شریعت کې د داسې کولو گنجائش شته؟ بینواتوجروا

المستفتی: ماستر کمال اکوړه خټک... ۱۵ ستمبر ۱۹۹۰ء

الجواب: تبلیغی جماعت نیک او بااثر جماعت دے د هغوی بیان او د تعلیم اهتمام کول په خپل مقام باندې صحیح دی، خو د هغوی دپاره ضروری ده چې د مونځ کونکو د مانځه خیال وساتی، ځکه چې مساجد د مانځه دپاره جوړ شوي دي نه د تعلیم وغیره دپاره. (۱) وهوالموفق

د مسجد په انگن کې د شې گیا یا اوچې گیا کینودلو مسئله

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې د جومات په انگن کې د گیا (د کبلو قسم) راخیژی، یوه ډله د هغې د برقرار ساتلو او غټیدلو دپاره باقاعدہ اوبه خور کوی، او دویمه ډله وائی چې په داسې قسم گیا کې د زهریله او ضرری کیرپو د موجودگي احتمال وی لهذا هغې لره د بیخ نه ویستلو په ځای اوچه گیا اچولو سره مونځ ادا کول فائده مند دی، د قرآن او سنت په رڼا کې مناسب کوم یو عمل دي؟ بینواتوجروا

المستفتی: عطاء محمد سینئر کلرک درگ ملاکنډ ایجنسی ... ۱۵ جون ۱۹۷۰ء

الجواب: دواړه صورتونه جائز دي خو په شنه گیا کې د زهریله ځناور او د نجاست خطره وی لهذا مصلحت په دویم شق کې دي. قال العلامة الشامي: لكن الافضل عندنا السجود على الارض او على ما تنبته كما في نور الايضاح ومنية المصلي، (ردالمحتار ۱: ۵۶۹، ۵۷۰) (۲) وقال رسول الله ﷺ دع ما يريبك الى ما لا يريبك (۳). وهوالموفق

(۱) يدل عليه ما في البحر: فلهم ان يجعلوا المسجدين واحدا لاقامة الجماعة اما للتذكير او للتدريس فلا لانه ما بني له وان جاز فيه.

(البحر الرائق ۵: ۴۱۹ فصل في احكام المسجد)

(۲) (ردالمحتار هامش الدرالمختار ۳۷۱: ۱ بعيد مطلب في اطالة الركوع للجائي)

(۳) رواه احمد والترمذي والنسائي وروى الدارمي الفصل الاول.

(مشکواة المصابيح ۲۴۲: ۱ باب الكسب وطلب الحلال الفصل الثاني)

پہ مسجد کي خوراک خُشاک او د خیرات وغیرہ خوړولو حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې په مساجد کې ختم القرآن کولو نه پس نور طالبان او نورو شریکانو باندې خیرات خوړل جائز دی یا نه؟ یعنی د نور ځایونو نه دیگونه راوړل او په مستحقینو باندې د خوړلو څه حکم دې؟ بینواتو جروا

المستفتی: حافظ اسحاق دیره اسماعیل خان ۲۵... رمضان المبارک ۱۴۰۵ھ

الجواب: په جومات کې خوراک خُشاک کول بذات خود مباح دی او د روایات حدیثیه نه ثابت دی خو د جومات نه د خیراتونو ځای او هوټل جوړول ناجائز دی. (۱) لان المساجد لم تبین لهذا (۲) پس که دا مباح کار د عوامو د دې منکر کار ذریعه جوړېږي نو د دې نه ځان ساتل ضروری دی، والا فلا بأس به وماخذة لا تقولوا راعنا وقولوا انظرنا (۳) وهو الموفق

د مسجد دپاره د چنده کونکو د چنډې نه

د خپل ځان د پاره د څه اخستلو مسئله

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې په یوه غریبه علاقه کې د جومات کار شروع دې د دې ځای عوام ډیر زیات غریبانان دی او

(۱) وفي الهندية: ويكره النوم والاكل لغير المعتكف واذا اراد ان يفعل ذلك ينبغي ان ينوي الاعتكاف فيدخل فيه ويذكر الله تعالى بقدر ما نوى او يصلى ما شاء كذا في السراجية. (فتاوى عالمگیری ۳۲۱: ۵ الباب الخامس في آداب المسجد)

(۲) (ابوهريرة) رفعه فان المساجد لم تبين له ذا المسلم وابي داؤد والترمذي:

(جمع الفوائد من مجمع الزوائد ۱۱۸: ۱ رقم: ۱۲۱۹)

(۳) قال الشيخ مفتي محمد شفيع: ددې آیت نه دا خبره معلومه شوه چې که چېرته چاته دخپل یو جائزه کار په وجه نورو خلقو ته د ناجائزه کارونو گنجائش معلوم شی نو دا جائز کار هم دهغه دپاره جائز نه پاتې کیږي.

(تفسير معارف القرآن ۲۸۰: ۱ آیت: ۱۰۴)

هغوی زه مجبور کړم چې ته چنده کوه نوزه هم غریب یم آیا زما دپاره د دې نه څه اخستل حلال دی؟ بینواتوجروا

المستفتی: غلام ص د هوك زمان میانوالی ۲۰۰۰ ربیع الاول ۱۴۰۲ هـ

الجواب: د نیکانو خلقو په مشورې سره که هلته نژدې د یو لویې مذهبي ادارې یا لویې جومات د قوانین په رڼا کې یو سړی لږه مقرر کولو سره د هغه قانون مطابق څه مزدوری ورکړې شی نو ښه به وی، خو د دې کار نه دې د گټې ذریعه نه جوړوی (۱) وهوالموفق

په مسجد کې د تیلو د پاره ورکړې شوې چنده

د مسجد د خادم په تنخواه کې د ورکولو مسئله

سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې په باره کې چې په جومات کې خالص دریا دپاره دتیلو په صورت کې یا د نقدو په صورت کې چې کومه هدیه ورکولې شي آیا هغه د جومات امام یا خادم ته د تنخواه په صورت کې ورکړې کیدې شي، د جومات خادم د اوبو برابرولو دپاره مقرر کړې شوې دې بینواتوجروا

المستفتی: نظر احمد... ۱۸ مئی ۱۹۷۵

(۱) د جومات وغیره دپاره چنده کونکې چې د خان دپاره کوم کمیشن وغیره مقرر کوی په بعض صورتونو کې دا اجازه باطل او په بعض کې فاسد وی، په دې وجه د دې قسم سفیر او چنده کونکې دپاره غوره طریقه داده چې ددې کار دپاره په معروف او رائج طریقه باندې تنخواه مقرر کړې شي کوم چې په دې طرفونو کې په مذهبي ادارو یعنی مدارس او مساجد کې رائج وی، بیا که د تنخواه زیادت وی او د چندی وصولی کمه وی نو د هغې دپاره دې دا طریقه کار خپل کړې شي چې کومه علاقې ته لیرل وی نو هغوی ته دې د یو خاص مقدار مطابق دا اوښلې شي چې که ستاسو وصولی د دې مقدار نه زیاته نه شي نو تاسو ته به انعام نه ملاوېږي او که د مقرر مقدار نه زیات وصولی وی نو انعام به درته داسې ملاوېږي چې تاسو خپله ټوله وصولی مدرسې یا جومات ته رالېږي او مدرسه به هغې لږه د خپلې مدرسې یا جومات په خزانه کې ږدي بیا چې کله تاسو کار ختمولو سره راشي او د حساب وصولی کوئ نو هغه وخت به د مقرر مقدار نه په زائد کې دومره فیصده تاسو ته انعام ملاوېږي، په دې طریقه کار سره به د سفیر همت زیاتېږي او جومات او مدرسې ته به هم فائده رسیږي او څه شرعی قباحه اجازه به هم نه لږمېږي. (ملخص از نظام الفتاوی ۳۲۶/۱)

الجواب: د چندہ ورکونکو پہ اجازت او د عدم اعتراض پہ صورت کي دا عمل جائز دي. لبقاء الملك لهم الآن كما كان فيكون المدار على اذنه صريحاً كان او دلالة، فافهم (۱) وهو الموفق

د مسجد د چشت لرگي وغيره سامان خرڅول جائز دي

سوال: څه فرمائي علماء دين د دي مسئلې په باره کي چې يو جومات د دوباره آبادولو دپاره راوغورځولې شي او لرگي او ځت وغيره د هغه جومات دوباره استعمال نه کړي شي چې په هغې کي ځيني خراب شوي هم دي او نژدې ورته څه جومات هم نشته چې هغې ته ورکړي شي نو اوس به د دي سامان سره څه کولې شي؟ بينوا توجروا

المستفتي: عبدالرحيم ارمرپايان پيښور..... ۷ ربيع الاول ۱۴۰۱هـ

الجواب: د دي لرگو خرڅول او د حاصل شوي قيمتونو مصالح په جومات کي خرچ کول ضروري دي. لما في رد المحتار ۲: ۵۱۴ وفي فتاوى النسفي: سئل شيخ الاسلام عن اهل القرية رحلوا وتداعى مسجدها الى الخراب وبعض المتغلبة يستولون على خشبه وينقلونه الى دورهم هل لواحد لاهل المحلة ان يبيع الخشب بامر القاضي ويمسك الثمن ليصرفه الى بعض المساجد او الى هذا المسجد قال نعم، انتهى (۲) فافهم وراجع الى ۵۶۶ (۲) حتى يتبين لك عدم الاحتياج الى امر القاضي. وهو الموفق

(۱) چونکه په دي زمانه کښ عموما د جومات دپاره چې کومه چنده ورکولې شي يا يو څيز ورکولې شي عام طور د هغې مصرف د اهل جومات او د جومات د متولي په رائي باندې پريښودلې شي، په دي وجه دلالة په دي کښ اجازت وي چې چېرته مناسب وي خرچ کولې شي. (از مرتب)

(۲) (ردالمحتار هامش الدر المختار ۴۰۷: ۳ قبيل مطلب في نقل انقاض المسجد ونحوه)
(۳) قال العلامة ابن عابدين: حاصله ان اهل المسجد... [بقية حاشيه بر صفحه آئنده]

د قبائلی مساجدو حکم او انگن تره په حجره کې د شاملولو مسئلہ

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې په قبائلی علاقو کې د حجرې څه حصه د جومات دپاره مختص وی چې په هغې کې د وسیدو ځانې، د اور بلولو او د تھوکللو دپاره بیل بیل ځای وی او کټ هم په جومات کې وی، په دې طریقہ زمونږ یو جومات دې چې په هغې کې برنډه او صحن هم موجود دې د دې نه علاوه د تالاب په ځای حجره جوړه کړې شوې ده، جومات ښه اوږد او پلن دې او مونږ کونکي د درې څلور نه زیات نه دی، اوس که دا جومات وړوکې کړې شی یعنی انگن بیلولو سره په حجره کې شمار کړې شی نو آیا د دې جومات انگن په حجره کې شاملول جائز دی؟ بینواتوجروا

المستفتی: گل شیر حقانی..... چمرود خیبر ایجنسی... ۲۲ مئی ۱۹۸۴ء

الجواب: بذات خود دا اقدام ممنوع نه دي. لعدم كون هذه المساجد مساجد شرعية، لعدم افرازها بالطرق كما في رد المختار ۴/ ۳۵۶ (۱) خو

بقیه از حاشیه گذشته] لو اتفقوا علی نصب رجل متولیا لمصالح المسجد فعند المتقدمین یصح ولكن الافضل كونه باذن القاضی ثم اتفق المتأخرون ان الافضل ان لا یعلموا القاضی فی زماننا لما عرف من طمع القضاة فی اموال الاوقاف۔
(ردالمحتار هامش الدرالمختار ۴۴۹: ۳ مطلب الافضل فی زماننا نصب المتولی بلا اعلام القاضی)

(۱) قال العلامة ابن عابدين: لكن عنده لا بد من افرازه بطريقه ففي النهر عن القنية جعل وسط داره مسجداً واذن للناس بالدخول والصلاة فيه ان شرط معه الطريق صار مسجداً في قولهم جميعاً والا فلا عند أبي حنيفة... وفي القهستاني ولا بد من افرازه اي تمييزه عن ملكه من جميع الوجوه۔

(ردالمحتار هامش الدرالمختار ۴۰۵: ۳ مطلب في احكام المسجد)

چونکہ یہ دے اقدام کی دیرہ خطرات موجود دی، منها جعل صحن المسجد مکتبا
وملعبا للصبيان، لہذا یہ دے باندی بہ فتویٰ نہ شی ورکولی (۱) وهو الموفق

د مسجد رقم پہ بینک کی کینودل او د امام د تصرف وغیرہ مسئلہ

سوال: خہ فرمائی علماء دین د دے مسئلے پہ بارہ کی چے آیا د جومات رقم
امام پہ خپل نوم باندی پہ بینک کی جمع کولی شی؟ ہم دغہ شان د جومات
دپارہ جمع شوے چنده پہ خپل ذاتی کار باندی راوستلی شی؟ یو سری د خہ
اختلاف د وجہ نہ د جومات د امام خدمت بند کرو آیا امام هغه سری لره د
مانخہ نہ بندولی شی؟ آیا وخت پہ وخت د ذاتی مفاداتو دپارہ دروغ ویونکی
امامت کولی شی؟ بیتواتوجروا

المستفتی: سبيع الله پيښور ۶۰۰۰ نومبر ۱۹۷۵ء

الجواب: چنده به په جومات کی د چنده ورکونکو د رائے مطابق تصرف
کولی شی، لهذا هغوی ته یا د هغوی معتمد علیه ته دے مراجعت وکړي شی.
(۲) خو بغیر د اضطرار نه په بینک کی رقم کینودل حرام دی اگر چي بغیر د
سود نه وی (۳) او امام شرعی طور د دے اجازه نه لري چې خوک د اقتداء نه

- (۱) وفي المنهاج: وفيما رواه عبد الرزاق عن معاذ بن جبل ان رسول الله ﷺ قال جنبوا
مساجدكم عن صبيانكم ومجانينكم وشراءكم وبيعكم وخصوماتكم ورفع اصواتكم واقامة
حدودكم وسل سيفكم واتخذوا على ابوابها المطاهر وجمروها في الجمع، دليل على كراهة
تعليم الصبيان في المساجد سواء كان باجر او كان حسبة لله، قال ابن الهمام انه يكره
التعليم ان لم تكن ضرورة لان نفس التعليم ومراجعة الاطفال لا يخلو عما يكره في المسجد.
(منهاج السنن شرح الترمذي ۲: ۲۰۸ باب ماجاء في كراهية البيع والشراء في المسجد)
- (۲) يدل عليه مافي الهندية: القيم اذا اشترى من غلة المسجد حانوتا او دارا ان يستغل
ويباع عند الحاجة جاز ان كان له ولاية الشراء واذا جاز له ان يبيعه كذا في السراجية.
(فتاوى عالمگیری ۲: ۴۶۲ الفصل الثاني في الوقف على المسجد وتصرف القيم)
- (۳) وفي المجلة: الضرورات تبيح المحظورات، هذه... [بقية حاشيه برصفحه آئنده

منع کری (۱) بلکہ سرہ د منع کولو نہ ہفہ سرے بغیر د کراہت نہ اقتداء
کولی شی (۲) پہ دروغژن امام پسے اقتداء مکروہ دہ چے کلہ پہ قوم کے د
ہفہ نہ غورہ فرد موجود وی کنہ نو پہ رندو کے یوے سترگی والا بادشاہ وی
صرح بہ فی البحر ۳۴۰/۱... (۲) وهو الموفق

پہ امام ساتلو کے د اختلاف د وجہ نہ د مسجد دیارہ د وقف د واپس مسئلہ
سوال: خہ فرمائی علماء دین د دے مسئلے پہ بارہ کے چے لس کالہ مخکے
زید د جومات دیارہ لس مرلی خُمکہ وقف کرے وہ، اوس د محلے والو پہ دے
خُمکہ کے د جومات د ابادوولو ارادہ کرے دہ خو پہ خلقو کے اختلاف دے
بعض دیوبندیان دی او بعض بریلیان، زید خیلہ دیوبندی او موحد دے او
وائے چے زہ بہ پہ دے کے خلاف العقیدہ امام نہ ساتم، خو مخالفین وائے چے
مونر بہ پہ دے کے د خیلے مرضی مطابق امام ساتو نو آیا دا واقف د دے
اختلاف د وجہ نہ دا خُمکہ واپس اخستلے شی؟ بینواتوجروا
المستفتی: عبدالرحیم درگی ۱۹۰۰ مارچ ۱۹۸۶ء

بقیہ از حاشیہ گذشتہ] قاعدة اصولية مأخوذة من النص وهو قوله تعالى (الا ما اضطررتم
اليه) ... والاضطرار الحاجة الشديدة والمحذور المنهى عن فعله يعنى ان الممنوع شرعا
يباح عند الضرورة- (شرح المجلة للآتاسى ۱: ۵۵ المادة: ۲۱)

۱) قال الله تبارك وتعالى: ارئيت الذي ينهى عبداً اذا صلى-

(سورة العلق بارہ: ۳۰ آیت: ۱۰، ۹ رکوع: ۲۱)

۲) وفي الهندية: والامام ينوى ما ينوى المنفرد ولا يحتاج الى نية الامامة حتى لو نوى ان
لا يؤم فلانا فجاء فلان واقتدى به جاز هكذا في فتاوى قاضى خان-

(فتاوى عالمگیری ۶۶: ۱ الفصل الرابع فى النية)

۳) قال العلامة ابن نجيم: وينبغى ان يكون محل كراهة الاقتداء بهم عند وجود غيرهم
والا فلا كراهة كما لا يخفى-

(البحر الرائق ۳۴۰: ۹ باب الامامة)

الجواب: زہ دا وقف صحیح او باقاعدہ وی نو زید د واپسی اجازہ نہ لری
(۱) خو نجدی او سلفی امام ساتل محلې او کلی لره د اختلاف په لعنت کې
اختہ کول دی، هم دا حال د بریلوی امام هم وی (۲) وهوالیوفق

د مسجد د تعمیر د وجې نه بعض متاثرین ته

د مسجد د فتح نه د معاوضه ورکولو مسئلہ

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې یو جومات چې د
هغې نه بهر د محراب په شا باندې په سرکاری اراضی کې د کیبین په شان څه
دکانونه دی، د جومات د نوی تعمیر دپاره د جومات د شهادت نه پس دا
دکانونه هم ختم شو د دې دکانونو تعلق د جومات د وقف سره نه و، د
دکاندارانو په درخواست باندې ورته حکومت متبادل ځای ورکړو؛
اوس دکاندارانو حکومت ته درخواست کړې دې چې څومره موده د هغوی
دکانونه ختم شوې دی د هغې په جبیره او کمی پوره کولو کې دې هغوی ته د هر
دکان په بدل کې پنځه زره روپۍ معاوضه ورکړې شی، د جومات په تعمیر فنډ
کې گورنر پنځه لاکه روپۍ سرکاری چنده ورکړې ده اوس صورت مسئلہ دا دې:
۱: آیا د جومات د تعمیری فنډ نه دا معاوضه څلیرشت زره روپۍ جوړېږي
شرعا ورکول جائز دی؟

(۱) وفي الهندية: واما حكمه فعندهما زوال العين عن ملكه الى الله تعالى وعند ابي حنيفة
حكمه صيرورة العين محبوسة على ملكه بحيث لا تقبل النقل عن ملك الى ملك.
(فتاویٰ عالمگیریہ ۳: ۳۵۲ کتاب الوقف الباب الاول)

(۲) يدل عليه ما في البحر: حكاها النووي في شرح المذهب لما روى ان عليا رأى مؤذنا
يثوب في العشاء فقال: اخرجوا هذا المبتدع من المسجد. (البحر الرائق ۱: ۴۵۳ باب
الاذان مبحث ويثوب) وقال العلامة الحصكفي: ويمنع منه وكذا كل مؤذ ولو بلسانه.
(الدر المختار على هامش رد المحتار ۴: ۴۸۹: ۱ قبيل مطلب في الغرس في المسجد)

۲: آیا دا ورکړه د چنډې د سرکاری حصې نه کیدې شی او حال دا چې هغه د تعمیر دپاره ورکړې شوې ده؟

۳: دی سی کوم چې د تعمیراتی کمیټې چیرمین دې د حکومت د طرف نه دې رقم لره د چنډې نه د ادا کولو شرعا اجازه شته؟

۴: آیا د دکاندارانو دپاره شرعا دا معاوضه د تعمیراتی چنډې نه وصولول جائز دی؟ بینواتوجروا

المستفتی: محمد زبیر..... پېښور کینټ..... ۲۵ جمادی الاول ۱۴۰۳ھ

الجواب: چونکې د جومات دا فنډ شرعی وقف نه دې، د خرچ کولو نه مخکې د چنډې ورکونکو د ملک نه نه دی خارج شوې، لهذا دا چنده ورکونکي یا د هغوی مختار معتمد علیه د دې فنډ نه د څه معاوضه ورکولو په وجه مجرم نه جوړېږي، خو د داسې دکانونو معاوضه اخستل په ظاهر کې یو غیر شرعی امر دې. وهوالموفق

د تقسم هند نه پس قدیم اوقاف په نوی مساجد باندې د خرچ کولو مسئله سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې مثلاً د بعض مساجدو دپاره خلکو اوقاف وکړل اوس هغه اوقاف مثلاً په هندوستان کې پاتې شو، آیا دا اوقاف اوس هغه واقفین په پاکستان کې جوړ شوي مساجد باندې لگولې شی؟ بینواتوجروا

المستفتی: چوهدری لیاقت علی ډیره شاه جمال گوجرانواله

الجواب: د تقسیم نه مخکې چې په کومو جوماتونو باندې وقف شوې وو نو د تقسیم او استبدال نه پس د دې سابقه مساجد (کوم چې په هندوستان کې وو) اهالیان دا اوقاف په خپلو مساجدو باندې که قدیم وی یا اوس جوړېږي خرچ کولې شی. (۱) کما لا یخفی علی من راجع ما هو المعروف عند الواقفین. وهوالموفق

(۱) قال العلامة ابن عابدین: (قوله عند الامام والثانی) فلا يعود میراثا ولا يجوز نقله ونقل ماله الى مسجد آخر سواء كانوا يصلون فيه اولا وهو الفتوى... [بقیه حاشیه بر صفحه آنده

د مسجد او کلی د اوبو د پاره د مشترک پائپ**مرمت باندې د مسجد د فنډ نه خرچه کول**

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې زمونږ په کلی کې د څښلو دپاره د اوبو یو پائپ د بهر نه راغلې دې کوم چې د جومات دپاره هم دې او د کلی د وسیدونکو دپاره هم، که دا پائپ یا نلکا (پائپ) خراب شی نو آیا مونږ ئې د جومات د دې فنډ نه مرمت کولې شو؟ بینواتوجروا

المستفتی: میر بهادر پیش امام مندوخیل خیر آباد نوبهر ۱۰۰۰۰ اپریل ۱۹۸۴ء
الجواب: که دا فنډ د چنډې وی نو د چنده ورکونکو په اجازت سره د دې نلکې (پائپ) په مرمت باندې دا فنډ خرچ کیدې شی، لعدم کونه وقفاً شرعياً
 (۱) هوالموفق

زمونږ په علائقو کې قبله د مغرب په طرف کې جنوب ته مائل ده

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې زمونږ مساجد تقریباً پنځوس کاله مخکې جوړ شوي دي چې د هغې رخ د قطبی ستوری په انداز او کمپاس تقریباً شل ډگری د جنوب په طرف دې اوس مونږ جومات شهید کولو سره د هغې توسیع کول غواړو په داسې صورت کې د جومات رخ د قطبی ستوری او کمپاس په حساب سره صحیح کړې شی او که د سابقه رخ مطابق بنیاد کینودلې شی، د جغرافیه ماهرین او په نقشه باندې پوهیدونکي وائی چې قطبی ستوري او کمپاس سره رخ د سورت بندرگاه طرف ته کومه

بقیه از حاشیه گذشته [حاوی القدسی و اکثر المشائخ علیه مجتبی وهو الاوجه فتح....
 (قوله وعاد الى الملك عند محمد) ذکر فی الفتح ما معناه انه يتفرع على الخلاف المذكور
 ما اذا انهدم الوقف وليس له من الغلة ما يعمر به فيرجع الى البانی او ورثته عند محمد خلافا
 لابی یوسف... (قوله وعن الثاني الخ) جزم به فی الاسعاف حيث قال ولو خرب المسجد
 وما حوله وتفرق الناس عنه لا يعود الى ملك الواقف عند ابی یوسف فیباع نقضه باذن
 القاضی ویصرف ثمنه الى بعض المساجد.

(ردالمحتار هامش الدرالمختار ۴۰۷، ۴۰۶: ۳ مطلب فیما لو خرب المسجد او غیره)

(۱) (امداد الفتاویٰ ۵۶۰: ۲ کتاب الوقف)

چې په هند کې واقع ده د قبلي طرف په مغرب کې صحيح دې او زمونږ ښهر کيمليپور د سورت بندرگاه نه تقريبا دوه نیم زره ميله د شمال په طرف دې په دې وجه زمونږ د جومات رخ شل ډگری د جنوب په طرف ته دې، دا د عين قبلي تقريبا مطابق دې د ښهر عام مساجد د قطبي ستوری او کمپاس په لحاظ سره د قبلي طرف مغرب دې او د څو مساجد رخ په شل ډگری جنوب کې دې؟ بينواتوجروا

المستفتی: حکيم سيد اختر صدر انجمن غازي مسجد کيمليپور ... ۵ اپريل ۱۹۷۰ء
الجواب: چونکې زمونږ د ښهرونو نه قبله بعينه د مغرب طرف ته نه ده بلکې د جنوب طرف ته مائل ده لهذا هم د دغه سابقه بنياد مطابق آبادی کول پکار دی، واضحه دې وی چې د سورت ښهر طرف ته د قبلي او مکې معظمې کيدل په اندازې سره معلوم دی نه په مشاهدې يا وحی سره لهذا باقی مساجد کوم چې جنوب ته مائل نه دی په هغې کې مونځ کول او د هغې صحيح کيدل د شريعت خلاف نه دی. (۱) وهوالبوق

د چارديواری نه بغير په فراخه ځای کې د عيدگاه حکم

سوال: څه فرمائی علماء دين ددې مسئلې په باره کې چې زمونږ په علاقه کې يوځای ۸۰ × ۴۰ دپاره عيدگاه دپاره مختص کړې شوې دې چې دهغې بنيادونه کينودلې شوې دی خو په فنډ کې فی الحال د رقم د کمی د وجې نه چار دیواری جوړيدل باقی دی د اختر د مانځه نه يوه ورځ مخکې د هغې صفائی کولې شې او په زیات مقدار کې درې او پوزکی خورولې شې، اوس بعض خلق وائی چې ترڅو پورې د ذکر شوې عيدگاه نه چار دیواری نه وی تاؤ کړې شوې او دروازې ئې مکمل نه وی په دې کې د اختر مونځ نه شې کيدې؟ بينواتوجروا

المستفتی: میجر خان بادشاه خټک کافي تحصیل چند ... ۱۰ جولائی ۱۹۸۶ء

(۱) قال العلامة ابن عابدين: (قوله محاريب الصحابة والتابعين) فلا يجوز التحري معها زيلعى بل علينا اتباعهم خانية ولا يعتمد على قول الفلکی العالم البصير الثقة ان فيها انحرافا الخ. (ردالمحتار هامش الدرالمختار ۳۱۷: ۱ مبحث فى استقبال القبلة)

الجواب: د رسول اللہ ﷺ پہ زمانہ کپ بہ پہ صحرا (میدان) کپ د اختر مونخ کیدلو (۱) نہ پہ هغې کپ درئ وغیره وې او نه ئې چار دیواری وه، بهر حال دا اعتراض کونکی په غلطی باندې دی. وهوالموفق

په مسجد کې د ورکړې شوې چندې واپس اخستل

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کپ چې د یو سړی ځوئی جومات ته چنده ورکړه بیا هغه مړ شو د هغه پلار مطالبه کوی چې چنده واپس کړی، آیا دا پلار چنده واپس اخستلې شی؟ بینواتوجروا

المستفتی: شاه دوران پېښور... ۱۷ فروری ۱۹۸۶ء

الجواب: که چنده د جومات په ضروریات یا د جومات په قرضه جات کې خرچ شوې وی نو د دې چنده ورکونکی وارثان د واپسې مطالبه نه شی کولې، هلاکها بأذنہا، او که دا چنده نه وی خرچ شوې نو هغه واپس اخستلې شی لعدم خروجها عن ملکة بخلاف الموقوف اذا قبضه المتولی، فافهم. وهوالموفق

د فوج په غیر آباد میدانونو کې د جوړ کړې شوې عارض مسجدونو حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کپ چې فوج چېرته هم ځی، هلته په غیر آباد میدانونو کې د مساجد دپاره یو ځای مختص کولو سره مونخ کوی، بیا چې کله لار شی یا هغوی ته د هغه ځای ضرورت راشی نو هغوی هغې لره ختم کړی آیا د داسې عارضی جوماتونو راغورځول شرعا صحیح دی؟ بینواتوجروا

المستفتی: مولانا نسیم میان صاحب.... چولیان چهاؤنی لاهور... ۲۴ مئی ۱۹۹۰ء

(۱) (عن ابی سعید الخدری قال: کان النبی ﷺ یخرج یوم الفطر والاضحی الی المصلی) ای مصلی العید بالمدينة خارج البلد وهو الآن موضع معروف وبالتبرک موصوف فی شرح السنة: السنة ان یرج الامام لصلاة العیدین الا من عذر فیصلی فی المسجد ای مسجد داخل البلد، قال ابن الهمام: والسنة ان یرج الامام الی الجبانه الخ. (مرقاۃ المفاتیح فی شرح مشکوٰۃ ۵۲۹: ۳ باب صلاة العیدین)

الجواب: دا جومات عرفی دی لہذا د دی انہدام صحیح دی، پہ خلاف د شرعی جومات (۱) وهوالموفق

د امام نہ د ذاتی عداوت پہ وجہ باندی

مسجد تہ مندر او د کفر خای ویلو حکم

سوال: خہ فرمائی علماء دین د دی مسئلہ پہ بارہ کپی چې د جومات د امام او د اہل محلہ د یو سری ترمینخہ ذاتی خفگان او دشمنی دہ، او پہ زہ کپی دومرہ دشمنی ساتی چې د جومات د امام پہ خای د جومات پہ بارہ کپی دا الفاظ وائی چې دا جومات نہ دی د کفر خای دی مندر دی، درہم سال دی، د دی سری پہ بارہ کپی د شریعت مطہرہ خہ حکم دی؟ بینواتوجروا

المستفتی: طاؤس خان سرحد تیمکستائل ملز نو بہر ۲۷۰۰ ستمبر ۱۹۶۹ء

الجواب: د شعائر اللہ د بی حرمتی د وجہ نہ پہ دی سری باندی د کفر سختہ خطرہ موجود دہ (۲) پہ دی شرط چې د عوارض خارجیہ د وجہ نہ ٹی دا الفاظ نہ وی ویلی (۳) وهوالموفق

۱ ﴿ وفي المنهاج: اعلم ان المساجد التي بنيت على الحوانيت المملوكة الغير الموقوفة هي مساجد عرفية ليست بمساجد شرعية لما في وقف البحر وحاصله ان شرط كونه مسجداً ان يكون سفله وعلوه مسجداً لينقطع حق العبد عنه لقوله تعالى وان المساجد لله، انتهى!﴾

(منهاج السنن شرح الترمذي ۷۴: ۴ باب المعتكف يخرج لحاجته ام لا)

۲ ﴿ قال الملا علي قاري: من استخف بالقرآن او بالمسجد او بنحوه مما يعظم في الشرع كفر- (شرح فقه الاكبر ۱۶۷ فصل فيما يتعلق بالقرآن والصلاة)﴾

۳ ﴿ قال العلامة ابن البزاز الكردي وشتم العالم والعلوى لا مر غير صالح في ذاته وعداوته لخلافه الشرع لا يكون كفراً ولا خطأ-﴾

(فتاویٰ بزازية على هامش الهندية ۳۳۷: ۶ الثامن في الاستخفاف بالعلم)

مسجد د پارہ د چندہ ورکولو په شرط باندې په نیلام کې بولی نه کول
سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې د څارو د یوې میلی تهیکه حکومت نیلام کوی د ښهر په مالدارو خلقو کې یو کس وویل چې د میلی د تهیکیدارۍ د نیلام په دفتر کې دې څوک هم بولی نه کوی، چې ماته زما د مرضی مطابق تهیکه ملاؤ شی، او زه به د جومات دپاره زر روپۍ چندہ پیش کوم، پس خلقو د دې زر روپۍ چندې دپاره په نیلام کې مقابلہ پرېښودله، اوس د زید وینا ده چې په ذکر شوي طریقې سره چندہ اخستل حرام دی لانه لایموز الاعتیاض عن الحقوق المجردة کحق الشفعة للشفیع وحق القسم للزوجة وکذا حق الخيار فی المخیرة، په جواب کې د بکر وینا ده چې ذکر شوي پیسې اخستل جائز دی، لانه ییموز اخذ العوض علی وجه الاسقاط الحاقاً له بحق القصاص والصلح عن الالف علی خمس مائة... مهربانی وکړئ شرعی مسئله بیان کړئ؟ بینواتوجروا

المستفتی: اشرف علی بنون ۱۰ رجب ۱۳۹۵ هـ

الجواب: قلت هذه حيلة الاحسان لانه عوض عن الحق لعدم الحق الخاص ولا انه عوض عن النزول لعدم الحق الخاص كالشراء والاستيجار. وهو الموفق

د مسجد د بجلۍ نه بالمعاوضه تار اخستل

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې د جامع جومات ابوبکر نونېهر نه بهر د کابل سیند په غاړه باندې یو سړې د مازیگر نه تر ماسخوتن پورې د تفريح دپاره کیناستل غواړي او خواهش ئې دا دې چې د دې نژدې جومات د بجلۍ نه تار اخستلو سره هلته بجلۍ استعمال کړي، او د هغې بل جومات ته ادا کړي، نو آیا د جومات بجلۍ په ذکر شوي غرض سره هغه استعمالولې شی؟ بینواتوجروا

المستفتی: محمد ایوب و متعلقین مسجد ابوبکر نونېهر صدر

الجواب: کہ دبیجلی خرچہ د وقف مال نہ نہ وی بلکہ پہ چندہ وغیرہ سرہ وی نو دی چندہ ورکونکو وغیرہ یا د هغوی قائم مقام (متولی) پہ اجازت سرہ دا تار ورکول جائز دی، خو د تیلی ویژن وغیرہ دپارہ د استعمال اجازت واجب الاجتناب دی. وهوالموفق

د مساجد پہ دیوالونو باندی د ``یا الله... یا محمد.. لیکلو مسئلہ

سوال: خہ فرمائی علماء دین د دی مسئلہ پہ بارہ کپ چپ د جوماتونو پہ دیوالونو او محراب باندی شرعا "الله، محمد" لیکل جائز دی یا ضروری دی؟ او کہ بغیر د حرف نداء نہ ولیکلپ شی نو آیا دا ناجائز او گناہ ده؟ او بغیر د حرف نداء نہ پہ لیکلو باندی د گستاخ رسول ﷺ، وهابی او پہ هغه پسې د مونخ د نہ کیدو فتویٰ لکول خنگه دی؟

الجواب: نہ الله او محمد لیکل ممنوع دی، او نہ یا الله او یا محمد لیکل ممنوع دی. خو د حاضر او ناظر عقیده ساتل د شریعت خلاف ده. (۱) هم دغه شان د اهل بدع د شعار نہ اجتناب ضروری دی. (۲) وهوالموفق

۱ قال العلامة ابن البزاز الكردي: وعن هذا قال علماءنا من قال ارواح المشائخ حاضرة تعلم يكفر. (فتاویٰ بزازیه علی هامش الهندیة ۳۲۶: ۶ الثانی فیما يتعلق بالله)
وقال الملا علی قاری: وذكر الحنفية تصريحاً بالتكفير باعتقاده ان النبي ﷺ يعلم الغيب لمعارضة قوله تعالى: قل لا يعلم من في السموات والارض الغيب الا الله. (شرح الفقه الاكبر ۱۵۱ حکم تصدیق الكاهن)

۲ قال العلامة الطيبي: (قوله من تشبه بقوم) هذا عام في الخلق والخلق والشعار واذا كان الشعار اظهر في التشبيه ذكر في هذا الباب. (شرح طيبي ۲۱۹: ۸ الفصل الثاني كتاب اللباس)

(وهكذا في مرقاة المفاتيح ۸: ۲۵۵ كتاب اللباس الفصل الثاني)

پہ مسجد کی د لیتیرین جوړولو مسئلہ

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې د یو جومات په احاطه کې فلش یعنی لیتیرین جوړیږي او اکثریت یې د جوړولو په حق کې نه دي، او حال دا چې د لیتیرین په جوړولو باندې څه کار شوی دې، شرعی حکم څه دې؟ بینواتو جروا

المستفتی: مولوی محمد سراج نعمانی لال کړن نویهر... ۱۳ ستمبر ۱۹۹۰ء

الجواب: د جومات په احاطه کې چې کوم ځای د مانځه دپاره متعین نه وي بلکې د اودس استنجاء او پیزار دپاره متعین وي نو په هغې کې لیتیرین جوړول جائز دی. (۱) وهوالموفق

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې په جومات کې د لیتیرین جوړولو په باره کې قوم کې اختلاف دې اکثریت یې مخالف دی د دې شرعی حل څه دې؟ بینواتو جروا

المستفتی: عبدالصبور نورانی مسجد نویهر

الجواب: د دې اختلاف د تصفیه بنیاد دې د دې جومات د محلي د دیندارو مشرانو په کثرت باندې کینودلې شی. (۲) وهوالموفق

(۱) قال العلامة الحصکفی: واذا جعل تحته سردا بالمصالحة ای المسجد جاز کمسجد القدس. (الدرالمختار علی هامش ردالمختار ۳۵۷: ۴ کتاب الوقف کراچی) وقال العلامة الحصکفی: وکره تحریما الوطء فوقه والبول والتغوط لانه مسجد الی عنان السماء وكذا الی تحت الثرى. (الدرالمختار ۶۵۶: ۱ مطلب فی احکام المسجد کتاب الصلاة)

(۲) قال العلامة ابن نجیم: تنازع اهل المحلة والبانى فی عمارته او نصب المؤذن او الامام فالاصح ان البانى اولى به الا ان يريد القوم ما هو اصلح منه (الی قوله) وفى المجرد عن ابی حنیفة ان البانى اولى بجمع مصالح المسجد ونصب الامام والمؤذن اذا تاهل للامامة. (البحر الرائق ۲۴۹: ۵ فصل فی احکام المسجد کتاب الوقف کوئته)

د مسجد د پاره د لاؤډ سپیکر راوړنو والا د دخل اندازی وغیره حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې یو سړی لاؤډ سپیکر اخستلو سره د جومات د پاره وقف کړو هغه سړی په کلی کې نشته خو د هغه سړی ورور د دې لاؤډ سپیکر مالک جوړ شوی دې او هغه په الماری کې بند پروت دې ځکه چې هغه چا بیاني خپل ځان سره ساتی نو آیا د جومات د دننه څیزونو داسې مالک پاتې کیدې شی؟ او آیا یو سړی د الله پاک په کور کې د خپل شان و شوکت د استعمالولو او پیدا کولو حقدار دې؟ بینواتو جروا

المستفتی: صوفی بنارس... راولپنډی ۲۰... رمضان المبارک ۱۴۰۲هـ

الجواب: که دې سړی دا لاؤډ سپیکر نه وی وقف کړې او یا ئې وقف کړې وی خو خپله ئې متولی جوړ شوی وی او یا ئې وروڼه متولی کړې وی نو د هغه دا اقدام او منع کول قابل اعتراض نه دې ځکه نو قابل اعتراض دې. بله دا چې بغیر د علم نه د دین په مسائلو کې دخل اندازی د زندیق کیدو سبب دې اعاذنا الله منه... وهو الموفق

د مړی تابوت (صندوق) د مسجد په کار راوستل

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې زمونږه یو فوجی حوالدار وفات شوی وو د هغوی د یونټ والو د هغه بدن په یو تابوت کې رالیرلې وو مړی لره د دفن کولو نه پس تابوت مالکانو جومات ته راولیرلو چې دا د جومات په کار کې استعمال کړئ او حال دا چې د مړی درې ماشومان بچی او یوه کونډه او یو ورور دې نو آیا د هغه وارثانو د اجازت نه بغیر مونږ دا تابوت د جومات په کار کې استعمالولی شو، هم دغه شان د جومات په کار کې د دې تابوت د استعمال څه حکم دې؟ بینواتو جروا

المستفتی: عبدالغفار صبیحیدار میجر کلیان کهوټه راولپنډی ۷... جمادی الاول ۱۴۰۳هـ

الجواب: که د تابوت ورکونکی په دې کار (جومات ته په ورکړه) باندې معترض نه وی نو شرعا دا کار جائز دې، ځکه چې دا تابوت د وارثانو ملکیت نه دې جوړ شوی. وهو الموفق

د مسجد د تعمیر نه په اضافی چنده باندې د کتابونو اخستلو

او د مدرسې د کتب ذاتی په استعمال کې د راوستلو حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې ۱: د جومات د تعمیر چنده د تعمیر نه زیاتی شوه، آیا په هغې باندې دینی کتابونه اخستل جائز دی؟

۲: یو مدرسه قائم شوې وه بیا ختم کړې شوه د هغې کتابونه کوم چې د امانت په طور وو په ذاتی استعمال کې راوستل جائز دی یا نه؟ بینواتوجروا

المستفتی: محمد اسماعیل حقانی سکنه الوج پورن سوات ۲۵ جمادی الاول ۱۴۰۱ هـ

الجواب: ۱: د چنده ورکونکو په اجازت سره جائز ده.

۲: په اذن او اجازت سره گناه نه ده. وهوالموفق

د مسجد د بلونک متعلق مختلف سوالات

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې:

۱: د جومات یو طرف کوم چې د غسل خانې سره نژدې دې هلته د جومات سامان ښختې کانی وغیره پراته وو د هغه غسل خانو سره یو ځای کولو باندې یوه وړه شان باورچی خانه د تبلیغی جماعت والو دپاره جوړه کړې شوې ده یو سړې وائی چې دا ځای د انگنې سره لگي په دې وجه دا کار ناجائز دي، آیا دا قول صحیح دي؟

۲: د جومات د برنډې د دیوال سره یوه دروازه جوړه کړې شوې ده چې ددې ځای نه جومات ته داخلیدل نژدې وی، د هغې د وجې نه دوه درې پاوړی او د پیزار ویستلو په ځای کې هم په برنده کې جوړ کړې شوې دي چېرته چې به اول مونځ ادا کیدلو نو آیا دا دروازه به په خپل ځای باندې وی او که دا بنده کړې شی او حال دا چې پخوانی دروازه بل طرف ته ده؟

۳: د جومات نہ لاندې غسل خانې وغیرہ جوړلو څنگه دی؟

المستفتی: عبدالرقيب مری

الجواب: ۱: که د واقف اراده نا معلوم وی نو د کمیتې په اجازت سره دا

تصرف جائز دی. لان تنصيص الواقف كتنصيص الشارع. (۱)

۲: دروازه جوړول جائز دی خو په جومات کې د پیزار ځای جوړول بې ادبی ده،
کما هو المعروف فی هذه القرون.

۳: د جومات د بنیاد کینودلو په وخت دا امور جائز دی او وروستو د جومات جوړیدو نه پس، ناجائز دی په دې شرط چې د جومات په احاطه کې داخل وی او د جومات نه بهر لاندې پورته هر دواړه قسم جائز دی. قال العلامة الشامي في ردالمحتار ۳: ۵۱۳ وبهذا علم ايضاً حرمة احداث الخلوات في المساجد كالتى في رواق المسجد الاموي ولا سيما ما يترتب على ذلك من تقذير المسجد بسبب الطبخ والغسل ونحوه (۲). - وهو الموفق

د مسجد د پاره کړې شوې جبري چنده واپس کول پکار دی

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې زمونږ خواته یو جومات جوړیږي، د جومات خلقو پولیټیکل ته د چنده ورکولو دپاره درخواست وړکړو، پولیټیکل ایکسین ته ولیکل چې درې زره روپۍ د چنډې دپاره راکړئ، ایکسین د ستیاف نه دوه زره روپۍ چنده وکړه، اوس په ستیاف کې بعض کسان داسې دی چې وائی چې مونږ چنده د ایکسین د ویرې نه

(۱) قال العلامة ابن عابدين: وما خالف شرط الواقف فهو مخالف للنص وهو حکم لا دلیل علیه سواء كان نصه في الوقف نصاً او ظاهراً، وهذا موافق لقول مشائخنا كغيرهم شرط الواقف كنص الشارع فيجب اتباعه كما صرح به في شرح المجمع للمصنف.
(ردالمحتار هامش الدرالمختار ۳: ۴۹۷ ماخالف شرط الواقف فهو مخالف للنص)

(۲) (ردالمحتار هامش الدرالمختار ۳: ۴۰۶ مطلب فيما لو خرب المسجد)

ورکړې ده که دا خوف نه وي نو مونږ به دومره پیسې نه ورکولې، آیا دا چنده په جومات کې ورکول جائز دی؟ بینواتوجروا

المستفتی: مولانا عبدالحنان حقانی میران شاه شمالی وزیرستان ... ۲۵ مارچ ۱۹۸۵ء
الجواب: کومه چنده چې د زړه په خوشحالی سره نه وي ورکړې شوې نو دا چنده ورکونکی ته واپس کول ضروری دی. پولیټیکل یا ایکسین ته ورکول د دې مرض دوائی نه ده. والاصل فيه حديث لا یحل مال امرء مسلم الا عن طیب قلب او کما قال (۱) وهو الموفق

کوم مسجد چې زیات محتاج وي په هغې کې رقم خرچ کول مقدم دی
سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې زید او بکر وغیره په یو کلی کې وسیدل بکر د زید د خاندان نه یوه ښځه وختوله، په دې وجه زید د د کلی نه لرې بیل خپل جومات تعمیر کړو، د دې جومات په تعمیر کې بل چا هم اعانت نه دې کړې، قدیم جومات کوم چې د سلو کالو نه قائم دې او باقاعده پکې امام او مؤذن او خادم موجود دی، اوس پخولې شی، رشید او عمرو وغیره کوم چې د آبادی د زیاتیدلو د وجې نه نوی جومات ته نژدې آباد شوې دی د هغوی متعلق شرعی حکم څه دې چې دوی به په سابقه جومات کې خرچه کوی کوم چې د هغوی د پلار نیکه جوړ کړې شوې دې او اوس پخولې شی او که په نوی جومات کې کوم چې زید تعمیر کړې وو، که زور جومات پرېښودلو سره په نوی جومات کې خرچه کوی نو آیا دا د اول جومات حق ضائع کول نه دی؟ او آیا هغوی صرف په دې نوی جومات کې په خرچ کولو باندې د سزا او جزا مستحق کیدې شی یا نه بینواتوجروا

المستفتی: غلام مصطفی توردهیر صوابی ... ۸ اپریل ۱۹۶۹ء

(۱) (مشکوٰۃ المصابیح ۲۵۵: ۱ باب الغصب)

الجواب: د جومات تعمیر کول چونکہ د خیر کار دے لہذا پہ یو کپی خرچ کول ناجائز نہ دی، بیشک کوم چہ زیات محتاج وی یا چہرہ چہ مونخ کوی د هغی معاونت مقدم دی. (۱) وهوالموفق

د مسجد پہ وقف شوی ځمکه مکې د مسجد کمیټی د تصرف حیثیت

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې ایا د جومات کمیټی شرعی حیثیت سره د جومات دپاره وقف شوی ځمکه خرڅولې شی یا نه؟ یا ئې په اجاره باندې ورکولې شی یا نه؟ بینواتوجروا

المستفتی: مسجد کمیټی تور د هیر صوابی ۱۱۰۰۰ جمادی الثانی ۱۴۰۳ھ

الجواب: که د دې قوف متولین (د واقف د طرف نه) په خیانت سره متهم وی (۲) نو د دې متولین د معزول کیدو نه پس (د حکومت په وساطت وغیرها) د محلي مشران په دې موقوف ځمکه کې (سوا د خرڅ نه) (۳) ټول تصرفات کولې شی (۴) وهوالموفق

۱) قال العلامة الحلبي: وفي المحيط سئل ابوالقاسم عمن اشترى الدهن او الحصير للمسجد ايهما افضل قال هما سواء قال ابوالليث ان كان المسجد محتاجا الى احدهما فهو افضل وان كان سواء في الحاجة كان سواء في الثواب.

(غنية المستملی المعروف بالكبيرى ۵۶۷ باب احكام المسجد)

۲) وفي عالمگیری: ولو ان الواقف شرط الولاية لنفسه وكان الواقف غير مامون على الوقف فللقاضى ان ينزعها من يده كذا في الهداية. (فتاوى عالمگیری ۴۰۹: ۳ كتاب الوقف)

۳) وفي الهندية: وعندهما حبس العين على حكم ملك الله تعالى على وجه تعود منفعة الى العباد فيلزم ولا يباع ولا يوهب ولا يورث كذا في الهداية. (فتاوى عالمگیری ۳۵۰: ۲ اول كتاب الوقف)

۴) قال العلامة ابن نجيم المصري: ارادوا نقض المسجد وبنائه أحكم من الاول ان لم يكن الباني من اهل المحلة ليس لهم ذلك وان كان من اهل المحلة لهم ذلك. (البحر الرائق ۲۵۱: ۵ فصل في احكام المسجد)

په مسجد کې د لارې وغیره جوړولو حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې د محلي خلکو د قدیم جومات په حال کې دننه د استنجاء او اودس ځایونه راغورځولو سره نوې تعمیر وکړو، او پورته ئې دوه گیلرۍ او د خطیب صاحب کور هم جوړ کړو، د جومات په شمال مغربې گت کې پورته په یو بل کور کې د خطیب صاحب ځوی بیل وسیږي، د خطیب صاحب دپاره اول نمبر پورې جوړه کړې شوې ده او د خطیب د ځوئی کور ته د تلو دپاره دویم نمبر پورې موجود ده، د خطیب وینا ده چې د گیلرۍ نمبر ۱ نه یو یو هوایی لاره کیدل پکار دی چې په هغې باندې تیریدلو سره مونږ د یو بل کور ته تلې راتلې شو، او د مونږ کونکو خیال دې چې د جومات چت دې د ماشومانو او زنانو چې په هغوی کې حائضې ښځې هم کیدې شی د تیریدلو لاره جوړه نه کړې شی، او حال دا چې په متبادل لاره یعنی اول نمبر پورې نه تیریدلو سره دویم نمبر پورې باندې د ځوئی کور ته تلې راتلې شی، د دې نه علاوه د جومات د اوبو ټینکۍ پورته جوړول ضروری دی، اهل محله ئې د خطیب صاحب د کور په یو گت باندې جوړول غواړي چې د ضرورت په وخت پیزار په خپو کولو سره کار کول آسان وی، خو د خطیب صاحب وینا ده چې ټینکۍ دې په گیلرۍ پورې نمبر ۱ باندې جوړه کړې شی چې د مرمت په وخت مونږ ته د پردې کولو ضرورت نه راځي، او حال دا چې په گیلرۍ باندې ټینکۍ جوړولو سره به د جومات دپاره رڼا او هوا هم متاثر کيږي، په دې صورت کې به شرعی حکم څه وی؟ بینواتوجروا

المستفتی: محمدرمضان علوی گلشن آباد... راولپنډۍ ۲۹ شوال ۱۳۹۹ هـ
الجواب: د دې ځمکې چې کومه حصه د مانځه دپاره موقوف ده هغه د فرش نه تر عرش پورې تر قیامت په پورې جومات دې، وهو قول الطرفین وبه یفتی کما فی شرح التنویر علی هامش ردالمختار ۵۱۳/۳ (۱)

(۱) قال العلامة الحصکفی: ولو خرب ماحوله واستغنی عنه یبقی مسجدا عند الامام والثانی ابدأ الی قیام الساعة وبه یفتی حاوی القدسی.
 (الدرالمختار علی هامش ردالمختار ۴۰۶: ۳ مطلب فیما لو خرب المسجد او غیره)

په نوی تعمیر کې به دا د جومات د حکم نه خارج کول د شریعت خلاف وی. په دې کې به لاره جوړول او د امام وغیره دپاره کور جوړول جائز نه دی. کما فی الدرالمختار ۵۱۲/۳. فلیراجع (۱) پس د دې قواعدو په بناء د خطیب صاحب رائي صحیح نه ده په دې کې ډیر مفسد دی. منها اتخاذ المسجد طریقاً ومنها مرور الجنب والمخاض. (۲) وهو الموفق

مسجد سره نژدې د میلنو دپاره ځای جوړول او

په هغې باندې د مسجد د فنډ نه د صرف کولو حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې په باره کې چې د جومات په حدود کې دننه د مونځ والا ځای نه لږ لري د کیناستلو دپاره یو خالی ځای پروت وو چې په هغې کې به مونځ کونکو ډیر خله په فارغ وختونو کې د معمولی چت نه لاندې د دمه کیدو دپاره کیناستلو، د ذکر شوی ځای د مفید جوړولو او بالخصوص د میلنو د ځای د جومات صورت ورکولو په غرض سره مونځ چنده وکړه، هم دغه شان مو د جومات د فنډ نه هم کافی رقم خرچ کړو، او حال دا چې بعض خلق وائی چې د جومات د فنډ رقم په دې ځای کې خرچ کول جائز نه دی، اوس سوال دا دې چې د دې رقم څه حکم دي؟ بله دا چې په دغه ذکر شوي ځای باندې د میلنو دپاره د ځای جوړولو څه حکم دي؟ بینواتو جروا

المستفتی: محمد شعیب تهاځی لینډ ۷۰۰ جمادی الثاني ۱۴۰۱ هـ

(۱) قال العلامة الحصکفی: لو بنی فوقه بیتا للامام لا یضر لانه من المصالح اما لو تمت المسجدية ثم اراد البناء منع ولو قال عنیت ذلك لم یصدق قاتر خانیة. (الدرالمختار علی هامش ردالمحتار ۴۰۶: ۳ مطلب فیما لو خرب المسجد او غیره)

(۲) قال العلامة الحلبي: وروی ابن ماجه انه علیه السلام: قال: خصال لا تنبغی فی المسجد لا یتخذ طریقاً ولا یشهر فیہ سلاح الخ.

(کبیری شرح المنیة ۵۶۳ فصل فی احکام المسجد)

الجواب: کہ دا خالی خای واقف یا د محلہ مشرانو د مانجہ دپارہ نہ وی خاص کری نو پہ دے خای کپ د میلمنو دپارہ خای جوړول ممنوع نہ دی، دا د میلمنو خای هم د اودس او غسل د خایونو په شان د جومات د متعلقه امورو نه شمار دے، فلیس فیہ الخلاف من غرض الواقف. (۱) خو په دے تعمیر باندې د جومات چنده خرچ کول د چنده ورکونکو یا د هغوی د معتمد علیه سړی د اذن او اجازت نه بغیر ناجائز ده، لعدم خروج هذا المال عن ملک العطین، وهو الموفق

د مسجد په انگن کپ د زرو قبرونو د لرې

کولو او په مسجد کپ د شاملولو حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کپ چې د یو جومات په انگن کپ تقریباً د سلو کالو زاړه یو یا دوه قبرونه دی اوس د جومات د نوی تعمیر د وجې نه د هغه قبرونو طرف ته برنډه راروانه ده آیا د دې دواړو قبرونو ختمول او په دې باندې مونځ کول صحیح دی؟ بینواتوجروا

المستفتی: ضیاء الدین وزیر ستانی متعلم حقانیه ... ۵ فروری ۱۹۸۷ء

الجواب: ترڅو پورې چې د هغه قبرونو هیئت کذائی باقی وی نو د فتنې د وجې نه د هغې ختمول او هموار کول غیر مشروع دی. (۲) وهو الموفق

په مسجد کپ د اذان کولو او د بجلن پکی لگولو حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کپ چې په جومات کپ

(۱) قال العلامة الحصکفی: لو بنی فوقه بیتا للامام لا یضر لانه من المصالح اما لو تمت المسجدية ثم اراد البناء منع ولو قال عنیت ذلك لم یصدق تاتر خانیه.

(الدر المختار علی هامش رد المحتار ۴۰۶: ۳ مطلب فیما لو خرب المسجد الخ)

(۲) وفي الهندية: لو بلی المیت وصار ترابا جاز دفن غیره فی قبره والبناء علیه.

(فتاویٰ عالمگیری ۱۶۷: ۱ الباب الحادی والعشرون الفصل السادس)

دنتہ اذان ورکول پہ لاؤ سپیکر کي یا بغیر د لاؤ سپیکر نہ او د بجلی د پکی نہ هوا اخستل او د کھری نصب کولو خہ حکم دی؟ بینواتوجروا

المستفتی: محمد اصل خان کرک ... ۵ جولائی ۱۹۷۹ء

الجواب: پہ جومات کي سوا د خطبي د آذان نہ بل اذان ورکول د استحباب خلاف دی، ہندیہ ۵۷/۱ (۱) پہ مساجد کي پکی لگول جائز دی لحدیث تعلیق القنوان فیہا (۲) وفيہ دلالة علی مشروعیة وضع الغلال وتعلیق المرواح والساعات کما لا یخفی. وهو الموفق

د مسجد د فتنہ نہ مناسب معاوضہ اخستلو سرہ

او پہ قرض کي د مجری کولو مسئلہ

سوال: خہ فرمائی علماء دین د دی مسئلہ پہ بارہ کي چي زید چندہ کولو سرہ پہ اتیا زرہ روپی باندی جومات جوړ کرو، او بغیر د تنخواہ نہ امامت ہم کوی خود مجبوری د وجہ نہ ئی د جومات د چندی نہ دري زرہ روپی پہ خپل ذاتی کار کي لگول دی آیا اوس دا سري پہ دی باندی امامت کول شے پہ

(۱) وفي الهندية: ينبغی ان يؤذن على المأذنة او خارج المسجد ولا يؤذن في المسجد، والسنة ان يؤذن في موضع عال يكون اسمع لجيرانه ويرفع صوته ولا يجهد نفسه كذا في البحر الرائق.

(فتاویٰ عالمگیریہ ۵۵: ۱ الفصل الثانی فی کلمات الاذان والاقامة وکیفیتها)

(۲) عن البراء بن عازب فی قوله سبحانه ومما اخرجنا لكم من الارض ولا تیمموا الخبیث منه تنفقون قال نزلت فی الانصار كانت الانصار تخرج اذا كان جداد النخل من حیطانها اقناء البسر فیعلقونه علی جبل بین اسطواناتین فی مسجد رسول الله ﷺ فیاکل منه فقراء المهاجرین الخ.

(سنن ابن ماجہ ۱: ۱۳۱ باب النہی ان یخرج فی الصدقة شرمالہ)

(وهكذا فی البخاری باب القسمة وتعلیق القنو فی المسجد رقم حدیث ۴۲، ۱۲۳: ۱)

دی طریقہ چہی کپی پہ خپل زړه کپی د یوې میاشتې دپاره دوه سوه روپۍ معاوضه مقرر کړی او د جومات خدمت یعنی صفائی کوی، چہی کله قرضه پوره شی بیا مفت امامت او صفائی وغیره کوی، آیا ددې صورت څه جواز شته؟ بینواتوجروا

المستفتی: مظهر الدین متعلم حقانیہ ۲۲ صفر ۱۴۰۱ھ

الجواب: د تولیت او امامت مناسب معاوضه اخستلو کپی هیڅ باک نشته او دا معاوضه په فنډ کپی قرض سره مجری کول امر غیر مشروع نه دې. ونظیره اخذ السلطان من بیت المال علی وجه المعاوضة او المقارضة. (۱) وهو البوفق

په موقوف مسجد کپی حصه داری وغیره نه شی کیدی

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کپی چہی زمونږ د محلی په جومات کپی نه امام شته او نه پکپی مونځ کونکی وی، او زه د خپلې محلی نه لرې په خپله حجره کپی وسیرم چېرته چہی اړت هم دې او په کار کسب کپی هلته مشغول یم، او د مانځه دپاره دلته حجرې ته نزدې جومات ته ورځم چېرته چہی په جماعت کپی کافی خلق وی او د قرآن کریم درس هم وی، او د توفیق موافق چنده هم په دې جومات کپی ورکوم، دې ځل چہی چنده کیده نو نو ما دیرش روپۍ چنده فی سبیل الله دې جومات ته ورکړه، خو هغه ذکر شوی چنده ماته واپس کړې شوه چہی بیا به ته په دې جومات کپی حصه غواړې، بله دا چہی ته د

(۱) وفي الهندية: فان لم يكن في بعضها شيء فللامام ان يستقرض عليه مما فيه مال فان استقرض من بيت مال الصدقة على بيت مال الخراج فاذا اخذ الخراج يقضى المستقرض من الخراج الا ان يكون المقاتلة فقراء... ولا يحل للامام واعوانه من هذه الاموال الا ما يكفيهم وعائلتهم.

(فتاویٰ عالمگیری ۱۹۱: ۱ فصل ما يوضع في بيت المال اربعة انواع)

دے جو مات نہ خارج ئی او خپل جو مات آباد کره، نو آیا په جو مات کې حصه داری کیدی شی؟ آیا بل سرې ما په خپله حصه کې شاملولی شی؟ که یو سرې د دنیاوی دشمنی د وجې نه چنده واپس کړی چې زه متولی یم او ماته د واپس کولو اختیار دې نو آیا د جو مات متولی چالره فی سبیل الله چنده ورکولو نه منع کولی شی؟ او د محلي په خلقو کې اکثریت والا قوم اقلیت والو ته د چندی ورکولو یا د نورو حقوق نه محروم کولو دهمکي ورکولو سره منع کولی شی؟ بینواتوجروا

المستفتی: گل مان شاه ۱۷ فروری ۱۹۷۴ء

الجواب: په جو مات کې د موقوف کیدو د وجې نه حصه داری نه شی کیدی (۱) د محلي خلق هم پکې حصه دار نه دی خو حقدار دی، او د محلي په خلقو دا هم ضروری نه ده چې د چا چنده ضرور وصول کړی هغوی مختار دی (۲) خو چنده ورکونکي ته به ثواب د ارادې مطابق ملاوېږي، او د اقلیت دپاره د اکثریت منل ضروری نه دی. وهوالموفق

د گرمی او یخنی په مسجدونو کې یو مسجد

لره په مخالف موسم کې د بندولو مسئله

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې زمونږ په محله کې دوه مساجد دی، یو د یخنی د موسم دپاره او دویم د گرمی د موسم دپاره،

(۱) قال العلامة الحصکفی: فلا یقسم الوقف بین مستحقیه اجماعاً.

(الدرالمختار ۳: ۴۰۴ مطلب قاسم وجمع حصه الوقف)

(۲) قال العلامة ابن عابدین: وفي ط عن الهندية مسجد مبني اراد رجل ان ينقضه ويبنيه احکم ليس له ذلك لانه لا ولاية له مضمرات الا ان يخاف ان يهدم ان لم يهدم تتارخانية وتأويله ان لم يكن الباني من اهل تلك المحلة واما اهلها فلهم ان يهدموه ويجددوا بناءه الخ. (ردالمحتار هامش الدرالمختار ۳: ۴۰۵ مطلب في احكام المسجد)

د گرمی پہ موسم کي د یخنی والاجومات بند پروت وی او د یخنی پہ موسم
کي د گرمی والابند پروت وی، نو آیا د جومات دا بندول جائز دی؟ بینواتوجروا

المستفتی: شیر محمد کرم ایجنسی..... ۲۴ شعبان ۱۴۰۹ھ

الجواب: دا جائز ده لکه چي په گرمی یخنی کي د نقل و حرکت په وخت دا
بندول جائز دی (۱) وهوالموفق

(۱) قال العلامة ابن عابدين: (قوله الا لخوف على متاعه) هذا اولى من التقييد بزماننا لان
المدار على خوف الضرر فان ثبت في زماننا في جميع الاوقات ثبت كذلك... والتدبير في
الغلق لاهل المحلة الخ.
(ردالمحتار هامش الدرالمختار ۴۸۵: ۱ مطلب في احكام المسجد)

بسم اللہ الرحمن الرحیم

فتاویٰ دیوبند پاکستان

المعروف بہ

فتاویٰ فریدیہ

(شپہریم جلد)

باب ما يتعلق بالمدارس

بسم الله الرحمن الرحيم
فتاویٰ دیوبند پاکستان
المعروف بہ
فتاویٰ فریدیہ

باب ما يتعلق بالمدارس

قال رسول الله ﷺ:
ان الناس لكم تبع وان رجالا ياتونكم
من اقطار الارض يتفقهون في الدين
فاذا اتوكم فاستوصوا بهم خيراً.

(رواه الترمذی)

باب ما يتعلق بالمدارس

د وقف دینی مدرسې نه سکول جوړول ناجائز او گناه ده

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې په یو علاقه کې بعض حضراتو د دیني او اسلامي مدرسې دپاره ځمکه وقف کړې وه او تر اوسه پورې اسلامي تعلیم جاری ساتل غواړي اوس بعض خلق دا په حکومت سکول کې بدلول غواړي آیا دا تصرف د شریعت په لحاظ صحیح دي؟ بینواتوجروا

المستفتی: محمد یعقوب سیر باریان بازار ۲۵۰۰ جمادی الثاني ۱۳۹۹ هـ

الجواب: د باقاعده وقف نه پس موقوفه ځمکه د متعین شوی وقف نه علاوه په بل جهت کې صرف کول ناجائز او گناه ده،
کما فی الاشباه والنظائر ۱۸۴ شرط الواقف يجب اتباعه لقولهم شرط الواقف کدص
الشارع ای فی وجوب العمل به (۱) وهکذا فی ردالمحتار ۳: ۶۲۷ (۲).
وهوالموفق

د دینی مدرسې ځمکه د خپل نابالغ

ماشوم په نوم د رجسټري کولو حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې زید د یوې دیني مدرسې د جوړولو دپاره چنده جمع کوی خو ځمکه د خپل نابالغ ماشوم ځوئی

(۱) (الاشباه والنظائر ۱۹۴ طبع قدیمی کتب خانه)

(۲) قال العلامة ابن عابدين: وما خالف شرط الواقف فهو مخالف للنص وهو حکم لا دلیل علیه سواء كان نصه فی الوقف نصاً او ظاهراً وهذا موافق لقول مشائخنا کثیرهم شرط الواقف کنص الشارع فيجب اتباعه كما صرح به فی شرح المجمع للمصنف.

(ردالمحتار هامش الدر المختار ۴۹۷: ۳ مطلب ما خالف شرط الواقف فهو مخالف للنص)

پہ نوم باندی رجسٹر کوی د هغه دا فعل د شریعت په رڼا کې جائز دي؟
بینواتوجروا

المستفتی: چوهدری عبدالرحمن چینوت جهنگ

الجواب: که دا قانونی رجسټري د خطري د وجې نه شوې وی نو په دې کې هیڅ باک نشته، په دې شرط چې په رجسټري کې دا تصریح کړې شوې وی چې دا ځمکه د فلاني ادارې دپاره دي او په دې شرط چې د چنده ورکونکو د طرف نه اجازت موجود وي. (۱) وهوالموفق

د مدارس د پاره د چندي غوښتلو مسئله

سوال: څه فرمائي علماء دين د دې مسئلې په باره کې چې د مدارس او دارالعلوم دپاره د چندي غوښتلو څه حکم دي، آيا دا شرعا جائز دي؟
بینواتوجروا

المستفتی: شوکت اوکوره خټک ... ۲۹ ربیع الثاني ۱۴۰۲ هـ

الجواب: دا چنده بذات خود نه خپله ممنوع ده او نه مطلوب. (۲) خو د عوارض د وجې نه کله مطلوب شی او کله ممنوع. (۳) وهوالموفق

- (۱) وفي الاشباه: البانی اولیٰ بنصب الامام والمودن، وولد البانی وعشیرته اولیٰ من غیرهم. (الاشباه والنظائر ۱۹۵ کتاب الوقف)
- (۲) قال العلامة ابن عابدین: فانه يجب ان يتخذ الامام للمسلمين مسجدا من بیت المال او من مالهم ان لم یکن لهم بیت مال کذا فی فتح القدیر.
- (ردالمحتار هامش الدرالمختار ۳: ۳۹۳ مطلب قد یثبت الوقف بالضرورة)
- (۳) وفي الهندية: ان كان الاصل الاباحة ينظر الى العارض فان غلب على الظن وجود المحرم فالکراهة للتحريم الخ. (فتاویٰ عالمگیری ۵: ۳۰۸ کتاب الکراهية)

د مسجد یا مدرسې د پاره په چنده کولو کې د نعت خوانی

او د ماشومانو د نوم اخستلو وغیره حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې د مساجد او دارالعلوم دپاره کوم حضرات چنده جمع کوی هغه د لاندې لیکلې شوې وجوہاتو په وجه باندې ناجائز دی، یو دا چې هغوی په لاوډ سپیکر باندې نعت خوانی کوی او واړه واړه ماشومان د توفیق مطابق یوه دوه روپیۍ د خپلو کورونو نه راوړی او بیا هغه حضرات د دې مخصوص ماشوم نوم اخستلو د هغوی دپاره د خیر او برکت دعاگانې کوی، اوس سوال دا دې چې په دې طریقې سره چنده کول ناجائز کیدل پکار دی ځکه چې په جومات کې په لاوډ سپیکر باندې نعت خوانی نه دی کیدل پکار بله دا چې د مخصوص ماشوم په نوم اخستلو سره ریاکاری کیږي او په ریاکاری سره صدقه کول نه قبلیږي، بله دا چې د ماشومانو د طرف نه نفلی صدقه جائز نه ده ځکه چې په هغوی کې د ملکیت اهلیت نه وی وغیره، آیا د دې وجوہاتو په موجودگي کې په دې طریقہ باندې چنده ورکول جائز دی؟ بینواتوجروا

المستفتی: قاضی حبیب الاسلام... پیر سباق لوېنار... ۱۴ جون ۱۹۹۰ء

الجواب: چې کله دا جهر د اودۍ یا مصلی دپاره تکلیف ورکونکې نه وی نو جائز ده (۱) اودا ریاکاری نه ده بلکې دا د دین د اعانت دپاره غافل مسلمانان

(۱) قال العلامة ابن عابدین: وفي حاشية الحموی عن الامام الشعرانی اجمع العلماء سلفاً وخلفاً علی استحباب ذکر الجماعة فی المساجد وغيرها الا ان يشوش جهرهم علی نائم او مصل او قاری الخ.

(ردالمحتار هامش الدر المختار ۴۸۸: ۱ مطلب فی رفع الصوت بال ذکر)

د غفلت نہ بیدارول دی پہ اهل اسلام باندی ضروری ده چي په خپله اعانت کوی (۱) هم دغه شان عاقل غیربالغ لره وکیل جوړول جائز دی (۲) وهوالموفق

د مدرسې د پاره د زکاة رقم جمع کولو سره بفر د

تمیز نه مجموعی طور په هغې کې د حیلي کولو حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې د یوې دیني مدرسې مهتمم کوم چې صاحب نصاب او غنی دې په بازارونو وغیره کې د خلقو نه د زکاة مال جمع کوی بیا په مدرسه کې په یو مسکین مدرس یا طالب العلم باندې حیلې کوی چې په هغې کې د ډیرو خلقو زکاة بغیر د امتیاز نه یو مسکین ته په یو ځل یو ځای ورکوی نو آیا دا طریقہ جائز ده؟ یا د هر چا زکاة بیلولو سره بیلې بیلې طریقې سره قبض کړې شی؟ بینواتوجروا

المستفتی: محمد انور دوسلی مدرسه حیات العلوم شمالی وزیرستان ... ۲۷ اگست ۱۹۸۴ء
الجواب: په عرف باندې نظر ساتلو سره معلومیږي چې د چنده ورکونکو د طرف نه د اختلاط اجازت وی لهذا دا خطرہ ذکر شوې ساقط دې، کما فی ردالمحتار ۲: ۱۰۷ قبیل کتاب الصوم دفع رجلان لرجل دراهم یتصدق بهما عن زکواتهما فخلطهما ثم دفعهما ضمن الا اذا جدد الاذن او اجاز المالکان او وجد دلالة الاذن بالخلط كما جرت العادة بالأذن الخ (۳) - وهوالموفق

(۱) قال العلامة ابن عابدين: فانه يجب ان يتخذ الامام للمسلمين مسجداً من بيت المال ومن مالهم ان لم يكن لهم بيت مال كذا في فتح القدير -
(ردالمحتار هامش الدرالمختار ۳: ۳۹۳ کتاب الوقف)

(۲) وفي الهندية: فلا يصح التوكيل من المجنون والصبي الذي لا يعقل اصلاً وكذا من الصبي العاقل بما لا يملكه بنفسه كالطلاق والعنق والهبة والصدقة ونحوها من التصرفات الضارة المحضة ويصح بالتصرفات النافعة كقبول الهبة والصدقة من غير اذن الولي واما التصرفات الدائرة بين الضرر والنفع كالبيع والاجارة فان كان مأذوناً في التجارة يصح منه التوكيل الخ - (فتاوى عالمگیری ۵۶۱: ۳ کتاب الوكالة الباب الاول)

(۳) ردالمحتار هامش الدرالمختار ۸۶: ۲ قبیل کتاب الصوم

د مسجد گتہ پہ مدرسہ باندی خرچ کول جائز نہ دی

سوال: ڇه فرمائي علماء دين د دي مسئلي په باره کي چي په چنده سره يو جومات تعمير کړي شو د دي نه پس څو د کانونه وغيره هم د جومات د گتې دپاره آباد کړي شوي دي چي په هغې سره د جومات ضروريات مثلاً د امام تنخواه د بجلي بل وغيره د وضع کيدو نه پس په فاضل آمدن سره معلم دينيات ملحقه مدرسه جومات ته تنخواه هم ورکولې شي آيا دا شرعا جائز ده؟ آيا د تعمير نه بچ شوي رقم معطی (چنده ورکونکو) حضراتو په اجازت سره د دي مدرسه دينيه په اخراجاتو کي صرف کول جائز دي؟ بينواتو جروا

المستفتی: ملک رحمت دين شنکياري مانسهره ۱۱۲۰۰۰ کتوبر ۱۹۷۵ء

الجواب: که دا جائيداد (کورونه او دکانونه وغيره) باقاعده وقف علي الجومات وي عوامي وقف نه وي نو د فاضل گتې به د دي مدرسې په مدرسین باندې خرچ کول جائز نه وي، خود جومات د تعمير نه بچ شوي چنده به معطين يا د هغوی د معتمد عليه په اجازت سره په دي کار کي خرچ کول جائز وي، بل په دي رقم سره د بي ضائع صرف شوي رقم وضع هم جائز ده، اما الاول فلما في ردالمحتار ۳: ۳۷۱ وظاهره انه لا يجوز صرف وقف مسجد خرب الي حوض وعكسه، وفي شرح الملتقى بصرف وقفها لاقرب هجائن لها (۱) يقول العبد الضعيف فغير الحرب اولي به واما الثاني فلانه لم يخرج عن ملك المعطين فيكون الاذن اليهم فافهم وهو الموفق

د فلمي هيوو وغيره نه د مسجد يا دارالعلوم

وغيره د پاره د چندي اخستلو مسئله

سوال: څه فرمائي علماء دين د دي مسئلي په باره کي چي د يو جومات يا دارالعلوم دپاره فلمي هيوو مثلاً بدر منير وغيره نه چنده اخستلو څه حکم دي؟ بينواتو جروا

المستفتی: امير رحمن... کيراري سوري سوات... ۲۹ رمضان المبارک ۱۴۱۰هـ

(۱) (ردالمحتار هامش الدر المختار ۴۰۷: ۳ قبيل مطلب في نقل انقاض المسجد ونحوه)

الجواب: واضحه دي وي چي د كفارو نه هم د مقدس مقاماتو دپاره چنده اخستل جائز دي چي كله د اسلام د توهين خطره نه وي (۱) وهوالموفق

د طلباء علم د پاره به د مدرسې طعام د مدرسې د قانون يا په عرف بناء وي سوال: څه فرمائي علماء دين د دي مسئلې په باره كې چي يو طالب العلم په يومدرسه كې د داخلي فارم اخستلو سره داخله واخلې وروستو چي كله سبقونه شروع شي نو د سبقونو نه د عدم اطمينان په وجه باندې هفته دوه هفتې بلې مدرسې ته تلم او په خپله مدرسه كې هم د يو كتاب نه علاوه په نورو كتابونو كې شامليدم خو د خپلې مدرسې شرط دا دي چي زمونږ طالب العلم په بله مدرسه كې تعليم نه شي حاصلولوي، چي كله د څو ورځې تلوراتلو نه پس ئې سبقونه خوښ شو نو په بله مدرسه كې ئې داخله واخستله، آيا د دي طالب العلم دپاره به د دي هفتې دوه هفتو ودي اخستل حلال وي يا حرام؟ كه حرام وي نو دي طالب العلم لره د دي د تدارك دپاره څه كول پكار دي؟ بينواتوجروا

المستفتي: امتياز احمد مدرسه عربيه اشرف العلوم گوجرانواله... ۲۶ اپريل ۱۹۶۹ء

الجواب: د زيات احتياط دپاره دي د چنده وركونكو يا مهتمم نه تپوس وكړې شي چي په دي قسم معامله كې د هغوی قانون څه دي؟ يعنې چي كله د داخله وركولو نه بغير په بله مدرسه كې سماع وكړې شي نو د داسې طالب العلم متعلق قانون څه دي چي هغه د خوراك مستحق دي يا نه دي؟ او كه څه قانون معلوم نه وي نو د چنده وركونكو (پناء على العرف) په نزد دا هيڅ جرم نه دي لهذا دا خوراك به حلال وي. (۲) وهوالموفق

(۱) قال العلامة ابن عابدين: يعنى قد يكون مباحاً كما عبر في البحر والمراد انه ليس موضوعاً للتعبدية كالصلاة والحج بحيث لا يصح من الكافر اصلاً بل التقرب به موقوف على نية القرية فهو بدونها مباح حتى يصح من الكافر. (ردالمحتار هامش الدرالمختار ۳: ۳۹۲ كتاب الوقف)

(۲) قال الشيخ محمد خالد الآتاسي: المعروف عرفاً... [بقية حاشيه بر صفحه آئنده]

پہ مسجد کی د مدرسہ جوړولو او د چا جبرا د مشتم جوړیدلو مسئلہ
سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې ۱: مدرسہ صوت الاسلام چې د هغې د رجسٹریشن په کاغذاتو باندې کافی خرچ شوې دې او فنډ هم موجود دې اوس د مدرسې په جومات کې شروع کیدونکې دې، خود جومات د امام اصرار دې چې په دې شرط باندې به دلته مدرسہ شروع کیږي چې اول دا کاغذات او د مدرسې نوم منسوخ کړي، بله دا چې اهتمام به زما په نوم وي، د امام په دې شرط باندې خرچہ هم ضائع کیږي او فنډ ورته هم نه ملاویږي آیا دا شرط صحیح دې؟ مونږ د رفع د نزاع دپاره د قرآن کریم د حفظ نه کیدو تحریر ولیکلو ۲: آیا یو سړې جبرا مهتمم کیدې شی چې کله د مدرسې په بانی کې څه شرعی عذر مانع نه وي؟
 ۳: آیا د محلي یو سړې د جومات د امام د اجازت نه بغیر د اشاعت اسلام دپاره مدرسہ قائم کولې شی؟ بینواتو جروا

المستفتی: مولانا تاج محمود صاحب شمس آباد اټک

الجواب: ۱: په مدرسہ کې د قرآن درس جائز دې. (۱) مگر جومات لره جوماتیت نه ویستلو سره په مدرسہ کې بدلول جائز نه دی. (۲) خو صرف په نوم کیښودلو کې هیڅ شرعی نقصان نشته.

بقیه از حاشیه گذشته [کالمشروط شرطاً ای المعروف المعتاد بین الناس وان لم ی ذکر صریحاً فهو بمنزلة الصریح لدلالة العرف علیه... والحاصل ان المعروف عرفاً کالمشروط ذکرأ عند عدم التصریح بخلافه والا فالعبرة لما صرح به لا للعرف- (شرح المجلة للآتاسی ۱: ۱۰۰ ماده: ۴۳)

۱) قال العلامة ابن عابدين: ومن هنا يعلم جهل بعض مدرسی زماننا من منعهم من یدرس فی مسجد تقرر فی تدریسه وتمامه فی البحر- (ردالمختار هامش الدرالمختار ۴۸۵: ۱ بعيد مطلب فی احکام المسجد)

۲) قال العلامة الحصکفی: ولو خرب ما حوله واستغنی عنه یبقی مسجدا عند الامام والثانی ابدأ الی قیام الساعة وبه یفتی حاوی القدسی- (الدرالمختار ۴۰۶: ۳ مطلب فیما لو خرب المسجد او غیره)

۲: په تغلب سره غیر بادشاه، بادشاه جوړیدې شی. (۱) اهتمام خواندنی خیز
دې ۳: د وقف تحویل ممنوع دې په غیر د اوقات الصلاة کې درس ورکول
م شروع دی. وهوالموفق

د مسجد او مدرسې په موجودگي د بل مسجد

او مدرسې قیام نه ممنوع دې او نه مطلوب

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې د کهپر او ښهر
عیدگاه ایویکتیو پلاټ باندې واقع دې په ابتداء کې دا عیدگاه په یو
وروکی پلاټ باندې واقع وو وروستو د هغې احاطه وسیع کړې شوه، او
ایویکتیو پلاټ نمبر ۴۳ تا ۵۲ او ۲۵ تا ۲۸ هم د هغې په احاطه کې شمار
کیدل شروع شی، په دې پلاټونو کې پلاټ ۴۴ تا ۵۱ او ۲۶ تا ۲۸ پورې هم د
دې په احاطې کې شمیرلې کیږي، په دې پلاټونو کې ۴۴ تا ۵۱ او ۲۶ تا ۲۸ د
ادا کولو دپاره د محکمې د طرف نه په ۱۹۷۴ء کې نوټس موصول شوې وو او
د عیدگاه متولی د ښهرونو نه چنده او د ورکړې په صورت کې رقم وصولولو
سره په ۱۹۷۵ء کې جمع کړې وو په متذکره پلاټونو کې د پلاټ ۴۴، ۵۲ او
۲۵ الائتمنت او ادا کول هم لابقی دی، اوس څو میاشتې مخکې پلاټ ۴۳
محکمه سیتلمنت په خپل حکم ۱۲۸۵ تاریخ ۷ مارچ ۱۹۸۳ء د لاندې د
جومات او مدرسې په نوم باندې الټ کړې وو او د هغې قیمت یو اهل خیر
جمع کړې وو چا چې دا پلاټ د جومات او مدرسې دپاره وقف کړې وو.
په ذکر شوی پلاټونو (خمکو) کې پلاټ ۵۲ او ۲۵ الائتمنت آرډر لاجاری کړې
شوې نه وو او دا پلاټ هم د عیدگاه په حدود کې شامل دې د دې عیدگاه په
یوه حصه کې یو جومات او د هغې سره تړلې دینی مدرسه څو کاله مخکې

(۱) قال العلامة الحصکفی: (قوله وتصح سلطنة متغلب) ای من تولى بالقهر والغلبة بلا
مبايعه اهل الحل والعقد وان استوفى الشروط المارة.
(ردالمحتار هامش الدرالمختار ۴۰۵: ۱ باب الامامة)

قائم کړې شوې وه، کومه چې قائم او جاری ده اگر چې د څه خلقو په دې باندې اعتراض دې چې د دې جومات او مدرسې د قیام په سلسله کې باقاعده طور عیدگاه کمیټې یا د بل څه ادارې نه باقاعده منظوری نه وه حاصل کړې شوې چونکې متذکره جومات او مدرسه د عیدگاه دپاره حاصل کړې شوې پلاټ کې تعمیر کړې شوې وو.

پلاټ ۴۳ کوم چې څه خلقو د جومات او مدرسې دپاره حاصل کړې وو په هغې باندې د تعمیر د شروع کولو په غرض سره چار دیواری کول غواړي خو د بعض خلق په دې باندې اعتراض دې چې دا پلاټ د عیدگاه حصه پاتې شوې ده په دې وجه دې دا صرف عیدگاه او گنډلې شی او ورسره دا چې چونکې یو جومات او مدرسه په عیدگاه کې د اول نه موجود ده په دې وجه دې بل جومات او مدرسه په هغې کې تعمیر نه کړې شی.

چه کله دا خبره د مقامی انتظامیه په نوټس کې راوستلې شوه نو مقامی حکامو یوه ننگامی اجلاس منعقد کړو چې په هغې کې مقامی حکام، د عیدگاه متولی، د عیدگاه د کمیټې ممبران، مقامی کونسلر حضرات، د ښهر معزین او نور دلچسپی ساتونکي کسانو شرکت وکړو د اجلاس دوران شرکاء حضرات ښکاره د خپل خیالاتو اظهار وکړو چې زموږ مخې ته چې کومه نکته زیر بحث راغله هغه دا وه چې آیا د موجود جومات او مدرسې په موجودگي کې کومه چې د عیدگاه په پلاټ باندې قائم ده د یو بل جومات او مدرسې د تعمیر کولو شرعی حکم څه دی؟ د بحث او مباحثې په نتیجه کې ټول شریکان حضرات په دې خبره باندې متفق شو چې دا یو مذهبی او دینی مسئله ده په دې وجه دې سلسله کې علماء حضرات او مفتیان کرام ته رجوع کول پکار دی، هغوی چې کومه رائي هم قائمه کړي هغه به قابل قبول وي؟ بینوا تو جوړوا

المستفتی: مختار کار... تحصیل دار کهپړه ضلع سانگهړ سنده... ۴ فروری ۱۹۸۴ء

الجواب: یو جومات یا مدرسې ته نژدې جومات یا مدرسه جوړول نه ممنوع شرعی دی او نه مطلوب شرعی، د ضرورت او مصلحت لحاظ دې وساتلې شی. وهوالموفق

د مسلمہ قانون پہ رہا کپی د مدرس معزول کول او مدرس ته د ورکړې شوي کتاب مسئلہ

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کپی چې ۱: که د یوې دیني مدرسې مهتمم خپله دوه کاله پخوانی مدرس ته د سابقه معمول او دستور خلاف د شوال په شروع کې د تحریری حاضری رپورټ پیش کولو حکم ورکړی او مدرس د هغې تعميل ونکړی خو د مخکې په شان مدرسې ته راځي او تدریس کوی تردې چې د نیمې ذی قعده د تیریدلو نه پس مهتمم په صراحت سره مدرس لره د مدرسې نه لرې کړی او د شوال او د نصف ذی قعده تنخواه مدرس ته نه ورکوی، او استدلال ئې دا دې چې د شوال د شروع نه د هغې تحریری حاضری رپورټ نه دې لهذا د معزول کولې شی آیا داسې مدرس لره لرې کول او تنخواه نه ورکول صحیح دی؟

۲: که یو مدرس هم د دې مدرسې دپاره د زکاة په صورت کې د چا نه څه کتاب وصول کړی خو معطی ته د مدرسې رسید ورنکړی او نه مهتمم خبر کړی بلکې کتاب ته جلد ولگوی او په خپل تصرف کې ئې راولی بیا چې کله د معزولۍ مطالبه کوی چې په هغې باندې مدرس د مدرسې د کتاب په ځای معطی ته رجوع وکړی او دا لیکل ترې واخلی چې ذکر شوې کتاب ما مدرس ته ورکړې دې هغه مختار دې چې چېرته غواړي استعمالولی ئې شی پس د تحریر نه مدرس د دې کتاب تملیک کولو سره په یوه بله مدرسه کې وقف کړی، آیا د هغه دپاره دا وقف جائز دې او که پخوانی مدرسې ته واپس کړې شی؟ بیتواتوجروا

المستفتی: محمد یوسف سلطانپوره راولپنډی ۲۲ جولای ۱۹۷۴ء

الجواب: ۱: که د دې مهتمم په مطبوعه قوانین کې دا قانون هم وی چې د دې مخصوص عادت د وجې نه مدرس معزول کړې شی، او د دې تقرری په وخت مدرس په دې باندې دستخط هم کړې وی نو دا موجود عزل صحیح دې کنه نو ظلم دې، او چونکې مدرس باقاعده تدریس کړې دې لهذا د هغه نه تنخواه وضع کول حرام دی. والکل بناء علی الاصل المشهور ای ان العادة محكمة کما فی الاشباه والنظائر. (۱)

(۱) (الاشباه والنظائر لابن نجیم ۹۳ القاعدة السادسة)

۲: که دا مدرس د واقف وکیل وی یا د مهمتم سفیر وی او دا کتاب د مدرسې دپاره وقف کړې شوې وی نو په دې صورت کې د مزکی ذمه نه ده فارغ شوې او که مدرس ته تمليک کړې شوې وی چې هغه ئې په مدرسه کې داخل کړي نو په دې صورت کې دا مدرس د دې کتاب واحد مالک او مختار دې، لتمام الملك له. (۱) وهوالموفق

د وقف مدرسې په چنده سره د یو بوډا مدرس یا کارکن دپاره پښتن مقرر کول

سوال: په خدمت کې د جناب مفتی صاحب دارالعلوم حقانیه اکوړه خټک:

السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته! یو سړې کوم چې د دیني ادارې خدمت کوی چې د هغې د گټې ذرائع زیات ترزکاة وصدقات خیرات او عشر او څه عطیات وغیره سره پوره کولې شی د مدرسې څه مستقل آمدن نشته، د میاشتي مقرر چنده انتهائی لږه ده بعض وخت مصارف پوره کیږي او بعض وخت کم هم شی قرض وغیره اخستلو سره هغه پوره کولې شی بیا چې کله آمدن وشي نو هغه ادا کولې شی، د صدقه ورکونکو نیت دا وی چې په طالبانو باندې خرچ کړې شی او کوم خلق چې په دې کې نور خدمتونه کوی اوس که یو داسې سړې د ادارې خدمت کولو سره بوډا شی او د بوډاتوب د وجې نه هغه د خدمت قابل پاتې نه شی نو آیا داسې سړې د دې ادارې نه د وظیفه اخستلو حق لری او حال دا چې نادار او غریب وی، آیا د مدرسې مهمتم یا ارکان عامله د دې اجازه لری چې د دې سړي دپاره پښتن (وظیفه) مقرر کړي یا په قدر د گزاری وظیفه متعین کړي او حال دا چې د ادارې په قواعد او ضوابط کې د دې قسم څه تصریح موجود نه ده بله دا چې ستاسو د ادارې دې باره کې څه دستور دې؟ د وظیفې قانون او دستور هر چې مونږ ته معلوم دې په موجوده زمانه کې د باختیار حکومتونو کار دې او دا هم واضح

(۱) چونکه د زکاة په مال کنښ تمليک شرط دې او دلته دا مدرس صرف وکیل، مزکی یا د مدرسې سفیر دې په دې وجه د مدرسې د طرف نه د باقاعده تمليک نه کیدو په وجه په صورت مسئوله کنښ د زکاة ورکونکي ذمه نه ده فارغ شوې، او که دا مدرس زکاة لږه خپله تمليک کړي نو بیا هغه ته اختیار دې چې په خپل استعمال کنښ ئې راوړي یا یو مدرسې یا یو سړي ته هبه یا صدقه کوی. وهوالموفق

کړې چې د خلفاء راشدينو په وخت کې به هم داسې کيدل يا نه؟ بينواتوجروا
 المستفتی: دار الافتاء مدرسه نصره العلوم کوجرانواله ۱۹۰۰۰ مئی ۱۹۷۵ء
الجواب: د چنده ورکونکي يا دهغوی معتمد عليه کس يا د کميتي په اجازت
 سره دا پېشن، وغيره امداد مقرر کول جائز دی. لان الملاك هم المعطون دون
 القيم، نعم هو ملك فيكون الاذن اليهم لا اليه الا منهم فافهم. وهو الموفق

د مدرسې د فنډ نه يو مدرس ته قرض ورکول

سوال: څه فرمائي علماء دين د دې مسئلې په باره کې چې په يو ديني
 مدرسه کې يو مدرس د مدرسې د فنډ نه په طور د قرض څه پيسې غواړي آيا
 د مدرسې د فنډ نه هغه ته قرض ورکول جائز دی؟ بينواتوجروا

المستفتی: مولانا رحيم الله باچا..... اضافيل نوبهر..... ۲۵ اگست ۱۹۸۴ء
الجواب: چنده ورکونکو يا د دهغوی معتمد عليه (مهتم) ته دا اختيار
 حاصل دي چې هغوی د دې فنډ نه قرضه ورکړي. (۱) وهو الموفق

د مدرسې چنده په طور د قرض اخستل او

ورکول يا په مضاربت باندې د ورکولو مسئله

سوال: څه فرمائي علماء دين د دې مسئلې په باره کې چې د مدرسې د
 مهمتم دپاره د چندي نه قرض اخستل يا ورکول يا په مضاربت باندې ورکول
 (د مدرسې دپاره) څه حکم لري؟ بينواتوجروا

المستفتی: حافظ محمد حسن... لاهی کوهات... ۲۵ صفر المظفر ۱۴۰۴ هـ
الجواب: چونکې چنده مخکې د خرچ نه د چنده ورکونکو د ملکیت نه نه
 خارج کېږي، لکون القيم ملکاً و اميناً لا ملکاً ولا متولى الوقف، لهذا په
 دې چنده کې د اذن صريحى يا عرفى نه بغير دا تصرفات جائز نه دي. والظاهر
 من عرف بلادنا الاذن والتوكيل (۲) وهو الموفق

(۱) قال العلامة ابن عابدين: ان للمتولى اقراض مال المسجد بامر القاضى الخ. (ردالمحتار

هامش الدر المختار ۳۷۹: ۴ مطلب للقاضى اقراض مال اليتيم ونحوه)

(۲) يدل عليه ما فى الهندية: القيم اذا اشترى من... [بقية حاشيه بر صفحه آئنده

بغير د طلب نه د غير مسلم نه د مدارس دپاره د چندي غوښتلو حکم

سوال: څه فرمائي علماء دين د دې مسئلې په باره کې چې د ديني مدارس دپاره د غير مسلم نه امداد او چنده وغيره طلب کول څنگه دی؟ بينواتو جروا

المستفتی: مولانا رحيم الله باچا.... اضافيل... ۱۳ نومبر ۱۹۸۵

الجواب: که امداد او استمداد د اسلام د ذلت نه خالی وی نو مشروع دې ګڼه نو غير مشروع دې، والدليل عليه حديث البخاري هبة امريعا (۱) وهو البوق

د مدرسې د چندي نه د يو اهل خير د پاره طعام

يا د بیمار پرسن دپاره د تلو د خرچې حکم

سوال: څه فرمائي علماء دين د دې مسئلې په باره کې چې د مدرسې د مفاد دپاره يو اهل خير ته دعوت ورکولې شي بيا د مدرسې د فنډ نه د هغوی د خوارک بندوبست کولې شي، آيا دا جائز ده؟ هم دغه شان د مدرسې سرپرست چا چې د مدرسې دپاره ډيره قرباني کړې وي او کله هم چې د هغوی نه تعاون طلب کړې شوي دې بې دريغه مالي او قولي تعاون فرمائيلې دې، اتفاقي طور هغه بيماريدلو سره په هسپتال کې داخليږي د هغوی د عيادت دپاره د منظمه کيميتي مدرس سره د مهمتم نه د مدرسې د فنډ نه خرچ کولو سره د

بقیه از حاشیه گذشته [غلة المسجد حانوتا او دارا آن يستغل ويبيع عند الحاجة جاز ان كان له ولاية الشراء واذا جاز له ان يبيعه كذا في السراجية -

(فتاویٰ عالمگیری ۲: ۴۶۲ الفصل الثاني فی الوقف علی المسجد وتصرف القيم)

۱) عن عبد الرحمن بن أبي بكر رضي الله عنه قال كنا مع النبي ﷺ ثلاثين ومائة فقال النبي ﷺ هل مع احد منكم طعام فاذا مع رجل صاع من طعام او نحوه فعجن ثم جاء رجل مشرك مشعان طويل بغنم يسوقها، فقال النبي ﷺ بيعاً ام عطية او قال ام هبة، قال لا بل بيع فاشترى منه شاة الخ-

(صحيح البخاري ۱: ۳۵۶ كتاب الهبة باب قبول الهدية من المشركين)

عبادت دپارہ تلہ شی؟ بینواتوجروا

المستفتی: شبیر احمد نوا آبادی... حیدر آباد... ۱۷ مارچ ۱۹۷۵ء

الجواب: د چندہ ورکونکویا د هغوی د معتمد علیہ (کمیتی) په اجازت سره دا دواړه کارونه جائز دی. لان هذا المال مملوك للمعطين الآن كما كان فيكون الاذن اذنهم. وهو الموفق

په مساجد په مکتب سکول جوړول ناجائز دی

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې آیا په جومات کې مکتب سکول جوړول جائز دی؟ بینواتوجروا

المستفتی: شمس الاسلام پیر غالب بابا شادی آباد

الجواب: په جومات کې مکتب سکول جوړول ناجائز دی، اول د تنخواه د وجې نه (حموی) ^(۱) دویم د جومات توهین او د هغې د گنده کولو د وجې نه. (کنز العمال) ^(۲) (او د صفایې دلیل پیش کول صحیح نه دی) ځکه چې زخمی کول ناجائز دی اگر چې هغه اسپتال ته رسولې شی، دریم د کلو لوئې لوئې حجرې خالی پرته دي خو د سترگو ازغې صرف مساجد دی. وهو الموفق

۱) قال العلامة الحموی: اقول الذی فی نسختی من منیة المفتی یکره کتابة العلم والقرآن فی المسجد باجرة... وفي الفتح معلم الصبيان کالکاتب ان باجر لایجوز وحسبت لا بأس به، وفي شرح الجامع الصغير للتمر تاشی: ولا یجوز تعلیم الصبيان القرآن فی المسجد للمروی جنبوا مجانینکم وصبيانکم مساجدکم انتهى وهو صریح فی عدم الجواز سواء کان باجر او لا.

(شرح الحموی علی الاشباه والنظائر ۱۸۷: ۳ القول فی احکام المسجد)

۲) حم م عن انس... ان هذه المساجد لا تصلح لشيء من هذا القذر والبول والخلا وانما هي لذكر الله عز وجل والصلوة ولقراءة القرآن (کنز العمال ۲۷: ۷ رقم: ۲۰۷۸۹)

بسم الله الرحمن الرحيم

فتاویٰ دیوبند پاکستان

المعروف بہ

فتاویٰ فریدیہ

(شپڻم جلد)

کتاب الجہاد

بسم الله الرحمن الرحيم
فتاویٰ دیوبند پاکستان
المعروف به
فتاویٰ فریدیہ

کتاب الجہاد

عن انس قال قال رسول الله ﷺ:
جاهدوا المشركين بأموالكم
وانفسكم والسنتكم.

(رواه ابوداؤد)

کتاب الجهاد

باب شرائط الجهاد وغیره

جهاد فرض عین دې یا فرض کفایه؟

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې جهاد فرض عین دې یا فرض کفایه؟ بینواتوجروا

المستفتی: مدرسین ضیاء العلوم دته خیل وزیرستان... ۱۸ شعبان ۱۴۰۱ھ

الجواب: جهاد کله فرض عین وی او کله فرض کفایه. (۱) وهوالموفق

د لفظ فی سبیل الله مصداق

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې لفظ د (فی سبیل الله) صرف په جهاد بالسيف پورې منحصر دې؟ او حال دا چې تبلیغی جماعت والا (فی سبیل الله) صرف په تبلیغ کې منحصر گڼی، لهذا د (فی سبیل الله) صحیح مصداق څه دې؟ بینواتوجروا

المستفتی: عبدالوکیل.... لنډی کوتل

الجواب: لفظ فی سبیل الله یو وسیع لفظ دې د دین اسلام او د الله پاک د رضا دپاره چې کوم محنت او مشقت کولې شی هغه ټولو ته دا لفظ شامل دې، مجاهد، حاجی، طالب علم وغیره ټول د دې مصداق دی، ه دین د یوې

(۱) قال العلامة الموصلي: الجهاد فرض عین عند النفي العام وكفاية عند عدمه. (الاختیار لتعلیل المختار ۱۴۲: ۴ کتاب السیر)

خاص شعبی سرہ د دے تخصیص او نورے شعبی د دے نہ بھر کول غلط فہمی یا بدفہمی دہ. وفي ردالمحتار ۳: ۶۷ وقد قال في البدائع في سبيل الله جميع القرب فيدخل فيه كل من سعى في طاعة الله تعالى وسبيل الخيرات اذا كان محتاجا انتهى (۱). وهو الموفق

د باطل خلاف د دفاعی او اقدامی جہاد مسئلہ

سوال: خہ فرمائی علماء دین د دے مسئلے پہ بارہ کپی چپی یو سری پہ لویہ مجمع کپی وویل چپی کہ مونہ جہاد لره مدافعانه جنگ تصور نہ کرو نو اسلام بہ دیر بدنام شی او د مغربی قومونو پیغورونہ بہ مونہ تہ راخی چپی اسلام یو وینہ تویونکپی مذهب دے وغیرہ، نو آیا پہ اسلام کپی د دفاعی جہاد نہ علاوہ د اقدامی جہاد تصور موجود دے یا نہ؟ بینواتوجروا

المستفتی: صاحب زاده صفی الله... ضلع دیر

الجواب: د باطل پہ مقابلہ کپی جہاد کول مدافعانه او غیر مدافعانه دواپہ جائز دی. (۲) پہ دے باندي دے تولو عقلاء اتفاق دے، کہ مسلمانان وی یا کافر،

(۱) (ردالمحتار هامش الدرالمختار ۳: ۶۷ کتاب الجہاد)

(۲) قال العلامة الحصكفي رحمه الله: هو فرض كفاية ابتداء وان لم يبدؤن. وقال العلامة الشامي رحمه الله عليه: ثم اعلم ان الامر بالقتال نزل مرتبا فقد كان للمؤمنين مأمورا أولا بالتبليغ والاعراض ثم المجادلة بالاحسن ثم اذن لهم بالقتال ثم امروا بالقتال ان قاتلوهم ثم امروا به بشرط انسلاخ الاشهر الحرم ثم امروا به مطلقا واستقر الامر على هذا سرخسى ملخصا يعنى في جميع الازمان والاماكن.

(الدرالمختار مع ردالمختار ۳: ۲۳۹ کتاب الجہاد، مطلب في الفرق بين فرض عين الخ)
وفي المرقاة: قتال الكفار الذين لم يسلموا وهم من مشركي العرب اولم يسلموا ولم يعطوا الجزية من غيرهم واجب وان لم يبدؤنا لان الادلة الموجبة لم تقيد الوجوب ببدئهم.
(مرقاة المفاتيح ۷: ۲۸۸ کتاب الجہاد، الجہاد الاقدامی حق)

بله دا چي د کوم مفسد فساد او د مريض مرض د عام او متعدی کیدو خطرہ لری د هغې فساد انسداد کول معقول او مسلم دی او په دې کې شک نشته چي د کفارو عقیده باطل ده او فاسد ده او د هغې د تعدیه خطرہ هم موجود دي، لهذا د هغوی خلاف جنگ خصوصا چي کله د خيرخواهي په ارادي سره وی په دې کې هيڅ قابل اعتراض خيز نشته. (۱) په دې شرط چي د هغې ذهن د غير قوم تهذيب (تعذيب) باندې نه وی گنده شوي فقط. وهوالموفق

د نفیر عام مطلب او حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې په باره کې چي د نفیر عام څه معنی او تعریف دي؟ او په کومو حالاتو کې د نفیر عام حکم جاری کیږي؟ بینواتوجروا المستفتی: حاجی فضل اکبر ضلع صوابی... ۲۶ ربیع الاول ۱۴۰۱ھ

۱) قال الامام ولی الله الدهلوی: اعلم ان اتم الشرائع واكمل النواميس هو الشرع الذي يؤمر فيه بالجهاد وذلك لان تكليف الله عباده بما امر ونهى مثله كمثل رجل مرض عبيده فامر رجلا من خاصته ان يسقيهم دواء، فلو انه قهرهم على شرب الدواء واوجره في افواههم لكان حقا لكن الرحمة اقتضت ان يبين لهم فوائد الدواء ليشربوه على رغبة فيه، وان يخلط معه العسل ليتعاضد فيه الرغبة الطبيعية والعقلية، ثم ان كثيرا من الناس يغلب عليهم الشهوات الدنية والاخلاق السبعية ووساوس الشيطان في حب الرياسات ويلصق بقلوبهم رسوم آبائهم فلا يسمعون تلك الفوائد ولا يذعنون لما يأمر به النبي ﷺ ولا يتأملون في حسنه فليست الرحمة في حق اولئك ان يقتصر على اثبات الحجة عليهم بل الرحمة في حقهم ان يقهروا ليدخل الايمان عليهم على رغم انهم بمنزلة ايجاد الدواء المر ولا قهر الا بقتل من له منهم نكاية شديدة وتمنع قوى او تفريق منعتهم وسلب اموالهم حتى يصيروا لا يقدرين على شيى فعند ذلك يدخل اتباعهم وذراريهم في الايمان برغبة وطوع. (حجة الله البالغة ۱۷۰: ۲ الجهاد)

الجواب: چہ کلمہ د کفارو فوجونہ د مسلمانانو پہ وطن کي داخل شی نو دا نفیر عام دے (شامی) (۱) وهوالموفق.

د دوه مسلمان ملکونو ترمینځه د جنگ

په صورت کي د خاموش وسیدو مسئله

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کي چي یو سرې د پاکستان په سرحد باندې وسیري او د سرحد نه پورې غاړه د کابل علاقه ده په دواړو ملکونو کي د مسلمانانو حکومت دې که ناڅاپه د دواړو ملکونو ترمینځه هنگامي حالات پیدا کيږي نو په مونږ باندې د چا حمایت لازم دې او که خاموشي اختیارول پکار دی؟ بینواتوجروا

المستفتی: مولوی سید ولی... ۶ جمادی الثانی ۱۳۹۵ھ

الجواب: که په هغوی کي یو سرې د دین حمایت نه کوی نو خاموش او غیر جانبدار دې کینی. (۲)

كما حکم النبي ﷺ عند الفتنة والفساد بين المسلمين حيث قال فان تمت يا حذيفة وانت عاض على جذل خير لك من ان تتبع احدا منهم (رواه ابوداؤد) (۳) وهوالموفق

(۱) قال العلامة الشامي: (قوله ان هجم العدو) اي دخل بلدة بغتة وهذه الحالة تسمى النفير العام، قال في الاختيار والنفير العام ان يحتاج الى جميع المسلمين فيخرج الكل. (ردالمحتار ۲: ۲۴۲ كتاب الجهاد)

(۲) قال العلامة ابن عابدين: والمروى عن ابي حنيفة من قول الفتنة اذا وقعت بين المسلمين فالواجب على كل مسلم ان يعتزل الفتنة ويقعد في بيته. (ردالمحتار هامش الدر المختار ۳: ۳۴۰ باب البغاة، مطلب في وجوب طاعة الامام)

(۳) (سنن ابي داؤد ۵۸۲: ۲ كتاب الفتن)

د مجاهد د پاره د تنخواه اخستلو حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې یو سړې په دې شرط باندې د جهاد د پاره ځی چې د جهاد امیر هغه ته متعین رقم یا تنخواه ورکوی مثلاً مجاهد د جهاد امیر ته اوای چې ماته زر درهم د اهل وعیال د نفقې خرچې د پاره راکړه نو بیا به تاسره د جهاد د پاره څم کڼه نو نه څم، پس که امیر هغه ته دغه متعین رقم ورکړی او د جهاد د پاره لارې شی نو آیا د مزدوری اخستلو په وجه به د هغه د فرضیت ذمه ساقط شی؟ او دې که قتل شی نو آیا هغه ته به د شهادت مرتبه ملاوېږي؟ بینواتوجروا

المستفتی: محمد نبی استاذ... مانک صوابی... ۲۶ جمادی الاولی ۱۴۰۱ هـ

الجواب: دا اعانت دې اجاره نه ده. (۱) وهکذا سائر الامراء ایضاً، لانهم ان يعطوا فيجها دون ولا فلا يجاهدون بل لا يستطيعون. وهو الموفق

د جهاد دوران کې د امیر د مقرر کولو او اطاعت مسئله

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې آیا د جهاد دوران د مجاهدین د پاره د خپل مینځ نه د امیر تقرر لازمی دي؟ بینواتوجروا

المستفتی: گل محمد افغانی.... پېښور کیمپ

(۱) قال الشيخ ظفر احمد العثماني: ان رسول الله ﷺ قال: للغازی اجره وللجاعل اجره واجر الغازی، قلت: ودلالته على جواز اخذ الجعل واعطاءه ظاهرة من حيث ان النبي ﷺ مدح الجاعل ورغبه فيه وذلك لا يكون الا فيما كان جائزاً لكن الجواز مقيد بالضرورة كأن يكون الغازی معسراً محتاجاً الى نفقة اهله يخاف عليهم الضياع بخروجه الى العزو... فيأخذ من كان محتاجاً اليه لنفقة اهله من بعده او للزاد والراحلة فلا بأس... كراهة اخذ الجعل على الغزو اذا كان على وجه البيع والشراء واما ان كان على وجه الاعانة والاستعانة فلا كراهة. (اعلاء السنن ۱۳: ۱۲ باب جواز الجعل عند الضرورة)

الجواب: د جہاد دوران د انتظام د برابرولو او د ترتیب د پارہ د جنگ ماهر او د ہنگی نہ خبر یو نیک متبع سنت امیر مقرر کول او د ہنگہ اطاعت ضروری او نہ اقدام دی چہ انتشار پیدا نہ شی او نظم او ترتیب صحیح کری شی. وفي ردالمحتار ۳: ۲۳۴ قال فی الملتقى وينبغي الامام ان يعرض الجيش عند دخول دار الحرب ليعلم الفارس من الراجل قال في شرحه وان يكتب اسماء هموان يؤمر عليهم من كان بصيراً بأمور الحرب وتديرها ولوم من الموالى وعليهم طاعته لان مخالفة الامير حرام الا اذا اتفق الاكثر انه ضرر فيتميم (۱) - وهو الموفق

چہ د جہاد د امیر پہ حکم کی ضرر او

نقصان بنکارہ وی نو تعمیل ضروری نہ دی

سوال: خہ فرمائی علماء دین د دی مسئلہ پہ بارہ کی چہ د جہاد دوران د حملہ پہ صورت کی د مغلوب کیدو یقین وی او کمانڈر د حملہ حکم وکری نو آیا د دی ضرر او نقصان باوجود کمانڈر یعنی د امیر حکم منل ضروری دی؟ بینواتوجروا

المستفتی: عبد الاکبر صادق... مقیم حال چارسدہ

الجواب: کہ د ضرر او نقصان ویرہ وی او د کمانڈر د حکم پہ تعمیل کی خہ فائدہ پہ ظاہر کی نہ وی، بلہ دا چہ د دی حملہ کفاروتہ د نقصان او ضرر احتمال ہم نہ وی نو پہ دی صورت کی د کمانڈر (امیر) د حکم تعمیل ضروری نہ دی. لما فی الہندیۃ ۱۹۲/۲ وان علموا انهم لا ينتفعون به بیقین بل يتضررون لا يطيعونه فی ذلك (۲) وکذا فی ردالمختار ۴/ ۱۲۴ (۳) وهو الموفق

(۱) (ردالمحتار هامش الدر المختار ۲۳۴: ۳ فصل فی کیفیۃ القسمة کتاب الجہاد)

(۲) (فتاویٰ عالمگیری ۱۹۲: ۲ کتاب السیر الباب الاول)

(۳) قال العلامة ابن عابدین: فاما اذا علم ان لا ينكى فيهم فانه لا يحل له ان يحمل عليهم

لانه لا يحصل بحملته شي من اعزاز الدين

(ردالمحتار هامش الدر المختار ۱۲۷: ۴ کتاب الجہاد مطلب اذا علم انه يقتل يجوز له الخ)

اہل زیغ سرہ د جنگ کولو حکم

سوال: چي میفر مائد علماء کرام درین مسئلہ کہ محاربہ اہل زیغ راحکم چيست؟ بینواتوجروا

المستفتی: نامعلوم..... ۳ شعبان ۱۴۰۱ھ

الجواب: محاربہ اہل زیغ مشروع است (۱) ولیکن درحالت محاربت ومرابطت درین اقدام شہد زہر الودہ است. وهوالموفق

د مجاہد دیارہ بریتونہ غتول جائز دی

سوال: خہ فرمائی علماء دین د دے مسئلے پہ بارہ کي چي آیا د مجاہدینو دیارہ د جہاد دوران کي بریتونہ غتول جائز دی چي پہ کفارو باندی رعب راشی؟ بینواتوجروا

المستفتی: محدولی مجاہد جنوبی وزیرستان وانا

الجواب: پہ دشمن باندی د رعب اچولو او د هغوی د لادی کولو دیارہ د مجاہد دیارہ د جہاد دوران بریت غتول جائز دی، وفي الہندیۃ ۵/۳۵۶ قالوالابد عن طول الشارب للغزاة لیکون اھیب فی عین العدو کذا فی الغیاثیۃ انتھی (۲) وکذا فی البحر ۷۶/۵ فلیراجع (۳). وهوالموفق

(۱) وفي الہندیۃ: اهل البغی کل فرقة لهم منعة يتغلبون ويجمعون ويقاتلون اهل العدل بتأویل ويقولون الحق معنا ويدعون الولاية... يحل للامام العدل ان يقاتلهم وان لم يبدوا بقتاله وهذا مذهبنا. (فتاویٰ عالمگیری ۲۸۳: ۲ الباب العاشر فی البغاة)

(۲) (فتاویٰ عالمگیری ۳۵۸: ۵ کتاب الکراهیۃ)

(۳) قال العلامة ابن نجيم: ويندب للمجاهد فی دارالحرب توقیر الاظفار وان كان قصها من الفطرة لانه اذا سقط السلاح من يده ودنا منه العدو ربما يتمكن من دفعه باظافيره وهو نظیر قصر الشوارب فانه سنة ثم الغازی فی دارالحرب... [بقیه حاشیہ بر صفحہ آئندہ]

د جنگی حکمت عملی پہ صورت کی د گیری لری کولو حکم

سوال: خہ فرمائی علماء دین د دے مسئلے پہ بارہ کی چہ آیا د مسلمان فوجی یا غازی دپارہ د جنگی حکمت عملی د لاندی د گیری لری کولو اجازت دی یا نه؟ بینواتوجروا

المستفتی: نامعلوم

الجواب: د گیری لری کولو اجازت نه غازی ته ورکری شوی دی او نه غیر غازی ته (۱) خو د غازی دپارہ د گیری تورولو اجازت او د بریتو لویولو او اوریدولو اجازت دی۔ لما فی الہندیۃ ۵: ۲۶۴ واما الخضاب بالسواد فمن فعل ذلك من الغزاة لیکون اھیب فی عین العدو فهو محمود منه اتفق علیہ المشائخ رحمہم اللہ تعالیٰ (۲) وفيہا ایضاً قالوا لا بد عن طول الشارب للغزاة لیکون اھیب فی عین العدو وکذا فی الغیائیة (۳)۔ وهو الموفق

پہ جنگ کی د (الحرب خدعة) تصور

سوال: ما یقول العلماء الکرام فی المسئلة الآتیة: هل یجوز الخدع مع الکفار فی الحرب ام لا؟ کیف ما كانت الخدیعة؟ بینواتوجروا

المستفتی: نامعلوم ... ۱۸ جمادی الاول ۱۴۰۲ ھ

بقیہ از حاشیہ گذشتہ [مندوب الی توقیرھا وتطویلھا لیکون اھیب فی عین من یبارزہ والحاصل ان ما یعین المرء علی الجھاد فهو مندوب الی اکتسابہ لما فیہ من اعزاز المسلمین وقھر المشرکین۔ (البحر الرائق ۵: ۷۶ کتاب السیر)

(۱) عن ابن عمر رضی اللہ تعالیٰ عنہما قال: قال رسول اللہ ﷺ: خالفوا المشرکین احفوا الشوارب واففوا اللحی۔ (الصحيح لمسلم ۱۲۸: ۱ باب خصال الفطرة)

(۲) (فتاویٰ عالمگیریہ ۵: ۳۵۹ کتاب الکراہیۃ، الباب العشرون فی الزینۃ)

(۳) (فتاویٰ عالمگیریہ ۵: ۳۵۸ کتاب الکراہیۃ، الباب التاسع عشر فی الختان)

الجواب: قال رسول الله ﷺ الحرب خدعة۔ رواه البخاري وغيره) قال النووي واتفقوا على جواز خداع الكفار في الحرب كيفما أمكن الا ان يكون فيه نقض عهد او امان، وفي شرح السير الكبير للسرخسي ۱: ۸۳ بعد ذكر الحديث ما نصه، وفيه دليل على انه لا بأس للمجاهد ان يخادع قرنه في حالة القتال، (اعلاء السنن ۱۲: ۴۵)۔

وفيه ايضاً ما ملخصه ان المذهب انه ليس المراد (من جواز الكذب في الحرب) الكذب المحض وانما المراد استعمال المعارض، والحق جواز الكذب الصريح اذا لم يقدر على التعريض، وكلام السرخسي محمول على الاحتياط (۱) وفي البحر ۵: ۱۲۳ ويكفر بوضع قلنسوة المجوسي على رأسه على الصحيح الا لضرورة دفع الحر والبرد وبشد الزنار في وسطه الا اذا فعل ذلك خديعة في حرب وطليلة للمسلمين (۲)، وفي الخلاصة لو شد الزنار قال ابو جعفر الاستروشني ان فعله لتخليص الاسارى لا يكفر والا كفر ۴: ۳۸۷ (۳)۔ وهو الموفق

د نځير عام نه كيدو په صورت كې د عوامو

د جهاد د پاره تلل د مواخذي سبب نه دي

سوال: څه فرمائي علماء دين د دې مسئلې په باره كې چې د يو سړي كويژدن شوې ده او لائې واده نه دي شوي او د افغانستان د جهاد د پاره تلل

(۱) (اعلاء السنن ۶۰، ۵۹: ۱۲ كتاب السير، باب الحرب خدعة وجواز الكذب في الحرب)

(۲) (البحر الرائق ۱۲۳: ۵ كتاب السير، باب احكام المرتدين)

(۳) (خلاصة الفتاوى ۳۸۷: ۴ كتاب الفاظ الكفر، الفصل الثاني، الجنس السادس)

غواہی، د مور پلار د طرف نہ ورته د تلو اجازت ملاؤ شوی دې لهذا که دا سرې د جهاد دپاره لار شوی نو څه مواخذه خوبه نه وی؟ بینواتو جروا

المستفتی: بشیر احمد مروت بنون ۲۵... جمادی الثانی ۱۴۰۲ هجری

الجواب: دا جهاد په عوام باندې فرض عین نه دې د هغوی دپاره د دې ترک رخصت دې، پس په صورت مسئلې کې د دې سرې د جهاد دپاره نه تلل د مواخذې سبب نه دې، (ماخوذ از شامی) (۱) وهندیة (۲) وهوالموفق

اشتراکیت د قرآن او حدیث خلاف او د دې خلاف جهاد مشروع دې

سوال: چې میفرماید علماء دین درین مسئله که در صورتیکه ببرک کارمل واعضائی اومدعیان اسلام وکلمه او را بر زبان میرا اندیشان منافقین، هست یا مجاهدین؟ در صورت منافقین بودن بهر ایشان جهاد لسانی هست؟ بینواتو جروا

المستفتی: عبدالغفور مهاجر فاضل حقانیة... ۱۳ ربیع الاول

(۱) قال العلامة الحصکفی: ولا بد لفرضيته من قيد آخر وهو الاستطاعة وفي السراج وشرط لوجوبه القدرة على السلاح لا امن الطريق فان علم انه اذا حارب قتل ولم يحارب اسر لم يلزمه القتال ويقبل خبر المستنفر ومنادى السلطان ولو كان كل منهما فاسقا (درمختار).

وقال العلامة ابن عابدين: يجب على الامام ان يبعث سرية الى دار الحرب كل سنة مرة او مرتين وعلى الرعية اعانته فان لم يبعث كان كل الاثم عليه. (ردالمحتار مع الدرالمختار ۲۴۲، ۲۳۹: ۳ كتاب الجهاد)

(۲) وفي الهندیة: واما شرط اباحتہ... والثانی ان یرجو الشوكة لاهل الاسلام باجتهاده او باجتهاد من یعتقد فی اجتهاده ورأیه وان كان لا یرجو القوة والشوكة للمسلمین فی القتال فانه لا یحل له القتال لما فیہ من القاء نفسه فی التهلكة... ثم یرتوی ان یرجون المستنفر عدلاً او فاسقاً یقبل خبره فی ذلك وكذا منادی السلطان. (فتاویٰ ہندیة ۱۸۸: ۲ كتاب السیر الباب الاول)

الجواب: چونکہ ببرک کارمل و معاونین او ایمان به اشتراکیت دارد و اشتراکیت از تصادم با قرآن و حدیث کفر جلی است (۱) لهذا ببرک کارمل و غیره هر نوع جهاد مشروع و مطلوب است. (۲) و هوالموفق

(۱) قال العلامة المفتي محمود حسن: الجواب حامدا ومصليا: د کمیونترزم بنیاد ہم پہ دی باندی دی چہ انسان د مذهب سرہ پہ جنگ کرے شی، پس وات کمیونترزم از دیب کنب دی چہ: د کمیونترزم ممبر د ہغہ سړی نہ علاوہ بل څوک جوړیدی نہ شی چہ صفا صفا د دی خبری اعلان اونکری چہ ہغہ دہریہ دی یعنی د اللہ پاک منکر دی، اینجلز لیکی چہ: زمونږ پارتی طبقہ دار شعور لری، او د مزدورانو د آزادی دپارہ کوشش کوی، داسی پارتی د مذہبی اعتقاداتو نہ پیدا کړی جہالت نہ غفلت نہ شی کولې، زمونږ بنیادی مقصد دادی چہ د مذہبی دھوکې خوړلونه خلق ویستلې شی مارکس د مذهب پہ انفرادی معاملہ باندی تبصرہ کولو سرہ ویلې دی چہ: مونږ لره قدم وړاندی کولو سرہ انسانیت لره د مذهب د اقتدار نہ آزادول دی، پہ مذهب باندی تنقید د علم تنقید بنیاد دی. (مارکس سوشلزم ۱۹۲) مذهب د عوامو پہ حق کنب د افیون پہ شان اثر لری. (حوالہ سابقہ) مذهب د غلامی د نظام د پخوانی چغې راتبیدلې آواز دی. (کمیونسٹ مینو فیسٹو کی تشریح دفعہ ۵۵) پہ کمیونترزم باندی بحث کولو سرہ د حکم الاسلام فی الاشتراکیہ مصنف لیکی: ان العقیدۃ الاساسیۃ للنظام الاشتراکی هی العقیدۃ المادیۃ الی تقول: ان المادۃ هی اصل الاشیاء: ولا شیئ لغير المادۃ وهذا یعنی انکار وجود الخالق العظیم سبحانه وتعالی، وبالتالي انکار کل دین سماوی وامثالہم. (حکم الاسلام فی الاشتراکیہ ۱۱۹) او کمیونترزم ہم یو تحریک نہ دی بلکہ یو نوې مذهب دی، دا د کمیونترزم اجمالی خاکہ ده چہ د ہغې نہ ہم بنہ واضحہ شوہ چہ د اعتقاد پہ اعتبار ہم ہغہ صراحتہ د اسلام خلاف دی.

(۲) قال العلامة المرغینانی: وقتال الکفار واجب وان لم یبدوا للعمومات. (الہدایۃ ۵۵۹: ۲ کتاب السیر)

کہ د جنگ دوران کې کافر کلمه ولولې نو د هغه قتلول جائز نه دی

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې که د جنگ دوران یو کافر او د الله پاک منکر د غازیانو مخکې کلمه توحید ولولې او اسلام قبول کړی نو آیا د اسلام د قبولولو نه پس د هغه قتلول جائز دی؟ اگر چې په دروغه د اقرار احتمال هم وی؟ بینواتوجروا

المستفتی: انور سادات... طالب علم زرگری

الجواب: د جنگ په حالت کې که یو غیر مسلم د ایمان اظهار وکړی او کلمه توحید لوستلو سره د الله پاک د وحدانیت اقرار وکړی نو هغه به نه شی قتلولې، د ایمان په اقرار باندې به اکتفاء کولې شی. وفي الهندية ۲: ۱۹۵ قال القدوري في كتابه الكفار على نوعين فهم من يبعد الباري عز وجل ومنهم من يقربه الا انه ينكر وحدانيته كعبدة الاوثان فمن انكره اذا اقربه يحكم باسلامه ومن اقرو بوجدانيته اذا اقرب بوجدانيته بأن قال لا اله الا الله يحكم بالاسلام (۱). وهو الموفق

د جهاد دوران کې د کفارو د ماشومانو او زنانو د قتل کیدو مسئله

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې د هغه خلکو د اولاد د قتل کیدو څه حکم دی کوم چې د دهریانو او روسیانو نه وسله اخلي او د مجاهدینو خلاف جنگ کوی، ځکه چې دا خلق په خپلو کورونو کې دننه وی چې په هغې کې د هغوی سره د هغوی ماشومان او ښځې هم وی، او په کورونو کې دننه جنگیزي نو په دې دور کې د نوې وسلې مثلاً راکټ لاتیچر په استعمال سره د هغوی ماشومان وغیره هم مری نو د دې څه حکم دی؟ بینواتوجروا

المستفتی: مولوی کمال محمد کرم ایجنسی... ۱۵ شوال ۱۴۰۱ هـ

(۱) (فتاویٰ عالمگیری ۱۹۵: ۲ کتاب السیر الباب الثانی فی کیفیة القتال)

الجواب: جاز قتلہ لا عن قصد (۱) کما فی رد المحتار ۲: ۳۰۸ لکن جواز التحریق والتغریق مقید کما فی شرح السیر بما اذا لم یتمکنوا من الظفر بہم بدون ذلك بلا مشقة عظيمة فان تمکنوا بدونها فلا يجوز لان فيه اهلاك اطفالہم ونساءہم ومن عندہم من المسلمین (۲)۔ وهو الموفق

د دھریانو او د ہغوی د معاونین خلاف د جنگیدلو حکم

سوال: خہ فرمائی علماء دین د دے مسئلے پہ بارہ کی چہ کوم خلق د دھری حکومت نہ وسلہ اخستلو سرہ د مجاہدینو خلاف جنگیہری ہغوی لردہ د قتلولو او ہغوی سرہ د جہاد کولو خہ حکم دے؟ بینواتوجروا

المستفتی: مولوی کمال محمد کرم ایجنسی صدہ ۱۵۰۰ شوال ۱۴۰۱ھ

الجواب: د دھریانو خلاف د ہغوی د کفر د وجہ نہ جنگ کول مشروع دی (۲) او ہم دغہ شان د ہغوی د معاونین او مدافعین خلاف ہم (۴) قال اللہ

(۱) قال الشيخ ظفر احمد العثماني: عن الصعب بن جثامة ان رسول الله ﷺ سئل عن اهل الدار من المشركين يبيتون فيصاب من نسائهم وذرائعهم ثم قال هم منهم، (قوله عن الصعب) دلالة على ان لا بأس بقتل النساء والذرية تبعاً من غير عمد حيث لا مفر عن قتلهم ظاهرة. (اعلاء السنن ۲۶: ۱۲ كتاب السير باب من لا يجوز قتله) (۲) (رد المحتار هامش الدر المختار ۲۴۴: ۳ قبيل مطلب في ان الكفار مخاطبون ندباً)

(۳) قال العلامة المرغيناني: قتال الكفار واجب وان لم يبدووا للعمومات. (هداية ۵۵۹: ۲ كتاب السير)

(۴) قال الشيخ الطرابلسي: سئلت عن بلدة استولى عليها الكفار وتمكنوا منها فانضم اليهم بعض القبائل والعشائر وصاروا يقاتلون معهم المسلمين وينهبون مالهم وينصحون الكفار ويعينونهم على اذى المسلمين... [بقية حاشيه بر صفحه آئنده

تبارک وتعالیٰ: ومن يتولهم منكم فإنه منهم (۱) وهو الموفق

د جہادی فلمونو او تصویرانو جو پرولو حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې د افغانستان د جہاد دپاره په خلقو کې د جذبې پیدا کولو دپاره جہادی فلمونه جوړول او عکاسی یعنی تصویران ویستل جائز دی یا ناجائز؟ بینواتوجروا

المستفتی: مولوی محمد یونس خالص امیر حزب اسلامی افغانستان ... ۲۴ نومبر ۱۹۸۵ء

الجواب: واضح باد که تصویر کشی حیوان ونگریسین بدنہائے زنان وتصویرات ایشان وشنیدن سرود ها یا عکس ایشان ناجائز امور اند، لورود اللعنة وغیرها علی المصور (۲) ولحدیث کانه ينظر اليها (۳) البتہ در وقت

بقیه از حاشیہ گذشته [فکانوا اشد ضرراً علی المسلمین من الکفار فما الحکم فیہم وهذا حالہم؟ فالجواب انی لم اقف علی حکم هؤلاء فی کتب مذهبنا معاصر الحنفیة ولكن وقفت عن حکمہم فی کتب بعض السادة المالکیة والظاهر ان حکم هؤلاء حکم اهل الحرب فی قتلہم واخذ مالہم ... لکونہم ردأ لعدو الحرب ومعینون له بانفسہم وحکم الردء اذا لم یقاتل مع العد وحکم المقاتل فاحری اذا قاتل - (الفتاویٰ الکاملیة ۲۵۰ کتاب الجنایات)

(۱) (سورة المائدة: ۵۱)

(۲) قال الله تعالى: ان الذين يؤذون الله ورسوله لعنهم الله في الدنيا والآخرة واعد لهم عذابا مهينا، وقال عكرمة معناه بالتصوير والتعرض لفعل مالا يفعله الا الله بنحت الصور وغیرها وقد قال رسول الله ﷺ لعن الله المصورون.

(الجامع لاحکام القرآن للقرطبی ۱۶: ۲۱۲ سورة الاحزاب آیت: ۵۷)

(۳) عن ابن مسعود قال قال رسول الله ﷺ لا تبأشر المرأة المرأة فتنعتها لزوجها كانه ينظر اليها متفق عليه - (مشکواة المصابيح ۲۶۸ کتاب النکاح، باب النظر الى المخطوبة الخ)

تعارض بضرورت مختار کردن، اھون البلیتین فعلا و اقل المفسدین درہ قواعد مسلمہ اند، کما فی شرح المجلة (۱) و شرح التنویر (۲) والاشباه والنظائر (۳) چون قتل مسلم تاجر یا اسیر وغیرہ یا سماعت مزامیر از مجاہدین کہ فساق باشند، وغیر ذلک کما فی الھندیۃ (۴) پس این فلمہا از دیگر فلمہا ندارند. وهو الموفق

د کفارو د پارہ د جاسوسی کوئی مسلمان حکم

سوال: خہ فرمائی علماء دین ددی مسئلہ پہ بارہ کہی چہ دمسلمان جاسوس کوم چہ د کفارو د پارہ جاسوسی کوی ہغہ بہ قتلولی شی یا نہ؟ بینواتوجروا المستفتی: نامعلوم ۱۸ جمادی الاول ۱۴۰۲ھ

الجواب: زمونہ پہ ترد بہ مسلمان جاسوس نہ شی قتلولی کما فی اعلاء السنن ۱۲: ۴۲ فی شرح السیر الکبیر قال اذا وجد المسلمون رجلاً من بدعی الاسلام معیناً للمشرکین علی المسلمین یکتب الیہم بعبور اثمہم فاقرب ذلک طوعاً

(۱) فی شرح المجلة یختار اھون الشرین (شرح المجلة ۷۵: ۱ المادة: ۲۹)

(۲) فی شرح التنویر: والضابط ان من ابتلی ببلیتین فان تساویا خیر وان اختلفا اختار الاخف. (الدر المختار ۳۰۳: ۱ کتاب الصلوۃ، باب شروط الصلوۃ)

(۳) وفی الاشباه والنظائر: وهی ما اذا تعارض مفسدتان روعی اعظمها ضرراً بارتکاب اخفهما. (الاشباه والنظائر ۸۹ القاعدة الخامسة الضرر یزال)

(۴) وفی الھندیۃ: ولا بأس برمیہم وان کان فیہم مسلم اسیر او تاجر وان تترسوا بصبیان المسلمین او بالاساری لم یکفوا عن رمیہم ویقصدون بالرمی الکفار... قوم من الصلحاء یریدون الغزو ومعہم قوم من اهل الفساد یخرجون الی الغزو ومعہم مزامیر فان امکن للصلحاء الخروج بدونہم لا یخرجون معہم وان لم یمکن الخروج الامعہم یخرجون معہم. (فتاویٰ عالمگیریہ ۱۹۴: ۲ الباب الثانی فی کیفیۃ القتال)

فانه لا يقتل ولكن الامام يوجعه عقوبة (۱) وكذا صرح به النووي ونسبه الى الشافعي والاوزاعي وابي حنيفة وبعض المالكية (۲) - وهو الموفق

د كفارو دپاره جاسوسى كونكى مسلمان لره په طور د تعزير قتلول

سوال: څه فرمائي علماء دين د دې مسئلې په باره كې چې كله يو مسلمان د كفارو دپاره جاسوسى وكړى چې د هغې په نتيجه كې ډير مسلمان قتل شي، آيا د دې قسم جاسوس قتلول جائز دى يا نه؟ بينواتو جروا

المستفتي: نامعلوم ... ۲۸ جمادى الثاني ... ۱۴۰۴ هـ

الجواب: دا قسم جاسوس تعزيرا قتلول جائز دى (كمافي الهندية ۱۸۸/۲) (۲) وهو الموفق

د جاسوسى په شك چا لره قتلول جرم دى

سوال: څه فرمائي علماء دين د دې مسئلې په باره كې چې په افغانستان كې مجاهدینر یو سړې د یوې ډلې امیر جوړ كړې دې دا امیر د حكومت دفترونو ته هم ځى او د هغه افرادو كله هم جهاد نه دې كړې، اوس د دې امیر دپاره څه حكم دې؟ هغه لره د حكومت سړې گڼلو سره سزا وركړې شى حال دا

(۱) (اعلاء السنن ۵۶: ۱۲ باب الجاسوس)

(۲) قال العلامة النواوى: ومذهب الشافعى وطائفة ان الجاسوس المسلم يعزر ولا يجوز قتله وقال بعض المالكية يقتل الا ان يتوب وبعضهم يقتل وان تاب وقال مالك يجتهد فيه الامام - (حاشية النووي على صحيح مسلم ۳۰۲: ۲ باب من فضائل حاطب بن ابى بلتعنة)

(۳) وفى الهندية: المكابر بالظلم وقطاع الطريق وصاحب المكس وجميع الظلمة والاعوان والسعادة يباح قتل الكل ويثاب قاتلهم كذا فى النهر الفائق - (فتاوى عالمگیری ۱۶۷: ۲ فصل فى التعزير)

چې حکومت د مجاہدینو سره په معمولی تعاون سره چې یو سری باندې خبردار شی نو هغه وژنی، لهذا شرعی حکم څه دی؟ بینواتوجروا

المستفتی: عبدالمجید حقانی فاضل حقانیہ ۱۲۰۰۰ ربیع الثانی ۱۴۰۲ھ

الجواب: صرف په دې شک سره قتل کونکې مجرم دی (۱) داسې شبهات خو په مجاهدین او مهاجرین باندې هم کیدې شی په دوی کې د روس کسان ضرور موجود دی. والله اعلم

د وطن او اسلامی سرحد حفاظت د حقوق الله نه دی

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې کوم خلق په فوج کې بهرتی شوي دی د هغوی ذهن دا جوړیږي چې مونږ جهاد کوو د ملک د سرحدونو حفاظت کوو د عوامو د نفس او مال محافظ یو لهذا مونږ چونکې حقوق العباد پوره کوو، د الله پاک مخلوق ته فائده رسوو که مونږ وغیره مونږ ادا نه کړو نو هیڅ فرق نه راځي الله پاک خپل حقوق معاف کوی خو د بندگانو حقوق نه معاف کوی، نو چونکې مونږ نه په حقوق العباد پوره کیدلو سره مونږ پاتې شوي دي په دې وجه هیڅ باک نشته نو د دې څه حکم دی؟ بینواتوجروا

المستفتی: نامعلوم ۵۰۰۰۰ ستمبر ۱۹۸۹ھ

الجواب: ومنه الصدق والصواب: عموماً دا مزدوری د تنخواه دپاره کولې شی، که تنخواه ملاویرې نو په مسلمان باندې هم حمله کول جائز گڼي او که نه ملاویرې نو هندو او یهودی هم معاف وی او بهر حال دا د وطن حفاظت د

(۱) فی شرح المجلة: اليقين لا يزول بالشك... يعني ان الامر المتيقن بثبوته لا يرتفع الا بدليل قاطع ولا يحكم بزواله بمجرد الشك كذلك التيقن عدم ثبوته لا يحكم بثبوته بمجرد الشك لان الشك اضعف من اليقين فلا يعارضه ثبوتاً وعدمياً (شرح المجلة ۱: ۱۸ المادة: ۴)

حقوق عامۃ نہ دی کوم تہ چہ حقوق اللہ ویلہ شی دا د شخصی فائدہ د پارہ
نہ دی کوم تہ چہ حق العبد ویلہ شی (۱) واللہ اعلم بالصواب

پہ قتل کی د زنانو او ماشومانو قصدا قتلول منع دی

سوال: خہ فرمائی علماء دین د دہ مسئلہ پہ بارہ کی چہ د کمیونسٹیو
کورو نہ تباہ کول یا ماشومان او بنسختی وژل خہ حکم لری؟ بینواتوجروا

المستفتی: قاری انور مدرسه عربیہ تل ... ۲۳ جون ۱۴۰۱ھ

الجواب: د ماشومانو او زنانو قصدا ارادة قتلول ممنوع دی (حدیث) (۲)
وهوالموفق

(۱) قال الامام ولی الله الدهلوی: ثم مست الحاجة الى الترغيب في مقدمات الجهاد
التي لا يأتي الجهاد في العادة الا بها كالرباط والرعي وغيرهما لان الله تعالى اذا امر
بشيء ورضى به وعلم انه لا يتم الا بتلك المقدمات كان من موجه الامر بها والرضا
عنها، ورد في الرباط انه خير من الدنيا وما فيها وانه خير من صيام شهر وقيامه وان
مات اجرى عليه عمله الذي كان عمله واجرى عليه رزقه وامن الفتان.

(حجة الله البالغة ۱۷۲: ۲ باب الجهاد)

(۲) عن انس بن مالك رضى الله تعالى عنه ان رسول الله ﷺ قال انطلقوا بسم الله
وبالله وعلى ملة رسول الله ولا تقتلوا شيخا فانيا ولا طفلا ولا صغيراً ولا امرأة.

(سنن ابی داؤد ۳۵۲: ۲ باب في دعاء المشرکین)

وفي اعلاء السنن: عن الصعب بن جثامة ان رسول الله ﷺ سئل عن اهل
الدار من المشرکین يبيتون فيصاب من نسائهم وذرائعهم؟ ثم قال: هم منهم،
قوله: عن الصعب الخ دلالتہ علی ان لا بأس بقتل النساء والذرية تبعاً من غير عمد
حيث لا مفر عن قتلهم ظاهرة. (اعلاء السنن ۱۲: ۲۶ كتاب السير باب من لا يجوز
قتله في الجهاد)

مرتدین قتل او د هغوی د مالونو نه د غنیمت جوړولو مسئله

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې د مرزائیانو سره چې څو ورځې مخکې د سوشل بائیکات حکم شوې وو هم دې دوران کې مرزائیانو څو ملحد او بې دینه کسان د رشوت په ذریعه خپل معاونین جوړ کړل کوم چې په بازارونو کې گرځیدل او آوازونه ئې کول چې شته څوک مولا چې د مرزائی د دکان نه څوک د سوا اخستلو نه منع کړی؟ هم دې دوران کې څو جذباتي ځوانانو د هغوی سره مقابلې وکړه او د هغوی د کانونه ئې وران کړل او بعض اسباب وغیره ئې لوټ کړل، اوس چې کله دا بائیکات ختم شو نو دا مال کوم چې یو مسلمان اوچتولو سره استعمال کړو هغې لړه واپس مرزائیانو ته ورکول ضروری دی یا نه؟ او د مسلمانانو دپاره د دې مال استعمال حلال دي یا حرام؟

۲: مرتدین چې کله د اسلام په ختمولو کې مصروف شی او د حربی کافر د زړه نه حمایت کوی نو د هغه مال به په حالت د ارتداد کې مباح وی یا نه؟

۳: یو عالم د مرتد ذکر شوې مال ته په حالت د ارتداد کې مباح ویلې دې په دې سره په دې عالم باندې شرعا څه نیول شته یا نه او هغه غلط ویلې دی یا صحیح؟ بینواتوجروا

المستفتی: مختار احمد... ۲۷ شوال ۱۳۷۴ هـ

الجواب: اهل ارتداد چې کله طاقت کې کیرې نو هغوی سره د بنو حنیفه په شان معامله کول یعنی د هغوی قتل او د هغوی مالونه غنیمت جوړول سنت صدیقی دي. (۱) او د هغوی په مسلمانانو معاونین باندې به د باغیانو په

۱) قال الامام محمد رحمه الله تعالى: ولو ان اهل بلدة ارتد واحتی صارت دارهم دار حرب ثم وقع الظهور عليهم فانه يقتل رجالهم ویسبی نساؤهم وذراریهم كما فعله الصديق رضی الله تعالى عنه ببني حنیفة حین ارتدوا.
(شرح السیر الکبیر ۱۹۴۱: ۵ باب من ارتد من المسلمین)

شان د جنازې مونځ نه شی کولې کما فی ردالمختار ۱/۸۱۳، وجعل مشائخنا
المقتولين فی العصبۃ فی حکم اهل البغی. (۱) وهو الموفق

د ایران او عراق په جنگ کې توقف دي

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې د ایران او عراق
تر مینځه جنگ کې که یو فریق خپل ځان ته د مجاهدین اسلام نوم ورکړي او
مقابل دویم فریق ته د کفارو لښکر اوای او دې جنگ ته د کفر او اسلام جنگ
اوای نو آیا یو فریق ته داسې ویل په شریعت محمدی ﷺ کې صحیح دی یا
نه؟ او آیا د دې جنگ د کفر او اسلام سره څه تعلق شته یا نه؟ بینواتو جروا

المستفتی: سید حبیب الله اسعد ناظم مرکز علوم اسلامیة راحت آباد پېښور ۲۶ مارچ ۱۹۸۵ء
الجواب: دا فیصله گرانه ده، ایرانی حکومت شیعه او غیر اسلامی حکومت
دې او عراقی حکومت په باره کې معلومه نه ده چې هغه اسلامی حکومت دي
یا اشتراکی حکومت. والله اعلم

په اراکان (برما) کې د ظالمانو خلاف جهاد فرض عین دي

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې د اراکان په
ځمکه (برما) کې مسلمانان د ډیرې مودې نه آباد دی او په دې حصه کې د
مسلمانانو اکثریت دي اوس په دې ځمکه باندې د غیر مسلمو حکومت دي
مخکې په ۱۹۴۲ء کې د یو منظم سازش د لاندې د دې حصې نه د مسلمانانو
د بهر کولو دپاره دومره د تشدد او بربریت ثبوت ورکړې شو چې د هغې مثال
د دنیا په تاریخ کې نشته، دا د ظلم سلسله تر اوسه پورې راروانه ده، د تپوس
د کولو امر دا دي چې دا د شپږو څلوېښتو کالو مسلسل ظلم ته کتلو سره شرعا
د برما د مسلمانانو په حق کې نفیر عام دي یا نه؟ که وی نو شرعا په هغوی
باندې جهاد فی سبیل الله فرض دي یا نه؟ که طاقت نه لری نو بیا څه حکم
دي؟ بینواتو جروا

المستفتی: جناب میر احمد صاحب ۱۶۸۳ عجمان یو اے ای... ۲۷ صفر المظفر ۱۴۰۹ هـ

(۱) (ردالمحتار هامش الدر المختار ۶۴۲: ۱ باب صلوة الجنابة)

الجواب: د دے فرعونیانو او ظالمانو خلاف جہاد فرض عین دے (۱) او چونکہ دا مظلومین خیلہ د مخالفین پہ مقابلہ کپ طاقت نہ لری، لہذا الاقرب فالاقرب باندے باقاعدہ فرض دے (۲) وهوالموفق

د مسلمان فاسق حکومت خلاف مسلح جہاد جائز نہ دے

سوال: خہ فرمائی علماء دین د دے مسئلے پہ بارہ کپ چپ پاکستان چپ یو اسلامی ملک دے او پہ دے کپ یر قوانین غیر اسلامی دی او اکثر حکمران طبقہ پہ دے کوشش کپ وی چپ د آئین نہ اسلامی شقونہ ختم کپ نوایا د دے مسلمان فاسق حکمرانانو خلاف جہاد بالسیف یعنی مسلح جہاد ضروری نہ دے؟ بینواتوجروا

المستفتی: رحیم علی متعلم اشرفیہ پینبور ۱۰۰۰۰ اگست ۱۹۷۳ء

الجواب: د مسلمان فاسق حکمران خلاف مسلح جہاد یعنی جہاد بالسیف بالاجماع جائز نہ دی، خو بغیر د قتل او مقاتلہ د هغوی خلاف آواز اوچتول او د منکراتو نہ منع کول (د جلسے جلوس پہ ذریعہ) بیشک جہاد دے (۲) لکہ

۱) قال العلامة الموصلي: الجهاد فرض عين عند النفير العام لقوله تعالى: انفروا خفافا وثقالا، الآية: والنفير العام ان يحتاج الى جميع المسلمين فلا يحصل المقصود وهو اعزاز الدين وقهر المشركين الا بالجميع فيصير عليهم فرض عين كالصلوة... واذا هجم العدو وجب على جميع الناس الدفع. (الاختيار لتعليق المختار ۱۴۲: ۴ کتاب السير)

۲) قال العلامة الحصكفي: يفرض على الاقرب فالاقرب من العدو الى ان تقع الكفاية فلو لم تقع الا بكل الناس فرض عيننا كصلوة وصوم. (الدر المختار ۲۴۰: ۳ کتاب الجهاد)

۳) قال الملا علي قاري: والمراد بالكفر هنا المعاصي والمعنى لا تنازعوا ولاية الامور في ولايتهم ولا تعترضوا عليهم الا ان تروا منهم منكرا محققا تعلمونه من قواعد الاسلام فاذا رأيتم ذلك فانكروه عليهم وقوموا بالحق حينما كنتم واما الخروج عليهم وقتالهم فمحرم باجماع المسلمين وان كانوا فسقة الظالمين... واجمع اهل السنة على ان السلطان لا ينزل بالفسق لتهيج الفتن في عزله واراقة الدماء وتفريق... [بقية حاشيه بر صفحه آئنده]

چې اهل حق علماء دا کوی لما رواه مسلم: عن امرسلة ان رسول الله ﷺ قال ستكون امراء فتعرفون وتنكرون فمن عرف برئ ومن انكر سلم ولكن من رضى وتابع قالوا فلانقاتلهم قال لا ماصلوا^(۱) - وهو الموفق

په پاکستان او افغانستان کې د جهاد حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې آیا افغانستان دار الحرب دې؟ او د دې د جهاد متعلق او پاکستان کې د جهاد متعلق څه حکم دې؟ بینواتو جروا

المستفتی: محمد حلیم دارالعلوم حقانیه ... ۲۲ صفر المظفر ۱۴۰۵ هـ

الجواب: په افغانستان او پاکستان دواړو کې اسلامی نظام نافذ نه دې او په دواړو کې د اسلام په نفاذ کې (روس وغیره) بندیز راوولی خود افغانستان نه د دې بندیز ختمولو دپاره جهاد باللسان شروع دې او د پاکستان نه د دې د ختمولو دپاره جهاد باللسان جاری دې وهو الموفق

د افغانستان نه د هجرت او جهاد مسئله

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې نن صبا په افغانستان کې جنگ جاری دې بعض خلق وائی چې دا اسلامی جهاد نه دې، ځکه چې روس خپل فوج واپس کړې دې اوس مجاهدین خپل مینځ کې جنگیږي، دغه شان دا د امریکې په وسله باندې جنگیږي او نجیب د روس نه وسله اخستلو سره جنگیږي، آیا په دې هجرت او جهاد به ثواب ملاوېږي یا نه؟ بینواتو جروا

المستفتی: نامعلوم

بقیه از حاشیه گذشته [ذات البین فتکون المفسدة فی عزله اکثر منها فی بقائه -
(مرقاة المفاتیح شرح مشکواة ۲: ۲۰۱ کتاب الامارة والقضاء الفصل الاول)
(۱) (صحیح مسلم ۲: ۱۲۸ کتاب الامارة باب وجوب الانکار الخ)

الجواب: روس او روسیانو خلقو سره جنگیدل جهاد دې (۱) او خپل مینځ کې جنگ کول فساد دې، د هجرت فرضیت د مکې د فتح نه پس منسوخ دې (۲) او تر کوم وخته پورې چې په کومو ښهرونو کې د دین د پاره خطر وې نو هجرت به واجب وې ګڼه نو مستحب به وې (۳) بهر حال دا موجوده هجرت د مصلحت تقاضه ده نه د دې نه پورته. فافهموهوالموفق

افغان جهاد بېشکه بې شبهې جهاد دې

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې زموږ په ګاونډ کې چې د مسلمان ملک افغانستان کوم صورتحال دې چې روس په دې قبضه کړې ده او کمیونزم او دهری نظام ئې نافذ کړې دې، اوس سوال دا دې چې ۱: د افغانستان نه علاوه د یو بل ملک مثلاً پاکستان وغیره یو فرد د جهاد د جذبې د لاندې هلته تلو سره شریکېږي نو هغه ته به د جهاد ثواب ملاوېږي یا نه؟ او که په دې جنگ کې قتل کړې شی نو هغه ته به شهید ویلې شی یا نه؟ ۲: بله دا چې دغه مجاهدینو سره د مالی تعاون شرعی حیثیت څه دې؟ کوم

۱) قال العلامة ابن نجيم: والجهاد هو الدعاء الى دين الحق والقتال مع من امتنع عن القبول بالنفس والمال. (البحر الرائق ۵: ۷۰ کتاب السیر)

۲) عن ابن عباس رضي الله تعالى عنه عن النبي ﷺ قال يوم الفتح لا هجرة بعد الفتح ولكن جهاد ونية واذا استنفرتم فانفروا، متفق عليه. (مشکواة المصابيح ۳۳۱ کتاب الجهاد)

۳) قال العلامة العيني: فقلوه "لا هجرة" يعني من مكة واما الهجرة عن المواضع التي لا يتأتى فيها امر الدين فهي واجبة... بقي من الهجرة ثلاثة انواع وهي هجرة من كان مقيماً ببلاد الكفر ولا يقدر على اظهار الدين فتجب عليه الهجرة. (عمدة القاري ۱۴: ۸۰ کتاب الجهاد باب فضل الجهاد)

خلق چې د دې مجاهدینو دپاره په وسله او نقد وغیره سره امداد کوی هغوی ته به په دې باندې اجر او ثواب ملاویری یا نه؟ بینواتوجروا

المستفتی: حمید الرحمن عباسی مدرس مدرسه قاسم العلوم

شیرانوالا... لاهور... ۱۷ جمادی الثاني ۱۴۰۱ هـ

الجواب: دا رد عمل بیشکه بې شهبې جهاد دې، دا د اسلام او دارالاسلام نه مدافعت دې. ^(۱) د بخارا حالت په چا هم پټ نه دې، په دې رد عمل کې کوشش کونکې مجاهد دې، او په دې کې قتل شوې شهید دې. ^(۲) او هغوی سره هر قسم تعاون د اجر او ثواب باعث دې. وهوالموفق

جهاد افغانستان صحیح او اهل اقتدار باندې فرض عین دې

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې ۱: په افغانستان کې چې کوم جنگ د مسلمانانو او روسیانو یا د هغوی د ملګرو ترمینځه شروع دې آیا اسلامی نقطه نظر سره دا جهاد دې یا نه؟
۲: آیا دا جنگ زمونږ د ملک پاکستان دپاره جهاد کیدې شی او د دې جهاد څه حکم دې؟ بینواتوجروا

المستفتی: نثار احمد... اسستنت دسترکت ایجوکیشن افسر

ملاکنډ ایجنسی... ۱۷ محرم ۱۴۰۳ هـ

الجواب: چونکې حقیقت دا دې چې روس د خپلو نظریاتو د کامیابی دپاره هر تدبیر او هره حربه استعمالوی، لهذا د افغانستان خلکو ته د دین او دنیا

۱) قال العلامة الموصلي: واذا هجم العدو وجب على جميع الناس الدفع لانه يصير فرض

عين. (الاختیار لتعلیل المختار ۱۴۲: ۴ کتاب السیر)

۲) قال العلامة النسفی: الشهيد هو من قتله اهل الحرب او البغی او قطاع الطريق او وجد

فی معركة وبه اثر او قتله مسلم ظلماً ولم تجب به دية.

(کنز الدقائق... البحر الرائق ۱۹۶: ۲ باب الشهيد)

متعلق خطری پینسې دې، پس کوم اهل اسلام چې هجرت اختیار کړې دې او یا ئې دننه، بهر جنگ جاری کړې دې، نو هغه به بچ شی (۱) او منونکې به ختم شی او چونکې صرف د اهل اسلام د روس سره مقابلہ گرانہ ده لہذا نور ارباب اقتدار (اهل اسلام) باندې فرض عین دې چې هغوی میدان ته راشی (۲) دا مجاہدین په عزیمت باندې عمل کوی (۳) گیتې ترک د هغوی دپارہ

مرخص دې. وهوالموفق

د اهل اقتدار په خاموش کیناستلو سره په رعیت باندې جهاد نه فرض کیږي

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې روسی کمیونسټ په افغان مسلمانانو باندې ډیر زیات ظلم کوی او هغوی د وطن عزیز نه په هجرت کولو باندې مجبوروی نو آیا په مسلمانانو گاونډیانو باندې څه ذمه داری راځي؟ که څوک د جهاد دپارہ لار شی نو هغوی ته به د جهاد ثواب ملاویري؟ او آیا د مسلمانانو د طرف نه چې څوک قتل شی هغه به شهید وی یا نه؟ بینواتو جروا

المستفتی: فضل الرحمن جامع مسجد میان سلطان میان والی بهر ۱۴ جمادی الاول ۱۴۰۲ھ
الجواب: د قواعدو په رڼا کې دا جهاد په اسلامی حکومتونو باندې فرض

۱) قال العلامة العيني: فوله لا هجرة يعنى من مكة واما الهجرة عن المواضع التي لا يتأتى فيها امر الدين فهي واجبة.

(عمدة القارى ۸۰: ۱۴ كتاب الجهاد باب فضل الجهاد)

۲) وفي اعلاء السنن: لا يكون فرض عين الا على من استنفرهم الامام... ان الجهاد ليس بواجب عينا على جميع المسلمين ظاهرة بل انما يكون كذلك اذا جاء النفير من الامام. (اعلاء السنن ۱۰: ۱۲ باب وجوب الجهاد)

۳) قال العلامة حسام الدين: العزيمة وهي في احكام الشرع اسم لما هو اصل منها غير متعلق بالعوارض. (الحسامي ۵۷ فصل في العزيمة والرخصة)

عين دې، د هغوی په خاموش کیناستلو باندې په دینداره خلقو باندې فريضه نه عائد کېږي. (۱) خو دې ته عزیمت ویل صحیح دی (۲) او دې ته حرام ویل حرام دی ځکه چې په تجربې سره معلومه شوې ده چې د مخالفینو په مدافعت کې دا لږ خلق هم کامیاب دی او هغوی ته به د جهاد ثواب ضرور ملاوېږي او د شهادت مرتبه به ضرور مومي. (۳) وهوالموفق

د ارباب اقتدار دپاره په جهاد افغانستان کې حصه اخستل فرض دی

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې په افغانستان کې موجوده جنگ جهاد دې یا نه؟ او آیا په پاکستانی خلقو باندې جهاد فرض عین دې یا نه؟ او آیا د دې جهاد په باره کې لیکل او تقرر کول پکار دی یا نه؟ او د منع کونکي څه حکم دي؟ بینواتوجروا

المستفتی: مولوی عبدالرحمن پارهوټی مردان ۱۲۰۰۰ رجب ۱۴۰۳ هـ

الجواب: د افغانستان دا موجوده معرکه بیشکه جهاد دې د دې نصب العین د روس او د روس د ملگرو د اهل اسلام نه تسلط لرې کول دی او د اسلامی نظام راوړلو کوشش دې په ټولو اسلامی ممالکو باندې فرض ده چې

(۱) وفي الفقه الاسلامی وادلته: امر الجهاد موکول الی الامام واجتهاده ويلزم الرعية طاعته فيما يراه من ذلك.

(الفقه الاسلامی وادلته ۵۸۵۲: ۸ کتاب الجهاد، مايجب قبل القتال)

(۲) قال العلامة حسام الدين: العزيمة وهي في احكام الشرع اسم لما هو اصل منها غير متعلق بالعوارض.

(الحسامی ۵۷ فصل في العزيمة والرخصة)

(۳) قال العلامة الحصكفي: وكذا يكون شهيداً لو قتله باغ او حربی او قاطع طريق ولو بغير آلة جارحة فان مقتولهم شهيد باى آلة قتلوه او وجد جريحاً ميتاً في معركتهم.

(الدرالمختار ۶۷۰: ۱ باب الشهيد)

هغوی په دې جهاد کې حصه واخلې (۱) کته نو ارباب اقتدار به گناهگار وي نه رعایا (۲) په هر مسلمان باندې ضروري ده چې هغه د دې جهاد په حق کې هر قسم حصه واخلې (۳) او د څه قسم مخالفت نه احتراز وکړي. وهوالموفق

د افغانستان جهاد لړه د نه منونکي حکم

سوال: څه فرمائي علماء دين د دې مسئلې په باره کې چې يو سړي د موجوده جهاد افغانستان متعلق د چا په اشاره باندې د عدم جهاد اشاعت کوي چې په هغې باندې هغه ته کافي پيسې ملاوېږي چې په عوامو باندې واضح کړي چې دا جهاد نه دي، د دې سړي متعلق څه حکم دي او موجوده جهاد افغانستان جهاد دي يا نه؟ بينواتو جروا

المستفتی: محمدرفيق متعلم حقانيه... يکم ذی الحجة ۱۴۰۹ هـ

الجواب: چونکې دا موجوده جنگ د اسلام د حفاظت او د دهریت د ترلزل

۱) قال العلامة الحصكفي: وفرض عين ان هجم العدو فيخرج الكل وفي ردالمختار (قوله فرض عين) اي على من يقرب من العدو فان عجزوا او تكاسلوا فعلى من يليهم حتى يفترض على هذا التدريج على كل المسلمين شرقاً غرباً.

(الدرالمختار مع ردالمختار ۲۴۲: ۳ كتاب الجهاد)

۲) وفي اعلاء السنن: لا يكون فرض عين الا على من استنفرهم الامام... ان الجهاد ليس بواجب عيناً على جميع المسلمين ظاهرة بل انما يكون كذلك اذا جاء النفير من الامام.

(اعلاء السنن ۱۰: ۱۲ باب وجوب الجهاد)

۳) عن انس رضي الله تعالى عنه عن النبي ﷺ قال جاهدوا المشركين باموالكم وانفسكم والسنتكم رواه ابوداؤد والنسائي والدارمي.

(مشکواة المصابيح ۳۳۲ كتاب الجهاد)

دپاره کیږي، لهذا دا جنگ جهاد شرعی دی. (۱) کوم سرې چې دا جهاد شرعی نه مني هغه د کفر او فسق ترمینځه دي. (۲) وهوالموفق

په افغان جهاد کې د عوامو شرکت او د کفارو د معاونینو حکم
سوال: څه فرمائي علماء دین د انقلاب افغانستان په باره کې چې هلته د کمیونسټ نظریاتو خلق حکمران دي، د روسی لټریچر او دهری نظریاتو پرچار کوی او ورسره ډیر علماء کرام یا خو قتل کوی یا ئې جیلونو کې اچوی، چې د هغې د وجې نه اکثر دیندار طبقه او اهل علم حضرات په هجرت باندې مجبور شو، نو ایا د دې دهری حکومت خلاف جهاد د شریعت په رڼا کې جائز دي یا نه؟ او کوم خلق چې د دې نه مدافعت کوی یا د هغوی معاونت کوی د هغوی څه حکم دي؟ بینواتوجروا

المستفتی: (شیخ القرآن) مولانا محمد الله جان ډاگوي المظاهري ۲۲ نومبر ۱۹۷۰ء
الجواب: د قرائن نه معلومېږي چې د افغانستان د نوی حکومت د اقتدار خاوندان دهریه او کمیونسټ خلق دي دا خلق د هر مذهب او خصوصا د اسلام بدترین دشمنان دي دا خلق په ظاهر کې د اسلام نعره هم لگوي خو د مضبوط کیدو نه پس په شعائر اسلام باندې پابندی لگوي، د بخارا حکومت د دې مثال دي پس د دې امور په بناء په ټولو اسلامي حکومتونو باندې فرض ده چې د دې نوی حکومت مقابله وکړي او د هغوی سره جهاد وکړي. (۳) هم دغه

(۱) قال العلامة ابن نجيم: (وفرض عين ان هجم العدو) لان المقصود عند ذلك لا يحصل الا باقامة الكل فيفترض على الكل فرض عين. (البحر الرائق ۵: ۷۲ کتاب السیر)
 (۲) قال العلامة ابن عابدين: وفي التتارخانية لا يكفر بالمحتمل لان الكفر نهاية في العقوبة فيستدعي نهاية في الجنایة ومع الاحتمال لا نهاية انتهى.

(ردالمحتار ۳: ۳۱۲ مطلب ما يشك في انه ردة لا يحكم بها)

(۳) قال العلامة الحصكفي: وفرض عين ان هجم العدو فيخرج الكل، قال ابن عابدين: اي على من يقرب من العدو فان عجزوا او تكاسلوا فعلى من يليهم حتى يفرض على هذا التدرج على كل المسلمين شرقا وغربا. (الدر المختار مع ردالمحتار ۳: ۲۴۲ کتاب جهاد)

شان پہ عوامو باندی ہم پہ قدر د استطاعت فرض ده (۱) او کوم خلق چي د دي مخالفين اسلام طرفداري کوي د هغوی هم دا حکم دي. (۲) وهوالموفق

د جهاد افغانستان او د جهاد د امير مسئله

سوال: څه فرمائي علماء دين د دي مسئلې په باره کي چي په موجوده وخت کي د افغانستان په جهاد کي د حصه اخستلو څه حکم دي، او په جهاد کي د امارت څه مسئله ده؟ بينواتوجروا

المستفتي: معراج ضلع سوات ۴... ربيع الاول ۱۴۰۱هـ

الجواب: موجوده افغان جهاد کوم چي د اهل حق او د افغان کيوسنې حکومت تر مينځه جاري دي جهاد شرعي دي. (۳) په دي کي حصه اخستونکي به په غنيمت او شهادت باندې فائز کيږي، چي د جهاد دوران ضرورت راتلو

۱) قال العلامة وهبة الزحيلي: يفترض الجهاد على القادر عليه فمن لا قدرة له لا جهاد عليه. (الفقه الاسلامي وادلته ۵: ۵۸۵۱ الباب الرابع الجهاد)

۲) وفي الكاملية: سئلت عن بلدة استولى عليها الكفار وتمكنوا منها فانضم اليهم بعض القبائل والعشائر وصاروا يقاتلون معهم المسلمين وينهبون مالهم وينصحون الكفار ويعينونهم على اذى المسلمين... والظاهر ان حكم هؤلاء حكم اهل دار الحرب في قتلهم واخذ مالهم لكونهم ردالعد والحرب ومعينون له بانفسهم. (فتاوى كامليه ۲۵۱ كتاب الجنائيات)

۳) قال العلامة ابن نجيم: (قوله فرض عين ان هجم العدو) لان المقصود عند ذلك لا يحصل الا باقامة الكل فيفترض على الكل... والمراد هجومه على بلدة معينة من بلاد المسلمين فيجب على جميع اهل تلك البلدة وكذا من يقرب منهم ان لم يكن باهلها كفاية وكذا من يقرب ممن يقرب ان لم يكن ممن يقرب كفاية او تكاسلوا وعصوا وهكذا الى ان يجب على جميع اهل الاسلام شرقاً وغرباً. (البحر الرائق ۵: ۷۲ كتاب السير)

سره مجاهدین یو کس لره امیر جوړولو سره محاربه کوی نو هم دا به کافی وی. (۱) هم دغه شان د علماء کرامو فتوی په دې دور کې د سلاطین او امیرانو د حکم نه مستغنی کونکې ده. وهوالموفق

په افغان جهاد کې مالی تعاون سره د ذمې د فراغت مسئله

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې د افغانستان د جهاد د فرض عین کیدو په صورت کې چې کوم خلق په سعودیه وغیره کې مزدوری کوی او د مجاهدینو مالی امداد کوی نو آیا په دې امداد سره د هغوی ذمه فارغیږي یا نه؟ بینواتوجروا

المستفتی: مفتی محمد سرور دارالعلوم عربیہ اہل ۲۷ جمادی الاولی ۱۴۰۸ هـ
الجواب: نه د هغوی په ذمه د جهاد فریضه شته، او نه په مالی تعاون کولو سره په هغوی څه گناه شته. (۲) وهوالموفق

د مسلمانانو خلاف د کفارو د معاونین حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې بعض قبائلی پښتانه په دنیاوی لالچ یا د عقیدې د فساد د وجې نه د روس او کارمل حکومت سره د جوړ او معامله کولو په فکر کې دی.

(۱) قال الشيخ ظفر احمد العثماني: وفي الحديث دلالة على اشتراط الامير للجهاد وانه لا يصح بدونه لقوله عليه الصلوة والسلام الجهاد واجب عليكم مع كل امير الخ فاذا لم يكن للمسلمين امام فلا جهاد نعم يجب على المسلمين ان يلتمسوا لهم اميراً.

(اعلاء السنن ۳، ۲: ۱۲ کتاب السير باب فرضية الجهاد)

(۲) وفي اعلاء السنن: لا يكون فرض عين الا على من استنفرتم الامام وان استنفر جميع اهل الاسلام وجب على جميعهم شرقاً وغرباً... ان الجهاد ليس بواجب عيناً على جميع المسلمين ظاهرة بل انما يكون كذلك اذا جاء النفي من الامام.
(اعلاء السنن ۱۰، ۹: ۱۲ کتاب السير باب وجوب الجهاد عيناً الخ)

۱: چې مونږ قبائلي به په افغانستان کې د دهریت، د روس د راتلو، قبضه او څه چې په افغانستان کې روس او د کارمل حکومت کوی، په هغې باندې مونږ راضی یو او د دې رضامندی به مونږ ښکاره په ریډیو باندې اعلان کوو.

۲: دا چې مونږ به د موجوده روسی غلبې کوم چې په افغانستان باندې قائم ده دا حکومت او د دې د نظریات او دوام او حفاظت دپاره لاس په تلی کې او کفر په سر ګرځوو.

۳: دا چې مونږ مونږ د افغان مجاهدین دپاره د جهاد افغانستان دپاره د تلو راتلو ټولې لارې بندوو.

۴: دا خلق ښکاره د افغانستان جهاد ته جهاد نه وائی، بلکې دې ته د ظلم عظیم نوم ورکوی، او په مسلمانانو کې پرچار کوی چې د دې جنگ نه په اړخ شی، او دې ته د امریکې او روس جنگ وائی، اوس دې مونږ علماء کرام د داسې ډلې د شرعی حکم نه خبر کړی، آیا د رضا بالکفر کفر د لاتدې دا خلق نه راځي؟ آیا د (من کثر سواد قوم فهم منهم) په بنیاد باندې ذکر شوې قول او فعل تکثیر سواد او دهریت نه دې؟ آیا د افغانستان د جهاد اسلامی نه په ظلم سره تعبیر کول او داسې عقیده ساتل کفر نه دې؟ آیا په داسې مردار خلقو باندې به د زندیق یا مرتد حکم لګول صحیح نه وی؟ بینوا تو جوړوا

المستفتی: علماء کرام وانا وزیرستان... ۲۲ شعبان ۱۴۰۵ هـ

الجواب: بسم الله الرحمن الرحيم، الحمد لله وسلام على عباده الذين اصطفى اما بعد! پس واضح دې وی چې د افغانستان موجوده جنگ یقیناً جهاد دې (۱) د یو طرف نه روسیان او د روس مسلح ملګری جنگیږي، او بل طرف ته اهل اسلام او اهل علم په معمولی امداد خارجي سره جانبازی کوی،

(۱) وفي الاختیار: الجهاد فرض عين عند النفي العام... واذا هجم العدو وجب على جميع الناس الدفع لانه يصير فرض عين. (الاختیار لتعلیل المختار ۱۴۲: ۴ کتاب السیر)

کہ دے بل طرف تہ امریکہ جنگ کولو نو دے دویم طرف سرہ بہ ہم د اول طرف پہ شان د جنگ سامان وے

او دا دے ہم واضح وی چے پہ اول طرف کے خلور قسم خلق حصہ اخلی اول ہفہ خلق دی کوم دھریان دی او د خالق حقیقی منکر دی، دا خلق بیشکہ کافر (۱) مباح الدم او مباح الاموال دی (۲)

دویم ہفہ خلق دی کوم چے د روس نظام تہ حق نظام او د ترقی نظام وائی، او د اللہ پاک نظام تہ او د وحی نظام تہ د تنزل او زور نظام وائی، نو دا خلق د توهین وحی او توهین شریعت د وجہ نہ مباح الدم دی (۳) او د محاربہ د وجہ نہ مباح الاموال ہم دی

دریم ہفہ خلق کوم چے پہ جہری او علانیہ طریقے سرہ د دے مخکے خلقو معاونت او امداد کوی او د مجاہدینو مقابلہ کوی د ہغوی لاری بندوی، ہغوی تہ ظالم او قطاع الطريق وائی نو دا خلق سرہ د مسلمانے مباح الدم او مباح الاموال دی۔ کما فی الکاملیۃ ۲۵۰ شملت عن بلدة استولى عليها الكفار فانضم اليهم بعض القبائل وصاروا يقاتلون معهم المسلمين وينهبون ما لهم وينصحون الكفار ويعينوهم على اذى المسلمين فما الحكم فيهم وهذا حالهم؟ فالجواب: اني لم اقف على حكم هؤلاء في كتب مذهبنا معاشرا الحنفية ولكن

(۱) وفي مجموعة قواعد الفقه: والكفر على اربعة انحاء الاول كفر الانكار وهو ان يكفر بقلبه ولسانه ولا يعتقد الحق ولا يقربه. (مجموعة قواعد الفقه ۴۴۵)

(۲) قال العلامة الحصكفي: لان الكفر مبيح للدم... لان الكفار اصناف خمسة: من ينكر الصانع كالدهرية. (الدر المختار ۳: ۳۱۳ باب المرتد) وفي مجمع الانهر (الجهاد) في الشريعة قتل الكفار ونحوه من ضربهم ونهب اموالهم وهدم معابدهم وكسر اصنامهم وغيرهم (بدا من فرض كفاية). (مجمع الانهر ۲: ۴۰۷ كتاب السير)

(۳) وفي الهندية: يكفر اذا وصف الله تعالى بما لا يليق به او سخر باسم من اسمائه او بامر من او امره او انكر وعده ووعدته. (فتاوى هندية ۲: ۲۵۸ الباب التاسع في احكام المرتدين)

وقفت علی حکمہم فی کتب بعض السادة المالکية، والظاهر ان حکم هؤلاء حکم اهل الحرب فی قتلہم واخذ اموالہم، واما اولادہم فلا یقتلون ولا یكونون فینا وانما ابیع قتل البالغین منهم لكونہم ردء لعدو الحرب ومعینون له بانفسہم وحکم الردء اذا لم یقاتل مع العدو وحکم المقاتل فاخری اذا قاتل وكذلك ردء اللصوص والمحاربین عند مالک رحمہ اللہ تعالیٰ والکوفین یقتل بقتلہم ویجب علیہ ما یجب علیہم وان كانوا لم یحضروا الفعل وقواعد مذہبنا لا تأبأہ^(۱) انتهى بحذف۔

او خلورم ہغہ خلق دی کوم چہ د کفارو سرہ ہم جنگ کوی او پتہی طریقہی سرہ د ہغہ کفارو معاونت ہم کوی د ہغوی جاسوسی ہم کوی او د اهل اسلام د شکست او مغلوبیت پہ انتظار کی ناست دی نو دا خلق د جومات ضرار د اهل پہ شان زنادقہ دی۔ کما فی الکاملیۃ ۲۵۱ ومنہم من لجأ للمسلمین وصار یقاتل العدو معہم وهو مع ذلك یعین العدو خفیۃ ویعلمہ بأحوال عساکر المسلمین ویطلعہ علی عوراتہم ویترص بہم الدوائر... وحکم اولئک حکم الزنادقة ان اطلع علیہم قتلوا، وقال صاحب الکاملیۃ وقواعد مذہبنا لا تأبأہ^(۲) انتهى ما فی الکاملیۃ بحذف ما لا تعلق لہ بالبرام، قلت الجاسوس المسلم لا یقتل عند معاشر الحنفیۃ^(۳) بخلاف ما اذا صار مقاتلا وردء للکفار۔

۱ ﴿فتاویٰ کاملیہ ۲۵۱ کتاب الجنایات﴾

۲ ﴿فتاویٰ کاملیہ ۲۵۱ کتاب الجنایات﴾

۳ ﴿قال الامام محمد رحمہ اللہ تعالیٰ: واذا وجد المسلمون رجلا ممن يدعی الاسلام عینا للمشرکین علی المسلمین یکتب الیہم بعوراتہم فاقر بذلك طوعا فانه لا یقتل ولكن الامام یوجعہ عقوبۃ﴾ (شرح السیر الکبیر ۲۰۵: ۵ باب العین یصیبہ المسلمون)

نوبت: د مجاهدینو د پاره ضروری ده چې د پوره تحقیق نه بغیر په چا باندې د معاون او د مرتد کیدو حکم جاری نه کړي چې بل محاذ قائم نه شي، او د قومیت جنگ شروع نه شي، ګڼه نو اصل مقصد او اصل محاربه ته به سخت نقصان ورسېږي. والله اعلم

د افغان کمیونسټ حکومت د مسلمان معاونین حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې ۱: هغه خلق کوم چې د افغانستان د موجوده حکومت نه وسله او پیسې راوړي او د هغې نه خلقو له ورکوي او خپله ئې هم خوري چې د خلقو زړونه د کمیونسټ حکومت طرف ته مائل شي د دې څه حکم دي؟

۲: هغه خلق کوم چې د افغان موجوده اشتراکي حکومت ته مسلمان وائي او د هغوی داسې تعریفونه کوي چې ساده مسلمانان په هغې باندې د هوکه کوي، د دې څه حکم دي؟

۳: هغه خلق کوم چې د موجود افغان حکومت په کامیابۍ باندې فخر کوي او د خوشحالي اظهار کوي او د اسلامي مجاهدین په کامیابۍ باندې د غم اظهار کوي او په دې باندې خفه وي د دې سړي متعلق څه حکم دي؟

۴: کومو خلقو چې د افغان حکومت نه وسله او پیسې راوړي او هغوی سره د ژبې یا جسماني معاونت وکړي شرعا د دې څه حکم دي؟ یینواتوجروا

المستفتی: جمعية طلباء حرکت حقانی بیرمل وزیرستان ۲۰۰۰ مارچ ۱۹۸۷ء

الجواب: رویه این مردمان حرام است از جهت تعاون کفار وزنادقه وبر اهل اسلام واجب است که باین مردمان ورغم وشادی بآئیکات کند (۱) ودر

(۱) قال الملا علی القاری: قال ابن عبد البر اجمع العلماء علی ان من خاف من مکالمه احد وصلته ما یفسد علیه دینه او یدخل مفسدة فی دنیاہ یجوز له مجانبتہ وبعده... فان هجرة اهل الاهواء والبدع واجبة علی مر الاوقات مالم یظهر منه التوبة والرجوع الی الحق. (مرقاة المفاتیح ۲۶۲: ۹ باب ما ینهی عنه من التهاجر والتقاطع)

وقت تیقن قتل ایشان نیز جائز است. كما يدل عليه في الفتاوى الكاملية ۲۵۱ ومنهم من لجأ للمسلمين وصار يقاتل العدو معهم وهو مع ذلك يعين العدو وخفية ويعلمه بأحوال عساكر المسلمين ويطلعه على عوراتهم ويتربص بهم الدوائر وقد اطلع لهم على كتب كتبها في ذلك الوقت كثير من مشائخهم المعروفين عندهم بالأجواد يذكرون العدو وعهده ويعلمونه ببقائهم عليه وانتظارهم الفرج مع تضعيفهم لجيوش المسلمين وتوهينهم إياهم وحكم أولئك حكم الزنادقة ان اطلع عليهم قتلوا والافأمرهم الى الله تعالى (۱) - وهو الموفق

د کمیونسټ افغان حکومت حمایت کونکو

او مخالفت کونکو مسلمانانو حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې ۱: په افغانستان کې موجوده مسلمان کوم چې د موجود کمیونسټ حکومت دفاع کوی مسلمانان دی یا نه؟

۲: کوم خلق چې نه د موجوده کمیونسټ حکومت افغانستان سره تعاون کوی او نه د مجاهدین سره، بلکې خپل کاروبار کوی د هغوی حکم څه دي؟
بینواتوجروا

المستفتی: محمد سردار... دارالعلوم عربیہ اہل... ۲۸ جمادی الاولی ۱۴۰۸ھ

الجواب: ۱: دا باغی مسلمانان دی. (۲)

(۱) (فتاویٰ کاملية ۲۵۱ کتاب الجنایات)

(۲) وفي الهندية: اهل البغى كل فرقة لهم منعة يتغلبون ويجمعون ويقاتلون اهل العدل بتأويل ويقولون الحق معنا ويدعون الولاية... يحل للامام العدل ان يقاتلهم وان لم يبدؤا بقتاله وهذا مذهبنا... ولا تسبى نساءهم وذرايرهم ولا يملك عليهم اموالهم (فتاوى هندية ۲۸۳: ۲ الباب العاشر في البغاة)

۲: دا د پاکستانی مسلمانانو پہ شان دی (۱) وهوالموفق

د جہاد د پارہ استطاعت او قدرت شرط دی

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې بعض خلق وائی چې تبلیغی جماعت والاد حد نه زیات شوې دی او یو لویه مجمع او طاقت جوړ شوې دې، لهذا اوس په هغوی باندې د مروجہ تبلیغ په ځای مسلح جہاد فرض شوې دې، آیا د هغوی د تبلیغی جماعت والو متعلق داسې خبره کول څنگه دی؟ بینواتوجروا

المستفتی: عبدالعزیز لوتھیہ پینهور

الجواب: د جہاد د فرضیت د پارہ چې کوم شرطونه دی (۲) هغه مسلمانان اهل اقتدار او حکومت کې موندلې شی، په عوام الناس کې هغه شرائط موجود نه دی، او د تبلیغی جماعت والو اکثریت بیشکه عوام الناس دی لهذا په هغوی باندې دا فریضه نه عائد کیږي لهما فی الہندیۃ: واما شرائطه فثیثان احدهما امتناع العدو عن قبول ما دعی الیه من الدین الحق وعدم الامان والعهد بیننا وینہم والثانی ان یرجوا الشوکة واهل المسلمین فی القتال فانه لا یمل له القتال لهما فیہ من القاء نفسه فی التہلکة (عالمگیریہ ۲: ۱۸۸) (۲) وهوالموفق

۱) قال الشیخ محمد کامل الطرابلسی: ومنہ تعلم ان من یدخل تحت جوارہم وامانہم من غیر اعانة لہم بنفسہ ولا بمالہ ولا یكون لہم عینا ولا ردءا دونہم لا یباح قتله. (فتاویٰ کاملیہ ۲۵۱ کتاب الجنایات)

۲) قال العلامة التمرتاشی: ولا بد لفرضیتہ من قید آخر وهو الاستطاعة، وقال العلامة الحصکفی: وفي السراج وشرط لوجوبہ القدرة علی السلاح لا امن الطريق فان علم انه اذا حارب قتل وان لم یحارب اسر لم یلزمہ القتال. (الدرالمختار علی هامش ردالمختار ۲۲۱: ۳ مطلب طاعة الوالدین کتاب الجہاد)

۳) (فتاویٰ عالمگیریہ ۱۸۸: ۲ کتاب السیر الباب الاول فی تفسیرہ الخ)

د فقهاء او علماء د پاره په جهاد کې د شرکت حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې علماء و فقهاء او دیني مدرسین حضراتو د پاره جهاد ته د تلو او شرکت څه حکم دي؟ بینواتو جروا المستفتی: فضل قادر کون دره افغانستان

الجواب: چونکې په جهاد سره اعلاء کلمة الله مقصود دي او دیني تعلیم او تعلم او په درس او تدریس سره ثبات دین او قیام دین مقصود دي په دې وجه د فقیه او عالم د پاره فرض عین نه کیدو په صورت کې جهاد ته تلو سره د دین د ضائع کیدو خطر ده، لهذا د علماء فقهاء د پاره د جهاد کې تلل مناسب نه دي، وفي الدر المختار ۳: ۲۲۱ وعالم ليس في البلدة اقله منه فليس له الغزو خوف ضياعهم سراجیه ولا يخفى ان المقيد يفيد غيره بالاولی وفرض عین ان هجوم العدو فيخرج الكل ولو بلا اذن انتهى (۱) وكذا في الهندية ۲: ۱۹۱ فليراجع (۲). وهو الموفق

جهاد افغانستان او په هغې کې د قاضیانو

او مقتیانو د پاره د حصې اخستلو حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې په افغانستان باندې یو کال مخکې روسی فوج مداخلت کولو سره کمیونسټو قبضه کړې ده، د دې په مقابله کې د افغانستان مجاهدینو جهاد شروع کړو، جنگی وسله په هر مقدار کې د موجودیدو باوجود د دشمن په مقابله کې کمه ده نو آیا

۱ (الدر المختار علی هامش ردالمحتار ۳: ۲۲۱ کتاب الجهاد، مطلب طاعة الوالدين فرض عین)

۲ وفي الهندية: عالم ليس في البلدة احد اقله منه ليس له ان يغزو لما يدخل عليهم من الضياعة كذا في السراجية.

(فتاویٰ عالمگیری ۱۹۰: ۲ کتاب السیر الباب الاول فی تفسیره)

جہاد د دنیا د ہرې حصې په مسلمانانو باندې فرض عین دې یا نه؟ او آیا په اهل پاکستان باندې فرض عین دې یا فرض کفایہ؟

د فرض عین کیدو په صورت کې به علماء خپل مخصوص مشاغل افتاء او تدریس وغیرہ پرېږدي؟ او حال دا چې د بعض علماء کرامو دا خیال دې په علماء کرامو باندې په یو وخت کې هم جہاد نه فرض عین کیږي؟ بینواتو جروا

المستفتی: ارشاد محمد مدرسہ جامعہ قاسیہ فیصل آباد ۸ ربیع الاول ۱۴۰۲ھ

الجواب: په صورت مسئلہ کې نفیر عام متحقق شوې دې او جہاد فرض عین دې، چونکې د افغانستان مسلمانان د مدافعت نه عاجز دي، لہذا نزدې اهل اسلام (پاکستان، ایران وغیرہ) باندې دا مدافعت فرض ده، خو په دې شرط چې د غالب کیدو امید وي.

پس اول په اهل اسلام باندې ضروري ده چې تریننگ وکړي او د جنگ آلات برابر کړي چې خپل نفس لږه په هلاکت کې د اچولو نه بچ شي.

ثانیاً د مقابلې دپارہ دې میدان جنگ ته لاړ شي او چونکې د جہاد نه مقصود اعلاء دین او تقویت دین دې، لہذا د قاضیانو، مفتیانو وغیرہم متعلقہ خدمت پرېښودلو سره د جنگ میدان ته تلل په حقیقت کې دین ته نقصان

رسول دی (ماخوذ از ہندیۃ ۲۱۱/۲ تا ۲۱۷) (۱) وهوالموفق

۱) وفي الہندیۃ: الجہاد فرض علی کل حال غیر انه قبل النفیر فرض کفایۃ وبعد النفیر فرض عین وهو الصحیح... ثم بعد مجی النفیر العام لا یفترض الجہاد علی جمیع اهل الاسلام شرقاً وغرباً فرض عین وان بلغهم النفیر وانما یفرض فرض عین علی من کان یقرب من العدو... فاذا احتیج الیہم بان عجز من کان یقرب من العدو عن المقاومة مع العدو او تکاسلوا ولم یجاہدوا فانه یفترض علی من یلیہم فرض عین ثم وثم الی ان یفرض علی جمیع اهل الارض شرقاً وغرباً علی هذا الترتیب... واما شرط اباحتہ... ان یرجوا الشوکیۃ والقوۃ لاهل الاسلام باجتہادہ او باجتہاد من یعتقد فی اجتہادہ ورأیہ وان کان لا یرجوا القوۃ والشوکیۃ للمسلمین فی القتال فانه لا یحل لہ... [بقیہ حاشیہ بر صفحہ آئندہ]

د طلباء کرامو د افغانستان جهاد ته د تلو حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې نن صبا د افغانستان جهاد په زور او شور سره جاری دې، آیا د پاکستان په طلباء کرامو باندې دا جهاد فرض عین دې یا نه؟ بینواتو جروا

المستفتی: نور محمد کریو غه شریف ... ۲۷ صفر المظفر ۱۴۰۵ هـ

الجواب: دا جهاد په اهل اقتدار باندې فرض دې نه په اهل علم باندې (۱) د اهل علم جهاد ته تلل په ظاهر کې اعلاء کلمة الله دې خو په حقیقت کې افناء کلمة الله دې. (۲) او نتائج د فتح د ظهور پاکستان په شان ښکاره کیږي وهو الموفق

پاکستاني طالبانو لره په جهاد افغانستان کې د حصه اخستلو حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې افغان جهاد په پاکستانی طالبانو باندې فرض دې یا نه؟ او علم دین حاصلول غوره دی که

... بقیه از حاشیه گذشته [القتال لما فيه من القاء نفسه في التهلكة ... عالم ليس في البلدة احد افقه منه ليس له ان يغزو لما يدخل عليهم من الضياعة -

(فتاویٰ عالمگیری ۱۹۰، ۱۸۸: ۲ کتاب السیر، الباب الاول)

(۱) وفي الفقه الاسلام وادلته: امر الجهاد موکول الى الامام واجتهاده ويلزم الرعية طاعته فيما يراه من ذلك. (الفقه الاسلامی وادلته ۵۸۵۲: ۸ الباب الرابع الجهاد وتوابعه، الفصل الاول حکم الجهاد وقواعده)

(۲) وفي تفسير قرطبي: عن علي الازدی قال اردت الجهاد فقال لي ابن عباس الا ادلك على ما هو خير لك من الجهاد تأتي مسجداً فتقرأ فيه القرآن وتعلم فيه الفقه. (الجامع لاحكام القرآن للقرطبي ۲۶۹: ۸ سورة التوبة آيت: ۱۲۲)

وقال العلامة الحصكفي: وعالم ليس في البلدة افقه منه فليس له الغزو خوف ضياعهم. (الدرالمختار ۲۴۲: ۳ کتاب الجهاد قبيل مطلب اذا علم انه يقتل يجوز له الخ)

جهاد کول؟ او د مور پلار نه د اجازت اخستلو او نه اخستلو حکم څه دی؟
بینواتوجروا

المستفتی: عبدالعزیز بلوچستانی... ۱۹ جمادی الثانی ۱۴۰۴ هـ

الجواب: د طلباء دین دپاره د علم دین حصول اهم دی په نسبت د هغه مفروض جهاد ځکه چې اعلاء د کلمة الله په هغې کې اتم ده په نسبت د افغانستان د اسلامی ستمیت جوړیدو. (۱)

نویس: موجوده جهاد په اهل اقتدار باندې فرض عین دی. (۲) نه په غیر مسلح اهل علم باندې. (۳) والله اعلم

پاکستانی عوام لږه په جهاد افغانستان کې د حصه اخستلو حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې پاکستانی حضرات د افغانستان د مجاهدین سره یو ځای کیدو باندې جهاد کولې شی یا نه؟ بینواتوجروا

المستفتی: امام مسجد شیخ الحدیث صاحب... ۲۵ جمادی الاول ۱۴۰۱ هـ

(۱) قال العلامة القرطبي: عن علي الأزدي قال اردت الجهاد فقال لي ابن عباس الا ادلك على ما هو خير لك من الجهاد تأتي مسجداً فتقرأ فيه القرآن وتعلم فيه الفقه. (الجامع لاحكام القرآن للقرطبي ۲۶۹: ۸ سورة التوبة آيت: ۱۲۲)

(۲) وفي الفقه الاسلامي وادلته: امر الجهاد موكول الى الامام واجتهاده ويلزم الرعية طاعته فيما يراه من ذلك. (الفقه الاسلامي وادلته ۵۸۵۲: ۸ الباب الرابع الجهاد وتوابعه، الفصل الاول حكم الجهاد وقواعده)

(۳) وفي الهندية: واما شرط اباحته... ان يرجو الشوكة والقوة والشوكة للمسلمين في القتال فانه لا يحل له القتال لما فيه من القاء نفسه في التهلكة... عالم ليس في البلدة احد افقه منه ليس له ان يغزو لما يدخل عليهم من الضياعة. (فتاوى عالمگیری ۱۹۰: ۲ كتاب السير الباب الاول)

الجواب: جہاد عبادت دے (۱) او تہول اہل اسلام پہ شان د یو بدن دی او تہول
بنہرونہ پہ شان د یو بنہر دی (۲) پس پہ دے موجودہ جہاد کس د یو مسلمان
د پارہ (د استطاعت مطابق) حصہ نہ اخستلو ہیخ عذر نشہ (۳) وهوالموفق

طالب علم پہ چہتیانو کس د جہاد د پارہ تلی شی

سوال: خہ فرمائی علماء دین د دے مسئلے پہ بارہ کس چس طالب علم پہ
چہتیانو کس د جہاد د پارہ تلی شی؟ بینواتوجروا

المستفتی: امام مسجد شیخ الحدیث صاحب ۲۵۰۰ جمادی الاول ۱۴۰۱ھ

الجواب: طالب علم پہ چہتیانو کس د جہاد د پارہ تلی شی (۴) وهوالموفق

- ۱) قال العلامة ابن نجيم: واما الجهاد فمن اعظم العبادات-
(الاشباه والنظائر ۲۳ القاعدة الاولى لا ثواب الا بالنية)
- ۲) عن النعمان قال سمعت رسول الله ﷺ يقول مثل المؤمنين في توادهم
وتراحمهم كمثل جسد واحد اذا اشتكى الرأس تداعى له سائرہ بالسهر والحمى-
(مسند الامام الاعظم ۲۱۵ كتاب الادب)
- ۳) قال العلامة ظفر احمد العثماني: لا يكون فرض عين الا على من استنفرهم
الامام، وان استنفر جميع اهل الاسلام وجب على جميعهم شرقاً وغرباً-
(اعلاء السنن ۹: ۲ كتاب السير باب وجوب الجهاد)
- ۴) قال العلامة الحصكفي: وعالم ليس في البلدة افقه منه فليس له الغز وخوف
ضياعهم.

قال العلامة ابن عابدين: (قوله فليس له الغزو الخ) لما كان المتن صادقا
بجواز خروجه زاد قوله فليس الخ ليفيد انه لا يخرج، قلت وظاهر التعليل بخوف
ضياعهم جواز خروجه لو كان في البلدة من يساويه- (ردالمحتار مع الدرالمختار
۳: ۲۴۲ كتاب الجهاد)

افغان جہاد او طالب علم لڑہ پھہی کي د حصہ اخستلو حکم

سوال: خہ فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کي چي د جہاد افغانستان د فرضیت او عدم فرضیت خہ حکم دي؟ او آیا دا د روس او امریکي جنگ دي؟ کہ یو سړي جہاد ترک کړي یعنی افغانستان ته نه ځي بلکي د دین علم حاصلوي نو گناهگار به وي یا نه؟ بینواتوجروا

المستفتی: محمد امین عرف دوست مولوي صاحب متعلم حقانيه... ۴ ربیع الاول ۱۴۰۵ھ
الجواب: دا معهود جہادی معرکہ ده، د کمیونسټو او مسلمانانو تر مینځه جنگ دي. (۱) یو طرف ته د کمیونسټو وسله د مسلمانانو خلاف استعمالیږي او بل طرف ته د کفار و غیر کفار نه حاصل شوي وسله د کمیونسټو خلاف استعمالیږي، د دې دپاره د علم دین تعلیم پریښودل په ظاهر کي اعلاء الدین دي خو په حقیقت کي اهدام الدین دي فافهم (۲) وهوالموفق

بغیر د مور پلار د اجازت نه د جہاد او علمی سفر د پاره د وتلو مسئله

سوال: خہ فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کي چي ۱: د یو سړي مور پلار، وروڼه او خپلوان موجود دي آیا د دې سړي دپاره بغیر د مور پلار د اجازت نه د علم حدیث او تفسیر دپاره تلل پکار دي؟

۲: یو سړي د جہاد دپاره بغیر د مور پلار د اجازت نه تلې شي بینواتوجروا

المستفتی: محمد یار بلوچستانی متعلم حقانيه... ۲۳ ذی القعدة ۱۴۰۲ھ

- (۱) فی مجمع الانهر: (فان هجم) ای غلب (العدو علی بلد من بلد الاسلام او ناحیه من نواحیها ففرض عین). (مجمع الانهر ۲: ۴۰۸ کتاب السیر والجهاد)
(۲) وفي الفقه الاسلامی وادلتہ: امر الجهاد موکول الی الامام واجتهاده ويلزم الرعية طاعته فيما يراه من ذلك. (الفقه الاسلامی وادلتہ ۸: ۵۸۵۲ الباب الرابع الجهاد وتوابعه، الفصل الاول حکم الجهاد وقواعده)

الجواب: کہ د دې سړی مور پلار خدمت ته محتاج نه وی نو د دې سړی دپاره د حصول علم سفر کول جائز دی. (۱) او که جهاد فرض عین نه وی نو بیا د جهاد دپاره تلل (خدمت ته د محتاجی په صورت کې به) ناجائز وی. (۲) کما فی الهندیة ۵: ۴۰۱ وقال محمد فی السیر الکبیر اذا اراد الرجل ان یسافر الی غیر الجهاد لتجارة او حج او عمرة وکره ذلك ابواه فان کان یخاف الضیعة علیهما بان کانا معسرین ونفقتهما علیه وماله لا یفی بالزاد والراحلة ونفقتهما فإنه لا یمخرجهن غیر اذنهما... وان کان لا یخاف الضیعة علیهما وان کان سفره لا یخاف علی الولد اهلک فیه کان له ان یمخرجهن غیر اذنهما... الی ان قال وكذلك الجواب فیما اذا خرج للنفقة الی بلدة اخرى (۳) - وهو الموفق

روڼو سره د مشورې کولو نه بغیر د جهاد دپاره د تلو حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې مور پلار د جهاد دپاره اجازت راکوی خو هغوی وائی چې د وروڼو سره مشوره وکړه، نو په دې صورت کې د وروڼو سره د مشورې کولو نه بغیر د جهاد دپاره تلل جائز دی یا ناجائز؟ بینواتوجروا

المستفتی: امام مسجد شیخ الحدیث صاحب ... ۲۵ مئی ۱۴۰۱ هـ

۱) قال العلامة الحصکفی: وله الخروج لطلب العلم بلا اذن والدين (درمختار) وقال العلامة ابن عابدين: (قوله وله الخروج الخ) ای ان لم یخف علی والديه الضیعة ان کانا موسرین ولم تکن نفقتهما علیه. (ردالمحتار مع الدرالمختار ۵: ۲۸۹ کتاب الحظر والاباحة، فصل فی البیع)

۲) قال الامام محمد رحمه الله تعالى: فاذا اراد الخروج الی الجهاد وله ابوان فلیس ینبغي له ان یمخرجهن حتی یستأذنهما اذا لم یقع النفر عامما.

(شرح السیر الکبیر ۱: ۱۹۱ الجهاد ما یسع منه وما لا یسع)

۳) (فتاویٰ عالمگیری ۵: ۳۶۵ الباب السادس والعشرون فی الرجل یمخرجهن الی السفر)

الجواب: د فرض عین نه کیدو په صورت کې مشوره ضروری ده. (۱)

وهوالموفق

د مور پلار د اجازت او د مشر ورور یا استاذ

د عدم اجازت په صورت کې د جهاد دپاره تلل

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې یو سړی ته مور پلار د جهاد اجازت ورکړی. خو مشر ورور یا استاذ ورته اجازت نه ورکوی نو آیا د جهاد دپاره تلې شی؟ بینواتوجروا

المستفتی: امام مسجد شیخ الحدیث صاحب ... ۲۵ مئی ۱۴۰۱ هـ

الجواب: که دا سړی عالم، مدرس او متعلم نه وی نو د جهاد دپاره تلې شی.

(۲) وهوالموفق

۱) قال العلامة ابن نجيم: وفي الذخيرة ان من سوى الاصول اذا كرهوا خروجه للجهاد فان كان يخاف عليهم الضياع فانه لا يخرج بغير اذنهم والا يخرج وكذا امراته.

(البحر الرائق ۵: ۷۲ كتاب السير)

۲) قال العلامة ابن نجيم: وفي الذخيرة ان من سوى الاصول اذا كرهوا خروجه للجهاد فان كان يخاف عليهم الضياع فانه لا يخرج بغير اذنهم والا يخرج... والعالم الذي ليس في البلدة احد افقه منه ليس له ان يغزو لما يدخل عليهم من الضياع.

(البحر الرائق ۵: ۷۲ كتاب السير)

بسم اللہ الرحمن الرحیم

فتاویٰ دیوبند پاکستان

المعروف بہ

فتاویٰ فریدیہ

(شپہر جلد)

باب الغنائم وقسمتها

.....

بسم الله الرحمن الرحيم
 فتاویٰ دیوبند پاکستان
 المعروف بہ
 فتاویٰ فریدیہ

باب الغنائم وقسمتها

عن ابی اسامة عن النبی ﷺ:

انه نهى ان تباع السهام

حتى تقسم.

(رواه الدارمی)

باب الغنائم وقسمتها

مال غنیمت د ټولو مجاہدینو حق دی

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې د جهاد امیر د جهاد دپاره مجاہدین ولیږل او په مختلفو گروپونو کې تقسیم کولو سره د هر یو په ذمه جدا جدا کار اوسپارلو، اوس سوال دا دی چې آیا صرف هغه ډله کوم چې د جهاد دپاره د جهاد امیر منتخب کړې دې هغه به په مال غنیمت کې شریکېږي او که هغه ډله هم کوم چې امیر د جنگ سره متعلقه په نورو امورو باندې فائز کړې وو.

بله دا چې آیا مال غنیمت به د جهاد د امیر په رائي باندې تقسیمېږي کوم چې امیر کبیر دي او په افغانستان کې دي او که دلته به د پاکستان د امیر جهاد په مرضی سره تقسیمېږي؟ بینواتو جروا

المستفتی: مولوی غلام احمد پلوسی پېښور

الجواب: اصولی طور دا د غنیمت مالونه د ټولو هغه خلقو حق دي کوم چې دار الحرب (افغانستان) لره د جنگ سره متعلقه امور پوره کولو دپاره متجاوز شوې وي، که هغوی د ایران د طرف نه افغانستان ته داخل شوې وي یا د پاکستان وغیره د طرفونو نه، یدل علیه ما فی الهدایة ۵۶۷:۲ والردء والمقاتل فی العسکرسواءلاستواءهم فی السبب وهو المجاورة او شهود الواقعة علی ما عرف وكذلك اذا الم یقاتل لمرض او لغیره لما ذکرنا واذا الحقمهم العدو فی دار الحرب قبل ان یمخرجوا الغنیمة الی دار الاسلام شارکوهم فیها (۱) - وهو الموفق

(۱) (الهدایة ۵۶۸:۲ کتاب السیر باب الغنائم وقسمتها)

مال غنیمت د ٲولو مجاہدینو ترمینخہ مشترک وی

سوال: ۛہ فرمائی علماء دین د دی مسئلہ پہ بارہ کہ چہ یو عسکر د دار الحرب نہ مجاہدین لره فناء ته راوستل او دی مجاہدینو سره د بل لبرکر یو مجاہد موجود وو، او د دی عسکر سره مشین هم وو، نو آیا د دی اول حزب د مجاہدینو سره (کوم چہ په دی ۛای موجود وو) حصہ جوړیږی یا نه؟ بینواتوجروا

المستفتی: بسم الله حقانی... متعلم حقانیہ هذا... ۱۰ فروری ۱۹۸۸ء

الجواب: اگر این مشین کن غنیمت باشد، پس در مابین تمام مجاہدین داخلی و خارجی مشترکہ باشد (۱) البتہ مصالحت امیران بر فرقہ خاص مجاہدین ممنوع نیست. (۲) وهوالموفق

۱) وفي الهندية: الردء والمقاتل فى العسكر سواء كذا فى الهداية... والاصل ان من دخل للقتال استحق السهم قاتل قاتل اولم يقاتل.

(فتاوىٰ ہندیہ ۲۰۸: ۲ الباب الرابع فى الغنائم، الفصل الاول)

۲) *... وفي الهندية: قال محمد رحمه الله تعالى: ولا يستحق القاتل سلب المقتول بنفس القتل ما لم ينفل الامام قبل القتل فيقول من قتل قتيلاً فله سلبه وهذا مذهب علماء نارحمهم الله.

(فتاوىٰ ہندیہ ۲۱۷: ۲ کتاب السیر، الفصل الثالث فى التنفیل)

*... وفي اعلاء السنن: وقال ابن عباس ايضا فى رواية اخرى عنه هى محكمة وللامام ان ينفل من الغنائم ماشاء لبلاء ابلاه وان يرضح لمن يقاتل اذا كان فيه صلاح للمسلمين. (اعلاء السنن ۲۶۳: ۱۲ کتاب السیر باب التنفیل)

*... وقال العلامة الدكتور وهبة الزحيلي: فتخصيص بعض المجاہدين به

موکول الى اجتهاد الامام.

(الفقه الاسلامی وادلتہ ۵۸۹۳: ۸ حکم الانفال والغنیمہ)

مال غنیمت د مصلحت مطابق پہ یو خاص گروپ باندې د تقسیمولو حکم
سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې زید د لښکر امیر خپل لښکر په څلورو ډلو (الف، ب، ج، د) کې تقسیم کړو، هغوی ټولو د قلعه محاصره وکړه، څلور واړه ډلې په څلورو واړو طرفونو کې ناست وو او جنگي ئې کولو، په هغوی کې الف گروپ قلعه ته نژدې وو په دې وجه هغه مال غنیمت واخستلو، باقی چونکې لږ لرې وو په دې وجه هغوی راو نه رسیدل، اوس سوال دا دې چې آیا د ج، ب او د گروپونو په دې کې حصه جوړېږي یا نه؟
 بینواتو جروا

المستفتی: مولوی میر عالم وزیرستان... ۲۴ مارچ ۱۹۸۴ء

الجواب: مال غنیمت د ټولو مجاهدینو تر مینځه مشترک وی، که د هر یو گروپ نه وی. (۱) خو د مصلحت مطابق او په اتفاق د امیرانو په یو خاص گروپ باندې تقسیمول جائز دی (۲) وهو الموفق

د جهاد مالونه د مجاهدینو د امیر په راتې

باندې په هر کار کې خرچ کیدلې شي

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې کومه وسله د

۱ قال العلامة ابن الهمام: (قوله الردء) ای العون (والمقاتل سواء) فی الغنیمه لا یتیمز واحد منهم علی آخر بشی وهذا بلا خلاف لاستواء الكل فی سبب الاستحقاق. (فتح القدیر ۲۲۵: ۵ باب الغنائم وقسمتها)

۲ وفي الاختیار لتعلیل المختار: (ویجوز التنفیل قبل احراز الغنیمه)... ولا ینبغی للامام ان ینقل بجمیع المأخوذ لان الغنیمه حق العسکر... فان فعله مع سرية جاز لجواز ان تكون المصلحة فی ذلك. (الاختیار لتعلیل المختار ۱۶۲: ۴ کتاب السیر، فصل احکام اخماس الغنائم)

وقال الدكتور وهبة الزحيلي: فتخصيص بعض المجاهدين به موكول الى اجتهاد الامام. (الفقه الاسلامي وادلته ۵۸۹۳: ۸ حکم الانفال والغنیمه)

حکومت د طرف نہ د مجاہدینو تنظیمونو ته ورکولې شی، آیا د هغې خرڅول او په هغې سره نور قسم ضروریات پوره کول جائز دی یا نه؟ بینواتوجروا

المستفتی: سیف الرحمن میران شاه شمالی وزیرستان ... ۲۷ د سېبر ۱۹۸۷ء

الجواب: این اسلحه و غیرها زیر اختیار امیران اند که حسب صوابدید ایشان بر ضروریات مهاجرین صرف کرده شوند مثل خورد و نوش لباس معالجه تعلیم و غیره، پس بوقت حاجت صرف از مد اسلحه بر نفقه و از مد نفقه بر اسلحه حسب صوابدید امیران جائز است. (۱) وهوالموفق

د فتح نه مخکې د مال غنیمت د تقسیمولو مسئله

سوال: چې میفرمایند علماء دین درین مسئله که افغانستان در صورت دار حرب بودن غنائمی که بدست مجاهدین می آید تقسیم در آن جا در نیست، پس درباره آن چې معامله کرده شود؟ بینواتوجروا

المستفتی: عبدالغفور مهاجر فاضل حقانیه ... ۳ ربیع الاول

الجواب: تقسیم غنائم ضروری است (۲) البته قبل از فتح اهل اسلام

(۱) يدل عليه ما في الصحيح البخاري: وقال طاؤس ومجاهد اذا دفع اليك شيء تخرج به في سبيل الله فاصنع به ما شئت وضعه عند اهلك ... قال عمر رضي الله تعالى عنه حملت على فرس في سبيل الله فرأيت يبيع فسألت النبي ﷺ آشتريه؟ فقال لا تشتريه، وقال الحافظ ابن حجر رحمه الله تعالى: وجه دخول قصة فرس عمر من جهة ان النبي ﷺ اقر المحمول عليه على التصرف فيه بالبيع وغيره فدل على تقوية ما ذهب اليه طاؤس من ان لا يأخذ التصرف في المأخوذ. (فتح الباري: ۶: ۱۲۴)

كتاب الجهاد: باب الجعائل والحملان في السبيل

(۲) قال العلامة الكاساني: اذا دخل جماعة لهم منعة دار الحرب فاخذوا اموالاً منهم فانها تقسم قسمة الغنائم بالاجماع. (بدائع الصنائع ۶: ۹۰ كتاب السير، بيان حكم الغنائم)

وشکست شوعین تقسیم کردن یا خواستن مخالف از مذهب است. (۱) و ضرر رسان با محاربه است. وهو الموفق

مال غنیمت به د حکومت وی که د فوج؟

سوال: خه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې په موجوده دور کې که اسلامی فوج په کفارو باندې غالب شی او مال غنیمت د هغوی په لاس راشی نو هغه به د حکومت وی او که په فوجیانو کې به تقسیم کولې شی د سکهمله و سهمین لفرسه مطابق؟ حال دا چې فوجیانو ته سورلی، اسلحه وغیره حکومت ورکوی؟ بینواتوجروا

المستفتی: حوالدار مرجان تل سکاؤتس... یکم رمضان المبارک

الجواب: دا فوجی قوانین هم د نورو قوانین په شان غیر اسلامی دی. (۲) وهو الموفق

۱) قال العلامة ابن نجيم: حرم قسمة الغنائم في دار الحرب لغير ايداع لنهيته عليه السلام عن بيع الغنائم في دار الحرب والقسمة بيع معنى فتدخل تحته... والاصل عندنا انه لا ملك قبل الاحراز بدار الاسلام فتحرم القسمة والبيع قبله.

(البحر الرائق ۸۴، ۸۳: ۵ باب الغنائم وقسمتها)

۲) شرعاً د مال غنیمت تقسیمولو طریقه داده چې دا پنځه حصې کړی. پنځمه حصه په بیت المال کې داخله کړی او باقی څلور حصې په هغه فوج تقسیم کړی چا چې د جنگ په دوران کې په دې مال غنیمت باندې قبضه کړې ده. او دا طریقه چې د غنیمت ټول مال به د حکومت وی یا به یې په بیت المال کې داخلوی د مصلحت نه بغير دا طریقه غیر شرعی او غیر اسلامی ده. اود سنت نبوی صلی الله علیه و آله خلاف ده. علامه کاسانی فرمائی اذ دخل جماعة لهم منفعة دار الحرب فاخذوا اموالاً منهم فانها تقسم قسمة الغنائم بالاجماع سواء دخلوا باذن الامام او بغير اذنه. (بدائع الصنائع ۹۰: ۴ کتاب السیر بیان حکم الغنائم) او صاحب هدایې په دې باندې تصریح کړې ده: قال العلامة المرغینانی: ويقسم الامام الغنيمة فيخرج خمسها لقوله تعالى: فان لله خمسة ولرسوله، استثنى الخمس ويقسم اربعة اخماس بين الغانمين لان النبي صلی الله علیه و آله قسمها بين الغانمين (الهداية ۲۶۷: ۲ باب الغنائم وقسمتها) ... [بقیه حاشیه بر صفحه آئنده]

د مجاہدینو د پاره جمع شوی چندہ د شفوی

په اهل و عیال باندې د خرچ کولو مسئله

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې د یو سړی سره د مجاہدینو د پاره څه پیسې د خلقو نه راجمع کړې شوې آیا دا سړی دا رقم د مجاہدین په اهل و عیال باندې خرچ کولې شی یا نه؟ بینواتوجروا

المستفتی: طالب علم ۸۰۰۰ جمادی الثانی ۱۴۰۱ھ

الجواب: د مجاہدینو په اهل و عیال باندې خرچ او په مجاہدین باندې د جنگ په میدان کې خرچ یو شان دې بدل علیه مآ قال طائوس ومجاهدا اذا دفع اليك شيء تخرج به في سبيل الله فاصنع ما شئت وضعه عند اهلك (بخاری شریف ۱: ۴۱۷) (۱) ولحديث من خلف غازيا في سبيل الله بخير فقد غزا، (بخاری ۱: ۳۹۹) (۲) - وهو الموفق

د خانله یو مجاهد حربی لږه قتلولو سره

د هغه نه وسله اخستل د هغه حق دې

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې یو مجاهد روسی

... بقیه از حاشیه گذشته [البته د مصلحت په ځینې صورتونو کې په دې کې کمې زیاتې یا په خاص قسم مجاهدینو کې تقسیمول چه دا په مصلحت سره او په اتفاق د حاکمانو وی دا د دې نه مستثنی دی، قال الشيخ ظفر احمد التهانوی: وقال ابن عباس ايضاً في رواية اخرى عنه هي محكمة وللامام ان ينفل من الغنائم ماشاء لبلاء ابلاء وان يوضع لمن يقاتل اذا كان فيه صلاح للمسلمين.

(اعلاء السنن ۲۶۳: ۱۲ کتاب السیر باب التنفیل) ... از مرتب

(۱) (الصحيح البخاری ۴۱۷: ۲ باب الجعائل والحملان في السبيل، كتاب الجهاد)

(۲) عن زيد بن خالد ان رسول الله ﷺ قال من جهز غازيا في سبيل الله فقد غزا ومن خلف غازيا في سبيل الله بخير فقد غزا.

(الصحيح البخاری ۳۹۹، ۳۹۸: ۱ باب فضل من جهز غازيا او خلفه بخير، كتاب الجهاد)

حربی قتل کړو او د هغه نه ئې مشین اخستلې دې او پاکستان ته راغلې دې، اوس بعض مجاهدينو په دې مجاهد باندې دعوی کړې ده چې تاسو زموږ سره وعده کړې وه چې تاسو ته کوم مال غنیمت حاصل شی په هغې کې به زموږ حصه وی او مدعی علیه انکار کوی او هغه خلق دې وخت کې د مجاهد سر نه وو؟ بینواتو جروا

المستفتی: کل دار افغانی اضاخیل کیسې پشاور ۱۲۰۰۰ جون ۱۴۰۱ هـ

الجواب: د حدیث په بنا «من قتل قتیلًا فله سلبه» رواه الترمذی (۱) وابدؤد (۲) وغیرهما. دا مشین صرف د هغه قاتل حق دې، په دې کې د غیر قاتلین حق نشته که د مقاتلې نه مخکې هغه د شرکت فیصله کړې وی او که نه وی، دا اسلامی او کتابی شرکت نه دې. (۳) وهوالموفق

په دار الحرب کې د مسلمان سوداگر د مال تجارت حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې بعض مسلمان سوداگر په دار الحرب کې سامان تجارت وغیره راوړی او هلته اخستل خرڅول کولو سره کافی فائده او نفع حاصلوی، که مجاهدین په دې سامان تجارت باندې قبضه وکړی نو آیا دا سامان تجارت کوم چې د مسلمان نه په

۱) عن ابی قتادة قال قال رسول الله ﷺ من قتل قتيلًا له عليه بينة فله سلبه.

(جامع الترمذی ۴۱۸:۱ کتاب السير، باب ماجاء فی من قتل قتيلًا فله سلبه)

۲) (ابدؤد ۳۷۶:۲ باب فی النقل)

۳) وفي الاختيار: اعلم ان الداخل دار لا يخلو اما ان كان لهم منعة اولاً... وان لم يكن لهم منعة فان كان بغير اذن الامام لا يخمس لانه ليس بغنيمة... واذا لم يكن غنيمة فما اخذه كل واحد فهو له خاصة لانه مأخوذ على اصل الاباحة كالحشيش والصيد لما مرفى الشركة (الاختيار لتعليل المختار ۱۶۱: ۴ فصل احكام اخماس الغنائم)

دار الحرب کي اخلی دا به غنیمت شمار لې شی یا نه؟ بینوا توجروا

المستفتی: محمد نعیم اضاخیل کیمپ پیښور

الجواب: د مسلمان سره نه بنائی چې دار الحرب ته د تجارت سامان برابر کړی په دې سره به اهل حرب ته تقویت حاصلیږي کوم چې یو قسم اعانت دي، خو دا مال او سامان تجارت مال غنیمت نه شمارلې کیږي، مال غنیمت هغه وی کوم چې د کفارو نه د طاقت په زور واخستلې شی. وفي رد المختار ۴/۱۲۶ الغنیمه اسم لما یؤخذ من اموال الکفرة بقوة الغزاة وقهر الکفرة (۱) ومثله فی البدائع ۴/۱۱۷ (۲) وهو الموفق

په دار الحرب کي د مسلمان سوداگرو حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کي چې یو کافر په اسلامی ملک باندې حمله وکړي او مسلمان د هغوی خلاف جهاد شروع کړي، بیا د جنگ دوران دا کافر ملک د نورو ملکونو نه مختلف مالونه او څیزونه راوغواړي، دا مالونه په دوه قسمه وی یو قسم د دې کافر حکومت ملک وی او دویم قسم د عام مسلمان سوداگرو وی کوم چې په دې کافر حکومت کي دننه په مسلمانانو او کافرو باندې خرڅوی نو آیا د مجاهدینو دپاره دا جائز ده چې د مسلمانانو د دې مالونو نه مال غنیمت جوړ کړي بینوا توجروا

المستفتی: شیر اکبر صادق جامعه اسلامیة مدینة المنورة

کلیة الدعوة و اصول الدین ۱۲۰۰۰ اگست ۱۹۸۴ء

الجواب: د دې څیزونو په کفارو باندې خرڅول چې په هغې سره اهل حرب ته

(۱) (ردالمحتار هامش الدر المختار ۱۳۷: ۴ کتاب الجهاد والمغنم)

(۲) قال العلامة الکاسانی: فالغنیمة عندنا اسم للمأخوذ من اهل الحرب علی سبیل القهر والغلبة. (بدائع الصنائع ۱۱۷: ۷ کتاب السیر)

تقویت ملاویری مکروه تحریمی دی کما فی شرح التنویر علی هامش ردالمحتار
 ۳: ۳۱۳ قبیل باب المغنم وقسمته لم یبع ای بحرمان یبیع منهم ما فیہ تقویتهم
 علی الحرب... ولا تحمله الیهم ولو بعد صلح لانه علیه الصلوٰۃ والسلام منہی عن ذلك
 وامر بالمیرۃ وهی الطعام والقمیاش فجاز استحسانا انتہی (۱) او د مسلمانانو نہ د
 دے پہ زورہ اخستل مال غنیمت نہ دے لان الغنیمۃ ما نیل عن الکفار کما فی
 المغرب (۲) او ما یؤخذ من اموال الکفرۃ بقوۃ الغزاة وقهر الکفرۃ کما فی الہندیۃ (۳)
 نعم جاز تعزیر مثل هذا العاصی علی وجہ۔ وهو الموفق

د ہندوانو متروکہ خیزونہ د مال شی پہ حکم کی دی

سوال: خہ فرمائی علماء دین د دے مسئلے پہ بارہ کی چہ د ہندوانو د
 پرینسودلی شوی مالونو خہ حکم دے؟ او د هغی مالکان به کوم خلق متصور
 کولی شی؟ بینواتوجروا

المستفتی: حاجی محمد انور نوبتار ۸ جنوری ۱۹۹۰ء

الجواب: ومنه الصدق والصواب: د ہندوانو متروکہ اموال د فی پہ حکم کی
 دی (۴) د دے مالکان به هغه کسان وی د چا نہ چہ حکومت مالکان جوہ

- (۱) الدر المختار علی هامش ردالمحتار ۳: ۲۴۸ کتاب الجہاد قبیل باب المغنم وقسمته
- (۲) وفي مجمع بحار الانوار: الغنیمۃ وهو ما اصیب من اموال اهل الحرب بايجاف
 خیل ورکاب۔ (مجمع بحار الانوار ۴: ۷۲ باب الغین مع النون)
- (۳) وفي الہندیۃ: الغنیمۃ اسم لمال ماخوذ من الکفرۃ بالقهر والغلبۃ والحرب قائمۃ
 قبل الاحراز بدار الاسلام (فتاویٰ عالمگیری۲: ۲۰۴ کتاب السیر الباب الرابع فی الغنائم)
- (۴) قال العلامة الشامی: وما اخذ منهم بلا حرب ولا قهر کالہدیۃ والصلح فهو لا
 غنیمۃ ولا فی وحکمہ حکم الفی لا یخمس ویوضع فی بیت المال۔
 (ردالمحتار ۳: ۲۵۰ باب المغنم وقسمته، مطلب بیان معنی الغنیمۃ)

کری قال الله تبارك وتعالى: وما افاء الله على رسوله منهم فما اوجفتم عليه من خيل ولا ركاب ولكن الله يسلط رسله على من يشاء، (سورة الحشر) (۱) - والله اعلم بالصواب

پہ جہاد کی د کفار او د هغوی د معاونین باغونہ پری کول

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې کفارو سره په جنگ کې د هغوی باغونہ یا د هغوی د معاونین د باغونو پری کولو څه حکم دې؟ بینواتو جروا

المستفتی: قاری محمد انور مدرسه عربیہ تل ... ۲۳ اپریل ۱۴۰۱ھ

الجواب: کفار او د هغوی د معاونین باغونہ پری کول مشروع دی (قرآن) (۲) (حدیث) (۳) وهو الموفق

د مجاهدینو د پاره د کابل نه غوا، چیلن وغیره غصب کولو سره راوستل

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې د مجاهدینو د پاره د کابل نه د عام خلقو د غوا او بیزي وغیره غصب کولو سره راوستل جائز دی یا نه؟ بینواتو جروا

المستفتی: محمد حلیم متعلم حقانیه ... ۲۲ صفر ۱۴۰۵ھ

(۱) (سورة الحشر آیت: ۶)

(۲) قال الله تعالى: ما قطعتم من لينة او تركتموها قائمة على اصولها فبازن الله

وليخزي الفاسقين. (سورة الحشر آیت: ۵)

(۳) عن ابن عمر رضي الله تعالى عنهما قال حرق رسول الله ﷺ بعث نخل بني

النضير وقطع وهي البويرة.

(اعلاء السنن ۱۲: ۲۱ كتاب السير باب تحريق اشجار دار الحرب وقطعها الخ)

الجواب: قصدا عمدا دا اقدام حرام دې. ^(۱) وهو الموفق

د کمیونسټو د معاونینو ښځې نیول او د هغوی نه وینزې جوړول

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې د کمیونسټو

ښځې نیول او د هغوی نه وینزې جوړول څنگه دی؟ بینواتو جروا

المستفتی: مولوی میر عالم خان وزیر ستانی ... ۲۴ مارچ ۱۹۸۴ء

الجواب: چې هر کله د هغه معاونین مرتد کیدل ثابت نه وی نو دا نیول او

وینزه جوړول جائز نه دی. ^(۲) والله اعلم

د جهادی مرکز نه ټوپکې غلا کیدو په

صورت کې په مستعیر باندې د ضمان مسئله

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې مجاهد منظر

خیل د جهاد دپاره د مجاهدین د جماعت نه ټوپکې واخستلې او په

وزیر ستانی مجاهدینو ټي تقسیم کړې لکه چې د مجاهدینو قانون دې، عملی

جهاد کولو سره یو سړی سره د خپلو ملگرو ټوپکې غلا کړې او د مرکز نه

وتښتیدل، اوس د جماعت د مرکز امیر دعوی په مجاهد منظر خیل باندې

^(۱) قال العلامة الدكتور وهبة الزحيلي: ثبت تحريم الغصب في القرآن والسنة والاجماع، اما القرآن فقول الله تعالى 'يا ايها الذين آمنوا لا تأكلوا اموالكم بينكم بالباطل... اما السنة فقولہ ﷺ ان دماء کم و اموالکم حرام علیکم کحرمة يومکم هذا، فی شهر کم هذا، فی بلد کم هذا... واجمع المسلمون علی تحريم الغصب وهو معصية كبيرة.

(الفقه الاسلامی وادلتہ ۴۷۸۶: ۶ الفصل السابع الغصب)

^(۲) وفي الهندية: ولا تسبى نساء هم وذرايرهم ولا يملك عليهم اموالهم.

(فتاویٰ ہندیہ ۲۸۳: ۲ الباب العاشر فی البغاة)

کوی چہ یا خود ہغہ غلو نہ توپکے واپس راوړہ یا ترې قیمت واخلہ ځکہ چہ ضمانت تا کړې وو

مجاہد منظر خان پہ جواب کہ وائی چہ دا کسانو جہاد کولو او د هغوی نہ ټول مجاہدین راضی وو او مونږ ټولو ته دھوکہ را کولو سره تبتیدلې دی دا معلومات هم شوې دی چہ دا توپکے د جہاد دپارہ امانت دی ما نہ خرڅ کړې دی او نہ په دې کار کہ شریک یم، لهذا دا هلاک دې استهلاک نہ دې، اوس سوال دا دې چہ د دې ضمان پہ چا باندې راځی؟ او دا هلاک دې یا استهلاک؟ بینواتوجروا

المستفتی: نیک بهادر نقشبندی بویا محمد خیل ۲۲۰۰ ستمبر ۱۹۸۷ء

الجواب: علامہ شامی وغیرہ پہ کتاب العاریۃ کہ لیکلې دی چہ مستعیر اعارہ کولې شی۔^(۱) پس کہ مجاہدین د شمالی وزیرستان پہ شہادت شرعیہ سرہ ثابت کړی چہ دا مستعیر بین خائن وو نو دا استهلاک دې او موجب ضمان دې کنہ نو موجب ضمان نہ دې۔^(۲) واضحہ دې وی کہ د دغہ مجاہدینو جماعت دې مستعیر ته د ضمان ورکولو وعدہ کړې وی نو دا نامنظور او کالعدم ده۔ کما فی شرح المجلة ۱۵۰ العاریۃ امانة فی ید المستعیر... فلا ضمان ایضاً ولو شرطه المعیر لان اشتراط الضمان فی الامانات باطل^(۳) وهو الموفق

(۱) قال العلامة الحصکفی: وله ان يعبر ما اختلف استعماله او لا ان لم يعين المعبر منتقياً ويعبر ما لا يختلف ان عين وان اختلف لا للفتاوت۔ (الدر المختار ۵۶۲: ۴ کتاب العاریۃ)
(۲) قال الشيخ ظفر احمد العثماني: عن شريح انه قال ليس على المستودع غير المغل ضمان ولا على المستعير غير المغل ضمان وبالإجماع لا يضمن المستودع ما لم يتعد فذلك المستعير۔

(اعلاء السنن ۵۷: ۱۶ کتاب العاریۃ)

(۳) (شرح المجلة لسليم رستم باز ۴۵۰ الباب الثالث فی العاریۃ)

بسم الله الرحمن الرحيم

فتاویٰ دیوبند پاکستان

المعروف بہ

فتاویٰ فریدیہ

(شپڙم جلد)

باب الاستیمان

واحکام دارالحرب

.....

بسم الله الرحمن الرحيم
فتاویٰ دیوبند پاکستان
المعروف بہ

فتاویٰ فریدیہ

باب الاستیمان

واحکام دارالحرب

قال رسول الله ﷺ:
من أمن رجلاً على نفسه فقتله
اعطى لواء الغدر يوم القيامة
(رواه في شرح السنة)

باب الاستیمان واحکام دار الحرب

دار الحرب او دار الاسلام تعریف

سوال: خہ فرمائی علماء دین دے مسئلے پہ بارہ کھ چھ دے دار الحرب او دار الاسلام تعریف خہ دے؟ بینواتوجروا

المستفتی: حضرت جمال تور دھیر... ۲۵ جمادی الاول ۱۳۹۵ھ

الجواب: دار الحرب عبارت است از دارے کہ دروولایت (حکومت و تسلط) کفار باشد و در آن حکمی از احکام اسلام جاری نہ شود، کفار از اجرائے احکام شرع باز مے شوند بلکه احکام کفر راسبیل اشتہار جاری سازند، و کسی از اهل اسلام بلا اجازت و امان کفار در آنجا اقامت کردن نہ تواند، کذا یفہم من تقریر الامام محمد فی الزیادات (مجموعۃ الفتاویٰ ۲۲) (۱) قلت ان دار الحرب قسمان اصلية وهی مافیہ تسلط الکفار ولا تمکن فیہ اظهار الشرائع الا باذنہم فتأمل فی شأن مکة قبل الفتح، وطاریة وهی مافیہ ظهور احکام الکفر عند ابی یوسف ومحمد کما فی البدائع ۷: ۱۳۰ وقال ابو حنیفۃ انہا (دار الاسلام) لا تصیر دار الحرب الا بثلاث شرائط احدهما ظهور احکام الکفر فیہا، والثانی ان تكون متاخمة (متصلة) لدار الکفر والثالث ان لا یبقی فیہا مسلم ولا ذمی آمنا بالامان الاول وهو امان المسلمین (بدائع ۷: ۱۳۰) (۲)۔

فأقلیم الهند کانت دار الاسلام فی عهد المغل وبعد تسلط النصرانی فصارت دار الحرب عندهما لا عنده لبقاء بعض الشرائع والشعائر کالجمة والاذان وغیره واما بعد ذهاب تسلط النصرانی ومجئ تسلط المسلمین مثله هی باقیة علی ما کانت علیہ بل لافرق بین الباکستان و یورپ فی منع الشرائع وعدم المنع الا

(۱) (مجموعۃ الفتاویٰ ۱۷۳: ۲ کتاب الحظر والاباحۃ)

(۲) (بدائع الصنائع ۱۱۲: ۶، کتاب السیر، بیان الاحکام التي تختلف باختلاف الدارين)

قدراً سیراً فبالجملة ان الباكستان دارالمسلمين حتماً ودارالاسلام عنده لا عندهما فافهم. وهو الموفق

دار الحرب تعریف او تعین

سوال: خہ فرمائی علساء دین د دی مسئلہ پہ بارہ کی چہ یو سرے (چہ خان عالم گنی) پہ لویہ مجمع کی وویل چہ دی وخت پہ دنیا کی یو خای کی ہم دار الحرب نشته چہ کله مونہ د هغه نه وضاحت طلب کرو آیا روس، چین او امریکہ وغیرہ دار الحرب نه دی؟ نو هغه وویل چہ هرگز نه دی؟ پہ دی باندی مونہ د هغه نه د دار الحرب تعریف او پوښتنی نو هغه وویل چہ یو غیر مسلم حکومت تر هغه وخته پورې دار الحرب نه جوړیږی تر څو چہ هغه په مسلمانانو باندی جنگ مسلط نه کړی، مهربانی وکړی بیان کړی چہ د دی عالم دا خبره صحیح ده یا نه؟ بینواتوجروا

المستفتی: صاحب زاده صفی الله ضلع دیر

الجواب: په کومو ملکونو باندی چہ د مسلمانانو تسلط نه وی راغلی او د پخوا زمانې نه هلته د کفارو حکومت جاری وی لکه روس، چین او امریکه نو دا ملکونه بیشکه دار الحرب دی، قال العلامة الکهنوی فی فتاواه ۲: ۲۲ دارالحرب عبارت ازدارے است که در وولایت کفار باشد ودران حکمے از احکام اسلام جاری نشود وکفار از اجراء احکام شرع مانع شوند بلکه احکام کفر را علی سبیل الاشتهار جاری سازند وکسی از اهل اسلام بلا اجازت وامان کفار درانجا اقامت کردن نتواند، کذا یفهم من تقریر الامام محمد رحمه الله فی الزیادات انتہی (۱)۔ واضح باد که اجازت امریکه برائے نماز و صوم مثل اجازت اهل ذمه ست در دارالاسلام فقط۔ وهو الموفق

(۱) (مجموعه الفتاویٰ ۱۷۳: ۲ کتاب الحظر والاباحه)

وقال العلامة الکاسانی: واختلفوا فی دارالاسلام انها بماذا تصیر دار الکفر؟ قال ابو حنیفه انها لا تصیر دار الکفر الا بثلاث شرائط،... [بقیه حاشیه بر صفحه آئنده

د سمندری حدودو په دار الحرب کې داخلیدل

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې په جغرافیایي تقسیم کې د سمندر څه حصه هغې ته د تردې ملکونو په قبضه کې وی، چې په هغې کې د نورو ملکونو بغیر د اجازت نه د سمندری حدود خلاف ورزی گنېلې شی، آیا په دې صورت کې د کافر ملکونو سمندری حدود به هم د دار الحرب په حکم کې وی؟ یعنی سمندر په دار الحرب کې داخلیدلې شی یا نه؟ بینواتوجروا

المستفتی: انور حیات چکوال پنجاب

الجواب: کوم ملک چې دار الحرب شی نو د هغې د قبضې نه لاندې ټول حدود حکما په دار الحرب کې شامل دی په دې شرط چې د اسلامی ملکونو سره د هغه علاقې تعلق ختم شی و فی رد المحتار ۳: ۲۱۱ قوله: واحرزوها دارهم ويلحق بها البحر الملح ونحوه كمفازة ليس وراءها بلاد الاسلام نقله بعضهم عن الحموی وفي حاشية ابی السعود عن شرح النظم انها على سطح البحر له حكم دار الحرب (۱) - وهو الموفق

آیا افغانستان دار الحرب دې یا دار الاسلام

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې په دې زمانه کې د افغانستان څه حکم دې؟ هغه دار الحرب دې یا دار الاسلام؟ او د تقدین په

بقیه از حاشیه گذشته [احدها: ظهور احکام الکفر فیها، والثانی: ان تكون متاخمة لدار الکفر والثالث: ان لا یبقی فیها مسلم ولا ذمی آمنا بالامان الاول وهو امان المسلمین، وقال ابو یوسف ومحمد رحمهم الله انها تصیر دار الکفر بظهور احکام الکفر فیها -

(بدائع الصنائع ۱۱۲: ۶ بیان الاحکام التي تختلف باختلاف الدارين)

(۱) (رد المحتار هامش الدر المختار ۲۶۶: ۳ باب استیلاء الکفار کتاب الجهاد)

صورت کې د هغه مالونو څه حکم دی کوم چې مجاهدين او غازیان د افغان حکومت نه جبراً اخلي؟ بینواتو جروا

المستفتی: محمد متعلم حقانیه... ۱۷ جمادی الاول ۱۴۰۲ هـ

الجواب: افغانستان په ظاهره کې دار الاسلام دی او په حقیقت کې دار الحرب دی. اما الاول فلعدم ظهور احکام الکفر فيه، قال العلامة الشامي قوله بأجراء احکام اهل الشرك ای علی الاشتهار وان لا یحکم فیها بحکم اهل الاسلام هندیه وظاهره: انه لو اجريت احکام المسلمين واحکام اهل الشرك لا تكون دار حرب، (رد المحتار ۳: ۳۵۰) (۱) واما الثاني فلما فی البدائع وجه قول ابی حنیفة ان المقصود من اضافة الدار الى الاسلام والكفر ليس هو عين الاسلام والكفر وانما المقصود هو الامن والخوف ومعناه ان الامان ان كان للمسلمين فيها علی الاطلاق والخوف للكفرة فيها علی الاطلاق فهي دار الاسلام الخ (۲)، قلت والخوف فی بلد افغانستان لاهل الاسلام الالین کتم او استلم او داهن اظهر من الشمس، ثم ایمانهم ایاهم لا یلا فهم الدهرية مثل ایمانهم اهل بخاری دوهو الموفق

د کینیډا د دار الحرب کیدو حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې په کینیډا کې هر سړی ته مذهبی او شهري آزادي حاصل ده آیا په هغې باندې د دار الحرب احکام جاری کیدي شي؟ بینواتو جروا

المستفتی: محمد اشفاق راولپنډی... ۱۵ اگست ۱۹۷۹ء

(۱) (رد المحتار هامش الدر المختار ۲۷۷: ۳ قبیل باب العشر والخراج والجزية)

(۲) (بدائع الصنائع ۱۱۲: ۶ کتاب السير)

الجواب: چي کله مذهبي آزادي د اجازت محتاج دی نو دا آزادي آزادي نه ده بلکې پابندی ده، بهر حال امریکه یقیني طور دار الحرب دې خصوصاً امام ابویوسف او امام محمد رضی اللہ عنہ په نزد، د هغوی په نزد دار ومدار په احکاماتو باندې دې، یعنی چي کله غیر اسلامی احکام او قوانین علانید نافذ او جاری وی نو دا وطن به دار الحرب وی **کما فی الهندية ۲/۳۳۲** (۱) وهو الموفق

آیا تهائی لیند دار الحرب دې؟

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چي د دار الحرب تعریف څه دې؟ آیا تهائی لیند دار الحرب دې یا نه؟ بینواتوجروا

المستفتی: نامعلوم ۲۰ جون ۱۹۷۶ء

الجواب: دار الحرب هغه وطن دې چي په هغې کې د شروع نه د کفارو تسلط راروان وی، او یا ټول شعائر اسلام په هغې کې ممنوع وی او حال دا چي د مسلمانانو نه قبضه اخستلې شوې وی، او په ظاهره تهائی لیند په اول قسم کې داخل دې، **والتفصیل فی ردالمختار ۳/۲۵۰، ۲۳۹** (۲) وهو الموفق

(۱) وفي الهندية: قال محمد رحمه الله تعالى في الزیادات انما تصیر دارالاسلام دارالحرب عند ابی حنیفة رحمه الله تعالى بشروط ثلاثة احدها اجراء احکام الکفار علی سبیل الاشتهار وان لا یحکم فیها بحکم الاسلام والثانی ان تكون متصلة بدار الحرب لا یتحلل بینهما بلد من بلاد الاسلام والثالث ان لا یبقی فیها مؤمن ولا ذمی آمنًا بامانه ... وقال ابویوسف ومحمد رحمهما الله تعالى بشرط واحد لا غیر وهو اظهار احکام الکفر وهو القیاس - (فتاویٰ هندية ۲: ۲۳۲ کتاب السیر، الباب الخامس فی استیلاء الکفار)

(۲) قال العلامة الحصکفی: (لاتصیر دارالاسلام دار حرب الا) بامور ثلاثة: باجراء احکام اهل الشرک وباتصال بدار الحرب وبان لا یبقی فیها مسلم ولا ذمی آمنًا بالامان الاول، وقال الشامي (قوله لا تصیر دارالاسلام دار حرب الخ) ... [بقیه حاشیه بر صفحه آئنده

د کمیونزم د وجہ نه افغانستان دار الحرب او دار بغاوت دي

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې آیا د کمیونزم د وجہ نه افغانستان دار الحرب دي یا نه؟ بیټواتوجروا

المستفتی: کل قدم میرا علی ناظم اعلیٰ میر علی وزیرستان ۲۱۰۰ جمادی الثانی ۱۴۰۱ هـ

الجواب: افغانستان د امام ابویوسف او امام محمد رحمہما اللہ په نزد دار الحرب دي، او د امام ابوحنیفہ رحمہ اللہ په نزد دار البغاة دي (۱) وهو البوق

د دار الحرب طرف ته تلونکی د خوراک څښاک د څیزونو مسئلہ

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې حالیه جهاد افغانستان کوم چې د روس خلاف جاری دي، څه مجاہدین په خوست کې د جهاد کولو دپاره روان شو، د شپې په لاره کې یو تریکټر او بس چې په هغې باندې د خوراک څښاک سامان خوست ته وړلې شو لږه قبضه کولو سره تریکټر

... بقیه از حاشیه گذشته [ای بان بغلب اهل الحرب علی دار من دورنا او ارتد اهل مصر وغلبوا واجروا احکام الکفر او نقض اهل الذمة العهد وتغلبوا علی دارهم ففی کل من هذه الصور لا تصیر دار حرب الا بهذه الشروط الثلاثة وقالا بشرط واحد لا غیر وهو اظهار حکم الکفر وهو القیاس - (ردالمحتار ۲۷۷: ۳ کتاب الجهاد، مطلب فیما تصیر به دارالاسلام دارحرب)

(۱) قال العلامة الکاسانی: واختلفوا فی دارالاسلام انها بما ذا تصیر دارالکفر قال ابوحنیفه: انها لا تصیر دارالکفر الا بثلاث شرائط: احدها ظهور احکام الکفر فیها والثانی ان تكون متاخمة لدار الکفر والثالث ان لا یبقی فیها مسلم ولا ذمی آمنا بالامان الاول وهو امان المسلمین وقال ابویوسف ومحمد رحمهما الله انها تصیر دارالکفر بظهور احکام الکفر فیها. (بدائع الصنائع ۱۱۲: ۶ کتاب السیر، فصل واما بیان الاحکام التي تختلف باختلاف الدارين)

اوسوزولې شو او بس لره په میرانشاه بارډر باندې راوستلې شو، د بس د مالک متعلق لاتر اوسه پورې نه ده معلومه چې کوم قسم سرې دې، بله دا چې هلته د علاقې عام مسلمانانو وسیدونکو ناکه لگولې ده چې مونږ به د پاکستان نه د خوست بازار دپاره د یو څیز سمکلنگ ته هم نه پرېږدو ځکه چې د خوست او کابل لاره بنده ده او هیڅ سامان د هغه طرف نه راځي اوس مونږ د مجاهدینو نه تپوس کوو چې دا بس غنیمت شمار کړې شی او که د تعزیر بالمال په طور وسیزلې شی او که بغیر د څه شرط نه مالک ته واپس کړې شی؟ بینواتوجروا

المستفتی: مولانا غلام حقان زرگری هنگو ۴۰۰۰ ربيع الاول ۱۴۰۲ هـ
الجواب: صرف په افواه گانو باندې د مسلمانانو مال هلاکول یا د تعزیر بالمال دفعه لگول بې احتیاطی او بدنامی ده. (۱) چې کله د حکومت پاکستان د طرف نه د دې اجازت موجود دې نو د مجاهدینو امیر به په کوم قانون باندې د دې تباهی اجازه وی. وهوالموفق

په دار الحرب کې وسیدونکی مسلمان محقون الدم او معصوم المال دی
سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې آیا د افغانستان حالا مسلمانان مباح الدم دی؟ او د هغوی مالونه به غنیمت شمارلې شی؟ حال دا چې هغوی د افغانستان حکومت خلاف جنگ هم کوي او مخالف هم دی صرف هجرت نه کوي؟ بینواتوجروا

المستفتی: نامعلوم فاضل حقانیه ۶۰۰۰ شعبان ۱۴۰۱ هـ

(۱) قال فی عقد الفرائد: لا يجوز لاحد ان ياخذ مال احد بلا سبب شرعي، ای لا يحل فی کل الاحوال عمداً او خطأ ونسياناً جدا او لعباً ان ياخذ مال احد بوجه لم يشرعه الله تعالى ولم يبيحه... واما قيد بلا سبب شرعي احتراز عن وجود سبب شرعي للاخذ.
(عقد الفرائد البهية فی جمع القواعد الفقهية ۱۱۴ رقم مادة: ۱۱۹)

الجواب: کمیونسٹ او د هغوی کومکیان او مدافعیونو نه علاوه نور د اسلام د عوہ لرونکی محقون الدم او معصوم المال دی (۱) وهوالموفق

کمیونسٹ عقیده ساتونکی او د هغوی معاونین او مالونو حکم

سوال: چې میفرمایند علماء کرام درین مسئله که در افغانستان چند فرقه ها موجود اند، يك فرقه پرچم و خلق اند که در وقت ظاهر شاه و داؤد تعلیم و مدرسه روس حاصل کردند عقیده ایشان مخالف از قرآن و حدیث باشد، و دیگر فرقه یمین اند که تعلق به روسها بودند، حکم این فرق چیست؟ بینواتوجروا

المستفتی: عبدالرؤف... کربوغه شریف کوهات... ۲۲ ربیع الثانی ۱۴۰۱ هـ

الجواب: کمیونسٹ و معاونین ایشان مباح الدم اند البتہ از معاونین ایشان اموال بطور تملک گرفته نمی شوند مثل اهل البغی بخلاف کمیونسٹ که اموال ایشان مباح و غنیمت اند، (ماخوذ از شامی، باب البغاة) (۲) وهوالموفق

(۱) قال الشيخ محمد كامل الطرابلسي: سئلت عن بلدة استولى عليها الكفار وتمكنوا منها فانضم اليهم بعض القبائل والعشائر وصاروا يقاتلون معهم المسلمين وينهبون مالهم وينصحون الكفار ويعينونهم على اذى المسلمين فكانوا اشد ضرراً على المسلمين من الكفار فما الحكم فيهم وهذا حالهم؟ فالجواب اني لم افق على حكم هؤلاء في كتب مذهبنا معاصر الحنفية ولكن وقفت عن حكمهم في كتب بعض السادة المالكية والظاهر ان حكم هؤلاء حكم اهل دار الحرب في قتلهم واخذ مالهم لكونهم رداً لعدو الحرب ومعينون له بانفسهم... ومنه تعلم ان من يدخل تحت جوارهم وامانهم من غير اعانة لهم بنفسه ولا بماله

ولا يكون لهم عينا ولا رداً دونهم لا يباح قتلهم. (فتاوى كامليه ۲۵۱ كتاب الجنایات)

(۲) قال العلامة الحصكفي: فاذا خرج جماعة مسلمون عن طاعته اي طاعة الامام وغلبوا على بلد دعاهم اليه اي الى طاعته وكشف شبهتهم... [بقية حاشيه بر صفحه آئنده

د افغان غیر مهاجرین نفسونو او مالونو مسئلہ

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې د افغانستان بعض خلقو هجرت نه دې کړې او هلته په خپلو کورونو کې وسپړي او د مجاهدینو امداد هم نه کوي، دې خلقو ته نقصان رسول څنگه دی؟ بینواتو جوړو

المستفتی: قاری انور مدرسه عربیه ټل ۲۳۰۰۰ جون ۱۴۰۱ھ

الجواب: د هغوی نفسونو او مالونو سره به کار نه شی لرلې. لعدم المبیع (لعدم کونها کفاراً ولا بغاة ولا معاونیه) (۱) وهو الموفق

د کمیونسټو معاونین ته د امن ورکولو حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې بعض ناخبره مسلمانان په افغانستان کې د کمیونسټو معاونت کوي او د مسلمانانو سره په جنگ کې هم حصه اخلي او بعض وخت هغوی د مسلمانانو ته امن طلب کوي، نو آیا د مسلمانانو د پاره هغوی ته امن ورکول جائز دی یا نه؟ بینواتو جوړو

المستفتی: نواز افضل ننګرهارۍ متعلم حقانیه ... ۵ ربیع الاول ۱۴۰۲ھ

الجواب: جازایمانهم الا ان یکون خلاف المصلحة فیفسخه الامام والامیر

... بقیه از حاشیه گذشته [فان تحیزوا مجتمعین حل لنا قتالهم بدأ حتی نفرق

جمعهم ... وتحبس اموالهم الی ظهور توبتهم فترد علیهم -

(الدارالمختار ۳۴۰: ۳ باب البغاة)

۱ قال الشیخ محمد کامل الطرابلسی: ومنه تعلم ان من یدخل تحت جوارهم

وامانهم من غیر اعانة لهم بنفسه ولا بماله ولا یكون لهم عینا ولا رداً دونهم لا یباح قتله.

(فتاویٰ کاملیه ۲۵۱ کتاب الجنایات)

کما فی الشامیة ۲/۲۱۳ (۱) وهو الموفق

پہ اسلامي ملك كې بغير د امان نه د داخلیدونكى حربى كافر حكم سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره كې چې آیا حربى اسلامي ملك ته بغير د پاسپورټ نه راتلې شى يا نه؟ كه راتلې شى نو د څومره مودې پورې په اسلامي ملك كې بغير د ټيكنس ادا كولو نه وسيدې شى؟ او څومره موده پس به اسلامي ملك په هغه باندې جزیه لگوى؟ بينوا توجروا

المستفتی: (مفتی) سيف الله حقانی (رئيس حال دار الافتاء) دار العلوم حقانيه

اكورة خټك... ۱۳۸۹هـ

الجواب: داسې كافر كوم چې بغير د امان نه داخل شوي دي د هغه نه به عبد جوړولې شى هغه نه به جزیه نه شى اخستلې، قال فى الفتح ومن يوجد فى دارنا بلا امان فهو وما معه فى ۲/۲۵۲ (۲) وبمعناه فى رد المختار ۲/۲۳۲ (۳) فقط... وهو الموفق

(۱) قال العلامة الحصكفى: ولا تقتل من امنه حر او حرة ولو فاسقا بأى لغة كان الامان... وينقص الامام الامان لو بقاءه شرآ-

(الدر المختار ۳: ۲۴۹، ۲۴۸ كتاب الجهاد، بحث الامان)

وفى الهندية: اذا امن رجل حر او امرأة كافر او جماعة او اهل حصن او مدينة صح امنهم ولم يكن لاحد من المسلمين قتالهم الا ان يكون فى ذلك مفسدة فينبذ اليهم كما اذا امن الامام بنفسه ثم رأى المصلحة فى النبذ-

(فتاوى هندية ۱۹۸: ۲ ابواب السير، فصل الامان)

(۲) (فتح القدير ۲۷۱: ۵ باب المستامن)

(۳) قال العلامة ابن عابدين: (قوله ولا يمكن حربى مستامن الخ) قيد بالمستامن لانه لو

دخل دارنا بلا امان كان وما معه فينا-

(رد المختار ۲۷۲: ۳ فصل فى الاستئمان الكافر)

د کفری حکومتونو د بیعت او شناختی کاره جوړولو حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې آیا د موجود افغانی دهری حکومت بیعت جائز دې یا نه؟ د دې حکومت شناختی کاره جوړول خاص کړد حج دپاره څنگه دی؟ بینواتوجروا

المستفتی: عبدالمنان متعلم خیر المدارس مردان ... ۱۵ نومبر ۱۹۸۶ء

الجواب: دریں عصر لگام هر سربراه مملکت اهل اسلام در دست روس یا امریکه است، انا لله وانا اليه راجعون، نه در دست الله تعالی ورسول وے، البته سربراه مملکت افغانستان متجاوز به قتل و قتال اهل حق نیز شده است پس تسلیم کنندگان این حکومت و یا هجرت نه کنندگان ازیں حکومت مثل تسلیم کنندگان حکومت روسی و باشندگان روس اند، و مثال ایشان مثال باشندگان دارالحرب است، و یا مثال ایشان مثال آن اهل اسلام است که بطور امن در دارالحرب رفته باشد^(۱) این هر دو مانع از گرفتن شناختی کارڈ یا پاسپورٹ نه هستند، البته بیعت کردن حرام بلکه مورث کفر است^(۲) - وهو الموفق

۱ قال العلامة شیخی زاده: المستامن هو من یدخل دار غیره بأمان فشمّل مسلماً دخل دارهم بأمان وکافراً دخل دارنا بأمان وتقديماً استیمان المسلم علی الکافر ظاهر اذا دخل تاجرنا اليهم بأمان لا يحل له ان يتعرض لشيء من مالهم ودمائهم - (مجمع الانهر ۴۴۸: ۲ باب المستامن)

۲ فی حاشیة شرح العقائد: الامام الحق هو الذی استجمع شرائطه الخمسة للامامة من الاسلام والحرية والعقل والبلوغ والعدالة وصار اماماً ببيعة جماعة من المسلمين ومن ليس كذلك فهو ليس بامام حق فلا يجب اعانته بل يجب القتال معه والخروج عليه.

(شرح العقائد ۱۱۰ حاشیة: ۴)

قال العلامة النواوی: قال القاضي عياض ... [بقیه حاشیه بر صفحه آئنده

مستان د یو کال نه کم اسلامی ملک کې بغیر د جزیه نه وسیدلې شی

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې په یو اسلامی ملک کې د امن په صورت کې حربی د څومره مودې پورې بغیر د جزیه نه وسیدې شی؟ او د څومره مودې نه پس به اسلامی حکومت په هغې باندې جزیه لگوي، د مدت تعیین فرمائیلو سره جواب راکړئ. بینواتوجروا

المستفتی: سیف الله بنوی... (حال رئیس دارالافتاء دارالعلوم حقانیه) ۱۳۸۹ هـ
الجواب: د یو کال نه به کم وسیرې او د مکمل کال نه پس به په دې باندې جزیه مقرر کولې شی. (الدرالمختار) (۱) وهوالموفق

د کفار او کمیونسټو د معاونین حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې په افغانستان کې چې د کمیونسټ کفارو خلاف کوم جهاد شروع دې د دې کمیونسټو د معاونین او حمایت کونکو مسلمانانو څه حکم دې، آیا د هغوی قتل جائز دې؟ بینواتوجروا

المستفتی: غلام محمد شمالي وزیرستان

... بقیه از حاشیه گذشته [اجمع العلماء على ان الامامة لا تنعقد لكافر فلو طرأ عليه كفر او تغير للشرع او بدعة خرج عن حكم الولاية وسقطت طاعته ووجب على المسلمين القيام عليه وخلعه ونصب امام عادل ان امکنهم... فان تحققوا العجز لم يجب القيام وليها جرالمسلم عن ارضه الى غيرها ويفر بدینه-

(حاشية النواوى على الصحيح المسلم ۱۲۵: ۲ باب وجوب طاعة الامراء فى غير معصية)
(۱) قال العلامة الحصكفى: لا يمكن حربى مستأمن فينا سنة لثلا يصير عينا لهم وعونا علينا وقيل له من قبل الامام ان اقامت سنة... وضعنا عليك الجزية فان مكث سنة بعد قوله فهو ذمى... ولا جزية عليه فى حول المكث الا بشرط اخذها منه فيه.
(الدرالمختار ۲۷۲: ۳ كتاب الجهاد، فصل فى استئمان الكافر)

الجواب: کیونست د خپلو عقائدو او نظریاتو په بناء اهل حرب دی لهذا واقعتا چې کوم خلق د هغوی سره وی او د مسلمانانو په مقابلہ کې د هغوی معاون او امداد کونکی وی نو هغوی هم د هغه خلقو په حکم کې دی لهذا د تحقیق نه پس د هغوی قتل جائز دي وفي الفتاویٰ الکاملية ۲۵۰ والظاهر ان حکم هؤلاء حکم اهل الحرب فی قتلهم واخذ اموالهم واما اولادهم فلا يقتلون ولا يكون فيا وانما ابيهم قتل البالغين منهم لكونهم ردئاً للعدو والحرب ومعينون له بانفسهم وحکم الردء اذا لم يقاتل مع العدو حکم المقاتل فاحرى اذا قاتل (۱) انتهى - وهو الموفق

(۱) (فتاویٰ کاملية للطرابلسی ۲۵۰ کتاب الجنایات)

بسم الله الرحمن الرحيم

فتاویٰ دیوبند پاکستان

المعروف به

فتاویٰ فریدیہ

(شپہم جلد)

باب الاستعانة

من الكفار وغيره

بسم الله الرحمن الرحيم
فتاویٰ دیوبند پاکستان
المعروف به
فتاویٰ فریدیہ

باب الاستعانة
من الكفار وغيره

.....

ان رسول الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:
استعان يهود بني قينقاع
على بني قريظة.

(شرح السير الكبير)

.....

باب الاستعانة من الكفار وغيره

د افغانستان جهاد او د دې دپاره د کافرانو نه د مدد اخستلو حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې په افغانستان کې د روس او د هغوی د معاونین خلاف جنگ شرعی جهاد دې یا نه؟ که وی نور مسلمانانو دپاره څه حکم دې؟ او د دې د تعاون څه حکم دې؟ او د هغوی دپاره د امریکې نه د امداد اخستلو څه حکم دې؟ او د هغوی د مخالفین څه حکم دې؟ بینوا توجرو

المستفتی: احمد خان توبی وزیرستان ... ۱۷ ذی قعدة ۱۴۰۳ هـ

الجواب: این جنگ بلا شک وشبه جهاد است (۱) این جنگ برائے دفع دهرین و برائے حفظ اسلام و اهل اسلام است، پس بر تمام اهل اسلام فرض است که هر قسم تعاون این مجاهدین کند، خواه این اعانت جانی باشد یا مالی (۲)، و مخالفین این شان مباح الدم اند و بر باطل هستند، واضح باد که مجاهدین را امداد حاصل کردن از کفار چین و امریکه ممنوع شرعی نیست، كما صرح به فی الروایات الحديثية وغيرها (۳) - وهو الموفق

(۱) قال العلامة الحصكفي: (وفرض عين ان هجم العدو فيخرج الكل، وقال العلامة ابن عابدين: (وفرض عين) اي على من يقرب من العدو فان عجزوا او تكاسلوا فعلى من يليهم حتى يفترض على هذا التدريج على كل المسلمين شرقاً وغرباً.

(ردالمحتار مع الدر المختار ۲۴۲: ۳ كتاب الجهاد)

(۲) عن انس عن النبي ﷺ جاهدوا المشركين باموالكم وانفسكم والسنتكم (مشكوة المصابيح ۳۳۲ كتاب الجهاد)

(۳) قال الامام محمد رحمه الله تعالى: ولا بأس بان يستعين المسلمون باهل الشرك على اهل الشرك لان رسول الله ﷺ استعان بيهود بنى قينقاع... [بقية حاشيه بر صفحه آئنده]

د کفارو سره موالات، مواسات، مدارات، مصالحت

او هغوی نه د هدیه او وسلې اخستلو حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې د کفارو سره، موالات، مواساة او مدارات کولو څه حکم دي؟ او هغوی سره مصالحت او اتحاد جائز دي یا نه؟ او د هغوی نه د عاریة په طور وسله اخستل جائز دي یا نه؟ او د هغوی هدایا قبول جائز دي یا نه؟ بینواتوجروا

المستفتی: مولانا گلزار جان وزیر ستانی ۲۱۰۰۰ صفر ۱۴۰۸ هـ

الجواب: د کفارو سره مولاة (رازدار جوړول) حرام دی. لقوله تعالیٰ ﴿لَا يَتَّخِذُ الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ (۱) و د هغوی سره مواساة (همدردي) جائز ده. مثل العیادة والاطعام والمداواة وهدایة السبیل وغير ذلك لقوله تعالیٰ: لَا يَنْهَاكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ أَنْ تَبَرُّوهُمْ (۲) والاحادیث وردت فی هذا الباب (۳)،

... بقیه از حاشیه گذشته [علی بنی قریظه، ولان من لم یسلم من اهل مكة كانوا خرجوا مع رسول الله ﷺ ركبانا ومشاة الى خیبر... وخرج صفوان وهو مشرك ومعه امرأة مسلمة ولم یفرق بينهما النبی ﷺ حتی شهد مع النبی ﷺ حنیناً والطائف وهو مشرك- (شرح السیر الکبیر ۱۴۱: ۴ باب الاستعانة باهل الشرکة)

(۱) (سورة آل عمران: آیت: ۲۸)

(۲) (سورة الممتحنة آیت: ۸)

(۳) عن انس رضي الله تعالى عنه ان غلاما ليهود كان يخدم النبی ﷺ فمرض فاتاه النبی ﷺ يعوده فقال اسلم فاسلم وقال سعيد بن المسيب. [بقيه حاشیه بر صفحه آئنده

اود هغوی سره (ظاہری خوش اخلاقی) پہ درې وختونو کې جائز ده. اداکان
حاکماً، لقوله تعالى: الا ان تتقوا منهم تقاة (۱) وادا کان یرجى منه الاسلام لقوله
تعالى: عبس وتولى الخ (۲) حیث انکر علی تقدیم الکفار علی المخلص دون
اکرام الکفار، اداکان ضیفاً۔

او هغوی سره مصالحت جائز دې، لقوله تعالى: وان جنحوا السلم فاجنحوا
(۳) ولان النبی صلی الله علیه وسلم صالح اهل مكة وغيرهم (۴)
اود هغوی نه د وسلې وغیره استعار جائز دې، لما رواه ابوداؤد: ان النبی
صلی الله علیه وسلم استعار من صفوان ادراعه يوم حنین (۵)

... بقیه از حاشیه گذشته [عن ابیه لما حضر ابوطالب جاءه النبی ﷺ۔

(الصحيح البخاری ۲: ۸۴۴ کتاب المرض، باب عیادة المشرک)

عن اسماء بنت ابی بکر قالت اتتني امی راغبة فی عهد النبی ﷺ فسالت النبی ﷺ
اصلها قال نعم قال ابن عیینہ فانزل الله فیها لا ینهاکم الله عن الذین لم یقاتلوکم فی
الدين۔ (الصحيح البخاری ۲: ۸۸۴ کتاب الادب، باب صله الوالد المشرک)

(۱) (سورة ال عمران، آیت: ۲۸)

(۲) (سورة عبس، آیت: ۱)

(۳) (سورة الانفال، آیت: ۶۱)

(۴) عن البراء بن عازب، قال صالح النبی ﷺ المشرکین يوم الحديبية علی ثلثة
اشء آء علی ان من اتاه من المشرکین رده الیهم الخ۔

(الصحيح البخاری ۱: ۳۷۲ کتاب الصلح، باب الصلح مع المشرکین)

(۵) عن امیة بن صفوان ان رسول الله ﷺ استعار منه ادراعا يوم حنین فقال اغضب یا

محمد فقال لا بل عارية مضمونة۔

(سنن ابی داؤد ۲: ۵۰۱ کتاب البيوع، باب تضمین العارية)

او هغوی سره اتحاد جائز دي. لېا رواه ابوداؤد وستصالحون الروم صلحا امنوا
فتغزون انتموهم عدوا من وراءكم فتنصرون. (۱)
او د كفارو عطيه قبلول هم جائز دي لېا رواه البخاري وغيره، انه عليه الصلوة
والسلام قبل هداياهم، واما الامتناع منه فلعوارض خارجية كما اذا كان موهبا
للذلة او المداهنة (۲). وهو الموفق

د حکومت افغانستان دپاره د فورسز پيدا کولو

او هلته د ترقياتي کارونو زياتولو حکم

سوال: څه فرمائي علماء دين د دې مسئلې په باره کې چې يو سړي د
افغانستان د کميونسټي حکومت دپاره فورسز پيدا کوي او ترقياتي کارونه
زياتوي او د هغه سړي دفع کول بغير د قتل نه ناممکن وي نو د هغه سړي قتل
به جائز وي يا نه؟ بينواتوجروا

المستفتي: مولوی سيف الرحمن شبقدري پيښور ... ۲۲ ذی الحجة ۱۴۰۲ هـ

- (۱) (سنن ابی داؤد ۵۹۰: ۲ کتاب الملاحم، باب ما يذکر من ملاحم الروم)
- (۲) باب قبول الهدية من المشركين ... اهديت للنبي ﷺ شاة فيها سم وقال
ابو حميد اهدى ملك آيلة للنبي ﷺ بغلة بيضاء فكساه بردا وكتب له بجرهم ... عن
انس قال اهدى للنبي ﷺ جبة سندس -

قال العلامة العيني: انما رد هديته ليغيظه بردها فيحمله ذلك على الاسلام
وقيل ردها لان للهدية موزعا من القلب ولا يجوز ان يميل بقلبه الى مشرك فردها
قطعا لسبب الميل -

(الصحيح البخاري مع عمدة القاري ۱۶۷: ۱۳ باب قبول الهدية من المشركين)

الجواب: د ثبوت شرعی نہ پس د امراء پہ مشورې سره هر اقدام جائز دې
(۱) خو صرف په الزام سره دا اقدام ناجائز دې وهوالموفق

د مسلمانانو په مقابلہ کې د کفارو نه استعانت ناجائز دې

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې عراق او سعودی عرب یعنی د اتحادیانو جنگ شروع دې، مونږ د عراق دپاره دعاگانې کوو خو بعض خلق وائی چې هغوی خو ظالم او غاصب دی، که تاسو مونږ د خپلې راتې نه خبر کړئ دیره مهربانی به وی؟ بینواتوجروا

المستفتی: حبیب الرحمن بټگرام مانسهره... ۲۳ فروری ۱۹۹۱ء

الجواب: د پوهه خلقو خیال دې چې دا د اهل اسلام او یهودو او نصاری ترمنځه جنگ دې او د کفارو نه د کفارو د مقابلې دپاره استعانت جائز دې، خود اهل اسلام د مقابلې دپاره ناجائز دې، فافهم (۲) وهوالموفق

د کمیونسټو نه د مجاهدین د مقابلې

د پاره وسله وغیره اخستل جائز نه دې

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې موجوده بېرک

(۱) قال العلامة محمد کامل الطبرابلسی: وحکم الردء فی جمیع احوال الاسلام حکم المقاتل ففیه کفایة فی تبیین مايجب علی الحصن الذی صار ردء للكفرة... فیجب علی المسلمین قتال الحصن الردء المذكور وقتلهم واخذمالهم ان ثبت ردئیتهم وکونهم عیونالهم. (فتاویٰ کاملیة ۲۵۱ کتاب الجنایات)

(۲) قال العلامة الطحطاوی: (قوله ومفاده جواز الاستعانة بالكافر) قال فی الفتح ولا بأس ان يستعان بالمشرکین علی قتال المشرکین اذا خرجوا طوعا ویرضخ لهم ولا یسهم ولا تكون لهم رأیة تخصهم... وقد استعان علیه الصلوة والسلام بالیهود علی الیهود. (الطحطاوی علی الدرالمختار ۴۵۱: ۲ فصل فی کیفیة القسمة)

کارمل کمیونسټي حکومت او د مجاهدین ترمینځه چې کوم جنگ شروع دې دا جهاد دې یا نه؟ او بعض خلق د ببرک کارمل حکومت نه وسله او پیسې راوړلو سره په مسلمانانو تقسیموي او په دې شرط چې کله وطن ته لاړ شي نو په وطن کې به د ببرک کارمل او د روس حمایت کونکي او د مجاهدینو دشمنان جوړ شي او په جهاد کې به بندیز جوړ شي، او مجاهدین به د وطن نه راوباسي، چې د هغې په وجه باندې مجاهدین کمزوري کیږي، اوس د ذکر شوي خلقو څه حکم دې؟ او دا خلق دا هم وائي مجاهدین وسله د امریکې نه راوړي مونږ ئې د روس نه راوړو، په دې کې څه فرق دې؟ که مجاهدین دا ذکر شوي خلق په لارو یا کورونو کې قتل کړي یا ئې ونیسي نو د دې څه حکم دې؟ او مجاهدینو لره هغوی سره څه عمل کول پکار دی؟ بینواتو جروا

المستفتی: نیاز محمد قریشی متعلم دارالعلوم حقانیه.... ۱۳ نومبر ۱۹۸۵ء
الجواب: دا جنگ جهاد دې، دا د کمیونزم او اسلام مقابله او محاربه ده (۱) او د کارمل حکومت نه مالونه او وسله اخستل حرام دی دا د مجاهدین او جهاد دپاره خلل جوړوي، بلکې د مجاهدین او حاصلونکو ترمینځه د جنگ اینختلو ذریعه ده. (۲)
 د داسې خلقو سره ترك موالات جائز بلکې ضروري دې. (۳) خو مقاتله خلاف

- (۱) فی مجمع الانهر: (فان هجم) ای غلب (العدو علی بلد من بلد الاسلام او ناحیه من نواحيها ففرض عين). (مجمع الانهر ۲: ۴۰۸ کتاب السير والجهاد)
- (۲) قال الامام محمد رحمه الله تعالى: وروی ان النبی ﷺ رده (مشرک) حین عرض علیه ان یخرج فیقاتل معه، فقال: لا انا لا نستعين بمشرک... وعندنا اذا رأى الامام الصواب فی الاستعین بالمشرکین لخوف الفتنة فله ان یردهم.
 (شرح السير الكبير ۱۴۲۳: ۴ باب الاستعانة باهل الشرک)
- (۳) وفي المراقبة: قال الخطابی رخص للمسلم ان یغضب علی اخیه ثلاث لیال لقلته ولا یجوز فوقها الا اذا کان الهجران فی حق من حقوق الله... [بقیه حاشیه بر صفحه آئنده]

مصلحت ده، د كفارو نه د کمیونزم د مقابلې دپاره د وسلې حاصلولو نه دا جواز نه لزمیږي چې کمیونسټ نه د مجاهدینو د مقابلې دپاره وسله وغیره حاصله کړې شي وهوالموفق

د بیرک کارمل نه د وسلې اخستلو حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې که یو سړې دا اوایی چې د بیرک کارمل نه وسله اخستل جائز دی د دې سړې متعلق څه حکم دي؟ بینواتوجروا

المستفتی: محمد اسماعیل وزیرستان ۱۱... محرم ۱۴۰۵ هـ

الجواب: دا سړې شرعا او عرفا په غلطۍ باندې دي په هغه باندې ضروري ده چې د دې خبرې نه واپس شي ځکه چې په اعانت کولو سره د بیرک خیرخواه او معاونین زیاتېږي او په دې رویه سره د قوم ترمینځه د اختلاف او فساد خطر ه وی. (۱) وهوالموفق

... بقیه از حاشیه گذشته [فیجوز فوق ذلک ... واجمع العلماء علی ان من خاف من مکالمه احدو صلته ما یفسد علیه دینه او یدخل مضرة فی دنیاہ یجوز له مجانبته فان هجرة اهل الاهواء واجبة علی مر الاوقات مالم یظهر منه التوبة والرجوع الی الحق - (مرقاة المفاتیح ۲۶۲: ۹ باب ما ینهی عن التهاجر والتقاطع)

(۱) قال الامام محمد رحمه الله تعالى: وروی ان النبی ﷺ رده (مشرک) حین عرض علیه ان یخرج فیقاتل معه، فقال: لا، انا لانتعین بمشرک، وانما کره ذلک لانه کان معه سبعمائة من یهود بنی قینقاع من حلفائه، فخشى ان یکونوا علی المسلمین ان احسوا بهم زلة قدم، فلهذا ردهم، وعندنا اذا رأى الامام الصواب فی الاستعین بالمشرکین لخوف الفتنة فله ان یردهم - (شرح السیر الکبیر ۱۴۲۳: ۴ باب الاستعانة باهل الشرک)

بسم الله الرحمن الرحيم

فتاویٰ دیوبند پاکستان

المعروف بہ

فتاویٰ فریدیہ

(شپڙم جلد)

کتاب الحدود والتعزیرات

باب التعزیر

.....

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
فتاویٰ دیوبند پاکستان
المعروف بہ
فتاویٰ فریدیہ

باب التعزیر

قال رسول الله ﷺ:

إِدْرُؤْا الْحُدُودَ

عن المسلمين ما استطعتم.

(رواه الترمذی)

کتاب الحدود والتعزیرات

باب التعزیر

.....

مبتدع ته تعزیر ورکول

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې په مبتدع باندې به شرعا کوم حد جاری کیږي، او هغه ته به څه سزا ملاوېږي، امید چې په اولنی فرصت کې به راته جواب راکړي؟ بینواتوجروا

المستفتی: محمد یعقوب.. آزاد کشمیر ۱۱ نومبر ۱۹۸۴ء

الجواب: مبتدع ته به د وخت حکومت تعزیر ورکوي، که په کور کې د پابند کولو په شکل کې وی یا ضلع خارج او د قید کولو په شکل کې وی یا د وهلو په شکل کې وی، فلیراجع الی معین الحکام ۱۹۵ (۱) واللہ اعلم بالصواب.

زندیق ته د تعزیر ورکولو مسئله

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې د وزیرستان په

۱ ﴿ قال العلامة الامام علاؤ الدین : والتعزیر لا یختص بفعل معین ولا قول معین فقد عزر رسول الله ﷺ بالهجر وذلك فی حق الثلاثة الذین ذکرهم الله تعالى فی القرآن العظیم ... وعزر رسول الله ﷺ بالنفی فامر باخراج المخنثین من المدينه ونفاهم -

(معین الحکام ۱۹۵ فصل فی عقوبة العائن)

علاقہ کی یو ملعون سہی دے ہغہ د یر فسق او فجور ارتکاب کھی دے۔

۱: یر خلق ئی بر بندہ کھی دی

۲: یو د یر دل مال محل ئی جوہ کھی دے او دا وائی او وائی چے زمونہ ملاقات

دپارہ دے محل تہ انبیاء علیہم السلام او اولیاء کرام علیہم السلام راخی

۳: دا ہم وائی چے کوم کار زہ کوم مونہ تہ د اللہ پاک د طرف نہ خبر راخی

۴: پہ خپل متبعین کی ئی دوه کسان د منکر او نکیر پہ نوم باندے د سزا

ورکولو دپارہ مقرر کھی دی، او ہم دغه شان ئی عزرائیل علیہ السلام ہم مقرر کھی

دے او خلقو تہ سزا ورکوی تردے چے بعض خلق ورنی

۵: چے کلہ د دے سری مقرر کھی شوے منکر، نکیر او عزرائیل یو سہی

اووہی نو د هغی نہ وروستو دا سہی مضروب تہ مبارکی ورکوی چے ستا

گناہونہ معاف شوے دی، د دے ذکر شوے سری حکم خہ دے؟ بینواتوجروا

المستفتی: اصل میر بنون ۳۰۰۰ ربیع الاول ۱۳۹۵ھ

الجواب: السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته اما بعد! پس واضحہ دے وی

چے داسے زندیق لہہ مسلمان حاکم یا د هغہ قائم مقام سزاء موت یا حبس یا

تعزیر ورکولے شی (۱) او چہر تہ چے مسلمان حاکم نہ وی نو نہ مونہ فتویٰ

ورکولے شو او نہ د مقامی باثر علماء او مشرانو پہ تعزیر باندے اعتراض

کولے شو۔ وهوالموفق

۱ قال العلامة ابن نجيم: الثالثة لا تقبل توبة الزنديق في ظاهر المذهب وهو من

لا يتدين بدين... وفي الخانية قالوا ان جاء الزنديق قبل ان يؤخذ فافر انه زنديق

فتاب عن ذلك تقبل توبته وان اخذ ثم تاب لم تقبل توبته ويقتل اه وهو تفصيل حسن

موافق لما بحثه في فتح القدير

(البحر الرائق ۱۲۶: ۵ باب احكام المرتدين)

تعزیر مالی د ضرورت پہ وخت جائز دی

سوال: خہ فرمائی علماء دین د دی مسئلہ پہ بارہ کپی چہ تعزیر باخذ المال جائز دی یا نہ؟ بینواتوجروا

المستفتی: عبد اللہ متعلم... دارالعلوم حقانیہ ۸ نومبر ۱۹۸۵ء

الجواب: تعزیر بالمال د ضرورت پہ وخت صحیح دی. کما اشیر الیہ فی معین الاحکام و کذا روی قسمتہ علی اهل الجرائم و المسلمین سواہم (۱) فلیراجع. و هو الموفق

د تعزیر باخذ المال او تعزیر باہلاک المال تفصیل

سوال: خہ فرمائی علماء دین د دی مسئلہ پہ بارہ کپی چہ زجر بالمال جائز دی یا نہ؟ او چہ کوم قائلین بالجواز دی نو د ہغوی خہ رائی دہ چہ پہ دی صورت کپی بہ مال ماخوذہ پہ کوم مصرف کپی خرچ کولی شی؟ مہربانی وکری پہ دی مسئلہ باندی سرہ د حوالی لیکل وکری بینواتوجروا

المستفتی: مولوی عبدالمالک چارسدہ شب قدر دھیری... ۱۰ جون ۱۹۸۵ء

الجواب: (الف) تعزیر باخذ المال منسوخ دی. (یعنی ظاہر المذہب کنی) او چہ پہ جواز باندی قول کری دی نو د ہغہ پہ نزد د دی طریقہ دا دہ چہ د

۱) قال الامام علاؤ الدین: ومنها مصادرة عمر عماله بأخذ شطر اموالهم فقسما بينهم وبين المسلمين... يجوز التعزیر بأخذ المال وهو مذهب ابی یوسف وبہ قال مالک ومن قال ان العقوبة المالية منسوخة فقد غلط علی مذاهب الائمة نقلا واستدللا وليس بسهل دعوی نسخها. وفعل الخلفاء الراشدين واکابر الصحابة لها بعد موته عليه السلام مبطل لدعوی نسخها والمدعون للنسخ ليس معهم سنة ولا اجماع يصح دعواهم الا ان يقول احدهم مذهب اصحابنا لا يجوز. (معین الاحکام ۱۹۵ فصل عقوبة الخائن)

مجرم نہ مال واخستلې شی او محفوظ وساتلې شی د دې نه پس کہ دا مجرم د خپل جرم نه واپس شی نو واپس به ورکولې شی، کله نو حاکم به ئې په خپله رائې باندې خرچ کوی فی الدر المختار: لا بأخذ المال فی المذهب بحر وفیه عن البزازیة وقيل يجوز ومعناه ان یمسکه مدة لینزجر ثم یعیده له فان ایس من توبته صرفه الی ما یری، قال العلامة الشامی ۳: ۲۴۷ والحاصل ان المذهب عدم التعزیر بأخذ المال (۱) ویؤیده ما روی مرفوعاً لا یحل مال امرئ مسلم الا عن طیب قلبه (۲)۔

(ب) او باقی پاتې شو تعزیر باهلاک المال نو په بعض مقاماتو کې جائز دې. فی الہندیة ۵: ۳۸۰ وعن عمر رضی اللہ تعالیٰ عنہ انه احرق بیت الخمار وعن الامام الزاهد الصفار انه امر بتخريب دار الفاسق بسبب الفسق هکذا فی الخلاصة، وفي الفتاویٰ النسفی انه یکسر دنان الخمر وان کان قد القی فیها الملح ولا ضمان علی الکاسر فی شیء من ذلك کذا فی المحيط (۳) وفيها ۳۹۰ المحتسب اذا نهى قطان عن وضع القطن علی طریق العامة فلم یمتنع فاقصد المحتسب النار فی قطنه واحرقه یضمن الا اذا علم فساداً فی ذلك ورأى المصلحة فی احراقه فلا یضمن کذا فی الخلاصة (۴)۔ وهو الموفق

په قبائلي علائقو کې د جرمونو او تعزیر مسئلہ

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې زموږ په قبائلي

(۱) (الدر المختار مع رد المحتار ۱۹۶، ۱۹۵: ۳ باب التعزیر)

(۲) عن ابی حرة الرقاشی عن عمه رضی اللہ تعالیٰ عنہ الا لا تظلموا الا لا یحل مال امرئ الا بطیب نفس منه. (مشکوٰۃ المصابیح ۲۵۵ باب الغصب والعارية)

(۳) (فتاویٰ ہندیة ۳۵۳: ۵ کتاب الکراهية الباب السابع عشر فی الغناء واللہو الخ)

(۴) (فتاویٰ ہندیة ۳۵۴: ۵ کتاب الکراهية الباب السابع عشر فی الغناء واللہو الخ)

علاقو کې نه باقاعده حکومت دې او نه پولیتیکل په شرعی امور کې دلچسپی اخلی د علاقې علماء کرامو دلته په غیر شرعی امورو باندې پابندی لگولې ده، په مونځ پریښودونکي او جماعت پریښودونکي باندې، په واده کې هیجره گان راوستونکي باندې، په اوږده ویښته پریښودونکي او دغه شان په نورو غیر شرعی امورو باندې نې جرمانې مقرر کړې دي، د هریو خیز بیله بیله جرمانه ده، که په دشمن باندې وسله استعمال کړی نو جرمانه څلور لاکه ده وغیره وغیره، که دا جرمانه بیا واپس کړې شی نو مجرم نور هم زړور شی چې زه د څو میاشتو دپاره مو پیسې بندې شوي، د دې په باره کې شرعی څه حکم دې؟ بینواتوجروا

المستفتی: علماء کرام... کرم ایجنسی پاره چنار... ۱۳ اکتوبر ۱۹۹۵ء

الجواب: چې کله د جرمونو بندول بغیر د تعزیر باخذ المال نه گران وی نو په معین الحکام کې د دې د جواز طرف ته اشاره کړې شوې ده. (۱) لحدیث ابی داؤد (۲) ولاثر عمر رضی الله عنه (۳) وهو الموفق

۱) قال العلامة الامام علاؤالدین: يجوز التعزير باخذ المال وهو مذهب ابی یوسف وبه قال مالک، ومن قال ان العقوبة المالية منسوخة فقد غلط على مذاهب الاثمة نقلا واستدلالاً وليس بسهل دعوى نسخها، وفعل الخلفاء الراشدين واكابر الصحابة لها بعد موته ﷺ مبطل لدعوى نسخها والمدعون للنسخ ليس معهم سنة ولا اجماع يصح دعواهم الا ان يقول احدهم مذهب اصحابنا لا يجوز. (معین الحکام ۱۹۵ فصل فی عقوبة الخائن)

۲) عن عمرو بن العاص عن رسول الله ﷺ انه سئل عن الثمر المعلق فقال من اصاب به من ذی حاجة غیر متخذ خبنة فلا شیء علیه ومن خرج بشیء منه فعليه غرامة مثليه والعقوبة. (سنن ابی داؤد ۲: ۶۰۳ کتاب الحدود، باب مالا قطع فيه)

۳) قال الامام علاؤالدین: ومنها تحريق عمر المكان الذی یباع فيه الخمر ومنها تحريق عمر قصر سعد بن ابی وقاص لما احتجب فيه عن الرعية وصار يحکم فی داره ومنها مصادرة عمر عماله باخذ شطر اموالهم فقسما بينهم وبين المسلمين. (معین الحکام ۱۹۵ فصل فی عقوبة الخائن)

د جرمونو د بندولو د ضرورت د وجې نه تعزیر بالمال جائز دي

سوال: نستفتیکم فی هذه المسئلة صورته هكذا ان اشراف القوم ان اخذوا المال من احد على وجه الجريمة انسداداً لباب المعصية، هل عليهم رد هذا المال الى مالكه ام لا؟ وان لم ينسد باب المعصية في رد المال اليه فهل يجوز ان يصرفوا المال؟ بينوا توجروا

المستفتى: نامعلوم... ۲۷ جمادی الثاني ۱۴۰۴ هـ

الجواب: اگر انسداد جرائم بغير از تعزیر باخذ المال (بطريق مذكور دراستفتاء) مشکل بود، جائز است، كما في خلاصة الفتاوى ۴: ۴۴۴ وسمعت من ثقة ان التعزیر باخذ المال ان رأى القاضى او الوالى جازاً^(۱) وذكر في تعزیر معين الحکام ۲۳۱ الآثار اللتى تدل على جوازہ^(۲) - وهو الموفق

په بعض جرمونو کې مالی جرمانه كالدېم او نامنظور ده

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې مسماء فلانة کومه چې د یو ماشوم مور ده د نن نه څه موده مخکې د یو بل سړي سره وتبستیدله د دې نه پس په خبریدلو باندې د هغې خاوند او پلار په هغې پسې لاړل، نو جرگې فیصله وکړه چې جینئ دې واپس کړې شی او د هغې سره دې پنځه زره روپۍ د بې عزتۍ په طور وارثانو ته ورکړې شی، که د جینئ نکاح وشوه نو دا روپۍ به د جینئ د وارثانو نه واپس مسمیان وغیره ته ورکولې شی

(۱) خلاصة الفتاوى ۴: ۴۴۴ کتاب الحدود الفصل الاول

(۲) قال العلامة الامام علاؤالدین: ومنها تحريق عمر المكان الذى يباع فيه الخمر ومنها تحريق عمر قصر سعد بن ابى وقاص لما احتجب فيه عن الرعية وصار يحكم فى داره ومنها، مصادرة عمر عماله باخذ شطر اموالهم فقسمها بينهم وبين المسلمين - (معين الحکام ۱۹۵ فصل فى عقوبة الخائن)

اوس هغه جینئ د خاوند سره وسیري لهذا د دې خبرې شرعی حکم ولیکئ
بینواتوجروا

المستفتی: شاهین مری... ۲۹ نومبر ۱۳۰۲ هـ

الجواب: په داسې جرمونو کې مالی جرمانې مقرر کول نامنظور او کالعدم
دی (۱) لحديث رد الاشياء على الزاني (رواه البخاري وغيره) (۲) وهو موفق

تعزیر باخذ المال منسوخ دي په بي بنیاده دلانلو باندې نه جائز کيږي

سوال: څه فرمائي علماء دين د دې مسئلې په باره کې چې يو خاندان د
سندرو او سرودونو د بندولو دپاره معاهده وکړه، چې که چا په مونږ کې د
خپل خوئي يا ورور وغيره په واده کې د سندرو او سرودونو پروگرام جوړ کړو
نو د هغه نه به پنځه سوه روپۍ نقدې او دوه گډان جرمانه اخستلې شي، پس
بيا يو سړی د واده په موقع باندې د سندرونو او سرودونو پروگرام وکړو نو قوم
د هغه نه پنځه سوه روپۍ او دوه گډان جرمانه واخستله، او بيا ئې په دې
جرمانه باندې خپل مينځ کې دوه پخولو سره وخورله، اوس په دې جرمانې
سره دا خوراک کول جائز دی يا نه؟ خوړونکو ددې مال د حلت دپاره دا دليل

(۱) وفي الهندية: رجل زنى بامرأة رجل فعلم الزوج واراد حدهما فصالحاه معا او احدهما
على دراهم معلومة او شئى آخر على ان يعفو عنهما كان باطلا لا يجب المال وعفوه باطل
... ولكل واحد منهما ان يرجع بماله الذى دفع.

(فتاوى هندية ۲۸۳: ۴ كتاب الصلح الباب الحادى والعشرون فى المتفرقات)

(۲) عن ابي هريرة وزيد بن خالد الجهنى: قالوا جاء اعرابى فقال يا رسول الله اقض بيننا
بكتاب الله... فقال الاعرابى ان بنى كان عسيفا على هذا فزنى بامرأته فقالوا على ابنك
الرجم فقذبت ابنتى بمائة من الغنم ووليدة ثم سألت اهل العلم فقالوا انما على ابنك جلد مائة
وتغريب عام فقال النبى ﷺ لا قضين بينكما بكتاب الله اما الوليدة والغنم فرد عليك وعلى
ابنك جلد مائة وتغريب عام.

(الصحيح البخارى ۳۷۱: ۱ كتاب الصلح باب اذا اصطلحوا على صلح جور فهو مردود)

بیان کرے دی چې قوم ماته ویلې دی چې که تا دا جرمانه خپل مالک ته واپس کړه نو مونږ به ستا په دیني مدرسه کې د سندرو پروگرام کوو، پس دا فتوی ورکونکې او د دې مال اخستونکې یو جاهل مولوی دې او وائی چې شامی دا ویلې دی چې **«الرجل اذا ابتلى ببليتين فليختر اهونهما»**، لهذا که زما دا مال او نه خورم او خپل مالک ته ئې ورکړم نو قوم به زما په مدرسه کې د سندرو وغیره پروگرام وکړي، آیا د دې دپاره په دې استدلال باندې اعماد کیدلې شی یا نه؟ اگر چې استحلال حرام هم لویه گناه ده او هغه مال اوس قوم خوړلې دې او دې مولوی ئې د جواز فتوی ورکړې ده؟ بینواتوجروا

المستفتی: محمد علی شاه حقانی بیرون لک کیت بنون ۲۲۰۰۰ نومبر ۱۹۶۹ء

الجواب: چونکې تعزیر بالمال یعنی باخذ المال منسوخ دې لهذا د دې جرمانې وصولی او خرواک ټول ناجائز دی، قال رسول الله ﷺ علیه وسلم لا یحل مال امرء مسلم الا عن طیب قلبه او کما قال (۱) وفي الدر المختار ولا باخذ مال فی المذهب (۲) لهذا په مولوی صاحب وغیره باندې ضروری ده چې دا مال واپس کړي او د اهون البلیتین په صورت کې د چا مال حلال نه وی، د هغې واپس کول ضروری وی، صرف د هغې خوراک په بعض صورتونو کې جائز وی ولیس هناك ما هو المبیع (۳) وهو الموفق

- (۱) عن ابی حرة الرقاشی عن عمه رضی الله تعالی عنه الا لا تظلموا الا لا یحل مال امرئ الا بطیب نفس منه. (مشکوٰۃ المصابیح ۲۵۵ باب الغصب والعاریة)
 (۲) (الدر المختار ۱۹۵: ۳ باب التعزیر مطلب فی التعزیر باخذ المال)
 (۳) قال العلامة الشامی: وفي المجتبی لم یذكر کیفیة الاخذ واری ان یاخذها فیمسکها فان ایس من توبته یصرفها الی ما یری. (ردالمحتار ۱۹۴: ۳ باب التعزیر، مطلب فی التعزیر باخذ المال)

د جرمونو د بندولو دپاره د ضرورت په وخت تعزیر بالمال جائز دي

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې زموږ په نزد په قبائل کې بعض وخت د انسداد معصیت دپاره تعزیر باخذ المال کوی آیا د احنافو په نزد تعزیر باخذ المال په څه صورت کې جواز لری؟ بینواتوجروا

المستفتی: دیدان گل علاقه میدان تیره ۲۶۰۰۰ جون ۱۹۸۵ء

الجواب: که د دې نه بغیر د جرمونو بندول گران وی نو په دې صورت کې تعزیر بالمال جائز دي، مافی خلاصة الفتاوی ۳۳۲/۳ سمعت من ثقة ان التعزیر باخذ المال ان رای القاضی اووالی جائز (۱) وهوالموفق

د بعض اصلاحاتو د خلاف ورزی په صورت کې د مالی جرمانې حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې یو قوم د اصلاح دپاره په څه اهم خبرو باندې اتفاق وکړو چې د هغې به یو سړې هم خلاف ورزی نه کوی، که چا وکړه نوپه هغوی باندې به معلوم المقدار جرمانه وی، آیا د خلاف ورزی په صورت کې به دهغه نه جرمانه اخستل جائز وی یا نه؟ بینواتوجروا

المستفتی: محمد سردار وزیر ستانی متعلم حقانیه ۲۳۰۰۰ ذی قعدة ۱۴۰۲هـ

الجواب: جازالتعزیر باخذ المال عندالضرورة کما فی معین الحکام (۲) وهوالموفق

(۱) خلاصة الفتاوی ۴: ۴۴۴ کتاب الحدود، الفصل الاول

(۲) قال العلامة الامام علاؤالدین: يجوز التعزیر باخذ المال وهو مذهب ابی یوسف وبه قال مالک ومن قال ان العقوبة المالية منسوخة فقط غلط علی مذاهب الائمة نقلأ واستدلالاً وليس بسهل دعوی نسخها وفعل الخلقاء الراشدين واکابر الصحابة لها بعد موته ﷺ مبطل لدعوی نسخها والمدعون للنسخ ليس معهم سنة ولا اجماع يصح دعواهم الا ان يقول احدهم مذهب اصحابنا لا يجوز [بقیه حاشیه بر صفحه آئنده

د ارباب اقتدار بعض تعزیرات قابل احتجاج

او د شریعت سره متصادم دی

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې ۱: یو عالم دین د موجود حکومت په غیر اسامی کارونو باندې تنقید وکړو او مطالبه ئې وکړه چې د اسلام په باره کې دې قوم ته د هوکه ورنکړې شی نو د دې تقریر په جواب کې یو مرزائی وزیر د هغه عالم دین ټول سامان د دوه کمره نه بهر وغورځولو او کمرې ئې بندې کړې، آیا داسې کول جائز دي؟

۲: زمونږ امام کوم چې ممتاز عالم دین دې امام صاحب د روسی وزیر اعظم برزنیف په مرداریدلو باندې د پاکستان د جهنډې بنسکه کولو کارروایی ته د یو تقریر دوران کې خلاف اسلام وویل او ویې ویل چې چا دا کار وکړو هغه دې د الله پاک نه معافی وغواړي چې هغوی د کافر په مرگ باندې د جهنډې د بنسکه کولو ارتکاب کړې دي، یو وزیر د دې امام د جومات د امامت نه د لرې کولو سرکاری حکم جاری کړو د جومات سل فیصده مقتدیانو د دې حکم د منلو نه انکار وکړو، او ویې ویل چې مونږ بل امام نه پرېږدو آیا په دې تقریر باندې د پنځوس کالو متفق علیه امام یو وزیر لرې کولې شی؟ بینوا تو جوړوا

المستفتی: محمد الیاس جنرل سکیرټری

منتظم کمیټی مسجد مهابت خان پېښور ۱۰۰۰ ستمبر ۱۴۰۳ هـ

الجواب: د صدق او ثبوت په شرط د ارباب اقتدار دا تعزیرات قابل احتجاج دي. (۱) د خیرخواهانه تنقید په ځای د یو کس ټوله قومی اداره معطل کول او

... بقیه از حاشیه گذشته [معین الحکام ۱۹۵ فصل فی عقوبة العائن]
 (۱) قال العلامة الحصکفی: امر السلطان انما ینفذ اذا وافق الشرع والا فلا اشباه.
 (الدر المختار ۳۸۲: ۴ کتاب القضاء، مطلب طاعة الامام واجبة)

د عدم تملق د وجہی نه د اهل منصب قدیمه نه معزول کول د اصول شریعت سره متصادم اقدامات دی (۱) وهوالموفق

د راضی نامې نه پس بغیر د سبب شرعی نه مالی جرمانه حرام او ظلم دي
سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې یو حاکم د شریعت د حکم خلاف کوی او وائی چې اگر چې په شریعت کې د عفو تسامح اجازت دي او فریقین اگر چې راضی شوي دي او مظلوم اگر چې معاف کړي دي خو بیا هم د خپل قانون مطابق ظالم ته زر روپۍ جرمانه ادا کوم، آیا دا جائز ده؟ بینواتوجروا

المستفتی: محمد صادق مدرس مدرسه قاسیه شعبه بازار پېښور ۱۲۰۰۰ ستمبر ۱۳۹۶ هـ

الجواب: این جرمانه حرام و ظلم صریح است (۲) و مستحل او کافر و ظالم است، لان استحلال المعصية كفر صرح به فی الفقه (۳) والکلام (۴) وهوالموفق

۱ قال العلامة الحصكفي: ليس للقاضي عزل الناظر بمجرد شكاية المستحقين حتى يثبتوا عليه خيانة (الدرالمختار)

قال العلامة ابن عابدين: في جامع الفصولين قال: لا يملك القاضي عزله مطلقاً الا لموجب وتقدم تمامه وانه في البحر اخذ منه عدم العزل لصاحب وظيفة الا بجنحة او عدم اهلية. (ردالمحتار ۳: ۴۵۹ كتاب الوقف مطلب ليس للقاضي عزل الناظر)

۲ قال العلامة ابن نجيم: الا ان ياخذ الحاكم لنفسه او لبيت المال كما يتوهمه الظلمة اذ لا يجوز لاحد من المسلمين اخذ مال احد بغير سبب شرعي. (البحر الرائق ۵: ۴۱ فصل في التعزير)

۳ في التاتار خانية: قال الخمر ليست بحرام فهو كافر... لانه استحلال الحرام قطعاً. (فتاوى تاتار خانية ۵: ۳۴۳ فصل فيما يتعلق بالحلال والحرام)

۴ وفي شرح العقائد: ويجوز العفو عن الكبيرة اذا لم تكن عن استحلال والاستحلال كفر لما فيه من التكذيب المنافي للتصديق. (شرح العقائد ۸۷)

مجرم لره د مصلحت مطابق جلا وطن کول جائز دی

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې د قومی فیصلې مطابق مجرم د ملک نه شړل جائز دی یا نه؟ بینواتوجروا

المستفتی: محمد طیب مدرس قاسم العلوم باغ آزاد کشمیر ۵۰۰۰ جنوری ۱۹۸۱ء

الجواب: د دې فیصلې نه نه معلومېږي چې دې ملزم د څه جرم اعتراف کړې دي، بهر حال یو مجرم لره د مصلحت د وجې نه د جلا وطن کول جائز دی (۱) کما عقده الامام البخاری الترجمة (۲) وهو الموفق

صرف په الزام او تهمت سره تعزیر مالی صحیح نه دي

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې د افغانستان د حکومت نه وسله وغیره راوړنکو او د هغوی دپاره جاسوسی کونکو باندې د مالی جرمانې لگولو څه حکم دي؟ بینواتوجروا

المستفتی: عبدالله متعلم دارالعلوم حقانیه ۸۰۰۰ نومبر ۱۹۸۵ء

الجواب: د کوم قوم چې شرعی امیر نه وی د هغوی دپاره داسې اقدامات کول رسوا کونکي دي صرف په الزام او اتهام سره داسې تعزیرات نافذ کولو د وجې نه به د لوټ مار کونکو نوم بدنامیږي واللّٰه اعلم بالصواب

(۱) قال العلامة محمد احسن: ولو نفى الامام العادل بمدة يرى مصلحة صح النفي سياسة وهذا لا يختص بالزنا بل في كل جنایة رأى الامام مصلحة في النفي فله ذلك. (حاشية كنز الدقائق ۲۱۱ حاشية ۳ كتاب الحدود)

(۲) قال الامام البخاری: باب نفى اهل المعاصي والمخنثين ... عن ابن عباس لعن النبي ﷺ المخنثين من الرجال والمترجلات من النساء وقال اخرجوهم من بيوتكم واخرج فلانا واخرج فلانا.

(الصحيح البخاری ۱۰۱۰: ۲ كتاب المحاريبين من اهل الكفر والردة)

د افغانستان کمیونسټو سره د تعلق ساتونکو نه د جرمانې اخستلو حکم

سوال: څه فرماني علماء دين د دې مسئلې په باره کې چې کوم خلق د افغانستان د بې دينه حکومت سره تعلق ساتي، قومي لحاظ سره د هغوی نه جرمانه اخستلې شي آيا د دې جرمانې د علماء کرامو او طلباء دپاره خورل جائز دی؟ بينواتو جروا

المستفتی: تنظیم طلباء قوم سمیت خیل... ۱۹۸۶ء | ۲ | ۲۹

الجواب: که ددې جرم بندیز (مخ نیوې) د مالی جرمانې نه بغیر نه کامیابېږي نو ددې اخستل او خورل جائز دی، (ماخوذ از خلاصه^(۱)) و معین الحکام^(۲) - وهو الموفق

په چا باندې معافي غوښتلو سره سره د مالی جرمانې اخستلو حکم

سوال: څه فرماني علماني دين ددې مسئلې باره کې چه دلته يو پير قبرپرست دې او سخت شرکي عقائد لري هغه دوه سړو ته وويل چه تاسو زما وژلو پسې لگيدلى يئ او دا خبره پير صاحب ته يو مريد ويلی وو، په دې باندې پير صاحب وويل چه تاسو مانه معافي وغواړئ هغوی د خلقو په مخکې معافي وغوښتله بيا د اووه کلو خلق راجمع شو او هغه ته ئې وويل چه تاسو بيا پير صاحب ته ورشئ او هغه ته ووايئ چه معاف مو کړه، اود جرمانې په طور

۱) قال العلامة طاهر بن عبد الرشيد: سمعت من ثقة ان التعزير باخذ المال ان رأى القاضى او الوالى جاز. (خلاصة الفتاوى ۴: ۴۴۴ کتاب الحدود، الفصل الاول)

۲) قال العلامة علاؤ الدين: يجوز التعزير باخذ المال وهو مذهب ابى يوسف وبه قال مالك، ومن قال ان العقوبة المالية منسوخة فقد غلط على مذاهب الائمة نقلاً واستدلالاً وليس بسهل دعوى نسخها، وفعل الخلفاء الراشدين واكابر الصحابة لها بعد موته ﷺ مبطل لدعوى نسخها والمدعون للنسخ ليس معهم سنة ولا اجماع يصح دعواهم الا ان يقول احدهم مذهب اصحابنا لا يجوز. (معين الحکام ۱۹۵ فصل فى عقوبة العائن)

خان سرہ یوہ غوا ہم بوختی چہی دھنہی قیمت دوه زرہ روپی وو، دا هرڅه د پیر صاحب په اشاره باندې وشول، نو آیا په شریعت کې دا جائز دی؟ بیتواتوجروا المستفتی: قیصر خان ضلع پینور... ۲۹ صفر المظفر ۱۴۰۲ هـ

الجواب: د تعزیر حکم زموږ په مسلک کې نشته (شامی) (۱) لهذا دا جرمانه د شریعت مخالفت دی او که دا دواړه افراد بغیر د څه وجې نه تنگوي نو دا هم ناجائز ده، لحدیث المسلم (من سلم المسلمون من لسانه ویده) (الحديث) (۲) والله اعلم بالصواب.

متفقه دیني خدمات کې ورانی پیدا کونکی نه مالی جرمانه اخستل
سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې یو سړی چې د هغه عادت ضلال او اضلال دي او د قوم خپل مینځ کې متفقه دیني مسائل چې څنگه هم وی انتشار پیدا کوي نو دې سړی ته به تعزیر مالی ورکول جائز وي یا نه؟ بیتواتوجروا

المستفتی: محمد سردار وزیر ستانی... ۲۳ ذی قعدہ ۱۴۰۲ هـ

الجواب: جاز التعزیر باخذ المال عند الضرورة کما فی معین الحکام (۳) وهو الموفق

- (۱) قال العلامة ابن عابدين: وفي شرح الآثار التعزير بالمال كان في ابتداء الاسلام ثم نسخ اه والحاصل ان المذهب عدم التعزير باخذ المال.
- (ردالمحتار ۱۹۶: ۳ باب التعزير مطلب في التعزير باخذ المال)
- (۲) (مشکوٰۃ المصابيح ۱۲ کتاب الايمان)
- (۳) قال العلامة علاؤ الدين: يجوز التعزير باخذ المال وهو مذهب ابي يوسف وبه قال مالك ومن قال ان العقوبة المالية منسوخة فقد غلط على مذاهب الائمة نقلا واستدلالاً وليس بسهل دعوى نسخها وفعل الخلفاء الراشدين واكابر الصحابة لها بعد موته عليه السلام مبطل لدعوى نسخها والمدعون للنسخ ليس معهم سنة ولا اجماع... [بقيه حاشيه بر صفحه آئنده]

بغیر د شرعی وجې نه د حجرې مشران او جرګې والا بدنانونکي د تعزیر لائق دي

سوال: څه فرمائي علماء دين د دې مسئلې په باره کې چې په دوه ډلو کې د جائیداد اختلاف وو، هر دواړو ډلو د کلی د جرګې په خپل مینځ کې رضامندی سره درخواست وکړو چې زموږ امام او خطیب په سربراهۍ کې زموږ فیصله شرعی طریقي سره مقرر کړي، لهذا مولانا صاحب سره د حجرې د مشرانو په اهتمام د حقانيه اکوړه خټک او د علاقې د پتواری د رپورټ مطابق فیصله وکړه، د فیصلې د کیدو نه پس یو ډلې نه صرف د حجرې د فیصلې منلو نه انکار وکړو بلکې د فیصلې په مشر مولانا صاحب باندې ئې د لالچې، فراډې او غدار الزام ولگولو، او په اشتهاراتو کې شائع کولو سره د ذکر شوي امام شهرت ته نقصان ورسولو، بدنام ئې کړو، لهذا د داسې فریق دپاره د شریعت محمدي څه حکم دي؟ بینواتوجروا

المستفتی: اصلاحي کمیټې سر بلند پوره پېښور... ۲۸ ذی الحجة ۱۴۰۲ هـ

الجواب: په شرط د صدق او ثبوت دا الزام لګونکې د تعزیر لائق دي. (۱)
خصوصا چې کله په دې الزام لګولو باندې باعث شرعی فیصله باندې رضامند نه دي لکه دا عام طور د بیلات کونکو عادت دي.

نوبت: د تعزیر نه مراد په غم بنادې کې بائیکات دي، چې پښیمانه شی (۲) وهو
الموفق

... بقیه از حاشیه گذشته [یصح دعواهم الا ان يقول احدهم مذهب اصحابنا لا يجوز -
(معین الحکام ۱۹۵ فی عقوبة الخائن)

(۱) وفي التاتار خانيه: واذا قال لغيره يا فاجر يا خبيث يا فاسق يا خائن، يا لص فعليه التعزير - (الفتاوى التاتار خانية ۱۰۲: ۵ الفصل الثامن في التعزير)

(۲) قال العلامة العيني: ولا يحل لمسلم الى آخره فيه تصريح بحرمة الهجران فوق ثلاثة ايام وهذا فيمن لم يكن على الدين جنایة فاما من جنى عليه... [بقیه حاشیه بر صفحه آئنده

د صحیح فیصلې نه انکار کولو باندې شروط د مالی جرمانې فیصله

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې مدعی او مدعی علیه قاضی لره منصف کړی او جانبین ته اختیار ورکړی او قاضی د هغوی تر مینځه صلح او فیصله وکړی چې په تاسو کې چا هم د فیصلې د منلو تعميل نه دې کړې نو هغه به ماته دوه زره روپۍ جرمانه راکوی او مدعی ته به ۱۰۰۰ روپۍ ادا کوی وروستو مدعی د قاضی د فیصلې نه انکاری شو آیا اوس هغه د قاضی شرائط کوم شي چې د صلح په وخت کړې وو ادا کوی یا نه؟ بینواتوجروا

المستفتی: حاجی فضل الرحمن صاحب ۱۰... ربیع الاول ۱۳۹۲ هـ

الجواب: که هغه سړی د مجلس نه بهر انکار وکړونودا انکار صحیح نه دې خو سره دهغې د هغه نه جرمانه اخستل ناجائز دې، فی الدر المختار و حکمه وقوع البراءة عن الدعوى الخ (۱) وفيه ايضاً لا باخذ مال فی المذاهب (۲) وهو الموفق

د چا د راضی کولو د پاره څاروې ورکول او ډېج کول

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې د زید د عمر نه نسبی رسته وه او بکر د زید اوینې دې، زید د خپل ځوئی په واده باندې دواړو ته دعوت ورکړو د عمر او بکر دواړو خپل مینځ کې په دنیاوی معاملاتو باندې اختلافات دی، عمر د زید نه خفه شو او ویې ویل چې تاسو زموږ مخالف فریق ته ولې دعوت ورکړو ځکه چې زموږ رسته تاسو سره نسبی وه

... بقیه از حاشیه گذشته [وعصی ربه فجاءت الرخصة فی عقوبته بالهجران كالثلثة المتخلفين عن غزوة تبوک فامر الشارع بهجرانهم -

(عمدة القاری ۱۳۷: ۲۲ کتاب الادب باب ما ینهی من التحاسد والتدابیر الخ)

(۱) (الدر المختار ۵۲۷: ۴ کتاب الصلح)

(۲) (الدر المختار ۱۹۵: ۳ باب التعزیر مطلب فی التعزیر باخذ المال)

او هغی سره صرف د بنخي د طرف نه تاسو به زمونږ خیال ساتلو سره هغوی نه رابللې په دې وجه مونږ تاسو نه خفه کیدو سره راغلو لهذا زمونږ تاسو سره د رسته نسبی بایکات دې، څه موده پس په راضی نامه کې عمر په زید باندې دا شرط ولگولو چې تاسو یو ګډ ورکولو سره زمونږ ناراضګی لرې کړئ او دا تعزیر به د مال په صورت کې وی، ګډ اخستلو سره هغوی په خپل خاندان کې ذبح کړو، آیا دا تعزیر مالی اوبیا دهغې خوراک د اتقیاء دپاره په شریعت کې جائز دی یا نه؟ دقرآن و سنت او د فقه د تصریحات نه مو مستفید کړئ؟ بینواتوجروا

المستفتی: خطیب محمد عزیز جامع مسجد خیل خانه

چوک ناصر خان پېښور ښهر ۱۵۰۰۰ مارچ ۱۹۷۲ء

الجواب: چونکې زید په دې ګډ ورکولو باندې مجبور نه وو بلکې زید دا ګډ بغیر د جبر او اکراه نه ورکړې وه لهذا دې ته به تعزیر بالمال نه شی ویلې (۱) وهوالموفق

په امتحان کې د نقل د وجې نه نیولې شوې کتاب لږه ضبط کول ناجائز دي

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې یو سړی امتحان ورکولو په غلطۍ سره د دې سړی نه کتاب برآمد شو ممتحن نیولو سره کتاب ضبط کړو، او حال دا چې هغه سړی د کتاب په ضبط کولو باندې خوشحاله نه دي، نو آیا دا جائز ده؟ بینواتوجروا

المستفتی: نامعلوم ۱۰..... رمضان المبارک ۱۴۰۳ هـ

(۱) قال العلامة الحصكفي: التعزير شرعاً تأديب دون الحد (درمختار) وقال العلامة ابن عابدين: والتعزير يسمى عقوبة لان التعزير شرع للتطهير... ان معنى التعزير بأخذ المال على القول به امساك شئ من ماله عنه مدة لينزجر ثم يعيده الحاكم اليه.

(الدرالمختار ۱۹۵، ۱۹۴: ۳ کتاب التعزير مطلب في التعزير بأخذ المال)

الجواب: دا تعذیر باخذ المال دے، کوم چہ د حدیث پہ بناء (الایمل مال امرع الا بطیب نفس منه) رواہ البیہقی (۱) منسوخ کرے شوے دے، باخذ المال فی المذهب بحر، وفیه عن البزازیة وقیل يجوز ومعناه ان یمسک مدّة لیزجر ثم یعیده له فان ایس من توبته صرفه الی ما یرى، وفی المجتبى انه کان فی ابتداء الاسلام ثم نسخ انتہی (۲) قلت وبعض الاحادیث (۳) والآثار تدل علی الجواز (۴) ولكن الافتاء علیه اعانة للکلاب فافهم وتدبر۔ وهو الموفق

د مونخ نہ کونکی نہ د مالی جرمانی اخستلو حکم

سوال: خہ فرمائی علماء دین د دے مسئلے پہ بارہ کہے چہ یو سرے مونخ نہ کری او پہ دے وجہ قوم د ہغہ نہ مالی جرمانہ اخلی نو دا بہ جائز وی یا نہ؟ بینوا توجروا

المستفتی: محمد سعید استاذ ہنگو... ۱۹ ربیع الاول ۱۴۰۱ھ

الجواب: تعزیر پہ اخستلو د مال منسوخ دے، خو تعزیر پہ اہلاک د مال محکم دے لما فی شرح التنویر: لا بأخذ مال فی المذهب (بحر) وفیه عن البزازیة:

(۱) (مشکوۃ المصابیح ۲۵۵ باب الغصب والعاریة)

(۲) (الدر المختار ۱۹۵: ۳ باب التعزیر)

(۳) عن عمرو بن العاص رضی اللہ تعالیٰ عنہ عن رسول اللہ ﷺ انه سئل عن الثمر المعلق فقال من اصاب بفيه من ذی حاجة غیر متخذ خبنة فلا شیء علیہ ومن خرج بشیء منه فعلیہ غرامة مثلیہ والعقوبة۔

(سنن ابی داؤد ۶۰۳: ۲ کتاب الحدود، باب ما لا قطع فیہ)

(۴) قال الامام علاؤ الدین: ومنها تحریق عمر المكان الذی یباع فیہ الخمر ومنها تحریق عمر قصر سعد بن ابی وقاص لما احتجب فیہ عن الرعية وصار یحکم فی دارہ۔ ومنها مصادرة عمر عماله باخذ شطر اموالهم فقسّمها بینهم و بین المسلمین۔ (میعن الحکام ۱۹۵ فصل فی عقوبة الخائن)

وقیل يجوز الخ (هامش ردالمحتار ۳: ۲۴۶) (۱) وفي الخلاصة ۴: ۴۴۴ ومن جملة ذلك رجل لا يحضر الجماعة يجوز تعزيره باخذ المال (۲) انتهى، قلت لا يريدون منه الاخذ للاكل بل يريدون ما في البزازية على هامش الهندية ۴: ۴۳۶ ان نأخذ ماله ونودعه فاذا تاب نرده عليه كما عرف في خيول البغاة انتهى (۳) قلت ايضاً وجاز صرفه وأكله عند الایاس عن الاصلاح كما في ردالمحتار ۳: ۲۴۶ عن المجتبى فان ايس من توبته يصرفها الى ما يرى (۴). وهو الموفق

گیري ته د کنخلې کونکې د سزا او تعزیر مسئلہ

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې یو سړی کوم چې لیونې او پاگل نه دې، هغه قصداً گیري ته کنخل کوی، لهذا که هغه په بیابان کې د موقع موندلو نه پس قتل کړې شی نو آیا دا جائز ده یا نه؟ بینواتوجروا

المستفتی: سید محمد ملا گوری پېښور

الجواب: عوامو ته د جرم په وخت تعزیر ورکول جائز دی نه مخکې روستو (هندية) (۵) او په عوامو باندې لارمی ده چې د دې سړی سره سوشل بائیکات

- (۱) (الدر المختار ۱۹۵: ۳ باب التعزیر، مطلب فی التعزیر باخذ المال)
 - (۲) (خلاصة الفتاوى ۴: ۴۴۴ کتاب الحدود الفصل الاول)
 - (۳) (البزازیة علی هامش الهندية ۴: ۴۲۷ کتاب الحدود، الاول فی القذف)
 - (۴) (ردالمحتار ۱۹۶: ۳ باب التعزیر مطلب فی التعزیر باخذ المال)
 - (۵) وفي الهندية: قالوا لكل مسلم اقامة التعزیر حال مباشرة المعصية واما بعد المباشرة فليس ذلك لغير الحاكم.
- (فتاویٰ هندية ۱۶۷: ۲ فصل فی التعزیر)

وکری. (۱) او پہ حکومت باندی لڑمی ده چي د دي سري خلاف تاديبي کارروائي وکري وهوالموفق

د غل گیره خړول جرم او د تعزیر لائق دي

سوال: څه فرمائي علماء دين د دي مسئلې په باره کي چي د غل گیر خړولي شوې ده آيا په شريعت کي د غل دپاره دا سزا جائز ده؟ بينواتوجروا

المستفتی: مولوی سیف الرحمن دره آدم خیل... ۱۳ اپریل ۱۳۹۷ هـ

الجواب: په شرط د صدق او ثبوت دا غل هم مجرم دي (۲) او گیره خړونکي هم مجرم او واجب التعزیر دي. (۳) خو د گیري خړونکي گیره به نه شي

(۱) وفي المرقاة: قال الخطابي رخص للمسلم ان يغضب على اخيه ثلاث ليال لقلته ولايجوز فوقها الا اذا كان الهجران في حق من حقوق الله تعالى فيجوز فوق ذلك وفي حاشية السيوطي على الموطا قال ابن عبد البر... واجمع العلماء على ان من خاف من مكالمه احد وصلته ما يفسد عليه دينه او يدخل مضرة في دنياه يجوز له بجانبه وبعده ورب صرم جميل خير من مخالطة تؤذيه... فان هجرة اهل الاهواء والبدع واجبة على مر الاوقات مالم يظهر منه التوبة والرجوع الى الحق.

(مرقاة المفاتيح ۹: ۲۶۲ كتاب الادب باب ماينهى من التهاجر والتقاطع الخ)
(۲) قال الامام الحافظ الذهبي: الكبيرة الثالثة والعشرون السرقة، قال الله تعالى: والسارق والسارقة فاقطعوا ايديهما جزاء بما كسبا نكالا من الله والله عزيز حكيم (المائدة: ۳۸). (الكبائر الامام الذهبي ۱۱۰ الكبيرة الثالثة والعشرون)

(۳) وفي الهندية: واذا حلق لحية رجل ولم ينبت مكانها اخرى ففيها كمال الدية كذا في الذخيرة... فان نبت حتى استوى كما كان لا يجب فيه شي ولكن يؤدب على ذلك كذا في المبسوط.

(فتاوى هندية ۲۴: ۶ الباب الثامن في الديات)

خرولی، لکھ چي د غل لاس به نه شي پري کولي خکھ چي لاس پري کول د
مسلمان حاکم منصب دي. (۱) وهوالموفق

په يوه خور او جواړي کونکي باندې د جرمانې لکولو مسئله

سوال: څه فرمائي علماء دين د دي مسئلې په باره کي چي په يوه علاقه کي
د چا بادشاهي نه وي او په هغې کي يو مقرر کړي شوي قاضي دا فيصله
وکړي چي که چا جواړي يا سود وکړو نو په هغه باندې به دوه زره روپي جرمانه
وي د دي جرمانو نه بغير خلق د بدو نه منع کول مشکل دي، دغه شان تعزير
بالمال جائز دي يا نه؟ بينواتوجروا

المستفتي: حاشي فضل الرحمن... ۱۱ جون ۷۲ء

الجواب: دا تعزير باخذ المال دي کوم چي منسوخ دي بيشکه تعزير باهلاک
المال منسوخ نه دي. في الدرالمختار: لا باخذ مال في المذهب وفي المجتبى انه
كان في ابتداء الاسلام ثم نسخ. (هامش ردالمحتار ۳: ۳۴۶) (۲) وعن عمر
رضي الله تعالى عنه انه احرق بيت الخمار وعن الامام الزاهد الصفارانه امر
بتخريب دار الفاسق بسبب الفسق (هنديّة ۵: ۳۸۹) (۳) المحتسب اذا نهى
قطان عن وضع القطر على طريق العامة فلم يمتنع فاقدر المحتسب النار في
قطنه واحرقه يضمن الا اذا علم فساداً في ذلك ورأى المصلحة في احرقه فلا يضمن.

۱ قال العلامة على القاري: عن ابن عباس وابن الزبير موقوفا ومرفوعاً اربع الى
الولاية الحدود الخ. (مرقاة المفاتيح ۱۳۸: ۷ كتاب الحدود)

۲ (الدرالمختار ۱۹۵: ۳ باب التعزير، مطلب في التعزير باخذ المال)

۳ (فتاوى هندية ۳۵۳: ۵ الباب السابع عشر في الغناء واللهو وسائر المعاصي)

(ہندیہ ۵: ۳۹۰) (۱) - وهوالموفق

سوال: مری راویستلو سرہ پہ ہفتی کی د نشی والا خیزونو سگل کولو د پارہ تعذیر
 خہ فرمائی علماء دین د دے مسئلے پہ بارہ کی چہ پہ بلوچستان کی
 تقریباً د دوه کالو نہ دا کار شروع شو چہ بعض خلق تازہ مرو لره د قبرونو نہ
 راویستلو سرہ پہ دے کی ہیروئن، چرس او د نشی والا خیزونو سمگلنگ کوی
 او تر اوسہ پوری پنخلس شل مری تقریباً راویستلی شوے دی پہ دے وجہ د
 مری وارثان د قبرونو د دوه درے ورخو پوری حفاظت کوی، آیا د داسی غلو
 قتلول جائز دی یا ناجائز؟ کہ جائز وی نو صرف د حکومت د پارہ کہ د عوامو
 د پارہ ہم؟ او کہ د هغوی لاس به پرے کولی شی؟ بینواتوجروا

المستفتی: مولوی شمس الحق ضلع زوب بلوچستان ۷... محرم الحرام ۱۴۰۸ھ
الجواب: د قواعدو پہ رها کی داسی مفسدینو ته حکومت هر قسم سزا
 ورکولی شی. (۲) او عوامو ته به د قتل اجازت نه شی ورکولی خکہ چہ پہ
 مخالفینو باندے به تهمت لگولو سرہ د قتل پہ جرم کی اختہ وی. وهوالموفق

د مور پلار بی ادبی حقوق او د تعذیر سبب دی

سوال: خہ فرمائی علماء دین د دے مسئلے پہ بارہ کی چہ یو سرے همیشه
 د خپل پلار سرہ بد اخلاقی کوی، تردے چہ بعض وخت ورته کنخلی هم کوی
 بعض وخت ئی دومره پہ بی رحمی سرہ وهی چہ هغه سخت زخمی شی، پہ
 شریعت کی د داسی بی ادبه اولاد خہ حکم دی؟ بینواتوجروا
المستفتی: نامعلوم ۳۰..... مارچ ۱۹۸۵ء

(۱) (فتاویٰ ہندیہ ۵: ۳۵۴ الباب السابع عشر فی الغناء واللہو)
 (۲) قال العلامة الحصکفی: والتعذیر لیس فیہ تقدیر بل هو مفوض الی رأی القاضی وعلیہ
 مشائخنا، زیلعی، لان المقصود منه الزجر، واحوال الناس فیہ مختلفة، بحر، ویكون
 التعذیر بالقتل. (الدر المختار ۱۹۶: ۳ باب التعذیر، مطلب یكون التعذیر بالقتل)

الجواب: دا خوی د نافرمانیٰ پہ جرم کپی اختہ دی کوم چپی د کبائرو نہ دی د هغوی دپاره توبہ لازمی کول پکار دی. (۱) او د نه منع کیدو په صورت کپی به قاضی او حاکم هغه ته په شرط د صدق او ثبوت سزا او تعزیر تجویز کولې شی، چپی دهغی سزا هم ورکولې شی. فی الدر المختار ۳/۸۸، ومن یتهم بالقتل والسرقة وضرب الناس احبسه واخذه فی السجن حتی یتوب. (۲) وهو الموفق

په ظالم او میرنه مور باندې د بد نظر ساتونکی حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کپی چپی زما یو خوی دی هغه زما په بل خوئی باندې ظلم کوی او په میرنی مور باندې بد نظر ساتی شرعی حکم ئی څه دی؟ بینواتوجروا

المستفتی: عبدالله... ۲۶ ذوالحجة ۱۳۹۶هـ

الجواب: په شرط د صدق او ثبوت مجرم دی، بااثر اهل اسلام دی هغه سره بائیکات کوی. (۳) وهو الموفق

- ۱ عن عبد الله ابن عمرو قال قال رسول الله ﷺ الكبائر الاشرار بالله وعقوق الوالدين. (مشکوٰۃ المصابيح ۱۷: ۱ باب الكبائر وعلامات النفاق)
 - ۲ (الدر المختار على هامش رد المحتار ۲۰۶: ۳ بعيد مطلب في تعزير المتهم)
 - ۳ وفي المرقاة: قال الخطابي رخص للمسلم ان يغضب على اخيه ثلاث ليال لقلته ولا يجوز فوقها الا اذا كان الهجران في حق من حقوق الله تعالى فيجوز فوق ذلك... واجمع العلماء على ان من خاف من مكالمه احد وصلته ما يفسد عليه دينه او يدخل مضرة في دنياه يجوز له مجانبته وبعده... فان هجرة اهل الاهواء والبدع واجبة على مر الاوقات ما لم يظهر من التوبة والرجوع الى الحق.
- (مرقاۃ المفاتيح ۲۶۲: ۹ كتاب الادب، باب ما ينهى من التهاجر والتقاطع الخ)

د منکوحۃ الفیر ساتونکی سرہ د معاملاتو وغیرہ مسائل

سوال: خہ فرمائی علماء دین د دے مسئلے پہ بارہ کپے چپے مسمی زید سرہ د نوي مسلمانئ یو نکاح کړې بنځه اغوا کولو سره په یو نژدې کلی کې د بنځې په طور استعمالوی چې د هغې نه ئې اولاد هم پیدا شوي دي، او اصل خاوند ئې لا تر اوسه پورې ژوندې دي هغه سره خه سلوک وکړې شی آیا نور مسلمانان هغه سره د شریعت د وجې نه تعلق ساتلې شی؟

۲: آیا زید د جماعت په مانځه کې شریکیدلې شی؟

۳: که زید یا اغوا کړې شوي بنځه مړه شی د هغوی جنازه ادا کول جائز دی یا نه؟

۴: که د هغه اولاد کوم چې د دې اغوا کړې شوي بنځې نه پیدا شوي دي او که نابالغ فوت شی نو د نابالغ جنازه ادا کیدې شی چې نه؟ یعنی د شریعت د وجې نه جائز دی یا نه؟ چونکې دلته د علماء کرامو په دې کې اختلاف دي، د پورته لیکلې شوي سوالاتو جوابات ولیکي؟ بینواتوجروا

المستفتی: نامعلوم

الجواب: ۱: د دې سپړی سره ترك موالات ضروری دي. (۱) باقی ضروری معاملات بیع او شراء وغیره د هغه سره منع نه ده.

۱) وفي المرقاة: قال الخطابي رخص للمسلم ان يغضب على أخيه ثلاث ليال لقلته ولا يجوز فوقها الا اذا كان الهجران في حق من حقوق الله تعالى فيجوز فوق ذلك... واجمع العلماء على ان من خاف من مكالمه احد وصلته ما يفسد عليه دينه او يدخل مضرة في دنياه يجوز له مجابته وبعده... فان هجرة اهل الاهواء والبدع واجبة على مر الاوقات ما لم يظهر منه التوبة والرجوع الى الحق.

(مرقاۃ المفاتیح ۲۶۲: ۹ کتاب الادب، باب ما ينهى من التهاجر والتقاطع الخ)

- ۲: د مانخہ نہ منع کول منع دی چې مونخ پری نه ږدی. (۱)
 ۳: که مستحل نه وی نو عوام دې پری وکړی او خواص دې نه کوی. (۲)
 ۴: د ولد الزنا جنازه کول جائز دی. (۳) وهوالموفق

د جادوگر او ساحر حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې یو سړی ساحر او جادوگر وی او د هغه دا فعل شرعی د گواهانو نه ثابت شی چې د جادو په ذریعه په خلقو باندې جنات مسلط کوی او حتی چې د جادو په ذریعه خلقو لره بیمارولو سره وژنی، د هغه څه حکم دی؟ بینواتوجروا
 المستفتی: ناصر محمود... نویهر

۱) قال الله تبارک وتعالی: ارايت الذی ینهی عبدا اذا صلی -
 (سورة العلق آیت: ۱۰، ۹ پاره: ۳۰)

۲) قال العلامة خليل احمد سهارنفوري: قال الخطابي وترک النبی ﷺ الصلوة عليه معناه العقوبة له والردع لغيره عن مثل فعله... وقال اكثر الفقهاء يصلى عليه قلت انما ترك الصلوة عليه رسول الله ﷺ بنفسه الشريفة ولم ينه الناس عنها فهذا ينبغي ان لا يصلى عليه كبائر الائمة والمقتدون من الناس واما غيرهم فيصلون عليه لثلا يضيع الفرض الكفائي ويؤيد ذلك ما عند النسائي بلفظ اما انا فلا اصلى عليه وبذل على الصلوة على الفاسق حديث صلوا على من قال لا اله الا الله -

(بذل المجهود ۲۰۲: ۴ کتاب الجنائز، باب الامام يصلى على من قتل نفسه)

۳) عن عمرو بن يحيى رضى الله تعالى عنه: قال صلى رسول الله ﷺ على ولد الزنا واما ماتت في نفاسها -

(مصنف عبد الرزاق ۵۳۴: ۳ کتاب الجنائز، باب الصلاة على ولد الزنا والمرجوم)

الجواب: وبالله التوفیق... جادوگر او ساحر پہ ڄمڪه ڪي فساد ڪونڪي دي، ڪه په دي عمل ڪي ونيولي شي او اقرار هم وڪري او د گواهانو په ذريعه دا د جادو عمل ثابت شي و حاكم او قاضي به هغه لره قتل ڪوي، وفي معين الحكام ۲۲۹ قال في النوازل الخناق والساحر يقتلان اذا اخذا لانهما ساعيان في الارض بالفساد فان تابا ان كان قبل الظفر بهما قبلت توبتهما وبعد ما اخذا لا يقتلان كما في قطاع الطريق (۱) انتهى - وهو الموفق

په مسلمانانو باندې د وسلې او چټولو حڪم

سوال: ما يقول العلماء الكرام في المسئلة الآتية: من شمر السلاح على واحد في جماعة معه او على عامة الجماعة هل يجوز قتل المشاهر لهذا الواحد او لاعوانه او لهذه الجماعة قد شمر عليهم، افتوني ايها العلماء مع التفصيل والحالة من الكتب سريعاً توجروا ان شاء الله تعالى لان فيه دفع الفساد العام وان لم يسمع على هذه الورقة ضموا الورقة الثانية؟ بينوا توجروا

المستفتى: سيد جلال الدين مدير دار العلوم الاسلاميه زرگري

ضلع هنگو... ۷ صفر ۱۴۰۵ هـ

الجواب: الشاهر مباح الدم لاشيئ في قتله كما في الهندية ۶: ۷ ومن شمر على المسلمين سيفاً وجب قتله ولا شيء بقتله وكذلك اذا شمر على رجل سلاحاً فقتله او قتله غيره دفعاً عنه فلا يجب بقتله شيء ولا يختلف بين ان يكون بالليل او بالنهار في المصر او خارج المصر كذا في التبيين (۲) - والله اعلم

(۱) (معين الحكام للطرابلسي ۱۹۳ فصل في عقوبة الساحر والخناق والزندق)

(۲) (فتاوى هندية ۷: ۶ الباب الثاني في من يقتل قصاصاً ومن لا يقتل)

وقال العلامة الحصكفي: ولا يقتل... ابقه حاشيه بر صفحه آئنده

واده کری لره اغوا کولو سره د قتلولو مسئلہ

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې الف: که یو سړې یوه منکوحه اغوا کړی نو خاوند دپاره د اغوا کونکي قتل هغه وخته پورې جائز دې یا نه ترڅو پورې چې هغه اغوا کړې شوې نه وی پرېښودلې؟
ب: د خاوند په شان د ښځې رسته دارو لره دا قتل جائز دې یا نه؟
ج: چې کله اغوا کونکې اغوا کړې شوې لره پرېږدی د دې نه پس خاوند لره د هغه قتلول تعزیرا جائز دی یا نه؟ د در مختار د دې عبارت «و یقیمه کل مسلم حال مباشرة المعصية واما بعده فليس ذلك لغير المحاکم والزواج والمولى» نه آخری صورت ثابتیږي یا نه؟ یینواتوجروا

المستفتی: مولانا محمد سردار خادم دار الافتاء دار العلوم عربیه

تل ... یکم اگست ۱۹۸۹ء

الجواب: قال في الكاملية ۴۶ يوجع بالضرب الشديد^(۱) (خير الدين الرملي) واما عند مباشرة الزنا فجاز قتلها ان كانا مطاوعين كما في شرح التنوير في باب التعزير^(۲) ليس مرادهم اباحة القتل فليراجع الى رد المحتار ۳: ۲۶۴ باب التعزير وقيل باب السرقة^(۳) - والله اعلم بالصواب

... بقیه از حاشیه گذشته [معطوف علی قوله ولا شیئ بقتله] من شهر سلاحاً علی رجل لیلآو نهاراً فی مصر او فی غیره. (الدر المختار ۵: ۳۸۷ فصل فیما یوجب القود ما لا یوجبه)
۱ (فتاویٰ کاملیه ۴۶ باب التعزیر، مطلب فیمن فر بزوجة الغير الخ)
۲ قال العلامة الحصکفی: لو کان مع امراته وهو یزنی بها او مع محرمة وهما مطاوعان قتلها جمیعاً. (الدر المختار ۱۹۷: ۳ باب التعزیر مطلب یكون التعزیر بالقتل)
۳ قال العلامة الحصکفی: من حد او عزز فهلک قدمه هدر الا امرأة عذرھا زوجها بمثل ما یر فماتت لان تادیبه مباح فیتقید بشرط السلامة. قال العلامة الشامی: قوله قدمه هدر ای عندنا ومالک لان الامام مأمور بالحد والتعزیر وفعل... [بقیه حاشیه بر صفحه آئنده

د بد فعلی د بندولو د پاره حسب استطاعت کوشش کول ضروری دی

سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې په باره کې چې زموږ د کلی اکثرې جینکې په زناکاری کې اخته کیدو سره حاملې شوې، چې د هغوی حمل وضع کړې شو او د دې بدې علم د کلی ټولو خلقو او د کلی امام ته هم دې، خو مصلحتاً د بندیز څه کارروائی نه ده کړې شوې، په دې وجه دا ضروری شوې ده چې د قانون محمدی ﷺ فتوی ورکړي چې د کلی په خلقو او امام باندې څه فرائض عائد کیږي او په دې جرمونو باندې څه تعزیر راځي. بینواتوجروا

المستفتی: خالق داد بیعرفت مولوی عزیز الرحمن... ۲۴ مئی ۱۹۷۰ء

الجواب: ﴿ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ مِنْ رَأَى مِنْكُمْ مَنَكْرًا فَلْيُغَيِّرْهُ بِيَدِهِ الْحَدِيثُ ﴾ د دې په وجه باندې په ټولو مسلمانانو باندې د استطاعت مطابق د دې بد فعلی بندول ضروری دی، ځکه نو د الله پاک په نزد د سخت عذاب خطر ه موجود ده. (۱) فقط

... بقیه از حاشیه گذشته [المأمور لا يتقيد بشرط السلامة قلت ومقتضى التعليل بالامر ان ذلك غير خاص بالامام فقد مر ان لكل مسلم اقامة التعزير حال مباشرة المعصية لانه مأمور بازالة المنكر الا ان يفرق بانه يمكنه الرفع الى الامام فلم تتعين الاقامة عليه بخلاف الامام فتأمل - (الدر المختار مع رد المحتار ۲۰۸: ۳ باب التعزير، قبيل باب السرقة) (۱) قال العلامة الملا على القاري: عن ابي سعيد الخدري ان رسول الله ﷺ قال من رأى اى علم منكم منكرا اى فى غيره من المؤمنين والخطاب للصحابه اصالة ولغيرهم من الامة تبعاً... وخلاصة الكلام من ابصر ما انكره الشرع فليغيره بيده اى بان يمنعه بالفعل بان يكسر الالات... فان لم يستطع اى التغير باليد وازالته بالفعل لكون فاعله اقوى منه فبلسانه اى فليغيره بالقول وتلاوة ما انزل الله من الوعيد عليه... فان لم يستطع اى التغير باللسان ايضا فبقلبه بان لا يرضى به-

(مرقاة المفاتيح ۳۲۸: ۹ باب الامر بالمعروف، الفصل الاول)

د څاروی سره په بد فعلی باندې اقرار او د شهادت نه بغیر د تعزیر حکم
سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې یو هلك چې د هغه عمر تقریباً یو لس کاله دې هغه د یوې غوا سره بد فعلی وکړه کوم چې یو سړی امین الله لیدلې دې، لیدلې نې صحیح دې خو گواه صرف یو دې، په دې وجه د تپوس کولو امر دا دې چې دا هلك د تعزیر قابل دې یا نه؟ او په دې مقام باندې د یو گواه شهادت منظور دې یا نه، او د دې څاروی سره به څه معامله کولې شی؟ بینواتوجروا

المستفتی: مولوی فضل ربی سکنه ډاگ... ۴ جمادی الاولی ۱۳۹۰ هـ
الجواب: چونکې دا جرم د حقوق العباد نه نه دې، او سره د دې نه اقرار موجود دې او نه مکمل شهادت موجود دې، لهذا په دې صورت کې د رعیت دپاره تعزیری کاروانی کول بې قاعدې امر دې، خصوصاً چې د جرم کولو وخت هم تیر شوې دې. وفي الهندية ۲: ۱۸۷ وينقسم (التعزیر) الى ما هو حق الله وحق العبد والاول يجب على الامام ولا يحل له تركه الا فيما اذا علم انه انزجر الفاعل قبل ذلك ويتفرع عليه انه يجوز اثباته بمدع شهد به فيكون مدعياً شاهداً اذا كان معه آخر كذا في النهر الفائق قالوا لكل مسلم اقامة التعزیر حال مباشرة المعصية واما بعد المباشرة فليس ذلك لغیر الحاكم (۱) - وهو الموفق

څاروی سره په بد فعلی کونکي ته به

د ثبوت نه پس حکومت سزا ورکوي

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې د یو واده کړی سړی ښځه تقریباً د یو کال نه موجود نه ده هغه د خړې سره بد فعلی وکړه نو د دې څه حکم دې؟ بینواتوجروا

المستفتی: حبیب کل هنگو... ۲۰ رمضان المبارک ۱۴۰۸ هـ

(۱) (فتاویٰ هندیه ۱۶۷: ۲ فصل فی التعزیر)

الجواب: تاسو پہ استفتاء کي دا نه دی ذکر کړې چې دا سرې اقرار کونکې دې یا انکاری دې او په دې باندې دوه معتمد گواهان موجود دي یا نه. بهر حال د باقاعده ثبوت نه پس به حکومت هغه ته مناسب سزا ورکوي او دا خره به وژني، او سیزی به نې، په دې کې د عوامو مداخلت د وخت نه پس دې او نامنظور دې (شامی ۲۶/۴) (۱) وهندیة (۲) وهوالموفق

د موطوء څاروی او هغې سره د بدفعلي کولو حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې د یو سړي د حلال څاروی سره بدکاری کولو چې د هغې شرعی ثبوت موجود نه دې، د دې څاروی څه حکم دې؟ آیا هغه حلال دې یا حرام؟ او د هغې د پیو څه حکم دې؟ او د بدفعلي کولو والا څه حکم دې؟ بینواتوجروا

المستفتی: مولانا محمد یعقوب بلند کوت آزاد کشمیر ۱۹۰۰ مقي ۱۹۶۹ء

الجواب: مستحب دا ده چې دا څاروي د مالک نه واخستلې شي او د ذبح کولو نه پس وسيزلې شي، خوراک د دې صحيح دې خو غوره نه دې او په دې مجرم باندې حد نشته، خو مسلمان حاکم باندې ضروري ده چې هغه ته تعزير او سزا ورکړي. (۳) في الدر المختار ولا يحد بوطي بهيمة بل يعزر وتذبح ثم تحرق،

(۱) قال العلامة الحصكفي: ولا يحد بوطء بهيمة بل يعزر وتذبح ثم تحرق.

(الدر المختار ۱۷۰: ۳ کتاب الحدود، مطلب في وطء الدابة)

(۲) وفي الهندية: قالوا لكل مسلم اقامة التعزير حال مباشرة المعصية واما بعد المباشرة

فليس ذلك لغير الحاكم. (فتاوى عالمگیری ۱۶۷: ۲ فصل في التعزير)

(۳) قال العلامة ابن نجيم: لا يحد بوطء بهيمة... الا انه يعزر لما بينا والذي يروى انها

تذبح البهية وتحرق فذلك لقطع التحدث به وليس بواجب قالوا ان كانت الدابة مما لا يؤكل

لحمها تذبح وتحرق لما ذكرنا وان كانت مما تؤكل تذبح وتوكل عند أبي حنيفة وقالوا تحرق

هذه ايضا هذا ان كانت البهيمة للفاعل فان كانت لغيره... [بقه حاشيه برصفحه آئنده

قال العلامة الشامي في ردالمحتار ۳: ۲۱۳ وهذا اذا كانت مما لا يوكل فان كانت مما توكل جازاكلها عنده وقال اتحرق ايضاً^(۱).

او که دا خاروی ذبحه کړې شی او ددې پی استعمال کړې شی نو حرام نه دی بلکې مکروه دی. فی الدرالمختار: ویکره الانتفاع بها حیه ومیتة فقط^(۲). وهو الموفق

بیزي (چیلئ) سره د بد فعلی کولو حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې کوم سړې د بیزي سره بد فعلی وکړی د داسې سړی دپاره څه حکم دی؟ د بد فعلی کولو صرف یو گواه دې کوم چې عاقل او بالغ دي، او فاعل د قسم خوړلو نه منحرف دي باقی د کوم خاروی سره چې دا ناجائز معامله کړې شوې ده، د هغې د غوښې او څرمنې نه فائده اخستل د شریعت په نزد جائز دی یا نه؟ په شریعت محمدي کې د فاعل او مفعول دپاره څه حکم دي، هغه چیلئ که خرڅه کړې شی نو د هغې څه حکم دي؟

المستفتی: علی زمان مقام کړی کوټ... ۱۷ ستمبر ۱۹۷۴ء

الجواب: په دې سړی باندې چا چې بد کار کړې دې ضروری ده چې د الله پاک نه معافی وغواړي او د حاکم دپاره جائز ده چې هغه ته څه تعزیر ورکړي. كما في الهندية ۱/ ۱۸۷ قالوا لكل مسلم اقامة التعزير حال مباشرة المعصية واما بعد المباشرة فليس ذلك لغير المحاكم. ^(۳) او چیلئ که د دې واطی خپله

... بقیه از حاشیه گذشته [ففی الخانیة کان لصاحبها ان يدفعها الیه بالقيمة -

(البحر الرائق ۱۷: ۵ کتاب الحدود، باب الوطاء الذی یوجب الحد والذی لا یوجب)

(۱) (الدرالمختار مع ردالمحتار ۱۷۰: ۳ کتاب الحدود، مطلب فی وطاء الدابة)

(۲) (الدرالمختار مع ردالمحتار ۱۷۰: ۳ کتاب الحدود، مطلب فی وطاء الدابة)

(۳) (فتاویٰ هندیة ۱۶۷: ۲ فصل فی التعزیر)

وی نو غوره دا ده چې هغه ذبح کړی او غوښه او خرمن نې وسیزی، او دا هم جائز ده چې هغه وځوری، او په واطی باندې دا ضروری او واجب نه دی چې هغه ذبح کړی، او که دا چیلې د دې واطی خپله نه وی نو د هغه مالک دپاره مستحب دی چې په هغه واطی باندې خرڅه کړی او هغه ذبح کړی. مأخوذ از رد المختار ۱۵۵/۳ (۱) وهو الموفق

۱) قال العلامة الحصكفي: ولا يحد بوطء بهيمة بل يعزر وتذبح ثم تحرق ويكره الانتفاع بها حية وميتة مجتبی (الدر المختار)، وقال العلامة ابن عابدين: (قوله وتذبح ثم تحرق) ای لقطع امتداد التحدث به كلما رؤيت وليس بواجب كما في الهداية وغيرها، وهذا اذا كانت مما لا يؤكل فان كانت تؤكل جاز اكلها عنده وقالوا تحرق ايضاً، فان كانت الدابة لغير الواطی يطالب صاحبها ان يدفعها اليه بالقيمة ثم تذبح- (ردالمحتار مع الدر المختار ۱۷۰: ۳ كتاب الحدود، مطلب في وطء الدابة)

بسم الله الرحمن الرحيم
فتاویٰ دیوبند پاکستان

المعروف بہ

فتاویٰ فریدیہ

(شپڙم جلد)

باب حد الزنا

بسم الله الرحمن الرحيم
فتاویٰ دیوبند پاکستان
المعروف بہ
فتاویٰ فریدیہ

باب حد الزنا

قال الله تبارك وتعالى:

الزَّانِيَةُ وَالزَّانِيُ فَاجْلِدُوا
كُلَّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا مِائَةً جَلْدَةٍ
(سورة النور..... ۲)

باب حد الزنا

د قاضی او حاکم نه علاوه بل څوک د زنا حد نه شی جاری کولی

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې آیا د زنا د حد جاری کول بغير د قاضی او حاکم نه صحيح دی یا نه؟ د فقه حنفی په رڼا کې وضاحت وفرمائی؟ بینواتوجروا

المستفتی: محمد وارث هری پور هزاره ۲۵۰۰۰ ربیع الاول ۱۳۹۰ هـ

الجواب: حدود سوا د قاضی او حاکم نه بل څوک نه شی جاری کولی

لما روی ابن مسعود رضی الله تعالی عنه وابن عباس وابن الزبیر موقوفاً ومرفوعاً اربع الى الولاة، الحدود والصدقات والجمعات والفتی (مرقاة) (۱) وفي الهندية: وركنه (الحد) اقامة الامام او نائبه في الاقامة (۲: ۱۶۰) (۲). فقط وهو الموفق

د حدود او دیت فیصله محکم نه ده د شرعی قاضی منصب دي

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې دوه کسان د یو دشمن په قتل پسې روان شو، د قتلولو په وخت دواړو بیلې بیلې توپکې استعمال کړې یو مخکې او بل وروستو خو په اول ډز کونکې سره گولی باندې یوه جینې ولگیده، اوس د اول ډز کونکې منکر دي، گواه هم څوک نشته.

(۱) (مرقاة المفاتیح ۱۳۸: ۷ کتاب الحدود)

(۲) (فتاویٰ هندیة ۴۳: ۲ کتاب الحدود، الباب الاول)

وقال العلامة ابن عابدين: بخلاف الحدود فانه لم يثبت توليتها الا للولاة

(ردالمحتار ۳: ۱۹۸ کتاب التعزير، مطلب يكون التعزير بالقتل)

تاسو څه فيصله وکړئ چې جرگه یوې فیصلې ته ورسېږي او د دیت وغیره حکم بیان کړئ؟ بینواتوجروا

المستفتی: شاد محمد جامعة علوم القرآن والسنة

نیک منډی پېښور... ۲۶ مارچ ۱۹۸۹ء

الجواب: د حد، قصاص او دیت فیصله محکم منصب نه دې په دې کې حاکم شرعی ته مرافعه ضروری وي، چې هغه باقاعده فیصله کولو سره حکم بیان کړي، کما فی شرح المجلة مادة: ۱۸۳۱ (۱) وهو الموفق

د حدود اجراء د شرعی قاضی او حکام حق دي

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې زمونږ په علاقه کې بعض جرمونه داسې دي چې د هغې سزاګانې په شریعت کې کورې ورکول او قصاص اخستل دي، خو دلته د جرگو په ذریعه هغه خلکو ته نورې سزاګانې ورکولې شي، او شرعی حدود نه شي جاری کولې، بله دا چې دلته قاضی شرعی او باقاعده حکومتی نظام نشته، نو آیا عوامی جرگه حدود نه شي جاری کولې بینواتوجروا

المستفتی: رستم حیات... لنډی کوتل بازار

الجواب: د حدود جاری کول د حکام او د هغوی د طرف نه د مقرر شوي قاضیانو وغیره حق دي، مشرانو او عوامی جرگو ته د حدود جاری کولو اختیار نشته. وفي الهندية ۳/۱۳۳ ورکنه (ای الحد) اقامة الامام و نائبه فی الاقامة (۲) و کذا فی البدائع (۳). وهو الموفق

(۱) قال الشيخ محمد خالد الآتاسی: ومن جهة المحكوم به ان لا يكون في حد ولا قود ولادية. (شرح المجلة ۱۷۲: ۶ مادة: ۱۸۴۱)

(۲) (فتاویٰ عالمگیریه ۱۴۳: ۳ کتاب الحدود)

(۳) قال العلامة الكاسانی: واما شرائط جواز اقامتها فمناها... [بقیه حاشیه بر صفحه آتی]

د زنا او نواظت جرم په اعتراف یا شهادت شرعی سره ثابتیږي

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې زید په بکر باندې د عمل قوم لوطی (لواط) الزام لگوي او وائي چې د نن نه تقریباً څلور کاله مخکې ما بکر د دې جرم په کولو باندې لیدلې دي، د دې خپل الزام په ثبوت کې خالد او بصیر د گواه په طور پیش کوي، خالد د دې پارټي یو ممبر دي چې په هغې کې زید او بکر دواړه شامل دي، چې کله د خالد نه د دې په باره کې معلومات کولې شي نو د ټولو ممبرانو او صدر مخکې خالد مکمل طور د لاعلمی اظهار کوي، بصیر کوم چې د زید گواه دي هغه دوه کاله مخکې د دې جماعت صدر او نور ممبرانو د هغه د بعض خبرو د وجې نه منافق بللې وو، د هغه د منافقت اعلان ئې هم کړې وو، په دې قبیح فعل کې د زید ذات هم ملوث دي د دې څلورو کالو په موده کې نه صرف دا چې زید په بکر پسې مونځونه کول بلکې د دې نظم د لاندې ئې کار هم کولو بلکې زید د بکر نه ډیر ځله د دې اصرار وکړو چې هغه د دې د سکه خور سره واده وکړي، د جماعت امیر ته ئې هم د دې خواهش اظهار وکړو چې بکر دي د زید د خور سره واده وکړي خو د دې نه مخکې هیڅ قسم الزام نه دي لگولې شوې، بکر هم په دې الزام سره د خپل براءت اظهار کوي، د بکر سره د جرم د ارتکاب دپاره چې د کوم نوم اخستلې شي هغه د دې جرم نه د براءت اظهار کوي، د کتاب او سنت په رڼا کې د مسئلې وضاحت وکړئ؟ بینواتوجروا

المستفتی: سائنس ماسټر هائي سکول کراچی ۲... ۲۶ فروری ۱۹۷۵ء

...بقیه از حاشیه گذشته [ما یعم الحدود کلها ومنها ما یخص البعض دون البعض واما الذی یعم الحدود کلها فهو الامامة وهو ان یکون المقیم للحد هو الامام او من ولاه الامام وهذا عندنا۔

(بدائع الصنائع ۵۷: ۷ کتاب الحدود)

الجواب: د خالق پہ نزد کوم چہ عالم الغیب والشہادۃ دہ ہغہ سرہی مجرم او فاسق دہ کوم چہ د دہ امر قبیح مرتکب شوہی وی او توبہ نہی وی کرہی (۱) او د مخلوق پہ نزد یعنی قانونی مجرم دا دہی چہ پہ ہغہ باندہی د اعتراف یاد شہادت د وجہ نہ ثابت شی (۲) او پہ دہ صورت مسئلہ کہ د یوہی دہی سرہ دودہ گواہان معتمد نہ دی، لہذا پہ دہی کہ بہ یوہم مجرم نہ وی (۳) وھوالموفق

د کورہی تعریف او ساخت

سوال: خہ فرمائی علماء دین د دہ مسئلہی پہ بارہ کہ چہ پہ شرعی طریقہ باندہی د کورہی تشریح خہ دہ؟ کورہ د کوم خیز جوہہ پکار دہ؟ او د دہی ساخت خنگہ کیدل پکار دی؟ او د دہی خومرہ اوہد والہی او خومرہ پلن والہی کیدل پکار دی؟

۲: آیا بید، چابک او لختہ د کورہی شرعی مفہوم لہہ پورہ کوی؟ بینواتوجروا

المستفتی: مبلغ الاسلام بالامالی پینہور... ۱۹ ربیع الاول ۱۴۰۲ھ

الجواب: کورہ، خرمن، چابک، د کھجورہی خانگہی او پیزارتہ وائی، د دہی

۱) قال الامام شمس الدين الذهبي: واجمع المسلمون على ان التلوط من الكبائر التي حرم الله تعالى: اتاتون الذكران من العالمين وتذرون ما خلق لكم ربكم من ازواجكم بل انتم قوم عادون (سورة الشعراء) اي مجاوزون من الحلال الى الحرام... قال ابن عباس رضى الله تعالى عنه ان اللوطي اذا مات من غير توبة فانه يمسح في قبره خنزيراً.

(الكبائر للامام الذهبي ۶۷، ۶۶ الكبيرة الحاوية عشرة اللواط)

۲) وفي الاختيار لتعليل المختار: ويثبت بالبينة والاقرار لانهما حجج الشرع وبهما ثبتت الاحكام. (الاختيار لتعليل المختار ۹۴: ۴ كتاب الحدود)

۳) قال العلامة الشامي: يكفي في الشهادة عليها (اللواط) عدلان لا اربعة خلافا لها. (ردالمحتار ۱۷۲: ۳ كتاب الحدود، مطلب لا تكون اللواط في الجنة)

دپاره هیڅ خاص ماده نشته او نه د دې دپاره څه خاص اوږدوالې او پلن والې مقرر دي. (۱)

۲: دا څیزونه د کورې په مفهوم کې داخل دي. (۲) وهوالموفق

مروجه کورې ورکول د شریعت خلاف دی

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې مجرم ته کورې څوک ورکولې شی؟ هم دغه شان د مروجه کورې څه حکم دي؟ یینواتوجروا

المستفتی: مبلغ الاسلام بالامان پیښور ۱۹۰۰ ربیع الاول ۱۴۰۲ هـ

۱) وعن يحيى بن ابي كثير ان رجلا اتى النبي ﷺ فقال يا رسول الله! انى اصبت حداً فاقمه على، فدعا رسول الله ﷺ بسوط فاتى بسوط شديد له ثمرة، فقال سوط دون هذا، فاتى بسوط مكسور لين، فقال سوط فوق هذا فاتى بسوط بين سوطين، فقال هذا، فامر به فجلد. (اعلاء السنن ۵۶۴: ۱۱ باب صفة السوط فى الجلد)

۲) په حدود او تعزيراتو کې استعماليدونکې کورې چابک، درې ساخت او جوړخت متوسط کيدل ضرورى دى که دا د هر يو څيز نه جوړ وي، او که د لرگي وي نو بيا نرمله شان لښته (چوکه) پکار ده، په همسا باندې کورې نه صادقېږي.

قال العلامة الزيلعى: بسوط لا ثمرة له متوسطا ان يضرب بسوط لا عقدة له ضربا متوسطا... وعن على رضى الله تعالى عنه انه كسر ثمرة ولو لم يكسر الثمرة بعد كل ضربة بضربتين... والضرب المتوسط هو المؤيد غير الجارح لان الجارح يفضى الى التلف او يبقى فى جسده اثر يشينه ولهذا يكسر عقده وغير المؤيد لا يفيد والواجب التاديب دون الهلاك. (تبيين الحقائق شرح الكنز ۱۷۰: ۳ كتاب الحدود)

وقال العلامة ابن نجيم المصرى: (بسوط لا ثمرة له متوسطا) اى لا عقدة له لان على رضى الله تعالى عنه لما اراد ان يقيم الحد كسر ثمرة والمتوسط بين المبرح وهو الجارح وغير المؤلم لا فضاء الاول الى الهلاك وخلو الثانى عن المقصود وهو الانزجار كذا فى الهداية وحاصله انه المؤلم غير الجارح. (البحر الرائق ۵: ۹ كتاب الحدود)

الجواب: د حکومت د طرف نہ بہ متعین سرے کورے ورکوی. (۱) د کتب فقہ نہ معلوم میری چہ د امر و جہ کورے ورکول د شریعت خلاف دی. (۲) وهوالموفق

د زنا بہ تک کی چالہ قتلول جائز نہ دی

سوال: خہ فرمائی علماء دین د دی مسئلے پہ بارہ کی چہ زمونہ پہ علاقہ کی بعض وخت داسی وشی چہ خاوند یا ورور وغیرہ خپلہ بنیخہ یا خور صرف پہ دی وجہ باندی قتلوی چہ هغه ته د هغی چا سره د بدکاری کولو شک وی، مسئلہ حل طلب دا ده چہ آیا دا بنیخہ او سرے کوم چہ صرف د شک د وجہ نه قتلولی شی، شهید دی یا نه او قاتل به په دی گناهگار وی یا نه؟ بینواتوجروا

المستفتی: محمد دراز خان متعلم دارالعلوم اسلامیہ لکی مروت... ۲۸ جنوری ۱۹۸۶ء

الجواب: دا قاتل ظالم او جاہل دی (۳) او مقتول او مقتولہ مظلومین دی.

۱) قال العلامة الدكتور وهبة الزحيلي: هناك شرائط لاقامة الحد... اما ما يعم الحدود كلها فهو الامامة، واما ما يخص حد الرجم فهو شرط البداية من الشهود في الرجم... فاذا كان الحد جلدًا فهو الذي يقيمه او ينيب عنه احداً.

(الفقه الاسلامي وادلته ۵۳۸۳: ۷ المبحث الخامس، اقامة الحد على الزاني)

۲) قال العلامة ابن نجيم: (قوله ويضرب الرجل قائما في الحدود وغير ممدود)... ثم قيل غير ممدود فقد قيل المدان يلقي على الارض ويمد كما يفعل في زماننا وقيل ان يمد السوط فيرفعه الضارب فوق رأسه وقيل ان يمد بعد الضرب وذلك كله لا يفعل لانه زيادة على المستحق. (البحر الرائق ۱۰، ۹: ۵ كتاب الحدود)

۳) قال العلامة الذهبي: الكبيرة الثانية قتل النفس، قال تعالى: ومن يقتل مؤمناً متعمداً فجزاؤه جهنم خالداً فيها و غضب الله عليه ولعنته واعد له عذاباً عظيماً. (الكبائر للامام الذهبي ۲۵ الكبيرة الثانية)

بغیر د مشاہدی او شہادت نہ قتلول د کفارو پہ قاتون کي هم ناجائز دی (۱)
والله اعلم بالصواب

بغیر د اقرار او شہادت شرعی نه د زنا په تکت کي قتلول ظلم او ناجائز دی
سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کي چې یو سړی د واده
کړې ښځې سره نکاح وکړه، حمل ئې هم راغلو بیا د هغه سړی شک راغلو چې
دا ښځه د فلانی سړی نه حامله شوې ده، دا خاوند زانیه او مزنیه لره په گولي
سره اولی، د هغه څه حکم دي؟ بینواتوجروا

المستفتی: مولوی ظفر الحق تیراوی متعلم حقانیه

خادم خاص شیخ الحدیث صاحب ... ۲۷ نومبر ۱۹۸۶ء

الجواب: په صوره مسئوله کي نه باقاعده اقرار موجود دي او نه شہادت
شرعیه قائم شوې دي. (۲) پس دا قاتل ظالم او فاسق دي. (۳) والله الموفق

۱) قال العلامة المرغینانی : ومنها الشهادة ببقية الحدود والقصاص يقبل فيها
شهادة رجلين لقوله تعالى 'واستشهدوا شهيدين من رجالكم'.
(الهداية ۱۵۴: ۳ کتاب الشهادة)

وفي شرح المجلة: كذلك المتيقن عدم ثبوته لا يحكم بثبوته بمجرد الشك لأن
الشك اضعف من اليقين فلا يعارضه ثبوتاً وعدمياً... لان ما ليس ثابتاً بيقين لا يثبت
بالشك.

(شرح المجلة ۱: ۱۸ المادة: ۴ اليقين لا يزول بالشك)

۲) وفي الاختيار لتعليل المختار: ويثبت بالبينه والاقرار لانهما حجج الشرع وبهما
ثبتت الاحكام. (الاختيار لتعليل المختار ۴: ۴ کتاب الحدود)

۳) قال العلامة الذهبي: الكبيرة الثانية قتل النفس قال تعالى: ومن يقتل مؤمناً
متعمداً فجزأه جهنم خالداً فيها وغضب الله عليه ولعنه اعد له عذاباً عظيماً.
(الكبائر للامام الذهبي ۲۰ الكبيرة الثانية)

د محارم سرہ پہ نکاح کی د عقد د شبہ د وجہ نہ حد ساقط دی

سوال: خہ فرمائی علماء دین د دی مسئلہ پہ بارہ کی چہ د علم خاوند یو سرہ وائی چہ کہ چا نعوذ باللہ د مور سرہ زنا وکړه نو په هغه باندي د زنا حد ثابت نه دی، چہ کله هغه ته اوئیلې شی چہ ﴿الزانیة والزانی فاجلدوا کل واحد منهما﴾ خہ مطلب دی نو هغه د محارم او د نکاح مسائل بیانول شروع کری د دی مسئلہ خہ حقیقت دی؟ بینواتوجروا

المستفتی: حاجی کل محمد سکندر آباد کالونی، حیدر آباد... ۸ مئی ۱۹۷۷ء

الجواب: چہ کله د محارم سرہ څوک نکاح وکړی نو د عقد د شبہی د وجہ نه ترې حد ساقط شی. هکذا فی الدر المختار (۱) وغیره (۲) باب الحدود. وهو الموفق

د زنا د پاره کوشش کونکي فاسق او قابل تعزیر هجران دی

سوال: خہ فرمائی علماء دین د دی مسئلہ پہ بارہ کی چہ یو سرہ خپلې خورزی لره نیولو سره د زنا بالجبر کوشش کوی خو خلقو ترې خلاص کړو، د دی سرہ خہ حکم دی؟ بینواتوجروا

المستفتی: محمد سردار ضلع هزاره... ۲ شعبان ۱۹۸۷ء

الجواب: دا سرہ فاسق دی که توبه ئې نه وی کړې او د اصرار په تقدیر باندي

- ۱ ﴿ قال العلامة الحصکفی: وفي المجتبى: تزوج بمحرمة او متکوحه الغير او معتدته ووطئها ظاناً الحل لا یحد ویعزر وان ظاناً الحرمة فکذلک عنده خلافا لهما. ۱
- (الدر المختار ۱۶۹: ۳ کتاب الحدود، مطلب اذا استحل المحرم علی وجه الظن الخ)
- ۲ ﴿ قال العلامة ابن نجیم: (قوله بمحرم نکحها) ای لا یجب الحد بوطء امرأة محرم له عقد علیها عند ابی حنیفة وقال علیه الحد.
- (البحر الرائق ۱۵: ۵ کتاب الحدود، باب الوطاء الذی یوجب الحد الخ)

ہفتہ سرہ پہ غم بنادی کی باقاعدہ بایکات ضروری دی. (۱) وهوالموفق

د اغوا پہ معاملہ کی راضی نامہ ممنوع شرعی نہ دہ

سوال: خہ فرمائی علماء دین د دی مسئلہ پہ بارہ کی چہ یو سرہ د یو معزز خاندان د منکوحہ جینی سرہ چہ د ہفتہ تر اوسہ پورہ رخصتی نہ دہ شو، پہ زبردستی سرہ وتختوی، او ہفتہ سرہ یوہ ہفتہ زنا وکری شی، کہ د سترگو لیدلہ گواہان نہ وی خود جینی د بیان مطابق زنا شو، دہ، د جینی د ترہ پہ درخواست باندی د شریعت د حد نمبر ۱۱ د لاندی د اغوا کونکی ضمانت پہ حیثیت د زانی مسترد شو، او ہفتہ حوالات تہ ولیرلہ شو، او اوس د ہفتہ قوم یو خای کیدو سرہ راضی نامہ کوی نو آیا دا راضی نامہ کیدی شی یا نہ؟ خکہ چہ زانی د اللہ مجرم دی، کہ راضی نامہ جائز وی نو د اغوا کونکی، مغویہ او د راضی نامہ کونکی افراد کوم چہ د خپلی مرضی مطابق راضی نامہ وکری د ہفتہ خہ حکم دی؟ بینواتوجروا

المستفتی: خلیل الرحمن... ۲۶ جون ۱۴۰۱ھ

الجواب: پہ صورت مسئلہ کی شہادت شرعی او اعتراف د مفقود کیدو د وجہ نہ حد شرعی نہ شی جاری کیدلہ (۲) وهوالموفق

(۱) قال العلامة علی بن سلطان القاری: قال الخطابی رخص للمسلم ان يغضب علی اخیه ثلاث لیال لقلته ولا يجوز فوقها الا اذا كان الهجران فی حق من حقوق اللہ تعالیٰ فیجوز فوق ذلك... واجمع العلماء علی ان من خاف من مکالمه احد وصلته ما یفسد علیہ دینہ او یدخل مضرة فی دنیاه يجوز له مجانبتہ وبعده... فان هجرة اهل الاهواء والبدع واجبة علی مر الاوقات مالم یظهر منه التوبة والرجوع الی الحق.

(مرقاۃ المفاتیح ۲: ۲۶۲ باب ما ینہی عنہ من التهاجر والتقاطع الخ)

(۲) قال العلامة المودود الموصلی: ویثبت بالبینة والاقرار [بقیہ حاشیہ بر صفحہ آئندہ]

البتہ تعزیر جاری کیدی شی (۱) چہ دا د حکومت پہ اختیار کھی دے او چونکی پہ دے معاملہ کھی د جینی او دھغی د خاندان بنہ پہ بنکارہ بی عزتی ہم شوی دہ لہذا پہ دے کھی راضی نامہ کول شرعی ممنوع نہ دی (۲)۔ وهو الموفق

پہ چا باندی د بہتان لگونکی حکم

سوال: خہ فرمائی علماء دین د دے مسئلے پہ بارہ کھی چہ یو سرے د زنانو بی بنیاد او شری خبری اوریدلو سرہ د نیک شریف او بی گناہ سرے خلاف بہتان جوہوی چہ ہغہ سرے بدنام شی نو د دے بہتان لگونکی خہ حکم دی؟ بینواتوجروا

المستفتی: نذیر احمد..... مئی ۲۱... ۱۹۷۳ء

الجواب: پہ شرط د صدق دا سرے د دروغو ویلو او بہتان لگولو د وجہ نہ فاسق دی او مردود الشہادۃ دی (۳) لحديث مسلم: واذا قلت ما ليس فيه فقد بهتہ (۴) پہ دے باندی توبہ کول او د ہغہ شریف انسان نہ معافی غوبستل

... بقیہ از حاشیہ گذشتہ [لانہما حجج الشرع وبہما تثبت الاحکام۔

(الاختیار لتعلیل المختار ۴: ۹۴ کتاب الحدود)

(۱) قال العلامة الحصکفی: وعزر کل مرتکب منکر او مؤذی مسلم بغير حق بقول او فعل... وکل مرتکب معصیۃ لاحد فیہا، فیہا التعزیر۔ (الدر المختار ۱۹۹: ۳ باب التعزیر)

(۲) وفي الهندیۃ: لان الصلح عن حقوق اللہ تعالیٰ باطل ویجب علیہ رد ما اخذ ویجوز الصلح عن التعزیر۔ (فتاویٰ ہندیۃ ۲: ۲۳۰ کتاب الصلح الباب الاول)

وفي البدائع: ویجوز الصلح عن التعزیر لانه حق العبد۔ (بدائع الصنائع ۵: ۶۰ کتاب الصلح، فصل واما الذی یرجع الی المصالح)

(۳) قال العلامة السغدی: واما التی ترد لاجل التهمة فهي علی ستة عشر وجهاً... والثانی معین الفسق والفجور۔ (النتف فی الفتاویٰ ۴۹۰ کتاب الشہادۃ: رد الشہادۃ بالتهمۃ)

(۴) (مشکوۃ المصابیح ۴۱۲ باب حفظ اللسان والغیبۃ) ... [بقیہ حاشیہ بر صفحہ آئندہ

ضروری دی. (۱)

نوٹ: چونکہ یہ پاکستان کی شرعی حدود نافذ نہ دی پہ دی وجہ حد قذف پہ ہغہ باندی نافذ کول گران کار دی. وهوالموفق

د زنا نہ پس د زانی خاندان د وطن نہ شل. پہ خلاف ورزی

باندی مالی جرمانہ او خیل مینخ کی د نکاح شرط لگول

سوال: خہ فرمائی علماء دین د دی مسئلہ پہ بارہ کی چہ یوہ رندہ بنخہ پہ زنا سرہ حاملہ شوہ ہغی یو ہلک وزیرولو بیا د ہغوی خیل مینخ کی نکاح پہ دی لاندی شرطونو باندی منعقد کری شوہ، واضحہ دی وی چہ د جینی د خاندان دوہ سوہ کورونہ دی او د جینی خاندان پہ دري کورونو باندی مشتملہ دی

... بقیہ از حاشیہ گذشتہ [وفی المرقاة : (وفی رواية اذا قلت لاخیک مافیہ فقد اغتبتہ واذ قلت مالیس فیہ فقد بہتہ) المتبادر منہ انہا رواية لمسلم ولیس كذلك بلک رواية للبخاری فی شرح السنة علی ما بینہ السید، قال میرک ہذہ الروایۃ لیست فی واحد من الصحیحین وانما رواہ صاحب المصابیح فی شرح السنة باسنادہ عن ابی ہریرۃ رضی اللہ تعالیٰ عنہ۔

(مرقاۃ المفاتیح ۱۴۳: ۹ باب حفظ اللسان والغیبة والشتیم)

۱) قال العلامة وہبۃ الزحیلی: اشترط العلماء لصحة التوبة شروط معینة... احدها، الإقلاع عن المعصية فی الحال ثانیہا، الندم علی المعصية والمخالفة، ثالثہا: العزم علی الإیعود الی مثل تلك المعصية ابدأ فی المستقبل... وان كانت المعصية تتعلق بحق شخصی لانسان فشرطها اربعة وهی الثلاثة السابقة... وان كان الفعل قذفا ونحوہ مکن المقذوف منہ او طلب عفوه۔

(الفقه الاسلامی وادلته ۵۵۴: ۷ کتاب الحدود، نظام التوبة واثره فی العقوبات)

- ۱: دا واقعہ عدالت تہ رسول د کلی پہ خلقو باندی لازم دی یا نکاح لہ منعقد کولو سرہ د معافی جواز پیدا کول صحیح دی؟
- ۲: هلك مجبور کرې شو او په هغه باندې دا جرم ومنل شو او اقرار پرې وکړې شو او اقرار حد ته ورسیدلو.
- ۳: دیرش زره روپی مهر کیښودل شو، د دې حیثیت هم بیان کړی؟
- ۴: په بل واده باندې ئې پابندی ولگول شوه چې هلك به دویم واده نه کوی.
- ۵: د هلك د ورونیو خویندو او د مور او پلار د ټولو جائیدادی حقوق به د زانی هلك او زانیه په ملکیت کې وی.
- ۶: د هلك خاندان بې گناه کسان د دوه کالو دپاره جلا وطن کړې شو، صرف یوه جینی د جائیداد د حفاظت دپاره پاتې کیدې شی خو هغه هم د مور او پلار کور ته نه شی تلې، که خلاف ورزی ئې وکړه نو د خاندان هر یو کس به پنځه پنځه سوه روپی جرمانه وی، د دې حل بیان کړی چې مونږ خپله محاسبه وکړو او معامله صحیح کړو؟ بینواتوجروا

المستفتی: محمدر فیک کوتل تحصیل مری

- الجواب:** علی ترتیب السوالات: ۱: عدالت تہ رسول ئې نه ضروری دی او نه افضل (۱) خو صورت ثانیہ لہ په عمل کې راوستل ډیر مناسب دی.
- ۲: د دې اقرار نه رجوع صحیح ده (۲)

- ۱) قال العلامة المودود الموصلي: ان الشهود اذا عاينوا الفاحشة فهم بالخيار ان شاؤوا شهدوا به حسبة لاقامة الحد وان شاؤوا استروا على المسلم حسبة ايضاً.
- (الاختيار لتعليل المختار ۹۶: ۴ كتاب الحدود)
- ۲) قال العلامة ابن نجيم: قوله فان رجع عن اقراره قبل الحد اوفى وسطه خلى سبيله لان الرجوع خبر محتمل للصدق كالاقرار وليس احد يكذبه فيه فتحقق الشبهة بالاقرار... قال في الخانية رجل اقر... [بقية حاشيه برصفحه آئنده]

- ۳: د طرفین پہ مرضی سرہ جائز دہ۔^(۱)
 ۴: د شریعت د آزادی ورکولو باوجود پابندی لگول بی فائدی کار دی۔^(۲)
 ۵: دا تعزیر بالمال دی چہ حرام دی او ناقابل تنفیذ دی۔^(۳)
 ۶: دا د یہودیت او جاہلیت باطل رسم دی۔^(۴) مختصرہ دا چہ د دواہو نکاح او نور تعزیرات ختمول پکار دی۔

... بقیہ از حاشیہ گذشتہ [عند القاضی بالزنا اربع مرات فامر القاضی برجمة فقال والله ما اقررت بشیئ یدراً عنه الحد۔

(البحر الرائق ۷: ۵ کتاب الحدود)

۱) وفي الاختیار لتعلیل المختار: والواجب الاصلی مهر المثل لانه اعدل فیصار الیه عند عدم التسمیة بخلاف حالة التسمیة لانهم رضوا به فان كان اقل من مهر المثل فقد رضیت بالنقصان وان كان اکثر فقد رضی بالزیادة، قال علیه الصلوٰۃ والسلام المهر ما تراضی علیه الاهلون۔

(الاختیار لتعلیل المختار ۱۲۸: ۳ کتاب النکاح، فصل فی احکام المهر)

۲) قال الله تبارک وتعالی: فانکحوا ما طاب لکم من النساء مثنی وثلاث وربع فان خفتم الا تعدلوا فواحدة۔ (سورة النساء آیت: ۳)

۳) قال العلامة الحصکفی: لا باخذ مال فی المذهب... وفي المجتبی انه کان فی ابتداء الاسلام ثم نسخ۔

(الدر المختار ۱۹۵: ۳ کتاب التعزیر، مطلب فی التعزیر باخذ المال)

۴) قال العلامة السہارنفوری: باب لا یؤخذ بجريمة ای بجناية ایہ وایہ وکان فی الجاهلیة ان الرجل اذا جنی جناية یاخذون بهما اباه او اخاه او من کان من قبيلته فابطله الشرع... قال رسول الله ﷺ اما ان لا یجنی علیک ولا تجنی علیہ ای لا یؤخذ بجنايتک ولا تؤخذ بجنايته وقرأ رسول الله ﷺ ولا تزر وازرة اخرى۔

(بذل المجہود فی حل ابی داؤد ۱۶۱: ۵ کتاب الدیات، باب لا یؤخذ الرجل بجريمة ایہ وایہ)

د مسلمانې بنځې سره د کافر نکاح او د نه جدا کیدو په صورت کې د قتل مسئله

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې یوې مسلمانې زنانه د کافر سره نکاح وکړه، اوس دواړه نه جدا کیږي نو آیا د هغوی قتلول جائز دی؟ بینواتوجروا

المستفتی: نامعلوم..... محرم الحرام ۲۹ ۱۴۰۱ هـ

الجواب: که دا مسلمه او کافر دواړه مطاوعین وی او هغوی دا اقدام په رضا او رغبت سره کړي وی نو که د هغوی د جدایی بغیر د قتل نه بل څه ذریعه نه وی نو په هغوی کې د اصرار کونکي قتل جائز دي (ماخوذ از هندیه ۵: ۳۴۷) وهوالموفق

د نوی مسلمان شوی سړی د پخواني مسلمانې سره د اولیاء د اجازت نه بغیر نکاح او د نه جدا کیدو په صورت کې د تعزیر مسئله

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې یو نوی مسلمان د پخواني مسلمانې سره د اولیاء د اجازت نه بغیر نکاح وکړه، اولیاء په دې باندې راضی نه دی، که اولیاء په هغوی کې یو تن لږه قتل کړي نو آیا دا به جائز وي؟ بینواتوجروا

المستفتی: نامعلوم... محرم الحرام ۲۹ ۱۴۰۱ هـ

الجواب: د نوی مسلمان سره د زړې مسلمانې نکاح بغیر د اولیاء د اجازت نه کالعدم وي، پس که د مسلمانې د واپسې او آزادي بل څه حل نه وي نو د قتل اقدام جائز دي (ماخوذ از هندیه باب الکفاءت) (۱)

(۱) وفي الهندية: وروى الحسن عن ابى حنيفة رحمه الله تعالى ان النكاح لا ينعقد وبه اخذ كثير من مشايخنا رحمهم الله تعالى كذا فى المحيط والمختار فى زماننا للفتوى رواية الحسن.

(فتاوى هندیه ۲۹۲: ۱ کتاب النکاح، الباب الخامس فى الکفاء)

وباب التعزیر (۱) وهو الموفق

پہ دار الاسلام کی د کافر پہ شاہدی ثابت شوی

لوطنی تہ بہ تعزیر ورکولی شی

سوال: خہ فرمائی علماء دین د دی مسئلہ پہ بارہ کی چہ پہ عدالت کی د گواہانو سرہ مدعی پہ یو سری دعویٰ وکړہ چہ هغه ما سرہ لواطت کړې دې حال داچہ گواہان او مدعی دواړہ کرسچن (نصاری) دی، او مدعی علیہ منکر دې، او دا واقعہ پہ سعودی عدالت کی وړاندې کړې شوه، نو د احنافو پہ نزد کہ مدعی علیہ لوطنی ثابت شی نو دهغه دپارہ بہ حد شرعی خہ وی؟ بینواتوجروا

المستفتی: حافظ محمد ایوب..... اکتوبر ۲..... ۱۹۸۹ء

الجواب: پہ صورتہ مسئلہ کی کہ دا مدعی علیہ (ملزم) مسلم وی یا غیر مسلم، پہ هغه باندې بہ حد شرعی نہ شی جاری کولی، بلکه تعزیر بہ ورکولی شی، ځکه چہ اول بہ دا گورو چہ سعودی عرب دار الاسلام دې یا دار المسلمین دې او کہ دار الامان دې. امام ابوحنیفہ او صاحبین رحمہم اللہ چہ د یو وطن د دار الاسلام یا دار الحرب کیدو دپارہ چہ کوم شرطونه مقرر کړې دی هغه پہ دې وطن کی د خہ حدہ پورې موجود دی. (۲) ورجحوا التسمیة بالاول، او

۱) وفي الهندية: سئل الهندواني رحمه الله تعالى عن رجل وجد مع امرأته رجل يحل له قتله قال ان كان يعلم انه ينزجر عن الزنا بالصباح والضرب بما دون السلاح لا يحل وان علم انه لا ينزجر الا بالقتل حل له القتل وان طأعته المرأة حل له قتلها ايضا.

(فتاویٰ ہندیہ ۱۶۷: ۲ فصل فی التعزیر)

۲) قال العلامة الحصكفي: لا تصير دار الاسلام دار حرب الا بامور ثلاثة باجراء احكام اهل الشرك وباتصالها بدار الحرب وبان لا يبقى فيها مسلم او ذمی آمن بالامان الاول على نفسه ودار الحرب تصير دار الاسلام باجراء احكام اهل الاسلام فيها كجمعة وعيد وان بقي فيها كافر اصلي وان لم تتصل بدار الاسلام. (الدر المختار ۲۷۷: ۳ باب المستامن، مطلب فيما تصير به دار الاسلام دار حرب او بالعكس)

ثانیا کہ لواطت پہ زنا کی داخل کرے شی (کما هو مذهب ابی یوسف و محمد،
(۱) نو کم از کم د خلورو مسلمانانو گواہانو ضرورت دی (۲) او ہم دغه شان
د کافر پہ مسلمان باندی شہادت ہم مردود دی (۳) پس پہ صورتہ مسئلہ
کی صرف تعزیر واجب النفاذ دی و هو الموفق

د خپلی بنځي سره یو محرم لره په زنا کولو باندی لیدلو سره قتلول
سوال: څه فرمائی علماء دین د دی مسئلې په باره کې چې یو سړی د خپلې
بنځي سره په خپلو محارمو کې یو کس په زنا کولو باندی ولیدو نو آیا دا
سړی دوی دواړه قتلولی شی؟ بینواتوجروا

المستفتی: حاجی صالح محمد... رجب ۱۵... ۱۳۹۵ هـ

الجواب: (جاز قتلهم امان کانا مطاوعین وهذا فی الديانة دون القضاء
کما فی شرح التنویر) (۴) و هو الموفق

- (۱) قال العلامة الشامي: (قوله او بوطء دبر حد) فهو عندهما كالزنا في الحكم فيجوز جلدًا
ان لم يكن احصن ورجما ان احصن -
(ردالمحتار ۱۷۰: ۳ كتاب الحدود، مطلب في وطء الدبر)
- (۲) قال العلامة الشامي: يكفي في الشهادة عليها (اي على اللواط) عدلان لا اربعة خلافا
لهما - (ردالمحتار ۱۷۲: ۳ كتاب الحدود، مطلب لا تكون اللواط في الجنة)
- (۳) وفي الهندية: لا تقبل شهادة الكافر على المسلم كذا في محيط السر خسی -
(فتاویٰ هندیة ۵۱۷: ۳ كتاب الشهادة، الباب العاشر في شهادة اهل الكفر)
- (۴) قال العلامة الحصكفي: لو كان مع امرأته وهو يزني او مع محرمة وهما مطاوعان قتلهم
جميعا... وانما يمتنع خوفا من ان لا يصدق انه زنى - وقال العلامة ابن عابدين الشامي:
وحاصله انه يحل ديانة لا قضاء فلا يصدق القاضي الا ببينة -
(الدر المختار مع ردالمحتار ۱۹۷: ۳ باب التعزير مطلب يكون التعزير بالقتل)

بہی لڑہ د زنا پہ وخت قتلول شرعا جرم نہ دی

سوال: خہ فرمائی علماء دین د دی مسئلہ پہ بارہ کپی چپی د یو سری پہ خپلہ بنخہ باندی دا یقین وی چپی هغه بدکاره ده او هغه خپلہ بنخہ قتل کره نو آیا هغه به عند الله مجرم وی؟ بینواتوجروا

الجواب: که دی سری خپلہ بنخہ د زنا کولو په وخت قتل کرې وی نو مجرم به نه وی. کنه نو مجرم به وی. يدل عليه ما في الهندية ۲: ۱۸۷ وان طاعته المرأة حل له قتلها ايضا وفيها ايضا، قالوا لكل مسلم اقامة التعزير حال مباشرة المعصية واما بعد المباشرة فليس ذلك لغير الحاكم فقط (۱) - وهو الموفق

د زنا په دوران کې او پس د زنا نه د قتلولو حکم

سوال: خه فرمائی علماء دین د دی مسئلہ پہ باره کپی چپی یو سری په زور او زیاتی سره د بنخې سره بدکاری وکړه د دی قصې خلقو ته معلومات هم وشو خو بنخې خپل خاوند خبر کړو او ویې ویل چې زانی قتل کره چې زما سترگې په هغه باندې نه لگی او که صرف د هغه قتل درته گران وی نو ورسره ما هم قتل کره چې د بې حیا ژوند خاتمه ئې وشي، آیا شرعا به دا قتل جائز وی یا نه؟ بینواتوجروا

المستفتی: واج میکر مردان..... محرم ۶... ۱۴۰۳ هـ

الجواب: ددی زانی د زنا دوران کې قتلول جائز وو، خو د جرم د پوره کیدو نه پس دهغه د سزا او عدم سزا تعلق د حکومت سره دی. (هندية) (۲) - وهو الموفق

(۱) (فتاویٰ عالمگیریه ۱۶۷: ۲ فصل فی التعزیر)

(۲) وفي الهندية: قالوا لكل مسلم اقامة التعزير حال مباشرة المعصية واما بعد المباشرة فليس ذلك لغير الحاكم... سئل الهندواني رحمه الله تعالى عن رجل وجد مع امرأته رجل يحل له قتله قال ان كان يعلم انه ينزجر عن الزنا بالصباح... ابقيه حاشيه بر صفحه آئنده

د پردی د خلوت د وجہ نہ د قومی غیرت پہ وجہ باندي قتل

سوال: جے میفرماید علماء کرام دریں مسئلہ کہ در علاقہ وزیرستان دریک مسئلہ مجادلہ واقع است کہ یک مرد ویک زن مشورہ کردن بود کہ ہر دو باہم نکاح کنیم ونکاح در علاقہ افغانستان می کنیم بوقت شب روانہ شدند در راہ ذوی الارحام زن نشست بودند، ہر دو راکشتہ کردند، نکاح راہنوز بستہ نہ بود، مال حکم وماالجواب؟

(۲) اگر بطور نکاح کردن روانہ باشند ودریں شب دخول ووطی کردہ باشند دریں شب کشتہ کردند ما الحکم فیہ؟ بینواتوجروا

المستفتی: کمال رزمک وزیرستان ۲۴۰۰۰/شعبان ۱۴۰۳ھ

الجواب: چونکہ این قتل در وقت جریمہ زنا نہ شدہ ست بلکہ از وجہ غیرت قومی صادر شدہ است لهذا قتل ایشان قتل ناحق است (۱) وموت ایشان مثل موت حاملہ از زنا از وجہ ولادت ست زیراچہ محض خلوت موجب تعزیر قتل نیست (۲)۔ وهوالموفق

... بقیہ از حاشیہ گذشتہ [والضرب بما دون السلاح لا يحل انه ينزجر الا بالقتل حل له القتل وان طاوعته المرأة حل له قتلها ايضا كذا في النهاية۔

(فتاویٰ ہندیہ ۱۶۷: ۲ فصل فی التعزیر)

۱) قال العلامة ابن نجيم: لكل مسلم اقامته حال مباشرة المعصية واما بعد الفراغ منها فليس ذلك لغير الحاكم. (البحر الرائق ۵: ۴۲ باب التعزير)

۲) قال العلامة ابن عابدين: ولو رأى رجلا مع امرأته في مفازة خالية او رآه مع محارمه هكذا ولم ير منه الزنا ودواعيه قال بعض المشائخ حل قتلها وقال بعضهم لا

يحل حتى يرى منه العمل اي الزنا ودواعيه۔

(ردالمحتار ۱۹۷: ۳ مطلب يكون التعزير بالقتل)

بد کاره زنانه عین د جرم په وخت کې قتلول

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې که یوه زنا کاره ښځه په ټوپک وغیره قتل کړې شی نو قاتل به مجرم وی یا نه؟ بینواتوجروا

المستفتی: کل بادشاه خټک مقام سنجهورو... اګست ۱۵... ۱۹۷۲ء

الجواب: عین د جرم په وخت په قتلولو سره د آخرت د مواخذې خطر نهشته، خو په دنیا کې د قصاص نه بیچ کیدل گران دی. (۱) وهوالموفق

په زانی باندې حد قائمول د حکومت کار دې د علماء یا عوامو نه

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې یو سړی د خپلې ځینې سره زنا وکړه، او دهغې نه یو ماشوم پیدا شو، کیس عدالت ته راوړل شو، نو هغه سړی د جرم اعتراف وکړو په دې باندې هغه ته یو کال او د یوه میاشتې دپاره جیل ته ولیږل شو. بیا په ضمانت باندې راخلاص شو چې د هغې خلاف په شریعت کې تر اوسه پورې هیڅ کارروائی نه ده شوې، لهذا د دې سړی خلاف د قرآن او سنت په رڼا کې حکم وکړئ چې شرعاً څه حکم لري؟ بینواتوجروا

المستفتی: حبیب الرحمن راولپنډی... فروری ۱۷... ۱۹۹۱ء

۱) قال العلامة الحصکفی: وفي المجتبی: الاصل ان کل شخص رأى مسلماً يزني يحل له ان يقتله (الدرالمختار). وقال العلامة ابن عابدين: وحاصله انه يحل ديانة لا قضاء فلا يصدق القاضي الا ببينة.

(ردالمحتار مع الدرالمختار ۱۹۷: ۳ باب التعزير)

وفي البزازية: وعلى هذا الرأي مسلماً يزني يحل له قتله ونما يمتنع لانه لا

يصدق في ذلك لانه زنا.

(فتاویٰ بزازیه علی هامش الہندیہ ۴۳۰: ۶ قبیل کتاب السرقة)

الجواب: هر کله چې په پاکستان کې اسلامی نظام نشته نه د قوم اکثريت دا نظام غواړي او نه د اقتدار خاوندان نو علماء څه کولې شي، د حدود جاری کول د حکامو منصب دي. (۱) وهوالموفق

خورزي سره په زنا کونکي باندې به حکومت باقاعده حد جاری کوي

سوال: څه فرمائي علماء دين د دې مسئلې په باره کې چې يو بالغ او هوش والاسرې د خپلې سکه خورزي سره زنا وکړي چې د هغې واضح گواهان دي او جينئ هم په دې باندې قسم کولو ته تياره ده د داسې انسان شرعي سزا څه ده؟ بينواتوجروا

المستفتی: محمد خالد تحصیل میر پور ضلع ایبٹ آباد..... جون ۶..... ۱۹۸۹ء

الجواب: ومنه الصدق والصواب: په داسې سړي باندې به حکومت باقاعده حد جاری کوي. (۲) حد جاری کول د حکومت فرض منصبی دي نه د علماء کرامو او عوامو. (۳) وهوالموفق

(۱) وفي المرقاة: ويدل عليه اتفاق اصحابنا في كتبهم نقلًا عن الصحابة ومرفوعًا ان ولاية الحد الى الولاية. (مرقاة المفاتيح ۱۴۵: ۷ کتاب الحدود)

وقال العلامة ابن عابدين: بخلاف الحدود فانه لم يثبت توليتها الا للولاية. (ردالمحتار ۱۹۸: ۳ کتاب التعزير مطلب يكون التعزير بالقتل)

(۲) قال العلامة ابن عابدين: والزنا الموجب للحد هو وطء الرجل المرأة في القبل في غير الملك وشبهته.

(ردالمحتار ۱۵۴: ۳ کتاب الحدود)

(۳) قال العلامة وهبة الزحيلي: لا يقيم الحدود الا الامام او من فوض اليه الامام باتفاق الفقهاء لانه لم يقم حد على عهد رسول الله ﷺ بلا اذنه ولا في ايام الخلفاء الا باذنهم ولان الحد حق الله تعالى يفتقر الى الاجتهاد ولا يؤمن فيه الحيف فلم يجز بغير اذن الامام. (الفقه الاسلامي وادلته ۵۳۸۵: ۷ الفصل الاول حد الزنا، المبحث الخامس اقامة الحد على الزاني)

محض زانی، په ځوی باندې حد جاری کول د حاکم منصب دې د پلار نه؟
سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې زما یو ځوی واده کړې دې، هغه زنا کړې ده په قانونی کارروایی سره خو هیڅ نه شی کیدې، زه د شریعت په رڼا کې هغه قتلولې شم؟ بینواتوجروا
 المستفتی: عارف چنگل ضلع هزاره

الجواب: واضحه دې وی چې په زانی باندې رجم یا دورې (حد) جاری کول د مسلمان حاکم کار او منصب دې. ^(۱) د پلار وغیره دا منصب نه دې، خو داسې واده کړې زانی د زنا په حالت کې قتلول قانونی جرم دې، اسلامی جرم نه دې. ^(۲) دې قاتل ته به قانون د مرگ سزا ورکوی او اسلام به ئې بری کوی وهوالموفق

بنځې لره په لواطت باندې د مجبوره کونکي حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې د یوې بنځې بیان دې چې زما خاوند ما د وطی فی الدبر دپاره مجبوروی د بار بار منع کولو باوجود هغه نه منع کیږي او هغه د دې لوڼې گناه ارتکاب کوی، شرعاً د دې سړي څه حکم دې، بله دا چې د دې بنځې مور او پلار هغې لره کور ته د بوتلو حقدار دی یا نه؟ بینواتوجروا

المستفتی: الف، با، تا.... مندری

۱ قال الملا علی القاری: عن ابن عباس وابن الزبیر موقوفاً ومرفوعاً اربع الى الولاية الحدود الخ. (مرقاة المفاتیح ۱۳۸: ۷ کتاب الحدود)

۲ قال العلامة الحصکفی: وفي المجتبى ان کل شخص رأى مسلماً یزنی یحل له ان یقتله (الدرالمختار). وقال العلامة ابن عابدين: وحاصله انه یحل دیانة لاقضاء. (الدرالمختار مع ردالمختار ۱۹۷: ۳ کتاب التعزیر مطلب یكون التعزیر بالقتل)

الجواب: د دې بنځې او د هغې د اولیاء دپاره ضروری ده چې دا خاوند ورله د دې قبیح فعل باندې قدرت ورنکړي او د دې نه ئې منع کړي، د نه منع کیدو او عادی کیدو په صورت کې حاکم هغه لره قتلولې هم شی، عوامو له پکار دی چې دې سړی سره مړې ژوندې پریرېدی. فی الدرالمختار: اوبوطاً دبر وقالان فعل فی الاجانب حدوان فی عبده اوامته او زوجته فلاحدا جماعاً بل یعزرو قال فی الدرر بنحو الاحراق بالنار ۳: ۱۵۵ (۱) - وهو الموفق

په دوام او تسلسل سره د زانی حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې یو سړی او بنځه مسلسل په زنا کې اخته دی او د دې قبیح عمل په باره کې د هغوی په زړه کې پرواه هم نشته، اوس د زانی حکم خو معلوم دې خو چې کله په دوام او تسلسل سره دا کار کوی د هغوی څه حکم دې؟ بینوا توجروا

المستفتی: مولانا جلال الدین مجاهد

الجواب: دا مسائل د قضاء سره تعلق ساتي (۲) د فتویٰ سره د دې تعلق نشته، خو د فتویٰ په رڼا کې گنجائش شته چې ټولو د فتویٰ خاوندانو لیکلې دی چې د گناه دوران کې عوام هم تعزیر جاری کولې شی، پس که د زنا دوران هغوی قتل کړې شی نو د شریعت خلاف به نه وی (۳) وهو الموفق

(۱) (الدرالمختار علی هامش ردالمحتار ۱۷۰: ۳ مطلب فی وطء الدبر)

(۲) قال العلامة الحصکفی: وفي المجتبی: الاصل ان کل شخص رای مسلماً یزنی یحل له ان یقتله (درمختار) وقال ابن عابدین: وحاصله انه یحل دیانة لا قضائاً.

(الدرالمختار ۱۹۷: ۳ باب التعزیر)

(۳) وفي الهندية: قالوا لكل مسلم اقامة التعزیر حال مباشرة المعصية وامابعد المباشرة فلیس ذلك لغير الحاکم. (فتاویٰ هندیة ۱۶۷: ۲ فصل فی التعزیر)

بدکار پلار لره د قتلولو مسئله

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې د قریشي خاندان یو سړې کوم چې واده کړې دې او د څلور ځامنو او یوې لور پلار دې، او عمر نې هم د شپيته کالو نه اوښتې دې، د دې باوجود د اتلسو کالو هلک سره زنا کوی د دې واقعي د هغه ښځې او ځامنو ته هم علم دې او د کلی خلقو ته هم، هلکانو پلار پوهه کړو چې د دې نه منع شه خو هغه نه منع کیږي، دا سړې مونځ او قرآن نه لولی د هغه ځامنو د هغه د قتل اراده کړې ده، اوس تپوس دا کول دی چې آیا دا هلکان پلار قتلولې شی یا نه؟ او حال دا چې پولیس والاني بیا پرېږدي؟

المستفتی: مولوی دوست محمد مدرسه قاضی حسام الدین کوهات بهراکتوبر ۱۹۸۳ء
الجواب: حکومت دواړو ته د مرګ سزا ورکولې شی. (۱) خو نورو خلقو ته به د دنیوی مواخذاتو او تعزیراتو خطرات پېښیږي کوم چې د رخصت سبب دې. (۲) وهوالموفق

بدکاره ښځه د بدکاری دوران کې قتلول

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې د یو سړي ښځه بدکاره ده هغه ډیر ځله ښځه د دې بدکاری نه منع کړه خو هغه منع نه شوه، شراب خانو ته تلل او د پردو خلقو سره ګرځیدل او زنا کول وغیره، خاوند په یوه موقع باندې په شراب خانه کې یو ځای ناسته او بوسي اخستلو وغیره

۱) قال العلامة الحصکفی: ولو اعتاد اللواطه قتله الامام سياسة -

(الدرالمختار ۱۷۱: ۳ کتاب الحدود مطلب فی وطء الدبر)

۲) قال العلامة الحصکفی: الاصل ان کل شخص رأى مسلما يزني يحل له ان يقتله وانما يمتنع خوفا من ان لا يصدق انه زني. قال العلامة الشامي: وحاصله انه يحل ديانة لا قضاء فلا يصدق القاضي الا ببينة. (الدرالمختار مع ردالمحتار ۱۹۷: ۳ باب التعزير)

باندې ولیده، او په غیرت کې راتلو سره ئې هغه په چاقو باندې وهلو سره قتل کړه، آیا داسې ښځه تعزیری طور قتلول صحیح دی، او حال دا چې هغه د طلاق نه پس هم کور نه پریرېدی او خاوند داسې بدحالی کله هم نه شې برداشت کولې، مجبور کیدو سره ئې د ایمانی غیرت د وجې نه هغه قتل کړو، شرعا د دې خاوند څه حکم دي؟ بینواتوجروا

المستفتی: نامعلوم

الجواب: د خاوند دپاره د داسې ښځې قتلول جائز دی خو چې په موقع باندې په رضا او شوق سره د بې حیایی په حالت کې ونیولې شی کما فی الهندیة فان رآه مع امرأته ومع محرم له وهی تطأوعه علی ذلك قتل الرجل والمرأة جميعا ۳۴۷:۵ الباب الثانی فی العمل بغالب الرأی (۱) - وهو الموفق

هغه زنانه چې په زنا مجبوره کړې شې د هغې

د حد او د ولد الزنا د قتل د وجې نه د دیت مسئله

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې د زید ښځې دا دعوی کړې ده چې ما سره یو سړی جبرا بدکاری کړې ده چې د هغې د وجې نه یوه ماشومه پیدا شوې ده، او د عیب د پتولو د خاطر د زید ښځې ماشومه تقریبا یو ساعت د ژوندئ ساتلو نه پس د هغې په مرئ زور کړو او قتل ئې کړه، اوس د دې زید په ښځه باندې څه سزا ده ایا د حلالی او حرامی په قتل کې سزا واجب ده او که فرق شته، او د زانی جابر څه سزا ده او د زید په ښځه باندې به حد راځي او که نه؟ بینواتوجروا

المستفتی: خلیل الرحمن جون ۵ ۱۹۷۵ء

الجواب: واضحه دي وی چې په دې مجبوره کړې شوې زانیه باندې به د

(۱) (فتاویٰ عالمگیریه ۵:۳۱۴ کتاب الکراهیه، الباب الثانی فی العمل بغالب الرأی)

عذر د وجہ نہ ہیخ حد نہ وی (ردالمحتار) (۱) او د ماشومی د قتل بالخنق د وجہ نہ دیت واجب شو. (۲) د دې ماشومی وارثان مختار دی که اخلی او که نه اخلی. (۳) وهو الموفق

نابالغہ سره د زنا بالجبر په صورت کې د حد مسئلہ

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې یو بالغ عاقل پوخ ځوان د یوې نابالغې جینې سره په زبردستی زنا وکړه نو چې جرم ثابت شی نو په دواړو باندې به شرعا حد جاری کیږي او که صرف په هلك باندې؟ بینواتوجروا

المستفتی: عمر علی پېښور.... مارچ ۱۷ ... ۱۹۷۹ء

۱ ﴿ قال العلامة الحصكفي: ولو اكره على الزنا لا يرخص له وفي جانب المرأة يرخص لها الزنا بالاكره الملجى لا بغيره لكنه يسقط الحد في زناها لا زناه. (الدرالمختار ۹۵، ۹۴: ۵ كتاب الاكره) ﴾

۲ ﴿ قال العلامة ابن عابدين: من تكرر الخنق منه في المصر قتل به... ثم هذا غير خاص بالخنق لما قدمه في شبه العمد انه لا قود فيه الا ان يتكرر منه فللامام قتله سياسة. (ردالمختار ۳۸۶: ۵ فصل فيما يوجب القود ما لا يوجبه) ﴾

وقال العلامة الحصكفي: والثاني شبهه وهو ان يقصد ضربه بغير ما ذكر اي بما لا يفرق الاجزاء ولو بحجر وخشب كبيرين عنده خلافا لغيره وموجبه الاثم والكفارة ودية مغلظة على العاقلة لا القود الا ان يتكرر منه فللامام قتله سياسة. (الدرالمختار ۳۷۶: ۵ كتاب الجنایات) ﴾

۳ ﴿ قال العلامة القرطبي: قوله تعالى (الا ان يصدقوا) يعنى الا ان يبرى الاولياء ورثة المقتول (القاتلين) مما اوجب الله لهم من الدية عليهم... تسقط الدية التي هي حق لهم. ﴾

(تفسير القرطبي ۳۰۷: ۵ آيت ۹۲ سورة النساء)

الجواب: د ثبوت شرعی نہ پس بہ قاضی پہ دی ہلک باندی حد جاری کوی او پہ جینی باندی بہ د عدم بلوغ د وجہی نہ حد نہ وی. (۱) فی الدر المختار ۳: ۱۵۶ اولاً حد بزنی غیر مکلف بمکلفه مطلقاً لا علیہ ولا علیہا وفي عکسہ حد. (۲) وهو الموفق

د حقیقی نور سرہ د زنا کولو سزا

سوال: خہ فرمائی علماء دین د دی مسئلہ پہ بارہ کی چہ یو ظالم او بدکار قبیح انسان نہ خپلہ لور حاملہ شوه، د وضع حمل نہ پس بغیر د جبر او اکراه نہ هغه جینی دا بچی خپل حقیقی او سکه پلار ته منسوب کړو، وروستو پلار هم زنا تسلیم کړه، اوس په شریعت کی د دی ظالم دپاره خہ حکم دی؟ بینواتوجروا

المستفتی: اکبر اعظم مری.... مارچ ۲۷ ... ۱۹۷۶

الجواب: زنا قطعاً حرامه ده او د لور او نورو محرماتو سره خو بیا نور هم سخت ظلم دی، عوام او کلیوال خلق دی د دی ظالم سره معاشرتی مقاطعه وکړی اود محرماتو نه دی جدا کړی، اسلامی حکومت دی په هغه باندی حد جاری کړی. فالی الله المشتکی (۳) وهو الموفق

(۱) قال العلامة الزيلعي: لا يجب الحد اذا زنى الصبي او المجنون بامرأة مكلفة وهي البالغة العاقلة بخلاف العكس وهو ما اذا زنى البالغ العاقل بصبيبة او مجنونة حيث يجب الحد على الرجل.

(تبیین الحقائق شرح کنز ۱۸۳: ۲ باب الوطء الذي يوجب الحد الخ).

(۲) الدر المختار على هامش رد المختار ۱۵۷، ۱۵۶: ۳ الباب الوطء الذي يوجب الحد.

(۳) قال العلامة الحصكفي: وقيمه كل مسلم حال مباشرة المعصية واما بعده فليس ذلك لغیر الحاكم.

(الدر المختار على هامش رد المختار ۱۹۸: ۳ بعيد مطلب يكون التعزير بالقتل)

د مریٰ بنحیٰ سرہ زنا کول موجب تعزیر دی

سوال: خہ فرمائی علماء دین د دی مسئلے پہ بارہ کی چہ کہ یو سرہ د مریٰ بنحیٰ سرہ زنا وکری نو پہ شریعت کی د هغه دپاره خہ سزا ده؟ بینواتوجروا المستفتی: عبدالقدیر بارہ کهو اسلام آباد

الجواب: دی فاسق ته به تعزیر ورکولې شی، او د زنا حد به په هغه باندې نه جاری کیږی. وفي خلاصة الفتاوى ۴: ۴۴۵ (فصل في الزنا) وفي الفتاوى رجل زنى بامرأة ميتة لاحد عليه ولكن يعزر^(۱) وكذا في الهندية ۲: ۱۵۰ يعزرو ولا يحد^(۲) - وهو الموفق

(۱) خلاصة الفتاوى ۴: ۴۴۵ الفصل الثاني في الزنا كتاب الحدود

(۲) وفي الهندية: رجل زنى بامرأة ميتة اختلفوا فيه قال اهل المدينة حد وقال اهل البصرة يعزر ولا يحد وقال ابو الليث وبه نأخذ.

(فتاوى عالمگیری ۱۵۰: ۲ الباب الرابع في الوطء الذي يوجب الحد)

بسم اللہ الرحمن الرحیم

فتاویٰ دیوبند پاکستان

المعروف بہ

فتاویٰ فریدیہ

(شپہریم جلد)

باب السرقة

باب حد السرقة

د زکاة او صدقې په صورت کې مروقه

مال مالک ته د واپس کولو مسئله

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې چا سره په دکان کې یو مزدور وو، د مزدورۍ وخت کې هغه د دکان نه په پټه څه خوړلي وو، اوس هغه سړی د مالک نه دکان واخستلو، او دې غواړي چې په څه طریقه هغه ته مال ورسوم او هغه ته معلومه هم نه شي که هغه ته د زکاة او صدقې په نوم باندې صدقه ورکړي نو آیا په دې طریقې سره به هغه ته صدقه ورسېږي یا نه؟
بینواتوجروا

المستفتی: عبدالودود دارالعلوم حقانیه... ذی الحجة ۱۱... ۱۳۹۷ هـ

الجواب: که دا سړی د خیرات وغیره ورکولو په وخت د حق ادا کولو نیت وکړي نو د هغه ذمه به فارغه شي ^(۱) لان المعترفیه نية الدافع كما صرح به فی التکملة ۱: ۳۵۹ ^(۲) وهو الموفق

۱) قال العلامة ابن عابدين: لو مات الرجل وكسبه من بيع الباذق او الظلم او اخذ الرشوة يتورع الورثة ولا يأخذونه منه شيئاً وهو اولى بهم ويردونها على اربابها ان عرفوهم والا تصدقوا بها لان سبيل الكسب الخبيث التصديق اذا تعذر الرد على صاحبه.

(ردالمحتار ۲۷۳: ۵ فصل فی البيع، کتاب الحظر والاباحة)

۲) فی تکملة ردالمحتار القول للدافع لانه اعلم بجهة الدفع.

(تکملة ردالمحتار ۳۹۱: ۱ فروع، مطلب واقعة الفتوى)

پہ غیر صریحی اجازت سرہ غلا کرې مال وارثانو ته واپس کول

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې عمر یې اولاده وو هغه د خپل خورنۍ پالنه وکړه، تعلیم یې ورته م ورکړو د تعلیم دوران به دې خورنۍ د خپل ماما نه روښې پتولې. چې د هغې علم به ښه دې عمر ته کیدلو، خو هغه به هیڅ هم نه ویل، عمر وفات شو د وصیت مطابق عمر د هغه وارث جوړ شو، د عمر ښځه هم د هغه د خورنۍ سره ده، اوس د هغه خورنۍ غواړي چې غلا کرې پیسې دې کونډې ته واپس ورکړي نو دغه شان به د هغه ذمه فارغه شی یا نه؟ بینواتوجروا

المستفتی: ایم نثار محمد پرائگ چارسده... صفر ۱۷... ۱۳۸۹ هـ

الجواب: په خورنۍ باندې ضروری نه دی چې دا مال کونډې ته ورکړي ځکه چې اجازت غیر صریحی موجود وو. (۱) او که احتیاطاً یې ورکول غواړي نو د میراث د حصو مطابق دې ورکړي. (۲) وهوالموفق

د غرونو نه لرګی غلا کول او د هغې اخستل او خرڅول

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې غرونه حکومت په خپله قبضه کې اخستلي دی هغې ته نژدې خلق د حکومت نه په غلا د هغه ځای نه لرګی راوړي او په بازار کې یې خرڅوی نو د داسې لرګو وهل جائز دی یا نا جائز؟ سره د دې چې د بازار خلک پدې خبر وی چې دا د غلا لرګي دي؟

بینواتوجروا

المستفتی: ضیاء الدین خادم کیلمپور... مارچ ۱۲... ۱۹۷۴ء

(۱) قال العلامة المرغینانی: ثم الاذن كما يثبت بالصریح يثبت بالدلالة.

(الهداية ۳: ۳۶۲ کتاب المأذون)

(۲) قال العلامة ابن عابدين: (قوله الا اذا علم ربه) اي رب المال فيجب على الوارث رده على صاحبه... فان علموا اربابه ردوه عليهم والا تصدقوا به. (ردالمحتار ۵: ۲۷۳ کتاب الحظر والاباحة، فصل في البيع)

الجواب: ترخو پوری چھی اسلامی قانون نافذ نہ وی نو د حکمرانانو منل بہ واجب شرعی نہ وی (۱) لہذا دا مذکورہ غلا بہ قانونی غلا وی، شرعی غلا بہ نہ وی۔ وهو الموفق

د قطاع الطريق د قتلولو حکم

سوال: ماذا یفتی علماء دین الاسلام فی قتل قطاع الطريق هل هذا حق الامام او يجوز قتله لعامة المسلمين لدفع الفساد ولبناء الامن العام لعامة المسلمين وخاصتهم وكذلك قتل كل مفسد ینكون فسادہ ظاهراً عاماً، شرعاً او تعزیراً اوسیاسة؟ بینوا توجروا

المستفتی: سید جلال الدین مدیر دار العلوم الاسلامیة

زرگری ضلع هنگو... صفر ۸... ۱۴۰۵ھ

الجواب: قتل قطاع الطريق واجب علی الامام وجائز للعامة، كما فی شرح التنویر علی هامش رد المحتار ۳: ۲۴۹ باب التعزیر، وعلی هذا لقیاس المكابر بالظلم وقطاع الطريق... وافقی الناصحی بوجوب قتل كل مود، وفي رد المحتار، لعل الوجوب بالنظر للامام ونوابه والاباحة بالنظر لغيرهم، طحطاوی (۲)۔ وهو الموفق

۱) قال الدكتور وهبة الزحيلي: وبذل الطاعة مشروط بقيام الحاكم بواجباته التي ذكرت سابقاً مضمونها التزام او امر الشريعة.

(الفقه الاسلامی وادلته ۶۱۹۰: ۸ حقوق الامام الحاكم)

۲) (الدر المختار مع رد المحتار ۱۹۸، ۱۹۷: ۳ باب التعزیر)

وفي الهندية: المكابر بالظلم وقطاع الطريق وصاحب المكس وجميع الظلمة والاعوان والسعاة يباح قتل الكل ويثاب قاتلهم كذا في النهر الفائق.
(فتاویٰ ہندیہ ۱۶۷: ۲ فصل فی التعزیر)

د اولیاء کرامو د مزاراتو نه د قیمتی خیزونو پټولو مسئله

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې د ځینو اولیاء کرامو په مزاراتو باندې قیمتی غلاف نه علاوه نور هم ډیر قیمتی خیزونه او خصوصاً د شکرانې بکس کې پیسې پرتې وې که یو غل دا خیزونه غلا کړي او ونيول شي نو د ثبوت نه پس به په هغه باندې حد سرقه جاری کولې شي یا نه؟ بینواتوجروا

المستفتی: عبد الهادی اکبر پوره نوشهره

الجواب: دې غل ته د ثبوت نه پس تعزیر ورکول جائز دی، د مصلحت مطابق، په هغه باندې به د غلا حد نه شي جاری کولې. وفي الهندية ۲: ۱۸۸ ولو سرق من القبر دراهم او دنانیر او شیناً غیر الکفن لم یقطع بالاجماع اختلف مشائخنا فيما اذا كان القبر في بيت مقفل الاصح انه لا یقطع سواء نبش الکفن او سرق مالا آخر من ذلك البيت وكذا اذا سرق الکفن من تابوت في القافلة لا یقطع في الاصح كذا في الكافي انتهى (۱). وهو الموفق

د ځنگل نه په غلا شوي څاروي کې د لاس د پرې کولو مسئله

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې زموږ کلی ته نژدې د بیلې په نوم یو ځنگل دې، خلق خپل څاروي په هغې کې د څرولو دپاره د کال دوه کالو دپاره پرېږدي او حال دا چې هغه ځای غیر محفوظ دې، اوس که یو غل د دې بیلې نه یو څاروي بوځي نو آیا د هغه لاس به پرې کولې شي؟ بینواتوجروا

المستفتی: سید عمر مرغز

الجواب: په قطع د ید کې دا ضروري ده چې غلا د داسې ځای نه شوي وي

(۱) (فتاویٰ عالمگیری ۱۷۸: ۲ الباب الثاني فيما یقطع فيه ومالا یقطع فيه)

چې هغه محفوظ وی. د غیر محفوظ خای نه د غلا کولو په صورت کې د دې غل نه حد ساقط دي. خو د تعزیر نه نه شی بچ کیدلې وفي الهنديه ۲: ۱۸۰، وهي في الشرع اخذ العاقل البالغ نصاباً محرزاً (الی ان قال) علی وجه الخفية (۱) وهو الموفق

د حفاظت په نیت سره یو څیز اوچتول غلا نه ده

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې یو سړی په بل سړی باندې د غلا دعوی وکړه، خو مدعی علیه د غلا نه انکار کولو سره په جوابی بیان کې وویل چې ما مال د غلا په نیت سره نه بلکه د حفاظت په نیت سره اوچت کړې دي او ما دا سړی خبر کړې هم وو آیا په دې صورت کې په دې سړی باندې حد سرقه جاری کیدلې شی؟ بینواتوجروا

المستفتی: بصیر خان ایډوکیټ ... پینډور

الجواب: په ظاهره کې داسې معلومیږي چې مدعی علیه دا مال د یو غیر محفوظ مقام (لارې وغیره) نه اوچت کړې دي، او بله دا چې دا سړی دا مال د امانت په طور هم د سنبالولو مدعی دي. پس په دې سړی باندې به حد سرقه نه شی جاری کولې، او که مدعی په شهادت شرعیه سره ثابت کړي چې دا مال په محفوظ مقام کې وو او قرائن هم د غلا مؤید وی نو بیا د ثبوت نه پس د حد جاری کول د حاکم منصب دي. فافهم، وفي الدر المختار: ويقطع لو سرق من السطح نصاباً لانه حرز شرح وهبانية او من المسجد اراد به کل مکان لیس بحرز فعمم الطريق والصحراء ورب المتاع عنده ای بحیث یراه ولو الحافظ نائماً فی (الاصح) (۲) - وهو الموفق

۱ (فتاویٰ عالمگیریه ۲: ۱۷ کتاب السرقة)

۲ (الدر المختار علی هامش رد المختار ۲۲۲: ۳ کتاب السرقة)

کتاب القصاص

بی گناہ قتلولو سره قاتل نه کافر کیڑی

سوال: خہ فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې د بې گناه قتل کونکي سړي خه حکم دې، په دې سره هغه کافر کیڑی یا نه؟ بینواتوجروا

المستفتی: پیر عبدالقدوس راولپنډی... جون ۲۶ ... ۱۳۷۶ء

الجواب: په شرط د صدق او ثبوت دا سړې لوی مجرم دې، خو کافر نه دې.

(۱) وهوالموفق

د دعوي او شهادت نه بغير د مشبه انسان قتلول حرام دی

سوال: خه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې یو سړې قتل شوي دې، د مقتول اولیاء د قاتل په خاندان کې اووه کسان د شبه په طریقې سره متعین کړي دی او په هغوی کې ئې یو په خپل گمان باندې متعین کړي دې،

﴿ ۱ 〉 قال الله تعالى: وَمَنْ يَقْتُلْ مِنْكُمْ مُتَعَمِّدًا فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ خَالِدًا فِيهَا وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَلَعَنَهُ وَأَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا. (سورة النساء: ۹۳)

و قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: لزوال الدنيا أهون على الله من قتل رجل مسلم... وعن أبي الدرداء رضي الله عنه عن رسول الله ﷺ: كل ذنب عسى الله أن يغفره إلا من مات مشركاً أو من يقتل مؤمناً متعمداً.

و في حاشية المشكوة: قوله من يقتل مؤمناً متعمداً تشديد و تغليظ، وله تاويل مشهور و قد ذهب بعض المحدثين الى أن جزاء قاتل المؤمن متعمداً الخلود

في النار و إن لم يصر كافراً نظراً الى ظاهر الآية.

(مشكوة المصابيح ص ۳۰۱ كتاب القصاص)

نو آیا دامتعین سرې دمقتول په بدله کې شرعی لحاظ سره قتل کیدی شي؟
دویم دا چې د مقتول یو عاقل بالغ خوی دي، هغه یې زړه دي، خپله
بدله نه شي اخستلې نو آیا ترونه هغه سره په قتل کې معاون کیدی شي یا نه؟
او آیا صرف ترونه دا بدله اخستلې شي؟ بینواتوجروا

المستفتی: نامعلوم متعلم بلوچستانی جمادی اولی ۲۷ ... ۱۴۰۳ هـ
الجواب: په صورت مسئوله کې چونکې نه دعوی د قاضی په نزد موجوده
ده نه اقرار یا شهادت شرعیه موجود دي، لهذا دي مشتبه سرې لره قتلول یا
د هغه په قتل کې تعاون کول ټول په ټوله حرام دي. کما فی شرح التتویر علی
هامش الشامیه ۵/۴۸۴: والسابع لا بد فی القصاص من الدعوى بخلاف
المحدسوى حد القذف (۱) وهو الموفق

قاتل لره کافر گنل عقیده د اهل سنة والجماعة نه ده

سوال: څه فرمائی علماء دین د دي مسئلې په باره کې چې د مسلمان په قتل
سره قاتل د اسلام نه خارج کیږي یا نه؟ او کوم سرې چې د مسلمان قاتل لره د
اسلام نه بهر گنې د هغه متعلق شرعا څه حکم دي؟ بینواتوجروا

المستفتی: نعمان شاه پیښور ... جمادی الاولی ۲۲ ... ۹۶ هـ
الجواب: چې کله ناحقه قتل گناه گنې نو دا قاتل کافر نه دي، ...

(۱) (الدر المختار ۵/۳۹۰ کتاب الجنایات، فصل فیما یوجب القود وما لا یوجبه)
وقال الدكتور وهبة الزحيلي: يجب على القاضي أن يقضى بما ثبت عنده
بطرق الإثبات الشرعية وهي البينة والإقرار واليمين والنكول... اشير هنا إلى أن
البينة تظهر الحق بالاتفاق... والإقرار حجة مطلقة لأن الإنسان غير متهم بالإقرار
على نفسه كاذبا.

(الفقه الإسلامی وأدلته ۵۹۴۶/۸ الباب الخامس القضاء وطرق إثبات الحق)

گنہگار دی (۱) ہغہ لره کافر گنیل د اهل سنت والجماعت د عقیدې خلاف دی (۲) وهوالموفق

د مهاجر تنظیمونو د قاضیانو په پاکستان کې

د حدودو او قصاص جاری کولو مسئله

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې افغان مهاجرینو دلته په پاکستان کې مختلف احزاب (ډلې) جوړ کړې دي او د هر حزب مستقل تنظیم وی چې په هغې کې د قاضی او مفتی پورې خلق وی نو آیا د دې قاضیانو او مفتیانو فتوی دلته په پاکستان کې د هجرت په حالت کې نافذ کیدی شي یا نه؟ یعنی هغوی حدود او قصاص نافذ کولې شي یا نه؟ بینواتوجروا

المستفتی: محمد ملا جان مهاجر افغان کالونی پېښور جمادی الاولی ۲۶... ۱۴۰۲ هـ

الجواب: دا خلق یعنی د احزاب امراء صرف نمائندگان دی خیرات او اعانت د ملکونو د تقسیم امراء دی هغوی ته د حدودو او قصاص د اجراء حق حاصل

۱) وعن عبدالله بن عمرو رضى الله تعالى عنه قال قال رسول الله ﷺ: الكبائر الاشراك بالله وعقوق الوالدين وقتل النفس واليمين الغموس - (مشكوة المصابيح ۱۷ باب الكبائر وعلامات النفاق)

۲) وفي شرح العقائد: (والكبيرة) وقد اختلفت الروايات فيها، فروى ابن عمر رضى الله تعالى عنهما انها تسعة: الشرك بالله وقتل النفس بغير حق (لا تخرج العبد المؤمن من الايمان)... وهو مذهب أهل السنة والجماعة - (شرح العقائد ۸۲)

عن أبي الزبير قال قلت لجابر بن عبدالله رضى الله تعالى عنه: ما كنتم تعدون الذنوب شركا؟ قال لا، قال أبو سعيد قلت يا رسول الله ﷺ: هل في هذه الأمة ذنب يبلغ الكفر؟ قال لا إلا الشرك بالله تعالى - (مسند الإمام الأعظم ۱۰)

نہ دے. الحديث اربع الى الوفاة الغ (ابن ماجة) (۱) وهو الموفق

د قاتل نہ د ولی پخپله قصاص اخستل د قاعدې خلاف دی

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې د زید ورور عمرو قتل کړو، دوه شاهدان په دې وخت باندې موجود وو، عمرو پنځه لکه روپۍ رشوت ورکولو سره خپل ځان راخلاص کړو د خالد پلار هم دې عمرو قتل کړو، بیا رشوت ورکولو سره راخلاص شو. اوس زید او خالد یو ځای کیدو سره عمرو قتل کړو نو آیا دوی به د الله پاک په تزد مجرمان وی یا نه؟ بینواتو جروا

المستفتی: جاوید اقبال جامعة العلوم الاسلامیة

نیوټاؤن کراچی... رمضان المبارک ۲۹... ۱۴۱۰ هـ

الجواب: دا قصاص د قاعدې خلاف دی، لعدم وجود الدعوی او په دې کې د فائدي په ځای سراسر نقصان دی. فلیراجع الی رد المحتار ۶: ۶۶۰ (۲) مطبع حلبی. وهو الموفق.

۱) وفي الدراية: حديث أربعة إلى الولاية وذكر منها الحدود، لم أجده وذكره ابن أبي شيبة عن الحسن أربعة إلى السلطان الصلوة والزكاة والحدود والقضاء - (الدراية في تخریج أحاديث الهداية ۲/۵۱۱ كتاب الحدود، فصل في كيفية الحد وإقامته) وقال العلامة ابن عابدين رحمه الله تعالى: بخلاف الحد ود فإنه لم يثبت توليتها إلا للولاية.

(رد المحتار ۳/۱۹۸ كتاب التعزير، مطلب يكون التعزير بالقتل)

۲) وقال العلامة الحصكفي رحمه الله تعالى: لا بد في القصاص من الدعوى بخلاف الحد. (الدر المختار ۶/۳۹۰ كتاب الجنایات، قبیل باب القود فيما دون النفس)

وقال الدكتور وهبة الزحيلي رحمه الله تعالى: لا بد في القصاص من رفع الدعوى الى القضاء من ولي الدم... استيفاء الحدود يكون بواسطة الإمام الحاكم وأما القصاص فيجوز لولي الدم استيفاؤه بشرط وجود الحاكم.

(الفقه الاسلامي وأدلته ۷/۵۶۶۴، الفرق بين القصاص والحدود الأخرى)

د مقتول د ولی په معاف کولو باندې د حکومت قاتل لره قتلول

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې یو سپری چې کله نوشاد خان قتل کړه، دارالقضاء هغه ته د پهانسی سزا واوروله، د سپریم کورټ د تائید یا تردید نه مخکې د مقتول وارثانو د جرگې په سفارش باندې د الله پاک د رضا دپاره قاتل لره معاف کولو سره صلح وکړه، اوس د پاکستان صدر د ملزم درخواست رد کړې دې آیا د فریقینو د صلح په صورت کې قاتل لره په قصاص کې قتلول جائز دی یا نه؟ بینواتوجروا

المستفتی: عبدالوارث مقام شاه منصور ضلع مردان \ رجب المرجب ۱۵ ... ۱۳۹۹ هـ
الجواب: تعزیر د حکومت حق شرعی دې (۱) او قصاص د مقتول د وارثانو حق شرعی دې، پس د ټولو یا بعض وارثانو په معافی کولو باندې حکومت د قصاص اخستلو مجاز شرعی نه دې.

قال الله تعالى: فَمَنْ عَفَىٰ لَهُ مِنْ أَخِيهِ شَيْئًا فَاتِّبَاعًا بِالْمَعْرُوفِ وَأَدَاءً إِلَيْهِ بِإِحْسَانٍ، (۲) وقال النبي ﷺ: من قتل له قتيلاً فهو بخير النظرين، إما أن يعفو وإما أن يقتل (رواه الترمذي) - (۳) وهو الموفق

۱) وقال الدكتور وهبة الزحيلي رحمه الله تعالى: إذا عفا ولي القتل مطلقاً عن القاتل عمداً صح العفو، وبقي عند الحنفية والمالكية حق السلطان في عقوبته تعزيراً لأن القصاص فيه حقان حق الله (أو حق المجتمع أو حق العام) وحق المجنى عليه .
(الفقه الإسلامي وأدلته ۷/۵۶۹۴ هل يبقى حق للسلطان بعد عفو ولي الدم)

(۲) (سورة البقرة ۱۷۸)

(۳) (سنن ترمذي ۱/۳۹۲ باب ما جاء في حكم ولي القتل في القصاص والعفو)

په قصاص او دیت اخللو سره د شهید په ثواب کې کمې نه راځي
سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې که د مقتول وارثان په صلح کې څه زیاتې روپۍ وغیره واخلی نو آیا د مقتول په شهادت کې کمې راځي یا نه؟ او که قصاص واخلی نو بیا کمې راځي یا نه؟
المستفتی: عبدالهادی تانک ضلع دیره اسماعیل خان... ۱۸ صفر البظفر ۱۴۰۱ هـ
الجواب: د شهادت د اخروی احکاماتو دپاره قصاص یا دیت ضرری نه دې
 (۱) وهوالموفق

په حدودو او قصاص سره د ټولو گناهونو د معاف کولو حکم
سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې یو سړی بل سړی قتل کړو او بیا هغه قصاصاً قتل کړې شو، نو زید وائی چې هغه د قصاص نه بالکل پاک شو، په آخرت کې د هغه هیڅ سزا نشته، نو آیا د دې قاتل دپاره اخروی سزا شته یا نه؟ بینواتوجروا
المستفتی: حبیب انور... ۳۰ مارچ ۱۹۷۴ ع
الجواب: د احنافو په نزد په حدودو او قصاص سره ټول گناهونه نه معاف کیږي، په توبې سره گناهونه معاف کیږي. کما صرح به فی البحر (۱: ۳۱۲) (۲)
 وللتفصیل مقام اخر. وهوالموفق

۱) قال العلامة ابن عابدین رحمه الله تعالى: وقال في مختار الفتاوى: القصاص مخلص من حق الأولياء وأما المقتول فيخاصمه يوم القيامة فان بالقصاص ما حصل فائدة للمقتول وحقه باق عليه. (رد المحتار ۵/ ۳۸۹ قبیل باب القود فيما دون النفس)
 ۲) قال العلامة ابن نجيم رحمه الله تعالى: واختلف العلماء رحمهم الله تعالى في أن الطهرة من الذنب من أحكامه من غير توبة فذهب كثير من العلماء إلى ذلك وذهب أصحابنا إلى أنها ليست من أحكامه فإذا أقيم عليه الحد ولم يتب لم يسقط عنه إثم تلك المعصية عندنا عملاً بأية قطاع الطريق فانه قال تعالى: ذَلِكَ لَهُمْ خِزْيٌ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ أَلَا الَّذِينَ تَابُوا.
 (البحر الرائق ۳، ۲/ ۵ کتاب الحدود)
 ... [بقیه حاشیه بر صفحه آئنده

قاتل تہ پہ دنیا کی ورکری شوی سزا د اخروی عذاب د پارہ حاجب نہ دہ
سوال: خہ فرمائی علماء دین د دی مسئلہ پہ بارہ کی چہ قاتل تہ چہ کلہ
 پہ دنیا کی سزا ورکری شی نو آیا هغه به پہ آخرت کی جواب ورکوی یا نہ؟
 بینواتوجروا

المستفتی: محمد ہارون، فقیر محمد... ۲۹ ستمبر ۱۹۷۵ء

الجواب: واضحہ دی وی چہ د مسلمان قتلول، چہ کلہ قصدا عمدا وی،
 کبیرہ گناہ دہ۔ (۱) کفر نہ دی، (۲) او اصل پہ کبائرو کی توبہ دہ، پس کہ دی
 قاتل د قتل نہ پس (د قصاص نہ مخکین) توبہ کری وی نو د آخرت د عذاب نہ
 به بیج وی او کہ توبہ ئی نہ وی کری او پنبیمانہ شوی نہ وی نو پہ آخرت کی به
 هم سزا خوری۔ (۳) وهوالموفق

... بقیہ از حاشیہ گذشته [وقال العلامة بن عابدین رحمه الله تعالى: إن الحدود لا يكون
 طهرة من الذنب ولا يعمل في سقوط الإثم بل لا بد من التوبة، فإن تاب كان الحد طهرة له
 وسقطت عنه العقوبة الأخروية بالإجماع وإلا فلا -

(ردالمحتار ۲/۲۱۷ کتاب الحج، باب الجنایات)
 (۱) قال الله تعالى: وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ خَالِدًا فِيهَا وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَلَعَنَهُ وَأَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا - (سورة النساء: ۹۳)

وقال رسول الله ﷺ: أكبر الكبائر الإشراك بالله وقتل النفس وعقوق الوالدين الخ-

(الكبائر للإمام الحافظ شمس الدين الذهبي ص ۲۱، الكبيرة الثانية قتل النفس)
 (۲) وفي التفسير المظهری: قال الله تعالى: فمن عفى له من أخيه شيء... فيه دليل على
 أن القاتل لا يصير كافراً بالقتل حيث ذكر الإخوة الإسلامية بين القاتل والمقتول وأيضاً
 خاطب بقوله يا أيها الذين آمنوا - (التفسير المظهری ۱/ ۱۸۴ آیت نمبر ۱۷۰)
 (۳) وقال العلامة الشامي رحمه الله تعالى: واعلم ان قتل النفس من أكبر الكبائر بعد الكفر
 بالله تعالى وتقبل التوبة منه فان قتل مسلماً ثم مات قبل التوبة منه لا يتحتم دخوله النار بل
 هو في مشيئة الله تعالى كسائر أصحاب الكبائر فإن دخلها لم يخلد فيها -

(ردالمحتار ۶/۳۷۶ کتاب الجنایات)

بہ نابالغ باندی و قصاص حکم

سوال: ڇه فرمائي علماء دين د دي مسئلي په باره ڪي چي يونابالغ هلك يو سري قتل ڪري نو په هغه باندې قصاص شته يا نه؟ بينواتوجروا

المستفتى: جيف جستس عبد الحكيم خان صوبه سرحد پيښور ۱۷۰۰ ستمبر ۱۹۶۶
الجواب: د نابالغ قاتل نه به قصاص نه شي اخستلې اګر كه هغه نابالغ قتل كړې وي يا بالغ. الحديث رفع القلم عن ثلثة عن الصبي حتى يحتمل الحديث، (رواه النسائي ^(۱)) وأبوداؤد ^(۲) وابن ماجه ^(۳) وصححه الحاكم، ولعموم ما رواه عبد الرزاق في المصنف: عن علي بن أبي طالب عم الصبي والمجنون خطأ ^(۴) ورواه عن الزهري وقتادة أيضا كما في ص ۷۰/۱۰ ولما في البدائع ۲۳۴/۷ ^(۵) أما الذي يرجع إلى القاتل فخمسة أحدها أن يكون عاقلًا، والثاني أن يكون بالغًا فإن كان مجنونًا أو صبيًا لا يجب لأن القصاص عقوبة وهما ليسا من أهل العقوبة لأنها لا تجب إلا بالجنائية وفعلهما لا يوصف بالجنائية - وفي العالم كيرية ۴/۶ ^(۶) وعمد الصبي وخطوة سواء عندنا حتى تجب الدية في الحالين، وفي الكاملية ۲۵۳ ^(۷) سئلت عن الصغير إذا قتل نفسًا معصومة عمدًا ما إذا يلزمه؟ الجواب أنه يلزم بقتله الدية على عاقلته قال في التنف: وإذا قتل

- ١) (سنن النسائي ١٠٣/٢ باب من لا يقع طلاقه من الأزواج)
- ٢) (سنن أبي داود ٢/٦٠٢ باب في المجنون يسرق أو يصيب حدا)
- ٣) (سنن ابن ماجه ١٤٨ باب طلاق المعتوه والصغير والنائم)
- ٤) (سنن الكبرى للبيهقي ٨/٦١ باب ما روى في عمد الصبي)
- ٥) (بدائع الصنائع ٦/٢٧٣ كتاب الجنائيات)
- ٦) (فتاوى هندية ٦/٤٦ كتاب الجنائيات، الباب الثاني)
- ٧) (فتاوى كاملية ٢٥٣ كتاب الجنائيات)

الصبي أحد ا فلا قصاص، وفي الهندية ٤/٦ (١) ولا قصاص فيما بين الصبيان
(عالمگیری اردو ۲۹۶) وهو الموفق

د دنیوی دشمنی په وجه باندې شهادت او په

چپه تېرونو باندې د قتل د قصاص حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې د قوم دته خیل
څه کسانو د ملی خیل قوم په پټو کې گډې بیزي او خړولې، د ملی خیل والو دا
کسان ووهل او بیزي ئې ترې بندې کړې، دته خیل والو وروستو سرکاری ناغه
ادا کولو سره بیزي آزادي کړې او ځان سره ئې بوتلې.

د مجستریټ صاحب د تفتیش دوران کې د ملی خیل څه کسان هم راغلل، د
حالات معلومولو په وخت د دواړو قومونو ترمینځه یو بل ته بدې ردې ویل
شروع شو، کنځلې، جنگ جگړې او فساد ته پکښ خبره ورسیدله د جانبین نه
کانی، ډانگونه، تېرونه تردې چې د تمانچو او ټوپکو ډزې هم شروع شوې،
فریقین زخمی شو خو د ملی خیل یو کس وفات شو، د ملی خیل والو څلور
کسان په موقع حاضر گواهان گواهی ورکوی چې د دته خیل فلانی سړی
مقتول په تبر باندې نیغ ووهلو چې په هغې سره هغه پریوتلو او فلان فلان درې
کسانو هغه لره پرلپسې په چپه تبر باندې وهل شروع کړل، بیا قاتلان
وتښتیدل. قاتلانو د دې خبرې نه انکار وکړو او ویې ویل چې مونږ نه مقتول
وهلې دې او نه مو پیژندلې دې، په صورت مذکوره کې د قصاص یا دیت په
باره کې د شریعت مطهره څه حکم دي؟ بینواتوجروا

المستفتی: نامعلوم

الجواب: په صورت مسئوله کې د قصاص حکم غیر صحیح دي ځکه چې
قاتلین (مدعی علیهم) انکاری دي او په شهادت شرعیه سره دعوی نه شی
ښکاره کیدی (۲) او د فریقینو په یو بل باندې شهادت د دنیوی دشمنی د

(۱) فتاویٰ هندیه ۶/۳ کتاب الجنایات، الباب الثانی

(۲) وقال العلامة ابن عابدين: وإنما كان القتل بعد تحققه ربما يجحد فيحتاج من له
القصاص إلى إثباته بالبينة. (ردالمحتار ۵/۴۰۲ کتاب الجنایات، باب الشهادة فی القتل)

وجہ نہ مردود دی صرح بہ فی جمیع معتبرات المذاهب، قال فی الدر المختار:
وتقبل من عدو بسبب الدین لأنها من التدين بخلاف الدنیویة فإنها لا
یامن من التقول علیه، (۵۸/۳) (۱)

او کہ بالفرض شہادت یا اقرار پہ دی صورت کہی متحقق ہم شی نو بیا ہم د
قصاص حکم غیر صحیح دی حکہ چہ خینو پہ نیغ تبر باندی حملہ کرہی دہ او
خینو پہ چہ، لہذا د دی شبہی د وجہ نہ بہ قصاص ساقط وی فی رد المحتار
۴۷۲/۵: قال فی الجوهرة ولو اشتک رجلان فی قتل انسان، أحدهما یجب علیہ
القصاص لو انفرد والآخر لا یجب علیہ القصاص کالأجنبی والأب والخاطی
والعامد او احدهما بالسيف والآخر بالعصا فإنه لا یجب علیہما القصاص وتجب
الدية، والذي لا یجب علیہ القصاص لو انفرد تجب الدية علی عاقلته کالخاطی
والذي یجب علیہ القصاص لو انفرد تجب الدية فی ماله (۲) انتهى وقال العلامة
الشامی رحمہ اللہ تعالیٰ ۴۶۸/۵: والحاصل ان شبه العمد کالخطأ الا فی حق الائم
وصفة التغلیظ فی الدية، زیلعی (۳) وفي الهندية ۴/۶: ولا یقتل شریک من لا
قصاص علیہ کالاب والاجنبی والعامد والخاطی والصغیر والكبیر، وفيها ایضاً: اذا
اشتک الرجلان فی قتل رجل، أحدهما بعصا والآخر بحديدة فلا قصاص علی
واحد منهما ویجب المال علیہما نصفان، ثم کل واحد منهما فیما لزمه من
نصف الدية یجعل کالمنفرد به فنصف الدية علی صاحب الحديدۃ فی ماله ونصفها
علی صاحب العصا علی عاقلته، کذا فی شرح المبسوط (۴) انتهى۔

پس د دی عبارتو نو پہ وجہ قصاص پہ یو کس باندی نہ دی بلکہ د شہادت یا
د اقرار نہ پس بہ ۴/۱ دیت د ہغہ سری پہ مال کہی واجب وی چا چہ پہ نیغ تبر

(۱) (الدر المختار ۴/۴۱۹ کتاب الشہادات، باب القبول وعدمہ)

(۲) (رد المحتار ۵/۳۸۰ فصل فیما یوجب القود وما لا یوجبہ)

(۳) (رد المحتار ۵/۳۷۷ کتاب الجنایات)

(۴) (فتاویٰ ہندیہ ۶/۴ کتاب الجنایات، الباب الأول)

سرہ وار کړې دې او بعض د دیت ۴/۳ دیت به د هغه سړی په عاقله باندې واجب وی کوم چې په چپه تېرونو حمله کړې ده. وهوالموفق

په قتل باندې د گواه نه کیدو په صورت کې قاتل ته قسم ورکول

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې یو سړی د شپې قتل شو. د مقتول وارثانو په یو معین سړی باندې دعوی وکړه، دې باره کې د شریعت حکم بیان کړئ بینواتوجروا

المستفتی: نامعلوم

الجواب: په صورت مسئله کې چونکې گواهان موجود نه دی لهذا مدعی علیه ته به قسم ورکولې شی که قسم ئې وکړو نو صحیح ده کله نو هغه به قید کولې شی تردې چې قسم وکړی یا اقرار وکړی فی الهدیه ۷/۴: ومن ادعی قصاصاً علی غیره فجد استخلف بالاجماع کذا فی الهدایة فان حلف فانه یداکذا فی السراج الوهاج، ثم ان نکل عن الیمین فیمادون النفس یلزمه القصاص وان نکل فی النفس حبس حتی یقرأ ویحلف وهذا عند ابی حنیفة رحمه الله تعالی وقال ابویوسف رحمه الله تعالی یلزم الارش فیهما، کذا فی الهدایة (۱) انتهى. وهوالموفق

قصاص سره د عفو نه پس دوباره مطالبه کول

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې د یو مقتول وارث وویل چې زما د مورث مقتول په شهادت کې نقصان راځی نو زه به ئې معاف کړم او دا ئې هم وویل چې که زما د مقتول کور او باغ مونږ ته راکړې شی نو زه

(۱) (فتاویٰ هندیه ۴/۱۶ الباب الثالث فی الیمین)

وفی شرح الوقایه: وکذا منکر القود ای یحلف اجماعاً لانه حق العباد فان نکل فی النفس حبس حتی یقرأ ویحلف... وهذا عند ابی حنیفة رحمه الله تعالی وعندهما یلزم الارش فی النفس وما دونها. (شرح الوقایه ۳/۲۰۷ کتاب الدعوی)

به نې معاف کړم، وروستو د دې اقوالو نه انکاری شی او وائی چې زه قصاص
غواړم اوس دا دواړه قولونه د عفو قابل دی یا نه؟ بینواتوجروا

المستفتی: مولوی گل ولی خان ... ۲۶ شوال ۱۳۸۸ هـ

الجواب: چونکې د قصاص نه عفو یو ځل شوې ده لهذا د دې حق دوباره
مطالبه کول بې ځایه دی (لانه اسقاط محض) (۱) وهوالموفق

په غاښ ماتولو باندې د دیت او قصاص حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې که یو سړې بل
ووھی او د هغه غاښونه مات کړي نو په دې ضارب باندې د قصاص او دیت
څه حکم دي؟ بینواتوجروا

المستفتی: محبت خان ایبټ آباد ... ۲۲ جمادی الثانی ۱۴۰۱ هـ

الجواب: په صورت مسئوله کې په دې ضارب باندې قصاص واجب نه دي
(۲) خو د مصالحت په طور د رقم لین دین هم جائز دي که د هر غاښ په مقابل

(۱) وفي الهندية: ومن عفا من ورثة المقتول عن القصاص فلا سبيل الى القصاص.

(فتاویٰ هندیه ۶/۲۰ کتاب الجنایات، الباب السادس فی الصلح والعفو الخ)

وفي الدر المنتقى: وموجبه الاثم والقصاص عينا الا ان يعفى عن القاتل ولو
احدهم فيسقط مجانا ولا يصير مالا الا بالتراضى. (الدر المنتقى على هامش مجمع
الانهر ۴/۳۱۰ کتاب الجنایات)

(۲) قال الله تبارك وتعالى: وَكَتَبْنَا عَلَيْهِمْ فِيهَا أَنَّ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ وَالْعَيْنَ بِالْعَيْنِ
وَالْأَنْفَ بِالْأَنْفِ وَالْأُذْنَ بِالْأُذُنِ وَالسِّنَّ بِالسِّنِّ وَالْجُرُوحَ قِصَاصٌ.

وقال العلامة القرطبي رحمه الله تعالى: قوله تعالى وَالسِّنَّ بِالسِّنِّ قال ابن
المنذر وثبت عن رسول الله ﷺ انه أقاد من سن وقال كتاب الله القصاص.
(تفسير القرطبي ۶/۱۸۶ سورة المائدة آيت ۴۵)

کې ۵۰۰ روپۍ شرعی (تقریباً ۹۰۰۰ پاکستانی) وی یا کمې زیاتې وی.
(هنديہ) (۱) وهوالموفق

د قاتل په معاف کولو سره قصاص ساقط کیدو حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې سعید ولی د خپل ځوی خوشدل د قتل دعویٰ په شیر الله باندې وکړه، د گواهانو د شهادت نه مخکې مدعی علیه شیر الله په دې الفاظو باندې ورکړه چې د خوشدل (مقتول) د مرگ نه پس د پلار نه (سعید ولی خان) نه د قاتل ورور حسین الله تپوس وکړو چې زما د ورور شیر الله متعلق ستا څه خیال دې سعید ولی وویل چې شیر الله زما ځوی نه دې قتل کړې او که قتل کړې ئې هم وی نو ما معاف کړو، آیا دا معافی شرعی نقطه نظر سره قابل قبول ده یا نه؟ او حال دا چې تر اوسه پورې دا نه ده معلومه صرف په شیر الله باندې دعویٰ شوې ده، او هغه انکار کړې دې اقرار ئې نه دې کړې. بینواتوجروا

المستفتی: ماسټر غلام مصطفیٰ چترال... یکم محرم ۱۳۸۹ هـ

الجواب: په شرط د ثبوت دا معافی په شرعی نقطه نظر سره منظوره ده او د دې نه رجوع او واپسی کول نامنظور ده. فی الهنديه ۲۲/۶: ومن عفا عن ورثة المقتول فلا سبيل الى القصاص، (۲) که چېرته په قاتل باندې ثبوت نه وی شوې نو دا الفاظ د دعویٰ دفع کولو دپاره کافی دی. فقط وهوالموفق

۱) وفي الهنديه: واذا اصطلح القاتل واولياء القتل على مال سقط القصاص ووجب المال قليلا كان او كثيرا وان لم يذكروا حالا ولا موجلا فهو حال.

(فتاویٰ هنديہ ۶/۲۰ کتاب الجنایات، الباب السادس فی الصلح والعفو والشهادة)

۲) (فتاویٰ هنديہ ۶/۲۰ الباب السادس فی الصلح والعفو والشهادة فيه) وفي در المنتقى: وموجبه الاثم والقصاص عينا الا ان يعفى عن القاتل ولو

احدهم فيسقط مجانا ولا يصير مالا الا بالتراضي.

(الدر المنتقى على هامش مجمع الانهر ۴/۳۱۰ کتاب الجنایات)

د حکومت نابالغ لږه تعزیرا قتلول

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې آیا حکومت نابالغ قاتل لږه تعزیرا قتلولې شی؟ بیدنوا توجروا

المستفتی: چیف جسٹس عبدالحکیم خان پېښور... ۱۷ ستمبر ۱۳۶۶ هـ

الجواب: په کومو لویې جرمونو کې چې حد او قصاص د عوارض خارجیه د وجې نه ساقط شی نو په هغې کې تعزیر ورکول د مصلحت مطابق جائز دی اگر چې دا تعزیر د مرګ سزا وی او اگر چې دا مرتکب نابالغ وی کماوی ابو داؤد ۶۲۲: وغیره عن انس رضی الله تعالیٰ عنه ان جاریه وجدت قد رض رأسها بین حجرین فقیل لها من فعل بك هذا أفلان، أفلان حتی ستمی الیهود فأومت برأسها فأخذ الیهودی فاعترف فامر النبی ﷺ ان یرض رأسه بالحجارة (۱) وروی ابو داؤد ۶۰۴: عن جابر بن عبد الله رضی الله تعالیٰ عنه اتي به (بالسارق) الخامسة فقال اقلوه قال جابر فانطلقنا به فقتلناه، (۲) وفي رد المحتار ۲۴۷/۳: رأيت في الصارم المسلول للحافظ ابن تيميه ان من اصول الحنفية ان لا قتل فيه عندهم مثل القتل بالمثل والجماع في غير القبل اذا تكرر فللامان يقتل فاعله... ويسمونه القتل سياسية وذكر فيه في ۲۴۷/۳: قتل السارق والخانق اذا تكرر منهما السرقة والخنق فليراجع، (۳)

(۱) (سنن ابی داؤد ۲/۶۲۲ باب ايقاد من القاتل بحجر او بمثل ما قتل)

(۲) (سنن ابی داؤد ۲/۶۰۵ باب السارق يسرق مراراً)

(۳) قال العلامة ابن عابدين رحمه الله تعالى: ان للامام قتل السارق سياسة اي ان تكرر منه... ان من تكرر الخنق منه في المصر قتل به سياسة لسعيه بالفساد.
(رد المحتار ۳/۱۹۶ باب التعزير)

وفیه ایضاً ۲۴۷/۳: ان الحد لا یجب علی الصبی والتعزیر شرعاً علیہ (۱)۔

نوبت: د شرعی فیصلہ مطابقت شرعی عدالت تہ اپیل کول مثلاً نابالغ قاتل باندہ تعزیر جاری کول جائز دی خود شرعی فیصلہ مطابقت غیر شرعی عدالت تہ درخواست کول او د دی اجازت ورکول د شریعت سپکاوی او زندیق توب (بی دینی) دہ۔

قاتل معاف کول د وارثانو حق دی نہ د حکومت

سوال: خہ فرمائی علماء دین د دی مسئلہ پہ بارہ کپی چہ حکومت قاتل معاف کولی شی یا نہ؟ بینواتوجروا

المستفتی: چیف جسٹس عبدالحکیم خان پینہور... ۱۷ ستمبر ۱۳۶۶ھ

الجواب: قاتل معاف کول د وارثانو حق دی نہ د حکومت۔ قال رسول اللہ ﷺ: من أصیب بدم أو خیل فهو بالخیار بین إحدى ثلاث فإن أراد الرابعة فخذوا علی یدیه بین ان یقتل أو یعفو أو يأخذ العقل (رواہ الدارمی بحوالہ مشکوٰۃ ۳۰۲/۲) (۲) وفي مصنف عبد الرزاق ۱۴/۱۰: عن عمر بن عبد العزیز عن عمر بن الخطاب قال: ولا یمنع سلطان ولی الدمان یعفو ان شاء أو يأخذ العقل اذا صطلحوا (۳) وفي الهدایة ۵۰۰/۲ کل شیء صنعه الامام الذی لیس فوقه امام فلا حد علیہ الا القصاص فانه یؤخذ به وبالأموال لان الحدود حق الله تعالی واقامتہا الیہ بخلاف حقوق العباد لانه یتوفیہ ولی الحق الخ (۴)۔ وهو الموفق

(۱) (رد المحتار ۱۹۴/۳ باب التعزیر، مطلب یكون التعزیر بالقتل)

(۲) (مشکوٰۃ المصابیح ۳۰۳ کتاب القصاص)

(۳) (تہذیب الآثار للطبری ۵/۵۵ رقم حدیث ۱۷۶ لا یمنع سلطان ولی الدم)

(۴) (الهدایة ۵۲۰/۲ قبیل باب الشهادة علی الزناء)

وقال العلامة وهبة الزحیلی: یشرط سلطان فی العقو... [بقیہ حاشیہ بر صفحہ آئندہ]

پہ توپک باندی قتل و قصاص واجبونکی دی

سوال: خہ فرمائی علماء دین د دی مسئلہ پہ بارہ کھی چھی یو سرے پہ تیرہ توپک سرہ قتل کرے شو، مقتول بھ گناہ وو، دا شہید دی یا نہ؟ او آیا دا آلد جارحہ ده یا نہ؟ بینواتوجروا

المستفتی: حافظ سید احمد شاہ تحت بہائی مردان

الجواب: واضحہ دی وی چھی اوسپنہ اگر چھی تیرہ نہ وی مثلاً وسلہ وی، د الہ جارحہ پہ حکم کھی ده لہذا پہ دی سرہ قتل قصاص واجبونکی او د شہادت سبب دی او بنکارہ شوے خاروی بہ حلال نہ وی. لعدم التحديد فافهم... ماخوذ از جنایات ہدایہ (۱) ورد المحتار (۲) وشہادۃ رد المحتار (۳) وهو الموفق

... بقیہ از حاشیہ گذشتہ] ان یمدر العفو من صاحب الحق فیہ و صاحب الحق هو الورثة رجالاً ونسائاً... عند الجمهور ومن لا حق له فی العفو هو الاجنبی غیر الوارث... وكذا الاب والجد فی قصاص وجب للصغير... فلا يملكه احد سوى الصغير بعد البلوغ حتى الحاكم لا يملكه. (الفقه الاسلامی وادلتہ ۷/۵۶۹۱ شروط العفو، الباب الثالث، الجنایات)

۱) قال العلامة المرغینانی: فالعمد ما تعمد ضربه بسلاح أو ما أجرى مجرى السلاح كالمحدد من الخشب وليطة القصب والمروءة المحددة والنار لأن العمد هو القصد ولا يوقف عليه الا بدليله وهو استعمال الآلة القاتلة. (الهدایہ ۴/۵۵۹ کتاب الجنایات)

۲) وقال العلامة ابن عابدين: العمد ما تعمد قتله بالحديد كالسيف والسكين والرمح والخنجر والنشابة والإبرة والإشقي وجميع ما كان من الحديد... قلت وعلى كل فالقتل بالبندقية الرصاص عمد لأنها من جنس الحديد وتجرح فيقتص. (رد المحتار ۵/۳۷۵ کتاب الجنایات)

۳) وقال العلامة الحصكفي: وان شهد انه ضربه بشيء بنارح فلم يزل صاحب فراش حتى مات يقتص.

وقال العلامة ابن عابدين رحمه الله تعالى: (قوله يقتص)... لما شهدوا بالضرب بالسلاح ثبت العمد... لأن العمد هو القصد بالقلب وهو أمر باطن لا يوقف عليه، ولكن يعرف بدليله وهو الضرب بآلة قاتلة. (رد المحتار ۵/۴۰۴ باب الشهادة فی القتل)

د خوى د قتل د ويرې نه د پلار هغه لره قتلول

سوال: مايقول العلماء الكرام في المسئلة الآتية: رجل قصد قتل أبيه وقد أخذ بعض ماله إكراهاً والأب يقول إن ابني أخذ مالى قهراً والأب قصد قتلى لأجل خوف منى لأن الظالم إذا أخذ مال المظلوم يخاف منه بعد فالآن يقول الأب أقتل ابني أو أتركه ليقتلنى أو يفعل بى ما يشاء؟ بينوا توجروا

المستفتى: صفت الله كاريگر دره بازار كوها٢٨ شعبان ١٣٩٨ هـ

الجواب: الرجل إذا قتل الظالم (مدافعة عن نفسه أو ماله) يكون جائزاً ومشروعاً كما في الهندية ١٨٧/٢: المكابر بالظلم وقطاع الطريق وصاحب المكس وجميع الظلمة والأعوان والسعاة يباح قتل الكل ويثاب قاتلهم، كذا في النهر الفائق (١) لكن لا ندرى الظالم من المظلوم بمجرد الخط فكيف يفتى بجواز قتل الأب ابنه - وهو الموفق

قصدا د بل گاهى سره جنگونكى مقتول وينه ضائع ده

سوال: څه فرمائى علماء دين د دې مسئلې په باره کې چې يو سړى قصدا خپل گاهى د بل سړى گاهى سره ووهلو چې په هغې سره دا سړى هلاک شو،

(١) (فتاوى هندية ١٦٧/٢ فصل فى التعزير)

وقال العلامة الحصكفى رحمه الله تعالى: المكابر بالظلم وقطاع الطريق وصاحب المكس وجميع الظلمة بأدنى شئ له قيمة وجميع الكبائر والأعوان والسعاة يباح قتل الكل ويثاب قاتلهم وأفتى الناصحى بوجوب قتل كل مؤذ. وقال العلامة ابن عابدين رحمه الله تعالى: لعل الوجوب بالنظر للإمام ونوابه

والإباحة بالنظر لغيرهم -

(ردالمحتار ١٩٧/٣ باب التعزير، مطلب يكون التعزير بالقتل)

اوس عرض دا دې چې د دې بل گادي په ډرائيور باندې شرعا څه څيز واجب دې مهرباني وکړئ جواب تفصيلي را کړئ؟ بينواتو جروا

المستفتی: قریش احمد شاه لکي مروت ضلع بنون ۲ جولائی ۱۹۸۶ء

الجواب: که دا قصد منلي شوي يا په شهادت شرعيه سره ثابت وي نو د مقتول وينه ضائع ده، دا د هغه خپل فعل دې کوم چې د هلاکت سبب جوړ شوي دي.

کما فی الهندية ۹۶/۶: ولو اصطدمت السفینتان إن کان بفعل الراكب والبلاک ضمن ولا ضمان فی الأنفس (۱) انتهى فافهم. واللہ أعلم بالصواب.

د کافر شوروی، مرتد خلقي پرچمي او د هغوی

د عسکر د قتل او اموال غنیمت جوړولو حکم

سوال: څه فرمائي علماء دين د دې مسئلې په باره کې چې جهاد افغانستان کې د مجاهدينو خلاف دريم قسم خلق جنگ کوي. ۱: کافر شوروی، ۲: مرتد خلقي او پرچميان دي. ۳: عسکر يا مليشه کوم چې کميونسټ حکومت په فوج کې په زوره داخلوي او د هغوی په ذهنونو کې ئې دا خبره کينولې ده چې دا مجاهدين انگریزان دي کوم چې زمونږ د ملک دشمنان دي اوس د جنگ په دوران دا درې واړه قسم خلق د مجاهدينو په لاس راشي سره د وسلې، دا مسئله خو ښکاره ده چې کافر خو غلام جوړ شي او وسله مال غنیمت، خو دا مرتد او عسکر زمونږ دپاره څه جوړيږي؟ بينواتو جروا

المستفتی: فتح محمد مهاجر چمن بلوچستان ۶ جولائی ۱۹۸۵ء

الجواب: د دې درې واړه قسم خلقو قتل جائز دې أما الاولان فظا اهران،

(۱) (فتاویٰ هندیه ۶/۸۸ کتاب الجنایات، باب المتفرقات)

وأما الثالث فلكونهم معاونين لأهل الزنادقة والإلحاد كما في الكاملية، (١) أو د
دې درې واړه قسمه خلقو وسله وغيره مال غنيمت دې. اما الأول والثاني فلا
خفاء فيهما (٢) وأما الثالث فلكونها وديعة عنده من الزنادقة والدهريين
(٣) فافهم. وهو الموفق

د بي خايه حملہ کونکی قتل د قصاص او ديت سبب نه دي

سوال: څه فرمائی علماء دين د دې مسئلې په باره کې چې دوه خايونو کې
مشترکه ځمکه ده او د ځمکې د هرې ټکړې اوبه خور په بيله بيله چينه سره
کولې شي، يوه ټکړه خرابه ده او د هغې اوبه مشترکه طور د آبادې ځمکې د
استعمال دپاره وي. وروستو خرابه حصه آباده کړې شوه د باقی شريکانو نه
اوبه بندې کړې شوې، نورو شريکانو جواب ورکړو چې د اوبو حصه متيقن
ده، د استعمالولو زمونږ حق دي. دوه کسانو په دې خرابه ځمکه د اوبو د

(١) وفي الكاملية: سئلت عن بلدة استولى عليها الكفار وتمكنوا منها وفانضم اليهم بعض
القبائل والعشائر وصاروا يقاتلون معهم المسلمين وينهبون مالهم وينصحون الكفار
ويعينونهم على اذى المسلمين فما الحكم فيهم وهذا حالهم؟

فالجواب... والظاهر أن حكم هؤلاء حكم دار الحرب في قتلهم وأخذ مالهم وإنما أبيع قتل
البالغين منهم لكونهم رداً لعدو الحرب ومعينون له بأنفسهم وحكم الردأ إذا لم يقاتل مع
العدو حكم المقاتل فأحرى إذا قاتل -

(فتاویٰ کاملية ۲۵۰ کتاب الجنایات)

(٢) قال العلامة ابن عابدين: قال في الهنديّة: الغنيمة إسم لما يؤخذ من أموال الكفرة بقوة

الغزاة وقهر الكفرة - (ردالمحتار هامش الدر المختار ۳/۲۵۰ باب المغنم)

(٣) قال ابن الهمام: وما أودع حربياً ففي ظاهر الرواية فيئ وجه الظاهر أنها ليست يداً

صحيحة حتى لا تدفع اغتنام المسلمين عن أمواله -

(فتح القدير ۵/۲۳۰ باب الغنائم وقسمتها)

راوستلو دپارہ نالی جوړول شروع کړل کوم سړی چې اوبه منع کړې وې د هغه ځامنو او د هغه ځامنو سره د مخالفې ډلې په یو بل باندې ټوټې وکړې، د یو خورنې زخمی شو او د یو ډلې نه یو سړی قتل شو آیا د هغوی دپاره دا قتل مباح وو؟ که د مقتول دیت وی نو دا قتل عمد دې، آیا د دې دیت به په عاقله باندې وی؟ په نالی او اوبو کې اگر چې ټول شریک وو خو آیا په دې صورت کې به د اوبو شریکان په تاوان کې مشترک وی؟ کومې ډلې چې قتل کړې دې که هغه سره په تاوان کې شریکېږي نو آیا صرف په تاوان کې به شریکېږي؟ بینواتوجروا

المستفتی: مولوی محمد خان ووب ټنهر صوبه بلوچستان ... ۹ ربیع الثانی ۱۴۰۱ هـ

الجواب: الف: د یوې ځمکې اوبه بلې له ورکول جائز دی. کما فی شرح التنویر: اویسوق نصیبه الی ارض له اخروی لیس له منه ای من النهر شرب (رد المحتار ۴/۴۴۴: ۶) (۱)

ب: د بې ځایه حمله کونکي قتل هدر دې. لکونه باغیاوشاهرا (۲)
ج: قتل عمد مذکوره نه د قصاص سبب دې او نه د دیت سبب، نو په دې کې په چا باندې د تاوان فیصله رواجی ده اسلامی فیصله نه ده، په دې شرط چې نوعیت هم دا مذکوره شرط وی. (۳)

د: دا ډله په اوبو راوړلو کې په حقه نه ده. (۴) هوالموفق

(۱) (الدر المختار ۵/۳۱۵ فصل فی الشرب)

(۲) قال العلامة الزیلعی: من شهر علی المسلمین سیفا فقد أبطل دمه لأن دفع الضرر واجب فوجب علیهم قتله إذا لم یکن دفعه إلّا به ولا یجب علی القاتل شیئی لأنه صار باغیا بذلك. (تبیین الحقائق ۶/۱۱۰ کتاب الجنایات، باب ما یوجب القود وما لا یوجبه)

(۳) وفي الهندية: ومن شهر علی المسلمین سیفا وجب قتله ولا شیئی بقتله.

(فتاویٰ هندیة ۶/۷ کتاب الجنایات، الباب الثانی فیمن یقتل قصاصا ومن لا یقتل)

(۴) وفي الهندية: ولیس له أن یسقی أرضه ونخله وشجره من نهر هذا الرجل وبیره وفنائه إلّا بإذنه نصّا وله أن یمنع من ذلك. (هندية ۴/۴۸۷ فصول فی مسائل الشرب)

د مریض په دوايڼ باندې فوت کیدو سره په ډاکټر باندې د تاوان حکم
سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې یو سړی د ډاکټرۍ کورس نه دې کړې او نه ورسره سند شته او وړوکې کمپوټر دې نو که د هغه په انجکشن یا دوايڼ سره مریض مړ شو یا ئې مرض سخت شو نو آیا دا ډاکټر به شرعاً مجرم وي؟ بینواتوجروا

المستفتی: صالح شاه سکنه مرتضى تحصیل تانک ډیره وزیرستان ۵ رجب ۱۴۰۱ هـ
الجواب: که دا علاج د مریض په اجازت سره شوې وي او دا دوائی هم د هغه مرض وي او باقاعدہ په استعمال کې راوستلې شوې وي نو په دې معالج باندې به ضمان نه لارمیري. (جامع الفصولین ۲: ۸۶) (۱) وهوالموفق

د قتل شهادت پټونکی امام حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې زموږ په کلی کې د شپې په تیارة کې د قتل واردات وشو، د مسجد امام د واردات ځای ته د ټولو نه اول راوړسیدلو او د مقتول روح د هغه په غیږ کې اووتلو چې د هغې گواهی د مسجد امام د D.S.P مخکښ په انکوائري کې هم ورکړو او دا ئې هم ورته وویل چې مقتول ماته ویلې وو چې زه فلانی سړی وژلې يم په دې الزام کې دوه کسان گرفتار شو یو هم هغه او بل یو سړی، چې کله کیس د سیشن جج عدالت ته لاړو نو هلته د مسجد امام داسې گواهی ورکړه چې زه کله د واردات ځای ته لاړم نو ډیر خلق جمع وو او مقتول مړ شوې وو ماته هغه هیڅ نه دی ویلی او نه ما سره د هغه څه خبرې شوې دی او حال دا چې امام

(۱) وفي جامع الفصولین: ليس على فساد وبزاع وحجّام ضمان السراية لو لم يقطعوا زيادة على قدر معهود ماذون فيه، فلو شرط عليهم العمل السليم عن السراية بطل الشرط إذ ليس في وسعهم ذلك. (جامع الفصولین ۲/۱۳۳ الفصل الثالث والثلاثون في أنواع الضمانات الواجبة، ضمان الفساد)

صاحب پہ ڏیرو ڄایونو کڻي د اولي خبري اقرار کري وو اوس د دي امام خه حکم دي؟ د هغه په اقتدا کڻي به مونځ جائز وي يا نه؟ د مسجد امام وائي چي که ما د هغه سري نوم واخستلو کوم چي ماته مقتول اخستلي دي نو سري به پانسي شوي وي په دي وجه ما شاهدي ورنکړه لهذا تاسو صاحبان مونږ ته فتوي راکړئ

المستفتي: نامعلوم

الجواب: موجوده حکومت د نظام شرعي نه محروم دي د دي حکومت په قانون کي قصاص نشته د قاتل مقتول وارثان نه شي حواله کولي چي هغوي په خپلي مرضي سره قاتل قتل کري يا هغه معاف کري (۱) د دي حکومت په قانون کي قاتل ته د مرگ سزا د تعزير په طور ورکولي شي کوم چي د حکومت حق دي نو بهر حال دا امام د شهادت د پټولو په وجه گنهگار دي (۲) خو هغه د حکومت حق وهلي دي، د اولياء مقتول حق حکومت وهي، حکومت د دي امام نه زيات گنهگار دي او بهر حال په داسي امام پسي د دينداره خلقو اقتداء مکروه تحريمي ده او د نورو دپاره د هغوي اقتداء جائز ده سره د کراهت نه کمافي امامة البحر (۳) وهو الموفق

په قيامت کي د مقتول دپاره د حق تشفي حکم

سوال: خه فرمائي علماء دين د دي مسئلي په باره کي چي وسيم لره اکرم

(۱) عن أبي هريرة رضي الله تعالى عنه عن النبي ﷺ قال: من قتل له قتيلاً فهو بخير النظرين إما أن يعفو وإما أن يقتل. (جامع الترمذي ۱/۳۹۲، أبواب الديات، باب ما جاء في حكم ولي القتل في القصاص والعفو)

(۲) قال الله تبارك وتعالى: وَلَا تَكْتُمُوا الشَّهَادَةَ وَمَنْ يَكْتُمْهَا فَإِنَّهُ إِنَّمْ قَلْبُهُ. (سورة البقرة ۲۸۳)

(۳) قال العلامة ابن نجيم رحمه الله تعالى: وينبغي أن يكون محل كراهة الاقتداء بهم عند وجود غيرهم وإلا فلا كراهة كما لا يخفى. (البحر الرائق ۱/۳۴۹ باب الإمامة)

قتل کرو، دوسیم وارثانو اکرم معاف کرو چہ دھغی د وجہ نہ هغه د دنیوی معاملاتو نہ آزاد شو خو په قیامت کې به د هغه معاملہ اللہ پاک ته پیش کیږی یا نه؟ بینواتوجروا

المستفتی: مدرس خان کمرکله بنون ۲۵ رمضان ۱۳۹۸ هـ

الجواب: د قواعدوپه رڼا کې قاتل بری شو (۱) او ځینو علماء کرامولیکلې دی چې د قیامت په ورځ باندې به مقتول ته حق تشفی حاصل وی (۲) وهوالموفق

په جنگ کې د دشمن د گاهې د سیزلو او د

ډرائیور په قتل باندې د ضمان او قصاص مسئله

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې د دوه ډلو ترمینځه شخړه شوې وه، په هغې کې د یوې ډلې گاهې بلې ډلې اوسیزلو او ډرائیور ئې قتل کرو، اولې ډلې په بلې ډلې باندې د گاهې د سیزلو او د ډرائیور د قتلولو دعوی وکړه، اوس په پورته صورت کې د قصاص یا دیت د شرعی فیصلې نه مونږ خبر کړئ؟ بینواتوجروا

المستفتی: اهلین سړی کوټ ۸ شعبان ۱۴۰۱ هـ

الجواب: که دا قتل او تریکتیر، ویگن وغیره سیزل د طرفین نه علاوه د ثالث اشخاصو په شهادت سره ثابت شو نو د دې سوزونکو نه به ضمان او تاوان اخستل کیږی. (۳) او د قتل کونکي سړی نه به قصاص اخستل کیږی

(۱) وفي الهندية: ومن عفا من ورثة المقتول عن القصاص فلا سبيل إلى القصاص -

(فتاویٰ هندیه ۶/۲۱ کتاب الجنایات، الباب السادس فی الصلح والعفو)

(۲) قال العلامة العینی: وحكى عن القاضي إسماعيل وغيره أن قتل القاتل حد واردع لغيره وأما في الآخرة فالطلب للمقتول قائم لأنه لم يصل إليه حق وقيل يبقى له حق التشفی.

(عمدة القاری ۱/۱۵۷ کتاب الأیمان، باب علامة الإيمان حب الانصار)

(۳) وفي شرح المجلة: إذا اتلف واحد مال غيره الذي في يده أوفى يد أمينه قصداً أو من غير قصد يضمن. (شرح المجلة لسليم رستم باز رحمه الله تعالى ۵۰۸، المادة نمبر ۹۱۲)

(۱) او د قتل عمد پہ تقدیر باندې په مال باندې مصالحت هم صحیح دې که هغه مقدر دیت وی یا د هغې نه کم او زیات وی. (۲) د مقدار تعیین د طرفین په رضامندی باندې موقوف دې او د باقاعده شهادت نه کیدو په تقدیر باندې به منکر ته د قسم ورکولو فیصله ورکولې شی یعنی د وژلو او سیزلو نه منکر ته به قسم ورکولې شی. (۳) «ماخوذ از شرح المجلة وهنية»

نوټ: د مجرمانو نه علاوه د نورو کسانو نه تاوان اخستل ددې آیت (وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَى) مخالف دی

د دوه ډلو ترمینځ په شخړه کې د صلح

نه پس د جوړې مړې د قصاص او دیت مسئله

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې په دوه ډلو ترمینځ جنگ وشو او وروستو پکښې صلح هم وشوه خو یو سړی په مرض الموت کې دا وویل چې زه په دې جنگ کې زخمی شوی او که زه مړ شوم نو زما وفات به هم د دې د وجې نه واقع کیږي اگر چې په هغه باندې د زخم وغیره نڅښه نشته نه چا زخمی لیدلې دې اوس هغه مړ شوی دې نو شرعی حکم څه دې؟

المستفتی: شیر غنی مدرسه دار الارشاد چمن کوټه ۱۴ ربیع الاول ... ۱۹۷۴ء

الجواب: په صورت مسئله کې نه د قصاص جواز شته او نه ده دیت وغیره،

(۱) وفي الهندية: أما العمد فما تعمد ضربه بسلاح أو مايجرى مجرى السلاح في تفريق الأجزاء... وموجب ذلك المائم والقود.

(فتاوی عالمگیری ۶/۲ کتاب الجنایات، الباب الأول)

(۲) وفي الهندية: وإذا اصططح القاتل وأولياء القتيل على مال سقطت القصاص ووجب المال قليلاً كان أو كثيراً. (فتاوی عالمگیری ۶/۲۰ الباب السادس في الصلح والعفو)

(۳) وفي شرح المجلة: فإذا أظهر المدعى العجز عن إثبات دعواه حلف المدعى عليه بطلبه. (شرح المجلة ۱۰۹۳: المادة نمبر ۱۷۴۲)

لعدم الجرح ولوجود الصلح كما في الدر المختار: ومن جرح رجلاً عمداً فصار ذات فراش ومات يقتص... وقد منّا أنه لو عفا المجروح أو الأولياء قبل موته صح (۱) فافهم - وهو الموفق

تادیبا او د مور د لاندې د هر کیدونکي د قتل ترمینځه فرق

سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې په باره کې چې زینب دخپل وېروکي ځوی سره په بستره باندې ناسته وه، سحر څه گوري چې ځوی ئې مړ شوې وو نو آیا په زینب باندې به د شریعت له مخې دیت یا کفارہ لارمیري یا نه؟

الجواب: په صورت مذکوره کې شرعاً په زینب باندې کفارہ واجب نه ده که فی فتاویٰ أنقرویه ص ۱۸۰: رجل ضرب ولده الصغیر فی أدب فمات، قال أبو حنیفة رحمه الله تعالى یضمن الدية وعلیه الکفارة وقال أبو یوسف رحمه الله تعالى لا کفارة علیه ولو ضربه المؤدب یا ذن والده لا ضمان علی المؤدب وعلیه الکفارة وقال محمد رحمه الله تعالى لا کفارة علیه وكذلك قال أبو یوسف رحمه الله تعالى فی القتل الذی یوجب الدية من جنایات الخانیة، (۲) و ذکر فی أواخر فصل فی البقار والراعی من إجارة الخانیة مفصلاً: والمعلم إذا ضرب صبیاً أو الأستاذ المحترف إذا ضرب التلمیذ فمات من ضربه ذلك قال الإمام الفضلی إن ضربه بأمر أبیه أو وصیه ضرباً معتاداً فی الموضع المعتاد لا یضمن وإن ضربه ضرباً غیر معتاد ضمن - الخ (۳)

هجیب: مولوی فضل ودود دواړی جندول... یکم شعبان ۱۴۰۳ هـ

د پورته مسائلو په اړه کې ستاسو څه رایه ده؟ پینوا تو جوړو

المستفتی: نامعلوم

- (۱) (الدر المختار ۵/۳۸۶ فصل فيما یوجب القود وما لا یوجبه)
- (۲) (فتاویٰ خانیة علی هامش الهندیة ۳/۴۴۴ فصل فی القتل الذی یوجب الدية)
- (۳) (فتاویٰ خانیة علی هامش هندیة ۲/۳۳۷ فصل فی البقار والراعی)

الجواب: دا مسائل پخپله صحيح دی خو د دې نه دا نه لارمیري چې د اوده مور په ډډه اوښتلو سره دې په هغې باندې کفار نه وي

لکونه قتلًا غیر حق (۱) وعلی وجه المباشرة، بخلاف القتل بالتأديب فإنه قتل بحق، وبخلاف سقوط الصبي من البيت ونحوه لکونه قتلًا لا علی وجه المباشرة. ولو سلم كونه قتلًا بسبب فموجبه وجوب الدية دون الكفارة (۲) فافهم. وهو الموفق

د کمیونسټو د کینودل شوي بم د وجې نه د مقتول د شهادت حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې د روسیانو جوړ کړې کمیونسټ افغان حکومت په ځمکه کې بم ږدي څوک چې په هغې باندې راشي او د خپو لاندې ئې شي نو انسان هلاکوي او اکثر سر یا لاس الوځوي داسې انسان ته به غسل ورکولې شي او که بغیر د غسل نه به ښخولې شي؟ دلته په محاذونو باندې د مجاهدینو سره داسې پېښې کېږي؟ بینواتو جروا

المستفتی: حاجی محمد دارالعلوم نظامیه شمالی وزیرستان ... ۶ صفر ۱۴۰۵ هـ

الجواب: چونکې دا قتل، قتل سببی دې په دې وجه به مقتول ته غسل نه شي ورکولې. کما فی الهندية ۱/۱۷۹ قبیل باب السجديات: والأصل أن كل من صار مقتولاً في قتال ثلاث، أهل الحرب أو البغاة أو قطاع الطريق بمعنى مضاف إلى العدو سواء كان بالمباشرة أو التسبب كان شهيداً وكل من صار مقتولاً بمعنى غير مضاف إلى العدو لا يكون شهيداً كذا في المحيط (۳)

نوبت: که مجاهدین هم پټ بمونه ږدي نو د اشتباه د وجې نه به دا حکم نه جاری کېږي. والله اعلم

(۱) قال العلامة ابن نجيم رحمه الله تعالى: والخطأ... وما جرى بمجرأه والنائم إذا انقلب على رجل فقتله، الكفارة والدية على العاقلة. (البحر الرائق ۲/۸ كتاب الجنایات)

(۲) قال الحصكفي رحمه الله تعالى: والخامس قتل بسبب... وموجبة الدية على العاقلة لا الكفارة. (الدر المختار ۵/۳۷۷ كتاب الجنایات)

(۳) (فتاویٰ هندية ۱/۱۷۹ قبیل باب السجديات)

پہ معافن سرہ د قصاص د ساقط کیدو مسئلہ

سوال: خہ فرمائی علماء دین د دے مسئلے پہ بارہ کپ چپ یو قیدی کوم تہ چپ د مرگ سزا اور وولی شوی وی، او وروستو معلومہ شی چپ هغه د دے سزا یعنی قصاص قابل نہ دے پہ داسی طریقہ چپ د مقتول د پلار میر اکبر بیان دے چپ زما د خوی قتل سحر وختی شوی دے، د تفتیش دوران کپ زما نہ تپوس نہ دے کپ شوی بهر حال کہ زما د خوی محمد اقبال قاتل زما ورور شاه ولی الله وی نو بیا هم ما هغه تہ دا قتل وبخبلو، د مقتول د مور بیان دے چپ زه مسماة شیربانو د خپل خوی محمد اقبال قتل د الله پاک دپاره شاه ولی الله تہ بخبنم لهذا ملزم دے آزاد کپ شی، د دے نه علاوه د مقتول ورور شیر نواز د خپلے مور په بیان باندې دستخط کپ دے، لهذا اوس زه غواړم چپ په قانون شرعی سره متعلقه حکام خبر کړم چپ اوس زما د مجرم کیدلو یا بې گناه کیدلو مسئله باقی پاتې نه شوه، تاسو په خپل لاس مبارک باندې دستخط کولو سره مهر ولگوي چپ د دے مصیبت نه راته خلاصی ملاؤ شی.

المستفتی: شاه ولی الله ضلع کیلمپور... ۱۳ جنوری ۱۹۷۵ء

الجواب: واضحه دے وی چپ قصاص د اولیاء مقتول حق دے، هغوی د قصاص اخستلو او معاف کولو مجاز دی، د هغوی په معاف کولو او معافی ورکولو سره مجرم خلاصیږي. دا حکم الله پاک په قرآن کریم کپ ذکر کړې {يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِصَاصُ فِي الْقَتْلِ بِالْحَرِّ وَالْحَرِّ بِالْعَبْدِ وَالْأُنْثَىٰ بِالْأُنْثَىٰ فَمَنْ عُفِيَ لَهُ مِنْ أَخِيهِ شَيْءٌ فَاتِّبَاعٌ بِالْمَعْرُوفِ} (سورة البقرة ۲۲) (۱) وكذا صرح به في الحديث، رواه الدارمي كما في المشكوة ۲/۲۰۳ (۲) - وهو الموفق

(۱) (سورة البقرة ۱۷۸)

(۲) وفي المشكوة: عن أبي شريح الخزاعي قال سمعت رسول الله ﷺ يقول: من أصيب بدم أو خبل فهو بالخيار بين إحدى ثلاث بين أن يقتص أو يعفو أو يأخذ العقل.
(مشكوة المصابيح ۲/۳۰۱ كتاب القصاص، الفصل الثاني)

د دواين په طور ماشوم ته افیون ورکولو سره

د هغه په مړ کیدو باندې د ضمان حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې افیون د دوايې په طور ورکړې شې او هغه مریض مړ شې نو آیا د هغه په ورکونکي باندې به دیت یا ضمان واجب وي یا نه؟ جواب را کړئ: بینواتوجروا

المستفتی: مولانا حبیب الله قندهاری حالاً ساکن کوئته ۱۸۰۰۰ ربيع الاول ۱۴۰۱ هـ
الجواب: که دا افیون ورکول د ماهرینو د خبرو یا تجربې نه ثابت وی چې په دې سره ماشوم ته صحت ملایوړې نو په داسې حادثه کې ضمان نه واجبیږي خو په دې شرط چې د خوراک په مقدار کې د حد نه تجاوز نه وی کړې شوې. کله نو دیت او كفاره به واجب وي يدل عليه ما فی الهندية ۶: ۳۷ (۱) وایي داؤد ۲: ۶۳ (۲) والله اعلم

د اعتراف او شهادت نه بغير قاتل قتل

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې دوه وروڼه دي، د هغوی د ماشوم والی نه خپل مینځ کې تکرار او شخړې راځي، چې کله ځوانان

(۱) وفي الهندية: البزاع أو الفصاد أو الحجام إذا بزغ أو فصد أو حجم وكان ياذن المولى في العبد أو ياذن الولي في الصبي وسرى إلى النفس فمات فلا ضمان عليهم، وكذلك الختان في هذا، فهو لاء لا يضمنون السراية بلا خلاف.

(فتاویٰ هندیه ۱۶/۳۴، الباب التاسع فی الامر بالجنابة ومسائل الصبيان)

(۲) وقال الإمام أبوداود رحمه الله تعالى: عن عمرو بن شعيب عن أبيه عن جده أن رسول الله ﷺ قال: من تطيب ولا يعلم منه طب فهو ضامن... قال رسول الله ﷺ أيما طبيب تطيب على قوم لا يعرف له تطيب قبل ذلك فأعنت فهو ضامن. (سنن أبي داود ۲/۶۳ باب فيمن تطيب ولا يعلم منه طب فأعنت)

شو او د هغوی بچی پیدا شو نو یو د خپل ځوی دپاره کور جوړول غواړی او بل هم د خپل ځوی دپاره، لهذا په دې باندې د دواړو وروڼو ترمنځه شخړه وشوه او په دې سره یو ورور زخمی هم شو ددې نه پس جرگې کیدلې، خو ځله فیصله وکړې شوه خو شخړه کیدله، آخر د شپې یو ورور ووژل شو، وارثانو په هغه باندې دعوی وکړه یعنی د مقتول ورور ځامنو په خپل تره باندې دعوی وکړه خو تره ئې صفا انکار وکړ او د قسم دپاره هم تیار دې اوس مونږ پریشانه یو چې څه وکړو، اوس زموږ دپاره خپل تره وژل څنگه دی؟ بینواتوجروا

المستفتی: عزیزالرحمان پېښور

الجواب: چونکې دا ملوث سړې نه اعتراف کوی او نه په دې باندې شاهدان شته لهذا دهغه وژل ناجائز او بې قاعدې کار دې. (۱) ممکنه ده چې چا د دواړو خاندانونو ترمنځه د دشمنۍ د تیزولو دپاره دا اقدام کړې وی بهر حال په قسم باندې انکار کول اصولی رد دې وهوالموفق

د قتل د اقرار نه په انکار باندې په دروغه قسم کول

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې یو هلك د شپې ووژل شو چې د هغه بدن سحر ملاؤ شو، قاتل مالدار او بااثر وو چې د هغې د وجې نه پولیسو صحیح تفتیش اونکړې شو. دقاتل ډله د مقتول ورور او پلار له لارل او وېې منله چې مونږ قتل کړې دې لهذا مونږ دې معاف کړې شو خو مسئله حل نه شوه، او تفتیش کرائمز برانچ ته اوسپارل شو، د مقتول پارتی د قاتل د قوم نه دوه سپین پیري منتخب کړل چې که دوی په قرآن کریم

(۱) وفي الهدایة: وإذا صحت الدعوى سأل القاضی المدعى علیه عنها فإن اعترف قضی علیه بها لان الإقرار موجب بنفسه بالخروج عنه وإن انکر سأل المدعى البينة لقوله علیه السلام: ألك بينة؟ فقال لا، فقال... وإن أحضرها قضی بها لانتفاء التهمة عنها.
(هدایة ۳/۲۰۲ کتاب الدعوی)

باندې قسم خوړلو سره ووانی چې ملزم بې قصور دې نو مونږ به مقدمه واپس واخلو. لهدا دوه کسانو په قرآن کریم باندې لاس کینودلو سره قسم وکړو چې قاتل بې قصور دې حال دا چې قاتل مخکښ منلې وه، د دې نه وروستو ئې هم د ډیرو خلقو مخکښ ویلې دی چې مونږ خپل حج او ایمان ضائع کړو، آیا په دې خلقو باندې جنازه جائز ده، په جماعت کې د دوی پریښودل او هغوی سره تعلق ساتل څنگه دی؟ بینواتوجروا

المستفتی: احمد حسین واپد اګالونی اسلام آباد... ۱۷ اکتوبر ۱۹۸۷ء

الجواب: که واقعی دې کسانو په دروغه باندې قسم کړې وی نو دوی د فساق او فجارو په ډله کې راغلل. توبه کول په هغوی باندې لازم او ضروری دی (۱) او چونکې په دې دور کې صالحین ډیر کم دی، په زړو کې یو سړې هم صالح نه ملاویرې، لهدا د دې تعزیری احکاماتو جاری کول نه شی کامیابیدي وهوالموفق

د بل قوم مال، بچی او څاروی په انتقام کې هلاکول

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې زموږ د کلی خلقو د بل کلی په خلقو باندې حمله وکړه او زنانه، ماشومان او څاروو پورې ئې هرڅه هلاک کړل. نو اوس که دا د بل کلی خلق په دې لومړي کلی باندې د بدلې اخستلو دپاره حمله وکړی او د هغوی زنانه او ماشومان قتل کړی نو د دې به څه حکم وی؟ بینواتوجروا

المستفتی: مولانا ګلاب خان وزیر ستانی... ۱۷ اکتوبر ۱۹۸۷ء

الجواب: بدله به باقاعده په قصاص او خون بها سره اخستلې شی نه په ظلم

(۱) قال العلامة الحصکفی رحمه الله: وهی غموس تغمسه فی الإثم ثم النار وهی کبیره مطلقا لکن إنهم الکبائر متفاوت إن حلف علی کاذب عمداً ولو غیر فعل... سويانم بها فتلزمه التوبة (الدر المختار ۵۱/۳ کتاب الأیمان، مطلب فی حکم الحلف بغيره تعالى)

او بغاوت سرہ (۱) وهو الموفق

ذیل مینخ کی د قتل کیدونکی د قصاص او دیت مسئلہ

سوال: خہ فرمائی علماء دین د دی مسئلہ پہ بارہ کی چہ د دوه کسانو د اوبو پہ نمبر باندی شخرہ وه، دواړو یو بل په چارۍ باندی وهل شروع کړل خو د یو د لاس نه بیلچہ او چارۍ و نه چلیدل او د بل د لاس نه چارۍ وچلیدہ او هغه ئی قتل کړو، نو دا قتل عمد دی که خطاء؟ او د دی جرم سزا خہ ده؟ بینواتوجروا

المستفتی: فضل احد سکنه سید آباد مردان ۱۷ جولائی ۱۴۰۱ هـ

الجواب: که دا قاتل مدافعت کونکی وو نو د هغه مقتول وینه ضائع ده، نه په دی کی دیت واجب دی او نه قصاص (هندیة: ۶: ۷) (۲) او که د دی مقتول د دوباره وار کولو اراده نه وه نو د هغه په قاتل باندی قصاص واجب دی او په هر حال کی دا قتل قتل عمد دی (هندیة: ۶: ۷) (۳) فلیراجع. وهو الموفق

۱ قال العلامة القرطبي رحمه الله: وإن الولي فرض عليه الوقوف عند قاتل وليه وترك التعدي على غيره كما كانت العرب تتعدى فتقتل غير القاتل وهو معنى قوله عليه السلام إن من أعتى الناس على الله يوم القيامة ثلاثة رجل قتل غير قاتله الخ- (الجامع لأحكام القرآن ۲/۲۴۰)

۲ وفي الهندية: ومن شهر على المسلمين سيقاً وجب قتله ولا شيء بقتله وكذلك إذا شهر على رجل سلاحاً فقتله أو قتله غيره دفعاً عنه فلا يجب بقتله شيء- (فتاوى هندية ۶/ ۷، الباب الثاني فيمن يقتل قصاصاً)

۳ وفي الهندية: ومن شهر على رجل سلاحاً فضربه وانصرف ثم إن المضروب ضرب الضارب ضربة وقتله فعلى القاتل القصاص وهذا إذا ضربه الأول وكف عن الضرب على وجه لا يريد ضربه ثانياً كذا في الكافي- (فتاوى هندية ۶/ ۷، الباب الثاني فيمن يقتل قصاصاً)

د زنا په حالت کې مور او خور قتلول

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې یو سړې کور ته داخل شو او هغه د مور یا خور سره پردې سړې په غیر حالت کې ولیدو نو که هغه دا سړې یا خور، مور هم دې وخت کې قتل کړل نو آیا په آخرت کې به پرې مواخذه وی یا نه؟ بینواتوجروا

الجواب: دا قتل غیر شرعی قتل دې، په دې به مواخذه وی. (۱) وهوالموفق

۱: زه قصاص نه اظلم! او معافی هم نه شم کولې په شان الفاظو کې د قصاص ساقط کیږل

۲: د یو سړې په بدل کې د ډیرو کسانو نه او غیر شرعی طریقې سره قصاص اخستل

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې د مقتول وارثین وائی مونږ قصاص هم نه اخلو او معافی هم نه کوو. او وائی چې د قرآن او سنت په رڼا کې فیصله کوو خو د شرعی فیصلې حکم په فدیة کې څه دې؟
د قاتل دپاره په ډز کولو سره د قتلولو فیصله، په اوبو کې د ډوبولو فیصله، په لرګی باندې د وهلو فیصله او په مړۍ کې د رسۍ اچولو سره قتلولو فیصله څنګه ده؟ بینواتوجروا

المستفتی: دهکوبابا تحت بهائی ۱۰ محرم الحرام ۱۴۰۶ هـ

الجواب: د قاتل په قتل عمد سره سزا قصاص دې که دا قتل یو سړې وی یا

۱) قال العلامة الحصکفی رحمه الله: وفي المجتبى الأصل أن کل شخص رأى مسلماً یزنی یحل له أن یقتله وإنما یمتنع خوفاً من أن لا یصدق أنه زنی.
وقال العلامة الشامی رحمه الله: وحاصله أنه یحل دیانة لاقضاء فلا یصدقه القاضی إلا ببینة.

(الدرالمختار مع ردالمختار ۱۹۷/۳ باب التعزیر، مطلب یكون التعزیر بالقتل)

دیر کسان وی (شامی) (۱) وغیرہ (۲) چہ کله ولی دا ووائی چہ زہ قصاص نہ اخلم نو قصاص ساقط شو. (۳) او خون بہا د طرفین پہ مرضی سرہ ثابتیری او د دی مصالحت پہ صورت کھی د هغه دپارہ خاص مقدار نشته (۴) (۴) بہر حال د قاتل متعلق قصاص او خون بہہ نہ علاوہ دا نوری فیصلی غیر اسلامی فیصلی دی. (۵) لحديث لا قود الا بالسيف (ابن ماجه) (۶) وهو الموفق

۱) قال العلامة الحصكفي رحمه الله: ويقتل جمع بمفرد إن جرح كل واحد جرحاً مهلكاً... ويقتل فرد بجمع اكتفاء به للباقيين.

(الدر المختار ۳۹۵، ۳۹۴/۵ باب القود في ما دون النفس)

۲) في الهندية: القصاص واجب بقتل كل محقون الدم على التابيد إذا قتل عمداً... ولو قتل واحد جماعة محضراً أولياء المقتولين قتل بجماعتهم ولا شيء لهم غير ذلك وإذا قتل جماعة واحداً عمداً تقتل الجماعة بالواحد. (فتاوى هندية ۵، ۴/۶، الباب الثاني فيمن يقتل قصاصاً)

۳) في الولوالجية: عفا أحداً لورثة تحول نصيب البقية مالا، لأن الواجب قصاص واحد فإذا عفا أحداً لورثة تعذر على الباقي استيفاء البعض. (فتاوى الولوالجية ۵/۲۹۴ كتاب الديات)

۴) وقال العلامة ابن عابدين: وإذا وجب لرجل على رجل قصاص في نفس أو فيما دونه فصالحه على مال جاز قليلاً كان أو كثيراً. (رد المحتار ۵/۳۸۲ فصل فيما يوجب القود وما لا يوجبه)

۵) وقال العلامة ابن نجيم: وإنما يقتض بالسيف... لنا ما رواه سفيان من قوله عليه الصلاة والسلام: لا قود إلا بالسيف وهو نص على نفى استيفاء القود بغير السيف... والمراد بالسيف السلاح هكذا فهمت الصحابة رضي الله عنهم. (البحر الرائق ۸/۲۹۷ باب ما يوجب القصاص وما لا يوجبه)

۶) (سنن ابن ماجه ۱۹۶ باب لا قود إلا بالسيف)

د قتل عمد په صورت کې بدل صلح په قاتل باندې واجب دې

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې د یو سړی پلار چا مړ کړو، اوس هغه صلح کول غواړي نو آیا وارثان ئې دیت ادا کولې شي؟
بینواتوجروا

المستفتی: محمد شاه بنوی متعلم حقانیه اکوړه خټک ... ۱۱۱ اکتوبر ۱۹۸۴ء

الجواب: د مصالحت په صورت کې بدل صلح صرف په قاتل باندې واجب

ده او نور رشتته دار ورسره کومک کولې شي. هندیة (۶: ۲۵) (۱) وهوالموفق

قاتلینو لږه خپله د قتلولو او هغوی ته د روپو ورکولو والا حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې یو ځای کې نامعلوم قتل وشو. په څلورمه ورځ باندې د قاتلانو تره راغلو او وې ویل چې دا قتل مونږ کړې دې بیا مونږ جرگه یعنی دوه زره قبائل راجمع کړل درې واړو قاتلانو د هغوی مخکښ د جرم اقرار وکړو او وې ویل چې فلانی سړی مونږ ته د دې قتل په بدل کې یو لاکه روپۍ راکړې وې. د بیان په وخت هم هغه سړی او د هغه ورور موجود وو. مونږ د خلقو مخکښ درې واړه په ډزو باندې قتل کړل. مهرباني وکړئ د اسلامی قانون موافق د هغه دوه کسانو سزا څه ده؟ بینواتوجروا

المستفتی: عبدالقادر داکخانه بل ټنگ ضلع کوهاټ ... ۱۵ جولای ۱۴۰۱ھ

الجواب: دا فیصله په قومی رواج باندې شوې ده، په اسلامی اصولو باندې

(۱) وفي الهنديّة: وكل عمد سقط القصاص فيه بشبهة فالدية في مال القاتل وكل إرش وجب بالصلح فهو في مال القاتل (فتاویٰ هندیة ۶/۲۴، الباب الثامن في الديات)

وقال العلامة الحصكفي: واعلم أنه لا تعقل عاقلة جنابة عبد ولا عمد ولا مالزم

بصلح أي عن دم عمدًا أو خطأه، فإنه على القاتل حالا إلّا إذا اجل.

(الدر المختار ۵/۴۵۵ كتاب المعاقل)

بناء نہ ده. لعدم تحقق الدعوى عند الحاكم وهو الشرط كما فى رد المحتار والهندية. هم دغه شان په شرط د صدق دا قاتلين د رقم ورکونکو قاتلينو د طرف نه مکرهين نه وو.

باقی جواب د ما قبل : واضحة دي وی چي فقهاء کرامو، متکلمينو او د حديث مبارك د تصريح مطابق **«من مات ولم يعرف امام زمانه فقد مات ميتة جاهلية»** (۱) په اهل اسلام باندې امام او بادشاه مقرر کول واجب دی. (۲) په کوم وطن کې چي مسلمان بادشاه نه وی هلته ډیر مشکلات راځي مثلاً د قتل عمد په صورت کې قصاص اخستل حکم شرعی دي خو د قصاص اخستلو دپاره دعوی شرط ده. كما في رد المحتار ۵۵۰/۶ قبیل باب القود فيما دون النفس: السابعة لا بد في القصاص من الدعوى بخلاف الحد سوى حد القذف (۳) پس بهر حال دا فیصله مسطوره یوه قومی فیصله ده شرعی فیصله نه ده. هم دغه شان د دي قاتلانو په څه روپو باندې د قسم خوړلو الزام ناقابل سماعت دي لفسقهم او نه د قتل یا تعزیر سبب دي. لعدم ثبوت هذا

۱) قال العلامة على بن سلطان رحمه الله: (عن عبد الله بن عمر رضى الله عنه قال سمعت رسول الله ﷺ يقول: من مات وليس في عنقه بيعة مات ميتة جاهلية) (رواه مسلم) وهو معنى ما اشتهر على الألسنة وذكره السعد في شرح العقائد من حديث من مات ولم يعرف إمام زمانه مات ميتة جاهلية.

(مرقاة المفاتيح ۷/۲۰۶ کتاب الإمامة والقضاء)

۲) وفي شرح العقائد: ثم الإجماع على أن نصب الإمام واجب... والمذهب أنه يجب على الخلق سماعاً لقوله عليه الصلاة والسلام: من مات ولم يعرف إمام زمانه فقد مات ميتة الجاهلية... والمسلمون لا بد لهم من يقوم بتنفيذ احكامهم وإقامة حدودهم.

(شرح العقائد ۱۱۱۰۹۰)

۳) (الدر المختار على هامش رد المحتار ۵/۳۹۰ قبیل باب القود فيما دون النفس)

الالزام بالثبوت الشرعی (۱) وبأجملة القتل صدر من القاتلين طوعاً لا
كرهاً (فأفهم) وهو الموفق

د شہید حکمی د قاتلانو معلومیدل او د فقہاء کرامو د عبارتو مطلب

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې څو معلوم کسانو
مثلاً زید، عمر، بکر او خالد څلورو وارو ولید قتل کړو، په دې څلورو وارو
سړو کې دا معلومه نه ده چې هغه د چا په ټوپک یا چارۍ سره قتل شوي دي یا
که صرف یو ډز ولگیدو او مړ شو. تعین د قاتل کوم چې فقهاء لیکي، اوس په
دې صورت خاصه کې تعین موجود دي یا نه او ولید شهید شوي دي یا نه؟
دویم صورت دا دي چې یو غیر معلوم التعداد او غیر معلوم الاسامی کسانو
ولید قتل کړو نو مقتول ولید شهید شوي دي یا نه؟ د لاندې عبارتونو څه
مطلب دي: إلا أن يعلم أنه قتل بمحديقة ظلماً أي ويعلم قاتله عيناً فتح
القدر قيل هذا إذا علم قاتله عيناً، عناية، أقول كذا في النهاية وفي شرح الكافي
وتأج شريعة والإتقاني، فتح القدير ۴۷۸ مطبع مصر، او صاحب بنایه د دې عبارت
مذکوره شرح فرمائیلو سره داسې لیکي: «وهذا فيما إذا علم قاتله الغ بتغير»
بنایه جزئانی من المجلد الاول ۱۴۲.

المستفتی: مولوی محمد یوسف واندې لکي مروت ضلع پتون

الجواب: په دې دواړو صورتونو کې مقتول شهید حکمی دي ځکه چې
دومره مقدار متعین دي چې دا سړي ظلماً قتل شوي دي او د هغه په قاتلینو
باندې قصاص واجب دي. (۲) اگر چې په هغوی باندې اثبات نه دي شوي
یدل علیه ما فی البحر وبهذا يعلم أن من قتله اللصوص فی بيته ولم يعلم له

۱) وقال المرغيناني: ومنها الشهادة ببقية الحدود والقصاص تقبل فيها شهادة رجلين... وما
سوى ذلك من الحقوق تقبل فيها شهادة رجلين أو رجل وامرأتين سواء كان الحق مالا
أو غير مال. (الهداية ۱۵۴/۳ کتاب الشهادة)

۲) قال العلامة المرغيناني: فالعمد ما تعمد ضربه بسلاح أو ما أجرى مجرى السلاح.....
وموجب ذلك المائم والقود. (الهداية ۵۵۹/۴ کتاب الجنایات)

قاتل معین لعدم وجودهم فإنه لا قسامة ولا دية على أحدهما لا يجبان إلا إذا لم يعلم القاتل وهنا قد علم أن قاتله اللصوص وإن لم يثبت عليهم لفرارهم فليحفظ هذا فإن الناس عنه غافلون ۲/۲۰۰ (۱) وهو الموفق

پہ حدود و او قصاص کی د فاحشی زنانه پہ گواہی

باندی فیصلہ کول د قواعد اسلامیہ نہ خلاف دی

سوال: خہ فرمائی علماء دین د دی مسئلہ پہ بارہ کی چہ د قتل پہ یو کیس کی عینی شاهد صرف یوہ فاحشہ زنانه ده. د قاضی د دی فاحشی زنانه پہ شاهدی باندی ملزم تہ دمرگ سزا اورول خہ حکم لری، او آیا د سزا ورکونکی د اللہ پاک پہ نزد پہ دنیا او آخرت کی بری الذمہ کیدی شی؟ بینواتوجروا

المستفتی: اسماعیل شجاع آبادی، عزیز الرحمن جالندھری

مجلس تحفظ ختم نبوت ملتان... ۱۵ شعبان ۱۴۰۲ھ

الجواب: پہ حدود و او قصاص کی چہ ہرکله د عادلہ بنحو شہادت نامنظور او کالعدم دی نو د یوہ فاحشی زنانه شہادت بہ خنگہ منظور او مؤثر وی قال صاحب الهدایۃ ۳: ۱۵۳ ولا یقبل فیہا شہادۃ النساء لما ذکرنا (۲) و بمعناہ فی جمیع کتب الفقہ (۳) بہر حال د داسی مشتبہ شہادت د وجہ نہ د مرگ سزا ورکونکی حاکم (یعنی د قصاص حکم ورکونکی) د قواعد اسلامیہ نہ منحرف دی. وهو الموفق

د اجرتی قاتل د وارثانو د اجرت پہ بدلہ کی

پہ خمکہ باندی دعویٰ وغیرہ صحیح نہ ده

سوال: خہ فرمائی علماء دین د دی مسئلہ پہ بارہ کی چہ یو سری بل سری

(۱) (البحر الرائق ۲/۲۰۰ کتاب الجنائز، باب الصلاة في الكعبة)

(۲) (هدایۃ ۳/۱۵۴ کتاب الشہادۃ)

(۳) وفي الهندية: ومنها الشهادة ببقية الحدود والقصاص تقبل فيها شهادة رجلين ولا تقبل في هذين القسمين شهادة النساء.

(فتاویٰ عظامگیریہ ۳/۴۵۱ کتاب الشہادات)

پہ دی وینا قتل کری چہ زما دشمن قتل کرہ نو دا سرې ہغہ دشمن قتل کری۔
 د دی نہ پس دا مقتول له والا قاتل تہ لار شی او د ہغہ پہ طرفداری کي ہر وخت
 پیش کیڑی خو د څہ اختلاف د وجي نہ مقتول له والا قاتل قتل کری پہ دی
 صورت کي د مقتول ثانی وارثان پہ یوہ خاص ځمکہ باندې دا دعوی وکړی
 چي دا ہغہ مقتول له قاتل (مقتول ثانی) تہ د قتل پہ اجرت (مزدوری) کي
 ورکړي وہ آیا د ہغوی دا دعوی صحیح ده یا نہ، کہ صحیح وی نو د دی د
 ثبوت او اثبات دپارہ د کومو څیزونو او دلائلو ضرورت دی۔ بینواتوجروا

المستفتی: مولانا مغفور اللہ مدرس دارالعلوم حقانیہ ... ۳۰ جولائی ۱۹۹۰ء

الجواب: چونکي دا قتل پہ اجرت (مزدوری) باندې دی او اجرت (مزدوری)
 علی القتل ناجائز دی، لہذا نہ دعوی صحیح ده او ثبوت او اثبات محتاج
 دی کما فی شرح التنویر: ولا لاجل المعاصی (ہامش رد المحتار) (۱)
 او دا استیجار د قصاص د وجي نہ وی نو بیا ہم دا حکم دی۔
 لان القصاص لا بد له من الدعوی کما فی شرح التنویر علی ہامش رد
 المختار (۲) وهو الموفق

(۱) (الدر المختار ۵/۳۸ کتاب الإجارة، باب الإجارة الفاسدة)

(۲) وفي الدر المختار: السابعة لا بد في القصاص من الدعوى بخلاف الحد.

(الدر المختار ۵/۳۹۰ کتاب الجنایات، قبیل باب القود فیما دون النفس)

کتاب الدیة والكفارة

د پاکستانی روپی په حساب سره د دیت مقدار

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې په قتل خطاء کې د دیت مقدار، د موجوده روپیو په حساب سره څومره جوړیږي؟ بینواتوجروا

المستفتی: محمد شاه بنوی، متعلم حقانیه اکوړه خټک... ۱۷ اکتوبر ۱۹۸۴ء

الجواب: په قتل خطاء کې دیت څلویښت روپی فی توله په حساب سره یو لاکه پنځه زره شل روپی جوړیږي. (۱) والله اعلم بالصواب

د زنانه دیت، د سړي په مقابله کې د نیم کیدو نه د منکر حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې دلته زید د ښځې د دیت د سړي په مقابله کې د نصف کیدو د اجماعی مسئلې انکار کولو سره د مساوات دعوی کوي او په خپل موقف باندې دلائل پیش کوي، صحیح احادیث ته ضعیف وائی، د اجماع صحابه او اجماع امت منکر دي، د ائمه اسلام موقف ته غلط وائی، او هغوی ته زندیق وائی د هغه په باره کې شرعی حکم څه دي؟ بینواتوجروا

المستفتی: غلام رسول، نئی انارکلی، لاهور ۷ نومبر ۱۹۸۶ء

الجواب: د تفصیل نه همت لرم او نه فرصت، اجمالا عرض دا دي چې یو شاذ موقف خپلولو سره د مومنانو لار پرینسودل مردودیت او الحاد دي. د ائمه اربعه د طرف نه متعین شوي معنی پرینسودلو سره د بلې معنی اختیارولو

(۱) د دیت مقدار د چاندی (سپینو زرو) په حساب سره لس زره درهم دی او ددې نه ۲۴۲۵ تولي جوړیږي، نن سبا ۱۲۰۰ روپی د یوې تولي په حساب سره (۲۴۲۵ × ۱۲۰۰ = ۳۱۵۰۰۰۰) یو دیرش لاکه او پنځوس زره روپی جوړیږي.

حق چاہے ہم نہ دی حاصل. (۱) بلکہ دا چہ پہ مردم شماری کی مذکر کم، مؤنث زیات دی نو پہ بازاری اصول سرہ بہ د چا قیمت کم وی. بھر حال دا خلق بنسختی محبوبات جوړولو سرہ قیمت لگوی کہ دی خلقو د بنسختو حیثیت ته نظر کولې او یا ئې د هغوی د ذمه داریانو د مذکر د ذمه داری سرہ موازنه کولې نو په دې تجدید کی به نه پریوتلې. وهوالموفق

قاتله مور د خوی په قتل کی د دیت نه مستثنی نه ده

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې د څلویښتو ورځو ماشوم د خپلې مور نه لاندې کیدو سره د خوب په حالت کې مړ شو آیا په دې صورت کې دا مور د قصاص، دیت وغیره نه مستثنی ده یا نه؟ بینواتوجروا

المستفتی: سید ولی شاه، متعلم جامعہ فاروقیہ کراچی ... ۲۹ ذی الحجۃ ۱۴۰۴ھ

الجواب: په صورت مسئلہ کې د مور په عاقلہ باندې دیت واجب دې، مور د دې حکم نه مستثنی نه ده. که مور مستثنی وې نو فقهاء کرامو به ضرور د دې صراحت کړې وې (۲) لکه چې د قصاص استثناء ئې کړې ده. (۳) خودیت

۱ قال العلامة ظفر أحمد عثمانی: وحاصل ما استفاد من حکم الإلحاد والتأویل الباطل ما ذكره ختام المحدثین شیخ مشائخنا الشاه عبدالعزیز بن الشاه ولی الله الدهلوی قدس سره من ان التأویل الباطل المعبر عنه فی القرآن بالإلحاد هو ماخالف النصوص وما علیه الامة وهو قسمان الأول: ماخالف النصوص القطعية المتواترة أو الإجماع القطعی فهو كفر بلاریب والثانی: ماخالف النصوص الظنية القریبة بالیقین أو الإجماع العرفی فهو ضلال وفسق دون الکفر.

(أحكام القرآن ۴/۱۴۴، بحث حکم الإلحاد والتأویل الباطل)

۲ وفي مجمع الانهر: وأما ما أجرى مجرى الخطاء كنائم انقلب على آخر فقتله وموجبها الكفارة والدية على العاقلة. (مجمع الانهر فی شرح ملتقى الأبحر ۴/۳۱۲، كتاب الجنایات)

۳ وفي الهندیة: ولا يقتل الرجل بابنه.

(فتاویٰ عالمگیری ۶/۴، كتاب الجنایات، الباب الثانی)

یو وارث ہم نہ اخلی، او کفارہ یعنی دود میاشتی پر لپسی روڑی نیولو کی مخلص نہ دی و ما فی موانع الدر المختار من سقوط الکفارة فغلط من النسخ (۱) وهو واضح وهو الموفق

پہ عہدا قتل کونکی باندی د کفاری حکم

سوال: خہ فرمائی علماء دین د دی مسئلہ پہ بارہ کی چہ د زید او بکر ترمینخ شخرہ پینہ شوه او زید مجرم دی. بکر چہ ہغہ ووهلو نو د زید د بدلی اخستلو دپارہ د ہغہ پہ عدم موجودگی کی پہ قومیت باندی خو کسانو (چہ پہ ہغوی کی د زید وارثان نہ وو) پہ بکر حملہ وکړہ او بکر لره د زخمی کولو نہ پس بکر حملہ کونکی ہم زخمی کړل چہ پہ ہغوی کی یو وفات ہم شو بکر حملہ د قتل پہ ارادہ نہ وه کړی بلکه د خان د بیج کولو دپارہ ئی کړی وه نو قاتل (بکر) د علاقہ د رواج مطابق دیت ادا کړو او زید (د مقتول) وارثانو د قاتل (بکر) نہ راضی کیدو سره ہغہ معاف کړو نو اوس پہ دی قاتل باندی متواتر دود میاشتی روڑی شته یا نہ او قاتل تہ بہ پہ آخرت کی عذاب وی یا نہ او د قاتل خہ حکم دی؟ بینواتوجروا

المستفتی: حافظ عبدالرحمن، لک مروت... ۵ جون ۱۹۶۱ء

الجواب: دا قتل عمد دی پہ دی کی کفارہ واجب نہ ده (۲) او کہ زید د شریعت پہ نزد مجرم او مباح الدم وی نو د ہغہ قتل او د ہغہ د مدافعینو قتل موجب قصاص و دیت نہ دی (۳) بہر حال د جرم د نوعیت او کیفیت باندی د

۱ قال العلامة الحصکفی: والقتل للموجب للقتل أو الکفارة وان سقطا بحرمة الأبوة علی مامر. (الدر المختار ۵/ ۵۴۱ کتاب الفرائض، موانع الارث)
۲ وفي الهندیة: اما العمد فما تعمد ضربه بالسلاح... وموجب ذلك المائم والقرود الا ان یعفو الأولیاء أو یصالحو ولا کفارة فیہ عندنا کذا فی الهدایة.

(فتاویٰ ہندیہ ۶/۲ کتاب الجنایات، الباب الأول فی تعریف الجنایة)

۳ قال العلامة الزیلعی رحمه الله: ومن شهر... [بقیہ حاشیہ بر صفحہ آئندہ]

خبریدلو نه مخکس جزوی حکم خلاف قاعده امر دې واللہ اعلم بالصواب

په ډرائیور باندې د دیت د معاف نه پس کفارہ ورکول ضروری دی

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې یو سړی گاډې چلولو، د سړک ترمینځه ناڅاپه یو ماشوم راښکاره شو او گاډی سره په جنگیدلو باندې زخمی کیدو سره مخ شو، د ماشوم مور او پلار ډرائیور معاف کړو او د دیت اخستلو نه یې انکار وکړو، نو ایا اوس په ډرائیور باندې بل څه لازم دی یا نه؟ بینواتوجروا

المستفتی: حافظ احتشام الحق، مدرس جامعه اشرفیه پېښور ۲۷ جمادی الاول ۱۴۰۸ هـ
الجواب: په دې ډرائیور باندې کفارہ ورکول مثلاً دوه میاشتې متواتر روژې نیول ضروری دی (۱) واللہ اعلم

د هوانی فانرنگ په وجه په قاتل باندې کفارہ او دیت لازم دي

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې د یو سړی نه د

... بقیه از حاشیه گذشته [علی المسلمین سیفا... وجب قتله ولا شیء بقتله لقوله علیه الصلوة و السلام ومن شهر علی المسلمین سیفا فقد أبطل دمه ولان دفع الضرر واجب فوجب علیهم قتله إذا لم یکن دفعه إلا به ولا یجب علی القاتل شیء لأنه صار باغیا بذلک-

(تبیین الحقائق ۶/۱۰ کتاب الجنایات، باب ما یوجب القود ومالا یوجبہ)

(۱) قال الله تبارک وتعالی: وَمَنْ قَتَلَ مُؤْمِنًا خَطَاً فَتَحْرِیرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ وَدِيَّةٌ مُسَلَّمَةٌ إِلَى أَهْلِهِ إِلَّا أَنْ يَصَدَّقُوا فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ تَوْبَةً مِنَ اللَّهِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا- (سورة النساء آیت ۹۲)

وقال العلامة الحصكفی رحمه الله: وموجبہ ای موجب هذا النوع من الفعل وهو الخطأ وما جرى مجراه الكفارة والدية على العاقلة- (الدر المختار ۳۷۷/۵ کتاب الجنایات)

وادہ دوران کی د کلاشن کوپ پہ ہوائی فائرنگ سرہ دودہ نابالغ ماشومان
ہلاک شو۔ پہ دے کی د دیت او کفاری خہ حکم دی؟ بینواتوجروا

المستفتی: مولانا فتح الرحمن فوجی شوگر ملز... کھوسکی... ۱ مئی ۱۹۸۸ء
الجواب: پہ ظاہرہ کی دا قتل خطاء دی پہ دے کی کفارہ یعنی دودہ میاشتی
روڑی نیول فرض دی او کہ د مقتول وارثان د دیت مطالبہ وکری نو باقاعدہ د
هر مقتول دیت، کوم چہ د شپیتہ روپی فی تولہ حساب سرہ (۱۵۷۵۰۰) روپی
دی، ادا کولی شی (۱) وهوالموفق

پہ وادہ کی د دوارو طرفونو نہ ہزو سرہ

د نامعلوم قاتل نہ د مقتول د دیت مسئلہ

سوال: خہ فرمائی علماء دین د دی مسئلہ پہ بارہ کی چہ پہ مہاجر کیمپ
کی یو قوم د بل قوم دیارہ د ناوی راوړلو پہ موقع باندی حاضرہ شود، د عرف
او عادت مطابق دوارو طرفونو تہ دزی وشوی، هغه وخت خلور سری پہ غلطی
سرہ زخمی شو، پہ هغی کی یو وفات شو، پہ دے کی د قوم اختلاف شو هر یو
پہ بل باندی دعوی کول شروع کړل چہ قتل ستا د طرف نہ شوی دے او بل قوم
د دوی برعکس خبرہ کوی، اولیاء مقتول او زخمی حضرات وائی چہ قاتل
مونږ تہ معلوم نہ شو خو دومره راتہ معلومہ ده چہ تکلیف ستاسو د طرف نہ
رارسیدلې دی۔ پہ دے صورت کی قصاص یا دیت د چا پہ ذمہ دی؟ بینوا
توجروا جواب پہ عربی یا فارسی کی راکړئ

المستفتی: سحر گل مہاجر... ۵ جولائی ۱۴۰۱ھ

الجواب: در صورت مسئلہ بر هیچ کس قصاص یا دیت واجب نیست البتہ
مصالحت بر مال کہ بہ ذمہ مدعی علیہم عائد شود ممنوع نیست، ونظیرہ
ما فی الہندیۃ ۸۵/۶: واذا التقی قوم بالسیوف فاجلوا عن قتیل فہو علی اہل
(۱) قال العلامة شیخی زادہ: وأما خطأ وهو فی القصد... أو فی الفعل بأن یرمی غرضاً آدمیاً
... وموجبہما الکفارة والدية علی العاقلۃ۔ (مجمع الأنہر ۴/۳۱۲، کتاب الجنایات)

المحلة إلا أن يدعى أولياءه على أولئك أو على رجل منهم بعينه فلم يكن على أهل
المحلة ولا على أولئك شيء حتى يقيموا البينة كذا في الكافي. (۱) وقال الله بآرك
وتعالى: وَالصُّلْحُ خَيْرٌ. (۲) وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِالصَّوَابِ

په کانی باندې ډز کیدو او د هغې په صورت کې د راغورځیدونکي

کانی په وجه باندې د زخمی کیدونکو کسانو د ضمان مسئله

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې د دوه کسانو د
واده په موقع باندې د ډزو دوران کې یو نامعلوم سړی گولی په کمر باندې
ولگیده، د کانی نه یوه ټکړه جدا شوه او گاهې کې ناستې زنانه پرې په سرونو
باندې ولگیدې چې د هغې د وجې نه ئې په سرونو باندې سخت زخم راغلو او
په هسپتال کې د علاج نه پس صحت مندې شوې. اوس سوال دا دې چې د دې
زنانو په زخمی کیدو او د علاج وغیره د اخراجاتو ذمه داری د شریعت په رڼا
کې په چا باندې ده؟ بینواتوجروا

المستفتی: بهادر خان، صده کرم ایجنسی... ۲ ستمبر ۱۹۸۵ء

الجواب: چونکې ډز کول بذات خود مباح دې خو د ناقابل احتراز فساد په
وخت، نه د قابل احتراز فساد په وخت، پس په دې ډزو کونکو باندې باقاعده
ضمان واجب دې (۳) وهوالموفق

(۱) (فتاویٰ هندیة ۶/۷۸، الباب الخامس عشر فی القسامة)

(۲) (سورة النساء آیت ۱۲۸)

(۳) و فی شرح المجلة: المتسبب ما كان فعله مفضياً الى الحكم كالتلف مثلاً من غير تأثير
وانما المؤثر هو العلة المتوسطة لكن تلك العلة قد لا يصح إضافة الحكم إليها فيضاف إلى
السبب فعند ذلك ينظر: ان كان نحوالتلف حاصلًا عن فعل المتسبب بغير حق... يضمن
ما تلف فيه وإن لم يتعمد، لأنه متعمد بنفس الفعل وان حاصلًا عن فعل مباح له في ذاته إلا
أنه تعمد بقصد إيجاد العلة المؤثرة التي حصل منه التلف ولا تصلح لاضافة الحكم
إليها فيضمن.

(شرح المجلة ۱/۲۵۶ المادة ۹۳، المتسبب لا يضمن إلا بالتعمد)

د مور په بچو باندې د سپرو دوانی اچولو

سره د هغوی په مرګ باندې د دیت حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې یو سپرو د دوانی کور ته راوړه، ښځې د ماشومانو په سرونو باندې د سپرو وړلو په غرض سره استعمال کړې چې په هغې سره هغه ماشومان مړه شو. درې بچي ئې خپل وو او دوه ئې ورپرونه وو، د ډاکټر صاحب د قول مطابق به هغوی په سرونو باندې لاس رابښکلي وی او بیا به ئې هغه په خوله کې وهلې وی چې په هغې سره د هغوی مړه کیدل لازمی وو. اوس آیا په دې ښځه باندې دیت شرعی یا کفارہ وغیره واجب ده یا نه؟ بینواتوجروا

المستفتی: عبدالحی حقائق، بام خیل صواب: ۱۳ ربيع الاول ۱۳۹۶ هـ
الجواب: د هغوی د قتل متعلق به دا وویل شی چې دې ماشومانو د ښځې د وجې نه خپل ځان وژلي دي. لهذا په دې مخصوصې زنانه باندې به دیت یا کفارہ واجب نه وی کما فی رد المحتار ۵/۴۸۷: سقاه سماً حتی مات إن دفعه إليه حتى أكله ولم يعلم به فمات لا قصاص ولا دية لكنه يحبس ويعزر، قلت التعزير إنما يكون عند القصد ولا قصد ههنا، وقلت أيضاً لا يكون هذا القتل سبباً وإلا لوجب فيه الدية فأفهم فلا وجه لإيجاب الكفارة أيضاً. (۱) وهو الموفق

د درمختار عبارت کې د والدین نه سقوط کفارہ د کتاب غلطی ده
سوال: ما یقول العلماء فی هذه المسئلة انه اذا مات الولد تحت امه فی النوم هل تجب الکفارة علی الام ام لا؟ بینواتوجروا

المستفتی: مولوی نور دت، معلم دینیات بحرین (سوات)
الجواب: سره د تتبع دا جزئیہ ملاؤ نه شوه لهذا د قواعدو په بنیاد جواب

(۱) (الدر المختار ۵/۳۸۵ کتاب الجنایات، فصل فیما یوجب القود ومالا یوجبه)

ورکولې شی. د قواعدو تقاضه دا ده چې د مور حکم هم د نورو کسانو په شان دې یعنی په هغې باندې دیت واجب دې ځکه چې فقهاء کرامو د شبیه بالخطا، مثال لیکلې دې: کنائم انقلب علی رجل فقتله او د دې نه نې د مور یا پلار استثناء نه ده کړې (۱) قلت: وما فی الدرالمختار فی کتاب الفرائض: والقتل الموجب للمقود أو الکفارة وإن سقطاً بحرمة الأبوة علی ما مر أی فی کتاب الجنایات، (ردالمحتار) (۲) فغلط من الکاتب لأن ما مره وسقوط القتل دون الکفارة فلا یدل علی سقوط الدية فأفهم ویویده ما فی ردالمحتار ۳۷۹/۵: وإن سقطت میتاً بعلاج أو شرب دواء تتعمد به الاسقاط أما إذا ألقته میتاً ثم مات فعلى عاقلتها الدية فی ثلث سنين إن كانت لها عاقلة والآفی مالها وعليها الکفارة ولا ترث عنه شیئاً (۳) انتهى، وجه التائید ان هذا القتل ليس بعمدة ولا شبهه ولا فرق بین الخطأ وشبهه فی الواجب (۴) فقط

په اولیاء مقتول کې د یو په معافۍ سره ساقط کیدو سره دیت واجبېږي

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې مسمی کرم خپل اوبښې شیر قتل کړو، ملزم کرم ته د مرگ سزا واوړولې شوه د دې نه پس په سپریم کورټ کې د نظر ثانی په وخت د مقتول مشر ځوی او ښځې قاتل معاف کړو خو د مقتول مور قاتل نه معاف کوی. لهذا تاسو ته درخواست دې چې د

(۱) و فی مجمع الأنهر: وأما ما أجرى مجرى الخطاء كنائم انقلب على آخر فقتله وموجبهما الکفارة والدية على العاقلة. (مجمع الأنهر فی شرح ملتقى الأبحر ۴/۳۱۲، کتاب الجنایات)

(۲) (الدرالمختار ۵/۵۴۱، کتاب الفرائض، موانع الإرث)

(۳) (ردالمحتار ۵/۳۰۵، کتاب الحظر والإباحة، قبیل کتاب إحياء الموات)

(۴) قال الدكتور وهبة الزحيلي رحمه الله: وكذلك عقوبات القتل شبه الخطاء عند الحنفية هي مثل عقوبات الخطاء (الکفارة والدية على العاقلة وحرمان القتل من الميراث والوصية.

(الفقه الإسلامی وأدلته ۷/۵۷۳۴، المبحث الرابع: القتل الخطاء وعقوبته)

تولو نہ افضل حق د کوم وارث وی؟ د مور، ښځې، لور یا ځوی؟ یعنی په دوی
کې څوک زیات حق لری؟ بینواتوجروا

المستفتی: نامعلوم..... ۲ ربیع الثانی ۱۴۰۱ هـ

الجواب: د دې مقتول په دې څلورو وارثانو کې که یو هم معافی وکړی
نو د نورو وارثانو د قصاص حق ساقطیږي او د خون بها (دیت، حقدار به شی
لمای فی الهندیة ۲۲/۶: إن صالح أحد الشركاء من نصيبه على عوض أو عفا سقط
حق الباقيين عن القصاص وكان لهم نصيبهم من الدية ولا يجب للعافی
شیئ من المال (۱) - وهو البوق

د ماشوم د مور نه لاندې کیدو سره دیت او کفاره لازم ده

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې د یوه ښځې سره
وړه ماشومه اوده وه، د خوب نه په بیداریدلو باندې هغه ماشومه مړه بیا
موندلې شوه دا احتمال دې چې مور پي ورکول او دې دوران کې اوده شوې ده
او د مور د سینې زورولو د وجې نه مړه شوې ده په دې صورت کې کفاره د
قتل خطا شته یا نه؟ بینواتوجروا

المستفتی: مولانا محمد سردار، مدرس مدرسه تل... ۶ مارچ ۱۹۸۴ء

الجواب: ټولو فقهاء کرامو د قتل خطا قائم مقام قتل ته د کفارې سبب

(۱) (فتاویٰ عالمگیری ۶/۱۲، الباب السادس فی الصلح والعفو)
وقال العلامة محمد کامل: سئلت عن عفا من الشركاء عن القصاص هل
يسقط بعفوه المذكور حق الباقيين في القصاص؟ فالجواب نعم، قال الكفوي نقلاً عن
البداية ما نصه: وإذا عفا أحد الشركاء عن الدم... سقط حق الباقيين من القصاص
وكان لهم نصيبهم من الدية.

(فتاویٰ کاملیة ۲۴۹، کتاب الجنایات)

ویلے دی او چا هم مور او پلار د دی نه نه دی مستثنیٰ کری (۱) بخلاف
 القصاص (۲) بله دا چي فقهاء کرامو په مور باندې د اسقاط حمل د وجې نه
 كفاره لازمہ کری ده چي کله ماشوم ژوندي پيدا کيدلو سره مړ شي کتافي
 ردالمحتار ۵: ۳۷۹ (۳) قبيل احياء الموات، او په شرح التنوير کې په موانع
 ارث کې دا عبارت (وان سقط بجرمة الابوة) د کاتب غلطی ده بدليل قوله
 على ما مرفليراجع الى ردالمحتار ۵: ۶۷۱ (۴) وهوالموفق

د مور نه د ماشوم د لاندې کيدو شک او احتمال سره د ديت او كفاري مسئله
 سوال: څه فرمائي علماء دين د دې مسئلې په باره کې چې د يوې زنانه سره
 يوه واقعه پيښه شوې ده. هغه داسې چې د شپې د اوده کيدو په وخت د هغې د
 خلور کالو ماشوم چې ژوندي او صحت مند وو خو چې سحر هغه راپاڅيده نو
 هغه ماشوم مړ شوي وو چې د هغه د پوزې نه وينه بهيدلې وه. لهدا داسې
 معلومېږي چې د مور د لاندې کولو د وجې نه دا ماشوم مړ شوي دي تاسو
 مونږ ته بيان کړئ چې په هغې باندې كفاره شته يا نه؟ او که وي نو څومره؟
 بينواتوجروا

المستفتي: سيف الرحمن. لوئر ماډل سکول پانډي... ۱۶ دسيبر ۱۹۷۲ء

(۱) وفي مجمع الأنهر: واماما أجرى مجرى الخطاء كنائم انقلب على آخر فقتله وموجبهما
 الكفارة والدية على العاقلة- (مجمع الأنهر في شرح ملتقى الأبحر ۴/۳۱۲، كتاب الجنایات)
 (۲) وفي الهندية ولا يقتل الرجل بابنه-

(فتاویٰ هندیة ۶/۴ كتاب الجنایات، الباب الثاني)

(۳) قال العلامة ابن عابدين: واما إذا ألقته حيا ثم مات فعلى عاقلتها الدية في ثلث سنين
 إن كانت لها عاقلة وإلا ففي مالها وعليها الكفارة.

(رد المحتار ۵/۳۰۵ كتاب الحظر والإباحة، قبيل كتاب إحياء الموات)

(۴) قال العلامة الحصكفي رحمه الله: والقتل الموجب للقوط أو الكفارة وإن سقطا بجرمة
 الأبوة على ما مر-

(الدر المختار ۵/۵۴ كتاب الفرائض، موانع الإرث)

الجواب: واضحہ دی وی چہ پہ صورت مسئلہ کی یقینی طور معلومہ نہ
 دہ چہ دا ماشوم د مور نہ لاندی کیدو د وجہ نہ قتل شوی دی لہذا پہ دی کی
 د کفارہ یا دیت حکم ورکول مناسب نہ دی لان الحکم لا یثبت بالشک
 والاحتمال^(۱) او کہ بالفرض ومنہی شی چہ دا ماشوم د خپلی مور نہ لاندی
 کیدو سرہ قتل شوی دی نو پہ دی کی بہ دیت او کفارہ ورکول وی وفی الدر
 المختار: والرابع ما جرى مجراه (مجرى الخطاء) كنائم انقلب على رجل فقتله
 وموجبه الكفارة والدية على العاقلة. انتهى^(۲) بحذف يسير، قلت ولم يستثنوا عنه
 الوالدة فدل على أنه لا يختلف الحكم في الوالدة: نعم! استثنوا في العبد^(۳) لأن حكم
 الولاد كان مغائرا عن غيره، وقلت أيضا أن ما روى ما في بعض نسخ
 الدر المختار في الموانع: والقتل الموجب للقود أو الكفارة وإن سقطا بحرمة
 الأبوة على ما مر^(۴) فهو سبق قلم لأن المأر هو سقوط القود فقط. وهو الموفق

پہ تکر کی د مر کیدونکی موٹر سائیکل باندی سور د دیت مسئلہ

سوال: شہ فرمائی علماء دین د دی مسئلہ پہ بارہ کی چہ د یو موٹر
 سائیکل او ترک ترمینخہ تکر وشی او قصور ہم د موٹر سائیکل والاد طرف نہ
 وی، موٹر سائیکل والامر شو اوس بہ تاوان خالص پہ ڈرائیور باندی وی یا
 کہ سورلی بہ ہم پہ دی تاوان کی شریکولی شی، ورسرہ دا چہ کہ ترک پک وی

- ۱) وفی شرح المجلة: المشروط بشرط إذا وقع الشك في وجود شرطه لا يثبت لأن ما
 ليس ثابتا بيقين لا يثبت بالشك كما أن الثابت بيقين لا يزول بالشك.
- (شرح المجلة ۱/۱۸، المادة ۴، اليقين لا يزول بالشك)
- ۲) (الدر المختار ۵/۳۷۷ کتاب الجنایات)
- ۳) وفی الهندية: ولا يقتل الرجل بآبنة... وكذا الوالدة والجدة.
- (فتاویٰ ہندیہ ۶/۴ کتاب الجنایات، الباب الثانی فیمن یقتل قصاصا ومن لا یقتل)
- ۴) (الدر المختار ۵/۵۴۱ کتاب الفرائض، موانع الإرث)

نو خہ مسئلہ ده او که خالی وی نو خہ مسئلہ ده؟ بینواتوجروا

المستفتی: وزیر محمد صاحب ۱ فروری ۱۹۸۷ء

الجواب: دا ترک صرف د ډرائیور دپاره د قتل آله ده، د سامان او سورلو په دې کې خه خاص مداخلت نشته، پس دیت او کفارہ به صرف د ډرائیور د طرف نه ادا کولې شی (۱) واللہ اعلم بالصواب

د مور او پلار ترمینځه د اوده شوی ماشوم

په مرګ باندې د کفارې او دیت حکم

سوال: خه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې بنځه او خاوند دواړه په یو کټ کې اوده وی او ورسره ماشوم بچې هم وی چې کله هغه بیدار شی نو هغه مړ شوی وی او د لاندې گیریدلو د وجې نه مړ شوی وی نو په دې صورت کې به د کفارې او دیت خه حکم وی؟ او که غالب گمان په یو وی نو بیا به خه حکم وی؟ بینواتوجروا

المستفتی: نامعلوم متعلم ۴ محرم الحرام ۱۴۰۱ هـ

الجواب: د اقتل چې د کوم کس یا ډلې نه شوی دې نو په هغوی باندې دیت او کفارہ لازم ده (۲) بدلیل عدم استثناء الوالدین من هذا الموجب بخلاف القصاص (۳) وأما فی شرح التنویر فی مبحث موانع الإرث من سقوط القصاص والكفارة عنهما (۴)

(۱) فی الهندیة: ولو اصطدمت السفینتان إن كان بفعل الراكب والملاح ضمن ولا ضمان فی النفس- (فتاویٰ ہندیہ ۶/۸۸، کتاب الجنایات، الباب السابع عشر فی المتفرقات)
(۲) فی الهندیة: وأما ماجری مجری الخطاء فهو مثل النائم ينقلب على رجل فيقتله... وحكمه حكم الخطاء من سقوط القصاص ووجوب الدية والكفارة.

(فتاویٰ عالمگیریہ ۶/۳ کتاب الجنایات، الباب الأول)

(۳) قال العلامة الحصكفی: ويقتل الفرع بأصله وإن علا، لا بعكسه لقوله ﷺ لا يقاد الوالد بولده- (رد المحتار ۵/۳۸۰ کتاب الجنایات)

(۴) قال العلامة الحصكفی: والقتل الموجب للقوط أو الكفارة وإن سقطا بحرمة الأبوة على مأمور- (الدر المختار ۵/۵۴۱ کتاب الفرائض، موانع الإرث)

فzلة من قلم الكاتب بدليل العبارة الآتية بعدها - وهو الموفق

د اولیاؤ پہ دیت نہ اختلو سرہ کفارہ نہ ساقطیری

سوال: خہ فرمائی علماء دین د دے مسئلے پہ بارہ کہی چہ یوہ زنانه پہ خوب کہی خیل بجہی د خیلے دے د لاتندی راوستلو سرہ مہ کری نو هغه به گنهگاره وی یا نه؟ کہ گنهگاره وی نو د دے خہ کفارہ ده او آيا د دیت پہ نه اختلو سرہ کفارہ ساقطیری؟ بینواتوجروا

المستفتی: مولانا رشید احمد، وروکی لاہور... ۱۰ جنوری ۱۹۸۹ء

الجواب: پہ صورت مسئلہ کہی دیت او کفارہ واجب ده (۱) خو چہ اولیاء دیت نہ اخلی نو هغوی د دے مجاز دی او کفارہ د اللہ پاک حق دے کومہ چہ ناقابل عفو ده (۲) أما وجوب الدية فلعدم استثناء الفقهاء إياها بخلاف القصاص (۳) وأما الكفارة فواضحة وأما ما في شرح التنوير: والقتل الموجب للعود أو الكفارة وإن سقطا بجرمة الأبوة على ما أمر ۵/۶۷۱ (۴) فزلة قلم لأن المآر هو سقوط الدية - وهو الموفق

(۱) وفي مجمع الأنهر: وأما ما أجرى مجرى الخطاء كنائم انقلب على آخر فقتله و موجبهما الكفارة والدية على العاقلة -

(مجمع الأنهر في شرح ملتقى الأبحر ۴/۳۱۲ كتاب الجنایات)

(۲) وقال العلامة القرطبي: قوله تعالى (إِلَّا أَنْ يَصْدَقُوا) یعنی إِلَّا أَنْ يَبْرَى الْأَوْلِيَاءُ وَرِثَةُ الْمَقْتُولِ (القاتلين) مما أوجب الله لهم من الدية عليهم... وأما الكفارة التي هي لله تعالى فلا تسقط بإبرائهم... وإنما تسقط الدية التي هي حق لهم -

(تفسير القرطبي ۵/۳۰۷ سورة النساء آيت ۹۲)

(۳) وفي الهندية: ولا يقتل الرجل بابنه -

(فتاوى هندية ۶/۴ كتاب الجنایات، الباب الثاني)

(۴) (الدر المختار ۵/۵۴۱، كتاب الفرائض، موانع الإرث)

پہ کوٹکونو (لبنو) سرہ د وھلی شوی مقتول د دیت مسئلہ

سوال: خہ فرمائی علماء دین د دے مسئلے پہ بارہ کپ چپ یو سرے نورو سرہ پہ کوٹکو سرہ وھلو باندے سخت زخمی کپے او پہ گردو باندے ئی پہ کانو وھلے وو چپ د هغه د وجہ نه ئی متیازی هم بندے شوے او پہ دے باندے خوک مضبوط گواه نه وو د هغه خپل وصیت دا دے چپ دا واردات په دغه خیزونو سره شوې دې، دا سرې د وھلو خوړلو نه پس دوه میاشتی ژوندې وو، دا دوه میاشتی ئی په دے بیماری کپ تیرې کړې، هیخ کاروبار ئی اونکړو د هغه سر زخمی شو د کوم طرف نه چپ په سر لگیدلې وو هغه طرف نه ئی وینه جاری وه. د مرگه پورې د هغه سر یو لویشت زخمی وو، په دے خبره باندې دهغه د کور نه علاوه نور خوک هم گواه نشته. لهذا د مسئلې جواب راکولو سره د شکریه موقع راکړئ، بینواتوجروا

المستفتی: ناظم شیر علی، چمن کوئته ۲۶ مئی ۱۹۷۵ء

الجواب: چونکې په زخمونو کې نتیجې ته کتلې شی نه حال ته کما فی الهدایة ۵۹۷/۴: الجراحات يعتبر فيها مآلها لآحالتها لأن حکمها فی الحال غیر معلوم فلعلها تسری إلى النفس فيظهر أنه قتل وإنما يستقر الأمر بالبراء (۱) فافهم۔ پس د دے اصل په بنیاد باندې به دا قتل، قتل شبه عمد وی په دے کې به دیت واجب وی (۲) خو د شهادت د عدم اقامت د وجہ نه مدعی علیه دپاره باقاعده قسم خوړل ضروری دی کله نو د دیت ورکولو نه به ئی خلاصې نه وی۔ الحديث البينة على المدعى واليمين على من أنكر۔ (۳) وهو الموفق

(۱) (الهداية ۵۹۷/۴، کتاب الجنایات، فصل الشجاج)

(۲) وفي مجمع الأنهر: وأما شبه عمد وهو ضربه أى القتل قصدا بغير ما ذكر في العمد مما لا يفرق عند الإمام خلافاً لغيره لأن شبه العمد عند الغير ضرب القاتل بآلة لا يقتل مثلها غالباً كالعصا والحجر الصغير والسوط واليد وموجبه الإثم والكفارة والدية۔

(مجمع الأنهر ۴/۳۱۰ کتاب الجنایات)

(۳) (جامع الترمذی ۱/۳۸۱، أبواب الأحكام، باب ما جاء في أن البينة على المدعى الخ)

په گاهې باندې د هلك په وهلو سره د ديت او كفاري حكم

سوال: څه فرمائي علماء دين د دې مسئلې په باره كې چې يو هلك د موټر مخې لره راغلو، ډرائيور ئې د بچ كولو كوشش ډير وكړو خو هغه پرې ولگيدو او مړ شو اوس په ډرائيور باندې كفاره شته يا نه؟ بينواتوجروا

المستفتي: مولوي محمد شريف، ټل، كوهاټ... ۱۲ جولائي ۱۹۷۹ء

الجواب: په صورت مسئله كې ديت او كفاره واجب ده (شامي) (۱) وهوالوفق

قاتلين لره قتلولو كې د غير قاتل په قتلولو باندې د قصاص او ديت مسئله

سوال: څه فرمائي علماء دين د دې مسئلې په باره كې چې علي خان، شمل خان او حيا خان درې واړه وروڼه وو؟ بيا په هغوی كې شمل خان په نهر كې مړ بيا موندلې شو او په هغه باندې د زخم هيڅ اثر هم نه وو نو د هغه وارثانو په چا باندې هم دعوی ونكړه. بيا د خلقو په شیطاني باندې د هغه وروڼو ميراجان او انور حبيب قتل كړو او هغوی سره ئې يو غير سړې هم قتل كړو. په دې گمان چې دا د ميراجان ورور دې خو د قتلولو نه پس معلومه شوه چې دا د هغوی ورور نه وو او دا درې واړه ئې په دې گمان باندې قتل كړل چې هغوی زمونږ ورور قتل كړې حال دا چې نه په دې باندې گواهان موجود دي او نه هغوی خپله اقرار كړې دي. اوس د دې مقتولينو وارثان تپوس كوی چې مونږ د قصاص حق لرو يا نه؟ او علي خان او حياء خان وائی چې دا هلك زمونږ خطا كې قتل شوې دي او هغه دغه وخت د ميراجان سره په كټ كې ناست وو او په دې ميراجان باندې د قاتل كيدو الزام وو.

المستفتي: هيراجان... پېښور... ۲۷ نومبر ۱۹۸۵ء

الجواب: اگر درین صورت این قاتلان اراده قتل دشمنان کرده بودند لیکن

(۱) قال العلامة الحصكفی رحمه الله: وموجبه أى موجب هذا النوع من الفعل وهو الخطاء ماجرى مجراه الكفارة والدية على العاقلة. (الدر المختار ۵/۳۷۷ كتاب الجنایات)

این کودک خطاء کشته شد۔ پس دریں صورت دیت و خون بها لازم است
(۱) واگر اراده قتل این کودک بودند باین خیال که این کودک برادر این
دشمنان است پس بر قاتلش قصاص واجب است۔ (۲) وهوالموفق

د ولادت تعلق مسقط قصاص دی مسقط دیت او کفارہ نہ دی

سوال: خہ فرمائی علماء دین د دی مسئلہ پہ بارہ کی چہ د شہی د اودہ
کیدو پہ وخت بنخہ او خاوند وړوکي ماشوم خپل مینخ کی حملولو، د خوب
پہ حالت کی د یو د لاندې راتلو سره وفات شو، د شریعت پہ رنہا کی د کفاری
خہ حکم دی؟ بینواتوجروا

المستفتی: میان محمد رحمان ... خطیب جامع مسجد پارہ چنار ۵ جون ۱۹۶۹ء
الجواب: د ولادت تعلق مسقط قصاص دی مسقط دیت او کفارہ نہ دی،
لهذا په دواړو باندې به کفارہ او دیت لازم وی. فی الدر المختار: يجب القود بقتل
کل محقون الدم علی التأیید عمداً بشرط کون القاتل مکلفاً و بشرط انتفاء
الشبهة کولاد، (۲) وفيه أيضاً: وفي الواقعات شربت دواء لتسقطه عمداً فإن ألقته حياً
فمات فعليها الدية والكفارة (۳) انتهى، وما فی الدر المختار فی باب موانع الميراث:
والقتل الموجب للقود أو الكفارة وإن سقطاً بحرمة الأبوة علی ما مر (۴) فهذا غلط
من الكاتب لأن المار سقوط القود فقط. فافهم

۱) وفي الهداية: وموجب ذلك الكفارة والدية على العاقلة لقوله تعالى "فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ"
مُؤْمِنَةٍ وَدِيَةٌ مُّسَلَّمَةٌ إِلَىٰ أَهْلِهِ. (الهداية ۴/۵۶۱ كتاب الجنایات)

۲) وفي الهنديّة: وموجب ذلك المأثم والقود إلا أن يعفوا الأولياء أو يصالحوها ولا كفارة فيه
عندنا. (فتاویٰ عالمگیری ۶/۲ كتاب الجنایات، الباب الأول فی تعريف الجنایة الخ)

۳) (الدر المختار ۵/۳۷۸ كتاب الجنایات، فصل فيما يوجب القود وما لا يوجبه)

۴) (الدر المختار ۵/۴۱۹ كتاب الجنایات، فصل فی الجنین)

۵) (الدر المختار ۵/۵۴۱ كتاب الفرائض، موانع الإرث)

د سرکاری دیوتی د وجې نه په عقل خرابیدلو

سره د حکومت نه د دیت اخستلو حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې د یو سرکاری کاریگر په صحت باندې، د سرکاری کار د زیاتوالي له امله، مضر اثرات پریوتلې دي او دماغی بیماری هم ورته پیښه شوې ده کوم چې میډیکل بورډ او د سرکاری محکمو ډاکټرانو هم منلې دي، او د وخت نه مخکښ د شپږ دیرشو کالو په عمر کې د ملازمت (مزدوری) نه راویستلې شوې دي، دماغی تکلیف ورته د سرکاری دیوتی د وجې نه راغلې دي، په شریعت مطهره کې د دې څه حکم دي، آیا په حکومت باندې به دیت وی یا نه؟ بینواتوجروا

المستفتی: حافظ انور خان ۲۲ رمضان المبارک ۱۴۰۵ هـ

الجواب: په صورت مسئله کې په حکومت باندې نه قصاص واجب دي او نه دیت، لعدم کونه قاتلا ولا قاطعاً ولا سبباً. خو د حکومت دپاره ضروری ده چې د داسې معذورینو دپاره چې کله غریبانان وی د بیت المال نه نفقه مقرر کړي. (۱) وهوالموفق

د اوډه شوی ماشوم قتل په مور باندې نه ثابتیدلو

کې احتیاطاً کفارہ ادا کول غوره دي

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې که یوې زنانه د شپې د خوب د غلبې د وجې نه خپل بچي د خپل بدن د لاندې کړو او هغه ماشوم د دې نه مړ بیا موندل شو. آیا په هغې باندې کفارہ لازم ده. دویمه خبره دا ده په بستره باندې سحر مور ماشوم مړ بیا موندلو، دا ماشوم لږ شان بیمار وو او هغه جامه چې په هغې باندې د ماشوم مخ پټ کړې شوې وو داسې

(۱) قال العلامة الحصکفی: وبقی رابع و هو لقطه و ترکه بلا وارث و دية مقتول بلا ولی و مصرفها لقیط فقیر و فقیر بلاولی ای لیس له من تجب نفقة علیه، قال فی البحر: يعطون منه نفقتهم وأدویتهم. (ردالمحتار مع الدرالمختار ۳۰۸/۳ قبیل باب المرتد)

معلومیدہ چې هغه جامه ماشوم خوله کې وهلې وه، کیدې شی هم د هغې په وجه باندې مړ شوی وی ځکه چې د رودلو نخښې هم پرې پرتې وې او په هغې باندې د قی لږ شان داغونه هم لگیدلې وو خو د ماشوم مور وائی چې ما دا هرگز د بدن لاندې کړې نه دي ځکه چې زه په کټ باندې داسې ملاسته وم ځنګه چې زه اوډه شوې وم د پاڅیدو په وخت ما د ویرې د وجې نه جامه نه ده لیدلې چې یقینا د هغه حلق ته تلې ده یا نه خو ماته یقینی معلوم دی چې زما د وجې نه دا نقصان نه دي شوي. بینواتوجروا

المستفتی: صالح شاه پېښور.... ۲۲ اپریل ۱۹۷۵ء

الجواب: چونکې په شهادت یا اقرار سره د مور قاتل کیدل ثابت نه دی لهذا په صورت مذکوره کې د مور وغیره کفار به واجب نه وی، خو که احتیاطاً مسلسل دوه میاشتي روژې ونیسی نو دابه غوره وی (۱) وهوالموفق

په قتل خطا کې د دیت په مقدار باندې مصلحت جواز دي

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې یو سړی موټر سائیکل روان کړې وو یو موټر والا هغه وهلو سره زخمی کړو چې په هغې سره د موټر سائیکل والا خپې ماتې شوې او شپږ ورځې پس په هسپتال کې وفات شو. اوس موټر والا راضی نامه کول غواړي، خو د وفات شوی بچی او وارثان وائی چې آیا زموږ دپاره د دې سړی نه څه اخستل جائز دی؟ که موږ ترې څه نغدي اخستل غواړو نو آیا د هغې څه حد مقرر دي؟ بینواتوجروا

المستفتی: حاجی امان الدین، پیر پیان، نوښهر... ۲۳ دسمبر ۱۹۸۵ء

الجواب: په صورت مسئله کې په مقدار دیت باندې صلح کول جائز دی لکه چې په قصاص کې په کم او زیات باندې جائز دي (۲) او د دیت مقدار د

(۱) قال الدكتور وهبة الزحيلي: يجب على القاضي أن يقضى بما ثبت عنده بطرق الإثبات الشرعية وهي البينة والإقرار واليمين والنكول.

(الفقه الإسلامي وأدلته ۸/۵۹۴۶، الباب الخامس: القضاء وطرق إثبات الحق)

(۲) في الهندية: إذا اُصطلح القاتل وأولياء القاتل على... [بقية حاشيه بر صفحه آئنده

پنخوس روپی فی تولہ پہ حساب سرہ یو لاک یو خلویست زرہ پنخوس روپی
چوریزی. (۱) وهوالموفق

د حاملې زنانه د وژلو په وجه باندې د مړ

ماشوم په صورت کې د غره د وجوب مسئلہ

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې یو سړی یوه حامله زنانه په ډنډا وغیره باندې ووهله، بیا د هغه زنانه نه د صحت مند کیدو نه پس مړ ماشوم پیدا شو او د عادت نه مخکې هم پیدا شو. اوس د زنانه وارثان د وهونکي نه د غره مطالبه کولو کې په حقه دی یا نه؟ بینواتوجروا

المستفتی: مولانا محمد سردار صاحب، مدرس عربیہ. تل ۶۰۰۰ مئی ۱۹۸۲ء

الجواب: د کلیاتو په بنیاد جواب دا دې چې که غالب گمان دا وی چه دا مړگ د دې ضرب د وجې نه واقع شوې دې نو په دې کې غره واجب ده. (۲)
واللهالموفق

... بقیه از حاشیه گذشته [مال سقط القصاص ووجب المال قليلاً كان أو كثيراً... ثم الصلح في فصل الخطأ إن كان بعد القضاء بنوع من أنواع الدية أو بعد تراضی هما على ذلك فإن وقع على النوع الذي وقع القضاء به أو وقع التراضی عليه وكان الصلح على أكثر من الدية لا يجوز وإن وقع على أقل مما وقع به القضاء فإنه يجوز نسيئة كان أو يداً بيد.

(فتاوی عالمگیری ۶/۲۰، الباب السادس فی الصلح والعفو، کتاب الجنایات)
۱ قال العلامة المرغینانی رحمه الله: والدية فی الخطاء من العين ألف دينار ومن الورق عشرة آلاف درهم.

(الهدایة ۴/۵۸۵ کتاب الديات)
۲ قال العلامة المرغینانی رحمه الله: إذا ضرب بطن امرأة فالقت جنيئاً ميتاً ففيه غرة وهي نصف عشر الدية... وجه الاستحسان ما روى عن النبي ﷺ أنه قال في الجنين غرة.
(الهدایة ۴/۵۹۸ کتاب الديات)

په ڪلى ڪي د مڻٽول موندلي ڪيدو د وڃي نه

په اهل قريه باندې د قسامت او ديت حكم

سوال: ماذا يقول العلماء الكرام في المسئلة الآتية: إذا وجد رجل في القرية ولم

يعلم قاتله فالدية على أهل القرية أم لا؟ وماذا حكم أهل القرية؟ بينوا توجروا

المستفتي: محمد جمال، دير..... ۱۶ ذو القعدة ۱۳۹۷هـ

الجواب: حاكم به د دي ڪلي پنځوس عاقل او بالغ ڪسانو ته قسم وركوي

چي نه مونږ دا قتل ڪري دي او نه مونږ ته قاتل معلوم دي پس ڪه ٿولو قسم

وڪرو نو په هغوي باندې به ديت لس زره شرعي روپي (۲۳) زره پاڪستاني

روپي لازم وي. ڪنهن نو قصاص به وي هڪڙا في الهنديه (۱) وهو الموفق

ولد الزنا ماشومي لره قتلولو باندې د قصاص او ديت حكم

سوال: حه فرمائي علماء دين د دي مسئلې په باره ڪي چي يو سړي د خپلې

لور واده وکړو هلته يوه جينې پيدا شوه چي ڪله جينې پيدا شوه نو هغې ته د

فارغ خطي کاغذ ملاؤ شو. هغې پنځي جينې او کالي خان سره راوړل. هغه

جينې کومه چي ټي د خان سره راوړي وه هغه خوانه شوه نو د هغې د غير نه

حمل راغلو. کومه جينې چي پيدا شوې وه هغه ټي نيا او نيکه (د مور د طرفه)

پوليس سره يو ځاي کيدو باندې ختمه کړه اوس د هغه دپاره حه حکم دي؟ او

(۱) في الهندية: إذا وجد قتيل في محلة قوم وادعى ولي القتل على جميع أهل

المحلة أنهم قتلوا وليه عمداً أو خطأً وانكر أهل المحلة فإنه يحلف خمسون رجلاً

منهم كل رجل بالله ما قتله ولا علمت له قاتلاً... فإن حلفوا غرموا الدية.

(فتاوى عالمگیری ۶/۷۷، الباب الخامس عشر في القسامة)

وأيضاً فيها: الدية من الورق عشرة آلاف.

(فتاوى عالمگیری ۶/۲۴، الباب الثامن في الديات)

دے دی کلی پنخلس کسان دے دی خبری گواہان دی؟

السفتی: محمد حکیم راولپنڈی ۲۷ اگست ۱۹۷۵ء

الجواب: یہ شرط دے صدق اور ثبوت پہ دی جرم کی حصہ اخستونکی تول پہ تیرلہ مجرمان دی، پہ ہغوی باندی توبہ ضروری دہ او دا جی د اللہ پاک تہ معافی وغواہی (۱) باقی قصاص پہ ظاہرہ کی معاف دی خو پہ دی قاتل باندی دے دی حرمونی جینی وارثانو تہ دیت خون بہا، ورکول ضروری دی کہ ہغوی مطالبہ کوی (ماخوذ از شامی) (۲) وهو الذوق

۱) قال العلامة ابن عابدین رحمه الله تعالى: واعلم أن قتل النفس بغير حق من أكبر الكبائر بعد الكفر بالله تعالى وتقبل التوبة منه.

(رد المحتار ۵/۳۷۶ کتاب الجنایات)

۲) قال العلامة ابن عابدین رحمه الله تعالى: ولو اشترک رجلان فی قتل إنسان أحدهما یجب علیه القصاص لو انفرد الآخر لا یجب علیه القصاص کالأجنبی والأب والخاطی والعامد أو أحدها بالسیف والآخر بالعصا فإنه لا یجب علیه القصاص و یجب علیه الدیة... (قوله أي أصله) لما فی الخانیة: لو کان فی ورثة المقتول ولد القاتل

أو ولد ولده وإن سفل بطل القصاص وتجب الدیة.

(رد المحتار ۵/۳۸۰-۳۸۱ کتاب الجنایات، فصل فی ما یجب القود وما لا یوجبه)

کتاب المرتد

د قادیانی د مسلمانیدو د پاره د مرزائیت نه براءت کول ضروری دی

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې زه مسمی فلان بن فلانی سره د اهل وعیال د دې اعلان په ذریعه اقرار کوم چې د نن نه مخکېن زما مذهبی اړیکه د جماعت احمدیه لاهور سره وه. ما د علماء او خپل خاندان او محبین په وینا باندې دا فیصله وکړه چې د نن نه پس زما د جماعت احمدیه لاهور سره هیڅ قسم مذهبی تعلق نشته، او د مرزا غلام احمد قادیانی ټول تعلیمات او دعوات کوم چې غلط او ارتدادی دی، د قطع تعلقی د گواهانو او علماء صاحبانو په مخکېن اعلان کوم چې د نن نه وروستوزه تر مرگه پورې د حنفی العقیده اهل سنت والجماعت کیدو اقرار کوم او محمد رسول الله ﷺ لره خاتم النبیین او آخری نبی ګڼم او د رسول الله ﷺ نه پس د یو تشریعی یا ظلی یا بروزی نبی قائل نه یم. آیا د دې سړی دپاره دا براءت کافی دي؟ بینواتوجروا

المستفتی: نامعلوم نومبر ۱۹۶۳ء

الجواب: د یو لاهوری مرزائی د مسلمانیدو دپاره دا اعلان او براءت کافی دي (۱) په دې شرط چې دا سړی مرزا غلام آنجهانی لره بزرگ او خادم اسلام ونه منی. وهوالموفق

علانیه مرتد کیدونکی باندې علانیه توبه کول ضروری دی

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې زما یو رسته دار د خپل ټول خاندان مخکېن ناخپه د یو نوي دین خبره وکړه، هغه وویل چې

(۱) قال العلامة الحصکفی رحمه الله: وإسلامه أن يتبرأ عن الأديان سوى الإسلام أو عما انتقل إليه بعد نطقه بالشهادتين. (الدر المختار ۳/۳۱۳ باب المرتد)

د محمد ﷺ زمانہ ختمہ شوه او اوس نوې پیغمبر راتلونکې دې چې خلقو د هغه نه تپوس وکړو نو هغه ووئیل چې ما ستاسو دین یعنی دین اسلام پرېښودی دې او ما نوې دین قبول کړې دې. د دې نه پس هغه باقاعدہ د خپل دین په اشاعت کې مصروف وو، اوس تردې وخت کې د خپل خوی سره د بیماری نه پس مړ شو، د هغه د کور خلقو وویل چې هغه دوه ځله په دین اسلام کې راغلې وو. خود دې خبرې اقرار هغه د خپلوانو مخکښ نه وو کړې، او په اخبار کې د هغه خوی د هغه د دوباره مسلمانیدو بیان ورکړې وو، د خاندان خلق به د هغه کور ته نه تلل او دا به ئې ویل چې دا مرتد دې سوال دا دې چې آیا د هغه توبه به قبلیري یا نه؟ بینواتوجروا

المستفتی: نامعلوم ۱۳۰ اکتوبر ۱۹۰۰ء

الجواب: په دې مرتد باندې ضروری ده چې علانیه توبه وکړي. (۱) ان سرًا فستروان جهراً فجهراً. بهر حال په خلقو باندې ضروری نه ده چې هغوی پټه توبه ومنی. (۲) وهوالموفق

د موره پیدا قادیانی او مرتد قادیانی کې فرق

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې د موره پیدا قادیانی او مرتد قادیانی یعنی کوم چې په خپله قادیانی شی په دوی کې څه فرق شته یا نه؟ بینواتوجروا

المستفتی: خليل الرحمن، آدینه... صوابی... ۲۹ اگست ۱۹۰۴ء

الجواب: کوم سرې چې پخپله قادیانی شی د هغه حکم قتل دې، او کوم چې

(۱) وفي الهندية: وإسلامه أن يأتي بكلمة الشهادة ويتبرأ عن الأديان كلها سوى الإسلام وأن تبرأ عما انتقل إليه. (فتاوى هندية ۲/۲۵۳ الباب التاسع في أحكام المرتدين)
(۲) قال العلامة ابن عابدين: (قوله لإجراء الأحكام الدينية)... لا يخفى أن الإقرار لهذا الغرض لابد أن يكون على وجه الإعلان والإظهار على الإمام وغيره من أهل الإسلام بخلاف ما إذا كان لإتمام الإيمان فإنه يكفي مجرد التكلم وإن لم يظهر على غيره.
(ردالمحتار ۳/۳۱۳ باب المرتد)

د پلار نیکنه د تابعداری د وجې نه مرتد شی نو د هغه حکم قتل نه دی

(شامی: ۴۳۳) (۱) وهوالموفق

په احمدی او لاهوری مرزانیانو کې فرق.

او هغوی لره د کافر نه منونکی حکم

سوال: څه فرماني علماء دين د دې مسئلې په باره کې چې د احمدی او لاهوری مرزانیانو مینځ کې څه فرق دی؟ او قادیانی لره د کافر نه منونکی څه حکم دی؟ بینواتوجروا

المستفتی: خليل الرحمن، أدینه صوابی، ۲۹ اگست ۱۴۰۳ھ

الجواب: مرزا غلام احمد عليه ما عليه لره مجدد منونکی لاهوريان دی او سبي منونکی قادیانی احمدیان دی (۲) او دا دواړه ډلې د ضروریات دين د

(۱) قال العلامة الحصكفي: والولد الأول يجبر بالضرب على الإسلام وإن حبلت ثمة لتبعيته لأبويه لا للثاني لعدم تبعية الجد على الظاهر فحكمه كحربي. (الدرالمختار) و قال العلامة ابن عابدين: قوله والولد الأول يجبر بالضرب والحبس، نهرأى بخلاف أبويه فأنهما يجبران بالقتل... (قوله فحكمه كحربي) في أنه يسترق وتوضع عليه الجزية أو يقتل و أما الجد فيقتل لامحالة لأنه المرتد بالإصالة أو يسلم. (ردالمحتار مع الدرالمختار ۳/۳۳۵ باب المرتد، مطلب في ردة الصبي)

(۲) قال العلامة المفتي محمود حسن الجنجوهي رحمه الله تعالى:

سوال: (۱) د قادیانی مذهب لاهوری، محمودی دواړه ډلې کافران دی او که یوه ډله؟
(۲) د مرزا صاحب ډله ولې کافران شو؟

الجواب: حامداً و مصلياً دومره خو تاسو هم پوهیږئ چې مرزا غلام احمد قادیانی ته کافر و نیلي شوی دی او دا تکفیر اهل حق دینداره علماؤ کړي دي. او دا هم تاسو له معلومه ده چې فی الحال د قادیانیانو دوه ډلې دي یوه ډله مرزا غلام احمد غي منی. او دریمه ډله یې مجدد او د ډیرې لویې ډلې ولې منی... [بقیه حاشیه بر صفحه آئنده]

انکار د وجہ نہ کافر دی (۱) او هغوی ته کافر نه وینوکی هم کافر دی (۲)
وهوالموفق

مرتد لره د قتل کونکی حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې اعلانیه مرتد کیدونکې که حکومت نه قتل کوی، بل یو سړې هغه لره قتل کړی نو قاتل ته به سزا ورکولې شي یا نه؟ بینواتوجروا

المستفتی: مولوی محمد ادریس، دارالعلوم چارباغ سوات... ۲۳ جمادی الاول ۱۴۰۱ هـ
الجواب: دا قاتل به صرف په دنیا کې مایخوځوی، لحدیث: من بدل دینا فاقتلوه، رواه أحمد والبخاری (۳) وغیرهما (۴) وفي رد المحتار ۳/۵۰۳: وأطلق

بقیه از حاشیه گذشته (۱) د دواړو ډلو یو حکم دی، (۲) د قطعیات او اجماعاتو په وجه
(فتاویٰ محمودیه ۱۱۸/۲ ما يتعلق بالقادیانیه)

(۱) وفي مجمع الانهر: وأما الإيسان بسيدنا محمد ﷺ فيجب بآنه رسولنا في الحال وخاتم الأنبياء والرسل، فإذا أمن بآنه رسول ولم يؤمن بآنه خاتم الأنبياء لا يكون مؤمناً، وفي فصول العمادية من لم يقر ببعض الأنبياء بشيى أولم يرض بسنة من سنن المرسلين عليهم السلام فقد كفر. (مجمع الانهر ۲/۵۰۶ باب المرتد، ثم إن الفاظ الكفر أنواع)

(۲) وفي المرقاة: إذا رأى منكراً معلوماً من الدين بالضرورة فلم ينكره ولم يكرهه ورضى به واستحسنه كان كافراً. (مرقاة المفاتيح: ۹/۳۱۸ باب الامر بالمعروف)
وقال العلامة الكشميري: خوك چې مير غلام احمد د خه تنك شېهي نه يعر

کافي نه مني هغه هم کافر دی، ددې وجوهات دا دي بل ځای فرمائي ميرزا غلام احمد قادياني او دهغه منونکي ټول مرزبان کافر دي (اکفار الملحدین ۱۶۲، ۶۱)

(۳) صحيح البخاری ۲۹۱، کتاب الجهاد، باب لا يعذب بعذاب الله تعالى

(۴) (بلوغ المرام من أدلة الاحکام ۳۰۰ رقم ۱۲۰۰)

فشمیل الإمام و غیرہ لکن إن قتله غیرہ بلا إذن الإمام أدبه الإمام (۱) انتهى۔ و هو الموفق

کافر سرہ د نکاح پہ صورت کی ارتداد او د ثبوت نسب مسئلہ

سوال: خہ فرمائی علماء دین د دی مسئلہ پہ بارہ کی چہ کہ یوہ مسلمانہ زنانہ د کافر سرہ نکاح وکری نو آیا بہ دی سرہ ہغہ مرتدہ شوہ یا نہ؟ او پہ دی نکاح سرہ پیدا شوی بچی بہ د چا نہ ثابت النسب وی؟ او بچی بہ مسلمانان شمار لی شی یا نہ؟ بینواتو جروا

المستفتی: نامعلوم ۲۹... محرم الحرام ۱۴۰۱ھ

الجواب: کہ دا مسلمانہ دا اقدام جائز گئی نو د اسلام نہ خارجہ دہ (کتاب المرتد، ہندیہ) (۲) و شامی (۳) او پہ نورو صورتونو کی د اسلام نہ خارج نہ دی، او دا ماشومان د پلار نہ ثابت النسب نہ دی صرف د پلار نہ ثابت النسب دی (ردالمحتار ۲: ۴۸۲) (۴) او د بلوغ نہ مخکین بہ مسلمانان

۱ (ردالمحتار ۳/۳۱۳ باب المرتد)

و قال العلامة ابن نجيم: أطلقه فشميل قتل الإمام وغيره لكن إن قتله غيره أوقع عضوا منه بغير إذن الإمام أدبه الإمام كما في شرح الطحاوي. (البحر الرائق ۵/۱۲۹، باب أحكام المرتدين)

۲ (و فی الہندیہ: من اعتقد الحرام حلالاً أو علی القلب یکفر... هذا إذا كان حراماً لعينه. (فتاویٰ ہندیہ ۲/۲۷۲، الباب التاسع فی أحكام المرتدين، منها ما يتعلق بالحلال والحرام)

۳ قال العلامة ابن عابدين: والأصل أن من اعتقد الحرام حلالاً فإن كان حراماً لغيره كمال الغير لا يكفر وإن كان لعينه فإن كان دليلاً قطعياً كفر وإلا فلا. (ردالمحتار ۳/۳۱۱ باب المرتد، مطلب فی منكر الإجماع)

۴ قال العلامة الحصكفي: وفي مجمع الفتاوى: نكح... [بقية حاشيه برصفحه آئنده

شمارلہ شی (۱) وهوالموفق

د مرتد توبہ قبولہ ده

سوال: څه فرمائي علماء دين د دې مسئلې په باره کې چې زمونږ په محله کې يو سړې د درې څلورو کالو نه مرزائي دې او ربوه ته ځي راځي، تيره شپه هغه مسلمان شو لهذا استدعا ده چې د مرتد سړي دپاره خو په شريعت کې درې ورځې مهلت دې نوآيا د هغه توبه به صحيح وي؟ بينواتوجروا

المستفتي: حاجي صاحب گل، بازار شهيدان، هوتي مردان ۶ جنادي الثاني ۱۳۰۲ هـ
الجواب: چې حاکم يو مرتد ته درې ورځې مهلت نه ورکوي او هغه لره نه قتل کوي نو دا نه لارميرې چې د مرتد توبه دې نه قبليرې. (۲) وهوالموفق

د قاديانيت قبلونکي مرتدي زنانه حکم

سوال: څه فرمائي علماء دين د دې مسئلې په باره کې چې يوه زنانه مسلماننه وه، اوس هغه قادياني شوې ده، دهغې دپاره د شريعت په رڼا کې څه

... بقيه ازحاشيه گذشته] کافر مسلمة فولدت منه لا يثبت النسب منه ولا تجب العدة لآنه نكاح باطل - (در مختار)

و قال العلامة ابن عابدين: (قوله لآنه نكاح باطل) أي فالوطى فيه زنا لا

يثبت به النسب - (ردالمحتار ۲/۶۸۷، قبيل باب الحضانه)

۱) قال العلامة ابن عابدين: والولد يتبع خير الأبوين ديناً ... ويستوى فيما قلنا أن يكون عاقلاً أو غير عاقل لآنه قبل البلوغ تبع لأبويه في الدين.

(ردالمحتار ۲/۴۲۷ باب نكاح الكافر)

۲) قال العلامة الحصكفي: كل مسلم ارتد فتوبته مقبولة.

(الدرالمختار ۳/۳۱۷ باب المرتد)

حکم دی؟ بینواتوجروا

المستفتی: نذیر احمد گجرات..... ۲۲ نومبر ۱۴۰۸ھ

الجواب: د حکومت دپارہ ضروری ده چې دا بنځه جیل ته ولیږي تردې چې دوباره مسلمان نه شي یا په جیل کې مړه شي. (۱) او په ارتداد باندې د اصرار په صورت کې جیني وارثه نه شي کیدې. (۲) وهوالموفق

د عیسائیت قبلونکی مرتدې زنانه حکم

سوال: څه فرمائي علماء دين د دې مسئلې په باره کې چې د یوې جیني مور پلار او نیکونه مسلمانان راروان وو او هغه خپله هم د مسلمانې زنانه په تربیت کې وه او د بلوغ نه پس عیسائي شوه اوس هغې سره څه کول پکار دي؟ او حال دا چې مسلمانان مور پلار یې د خاندان د بې عزتۍ سره سره د مذهب پرینودل لعنت، بې حد بد او د شرم مقام گڼي، دا اقدام یې د څو لوفرو کسانو په اشاره باندې کړې دي بینواتوجروا

المستفتی: قاضی محمد سلطان... ایف ۶ اسلام آباد... ۶ شوال ۱۴۰۳ھ

الجواب: په شرط د صدق او ثبوت دا جیني به مرتد کیدو سره تر مرگه پورې په جیل کې بندولې شي. (۳) او هغه اشاره کونکو ته به سخته سزا ورکولې شي. (۴) وهوالموفق

۱) قال العلامة المرغيناني: وأما المرتدة فلا تقتل ولكن تحبس حتى تسلم.
(الهداية ۲/۶۰۰ باب أحكام المرتدين)

۲) و قال العلامة السجاوندي: وأما المرتدة فلا يرث من أحد، لا من مسلم ولا من مرتد مثله وكذلك المرتدة. (السراجي ۵۹ فصل في المرتد)

۳) وفي الاختيار: والمرتدة لا تقبل و تحبس و تضرب في كل الأيام حتى تسلم.
(الاختيار لتعليق المختار ۱۸۳/۴: فصل أحكام المرتد عن الإسلام)

۴) و في التاتارخانية: و إنما يجب التعزير بأن يرتكب منكراً ليس فيه حد مقدّر شرعاً. (فتاوى تاتارخانية ۵/۹۹ كتاب الحدود، الفصل الثامن في التعزير)

د مرتد قاتل میراث او د مسلمانیدو نه پس

د امیر المجاہدین ہفہ لره معاف کول

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې ۱ دهری که په خپل حالت باندې مړ شو، یا قتل شو، یا فرار کیدو سره د اهل حرب د حکومت سره متصل شو، د دهری حکومت یو فرد جوړ شو د هغه میراث به د شریعت په رڼا کې څنگه او په کومو خلکو باندې تقسیمولې شی؟

۲ که دهری په حالت کفر کې قتل یا جرح کړې دې او داعی الی الفساد دې نو دې دهری ته به د امراء المجاهدین د طرف نه معافی کول صحیح وی یا نه؟

۳ که دهری د کفر په حالت کې د جنگ دوران یا بغیر د جنگ نه د قتل کړې دې او نه جرح او نه داعی الی الفساد دې نو دې دهری لره د امراء المجاهدین معاف کول صحیح دی یا نه؟ بینواتوجروا

المستفتی: مولانا عبدالعلیم، پېښور ۸۰۰۰ مئی ۱۹۹۰ء

الجواب: ۱: که دا مرتد په دار الاسلام کې وی نو د مرګ یا د قتل په وخت چې کوم وارثان وی په هغوی باندې به د هغوی مال تقسیمېږي، او که دار الحرب ته لاړو نو د الحاق د وخت اعتبار به کولې شی (ردالمحتار ۴: ۲۴۷)

(۱) ۲، ۳: د مسلمانیدو نه پس د حقوق العباد مواخذہ باقی ده او ارباب الحقوق هر وخت د معاف کولو اختیار لري (۲)

۱ (قال العلامة ابن عابدین: (قوله ورث کسب إسلامه وارثه المسلم) أشار إلى أن المعتبر وجود الوارث عند الموت أو القتل أو الحكم بالحق وهو رواية محمد عن الإمام وهو الأصح. (ردالمحتار ۳۲۸/۴ باب المرتد)

۲ (قال العلامة الحصكفي: (مسلم أصاب مالا أو شيئاً يجب به القصاص أو حد السرقة) يعني المال المسروق لا الحد، خانية وأصله أنه يؤخذ بحق العبد وأما غيره ففيه التفصيل (أوالدية ثم ارتد أو أصابه وهو مرتد في دار الإسلام ثم لحق... ثم جاء مسلماً يؤخذ به كله. (الدرا المختار على هامش الطحطاوي ۲/۴۸۹ باب المرتد)

نوٹ: واضحہ دی وی چہی څنگه په پاکستان کې د جمعیتہ العلماء مخالفین، نیشنل، مسلم لیگ، پیپل وغیرہ (کوم چہی اسلامی نظام نه غواړی) کې ځینې مسلمان او بعض مرتد هم دی ټول کافر نه دی، هم دغه شان په افغانستان کې هم د مخالفینو هم دا حکم دی وهوالموفق

د مرتد د لمسو (که د خوی نه وی او که د لور نه) هدیه اخستل صحیح دی
سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې زید د پلار نیکه د وخت نه د مرزائیت عقیده ساتی، مرزا نبی منی دا سړی په خپله رضا بغیر د جبر او اکراه نه په یو دیني اداره کې تعاون کوی او د هغه تعاون کله د غلې په صورت کې وی، سوال دا دی چې د مذکورہ سړی د تعاون د جواز او عدم جواز، د حلت او حرمت په اعتبار سره څه حیثیت لری؟ که جائز او حلال وی نو څو کسان مثلاً طلباء، غریبانانو او مسافرو سره تعلق ساتلې شی یا نه؟
 بینواتوجروا

المسئفتی: در محمد، ضلع نواب شاہ، پشین کوټ لالو، ۶ جون ۱۴۰۰ء

الجواب: د مرتد په لمسو باندې د ارتداد احکام نه جاری کیږی لهذا د هغوی عطیه او هدیه اخستل صحیح دی خو خواص لره د دې د قبلولو نه ځان ساتل ضروری ده چې مدهانت او ذلت نه بچ شی، او عوام به په فتنه کې نه پریوځی. يدل عليه ما في الدر المختار: والولد الأول يجبر بالضرب على الإسلام لا الثاني لعدم تبعية الجد على الظاهر فحكمه كحرنى (۱) انتهى.

وقال الله تعالى (وَذُؤا لَوْ تَذَهِرُ فَيَذَهِنُونَ) (۲) فيكون المداهنة و

مقدماتها حراماً فقط وهوالموفق

(۱) الدر المختار ۳/۳۳۵ باب المرتد، مطلب في ردّة الصبي

(۲) (سورة القلم آيت ۹ پاره ۲۹)

موجودہ قادیانی، د حربیانو پہ حکم کی دی

سوال: خہ فرمائی علماء دین د دی مسئلہ پہ بارہ کی چہ نن سبا حکمران، قادیانی نہ قتل کوی، نو بیا بہ د دی قادیانو خہ حکم وی، خپل مینخ کی بہ میراث اخلی یا نہ؟ بینواتوجروا

المستفتی: خلیل الرحمن انور، ادینہ، ضلع صوابی ۲۹ اگست ۱۴۰۳ھ

الجواب: چہ کله بہ دینہ حکام د دی قادیانو د قتل نہ مدافعت کوی نو پہ هغوی باندی بہ د حربیانو پہ شان احکام جاری کولې شی، کما یشیرالیہ استثناء السراجیة فی بحث المرتد (۱) وهو الموفق

د افغان حکومت په خدمت سره د ارتداد حکم

سوال: خہ فرمائی علماء دین د دی مسئلہ پہ بارہ کی چہ یو سړی افغانستان ته لاړو او د افغان حکومت هر قسم خدمت کوی، اوس هغه وائی چہ زه د افغانستان نه وخم او اسلام قبلوم نو د هغه د راوړلو دپاره به خہ شرطونه وی؟ بینواتوجروا

المستفتی: محمد سردار وزیر ستانی، متعلم حقانیہ... ۲۳ ذی القعدة ۱۴۰۲ھ

الجواب: که دا سړی د دار اسلام نه خارج شوې وی، نو توبه په توبې او تجدید ایمان سره په اسلام کی داخل شمارولې شی (۲) وهو الموفق

۱) قال العلامة السجاوندي: وأما المرتد فلا يرث من أحدٍ لا من مسلم ولا من مرتدٍ مثله وكذلك المرتدة إلا إذا ارتد أهل ناحية بأجمعهم، فحينئذ يتوارثون.

(السراجی ۵۹ فصل فی المرتد)

۲) قال العلامة الحصكفي: وإسلامه أن يتبرأ عن الأديان سوى الإسلام أو عمّا انتقل إليه بعد نطقه بالشهادتين.

(الدر المختار ۳/۳۱۳ مطلب فی أن الکفار خمسة أصناف، باب المرتد)

د زندیق تعریف او د هغه د توبې د قبولولو مسئله

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې ^۱ زندیق لفظ عربی دې یا عجمی، او د دې مصداق کوم خلق دی؟

۲: د زندیق توبه د گرفتاری نه مخکې یا وروستو د گرفتاری قبلېری یا نه؟

بینواتوجروا

الجواب: ۱، ۲: زندیق عربی لفظ دې او زندیق هغه کافر ته وائی کوم چې خپل کفر په پټو تاویلاتو سره پټ ساتی، نه په اقرار لسانی سره مثلاً وائی چې د رسول الله ﷺ د خاتم النبیین کیدو دا مطلب نه دې چې د هغه نه پس به بل نبی نه راځی، بلکه مراد دا دې او د پیغمبرانو زینت دې، کما صرح به الشاه أنور شاه رحمه الله تعالی (۱) ویشیر الیه مافی رد المحتار ۴/۲۴۲ مطبع حلبی: فإنّ الزندیق من یموه کفره ویروج عقیدته الفاسدة ویخرجها فی الصورة الصحیحة، وهذا معنی إبطان الکفر (۲) او د زندیق توبه قبوله ده د گرفتاری نه مخکې، نه وروستو د گرفتاری نه، کما فی الصفحة المذكورة (۳) وهو الموفق

۱) قال العلامة کشمیری: او که چېرې د نبی ﷺ د نبوت اقرار او د اسلامی شعارو د اظهار کولو باوجود داسې عقیدې لری چه هغه متفقہ طور باندې کفر دې ددې خاص نوم "زندیق" دې.

(اکفار الملحدین ۶۵ زندیق، ملحدین اور باطنیه کی تعریف)

۲) (رد المحتار ۳/۳۲۴ باب المرتد، مطلب فی الفرق بین الزندیق والمنافق)

۳) قال العلامة ابن عابدین: ثم بین حکم الزندیق فقال: اعلم أنه لا یخلوا إیمان أن یشوب بالاختیار ویرجع عما فیہ قبل أن یؤخذ أولاً، والثانی یقتل دون الاول.

(رد المحتار ۳/۳۲۴ باب المرتد، مطلب فی الفرق بین الزندیق والمنافق)

د زندیق وژل د حکومت ذمہ داری ده

سوال: څه فرمائی علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې د پیر مبارک شاه گنده عقائد، سحر او عملیات د چا نه پټ نه دی، هغه اول د ولی کیدو دعوی وکړه د هغې نه پس ئې د غوثیت، د هغې نه پس ئې خپلو مریدانو ته د عورت غلیظه د ښکاره کولو دپاره وویل، په هغوی باندې ئې جامې ویستلې او هغوی ته ئې وویل چې په دې جامو کې تاسو گناهونه کړی دی په دې وجه دا اوباسی او دا خیال مه کوئ چې مونږ منکشف العورة یو بلکه د دې په عوض کې به تاسو ته جنتی جوړې ملاوړې او وائی چې سیدنا آدم عليه السلام هم جامې ویستلې وې او انسان چې کله پیدا کیږي نو حفاة وعره پیدا کیږي او د قبر نه پاڅیدو سره به هم مونږ حفاة وعره یو تاسو د خپل مور او یلار په نقش قدم باندې لاړ شئ او خپلو مریدانو ته ئې وویل چې ما الله پاک لیدلې دې او ما د هغه نه پوښتنه وکړه چې ماته زما امت راکړه، اوس به زما د تعیین سزا په باره کې تپوس کوم، څو ورځې پس ئې وویل چې په دې رسئ سره به هغوی پاکېږي، دا به په ست کې لگوي او هلته یو قسم مردارې اوبه وې هغې ته ئې د آب زمزم نوم کیښودلو، په هغه اوبو کې به ډوبولې شی، د دې نه پس به وهلې شی، د هغې نه پس به وژلې شی او پیر ته به سجده کوي د دې نه پس به ورته زیرې ورکولې شی چې جنت دې مبارک شه او خپلو مریدانو ته ئې وویل چې څوک زما د غوثیت نه انکار کوي هغه کافر دې او د هغه نفس او مال او عزت هر څه به جائز او حلال وي، د دې نه پس ئې وویل چې زه د الله په غیږ کې یم او زه چې څه وایم هغه پرې عالم دې او زه د الله سره ولاړ یم او هغه زما نه څلور گوتې لوړ وو، والعیاذ بالله، دا قسم ډیر افعال ئې کړې دی تردې چې زنا او لواطت ثواب گڼي او د نبوت دعوی کوي د دې بدو عقائدو د وجې نه علماء په هغه باندې د کفر فتوی ورکولو سره هغه مردار کړو اوس ځینې داسې خلق پیدا شوي دي چې دې مرگ ته شهادت وائی، لهذا تاسو مهرباني کولو سره د دې متعلق دلائل ولیکئ

المستفتی: محمد منصور، شمالي وزیرستان ۱۰ جون ۱۹۷۵ء

الجواب: محترم المقام مولوی محمد منصور صاحب ادام اللہ نصرته!

السلام علیکم ورحمة اللہ وبرکاتہ! اما بعد! پس واضحہ دی وی چہی دی کونکے پہ خیریت سرہ دی، امید دی چہی تاسو بہ ہم پہ خیریت سرہ یی، اللہ کریم دی تاسو پہ خیر او عافیت سرہ ساتی او د شرور او فتنو نہ دی تاسو محفوظ وساتی او د فتنو د بندولو توفیق دی درکری۔ دا پیر ستاسو د بیان او د نور و راتلونکو د بیاناتو مطابق کبیرہ گناہونو لردہ حلالونکے وو۔ لائن کشف العورة عند حضرة الناس فسق، كما صرح به في ردالمحتار (۱) وغيره (۲) نیز زندیق تھا، لأن الزنديق من يظن الكفر بحيث يموت كفره ويروج عقيدته الفاسدة ويخرجها في الصورة الصحيحة أي بالاستدلال، فليراجع إلى ردالمحتار باب المرتد (۳) بلکہ مدعی نبوت وو لهذا د هغه قتل بہ د شریعت خلاف نہ شمارل کیری، خو قتلول ئی د شعری پولیتیکل وغیرہ ذمہ ده (۴) او عوام ہم هغه ته د گناہ ورکولو پہ وخت د تعزیر ورکولو مجاز وی۔ كما صرح به في تعزير الهندية (۵) خو توبہ کوونکے او د ذہن صحیح توازن نہ لرونکے د دہ حکم نہ مستثنی دی وهو الموفق۔

۱) قال العلامة ابن عابدين: والرايع ستر عورته ووجوبه عام أي في الخلوة وخارجها (قوله وفي الخلوة أي إذ كان خارج الصلوة يجب الستر بحضرة الناس إجماعاً، وفي الخلوة علي الصحيح... ثم إن الظاهر أن المراد بما يجب ستره في الخلوة خارج الصلوة هو ما بين السرة والركبة فقط) (ردالمحتار ۱/۲۹۷ باب شروط الصلوة، مطلب في ستر العورة)

۲) قال العلامة ابن نجيم: واعلم أن ستر العورة خارج الصلوة بحضرة الناس واجب إجماعاً إلّا في مواضع، وفي الخلوة فيه خلاف والصحيح الوجوب إذا لم يكن الانكشاف لغرض صحيح. (البحر الرائق ۱/۲۶۹ باب شروط الصلوة)

۳) ردالمحتار ۳/۳۲۴ باب المرتد، مطلب في الفرق بين الزنديق والمنافق)

۴) قال العلامة أبو الحسن علي بن الحسين السعدي: فإن ارتد الرجل عن الإسلام استتابه الإمام فإن تاب وإلا قتل... فإن لم يستتبه وقتله أو قتله رجل غير الإمام فلا شيء عليه في ذلك لأنه حلال الدم. (النتف في الفتاوى ۴۲۴ كتاب المرتد)

۵) وفي الهندية: قالوا لكل مسلم إقامة التعزير حال مباشرة المعصية وأما بعد المباشرة فليس ذلك لغير الحاكم. (فتاوى عالمگیری ۲/۱۶۷ فصل في التعزير)

تمت